

ခုဒ္ဒကနိကာယ် ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ်	၁၅ - ဆတ္တဝဂ်	၂၉ - ပဏ္ဍဒါယကဝဂ်
၂ - သီဟာသနိယဝဂ်	၁၆ - ဗန္ဓုဇီဝကဝဂ်	၃၀ - စိတကပူဇကဝဂ်
၃ - သုဘူတိဝဂ်	၁၇ - သုပါရိစရိယဝဂ်	၃၁ - ပဒုမကေသရဝဂ်
၄ - ကုဏ္ဍဓာနဝဂ်	၁၈ - ကုမုဒဝဂ်	၃၂ - အာရက္ခဒါယကဝဂ်
၅ - ဥပါလိဝဂ်	၁၉ - ကုဋေပုပ္ဖိယဝဂ်	၃၃ - ဥမာပုပ္ဖိယဝဂ်
၆ - ဝိဇနိဝဂ်	၂၀ - တမာလပုပ္ဖိယဝဂ်	၃၄ - ဂန္ဓောဒကဝဂ်
၇ - သကစိန္တနိယဝဂ်	၂၁ - ကဏိကာရပုပ္ဖိယဝဂ်	၃၅ - ဧကပဒုမိယဝဂ်
၈ - နာဂသမာလဝဂ်	၂၂ - ဟတ္ထိဝဂ်	၃၆ - သဒ္ဓသညကဝဂ်
၉ - တိမိရဝဂ်	၂၃ - အာလမ္ဗဏဒါယကဝဂ်	၃၇ - မန္ဒာရဝပုပ္ဖိယဝဂ်
၁၀ - သုဓာဝဂ်	၂၄ - ဥဒကာသနဝဂ်	၃၈ - ဗောဓိဝန္ဓနဝဂ်
၁၁ - ဘိက္ခဒါယိဝဂ်	၂၅ - တုဝရဒါယကဝဂ်	၃၉ - အဝဋ္ဌဗလဝဂ်
၁၂ - မဟာပရိဝါရဝဂ်	၂၆ - ထောမကဝဂ်	၄၀ - ပိလိန္ဒဝစ္ဆဝဂ်
၁၃ - သေရေယျဝဂ်	၂၇ - ပဒုမုက္ခိပဝဂ်	၄၁ - မေတ္တေယျဝဂ်
၁၄ - သောဘိတဝဂ်	၂၈ - သုဝဏ္ဏဗိဗ္ဗောဟနဝဂ်	၄၂ - ဘဒ္ဒါလိဝဂ်

၄၃ - သင်္ကိသမ္ဗုဒ္ဓကဝဂ်	၄၈ - နဋမာလိဝဂ်	၅၃ - တိဏဒါယကဝဂ်
၄၄ - ဧကဝိဟာရိဝဂ်	၄၉ - ပံသုကူလဝဂ်	၅၄ - ကစ္စာယနဝဂ်
၄၅ - ဝိဘိတကဝဂ်	၅၀ - ကိင်္ကီပုပ္ဖဝဂ်	၅၅ - ဘဒ္ဒိယဝဂ်
၄၆ - ဇေတိဒါယကဝဂ်	၅၁ - ကဏိကာရဝဂ်	၅၆ - ယသဝဂ်
၄၇ - သာလကုသုမိယဝဂ်	၅၂ - ဖလဒါယကဝဂ်	

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော် မြန်မာပြန်

မာတိကာ ပြီး၏။

ဥဒ္ဒကနိကာယ်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ်

၁ - ဗုဒ္ဓအပဒါန်	၃-၅ - ပုဏ္ဏမန္တာဏိပုတ္တထွေရအပဒါန်
၂ - ပစ္စေကဗုဒ္ဓအပဒါန်	၃-၆ - ဥပါလိထွေရအပဒါန်
၃-၁ - သာရိပုတ္တထွေရအပဒါန်	၃-၇ - အညာသိကောဏ္ဍညထွေရအပဒါန်
၃-၂ - မဟာမောဂ္ဂလ္လာနထွေရအပဒါန်	၃-၈ - ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇထွေရအပဒါန်
၃-၃ - မဟာကဿပထွေရအပဒါန်	၃-၉ - ခဒိရဝနိယရေဝတထွေရအပဒါန်
၃-၄ - အနုရုဒ္ဓထွေရအပဒါန်	၃-၁၀ - အာနန္ဒထွေရအပဒါန်

၂ - သီဟာသနိယဝဂ်

၁ - သီဟာသနဒါယကထွေရအပဒါန်	၆ - ရာဟုလထွေရအပဒါန်
၂ - ဧကတ္ထမ္ဘိကထွေရအပဒါန်	၇ - ဥပသေနဝင်္ကန္တပုတ္တထွေရအပဒါန်
၃ - နန္ဒထွေရအပဒါန်	၈ - ရဋ္ဌပါလထွေရအပဒါန်
၄ - စူဠပန္နကထွေရအပဒါန်	၉ - သောပါကထွေရအပဒါန်
၅ - ပိလိန္ဒဝစ္ဆထွေရအပဒါန်	၁၀ - သုမင်္ဂလထွေရအပဒါန်

၃ - သုဘူတိဝဂ်

၁ - သုဘူတိထွေရအပဒါန်	၆ - ဓူပဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - ဥပဝါနထွေရအပဒါန်	၇ - ပုလိနပူဇကထွေရအပဒါန်
၃ - တိသရဏဂမနိယထွေရအပဒါန်	၈ - ဥတ္တိယထွေရအပဒါန်
၄ - ပဉ္စသီလသမာဒါနိယထွေရအပဒါန်	၉ - ဧကဉ္စလိကထွေရအပဒါန်
၅ - အန္တသံသာဝကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ခေါမဒါယကထွေရအပဒါန်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၄ - ကုဏ္ဍဓာနဝဂ်

၁ - ကုဏ္ဍဓာနထွေရအပဒါန်	၆ - အဓိမုတ္တထွေရအပဒါန်
၂ - သာဂတထွေရအပဒါန်	၇ - လသုဏဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - မဟာကစ္စာနထွေရအပဒါန်	၈ - အာယာဂဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - ကာဠုဒါယထွေရအပဒါန်	၉ - ဓမ္မစက္ကိကထွေရအပဒါန်
၅ - မောဃရာဇထွေရအပဒါန်	၁၀ - ကပ္ပရူက္ခိယထွေရအပဒါန်

၅ - ဥပါလိဝဂ်

၁ - ဘာဂိနေယျပါလိထွေရအပဒါန်	၆ - ပဒုမစ္ဆဒနိယထွေရအပဒါန်
၂ - သောဏကောဠိဝိသထွေရအပဒါန်	၇ - သယနဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - ကာဠိဂေါဓပုတ္တဘဒ္ဒိယထွေရအပဒါန်	၈ - စင်္ဂမနဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - သန္နိဋ္ဌာပကထွေရအပဒါန်	၉ - သုဘဒ္ဒထွေရအပဒါန်
၅ - ပဉ္စဟတ္ထိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - စုန္ဒထွေရအပဒါန်

၆ - ဝိဇနိဝဂ်

၁ - ဝိဇနဒါယကထွေရအပဒါန်	၆ - သပရိဝါရာသနထွေရအပဒါန်
၂ - သတရံသိထွေရအပဒါန်	၇ - ပဉ္စဒီပကထွေရအပဒါန်
၃ - သယနဒါယကထွေရအပဒါန်	၈ - ဓဇဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - ဂန္ဓောဒကိယထွေရအပဒါန်	၉ - ပဒုမထွေရအပဒါန်
၅ - ဩပဝယုထွေရအပဒါန်	၁၀ - အသနဗောဓိယထွေရအပဒါန်

၇ - သကစိန္တနိယဝဂ်

၁ - သကစိန္တနိယထွေရအပဒါန်	၆ - သုစိန္တိတထွေရအပဒါန်
၂ - အဝေါပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၇ - ဝတ္ထဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - ပစ္စာဂမနိယထွေရအပဒါန်	၈ - အမ္မဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - ပရပူသာဒကထွေရအပဒါန်	၉ - သုမနထွေရအပဒါန်
၅ - ဘိသဒါယကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပုပ္ဖစင်္ဂောဋိယထွေရအပဒါန်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၈ - နာဂသမာလဝဂ်

၁ - နာဂသမာလထွေရအပဒါန်	၆ - တိဏသန္တရဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - ပဒသညကထွေရအပဒါန်	၇ - သူစိဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - ဗုဒ္ဓသညကထွေရအပဒါန်	၈ - ပါဠိလိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၄ - ဘိသာလဝဒါယကထွေရအပဒါန်	၉ - ဌိတဗ္ဗလိယထွေရအပဒါန်
၅ - ဧကသညကထွေရအပဒါန်	၁၀ - တိပဒုမိယထွေရအပဒါန်

၉ - တိမိရဝဂ်

၁ - တိမိရပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၆ - ဒုတိယ ရံသိသညကထွေရအပဒါန်
၂ - ဂတသညကထွေရအပဒါန်	၇ - ဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - နိပန္နဗ္ဗလိကထွေရအပဒါန်	၈ - သဒ္ဓသညကထွေရအပဒါန်
၄ - အဓောပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၉ - ဗောဓိသိဉ္စကထွေရအပဒါန်
၅ - ရံသိသညကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပဒုမပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်

၁၀ - သုဓာဝဂ်

၁ - သုဓာပိဏ္ဍိယထွေရအပဒါန်	၆ - တိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၂ - သုစိန္တိကထွေရအပဒါန်	၇ - မဇုပိဏ္ဍိကထွေရအပဒါန်
၃ - အမုစေဠကထွေရအပဒါန်	၈ - သေနာသနဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - သူစိဒါယကထွေရအပဒါန်	၉ - ဝေယျာဝစ္စကထွေရအပဒါန်
၅ - ဂန္ဓမာလိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကထွေရအပဒါန်

၁၁ - ဘိက္ခဒါယိဝဂ်

၁ - ဘိက္ခဒါယကထွေရအပဒါန်	၆ - ဥဒကပူဇကထွေရအပဒါန်
၂ - ဉာဏသညကထွေရအပဒါန်	၇ - နဠမာလိယထွေရအပဒါန်
၃ - ဥပ္ပလဟတ္ထိယထွေရအပဒါန်	၈ - အာသနုပဋ္ဌာဟကထွေရအပဒါန်
၄ - ပဒပူဇကထွေရအပဒါန်	၉ - ဝိဠာလိဒါကထွေရအပဒါန်
၅ - မုဋ္ဌိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - ရေဏုပူဇကထွေရအပဒါန်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၁၂ - မဟာပရိဝါရဝဂ်

၁ - မဟာပရိဝါရကထွေရအပဒါန်	၆ - စိတကပူဇကထွေရအပဒါန်
၂ - သုမင်္ဂလထွေရအပဒါန်	၇ - ဗုဒ္ဓသညကထွေရအပဒါန်
၃ - သရဏဂမနိယထွေရအပဒါန်	၈ - မဂ္ဂသညကထွေရအပဒါန်
၄ - ဧကာသနိယထွေရအပဒါန်	၉ - ပစ္စုပ္ပန်သညကထွေရအပဒါန်
၅ - သုဝဏ္ဏပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - ဇာတိပူဇကထွေရအပဒါန်

၁၃ - သေရေယျဝဂ်

၁ - သေရေယျကထွေရအပဒါန်	၆ - ကုသုမာသနိယထွေရအပဒါန်
၂ - ပုပ္ဖထူပိယထွေရအပဒါန်	၇ - ဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - ပါယသဒါယကထွေရအပဒါန်	၈ - ဉာဏသညိကထွေရအပဒါန်
၄ - ဂန္ဓောဒကိယထွေရအပဒါန်	၉ - ဂဏ္ဍိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၅ - သမ္မုခါထဝိကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပဒုမပူဇကထွေရအပဒါန်

၁၄ - သောဘိတဝဂ်

၁ - သောဘိတထွေရအပဒါန်	၆ - စမ္ပကပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၂ - သုဒဿနထွေရအပဒါန်	၇ - အတ္ထသန္ဓဿကထွေရအပဒါန်
၃ - စန္ဒနပူဇကထွေရအပဒါန်	၈ - ဧကပသာဒနိယထွေရအပဒါန်
၄ - ပုပ္ဖစ္ဆဒနိယထွေရအပဒါန်	၉ - သာလပုပ္ဖဒါယကထွေရအပဒါန်
၅ - ရဟောသညကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပိယာလဖလဒါယကထွေရအပဒါန်

၁၅ - ဆတ္တဝဂ်

၁ - အတိဆတ္တိယထွေရအပဒါန်	၆ - အနုလေပဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - ထမ္ဘာရောပကထွေရအပဒါန်	၇ - မဂ္ဂဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - ဝေဒိကာရကထွေရအပဒါန်	၈ - ဖလကဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - သပရိဝါရိယထွေရအပဒါန်	၉ - ဝဋ်သကိယထွေရအပဒါန်
၅ - ဥမာပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပလ္လင်္ကဒါယကထွေရအပဒါန်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၁၆ - ဗန္ဓုဒီဝကဝဂ်

၁ - ဗန္ဓုဒီဝကထွေရအပဒါန်	၆ - ကဒမ္ပပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၂ - တမ္ပပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၇ - တိဏသုလကထွေရအပဒါန်
၃ - ဝိထိသမ္ပဇကထွေရအပဒါန်	၈ - နာဂပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၄ - ကတ္တာရုပ္ပပူဇကထွေရအပဒါန်	၉ - ပုန္နာဂပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၅ - မန္တာရဝပုပ္ပဇကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ကုမုဒဒါယကထွေရအပဒါန်

၁၇ - သုပါရိစရိယဝဂ်

၁ - သုပါရိစရိယထွေရအပဒါန်	၆ - သပ္ပိဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - ကဏဝေရပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၇ - ယူထိကပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၃ - ခဇကဒါယကထွေရအပဒါန်	၈ - ဒုဿဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - ဒေသပူဇကထွေရအပဒါန်	၉ - သမာဒပကထွေရအပဒါန်
၅ - ကဏိကာရဆတ္တိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပဉ္စဂုံလိယထွေရအပဒါန်

၁၈ - ကုမုဒဝဂ်

၁ - ကုမုဒမာလိယထွေရအပဒါန်	၆ - မဂ္ဂဒတ္တိကထွေရအပဒါန်
၂ - နိဿေဏိဒါယကထွေရအပဒါန်	၇ - ဧကဒီပိယထွေရအပဒါန်
၃ - ရတ္တိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၈ - မဏိပူဇကထွေရအပဒါန်
၄ - ဥဒပါနဒါယကထွေရအပဒါန်	၉ - တိကိစ္ဆကထွေရအပဒါန်
၅ - သီဟာသနဒါယကထွေရအပဒါန်	၁၀ - သံယုပဋ္ဌာကထွေရအပဒါန်

၁၉ - ကုဋုဇပုပ္ဖိယဝဂ်

၁ - ကုဋုဇပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၆ - ဗောဓိဥပဋ္ဌာကထွေရအပဒါန်
၂ - ဗန္ဓုဒီဝကထွေရအပဒါန်	၇ - ဧကစိန္တိကထွေရအပဒါန်
၃ - ကောဋုမ္ပရိယထွေရအပဒါန်	၈ - တိကဏ္ဍိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၄ - ပဉ္စဟတ္တိယထွေရအပဒါန်	၉ - ဧကစာရိယထွေရအပဒါန်
၅ - ဣသိမုဂ္ဂဒါယကထွေရအပဒါန်	၁၀ - တိဝဏ္ဍိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၂၀ - တမာလပုပ္ဖိယဝဂ်

၁ - တမာလပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၆ - ကိသလယပူဇကထွေရအပဒါန်
၂ - တိဏသန္တာရကထွေရအပဒါန်	၇ - တိန္ဒြကဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - ခဏ္ဍပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၈ - မုဋ္ဌိပူဇကထွေရအပဒါန်
၄ - အသောကပူဇကထွေရအပဒါန်	၉ - ကိကဏိကပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၅ - အင်္ဂေါလကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ယူထိကပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်

၂၁ - ကဏိကာရပုပ္ဖိယဝဂ်

၁ - ကဏိကာရပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၆ - ဥဒကဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - မိနေလပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၇ - သလလမာလိယထွေရအပဒါန်
၃ - ကိင်္ဂဏိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၈ - ကောရဏ္ဍပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၄ - တရဏိယထွေရအပဒါန်	၉ - အာဓာရဒါယကထွေရအပဒါန်
၅ - နိဂ္ဂဏ္ဍိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပါပနိဝါရိယထွေရအပဒါန်

၂၂ - ဟတ္ထိဝဂ်

၁ - ဟတ္ထိဒါယကထွေရအပဒါန်	၆ - သန္ဓိတထွေရအပဒါန်
၂ - ပါနမိဒါယကထွေရအပဒါန်	၇ - တာလဝဏ္ဏဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - သစ္စသညကထွေရအပဒါန်	၈ - အတ္တန္တသညကထွေရအပဒါန်
၄ - ဧကသညကထွေရအပဒါန်	၉ - သပ္ပိဒါယကထွေရအပဒါန်
၅ - ရံသိသညကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပါပနိဝါရိယထွေရအပဒါန်

၂၃ - အာလမ္မဏဒါယကဝဂ်

၁ - အာလမ္မဏဒါယကထွေရအပဒါန်	၆ - အင်္ဂေါလပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၂ - အဇိနဒါယကထွေရအပဒါန်	၇ - သောဝဏ္ဏဝဋ်သကိယထွေရအပဒါန်
၃ - ဒွေရတနိယထွေရအပဒါန်	၈ - မိဗ္ဗဝဋ်သကိယထွေရအပဒါန်
၄ - အာရက္ခဒါယကထွေရအပဒါန်	၉ - သုကတာဝေဠိယထွေရအပဒါန်
၅ - အဗျာဓိကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ဧကဝန္ဓနိယထွေရအပဒါန်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၂၄ - ဥဒကာသနဝဂ်

၁ - ဥဒကာသနဒါယကထွေရအပဒါန်	၆ - ဝဏ္ဏကာရထွေရအပဒါန်
၂ - ဘာဇနပါလကထွေရအပဒါန်	၇ - ပိယာလပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၃ - သာလပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၈ - အမ္မယာဂဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - ကိလဉ္ဇဒါယကထွေရအပဒါန်	၉ - ဇေတိကာရကထွေရအပဒါန်
၅ - ဝေဒိကာရကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ဝါသိဒါယကထွေရအပဒါန်

၂၅ - တုဝရဒါယကဝဂ်

၁ - တုဝရဒါယကထွေရအပဒါန်	၆ - ပတ္တဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - နာဂကေသရိယထွေရအပဒါန်	၇ - ဓာတုပူဇကထွေရအပဒါန်
၃ - နဠိနကေသရိယထွေရအပဒါန်	၈ - သတ္တလိပုပ္ဖုဇကထွေရအပဒါန်
၄ - ပိရဝပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၉ - ဗိမ္ဗိဇာလိယထွေရအပဒါန်
၅ - ကုဋိဓူပကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ဥဒ္ဓါလကဒါယကထွေရအပဒါန်

၂၆ - ထောမကဝဂ်

၁ - ထောမကထွေရအပဒါန်	၆ - ဥပါဟနဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - ဧကာသနဒါယကထွေရအပဒါန်	၇ - မဉ္ဇရိပူဇကထွေရအပဒါန်
၃ - စိတကပူဇကထွေရအပဒါန်	၈ - ပဏ္ဏဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - တိစမ္မကပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၉ - ကုဋိဒါယကထွေရအပဒါန်
၅ - သတ္တပါဋလိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - အဂ္ဂပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်

၂၇ - ပဒုမုက္ခိပဝဂ်

၁ - အာကာသုက္ခိပိယထွေရအပဒါန်	၆ - မစ္ဆဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - တေလမုက္ခိယထွေရအပဒါန်	၇ - ဇေတံသကထွေရအပဒါန်
၃ - အမုစန္ဒိယထွေရအပဒါန်	၈ - သဠလပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၄ - ပဒီပဒါယကထွေရအပဒါန်	၉ - ဥပါဂတာသယထွေရအပဒါန်
၅ - ဗိဠာလိဒါယကထွေရအပဒါန်	၁၀ - တရုဏိယထွေရအပဒါန်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၂၈ - သုဝဏ္ဏဗိဗ္ဗောဟနဝဂ်

၁ - သုဝဏ္ဏဗိဗ္ဗောဟနိယထွေရအပဒါန်	၆ - ပေါတ္ထကဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - တိလမုဋ်ဒါယကထွေရအပဒါန်	၇ - စိတကပူဇကထွေရအပဒါန်
၃ - စင်္ဂောဋကိယထွေရအပဒါန်	၈ - အာလုဝဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - အဗ္ဘုဒ္ဓနဒါယကထွေရအပဒါန်	၉ - ဧကပုဏ္ဏရိကထွေရအပဒါန်
၅ - ဧကဥလိကထွေရအပဒါန်	၁၀ - တရဏီယထွေရအပဒါန်

၂၉ - ပဏ္ဏဒါယကဝဂ်

၁ - ပဏ္ဏဒါယကထွေရအပဒါန်	၆ - ဥပဋ္ဌာကဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - ဖလဒါယကထွေရအပဒါန်	၇ - အပဒါနိယထွေရအပဒါန်
၃ - ပစ္စုပ္ပန်နိယထွေရအပဒါန်	၈ - သတ္တာဟပဗ္ဗဇိတထွေရအပဒါန်
၄ - ဧကပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၉ - ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာယိကထွေရအပဒါန်
၅ - မဃဝပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပုဗ္ဗင်္ဂမိယထွေရအပဒါန်

၃၀ - စိတကပူဇကဝဂ်

၁ - စိတကပူဇကထွေရအပဒါန်	၆ - ပါဒပူဇကထွေရအပဒါန်
၂ - ပုပ္ဖဓာရကထွေရအပဒါန်	၇ - ဒေသကိတ္တကထွေရအပဒါန်
၃ - ဆတ္တဒါယကထွေရအပဒါန်	၈ - သရဏဂမနိယထွေရအပဒါန်
၄ - သဒ္ဓသညကထွေရအပဒါန်	၉ - အမ္မပိဏ္ဍိယထွေရအပဒါန်
၅ - ဂေါသီသနိက္ခေပကထွေရအပဒါန်	၁၀ - အနုသံသာဝကထွေရအပဒါန်

၃၁ - ပဒုမကေသရဝဂ်

၁ - ပဒုမကေသရိယထွေရအပဒါန်	၆ - သမ္မသာဒကထွေရအပဒါန်
၂ - သဗ္ဗဂန္ဓိယထွေရအပဒါန်	၇ - အာရာမဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - ပရမန္နဒါယကထွေရအပဒါန်	၈ - အနုလေပဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - ဓမ္မသညကထွေရအပဒါန်	၉ - ဗုဒ္ဓသညကထွေရအပဒါန်
၅ - ဖလဒါယကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပဗ္ဗာရဒါယကထွေရအပဒါန်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၃၂ - အာရက္ခဒါယကဝဂ်

၁ - အာရက္ခဒါယကထွေရအပဒါန်	၆ - အာသနသန္တဝိကထွေရအပဒါန်
၂ - ဘောဇနဒါယကထွေရအပဒါန်	၇ - သဒ္ဓသညကထွေရအပဒါန်
၃ - ဂတသညကထွေရအပဒါန်	၈ - တိရံသိယထွေရအပဒါန်
၄ - သတ္တပဒုမိယထွေရအပဒါန်	၉ - ကန္တလိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၅ - ပုပ္ဖိသနဒါယကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ကုမုဒမာလိယထွေရအပဒါန်

၃၃ - ဥမာပုပ္ဖိယဝဂ်

၁ - ဥမာပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၆ - အန္တသံသာဝကထွေရအပဒါန်
၂ - ပုလိနပူဇကထွေရအပဒါန်	၇ - နိဂ္ဂုဏ္ဍိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၃ - ဟာသဇနကထွေရအပဒါန်	၈ - သုမနာဝေဠိယထွေရအပဒါန်
၄ - ယညသာမိကထွေရအပဒါန်	၉ - ပုပ္ဖစ္ဆတ္တိယထွေရအပဒါန်
၅ - နိမိတ္တသညကထွေရအပဒါန်	၁၀ - သပရိဝါရဆတ္တဒါယကထွေရအပဒါန်

၃၄ - ဂန္ဓောဒကဝဂ်

၁ - ဂန္ဓဗူပိယထွေရအပဒါန်	၆ - ပဘင်္ဂရထွေရအပဒါန်
၂ - ဥဒကပူဇကထွေရအပဒါန်	၇ - တိဏကုဋ်ဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - ပုန္နာဂပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၈ - ဥတ္တရေယျဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - ဧကဒုဿဒါယကထွေရအပဒါန်	၉ - ဓမ္မသဝနိယထွေရအပဒါန်
၅ - ဖုသိတကမ္ပိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - ဥက္ခိတ္တပဒုမိယထွေရအပဒါန်

၃၅ - ဧကပဒုမိယဝဂ်

၁ - ဧကပဒုမိယထွေရအပဒါန်	၆ - စမ္ပကပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၂ - တိဏပုလမာလိယထွေရအပဒါန်	၇ - ပဒုမပူဇကထွေရအပဒါန်
၃ - ဓဇဒါယကထွေရအပဒါန်	၈ - တိဏမုဋ်ဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - တိကိင်္ဂဏိပူဇကထွေရအပဒါန်	၉ - တိန္ဒြကဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၅ - နဠာဂါရိကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ဧကဗူပိယထွေရအပဒါန်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၃၆ - သဒ္ဓသညကဝဂ်

၁ - သဒ္ဓသညကထွေရအပဒါန်	၆ - အမ္မယာဂုဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - ယဝကလာပိယထွေရအပဒါန်	၇ - သုပုဋကပူဇကထွေရအပဒါန်
၃ - ကိသုကပူဇကထွေရအပဒါန်	၈ - မဗ္ဗဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - သကောသကကောရက္ခဒါယကထွေရအပဒါန်	၉ - သရဏဂမနိယထွေရအပဒါန်
၅ - ဒက္ခဒါယကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပိဏ္ဍပါတိကထွေရအပဒါန်

၃၇ - မန္ဒာရဝပုပ္ဖိယဝဂ်

၁ - မန္ဒာရဝပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၆ - ကဒမ္ပပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၂ - ကက္ကာရပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၇ - ဥဒ္ဓါလကပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၃ - ဘိသမုဠာလဒါယကထွေရအပဒါန်	၈ - ဧကစမ္ပကပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၄ - ကေသရပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၉ - တိမိရပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၅ - အင်္ဂေါလပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - သဠလပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်

၃၈ - ဗောဓိဝန္တနဝဂ်

၁ - ဗောဓိဝန္တကထွေရအပဒါန်	၆ - ဂန္ဓမုဋိယထွေရအပဒါန်
၂ - ပါဋလိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၇ - စိတကပူဇကထွေရအပဒါန်
၃ - တီဏုပုလမာလိယထွေရအပဒါန်	၈ - သုမနတာလဝဏ္ဍိယထွေရအပဒါန်
၄ - ပဋိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၉ - သုမနဒါမိယထွေရအပဒါန်
၅ - သတ္တပဏ္ဍိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - ကာသုမာရိဖလဒါယကထွေရအပဒါန်

၃၉ - အဝဋ္ဌဖလဝဂ်

၁ - အဝဋ္ဌဖလဒါယကထွေရအပဒါန်	၆ - ဝလ္လိဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - လဗုဒါယကထွေရအပဒါန်	၇ - ကဒလိဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - ဥဒုမ္ပရဖလဒါယကထွေရအပဒါန်	၈ - ပနသဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - ပိလက္ခဖလဒါယကထွေရအပဒါန်	၉ - သောဏကောဋိဝီသထွေရအပဒါန်
၅ - ဖာရုသဖလဒါယကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပုဗ္ဗကမ္ပပိလောတိကဗုဒ္ဓအပဒါန်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၄၀ - ပိလိန္ဒဝတ္ထဝဂ်

၁ - ပိလိန္ဒဝတ္ထုတ္တေရအပဒါန်

ပထမ

(စိန္တနာကာရ) ကြံစည်စဉ်းစားပုံ

(ဒါနဝတ္ထုသမ္မာဒန) လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို စီစဉ်ခြင်း

(ဒါနောကာသယာစနာ) လှူဒါန်းခွင့် တောင်းခြင်း

(နိမန္တနကထာ) ပင့်ဖိတ်လျှောက်ထားခြင်း

(ဒါနပဋိယာဒန) လှူဖွယ်ဝတ္ထုစီရင်ခြင်း

(ဗျာကရဏ) ဟောကြားတော်မူခြင်း

(ဒါနာနိသံသကထာ) ဒါန၏ အကျိုးဆက်ကို ဖော်ပြခြင်း

(၁ - ဆတ္တာနိသံသ) ထီးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၂ - ဒုဿာနိသံသ) အဝတ်ပုဆိုးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၃ - ပတ္တာနိသံသ) သပိတ်လှူခြင်း၏ အကျိုး

(၄ - ဝါသိအာနိသံသ) ပဲခွပ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၅ - သတ္တကာနိသံသ) ဓားငယ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၆ - သူစိအာနိသံသ) အပ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၇ - နခစ္ဆေဒနာနိသံသ) လက်သည်းလှီးဓားလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၈ - ဝိဇူပနတာလဝဏ္ဏာနိသံသ) ယပ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၉ - မောရဟတ္ထ စာမရ) ဥဒေါင်းမြီးယပ်, သားမြီးယပ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၁၀ - ပရိဿာဝန ဓမ္မကရဏ) ရေစစ်, ဓမ္မကရိုဏ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၁၁ - တေလဓာရာနိသံသ) ဆီကျည်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၁၂ - သူစိယရာနိသံသ) အပ်ကျည်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၁၃ - အံသဗဒ္ဓါနိသံသ) အံသကိုက်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၁၄ - ကာယဗန္ဓနာနိသံသ) ခါးပန်း၊ ကိုးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၁၅ - အာဓာရကာနိသံသ) သပိတ်ခြေလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၁၆ - ဘာဇနာနိသံသ) အိုးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၁၇ - ထာလကာနိသံသ) ခွက်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၁၈ - ဘေသဇ္ဇာနိသံသ) ဆေးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၁၉ - ဥပါဟနာနိသံသ) ဖိနပ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

(၂၀ - ပါဒုကာနိသံသ) ခြေနင်းလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၄၀ - ပိလိန္ဒဝတ္ထဝဂ်

၁ - ပိလိန္ဒဝတ္ထုတ္တေရအပဒါန်

- (၂၁ - ဥဒကပုဋ္ဌနာနိသံသ) ရေသုတ်ပုဆိုးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၂၂ - ကတ္တရဒဏ္ဍာနိသံသ) တောင်ငွေလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၂၃ - ဩသဓဇ္ဇနာနိသံသ) မျက်စဉ်းဆေးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၂၄ - ကုဗ္ဗိကာနိသံသ) သံကောက်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၂၅ - ကုဗ္ဗိကာယရာနိသံသ) သံကောက်အိမ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၂၆ - အာယောဂါနိသံသ) အာယောဂပတ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၂၇ - ဓူမနေတ္တာနိသံသ) အခိုးတံလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၂၈ - ဒီပဓာရာနိသံသ) ဆီမီးတိုင်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၂၉ - တုမ္မကကရဏ္ဍ) ဗူးနှင့် ကြတ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၃၀ - မလဟရဏာနိသံသ) လက်သုတ်ပုဝါလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၃၁ - ပိပ္ပလာနိသံသ) သင်တုန်းလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၃၂ - သဏ္ဍာသာနိသံသ) မွေးညှပ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၃၃ - နတ္ထုကာနိသံသ) နှာနှုတ်တံလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၃၄ - ပိဋ္ဌကာနိသံသ) အင်းပျဉ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၃၅ - ဘိသိအာနိသံသ) ဘုံလှူလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၃၆ - ဝိဗ္ဗောဟနာနိသံသ) ခေါင်းအုံးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၃၇ - ဖလပိဋ္ဌာနိသံသ) ပျဉ်ချပ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၃၈ - ပါဒပိဋ္ဌာနိသံသ) ခြေဆေးအင်းပျဉ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၃၉ - တေလဗ္ဗဇ္ဇနာနိသံသ) ခြေနယ်ဆီလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၄၀ - သပိတေလာနိသံသ) ထောပတ်ဆီလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၄၁ - မုခသောဓနကာနိသံသ) သွားတိုက်ဆေးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၄၂ - ဒမိအာနိသံသ) နို့ခမ်းလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၄၃ - မဓုအာနိသံသ) ပျားရည်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၄၄ - ရသာနိသံသ) အရသာလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၄၅ - အန္ဓပါနာနိသံသ) ထမင်းအဖျော်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၄၆ - ဓူပါနိသံသ) အမွှေးတိုင်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး
- (၄၇ - သာဓာရဏာနိသံသ) အလှူအားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသော အကျိုး

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၄၀ - ပိလိန္ဒဝစ္ဆဝဂ်

၁ - ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထေရအပဒါန်	၆ - ဗာကုလတ္ထေရအပဒါန်
၂ - သေလတ္ထေရအပဒါန်	၇ - ဂိရိမာနန္ဒတ္ထေရအပဒါန်
၃ - သဗ္ဗကိတ္တိကတ္ထေရအပဒါန်	၈ - သဠလမဏ္ဍပိယတ္ထေရအပဒါန်
၄ - မဇုဒါယကတ္ထေရအပဒါန်	၉ - သဗ္ဗဒါယကတ္ထေရအပဒါန်
၅ - ပဒုမကုဋ္ဌာဂါရိယတ္ထေရအပဒါန်	၁၀ - အဇိတတ္ထေရအပဒါန်

၄၁ - မေတ္တေယျဝဂ်

၁ - တိဿမေတ္တေယျတ္ထေရအပဒါန်	၆ - နန္ဒကတ္ထေရအပဒါန်
၂ - ပုဏ္ဏကတ္ထေရအပဒါန်	၇ - ဟေမကတ္ထေရအပဒါန်
၃ - မေတ္တဂုတ္ထေရအပဒါန်	၈ - တောဒေယျတ္ထေရအပဒါန်
၄ - ဓောတကတ္ထေရအပဒါန်	၉ - ဇေတုကဏ္ဍိတ္ထေရအပဒါန်
၅ - ဥပသီဝတ္ထေရအပဒါန်	၁၀ - ဥဒေနတ္ထေရအပဒါန်

၄၂ - ဘဒ္ဒါလိဝဂ်

၁ - ဘဒ္ဒါလိတ္ထေရအပဒါန်	၆ - ဧကဒီပိယတ္ထေရအပဒါန်
၂ - ဧကဆတ္တိယတ္ထေရအပဒါန်	၇ - ဥစ္ဆင်္ဂိပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်
၃ - တိဏသုလကဆာဒနိယတ္ထေရအပဒါန်	၈ - ယာဂုဒါယကတ္ထေရအပဒါန်
၄ - မဇုမံသဒါယကတ္ထေရအပဒါန်	၉ - ပတ္တောဒနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်
၅ - နာဂပလ္လဝတ္ထေရအပဒါန်	၁၀ - မဉ္ဇဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

ပထမအုပ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၄၃ - သင်္ကေသမ္ပဇ္ဇကဝဂ်

၁ - သင်္ကေသမ္ပဇ္ဇကထွေရအပဒါန်	၆ - ယတမဏ္ဍဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - ဧကဒုဿဒါယကထွေရအပဒါန်	၇ - ဧကဓမ္မဿဝနိယထွေရအပဒါန်
၃ - ဧကာသနဒါယကထွေရအပဒါန်	၈ - သုစိန္တိတထွေရအပဒါန်
၄ - သတ္တကဒမ္ပပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၉ - သောဝဏ္ဏကိင်္ကီယထွေရအပဒါန်
၅ - ကောရဏ္ဍပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - သောဏ္ဏကောန္တရိကထွေရအပဒါန်

၄၄ - ဧကဝိဟာရိဝဂ်

၁ - ဧကဝိဟာရိကထွေရအပဒါန်	၆ - ကဠမ္ပဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - ဧကသဒ္ဓိယထွေရအပဒါန်	၇ - အမ္မာဋကဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - ပါဠိဟိရသညကထွေရအပဒါန်	၈ - ဟရိတကဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - ဉာဏတ္ထဝိကထွေရအပဒါန်	၉ - အမ္ပဝိဏ္ဍိယထွေရအပဒါန်
၅ - ဥစ္ဆုခဏ္ဍိကထွေရအပဒါန်	၁၀ - အမ္ပဖလိယထွေရအပဒါန်

၄၅ - ဝိဘိတကဝဂ်

၁ - ဝိဘိတကမိဋ္ဌိယထွေရအပဒါန်	၆ - အမ္မာဋကိယထွေရအပဒါန်
၂ - ကောလဒါယကထွေရအပဒါန်	၇ - သီဟာသနိကထွေရအပဒါန်
၃ - ဗိလ္လိယထွေရအပဒါန်	၈ - ပါဒဝိဋ္ဌိယထွေရအပဒါန်
၄ - ဘလ္လာတဒါယကထွေရအပဒါန်	၉ - ဝေဒိကာရကထွေရအပဒါန်
၅ - ဥတ္တလိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - ဗောဓိယရဒါယကထွေရအပဒါန်

၄၆ - ဇဂတိဒါယကဝဂ်

၁ - ဇဂတိဒါယကထွေရအပဒါန်	၆ - ဝနကောရဏ္ဍိယထွေရအပဒါန်
၂ - မောရဟတ္ထိယထွေရအပဒါန်	၇ - ဧကဆတ္ထိယထွေရအပဒါန်
၃ - သီဟာသနဗိဇိယထွေရအပဒါန်	၈ - ဇာတိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၄ - တိဏုက္ကဓာရိယထွေရအပဒါန်	၉ - ပဋိပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၅ - အတ္တမနဒါယကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ဂန္ဓပူဇကထွေရအပဒါန်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၄၇ - သာလကုသုမိယဝဂ်

၁ - သာလကုသုမိယထွေရအပဒါန်	၆ - အဝဋ္ဌဖလိယထွေရအပဒါန်
၂ - စိတကပူဇကထွေရအပဒါန်	၇ - လဗုဇဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - စိတကနိဗ္ဗာပကထွေရအပဒါန်	၈ - ပိလက္ခဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - သေတုဒါယကထွေရအပဒါန်	၉ - သယံပဋိဘာနိယထွေရအပဒါန်
၅ - သုမနတာလဝဏှိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - နိမိတ္တဗျာကရဏိယထွေရအပဒါန်

၄၈ - နဋ္ဌမာလိဝဂ်

၁ - နဋ္ဌမာလိယထွေရအပဒါန်	၆ - ကုသဋ္ဌကဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - မဏိပူဇကထွေရအပဒါန်	၇ - ဝိရိပုန္နာဂိယထွေရအပဒါန်
၃ - ဥက္ကာသတိကထွေရအပဒါန်	၈ - ဝလ္လိကာရဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၄ - သုမနဗိဇနိယထွေရအပဒါန်	၉ - ပါနမိဒါယကထွေရအပဒါန်
၅ - ကုမ္မာသဒါယကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပုလိနစက်မိယထွေရအပဒါန်

၄၉ - ပံသုကူလဝဂ်

၁ - ပံသုကူလသညကထွေရအပဒါန်	၆ - ဓာတုပူဇကထွေရအပဒါန်
၂ - ဗုဒ္ဓသညကထွေရအပဒါန်	၇ - ပုလိနုပ္ပါဒကထွေရအပဒါန်
၃ - ဘိသဒါယကထွေရအပဒါန်	၈ - တရဏိယထွေရအပဒါန်
၄ - ဉာဏထဝိကထွေရအပဒါန်	၉ - ဓမ္မရုစိယထွေရအပဒါန်
၅ - စန္ဒနမာလိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - သာလမဏ္ဍပိယထွေရအပဒါန်

၅၀ - ကိင်္ဂီပုပ္ဖဝဂ်

၁ - တိင်္ဂီပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၆ - ဃတမဏ္ဍဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - ပံသုကူလပူဇကထွေရအပဒါန်	၇ - ဥဒကဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - ကောရဏ္ဍပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၈ - ပုလိနထူပိယထွေရအပဒါန်
၄ - ကိသုကပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၉ - နဋ္ဌကုဋိဒါယကထွေရအပဒါန်
၅ - ဥပဗုဒ္ဓသဒါယကထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပိယာလဖလဒါယကထွေရအပဒါန်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၅၁ - ကဏိကာရဝဂ်

၁ - တိကဏိကာရပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၆ - မာတုလုင်္ဂဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - ဧကပတ္တဒါယကထွေရအပဒါန်	၇ - အဇေလိဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၃ - ကာသုမာရဖလိယထွေရအပဒါန်	၈ - အမောဒဖလိယထွေရအပဒါန်
၄ - အဝဋ္ဋဖလိယထွေရအပဒါန်	၉ - တာလဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၅ - ပါဒဖလိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - နာဠိကေရဖလဒါယကထွေရအပဒါန်

၅၂ - ဖလဒါယကဝဂ်

၁ - ကုရုပ္ပိယဖလဒါယကထွေရအပဒါန်	၆ - အဇ္ဈနပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၂ - ကပိတ္တဖလဒါယကထွေရအပဒါန်	၇ - ကုဋုဇပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်
၃ - ကောသမ္မဖလိယထွေရအပဒါန်	၈ - ယောသသညကထွေရအပဒါန်
၄ - ကေတကပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၉ - သဗ္ဗဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၅ - နာဂပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်	၁၀ - ပဒုမဓာရိကထွေရအပဒါန်

၅၃ - တိဏဒါယကဝဂ်

၁ - တိဏမုဠိဒါယကထွေရအပဒါန်	၆ - ဒဏ္ဍဒါယကထွေရအပဒါန်
၂ - မဇ္ဇဒါယကထွေရအပဒါန်	၇ - ဝိရိနေလပူဇကထွေရအပဒါန်
၃ - သရဏဂမနိယထွေရအပဒါန်	၈ - ဗောဓိသမ္မဇ္ဇကထွေရအပဒါန်
၄ - အပ္ပဇနဒါယကထွေရအပဒါန်	၉ - အာမဏ္ဍဖလဒါယကထွေရအပဒါန်
၅ - သုပဋ္ဌဒါယကထွေရအပဒါန်	၁၀ - သုဂန္ဓထွေရအပဒါန်

၅၄ - ကစ္စာယနဝဂ်

၁ - မဟာကစ္စာယနထွေရအပဒါန်	၆ - ဗာဟိယထွေရအပဒါန်
၂ - ဝတ္တလိထွေရအပဒါန်	၇ - မဟာကောဠိကထွေရအပဒါန်
၃ - မဟာကပ္ပိနထွေရအပဒါန်	၈ - ဥရုဝေဠကဿပထွေရအပဒါန်
၄ - ဒဗ္ဗမလ္လပုတ္တထွေရအပဒါန်	၉ - ရာဓထွေရအပဒါန်
၅ - ကုမာရကဿပထွေရအပဒါန်	၁၀ - မောဃရာဇထွေရအပဒါန်

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

၅၅ - ဘဒ္ဒိယဝဂ်

၁ - လက္ခဏာဘဒ္ဒိယထွေရအပဒါန်	၆ - ကာဠုဒါယိထွေရအပဒါန်
၂ - ကခါရေဝတထွေရအပဒါန်	၇ - အဘယထွေရအပဒါန်
၃ - သီဝလိထွေရအပဒါန်	၈ - လောမသကင်္ဂီယထွေရအပဒါန်
၄ - ဝင်္ဂီသထွေရအပဒါန်	၉ - ဝနဝစ္ဆထွေရအပဒါန်
၅ - နန္ဒကထွေရအပဒါန်	၁၀ - စူဠသုဂန္ဓထွေရအပဒါန်

၅၆ - ယသဝဂ်

၁ - ယသထွေရအပဒါန်	၇ - အပရဉတ္တထွေရအပဒါန်
၂ - နဒိကဿပထွေရအပဒါန်	၈ - ဘဒ္ဒဇိထွေရအပဒါန်
၃ - ဂယာကဿပထွေရအပဒါန်	၉ - သိဝကထွေရအပဒါန်
၄ - ကိမိလထွေရအပဒါန်	၁၀ - ဥပဝါနထွေရအပဒါန်
၅ - ဝဇ္ဇိပုတ္တထွေရအပဒါန်	၁၁ - ရဋ္ဌပါလထွေရအပဒါန်
၆ - ဥတ္တရထွေရအပဒါန်	

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော် မြန်မာပြန်

မာတိကာ ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

=== ၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ် ===

၁ - ဗုဒ္ဓအပဒါနိ

၁။ ဇေတဝန်ကျောင်း၌ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို အသျှင်အာနန္ဒာသည် ဦးခေါင်းညွတ်ကာ မေးလျှောက်၏- ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကြင် သဗ္ဗညု ဘုရားတို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်၏။ ထိုသဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့သည် အဘယ်သို့ သဘောရှိသော အကြောင်း တို့ကြောင့် ပွင့်တော်မူကုန်သနည်း (ဟု မေးလျှောက်၏)။

၂။ ထိုသို့မေးလျှောက်သောအခါ မြတ်သောသီလက္ခန္ဓာ စသည့်ကျေးဇူးကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော သဗ္ဗညု ဘုရားမြတ်သည် အရှင်ကောင်းဖြစ်သော သျှင်အာနန္ဒာကို သာယာစွာသော အသံဖြင့် မိန့်တော်မူ၏။ (အာနန္ဒာ) ရှေးဘုရားတို့၌ ဆုပန်ပြီးကုန်သော ရှေးဘုရားသာသနာတော်တို့၌ နိဗ္ဗာန်ကို မရသေးကုန် သော -

၃။ ပညာရှိဘုရားလောင်းတို့သည် ထိုသဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို အဦးပြုသည်သာလျှင်ဖြစ်သော အားကြီး သော အလိုဆန္ဒဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပညာ၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း အလွန်ထက် မြတ်သော ပညာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ အစဉ်ရောက်တော်မူကြကုန်၏။

၄။ ငါသည် လည်း ရှေးဘုရားတို့၌ စိတ်ဖြင့်သာလျှင် ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားအဖြစ်ကို တောင့်တခဲ့၏။ (ထိုသို့ ဆုတောင်းခဲ့သော) တရားမင်း ဘုရားရှင်တို့ကား မရေတွက်နိုင်ကုန်။

၅။ စင်ကြယ်သော စိတ်နှလုံးရှိကုန်သော သင်တို့သည် ဘုရားရှင်တို့၏ ဘုရားဖြစ်ရန် အကြောင်း အရာတို့ကို နာကြကုန်လော့၊ ပါရမီသုံးဆယ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော တရားမင်း ဘုရားရှင်တို့ကား မရေ တွက်နိုင်ကုန်။

၆။ ဘုရားမြတ်တို့၏ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို လက်ဆယ်ချောင်းတို့ဖြင့် ညွတ် လျက် သံဃာတော်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကို ဦးခေါင်းဖြင့် ငါသည် ရှိခိုးခဲ့ပြီ။

၇။ အကြင်မျှလောက်သော (စကြဝဠာတစ်သောင်းဟူသော) ဗုဒ္ဓခေတ်တို့၌ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန် သော မြေ၌လည်း တည်ကုန်သော မရေတွက်နိုင်ကုန်သော ရတနာတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုအလုံးစုံသော ရတနာတို့ကို ငါသည် စိတ်ဖြင့် (အဓိဋ္ဌာန်၍) ဆောင်ယူခဲ့ပြီ။

၈။ (ဆောင်ယူပြီး၍) ထိုငွေအတိအခင်းသော၊ မြေပြင်၌ များစွာသော ဘုံအဆင့်ရှိသော၊ ရတနာဖြင့် ပြီးသော၊ အစောက်မြင့်သော၊ ကောင်းကင်သို့ စွင့်စွင့်တက်သော-

၉။ ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်သော ဆန်းကြယ်သော တိုင်ရှိသော၊ ကောင်းစွာ ဝေဖန်အပ်သော၊ မြတ်သူတို့အားသာ ထိုက်သော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ထုပ်လျှောက်ရှိသော၊ (စိုက်ထူအပ်သော) အောင်လံ တံခွန်၊ ထီးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ပြာသာဒ်ကို ငါသည် ဖန်ဆင်းခဲ့ပြီ။

၁၀။ ပထမဘုံအဆင့်သည် ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့်ပြီး၏။ အညစ်အကြေး ကင်းသော တိမ်တိုက် နှင့်တူ၍ တင့်တယ်၏။ မြတ်သော ရွှေဖြင့်ပြီးသော မြေပြင်၌ ရေ၌ပေါက်သော ပဒုမ္မာကြာတို့ဖြင့် ပြွမ်း၏။

၁၁။ အချို့သော ဘုံအဆင့်သည် သန္တာအစုဖြင့်ပြီး၏။ အချို့သော ဘုံအဆင့်သည် သန္တာအဆင်း ရှိ၏။ အချို့သော ဘုံအဆင့်သည် နီသော အဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍ တင့်တယ်၏။ ပိုးပရန် အဆင်းနှင့် တူသော အရောင်ရှိသည် ဖြစ်၍ အရပ်မျက်နှာတို့၌ တောက်ပ၏။

၁၂။ ကောင်းစွာ ဝေဖန်အပ်ကုန်သော မုခ်ဦးပြာသဒ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မုခ်ထွတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ခြင်္သေ့ခံ လေသာပြတင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ လေးမျက်နှာရှိ ပွတ်တိုင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပြုတင်း ကွန်ရက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ (တွဲရရွဲ ဆွဲအပ်ကုန်သော) နံ့သာပန်းဆိုင်တို့ သည် လည်းကောင်း နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိကုန်၏။

၁၃။ မြတ်သောအထွတ် စုလစ်မွမ်းချွန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပြာသာဒ်ဆောင်တို့သည် (အချို့ ကား) ညို၊ (အချို့ကား) ရွှေ၊ (အချို့ကား) နီ၊ (အချို့ကား) ဖြူ၊ (အချို့ကား) အမည်းသက်သက် ဖြစ်ကုန်၍ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် တင့်တယ်ကုန်၏။

၁၄။ ပဒုမ္မာကြာတို့ကို အထက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ထုလုပ်ထားကုန်၏။ သားရဲရုပ်၊ ငှက်ရုပ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ကုန်၏။ နက္ခတ်ကြယ်တာရာတို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်၏။ လနေတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်၏။

၁၅။ ရွှေကွန်ရက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်၏။ ရွှေချူဆည်းလည်းတို့ဖြင့် တပ်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ လေဟုန်ဖြင့် ကျူးရင့်ကုန်၏။ ရွှေပန်းဆိုင်တို့သည် နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိကုန်၏။

၁၆။ အထူးထူးသော ဆိုးရည်တို့ဖြင့် ဆိုးအပ်သော မောင်းသော အဆင်းရှိသော တံခွန်၊ နီသော အဆင်းရှိသော တံခွန်၊ ရွှေသော အဆင်းရှိသော တံခွန်၊ ဇမ္ဗူရစ်ရွှေအဆင်းရှိသော တံခွန်၊ (ဤတံခွန်တို့ ဖြင့်) စိုက်ထူအပ်သော တံခွန်အစဉ် ရှိကုန်၏။

၁၇။ (ထိုပြာသာဒ်၌) မရှိသော အသုံးအဆောင် မည်သည် မရှိ၊ အထူးထူးသော ခင်းနီးတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အရာမက များပြားကုန်သော ဖလ်ဖြင့်ပြီးသော ညောင်စောင်း၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော ညောင်စောင်း၊ မြဖြင့်ပြီးသော ညောင်စောင်း၊ ပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီးသော ညောင်စောင်း၊ ထို့ပြင် ပတ္တမြား ပြောက်ဖြင့် ပြီးသော ညောင်စောင်းတို့ကို သိမ်မွေ့သော ကာသိတိုင်း ဖြစ်ပုဆိုးတို့ဖြင့် ခင်းထားအပ် ကုန်၏။

၁၈။ ခြံထည်တို့သည် သက္ကလတ်ခြံထည်၊ ဘွဲ့ဖြူ ခြံထည်၊ စိန်တိုင်း၌ ဖြစ်သော ခြံထည်၊ ပဋိဏ္ဍာ တိုင်း၌ ဖြစ်သော ခြံထည်၊ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော ခြံထည်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆန်းကြယ်သော အခင်း၊ အရံ အလုံးစုံကို ငါသည် စိတ်ဖြင့် (အဓိဋ္ဌာန်၍) ခင်းထားခဲ့ပြီ။

၁၉။ ထိုထိုဘုံအဆင့်တို့၌သာလျှင် ရတနာအထွတ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်၏။ ဝေရာစန ပတ္တမြား ဖြင့် ပြုအပ်သော ဆီမီးတို့သည် (အလင်းရောင်ကို) ဆောင်ကုန်လျက် ကောင်းစွာ တည်ကုန်၏။

၂၀။ ကဏ္ဍနရွှေဖြင့် ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ဇမ္ဗူရစ်ရွှေဖြင့် ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့် ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ငွေဖြင့်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော တံခါးတိုင်၊ တုရိုဏ်တိုင် တို့သည် တင့်တယ်ကုန်၏။

၂၁။ ကောင်းစွာ ဝေဖန်အပ်ကုန်သော များစွာသော နံရံအစပ်တို့သည် တံခါးရွက်၊ တံခါးကျည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်တင့်တယ်ကုန်၏။ နံပါးနှစ်ဖက်တို့၌ ပဒုမ္မာကြာ၊ ဥပ္ပလကြာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော များစွာသော ရေပြည့်အိုးတို့သည် (ထိုတံခါးကို) တင့်တယ်စေကုန်၏။

၂၂-၂၃။ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်ကုန်သော သံဃာတော်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော တပည့်သာဝကတို့နှင့် တကွလည်းဖြစ်ကုန်သော ပွင့်တော်မူပြီးသော ခပ်သိမ်းသော ဘုရားတို့ကိုလည်း ပကတိအသွင်သဏ္ဍာန်ဖြင့် (စိတ်၌) ဖန်ဆင်း၍ တပည့်သားအပေါင်းနှင့် တကွအရိယာ အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့သည် ထိုဆန်းကြယ် တင့်တယ်သော တံခါးဖြင့် ဝင်ကုန်၍ အလုံးစုံ ရွှေဖြင့်ပြီးသော အင်းယျဉ်၌ ထိုင်တော်မူကုန်၏။

၂၄။ လောက၌ အတုမရှိကုန်သော ယခုအခါ၌ ထင်ရှား ပွင့်တော်မူကုန်သော အကြင် ဘုရားရှင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရှေးအခါ ပွင့်တော်မူပြီးကုန်သော အကြင် ဘုရားရှင်တို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏။ ထိုအလုံးစုံသော ဘုရားရှင်တို့သည် ငါ၏ ပြာသာဒ်သို့ ကောင်းစွာ တက်ရောက် သီတင်းသုံးတော်မူကြကုန်၏။

၂၅။ ရှေးအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ယခုအခါ၌ လည်းကောင်း သစ္စာလေးပါးကို ကိုယ်တိုင်သိတော်မူကုန်သော သူတစ်ပါးတို့ မအောင်နိုင်ကုန်သော အရာမက များစွာကုန်သော ခပ်သိမ်းသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ငါ၏ ပြာသာဒ်သို့ ကောင်းစွာ တက်ရောက် သီတင်းသုံးတော်မူကြ ကုန်၏။

၂၆။ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော များစွာကုန်သော အကြင် ပဒေသာပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ လူ၌ ဖြစ်ကုန်သော များစွာကုန်သော အကြင် ပဒေသာပင်တို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏။ ငါသည် ထိုပဒေသာပင်တို့မှ (ပုဆိုးအားလုံးကို) ကောင်းစွာ ယူဆောင်၍ တိစိဝရိက်သင်္ကန်း ပြုလုပ် လှူဒါန်းခဲ့၏။

၂၇။ ငါသည် ချိုမြိန် ကောင်းမြတ်သော ခဲဖွယ်၊ စားဖွယ်၊ လျက်ဖွယ်၊ ထမင်း၊ အဖျော်ကို ပတ္တမြားကျောက်ဖြင့် ပြီးသော တင့်တယ်သော သပိတ်၌ ပြည့်စေ၍ လှူဒါန်းခဲ့၏။

၂၈-၂၉။ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍ (ကိလေသာတို့မှ ကင်းသောကြောင့်) ပြေပြစ် တင့်တယ်တော်မူကုန်သော၊ တိစိဝရိက် သင်္ကန်းတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့ကို ချိုသော သကာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဆီတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပျား၊ တင်လဲတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မွန်မြတ်သော ယနာနို့ဆွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း ငါသည် ရောင့်ရဲစေအပ်ကုန်၏။ ထိုအလုံးစုံသော အရိယာအပေါင်းတို့သည် 'ဂူ၌ ကိန်းသော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့' ရတနာတိုက်ခန်းသို့ ဝင်ကြကုန်၍ -

၃၀။ မြတ်သော သူတို့အားသာ ထိုက်သော နေရာ၌ ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော မြတ်သော အိပ်ခြင်းကို ပြုကြကုန်ပြီ။ ထိုဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့သည် သတိသမ္ပဇဉ်နှင့် ပြည့်စုံကြကုန်လျက် အိပ်ရာမှ ထကြပြီးလျှင် နေရာပလ္လင်ထက်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေကြကုန်၏။

၃၁။ အလုံးစုံသော ဘုရားရှင်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော ကသိုဏ်းစသော အာရုံကို (အာရုံပြုလျက်) စျာန်တည်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာ မွေ့လျော်၊ ဝင်စားကြကုန်၏။ အချို့ သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် တရားဟောကုန်၏။ အချို့သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် တန်ခိုးဖြင့် ကွန်မြူးကုန်၏။

၃၂။ ပွားအပ်ပြီးသော အဘိညာဉ်၊ ဝသီဘော်ရှိကုန်သော အချို့သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် အဘိညာဉ်တို့ကို ဝင်စားကုန်၏။ အချို့သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် အထောင်မက များသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းကုန်၏။

၃၃။ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း ဘုရားရှင်တို့ကို သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အရာဖြစ်သော ပုစ္ဆာ ပြဿနာကို မေးကုန်၏။ နက်နဲသိမ်မွေ့သော အရာကို ဉာဏ်ဖြင့် ခွဲခြားသိကုန်၏။

၃၄။ တပည့်သာဝကတို့သည် ဘုရားရှင်တို့ကို မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘုရားရှင်တို့သည် တပည့်သာဝကတို့ကို (ပြဿနာ) မေးတော်မူကုန်၏။ ထိုဘုရားရှင်နှင့် တပည့်သာဝကတို့သည် အချင်းချင်း ပြဿနာ မေးကုန်၍ အချင်းချင်း ဖြေဆိုကုန်၏။

၃၅။ ထိုဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တပည့်သာဝက၊ အလုပ်အကျွေး ဟူသမျှတို့သည် ဤသို့ မိမိတို့၏ မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့် ငါ၏ ပြာသာဒ်၌ မွေ့လျော်ကုန်၏။

၃၆။ ရွှေပန်းဆိုင်းအစဉ် ရှိကုန်သော၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော ထီးတို့သည် တည်စေကုန်သတည်း။ ပုလဲကွန်ရက်ဖြင့် ခြံရံအပ်ကုန်သော၊ ခပ်သိမ်းသော ထီးတို့သည် ဦးထိပ်ထက်၌ ဆောင်းမိုးစေကုန်သတည်း။

၃၇။ ရွှေကြယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်ကုန်သော ပုဆိုးဗိတာန်တို့သည် ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဆန်းကြယ်ကုန်သော ပန်းအပွင့်တို့ဖြင့် ဖြန့်စီအပ်ကုန်သော ခပ်သိမ်းသော ဗိတာန်တို့သည် အထက်၌ ဆောင်းမိုးစေကုန်သတည်း။

၃၈-၃၉-၄၀။ ပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်သော၊ နံ့သာဆိုင်းတို့ဖြင့် တင့်တယ်ကုန်သော၊ ပုဆိုးပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်သော၊ ရတနာပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ပန်းတို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်သော၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ကောင်းသော ရနံ့တို့ဖြင့် ကြိုင်လှိုင်ကုန်သော၊ လက်ငါးချောင်းရာ နံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံကုန်သော၊ ရွှေပုဆိုးဖြင့် မိုးအပ်ကုန်သော၊ ပဒုမ္မာကြာ၊ ဥပ္ပလကြာဖြင့် ပြည့်ကုန်သော ရေကန်တို့သည် အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ တည်စေကုန်သတည်း။ ရွှေဖြင့်ပြီးသော အရုပ်တို့သည် ထင်စေကုန်သတည်း။ ပဒုမ္မာကြာ ဝတ်ဆံ ဝတ်မှုန်တို့ဖြင့် ပြွမ်းတက်ကုန်သော ရေကန်တို့သည် တင့်တယ်စေကုန်သတည်း။ (ဤသို့ ကြံစည်ကာမျှ၌ ထိုကြံစည်သမျှတို့သည် ပြီးကုန်၏)။

၄၁။ ငါ၏ ပြာသာဒ် ထက်ဝန်းကျင်မှ ခပ်သိမ်းသော သစ်ပင်တို့သည် ပွင့်စေကုန်သတည်း။ ပန်းတို့သည် အလိုလို အခိုင်မှ ကြွေကျလျက် ငါ၏ ပြာသာဒ်ထက်သို့ သွား၍ ကြံဖြန့်စေကုန်သတည်း။

၄၂။ ငါ၏ ထိုပြာသာဒ်ထက်၌ ဥဒေါင်းတို့သည် က၊ စေကုန်သတည်း။ နတ်ဟင်္သာတို့သည် တွန်ကျူးစေကုန်သတည်း။ ကရဝိတ်ငှက်တို့သည် ကျူးရင့်စေကုန်သတည်း။ ပြာသာဒ်၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ ငှက်အပေါင်းတို့သည် တွန်မြည်စေကုန်သတည်း။

၄၃။ ငါ၏ ပြာသာဒ်ထက်ဝန်းကျင်မှ ခပ်သိမ်းသော စည်တို့သည် မြည်ဟည်းစေကုန် သတည်း။ ခပ်သိမ်းသော စောင်းတို့သည် အသံမြည်စေကုန်သတည်း။ ခပ်သိမ်းသော ထိုသားငှက် တူရိယာ သာယာသော အသံအပေါင်းတို့သည် ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၄၄-၄၅။ အကြင်မျှလောက်သော (စကြဝဠာတစ်သောင်းဖြစ်သော) ဗုဒ္ဓခေတ်၌ လည်းကောင်း၊ ထိုစကြဝဠာမှ ပြင်ပဖြစ်သော စကြဝဠာတို့၌ လည်းကောင်း များစွာကုန်သော အရောင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ထက်ဝန်းကျင် ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် စီခြယ်အပ်ကုန်သော ရွှေပလ္လင်တို့သည် တည်စေကုန်သတည်း။ ဆီမီးတိုင်တို့သည် တောက်ပစေကုန်သတည်း။ ထို ဆီမီးတိုင်တို့သည် စကြဝဠာ တစ်သောင်းအဆက်ဆက် တိုင်အောင် 'တစ်ရောင်တည်းကဲ့သို့' ထွန်းလင်းစေကုန်သတည်း။

၄၆။ ငါ၏ ပြာသာဒ်ထက်ဝန်းကျင်မှ ကချေသည်မတို့သည် လည်းကောင်း၊ သီချင်းသည်မတို့သည် လည်းကောင်း၊ နတ်သမီးအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း ကပြ (သီဆို) စေကုန်သတည်း။ အထူးထူးသော ပွဲသဘင်တို့သည် ထင်စေကုန်သတည်း။ (ဤသို့ ကြံစည်ဆဲခဏ၌ ထိုကြံစည်တိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏)။

၄၇။ ငါသည် သစ်ပင်ဖျား၌ လည်းကောင်း၊ တောင်ထိပ်၌ လည်းကောင်း၊ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်၌ လည်းကောင်း အလုံးစုံ ဆန်းကြယ်သော အဆင်းငါးပါးရှိသော တံခွန်အလံကို စိုက်ထူ၏။

၄၈။ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ နဂါး၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ချဉ်းကပ်ကြစေကုန်ဟု ကြံစည်သော ခဏ၌ ထိုလူ၊ နတ်၊ နဂါးတို့သည် ရှိခိုးကုန် လက်အုပ်ချီကုန်လျက် ငါ၏ ပြာသာဒ်ကို ခြံရံကြကုန်၏။

၄၉။ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း ပြုသင့်ပြုထိုက် သော အလုံးစုံသော ကုသိုလ်ကံသည် ရှိ၏။ ထိုကံအားလုံးကို ငါသည် ပြုအပ်ပြီ၊ တာဝတိံသာနတ် ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော ကောင်းစွာ ပြုသင့်သော ကုသိုလ်ကံကို ပြုအပ်ပြီ။

၅၀။ သညာရှိသော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ သညာမရှိသော သတ္တဝါတို့သည် လည်း ကောင်း ရှိကြကုန်၏။ ထိုအလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည် ပြုအပ်သော ငါ၏ ကောင်းမှုကံ အကျိုးကို အဖို့ရကြပါစေကုန်သတည်း။

၅၁။ အကြင် သတ္တဝါတို့သည် ငါပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကို ကောင်းစွာ သိအပ်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့ အား ငါသည် ကောင်းမှုအကျိုးကို ပေးဝေအပ်ပြီ။ အကြင်သတ္တဝါတို့ကား ထိုငါပြုအပ်သော ကုသိုလ် ပြုခြင်း၊ အမှုဝေခြင်း၌ မသိကုန်၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား နတ်တို့သည် သွား၍ ပြောကြားကုန်ပြီ။

၅၂။ အလုံးစုံသော လောက၌ အကြင် သတ္တဝါတို့သည် အာဟာရလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ အသက်ရှင်ကြကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါ အားလုံးတို့သည် နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သော အလုံးစုံသော ဘောဇဉ်ကို ငါ၏ စိတ်တန်ခိုးကြောင့် ရကြပါစေကုန်သတည်း။

၅၃။ ငါသည် စိတ်ဖြင့် အလှူကို ပေးလှူအပ်ပြီ၊ စိတ်ဖြင့် ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေပြီ။ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘုရားရှင်၏ တပည့် သားတို့ကို လည်းကောင်း ပူဇော်အပ်ကုန်ပြီ။

၅၄။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ ကြောင့် လည်းကောင်း လှည့်ဖြစ်သော ကိုယ်ကို စွန့်၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရပြီ။

၅၅။ ငါသည် နှစ်ပါးကုန်သော နတ်ဘဝ၊ လူ့ဘဝတို့ကို အပြားအားဖြင့် သိ၏။ နတ်၊ လူမှ တစ်ပါး သော ဂတိကို ငါ မသိရ။ ဤအကျိုးသည် စိတ်ဖြင့် တောင့်တခြင်း၏ အကျိုးပင်တည်း။

၅၆။ ငါသည် နတ်တို့ထက် (အဆင်းစသည်တို့ဖြင့်) လွန်ကဲသူ ဖြစ်ခဲ့ရပြီ၊ ရုပ်အင်္ဂါ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော လူမင်း ဖြစ်ခဲ့ရပြီ၊ ငါသည် ပညာအားဖြင့် အတုမရှိသူ ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။

၅၇။ အထူးထူးအပြားပြား မြတ်သော ဘောဇဉ်သည် လည်းကောင်း၊ များစွာသော ရတနာသည် လည်းကောင်း၊ အထူးထူးသော အဝတ်တို့သည် လည်းကောင်း ကောင်းကင်မှ လျင်မြန်စွာ ငါ့ထံသို့ ကပ်ရောက်လာကုန်၏။

၅၈။ မြေ၌ လည်းကောင်း၊ တောင်၌ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း၊ ရေ၌ လည်း ကောင်း၊ တော၌ လည်းကောင်း အကြင် အကြင်အရပ်သို့ လက်ကို ဆန့်တန်း၏။ ထိုထိုအရပ်မှ နတ် သုဒ္ဓါတို့သည် ငါ့ထံသို့ ကပ်ရောက်လာကုန်၏။

၅၉။ မြေ၌ လည်းကောင်း၊ တောင်၌ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း၊ ရေ၌ လည်း ကောင်း၊ တော၌လည်းကောင်း အကြင်အကြင်အရပ်သို့ လက်ကို ဆန့်တန်း၏။ ထိုထိုအရပ်မှ ခပ်သိမ်းသော ရတနာတို့သည် ငါ့ထံသို့ ကပ်ရောက်လာကုန်၏။

၆၀။ မြေ၌လည်းကောင်း၊ တောင်၌ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း၊ ရေ၌လည်း ကောင်း၊ တော၌ လည်းကောင်း အကြင် အကြင်အရပ်သို့ လက်ကို ဆန့်တန်း၏။ ထိုထိုအရပ်မှ ခပ်သိမ်း သော နံ့သာမျိုးတို့သည် ငါ့ထံသို့ ကပ်ရောက်လာကုန်၏။

၆၁။ မြေ၌ လည်းကောင်း၊ တောင်၌ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း၊ ရေ၌ လည်းကောင်း၊ တော၌ လည်းကောင်း အကြင် အကြင်အရပ်သို့ လက်ကို ဆန့်တန်း၏။ ထိုထိုအရပ်မှ ခပ်သိမ်းသော ယာဉ်တို့သည် ငါ့ထံသို့ ကပ်ရောက်လာကုန်၏။

၆၂။ မြေ၌ လည်းကောင်း၊ တောင်၌ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း၊ ရေ၌ လည်းကောင်း၊ တော၌ လည်းကောင်း အကြင် အကြင်အရပ်သို့ လက်ကို ဆန့်တန်း၏။ ထိုထိုအရပ်မှ ခပ်သိမ်းသော ပန်းတို့သည် ငါ့ထံသို့ ကပ်ရောက်လာကုန်၏။

၆၃။ မြေ၌ လည်းကောင်း၊ တောင်၌ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း၊ ရေ၌ လည်းကောင်း၊ တော၌ လည်းကောင်း အကြင် အကြင်အရပ်သို့ လက်ကို ဆန့်တန်း၏။ ထိုထိုအရပ်မှ အဆင်တန်ဆာတို့သည် ငါ့ထံသို့ ကပ်ရောက်လာကုန်၏။

၆၄။ မြေ၌ လည်းကောင်း၊ တောင်၌ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း၊ ရေ၌ လည်းကောင်း၊ တော၌ လည်းကောင်း အကြင် အကြင်အရပ်သို့ လက်ကို ဆန့်တန်း၏။ ထိုထိုအရပ်မှ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတို့သမီးတို့သည် ငါ့ထံသို့ ကပ်ရောက်လာကုန်၏။

၆၅။ မြေ၌ လည်းကောင်း၊ တောင်၌ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း၊ ရေ၌ လည်းကောင်း၊ တော၌ လည်းကောင်း အကြင် အကြင်အရပ်သို့ လက်ကို ဆန့်တန်း၏။ ထိုထိုအရပ်မှ ပျားသကာတို့သည် ငါ့ထံသို့ ကပ်ရောက်လာကုန်၏။

၆၆။ မြေ၌ လည်းကောင်း၊ တောင်၌ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း၊ ရေ၌ လည်းကောင်း၊ တော၌ လည်းကောင်း အကြင် အကြင်အရပ်သို့ လက်ကို ဆန့်တန်း၏။ ထိုထိုအရပ်မှ ခပ်သိမ်းသော ခဲဖွယ်တို့သည် ငါ့ထံသို့ ကပ်ရောက်လာကုန်၏။

၆၇။ ဥစ္စာမဲ့သော သူတို့အား လည်းကောင်း၊ ခရီးရှည်သွားသော သူတို့အား လည်းကောင်း၊ သူတောင်းစားတို့အား လည်းကောင်း၊ အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားသောသူတို့အား လည်းကောင်း ငါသည် မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ မြတ်သော အလှူကို ပေးလှူ ခဲ့ပြီ။

၆၈။ ငါသည် ကျောက်တောင်ကို ပဲ့တင်ထပ်စေလျက် ကြီးစွာသော မြင်းမိုရ်တောင်ကို ထစ်ချွန်းစေလျက် နတ်နှင့်တကွသော လူကို ရွှင်ပျစေပြီးလျှင် လောကသုံးပါး၌ ဘုရားဖြစ်၏။

၆၉။ လောက၌ ဆယ်ပါးသော အဖို့ရှိသော အရပ်မျက်နှာတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုအရပ် မျက်နှာတို့သို့ သွားသောသူအား အဆုံးသည် မရှိ၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာအဖို့၌ ဗုဒ္ဓခေတ်တို့သည် မရေတွက်နိုင်ကုန်။

၇၀။ ငါ၏ စကြာရတနာ၊ ပတ္တမြားရတနာအရောင်တို့သည် အစုံအစုံ ဖြစ်၍ ရောင်ခြည်တို့ကို လွှတ်ကုန်လျက် ထင်ရှားပျံ့နှံ့ကုန်၏။ ဤ(တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်) အတွင်း၌ ရောင်ခြည်ကွန်ရက်သည် လည်းကောင်း၊ ပြန့်ပြောသော အလင်းရောင်သည် လည်းကောင်း ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။

၇၁။ ဤမျှလောက် တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်၌ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ငါ့ကို မြင်စေကုန်သတည်း၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ငါ့သို့ အစဉ်လိုက်စေကုန်သတည်း။

၇၂။ သန့်ရှင်းချိုသာသော အသံဖြင့် တရားတည်းဟူသော အမြိုက်စည်ကြီးကို ငါ တီးခတ်ခဲ့ပြီ၊ ဤတစ်သောင်းသော လောကဓာတ် အတွင်း၌ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ချိုမြိန်သော အသံကို ကြားကြစေကုန်သတည်း။

၇၃။ ငါသည် တရားတည်းဟူသော မိုးကို ရွာသွန်းသည်ရှိသော် ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ကိလေသာ ကင်းကြပါစေကုန်သတည်း၊ ဤလူအပေါင်း၌ အကြင် သတ္တဝါတို့ကား ဂုဏ်အားဖြင့် ငယ်ကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည် သောတာပန်တို့ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၇၄။ ငါသည် ပေးလှူအပ်သော အလှူဝတ္ထုကို ပေးလှူ၍ သီလကို အကြွင်းမဲ့ ဖြည့်ကျင့်ပြီးလျှင် နေက္ခမ္မပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်ခဲ့သောကြောင့် မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူရပြီ။

၇၅။ ငါသည် ပညာရှိတို့ကို အဖန်ဖန် မေးမြန်း၍ မြတ်သော ဝီရိယပါရမီကို ပြုပြီးလျှင် ခန္တီပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်ခဲ့သောကြောင့် မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူရပြီ။

၇၆။ ငါသည် အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို မြဲမြံစွာ ဆောက်တည်ခြင်းကို ပြု၍ သစ္စပါရမီကို ဖြည့်ခဲ့ပြီးလျှင် မေတ္တာပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်ခဲ့သောကြောင့် မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သို့ ရောက်တော်မူခဲ့၏။

၇၇။ လာဘ်ခြင်း၊ လာဘ် မရခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ မြတ်နိုးခြင်း၊ မမြတ်နိုးခြင်း၌ လည်းကောင်း အလုံးစုံတို့၌ အတူအမျှ ဖြစ်၍ မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် သို့ ရောက်တော်မူရပြီ။

၇၈။ ပျင်းရိခြင်းကို ဘေးအားဖြင့် ရှု၍ အားထုတ်ခြင်းကိုလည်း ဘေးမရှိသောအားဖြင့် ရှုပြီးလျှင် ထက်သန်သော ဝီရိယရှိသူတို့ ဖြစ်ကြကုန်လော့၊ ဤသည်ကား ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမတော်ပေ တည်း။

၇၉။ ငြင်းခုံခြင်းကို ဘေးအားဖြင့် ရှု၍ မငြင်းခုံခြင်းကိုလည်း ဘေးမရှိသောအားဖြင့် ရှုပြီးလျှင် ညီညွတ်သူ၊ ပြေပြစ်သူတို့ ဖြစ်ကြကုန်လော့၊ ဤသည်ကား ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမတော်ပေတည်း။

၈၀။ မေ့လျော့ခြင်းကို ဘေးအားဖြင့် ရှု၍ မမေ့လျော့ခြင်းကိုလည်း ဘေးမရှိသောအားဖြင့် ရှုပြီးလျှင် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ကို ပွားများကြကုန်လော့၊ ဤသည်ကား ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမတော်ပေတည်း။

၈၁။ များစွာသော ဘုရားရှင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန္တာတို့သည် လည်းကောင်း အညီအညွတ် စုဝေးကြကုန်၏။ ထိုဘုရားရှင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ထိုရဟန္တာတို့ကို လည်းကောင်း ရှိခိုး ဦးညွတ်ကြကုန်လော့။

၈၂။ ဘုရားရှင်တို့ကို “ဤသို့ ဤသို့” ဟု မကြံစည်နိုင်ကုန်၊ ဘုရားရှင်တို့၏ တရားတော်တို့ကို “ဤသို့ ဤသို့” ဟု မကြံစည်နိုင်ကုန်၊ မကြံစည်နိုင်သော ဘုရားရှင်နှင့် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်တို့၌ ကြည်ညိုကုန်သော သူတို့အား မကြံစည်နိုင်သော အကျိုးသည် ဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တော်၏ ဗုဒ္ဓစရိယဖြစ်စဉ်ကို ချီးမွမ်းတော်မူလျက် ဗုဒ္ဓအပဒါန် မည်သော တရားတော်ကို ဟောတော်မူ၏။ ။

ဗုဒ္ဓအပဒါန် ပြီး၏။

၁။ ပါဠိတော်၌ ‘ဒိဗ္ဗဝတ္တဿ ဟုတ္တာ’ ဟု ရှိသော်လည်း ‘စိဝရသံယုတာ’ ဟူသော ပုဒ်၏ ဝိသေသန မဖြစ်နိုင်သော ကြောင့် ‘ဒိဗ္ဗစက္ခု သမာဟုတ္တာ’ ဟု အဋ္ဌကထာရှိသည့်အတိုင်း ပြန်ဆိုထားသည်။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ် ===

၂ - ပစ္စေကဗုဒ္ဓိအပဒါန်

ထို့နောက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓိတို့၏ အပဒါန်ကို နာကြကုန်လော့-

၈၃။ ဇေတဝန်ကျောင်း၌ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား အရှင်အာနန္ဒာသည် ဦးခေါင်းညွတ်ကာ မေးလျှောက်၏- ကြီးသော လုံ့လရှိသော အရှင်ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓိတို့ မည်သည် ဖြစ်ပေါ်တော်မူကုန်၏။ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓိတို့သည် အဘယ်သို့ သဘောရှိသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ကြပါကုန်သနည်း။

၈၄။ ထိုသို့ မေးလျှောက်သောအခါ မြတ်သော သီလက္ခန္ဓစသည့် ကျေးဇူးကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော သဗ္ဗညုဘုရားမြတ်သည် အရှင်ကောင်းဖြစ်သော အာနန္ဒာကို သာယာစွာသော အသံဖြင့် မိန့်တော်မူ၏။ (အာနန္ဒာ) ရှေးဘုရားတို့၌ ဆုပန်ပြီးကုန်သော ရှေးဘုရား သာသနာတို့၌ နိဗ္ဗာန်ကို မရသေးကုန်သော -

၈၅။ ပညာရှိ ပစ္စေကဗုဒ္ဓိအလောင်းတို့သည် ထိုသံဝေဂဉာဏ်ကို အဦးပြုသဖြင့်သာလျှင် သဗ္ဗညု ဘုရားတို့မှ ကင်းကုန်လျက်လည်း အလွန်ထက်သော ပညာရှိကုန်၍ အနည်းငယ်သော အာရုံဖြင့်လည်း ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်သို့ အစဉ်ရောက်ကြကုန်၏။

၈၆။ ခပ်သိမ်းသော လောက၌ ငါဘုရားကို ထား၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓိတို့နှင့် တူသောသူသည်ပင် မရှိ၊ မြတ်သော မုနိဖြစ်ကုန်သော ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓိတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး အမြတ်မျှကို ငါသည် ကောင်းစွာ ဟောပေအံ့။

၈၇။ အလိုလိုသာလျှင် သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓိတို့၏ ‘ပျားငယ်ရည်ကဲ့သို့’ ချိုမြိန် ကောင်းမြတ်သော စကားတို့ကို အတုမရှိသော ဆေးသဖွယ်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တကြကုန်သော ခပ်သိမ်းသော သင်တို့သည် အလွန်ကြည်လင်သော စိတ်ရှိကုန်လျက် နာကြကုန်လော့။

၈၈။ အပေါင်းအစုဖြစ်ကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓိတို့၏ အကြင် ပစ္စေက ဗုဒ္ဓိဖြစ်ကြောင်း အပဒါန်တို့ကို အဆင့်ဆင့် ဟောကြားအပ်ကုန်၏။ အကြင် အပြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အကြင်တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း၏ အကြောင်းကို လည်းကောင်း ဟောကြားအပ်ကုန်၏။ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း (ပစ္စေက ဗုဒ္ဓိတို့သည်) ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်သို့ အစဉ်ရောက်ကုန်၏။ (ထိုအလုံးစုံသော အပဒါန်ကို သင်တို့ နာကြ ကုန်လော့)။

၈၉။ တပ်မက်ဖွယ်သော အာရုံတို့၌ တပ်ခြင်းကင်းသော အမှတ်ရှိကုန်လျက် တပ်မက်သော လောက၌ တပ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ သံသရာ ချဲ့တတ်သော ‘ပပဉ္စ’ တရားတို့ကို ပယ်ကုန်ပြီးလျှင် တုန်လှုပ်ကုန်သော ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့ကို အောင်ကုန်လျက် ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်သာလျှင် (ပစ္စေကဗုဒ္ဓိတို့သည်) ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်သို့ အစဉ်ရောက် ကြကုန်၏။ (ထိုအလုံးစုံသော အပဒါန်တို့ကို နာကြကုန်လော့)။

၉၀။ (ထိုအရှင်သည်) သတ္တဝါအားလုံးတို့၌ ဒဏ်မထားမူ၍ ထိုသတ္တဝါတို့တွင် တစ်ယောက်ယောက် ကိုမျှလည်း မညှဉ်းဆဲဘဲ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် အစီးအပွားကို အစဉ်စောင့် ရှောက်သည်ဖြစ်၍ ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၉၁။ (ထိုအရှင်သည်) သတ္တဝါအားလုံးတို့၌ ဒဏ်မထားမူ၍ ထိုသတ္တဝါတို့တွင် တစ်ယောက်ယောက် ကိုမျှလည်း မညှဉ်းဆဲဘဲ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို ရ၏။ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓိအရှင်သည် သားသမီးကိုသော်လည်း

အလိုမရှိပေ၊ အပေါင်းအဖော်ကိုမူကား အဘယ်မှာအလိုရှိပါ တော့မည်နည်း၊ (ထို့အတူ သူတော်ကောင်း သည်) ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၉၂။ ရောနှောစပ်ယှဉ်မှု ‘သံသဂ္ဂ’ ဖြစ်နေသူအား ချစ်ခင်မှု ‘သွေဟ’ ဖြစ်ရသည့်အပြင် ချစ်ခင်မှု ‘သွေဟ’ သို့ အစဉ်လိုက်သော ဤဆင်းရဲအမျိုးမျိုး ဖြစ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ချစ်ခင်မှု ‘သွေဟ’ ကြောင့် ဖြစ်သော အပြစ်ကို ဉာဏ်ဖြင့် ရှုဆင်ခြင်လျက် ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်းကျင့်ရာ၏။

၉၃။ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သူတို့ကို လည်းကောင်း အစဉ်သနားသည် ဖြစ်၍ (ထိုသူတို့၌) နှစ်သက်နှောင်ဖွဲ့သော စိတ်ရှိသူသည် အကျိုးစီးပွား အားလုံးကို ဆုတ်ယုတ်စေ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှု၌ ဤအကျိုး ဆုတ်ယုတ်မှုဟူသော ဘေးကို (ဉာဏ်ဖြင့်) ရှုဆင်ခြင်လျက် ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၉၄။ ‘ကျယ်ပြန့်သော ဝါးရုံကြီးသည် ငြိယုက်ရှုပ်ထွေးကာ တည်သကဲ့သို့’ သားသမီးတို့၌ လည်း ကောင်း၊ မယားတို့၌ လည်းကောင်း ငဲ့ကွက်မှုချစ်ခြင်း ‘တဏှာ’ သည် ထိုသားသမီး စသည်တို့၌ ငြိကပ် တွယ်တာ၏။ ထို့ကြောင့် ဝါးရုံ၏ အလယ်၌ ပေါက်သစ်စ ဖြစ်သော ဝါးမျှစ်စို့သည် မငြိမတွယ်တည် သကဲ့သို့ ထို့အတူ မငြိကပ်မတွယ်တာဘဲ ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၉၅။ ‘သားသမင်သည် တောအရပ်၌ အနှောင်အဖွဲ့ မရှိဘဲ သွားလိုရာရာ အရပ်သို့ ကျက်စားရန် သွားနိုင်သကဲ့သို့’ ပညာရှိသော ယောက်ျားသည် (သူတစ်ပါးနှင့်မစပ်ဘဲ) မိမိအလို ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်ခြင်းကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျက် ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၉၆။ အပေါင်းအဖော်တို့၏ အလယ်၌ တည်သူအား ထိုင်နေရာ၌သော် လည်းကောင်း၊ ရပ်တည်ရာ ၌သော် လည်းကောင်း၊ သွားရာ၌သော် လည်းကောင်း၊ လှည့်လည်ရာ၌သော် လည်းကောင်း (သူတစ်ပါး တို့) အတောင်းခံရ၏။ (ထို့ကြောင့်) သူတစ်ပါးတို့ မမက်မောအပ်သော မိမိအလို ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်ခြင်း ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျက် ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၉၇။ အပေါင်းအဖော် အလယ်၌ တည်သူအား ကစားမြူးထူးခြင်းနှင့် (ကာမဂုဏ်၌) မွေ့လျော်ခြင်း သည် ဖြစ်၏။ သားသမီးတို့၌လည်း ကျယ်ပြန့်များပြားသော ချစ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ချစ်သူတို့ နှင့် ကွေကွင်းခြင်းကို စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍ ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၉၈။ ဆိုးကောင်း၊ ယုတ်မြတ် ရတတ်သမျှသော ပစ္စည်းဖြင့် နှစ်သိမ့်ရောင့်ရဲကာ အရပ် လေးမျက်နှာ တို့၌ မေတ္တာဘာဝနာဖြင့် ပျံ့နှံ့စေလျက် ချမ်းသာစွာ နေရသူ၊ သတ္တဝါတို့၌ ထိပါးမှု မရှိသူ ဖြစ်သည့် အပြင် အတွင်း အပဘေးရန်တို့ကို သည်းခံနိုင်သူ၊ ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိသူဖြစ်၍ ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၉၉။ အချို့သော ရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ အချို့သော အိမ်နေသူ လူတို့ကို လည်းကောင်း ချီးမြှောက်ရန် ခဲယဉ်းလှကုန်၏။ ဤသို့ သိသောကြောင့် သူတစ်ပါး သားသမီးတို့၌ ကြောင့်ကြမဲ့ ဖြစ်၍ ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၀၀။ လုံ့လ ဝီရိယ ရှိသူသည် လူ၏ အသွင်အပြင်တို့ကို ပယ်ချ၍ ‘အရွက်ကြွေကျ ပြီးသော ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့’ လူ၌ ဖြစ်သော အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို ဖြတ်တောက်လျက် ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၀၁။ ရင့်ကျက်သည့် ပညာရှိသော၊ ကောင်းစွာ နေလေ့ရှိသော၊ ဝီရိယ မလျော့သော အတူတကွ ကျင့်ဖက် မိတ်ဆွေကောင်းကို ရခဲမှု ထိုမိတ်ဆွေကောင်းနှင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သတိရှိသည် ဖြစ်၍ အတွင်းအပ ဘေးရန် အားလုံးတို့ကို လွှမ်းမိုးလျက် ကျင့်ရာ၏။

၁၀၂။ ရင့်ကျက်သည့် ပညာရှိသော၊ ကောင်းစွာ နေလေ့ရှိသော၊ ဝီရိယမလျော့သော အတူတကွ ကျင့်ဖက် မိတ်ဆွေကောင်းကို မရခဲမှု ‘မင်းသည် မိမိအောင်နိုင်ပြီးသော တိုင်းနိုင်ငံကို ပယ်စွန့်ကာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တော၌ မာတင်မည်သော ဆင်ပြောင်ကြီးသည် တစ်ကောင်တည်း လှည့်လည်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၀၃။ အပေါင်းအဖော်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို အမှန်ပင် ငါတို့ ချီးမွမ်းပါကုန်၏။ သီလ စသည်တို့ဖြင့် မိမိထက်မြတ်သော အပေါင်းအဖော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ မိမိနှင့်တူသော အပေါင်းအဖော်တို့ကို လည်းကောင်း မှီဝဲ ပေါင်းသင်းထိုက်ကုန်၏။ ဤသို့သော အပေါင်းအဖော်တို့ကို မရခဲသော် အပြစ်ကင်းသော ဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်မှီဝဲလျက် ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၀၄။ ရွှေပန်းထိမ်သည်သားသည် ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ပြီးကုန်သော၊ လက်၌ နှစ်ဆင့်ဝတ် ထားသော၊ ရွှေရောင်တလက်လက်ထွက်သော ရွှေလက်ကောက်တို့ အချင်းချင်း ထိခိုက်ကြသည်တို့ကို မြင်ရ၍ ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၀၅။ အဖော်နှင့်တကွ ဤသို့ စကားပြောရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အလွန်ကပ်ငြိ စွဲလမ်းခြင်း သည် လည်းကောင်း ငါ့အား ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ နောင်အခါ ဖြစ်မည့် ဤသို့သော ဘေးကို ရှုဆင်ခြင်လျက် ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၀၆။ “ဆန်းကြယ်ကုန်၊ သာယာဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော၊ စိတ်ပျော်မွေ့ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ သည် ဖောက်ပြန်သော သဘောအားဖြင့် စိတ်ကို မွေ့နှောက်ချောက်ချားတတ် ကုန်၏” ဟု ကာမဂုဏ်တို့ ၌ အပြစ်ကို ရှုမြင်ပြီး၍ ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၀၇။ “ဤကာမဂုဏ်သည် ဘေးရန်လည်း မည်၏၊ အိုင်းအမာလည်း မည်၏၊ ကပ်၍ နှိပ်စက်တတ် သော ဥပဒ္ဒဝေါလည်း မည်၏၊ အနာရောဂါလည်း မည်၏၊ ငြောင့်တံသင်းလည်း မည်၏၊ ဘေးလည်း မည်၏” ဟု ကာမဂုဏ်တို့၌ ဤသို့သော ဘေးကို ရှုမြင်ပြီး၍ ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၀၈။ အအေးကို လည်းကောင်း၊ အပူကို လည်းကောင်း၊ ဆာလောင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ လေ နေပူတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြင်၊ မှက်၊ မြေ၊ ကင်း၊ သန်းတို့ကို လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံတို့ကို လွှမ်းမိုး နှိမ်နင်း၍ ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၀၉။ ‘ကောင်းသော လုံးရပ်၊ သဏ္ဍာန်၊ ကြန်အင် လက္ခဏာရှိသော ပဒုမ္မာကြာ အဆင်းရှိ၍ မြင့်မြတ်သော ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ဆင်အပေါင်းတို့ကို ရှောင်ဖယ်စွန့်ခွာလျက် တော၌ မွေ့လျော်သရွေ့ နေသကဲ့သို့’ ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၁၀။ “အပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်သူအား (ဝင်စားဆဲ၌) ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်မှု လောကီ သမာပတ်ကို ရနိုင်ရာ၏” ဟူသော အကြောင်းမျိုးသည် အကြောင်းမှန် မဟုတ်နိုင်၊ ဤသို့လျှင် နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ စကားတော်ကို (ဉာဏ်ဖြင့်) ဆင်ခြင်၍ (အပေါင်းအဖော်၌) မွေ့လျော်မှုကို ပယ်ဖျောက်လျက် ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၁၁။ (ငါသည်) မိစ္ဆာအယူဟူသော ငြောင့်တံသင်းတို့ကို လွန်၍ ဖြစ်ပြီးလျှင် သောတာ ပတ္တိမဂ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးကို ရပြီးသူဖြစ်၍ သူတစ်ပါးတို့ သိစေအပ်သည် မဟုတ်ဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာ သော ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ရှိသူ ဖြစ်၏။ (ထို့ကြောင့် ဗောဓိဉာဏ်ကို အလိုရှိသူသည်) ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၁၂။ အာဟာရ၌ လော်လည်ခြင်း ကင်းသူ၊ အုံ့ဩဖွယ်ပြုခြင်းမှ ကင်းသူ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းမှ ကင်းသူ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ချေဖျက်ခြင်းမှ ကင်းသူ၊ တွေဝေမှုဖန်ရည်ကို ထုတ်နုတ်အပ်ပြီးသူ၊ လောကအားလုံး၌ တွယ်တာမှု ‘တဏှာ’ ကင်းသူ ဖြစ်၍ ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၁၃။ အကျိုးမဲ့ကို ပြတတ်သော၊ ကာယဒုစရိုက်စသည့် မညီမညွတ်ရာ၌ သက်ဝင်တတ်သော၊ ကာမ၌ လိုက်စားသော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မေ့လျော့တတ်သော၊ ယုတ်ညံ့သော အပေါင်းအဖော်ကို ရှောင်ရာ၏။ မိမိအလိုအားဖြင့် မမှီဝဲရာ၊ ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၁၄။ အကြားအမြင်များ၍ တရားကို ဆောင်သူ၊ မြင့်မြတ် ပြန်ပြောသော ပဋိဘာန် ဉာဏ်အမြင် ရှိသူ မိတ်ဆွေကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရာ၏။ အကျိုးစီးပွားတို့ကို သိ၍ ယုံမှားခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ပြီးလျှင် ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၁၅။ “လောက၌ မြူးထူးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကာမချမ်းသာကို လည်းကောင်း တင့်တယ်လျောက်ပတ်၏” ဟု မယူမူ၍ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိဘဲ အတင့်အတယ် ပြုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကာ အမှန်စကားကို ပြောဆိုလျက် ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၁၆။ သားသမီးကို လည်းကောင်း၊ မယားကို လည်းကောင်း၊ အဖကို လည်းကောင်း၊ အမိကို လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကောက်ပဲသီးနှံတို့ကို လည်းကောင်း၊ မိတ်ဆွေ အပေါင်း အဖော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ မိမိ၊ မိမိတို့၏ အပိုင်းအခြားအလိုက် တည်ကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို လည်းကောင်း စွန့်ပယ်လျက် ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၁၇။ “ဤကာမဂုဏ်သည် သတ္တဝါတို့ ငြိတွယ်ရာ ဖြစ်၏။ ဤကာမဂုဏ်၌ ချမ်းသာခြင်းသည် နည်းပါး၏။ ဤကာမဂုဏ်၌ သာယာဖွယ်မရှိ၊ ဆင်းရဲများ၏။ ဤကာမဂုဏ်၌ ငါးမျှားချိတ်နှင့် တူ၏” ဟု သိ၍ ပညာရှိသောသူသည် ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၁၈။ ‘ရေ၌ ကျက်စားသော ငါးသည် ပိုက်ကွန်ကို ဖြတ်တောက်၍ မကပ်မငြိ သွားသကဲ့သို့’ (သံယောဇဉ်) အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တောက်ပြီးလျှင် ‘မီးသည် လောင်ကျွမ်းပြီးရာ အရပ်သို့ ပြန်လှည့်မလာသကဲ့သို့’ (ကာမဂုဏ်တောသို့ ပြန်မလှည့်မှု၍) ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၁၉။ အောက်သို့ မျက်လွှာချသည် ဖြစ်၍ ခြေထောက် မလျှပ်ပေါ်ဘဲ စောင့်ရှောက်သော ဣန္ဒြေ၊ စောင့်စည်းသော စိတ်ရှိသဖြင့် ကိလေသာမိုးလည်း မစိုစွတ်၊ ကိလေသာမီးလည်း မလောင်မြိုက်မှု၍ ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၂၀။ လူ့အသွင်အပြင်တို့ကို ပယ်စွန့်၍ အိမ်မှ ထွက်ပြီးလျှင် ‘ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းထားသော အရွက်ရှိသော ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့’ ဖန်ရည်ဆိုး အဝတ်သင်္ကန်းတို့ကို ဝတ်ရုံ ဖုံးလွှမ်းလျက် ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၂၁။ ရသာရုံ၌လည်း တပ်မက်မောခြင်းကို မပြု၊ လျှပ်ပေါ်သော တဏှာလည်း မရှိ၊ သူတစ်ပါးတို့ မွေးမြူမှုကိုလည်း မခံယူဘဲ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံလှည့်လည်လျက် အမျိုးတိုင်း အမျိုးတိုင်း၌ ကပ်ငြိ နှောင်ဖွဲ့သောစိတ် မရှိမှု၍ ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၂၂။ စိတ်၏ အပိတ်အပင် နီဝရဏငါးပါးတို့ကို ပယ်၍ အလုံးစုံသော ညစ်ညူးကြောင်းတို့ကို နုတ်ပယ်လျက် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို မမှီဘဲ ချစ်ခြင်း တဏှာဟူသော ‘သိနေဟ’ နှင့် အမျက်ဒေါသကို ဖြတ်တောက်ပြီးလျှင် ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၂၃။ ချမ်းသာ ‘သုခ’ ကို လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ ကို လည်းကောင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ‘သောမနဿ’ ကို လည်းကောင်း၊ နှလုံးမသာခြင်း ‘ဒေါမနဿ’ ကို လည်းကောင်း ရှေးအဖို့ (ဥပစာရ) ၌ ပင်လျှင် စွန့်ပစ်ပယ်ရှား ကျောခိုင်းထားလျက် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်၍ ငြိမ်သက် တည်ကြည်သော (စတုတ္ထဈာန်) ဥပေက္ခာကို ရပြီးလျှင် ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၂၄။ နိဗ္ဗာန်ဟူသော မြတ်သော အကျိုးသို့ ရောက်ခြင်းငှါ ထက်သန်သော လုံ့လ၊ မဆုတ်နစ်သော စိတ်၊ မပျင်းရိသော ဖြစ်ခြင်း၊ မြဲမြံသော ဝီရိယရှိသည် ဖြစ်၍ ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အားနှင့် ပြည့်စုံလျက် ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၂၅။ တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဈာန်ကို လည်းကောင်း မကင်းဆိတ် စေမှု၍ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့၌ အစဉ်တစိုက် လိုက်သော ဝိပဿနာ အကျင့်ကို အမြဲကျင့်သည် ဖြစ်၍ ဘဝတို့၌အပြစ်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်လျက် ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၂၆။ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တလျက် မမေ့၊ မလျော့ မထိုင်း၊ မအဘဲ အကြားအမြင် ‘သုတ’၊ အောက်မေ့မှု ‘သတိ’ ရှိသည် ဖြစ်၍ ပိုင်းခြား သိအပ်ပြီးသော တရားရှိသူ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် မြဲခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသူ၊ သမ္ပပုဓာန်လုံ့လရှိသူ ဖြစ်လျက် ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၂၇။ ‘ခြင်သော်လည်း အသံတို့ကြောင့် မထိတ်လန့်သကဲ့သို့’ အနိစ္စ စသည်တို့ကြောင့် မထိတ်လန့်ဘဲ ‘လေသည် ပိုက်ကွန်၌ မကပ်ငြိသကဲ့သို့’ ခန္ဓာစသည်တို့၌ မကပ်ငြိဘဲ ‘ပဒုမ္မာ ကြာသည် ရေဖြင့်မလိမ်းကျံသကဲ့သို့’ ကိလေသာဖြင့် မလိမ်းကျံဘဲ ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၂၈။ ‘အစွယ်ဟူသော အားရှိသော ခြင်္သေ့မင်းသည် သားကောင်တို့ကို နှိပ်စက် လွှမ်းမိုး၍ လှည့်လည် သွားလာသကဲ့သို့’ ဝေးသော ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာတို့ကို မှီဝဲလျက် ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက် တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၂၉။ တစ်ရံတစ်ခါ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့မှ လွတ်မြောက်သော ချစ်ခြင်း ‘မေတ္တာ’ ကို လည်းကောင်း၊ လျစ်လျူရှုမှု ‘ဥပေက္ခာ’ ကို လည်းကောင်း၊ သနားမှု ‘ကရုဏာ’ ကို လည်းကောင်း၊ ဝမ်းမြောက်မှု ‘မုဒိတာ’ ကို လည်းကောင်း မှီဝဲလျက် အလုံးစုံသော လောကနှင့် မဆန့်ကျင်မှု၍ ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၃၀။ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကို လည်းကောင်း၊ အမျက်ထွက်မှု ‘ဒေါသ’ ကို လည်းကောင်း၊ တွေဝေမှု ‘မောဟ’ ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်လျက် သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို ဖြတ်တောက်ကာ အသက် ကုန်ဆုံးခြင်း၌ ထိတ်လန့်မှု မရှိသည်ဖြစ်၍ ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၃၁။ ယခုအခါ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် ကိုယ်ကျိုး ကိုယ်စီးပွားဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင် ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။ မှီဝဲကြကုန်၏။ ကိုယ်ကျိုးကိုယ်စီးပွားဟူသော အကြောင်း မရှိကုန်ဘဲ ဆည်းကပ် မှီဝဲသူ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ရခဲကုန်၏။ မစင်ကြယ်သော လူတို့သည် ကိုယ်ကျိုး ကိုယ်စီးပွားကိုသာ မြင်စွမ်းနိုင်သည့် ပညာရှိကုန်၏။ (ထိုသို့သဘောရှိသော သူတို့မှ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍) ကြံ့ချိပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။

၁၃၂-၁၃၃။ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည့် (စတုပါရိသုဒ္ဓိ) သီလရှိကုန်သော၊ စင်ကြယ်သော မဂ်ဖိုလ် ပညာရှိကုန်သော ၊ တည်ကြည်သော ‘သမာဓိ’ ရှိကုန်သော ၊ နိုးကြားခြင်း၌ မပြတ် ယှဉ်ကုန်သော ၊ (တရားကို) ရှုလေ့ရှိကုန်သော ၊ တရားအထူးကို မြင်လေ့ရှိကုန်သော၊ မဂ္ဂင်၊ ဗောဇ္ဈင်တို့နှင့် ယှဉ်သော တရားတို့ကို သိကုန်သော အကြင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် (အနတ္တာနုပဿနာအစွမ်းဖြင့်) သုညတဝိမောက္ခ ကို လည်းကောင်း၊ (ဒုက္ခာနုပဿနာအစွမ်းဖြင့်) အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခကို လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ (အနိစ္စာနုပဿနာအစွမ်းဖြင့်) အနိမိတ္တ ဝိမောက္ခကို လည်းကောင်း မှီဝဲသောအားဖြင့် ပွားများ၍ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ တပည့် ‘သာဝက’ အဖြစ်သို့ မရောက်ကြကုန်။ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရား လောင်းတို့သည် အလိုလို သိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၃၄-၁၃၅။ များသော တရားရှိကုန်သော ၊ များစွာသော တရားတည်းဟူသော ကိုယ်ရှိ ကုန်သော ၊ စိတ်ကို အစိုးရကုန်သော ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲအလျဉ်ကို ကူးမြောက်ပြီးကုန်သော၊ တက်ကြွသောစိတ် ရှိကုန်သော၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မြင်လေ့ရှိကုန်သော၊ ခြင်္သေ့မင်းနှင့် တူကုန်သော၊ ကြံ့ချိနှင့်တူကုန်

သော ၊ ငြိမ်သက်သော ကြွေ့ရိုက်သော ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော ၊ တည်ကြည်သော ‘သမာဓိ’ ရှိကုန်သော ၊ ပစ္စန္တရစ်၌ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၌ သနား ‘ကရုဏာ’ စသည်ဖြင့် ကျက်စားသော အာရုံ ရှိကုန်သော၊ သူတစ်ပါး အကျိုးစီးပွားကို ပြတတ်ကုန်သော၊ ဤလောက၌ ပညာရောင်ဖြင့် တောက်ပ ကုန်သော ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် အကျိုးစီးပွားကို အမြဲဆောင်ကုန်၏။

၁၃၆။ (နိဝရဏ) တရားအားလုံးတို့ကို ပယ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော ၊ လူတို့ကို အစိုးရကုန်သော ၊ လူတို့ မှီခိုရာ ကိုင်းကျွန်းသဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော ၊ တစ်ခဲနက်သော ရွှေနှင့်တူသော အရောင် ရှိကုန်သော၊ စင်စစ် လူတို့၏ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်ကုန်သော ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် အမြဲ ဝင်စားအပ်သော သမာပတ် ရှိကုန်၏။

၁၃၇။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော တရားတို့ကို နာကြကုန်လျက် နတ်နှင့်တကွ သော လောက၌ (ဟောတော်မူတိုင်း) လိုက်နာ ကျင့်ကြံကြကုန်၏။ အကြင် လူမိုက်တို့သည် (ဟောတော် မူတိုင်း) မလိုက်နာကြကုန်၊ ထိုလူမိုက်တို့သည် ဝဋ်ဆင်းရဲတို့၌ အဖန်တလဲလဲ ကျင်လည်ကြကုန်၏။

၁၃၈။ ‘ယိုစီးသော ပျားငယ်ရည်ကဲ့သို့’ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ကောင်းစွာ ဟောတော် မူအပ်သော တရား တို့ကို ကြားနာရကုန်၍ အကြင်သူတို့သည် ကြားနာရသည့်အတိုင်း အကျင့်နှင့် ယှဉ်ကုန်၏။ ပညာရှိကုန် သော ထိုသူတို့သည် သစ္စာလေးပါးတရားကို သိမြင်ရကုန်၏။

၁၃၉။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့သည် ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော မြတ်သော ထိုတရားတို့ကို တောထွက် တော်မူ၍ သာကီဝင်မင်းတို့ထက် မြတ်သော လူတို့ထက်မြတ်သော ဘုရားရှင်သည် လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကို သိစေခြင်းငှါ ပြတော်မူ၏။

၁၄၀။ လူအပေါင်းကို သနားတော်မူသဖြင့် ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါရှင်တို့ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတို့ကို (သံသရာ၌) ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ကပ်ငြိခြင်း၊ ကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ပညာပွားစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း အလိုလိုသိသော ဘုရားမြတ်သည် ထင်ရှား ပြတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ် ===

၃-၁ - သာရိပုတ္တတ္ထေရ်အာပဒါန်

ပစ္စေကဗုဒ္ဓအာပဒါန်၏ အခြားမဲ့၌ ထေရ်အာပဒါန်ကို နာကြကုန်လော့-

၁၄၁။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌ လမ္မကမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ (ထိုတောင်၌) ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်းကို ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏။ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်၏။

၁၄၂။ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းအနီး၌ အလွန် မတ်စောက်သော ကမ်းပါးရှိသည် ဖြစ်၍ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းရှိသော မြစ်ငယ်သည် နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ရွှင်ဖွယ် ကောင်း၏။ (ပုလဲအသွင်) ဖြူစင်သော သဲပြင်လည်း ရှိ၏။

၁၄၃။ ထိုသင်္ခမ်း ကျောင်းအနီး၌ ကျောက်စရစ် ကင်း၍ အလွန်မနက် ရှိုင်းသော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် ရနံ့ကင်းသောကြောင့် ချိုမြိန်သော ရေရှိသော မြစ်ငယ်သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေလျက် စီးဆင်း၏။

၁၄၄။ ဤမြစ်ငယ်၌ မိကျောင်း၊ မကန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ငါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ လိပ်တို့သည် လည်းကောင်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်လျက် ထိုသင်္ခမ်း ကျောင်း အနီး၌ ဖြစ်သော မြစ်၌ ကျက်စားကုန်၏။

၁၄၅။ ငါးဖယ်၊ ငါးတန်၊ ငါးပတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးရံ၊ ငါးကြင်း၊ ငါးခူတို့သည် လည်းကောင်း ထိုမှဤမှ ခုန်ယုံ မြူးထူးကြကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၁၄၆။ မြစ်၏ ကမ်းနှစ်ဖက်တို့၌ အပွင့်အသီး ရှိကုန်သော သစ်ပင်တို့သည် ကမ်းနှစ်ဖက်တို့မှ တွဲရရွဲ ကျကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၁၄၇။ သရက်ပင်၊ အင်ကြင်းပင်၊ ပြည့်စင်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သခွတ်ပင်၊ ရေဥနှံပန်းပင်တို့ သည် လည်းကောင်း အမြဲမပြတ် ပွင့်ကြကုန်သောကြောင့် နတ်ပန်း ရနံ့ကဲ့သို့သော ရနံ့တို့သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ ထက်ဝန်းကျင် သင်းယုံ ကြိုင်လှိုင်ကုန်၏။

၁၄၈။ စံကားပင်၊ ထင်းရှူးပင်၊ ကျည်းပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကံ့ကော်ပင်၊ ပုန်းညက်ပင်၊ ဆပ်သွားပင်တို့သည် လည်းကောင်း အမြဲမပြတ် ပွင့်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍ နတ်ပန်း ရနံ့ကဲ့သို့သော ရနံ့တို့ သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ ထက်ဝန်းကျင် သင်းယုံ ကြိုင်လှိုင်ကုန်၏။

၁၄၉။ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ စစ်ကြီးပင်၊ သော်ကပင်၊ ဘဂိနီမာလာပင်တို့သည် အမြဲမပြတ် ပွင့်၍ နေကြကုန်၏။ မှန်ကူပင်၊ မျက်နှာပန်းပင်တို့သည်လည်း အမြဲမပြတ် ပွင့်၍ နေကြကုန်၏။

၁၅၀။ ဆပ်သွားဖူးပင်၊ ခတ္တာပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆူးပန်းပင်၊ စံပယ်၊ ကြက်ရုန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း နတ်ပန်းရနံ့ကဲ့သို့သော ရနံ့ကို သင်းယုံ ကြိုင်လှိုင်စေလျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၁၅၁။ မဟာလှေကားကြီး၊ မဟာလှေကား ကလေးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ များစွာသော ပိတောက်ပင်၊ ဖောက်ကြံ့ပင် (ထောက်ကြံ့ပင်) တို့သည် လည်းကောင်း နတ်ပန်းရနံ့ ကဲ့သို့သော ရနံ့ကို သင်းယုံ ကြိုင်လှိုင်စေလျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၁၅၂။ ပုန်းညက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တောင်ပုန်းညက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပင်လယ် ကသစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အမြဲမပြတ် ပွင့်ကုန်သည် ဖြစ်၍ နတ်ပန်းရနံ့ကဲ့သို့သော ရနံ့ကို သင်းပျံ့ ကြိုင်လှိုင်စေလျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၁၅၃။ ငှရွှေပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ လက်ထုတ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ များစွာသော ထိမ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ချရားပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နတ်ပန်း ရနံ့ကဲ့သို့သော ရနံ့ကို သင်းပျံ့ ကြိုင်လှိုင်စေလျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၁၅၄။ ပဲဘတ်ပင်၊ ပဲနောက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငှက်ပျောပင်၊ ရှောက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း ထိုသစ်ပင်တို့သည် ကောင်းစွာ ကြီးပွားကြရကုန်သည် ဖြစ်၍ အသီးတို့ကို ဆောင်ကုန်၏။

၁၅၅။ ထိုအခါ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းအနီး ဖြစ်သော တစ်ဖက်ဆည်ကန်၌ အချို့သော ပဒုမ္မာကြာတို့ သည် ပွင့်ကြကုန်၏။ အချို့ကား ပွင့်ပြီးကုန်သည် ဖြစ်၍ ကြာရွက်မျှသာ ရှိကုန်၏။

၁၅၆။ ထိုအခါ တစ်ဖက်ဆည်ကန်၌ အချို့သော ပဒုမ္မာကြာတို့သည် ဝတ်မှုန်တည်းဟူသော ကိုယ်ဝန်ကို ယူကုန်၏။ ကြာစွယ်တို့ ထွက်ပေါ်ကုန်၏။ အရွက်တို့ဖြင့် ပြွမ်းသော ကြာပင်ရုံတို့သည် တင့်တယ်ကုန်၏။

၁၅၇။ ထိုအခါ တစ်ဖက်ဆည်ကန်၌ လံဗူးချုံတို့သည် လည်းကောင်း၊ သရက်နံ့ရှိသော ပန်းပင်တို့ သည် လည်းကောင်း၊ မြစ်ကိုင်းပန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ခေါင်ရန်းပန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း အမြဲမပြတ် ပွင့်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ နတ်ပန်း ရနံ့ကဲ့သို့သော ရနံ့တို့သည် သင်းပျံ့ကြိုင်လှိုင်ကုန်၏။

၁၅၈။ ထိုအခါ တစ်ဖက်ဆည်ကန်၌ ငါးဖယ်၊ ငါးတန်၊ ငါးပတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးရဲ့၊ ငါးကြင်း၊ ငါးနုသန်း၊ ငါးခူတို့သည် လည်းကောင်း နေကုန်၏။

၁၅၉။ ထိုအခါ တစ်ဖက်ဆည်ကန်၌ မိကျောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ငါး၊ ညံသတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရေစောင့်ဘီလူးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဩဂုဟမည်သော မြွေ၊ စပါးကြီးမြွေတို့သည် လည်းကောင်း နေကုန်၏။

၁၆၀။ ခို၊ ငှက်၊ ဝမ်းဘဲ၊ စက္ကဝက်ငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တင်ကျီး၊ ဥဩ၊ ကျေး၊ သာလိကာတို့ သည် လည်းကောင်း ထိုတစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို အမှီပြု၍ အသက်မွေးကုန်၏။

၁၆၁။ ဘုတ်ငှက်၊ ပုစွန် (ငှက်) တို့သည် လည်းကောင်း၊ တော၌ သင်္ကန်းဖွပ်ငှက်၊ ဘုံမတီးငှက်၊ ငှက်ကုလားတို့သည် လည်းကောင်း ထိုတစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို အမှီပြု၍ အသက် မွေးကုန်၏။

၁၆၂။ ဟင်္သာ၊ ကြိုးကြာ၊ ဥဒေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥဩ၊ တောကြက်၊ (ခရုစုတ်) ငှက်၊ ဇီဝဇိုးငှက်တို့သည် လည်းကောင်း ထိုတစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို အမှီပြု၍ အသက်မွေး ကုန်၏။

၁၆၃။ ခင်ပုပ်ငှက်၊ တောင်ပုတီးငှက်၊ ဝန်လိုငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သိမ်းစွန်ငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ များစွာသော ငှက်နက်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း ထိုတစ်ဖက် ဆည်ကန်ကို အမှီပြု၍ အသက်မွေးကုန်၏။

၁၆၄။ ချေ၊ ဝက်၊ စာမရီသားကောင်၊ ကြို့တို့သည် လည်းကောင်း၊ များစွာသော စိုင်တို့သည် လည်း ကောင်း၊ သုကပေါတမည်သော သားတို့သည် လည်းကောင်း ထိုတစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို အမှီပြု၍ အသက် မွေးကုန်၏။

၁၆၅။ ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ သစ်၊ ဝံပုလွေ၊ အောင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အရပ်သုံးပါးမှ ယိုစီးကျသော မုန်ရှိသော ဆင်တို့သည် လည်းကောင်း ထိုတစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို အမှီပြု၍ အသက်မွေးကုန်၏။

၁၆၆။ ကိန္နရာ၊ မျောက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး တောအလုပ်သမား၊ ငါးမုဆိုး တံငါ၊ သားမုဆိုးတို့သည် လည်းကောင်း ထိုတစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို အမှီပြု၍ အသက်မွေး ကုန်၏။

၁၆၇။ တည်ပင်၊ လွန်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သစ်မည်စည်ပင်၊ သရက်ဖြူပင်တို့သည် လည်းကောင်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းမှ မနီးမဝေးသော အရပ်၌ အမြဲ အသီးတို့ကို ဆောင် ကုန်၏။

၁၆၈။ ကြို့ပင်၊ ထင်းရှူးပင်၊ တမာပင်တို့သည် ကောင်းသော အသီးသီးကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းမှ မနီးမဝေးသော အရပ်၌ အမြဲ အသီးတို့ကို ဆောင်ကုန်၏။

၁၆၉။ သဖန်းခါးပင်၊ သျှိသျှားပင်၊ သရက်ပင်၊ သပြေပင်၊ သစ်ဆိမ့်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အိမ်ဆီးပင်၊ ချေးပင် (သစ်စေးပင်)، ဥသျှစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း ထိုသစ်ပင်တို့သည် အသီးတို့ကို ဆောင်ကုန်၏။

၁၇၀။ မျောက်ပင်၊ သင်းတောက်ပင်၊ ပိန်းပင်၊ သတွေးပင်၊ ကန်စွန်းကြီးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သုတကမည်သော သစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ များပြားကုန်၏။

၁၇၁။ သင်္ခမ်းကျောင်း၏ အနီး၌ ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော ကြည်လင်သော ရေ အေးမြသောရေ ရှိကုန်သော ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိသော နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိကုန်သော တစ်ဖက် ဆည်ကန်တို့သည် ရှိကုန်၏။

၁၇၂။ ပဒုမ္မာကြာ၊ ဥပ္ပလကြာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ ပုဏ္ဏရိက်ကြာတို့နှင့် ကောင်းစွာ ယှဉ်ကုန်သော၊ မျောက်လှေကူးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော ရေကန်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ နတ်ပန်းရနံ့ ကဲ့သို့သော ရနံ့သည် သင်းပျံ့ကြိုင်လှိုင်၏။

၁၇၃။ ငါသည် သုရုစိရသေ့ ဖြစ်စဉ်အခါ ဤသို့ အလုံးစုံသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော အပွင့်၊ အသီးရှိသော တောဝယ် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော သင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေခဲ့ ၏။

၁၇၄။ ငါသည် သီလရှိသော၊ အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ စျာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော၊ အခါခပ်သိမ်း စျာန်ဖြင့် မွေ့လျော်သော၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတည်းဟူသောအားသို့ ရောက်သော သုရုစိရသေ့ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

၁၇၅။ နှစ်သောင်းလေးထောင်သော တပည့်တို့သည် ငါ့အား လုပ်ကျွေးကုန်၏။ အလုံးစုံသော ထိုပုဏ္ဏား ပျိုတပည့်တို့သည်လည်း ပြာဟွဏ္ဍာမျိုး ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံကြကုန်၏။ များသော အခြံအရံ ရှိကြကုန်၏။

၁၇၆။ အဘိဓာန်ကျမ်း၊ အလင်္ကာကျမ်းနှင့် တကွသော သာမုဒြိကလက္ခဏာကျမ်း၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိဟာ သရာဇဝင်ကျမ်း၌ လည်းကောင်း အပြီးသို့ ရောက်ကုန်၏။ ပုဒ်၌ လိမ္မာကုန်၏။ ဗျာကရုဏ်း ကျမ်းကို တတ်ကုန်၏။ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ဗေဒင်သုံးပုံ၌ အပြီးသို့ ရောက် ကုန်၏။

၁၇၇။ ကောင်းစွာ သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိကုန်သော ငါ့တပည့်တို့သည် ဥက္ကာကျခြင်း စသော ဥပ္ပါတကျမ်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုးစသော နိမိတ်ကျမ်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ လက္ခဏာ ကျမ်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ မြေနှင့်ပတ်သက်သော အတတ်ပညာ၊ ကမ္ဘာလောကနှင့် ပတ်သက်သော အတတ်ပညာ၊ ကောင်းကင်နှင့် ပတ်သက်သော အတတ်ပညာ၌ လည်းကောင်း လိမ္မာကုန်၏။

၁၇၈။ ထိုငါ၏ တပည့်တို့သည် အလိုနည်းကြကုန်၏။ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိကုန်၏။ နည်းသော အစာ ရှိကုန်၏။ လျှပ်ပေါ်လော်လည်ခြင်း မရှိကုန်၊ လာဘ်ရမှု၊ မရမှုဖြင့် ရောင့်ရဲကုန်လျက် အခါခပ်သိမ်း ငါ့ကို ခြံရံကုန်၏။

၁၇၉။ ဈာန်ဝင်စားလေ့ ရှိကုန်၏။ ဈာန်၌ မွေ့လျော်ကုန်၏။ ပညာရှိကုန်၏။ ငြိမ်သက်သောစိတ် ရှိကုန်၏။ တည်ကြည်ကုန်၏။ ကြောင့်ကြမဲ့သည်၏ အဖြစ်ကို တောင့်တကုန်လျက် အခါခပ်သိမ်း ငါ့ကို ခြံရံကုန်၏။

၁၈၀။ အဘိညာဉ်ငါးပါး၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ကုန်သော ဖခင်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော (ကသိုဏ်း စသော) အာရုံ၌ မွေ့လျော်ကုန်သော ကောင်းကင်၌ သွားလေ့ရှိကုန်သော ပညာရှိကုန်သော ငါ၏ တပည့်တို့သည် အခါခပ်သိမ်း ငါ့ကို ခြံရံကုန်၏။

၁၈၁။ ထိုပညာရှိ ငါ၏ တပည့်တို့သည် ဒွါရခြောက်ပါးတို့၌ စောင့်စည်းကုန်၏။ တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ ကင်းကုန်၏။ စောင့်ရှောက်အပ်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်၏။ လူတို့နှင့် ရောယှက်ခြင်းလည်း မရှိကုန်။ (သူတစ်ပါးတို့ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ) ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။

၁၈၂။ ထိုငါ၏ တပည့်တို့သည် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ သွားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း ညဉ့်ကို ကုန်လွန်စေကုန်၏။ (သူတစ်ပါးတို့ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ) ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။

၁၈၃။ ထိုငါ၏ တပည့်တို့သည် တပ်နှစ်သက်ဖွယ် အာရုံ၌ မတပ်နှစ်သက်ကြကုန်။ အမျက်ထွက် ဖွယ် အာရုံ၌ အမျက်မထွက်ကြကုန်။ တွေဝေဖွယ်အာရုံ၌ မတွေဝေကြကုန်။ (သူတစ်ပါးတို့ နှိပ်စက်ခြင်း ငှါ) ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။

၁၈၄။ ထိုငါ၏ တပည့်တို့သည် တန်ခိုးကို စူးစမ်းလိုကုန်သည် ဖြစ်၍ အခါခပ်သိမ်း တန်ခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းကို ဖြစ်စေကုန်၏။ ထိုငါ၏ တပည့်တို့သည် မြေကို ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်စေကုန်၏။ ခြုပ်ခြယ် ရမ်းကား ထိပါးလိုသဖြင့် ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။ (သူတစ်ပါးတို့ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ) ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။

၁၈၅။ ထိုငါ၏ တပည့်တို့သည် ကစားလိုကုန်သော် ဈာန်ကစားခြင်းကိုသာ ကစားကြကုန်၏။ ဇမ္ဗူ သပြေပင်မှ အသီးကို ဆောင်ကုန်၏။ ငါ၏ တပည့်တို့သည် (သူတစ်ပါးတို့ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ) ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ ကုန်၏။

၁၈၆။ (သူတစ်ပါးတို့ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ) ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့သော ငါ၏ တပည့်တို့သည် အာဟာရ ရှာမှီးရန် အချို့ အနောက်ကျွန်းသို့ သွားကုန်၏။ အချို့ကား အရှေ့ကျွန်းသို့ အချို့ကား မြောက်ကျွန်းသို့ သွားကုန် ၏။

၁၈၇။ ထိုငါ၏ တပည့်တို့သည် ရှေ့မှ ရသေ့ပရိက္ခရာကို သွားစေ၍ နောက်မှ မိမိတို့ လိုက်ကြကုန် ၏။ နှစ်သောင်းလေးထောင်သော ရသေ့တို့ဖြင့် ကောင်းကင်သည် ဖုံးလွှမ်းအပ် သည် ဖြစ်၏။

၁၈၈။ အချို့သော ရသေ့တို့သည် မီးဖြင့် ချက်၍ စားကုန်၏။ အချို့တို့ကား မီးဖြင့် ချက်၍ မစား ကုန်။ အချို့တို့ကား သွားဖြင့် ကိုက်၍ စားကုန်၏။ အချို့တို့ကား ဆုံငယ်တို့ဖြင့် ထောင်း၍ စားကုန်၏။ အချို့တို့ကား ကျောက်ဖြင့် ထု၍ စားကုန်၏။ အချို့တို့ကား အလိုလို ကြွေကျသော သစ်သီးကို စားကုန်၏။

၁၈၉။ (သူတစ်ပါးတို့ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ) ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ကုန်သော ငါ၏ တပည့်တို့သည် အချို့ စင်ကြယ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အချို့ နေ့ရော ညဉ့်ပါ ရေသို့ သက်ဆင်းကုန်၏။ အချို့တို့ကား ရေသွန်းလောင်းခြင်းကို ပြုကုန်၏။

၁၉၀။ (သူတစ်ပါးတို့ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ) ချဉ်းကပ်ခံခဲ့ကုန်သော ငါ၏ တပည့်တို့သည် ပေါက်သော လက်ကတီးမွေး၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်း၊ မုတ်ဆိတ်၊ ကြင်စွယ်မွေး ရှိကုန်၏။ သွားချေးကပ်သော သွား ရှိကုန်၏။ မြူကပ်သော ဦးခေါင်း ရှိကုန်၏။ သီလရနံ့ဖြင့် ကြိုင်လှိုင် ကုန်၏။

၁၉၁။ ထက်သော အကျင့်ရှိကုန်သော ရသေ့တို့သည် နံနက်အခါ၌သာ စည်းဝေးကြကုန်၍ လာဘ်ရ သည်၊ မရသည်ကို ပြောကြားပြီးသောအခါ ကောင်းကင်၌ သွားကြကုန်၏။

၁၉၂။ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် သွားကြကုန်သော ထိုရသေ့တို့၏ လျော်တေ သင်္ကန်းကြောင့် ဖြစ်သော ကြီးစွာသော အသံသည် ဖြစ်ပေါ်၏။ ထိုရသေ့တို့ ဆောင်သော သစ်နက်ရေ အသံဖြင့် နတ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြရကုန်၏။

၁၉၃။ ကောင်းကင်၌ သွားကုန်သော ရသေ့တို့သည် ထိုထိုအရပ်သို့ ဖဲသွားကြကုန်၏။ ထိုရသေ့တို့ သည် မိမိတန်ခိုးအစွမ်းဖြင့် ထောက်ပံ့ကုန်၍ အလိုရှိရာ အရပ်သို့ သွားကြကုန်၏။

၁၉၄။ ထိုရသေ့တို့သည် မြေကြီးကို တုန်လှုပ် စေနိုင်ကုန်၏။ အလုံးစုံသော ရသေ့တို့သည် ကောင်းကင်၌ ကျက်စားနိုင်ကုန်၏။ ထက်သော တန်ခိုးရှိကုန်၏။ (သူတစ်ပါးတို့) နှိပ်စက်နိုင်ခဲ့ ကုန်၏။ ‘သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့’ (သူတစ်ပါးတို့) ချောက်ချားနိုင်ခဲ့ကုန်၏။

၁၉၅။ အချို့သော ရသေ့တို့သည် ရပ်ခြင်း၊ သွားခြင်း (ဣရိယာပုထ်ဖြင့်) မျှတကုန်၏။ အချို့သော ရသေ့တို့သည် နိသဇ်တင် ဆောက်တည်ကုန်၏။ အချို့သော ရသေ့တို့သည် အလိုလို ကြွေကျသော သစ်သီးကိုသာ စားကုန်၏။ ငါ၏ တပည့်တို့သည် (သူတစ်ပါးတို့ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ) ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။

၁၉၆။ ထိုငါ၏ တပည့်တို့သည် မေတ္တာစွာဖြင့် နေလေ့ရှိကုန်၏။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို ရှာမှီးလေ့ ရှိကုန်၏။ အလုံးစုံသော ထိုငါ၏ တပည့်တို့သည် မိမိကိုယ်ကို မမြှောက်ပင့်ကုန်။ ထိုငါ၏ တပည့်တို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူအား မရှုတ်ချကုန်။

၁၉၇။ ‘ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့’ ထိတ်လန့်ခြင်း ကင်းကုန်သော ‘ဆင်မင်းကဲ့သို့’ အားကြီးကုန်သော ‘ကျားကဲ့သို့’ ချဉ်းကပ်ပုံ ခဲကုန်သော ငါ၏ တပည့်တို့သည် ငါ၏ အနီးသို့ ရောက်လာကုန်၏။

၁၉၈။ ဝိဇ္ဇာခိုင်ရုံတို့သည် လည်းကောင်း၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နဂါး၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်၊ ရက္ခိတတို့ သည် လည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘာဏ်၊ အသုရာ၊ ဂဠုန်တို့သည် လည်းကောင်း ထိုရေအိုင်ကို အမှီပြု၍ အသက် မွေးကုန်၏။

၁၉၉။ ရသေ့ပရိက္ခရာဝန်ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော သစ်နက်ရေကို ခြုံရုံကုန်သော ကောင်းကင်ဖြင့် သွားကုန်သော ခပ်သိမ်းသော ထိုရသေ့တို့သည် ထိုရေအိုင်ကို အမှီပြု၍ အသက်မွေး ကုန်၏။

၂၀၀။ အခါခပ်သိမ်း သင့်လျော်သော အကျင့်ရှိကုန်သော ထိုရသေ့တို့သည် အချင်းချင်း ရိုသေ တုပ်ဝပ်ကုန်၏။ နှစ်သောင်းလေးထောင်သော ရသေ့တို့၏ ချေဆတ်သော အသံသည် မရှိ။

၂၀၁။ အလုံးစုံသော ရသေ့တို့သည် တစ်ယောက်သွားသော ခြေရာ၌ တစ်ယောက်ခြေရာချ နင်းကုန်လျက် တိုးတိုးပြောသော အသံ၊ စောင့်စည်းသော ဣန္ဒြေရှိကုန်လျက် ငါ့ကို ချဉ်းကပ်၍ ဦးခေါင်း ဖြင့် ရှိခိုးကုန်၏။

၂၀၂။ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော ဈာန်ဖြင့် မွေ့လျော်သော ငါသည် ငြိမ်သက်သော အကျင့်ကို မှီသော တပည့်တို့ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေ၏။

၂၀၃။ သင်္ခမ်းကျောင်းသည် ရသေ့တို့၏ သီလတည်းဟူသော ရနံ့၊ ပန်းရနံ့ဟူသော နှစ်ပါးသော ရနံ့တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသီး၊ သီးသော သစ်ပင်တို့၏ အသီးဖြင့် လည်းကောင်း မွှေးကြိုင်သင်းထုံ နေ၏။

၂၀၄။ (ထိုအခါ ငါသည်) ညဉ့်၊ နေ့ကို မသိ၊ ငါ့အား မမွေ့လျော်ခြင်းသည် မရှိ၊ ငါသည် မိမိ တပည့်တို့ကို ဆုံးမလျက် လွန်စွာ ပျော်ရွှင်ခြင်းကို ရ၏။

၂၀၅။ ပွင့်ကုန်သော ပန်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ မှည့်ကုန်သော အသီးတို့၏ လည်းကောင်း နှစ်သက် ဖွယ် နတ်၌ဖြစ်သော ရနံ့တို့သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေလျက် ကြိုင်လှိုင်စေကုန်၏။

၂၀၆။ (ထိုအခါ) ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လ၊ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော ငါသည် ဈာန်သမာပတ်မှ ထ၍ တံချူ၊ တူးရွင်း၊ ခြင်းတောင်း ပရိက္ခရာကို ယူ၍ တောသို့ နေ့အခါ ဝင်၏။

၂၀၇။ ထိုအခါ ဥပါတ်ကျမ်း၊ အိပ်မက်ကျမ်း၊ လက္ခဏာကျမ်းတို့၌ သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိသော ငါသည် မန္တန်မန္တရာပုဒ်ကို ဖြစ်စေလျက် နှုတ်တက်အာဂုံဆောင်၏။

၂၀၈။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၍ လူတို့ထက် ကြီးတော်မူသော လူတို့ ထက်မြတ် တော်မူသော ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို အလိုရှိတော်မူသော သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟိမဝန္တာတောသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီ။

၂၀၉။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မဟာကရုဏာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်သည် ဟိမဝန္တာတောသို့ သက်ဝင်လျက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူ၏။

၂၁၀။ တောက်ပသော ငုရွှေပန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်သော မီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စိတ်နှလုံး မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ကိုယ်တော်ရောင်နှင့်တကွဖြစ်သော ထိုအနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားကို ငါ ဖူးမြင်ရလေပြီ။

၂၁၁။ တောက်ပသော ဆီမီးတိုင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ ပြက်သော လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း (အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးဖြင့်) ပွင့်သော အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရလေပြီ။

၂၁၂။ ‘ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့’ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော ဤအနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုတော်မူတတ်၏။ ဤဘုရားရှင် ဖူးမြင်ရခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ (သတ္တဝါတို့သည်) ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲမှ လွတ်ကြရကုန်၏။

၂၁၃။ ငါသည် ယခု စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူ သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသောကြောင့် “ဘုရားဟုတ်လေသလော၊ ဘုရား မဟုတ်လေသလော” ဟု လက္ခဏာကို စူးစမ်းဆင်ခြင်ပြီ။

၂၁၄။ အကန့်တစ်ထောင်ရှိသော စက်လက္ခဏာတို့သည် မြတ်သော ခြေတော်၌ ထင်ကုန်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ လက္ခဏာတို့ကို တွေ့မြင်ရ၍ မြတ်စွာဘုရား၌ (ဘုရားဟုတ်၏ဟု) ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။

၂၁၅။ ထိုအခါ ငါသည် တံမြက်စည်းကို ယူ၍ တံမြက်လှည်းပြီးနောက် ပန်းတို့ကို ကောင်းစွာ ဆောင်ယူခဲ့၍ ဘုရားမြတ်ကို ပူဇော်ပြီ။

၂၁၆။ ငါသည် ဩဃာလေးပါးကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော အာသဝေါ ကင်းတော်မူပြီးသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ပြီး၍ သစ်နက်ရေကို လက်ဝဲတစ်ဖက် ပန်းထက်၌ တင်လျက် မြတ်စွာဘုရား ကို ဦးညွှတ်ရှိခိုးပြီ။

၂၁၇။ အကြင်ဉာဏ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် အာသဝေါကင်းလျက် နေတော်မူ၏။ ထိုဉာဏ်တော် ကို ငါ့ပြောကြားပေတော့အံ့၊ ပြောဆိုသော ငါ၏ စကားကို နာယူကြကုန်လော့-

၂၁၈။ အလို လိုပွင့်တော်မူသော မနှိုင်းရှည်နိုင်အောင် တိုးပွားခြင်း ရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ဤလူအပေါင်းကို ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်တော်မူ၏။ အရှင်ဘုရားအား ဖူးမြင်ရခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ထိုသတ္တဝါတို့သည် ယုံမှားခြင်းတည်းဟူသော အလျဉ်ကို လွန်မြောက်နိုင်ကြကုန်၏။

၂၁၉။ အရှင်ဘုရားသည် သတ္တဝါတို့၏ ဆရာလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ မှန်ကင်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ တံခွန်သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ယဇ်တိုင်သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ အခြေနှစ်ချောင်း

ရှိသော သူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသည် သတ္တဝါတို့၏ လဲလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုင်းကျွန်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၂၀။ သမုဒ္ဒရာရေကို ပြည်တောင်းဖြင့် ခြင်္သေ့ခြင်းငှါ တတ်ကောင်းရာ သေး၏။ အရှင်ဘုရား၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်သာတည်း။

၂၂၁။ မြေကြီးကို ချိန်ခွင်၌ တင်ထား၍ ချိန်စက်ခြင်းငှါ တတ်ကောင်းရာ သေး၏။ အရှင်ဘုရား၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ချိန်စက်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်သာတည်း။

၂၂၂။ ကောင်းကင်ကို ကြိုးဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ လက်သစ်၊ တောင်တာဖြင့်သော် လည်းကောင်း တိုင်းတာနှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ တတ်ကောင်းရာသေး၏။ အရှင်ဘုရား၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို တိုင်းတာ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်သာတည်း။

၂၂၃။ မဟာသမုဒ္ဒရာရေ အားလုံးကို လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေပြင်တစ်ခုလုံးကို လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်ပြင် တစ်ခုလုံးကို လည်းကောင်း ထိုအလုံးစုံတို့သည် ဘုရားဉာဏ်တော်ကို ထောက်ဆ၍ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာအားဖြင့် မသင့်ကုန်။

၂၂၄။ နတ်နှင့်တကွသော လောကဝယ် အကြင်သတ္တဝါတို့အား စိတ်ဖြစ်နေ၏။ မျက်စိအမြင်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ထိုစိတ်ဖြစ်နေသူ သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် အရှင်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်ကွန်ရက် အတွင်းသို့ ဝင်ကုန်၏။

၂၂၅။ ခပ်သိမ်းသော တရားကို သိတော်မူသော အရှင်ဘုရား အကြင်ဉာဏ်တော်ဖြင့် အလုံးစုံသော မြတ်သော ဗောဓိသို့ ရောက်တော်မူ၏။ အရှင်ဘုရားသည် ထိုဉာဏ်တော်ဖြင့်ပင် တစ်ပါးသော တိတ္ထိတို့ကို နှိမ်နင်းတော်မူ၏။

၂၂၆။ ဤဂါထာတို့ဖြင့် ချီးမွမ်းပြီးနောက် သုရုစိမည်သော ထိုရသေ့သည် မြေ၌ သစ်နက်ရေကို ဖြန့်ခင်း၍ ထိုင်နေ၏။

၂၂၇။ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကို (ယူဇနာ) ရှစ်သောင်းလေးထောင်တိုင်တိုင် သမုဒ္ဒရာ၌ သက်ဝင်၍ ထိုမျှလောက် ရေပေါ်၌ ပေါ်နေ၏ဟု ဆိုအပ်၏။

၂၂၈-၂၂၉။ အမြင့်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အလျားအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနံအားဖြင့် လည်းကောင်း ထိုမျှလောက် ရှစ်သောင်းလေးထောင်နှင့်နှိုင်း၍ ရှိသော စကြဝဠာ ကုဋေတစ်သိန်း၌ ရှိသော မြင်းမိုရ်တောင်အားလုံးကို သိမ်မွေ့ သေးဖွဲ ထုခွဲသဖြင့် အမှုန်ပြုလျက် (ဉာဏ်တော်တစ်ခု၊ မြူမှုန်တစ်ခု ဟူသော) အမှတ်၌ ထားအပ်သည်ရှိသော် မြူ၏ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရာ၏။ အရှင်ဘုရား၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည် သာတည်း။

၂၃၀-၂၃၁။ အကြင်သူသည် ပိုက်ကွန်စိပ်ဖြင့် ရေကို ဖုံးအုပ်ရာ၏။ ရေ၌ ဖြစ်သော အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည် ပိုက်ကွန်တွင်းသို့ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူသာလျှင် ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော တောအုပ်သို့ သက်ဝင်ကုန်သော မှားသော သုံးသပ်ခြင်းဖြင့် တွေဝေကုန်သော ခပ်သိမ်းကုန်သော တိတ္ထိမြောက် မြားစွာတို့သည် ရှိကြကုန်၏။

၂၃၂။ မပိတ်မပင် မြင်ရသော အရှင်ဘုရား၏ စင်ကြယ်သော ဉာဏ်တော်ဖြင့် အဖုံးအအုပ်ခံရသော ထိုတိတ္ထိအားလုံးတို့သည် ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော ပိုက်ကွန်တွင်း၌ တင်ကုန်၏။ ထိုတိတ္ထိတို့သည် ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော ပိုက်ကွန်ကို မလွန်နိုင်ကုန်။

၂၃၃။ ထိုအခါ များသော အခြံအရံရှိသော မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် သမာဓိမှ ထတော်မူ၍ အရပ်မျက်နှာကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။

၂၃၄-၂၃၅။ အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏ နိသဘမည်သော သာဝကသည် တည်ကြည်သော စိတ်ရှိကုန်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိကုန်သော စင်ကြယ်ကုန်သော အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး ရှိကုန်သော စွာန်ဝင်စားလေ့ ရှိကုန်သော တစ်သိန်းသော ရဟန်းအပေါင်းတို့ ခြံရံလျက် လာစေလိုသော မြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်တော်ကို သိ၍ အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။

၂၃၆။ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော ထိုတစ်သိန်းသော ရဟန်းတို့သည် ထိုအနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားထံတော်၌ လက်ယာရစ် လှည့်လည်ကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် လက်အုပ်ချီကာ ရှိခိုးကြကုန် လျက် မြတ်စွာဘုရားထံတော်သို့ သက်ဆင်းကြကုန်၏။

၂၃၇။ လူတို့ထက် ကြီးတော်မူသော လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော် မူသော အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာ အလယ်၌ ထိုင်တော်မူလျက် ပြီးတော်မူ၏။

၂၃၈။ အနောမဒဿီဘုရားရှင်၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဝရုဏမည်သော ရဟန်းသည် သင်္ကန်း ကို ပခုံးတစ်ဖက်၌ တင်၍ မြတ်စွာဘုရားအား မေးလျှောက်၏-

၂၃၉။ “ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် အကြောင်းမရှိဘဲ ပြီးတော်မူခြင်းကို မပြုကုန်၊ မြတ်စွာဘုရား ပြီးတော်မူခြင်း၏ အကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း” ဟု လျှောက်၏။

၂၄၀။ လူတို့ထက်ကြီးတော်မူသော လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရား သည် ရဟန်းတို့၏ အလယ်၌ ထိုင်တော်မူ၍ ဤဂါထာကို မိန့်တော်မူ၏-

၂၄၁။ အကြင် သုရုစိရသေ့သည် ငါဘုရားကို ပန်းဖြင့် ပူဇော်၏။ ငါဘုရား၏ ဉာဏ်တော်ကိုလည်း လျှောက်ပတ်စွာ ချီးမွမ်း၏။ ထိုရသေ့ကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား ကြားပေအံ့၊ ဟောတော်မူသော ငါဘုရား (စကားကို) နာယူကြကုန်လော့-

၂၄၂။ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို သိ၍ အလုံးစုံသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် အညီအညွတ် လာကြကုန်၏။ ထိုနတ်ဗြဟ္မာတို့သည် သူတော်ကောင်းတရားကို နာလို၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ် ကြကုန်၏။

၂၄၃။ ဆယ်ခုသော လောကဓာတ်တို့၌ တန်ခိုးကြီးကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုနတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည် သူတော်ကောင်းတရားကို နာလိုကုန်၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ကြ ကုန်၏။

၂၄၄။ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ ခြေလျင်စစ်သည်တို့သည် ဤရသေ့ကို အမြဲခြံရံကုန် လတ္တံ့။ ဤအကျိုးသည် ငါဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၄၅။ တူရိယာ ခြောက်သောင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော စည်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း ဤရသေ့ကို အခါခပ်သိမ်း တီးမှုတ်ဆည်းကပ်ကုန် လတ္တံ့။ ဤအကျိုး သည် ငါဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၄၆-၂၄၇။ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော ဆန်းကြယ်သော အဝတ်တန်ဆာ ရှိကုန်သော ပုလဲနားတောင်း ဝတ်ကုန်သော ကော့ဖြူးသော မျက်တောင်ရှိကုန်သော ပြုံးရယ်လျက် ဆိုတတ်ကုန်သော ကောင်းသော အမှတ်ရှိကုန်သော သေးသွယ်သော ခါးရှိကုန်သော တစ်သောင်း ခြောက်ထောင်ကုန်သော မိန်းမတို့သည် ဤရသေ့ကို အမြဲခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤအကျိုးသည် ငါဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၂၄၈။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ အကြိမ်တစ်ထောင် တိုင်းနိုင်ငံ၌ စကြာမင်းဖြစ်လတ္တံ့။

၂၄၉။ အကြိမ်တစ်ထောင် သိကြားမင်း ဖြစ်၍ နတ်မင်းစည်းစိမ်ကို ခံစားရလတ္တံ့၊ အရေအတွက် အားဖြင့် မရေတွက်နိုင်အောင် များစွာသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုလတ္တံ့။

၂၅၀။ အဆုံးဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် လူအဖြစ်သို့ လာရလတ္တံ့၊ သာရီမည်သော ပုဏ္ဏားမသည် ဝမ်းဖြင့် ဆောင်လတ္တံ့။

၂၅၁။ အမိ၏ အမည်အနွယ်အားဖြင့် ဤရသေ့သည် ထင်ရှားလတ္တံ့၊ “သာရီပုတြာ” ဟူသော အမည်ဖြင့် ထက်သော ပညာရှိ ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၅၂။ ကုဋေရှစ်ဆယ်သော ဥစ္စာကို စွန့်၍ ကြောင့်ကြမဲ့ ရဟန်းပြုလတ္တံ့၊ ငြိမ်းအေးသော နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးလျက် ဤမြေပြင်ကို လှည့်လည်လတ္တံ့။

၂၅၃။ ငါ အနောမဒသီဘုရား ပွင့်ရာ ဤဝရကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော တစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ တစ်သိန်းထက် ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ (တတိယ) သြက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်လတ္တံ့။

၂၅၄။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်တို့၌ အမွေခံသားဖြစ်၍ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ် သည် ဖြစ်ရကား ရွှေရင်တော်နှစ် သားတော်စစ်ဖြစ်သော အမည်အားဖြင့် သာရီပုတြာမည်သော အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၅၅။ ဘာဂီရထီမည်သော ဤမြစ်သည် ဟိမဝန္တာမှ အမွန်အစ ဖြစ်၏၊ များစွာသော ရေကိုပြည့်စေ လျက် မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ စီးဝင်၏။

၂၅၆။ ထို့အတူ ဤသာရီပုတြာသည် မိမိ အမျိုးဥစ္စာ ဖြစ်သော ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌ ရဲရင့်၍ ပညာ၏ အဆုံးသို့ ရောက်လျက် သတ္တဝါတို့ကို နှစ်သိမ့်စေလတ္တံ့။

၂၅၇။ ဟိမဝန္တာတောင်ကို အစပြု၍ များသော ရေရှိသော သမုဒ္ဒရာကိုလည်း (အပိုင်းအခြားပြု၍) ဤအတွင်း၌ အကြင်သဲကို ဂဏန်းသင်္ချာအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၂၅၈။ ထိုသဲကိုသော်လည်း ဂဏန်းသင်္ချာအားဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ရေတွက်ခြင်းငှါ တတ်ကောင်းရာသေး ၏၊ သာရီပုတြာ၏ ပညာအဆုံး အပိုင်းအခြားသည် (ရေတွက်၍) မဖြစ်ကောင်း သည်သာတည်း။

၂၅၉။ ဉာဏ်ဖြင့် အမှတ်အသား ထားအပ်သည်ရှိသော် ဂင်္ဂါမြစ်၌ သဲသည် ကုန်ရာ၏၊ သာရီပုတြာ ၏ ပညာအဆုံးအပိုင်းအခြားသည် ရေတွက်၍ မဖြစ်ကောင်းသည်သာတည်း။

၂၆၀။ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ လှိုင်းတံပိုးတို့သည် အရေအတွက် ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင် သကဲ့သို့ ထို့အတူ သာရီပုတြာ၏ ပညာ အဆုံးအပိုင်းအခြားသည် ရေတွက်၍ မဖြစ်ကောင်းသည်သာတည်း။

၂၆၁။ သာကီဝင်မင်းတို့ထက် မြတ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို နှစ်သိမ့်စေ၍ ပညာ၏ အဆုံးသို့ ရောက်လျက် အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၆၂။ တရားတည်းဟူသော မိုးကို ရွာသွန်းစေနိုင်သော ထိုသာရီပုတြာသည် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သာကီဝင်မင်းသား ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် လည်စေအပ်သော တရားတည်းဟူ သော စက်ကို အတုလိုက်၍ လည်စေလတ္တံ့။

၂၆၃။ သာကီဝင်မင်းတို့ထက် မြတ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ဤအလုံးစုံကို ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ရဟန်းသံဃာ (အလယ်၌) ထိုင်နေတော်မူလျက် အဂ္ဂသာဝကအရာ၌ ထားလတ္တံ့ဟု ဟောကြားတော်မူ၏။

၂၆၄။ အနာမဒဿီမြတ်စွာဘုရားအား ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ငါ၏ ကုသိုလ်ကံသည် အံ့ဖွယ် ရှိပေစွ၊ ငါသည် အကြင် မြတ်စွာဘုရား၌ ကုသိုလ်ကံကို ပြုကျင့်သောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော သာဝက ပါရမီဉာဏ်၏ အဆုံးသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၆၅။ မရေတွက်နိုင်သော ကပ်ကမ္ဘာ၌ ပြုခဲ့သော ကောင်းမှုကံသည် ဤအဆုံးဘဝ၌ ငါ့အား အကျိုးကိုပြု၏။ ‘လေးမှ ကောင်းစွာ လွတ်သော မြား၏ အဟုန်ကဲ့သို့’ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို (မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်) လောင်ကျွမ်းစေအပ်ပေပြီ။

၂၆၆။ အကြောင်းတရား လေးပါးတို့ မပြုပြင်အပ်သော တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးသော ထိုငါသည် ခပ်သိမ်းသော အယူဝါဒ တီထွင်သူတို့၏ အယူဝါဒ အားလုံးတို့ကို စူးစမ်းရှာဖွေလျက် သံသရာ၌ ကျင်လည်ခဲ့ရ၏။

၂၆၇-၂၆၈။ အနာနိပ်စက်သော ယောက်ျားသည် အနာမှ လွတ်ခြင်းငှါ ဆေးကို ရှာမှီးသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တောအားလုံးသို့ သက်ဝင်၍ ဆေးမြစ်ကို စူးစမ်းဆည်းပူးသကဲ့သို့ လည်းကောင်း အကြောင်းတရားလေးပါးတို့ မပြုပြင်ရသော သေခြင်းမရှိသော ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးသော ငါသည် အဆက်မပြတ် ဘဝငါးရာပတ်လုံး ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်ကို ပြုကျင့်ခဲ့၏။

၂၆၉။ ရသေ့ပရိက္ခရာဝန်ဖြင့် ပြည့်သော ငါသည် မြတ်သော သစ်နက်ရေကို ဝတ်ရုံခဲ့၏။ ငါသည် (လောကီ) အဘိညာဉ်ငါးပါး၏ အဆုံးသို့ ရောက်၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။

၂၇၀။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို ထား၍ သာသနာမှ အပဖြစ်သော တိတ္ထိသာသနာ၌ (မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်) စင်ကြယ်ခြင်း မရှိ၊ ပညာရှိသော ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ သာလျှင် (မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်) စင်ကြယ်နိုင်ကုန်၏။

၂၇၁။ ဤသို့ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းသည် မိမိကိုယ်တိုင် ပြုအပ်သော လုံ့လဖြင့် ပြီး၏။ ဤသို့ စင်ကြယ်ခြင်းသည် “ဤသို့ ဤသို့” ဟု ပြောဆိုကာမျှဖြင့် ပြီးသည် မဟုတ်။ အကြောင်းတရားလေးပါးတို့ မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးသော ငါသည် မှားသော မိစ္ဆာအယူဆိပ်ကမ်း၌ လှည့်လည်ခဲ့ရ၏။

၂၇၂-၂၇၃။ အနှစ်ကို အလိုရှိသော ယောက်ျားသည် ငှက်ပျောပင်ကို ဖြတ်၍ ခွဲရာ၏။ ထိုငှက်ပျောတုံးသည် အနှစ်မှ ကင်းဆိတ်သောကြောင့် ထိုငှက်ပျောတုံး၌ အနှစ်ကို မရသကဲ့သို့ ထို့အတူ သာလျှင် လောက၌ အထူးထူးသော အယူရှိသော များစွာသော တိတ္ထိတို့သည် ‘ငှက်ပျောတုံးသည် အနှစ်မှ ကင်းသကဲ့သို့’ နိဗ္ဗာန်မှ ကင်းဆိတ်ကုန်၏။

၂၇၄။ ငါသည် နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝသို့ ရောက်သော ကာလ၌ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်၏။ များစွာ သော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ဖြတ်တောက်စွန့်လွှတ်၍ ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြု၏။

ပထမဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၂၇၅။ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်သော ဗေဒင်ကို ဆောင်သော ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ တစ်ဖက် ကမ်းသို့ ရောက်သော သိဉ္ဇည်းမည်သော ပုဏ္ဏားပရိဗိုဇ်သည် ရှိ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုပုဏ္ဏား ပရိဗိုဇ်ခြေရင်း၌ နေ၏။

၂၇၆။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား ထိုအခါ အရှင်ဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော (နှိပ်စက်ခြင်းငှါ) ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့သော ထက်သော တန်ခိုးရှိသော အဿဇိမည်သော ရဟန္တာသည် ဆွမ်းခံ လှည့်လည်၏။

၂၇၇။ အကျွန်ုပ်သည် ပညာရှိသော မဂ်ဉာဏ်ကြောင့် တည်ကြည်သော ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသော ရဟန္တာမြတ်ဖြစ်သော ကောင်းစွာပွင့်သော ပဒုမ္မာကြာနှင့် တူသော ထိုအသမိ မထေရ်ရဟန်းကို မြင်ရပြီ။

၂၇၈။ အလွန် ယဉ်ကျေး၍ စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိသော ဥသဘနှင့် တူသော မြတ်သော ရဲရင့်သော အသမိမထေရ်ကို တွေ့မြင်ရ၍ “ဤသူကား ရဟန္တာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်” ဟု အကျွန်ုပ်အား ကြည်ညိုသော စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

၂၇၉။ ဤသူကား အလွန်သပ္ပာယ်၏။ ဣန္ဒြေကို ကောင်းစွာ စောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်လျက် လှည့်လည်သွားလာနေ၏။ မြတ်သော အဆုံးအမကြောင့် ယဉ်ကျေး၏။ မသေရာတရားကို သိမြင်သူ ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၈၀။ ကြည်လင် နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းအား မြင့်မြတ်သော တရား၏ အနက်သဘော ကို ငါ မေးရပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ ငါ မေးခဲ့သော် ထိုရဟန်းသည် ဖြေဆိုလတ္တံ့၊ ထိုဖြေဆိုသောအခါ ငါသည် ပြန်လှန်မေးမြန်းအံ့။

၂၈၁။ အကျွန်ုပ်သည် မသေရာ နိဗ္ဗာန်ကို မေးမြန်းရန် အခွင့်ကို ဆိုင်းငံ့လျက် ဆွမ်းခံသွားသော ရဟန်း၏ နောက်မှ လိုက်၏။

၂၈၂။ ငါသည် ခရီးလမ်းအကြား တစ်ခုသော နေရာသို့ ရောက်သော ရဟန်းကို ချဉ်းကပ်၍ ကြီးသော လုံ့လရှိသော အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အဘယ်အနွယ် ဖြစ်ပါသနည်း၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အဘယ်သူ၏ တပည့် ဖြစ်ပါသနည်းဟု မေး၏။

၂၈၃။ အကျွန်ုပ်သည် မေးအပ်သည်ရှိသော် ငါ့ရှင်ပရိပိုဇ် လောက၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်၏ဟု ထိုအသမိမထေရ်က ‘ခြင်သံမင်းကဲ့သို့’ ရဲတင်းစွာ ဖြေကြား၏။

၂၈၄။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော အဖသို့ အစဉ်လိုက်သော သားဖြစ်သော များသော အခြံအရံ ရှိသော အရှင်ဘုရား အရှင်ဆရာ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမဖြစ်သော တရားသည် အဘယ်သို့ သဘောရှိပါသနည်း၊ အရှင်ရဟန်း တောင်းပန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အား တရားတော်ကို ဟောတော်မူပါလော့။

၂၈၅။ အကျွန်ုပ် မေးလျှောက်အပ်သည်ရှိသော် ထိုအသမိမထေရ်သည် တဏှာတည်းဟူသော ငြောင့်ကို ပယ်နုတ်တတ်သော ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော နက်နဲ သိမ်မွေ့သော “ယေဓမ္မာဟေတုပုဘဝါ” အစရှိသော ဂါထာပဒကို (ဟောတော်မူ၏)။

၂၈၆။ အကြင် (ဒုက္ခသစ္စာ) တရားတို့သည် အကြောင်းဖြစ်သော (သမုဒယသစ္စာ) သာလျှင် အမွန်အစ ရှိကုန်၏။ ထို(ဒုက္ခသစ္စာ) တရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော (သမုဒယသစ္စာ)ကို ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူ၏။ ထို(ဒုက္ခသမုဒယ) သစ္စာတို့၏ အကြင် ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် သည် ရှိ၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ ဟောလေ့ရှိ၏။

၂၈၇။ ပြဿနာကို ဖြေဆိုအပ်သည်ရှိသော် ထိုအကျွန်ုပ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို ကြားနာရသောကြောင့် ကိလေသာမြူ ကင်းသူ၊ အညစ်အကြေး ကင်းသူ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

၂၈၈။ အသမိမထေရ်၏ စကားကို နာရသောကြောင့် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်တရားကို မြင်ရ၍ သူတော်ကောင်းတရားသို့ သက်ဝင်ပြီး ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်သည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၂၈၉။ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်မျှလောက်ကိုပင် သိသေးစေကာမူ ဤတရားသည်ပင် (ငါတို့ ရှာအပ်သော) တရားတည်း။ အရှင်ဘုရားတို့သည် စိုးရိမ်ခြင်း ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်တော် မူကြရလေပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ကား ထိုတရားကို မမြင်ရဘဲ ကမ္ဘာ သောင်းပေါင်း များစွာကို ကျော်လွန်ခဲ့ရပြီ။

၂၉၀။ အကျွန်ုပ်သည် တရားကို ရှာမှီးလျက် မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော ဆိပ်၌ ကူးမှားခဲ့ဖူး၏။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုအလိုရှိအပ်သော အကျိုးသို့ အစဉ်ရောက်ပြီ။ အကျွန်ုပ်အား (ယခု) မမေ့လျော့ရန် အခါတန်ပြီ။

၂၉၁။ အသာဇိမထေရ် နှစ်သိမ့်စေအပ်သော အကျွန်ုပ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၍ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ကောလိတကို ရှာမှီးလျက် သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ သွား၏။

၂၉၂။ ကောင်းစွာ သင်အပ်ပြီး ဖြစ်၍ ဣရိယာပုထ်နှင့် ပြည့်စုံသော အကျွန်ုပ်၏ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သော ကောလိတသည် အဝေးမှသာလျှင် အကျွန်ုပ်ကို မြင်၍ ဤစကားကို ပြောဆို၏။

၂၉၃။ (အဆွေ) သင်သည် ကြည်လင်သော မျက်နှာ၊ ကြည်လင်သော မျက်လုံးရှိ၏။ ရဟန်းဟု သိမှတ်ကြောင်း တရားထူးရသော သူကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ အသို့နည်း မသေရာ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို ရခဲ့လေသလော။

၂၉၄။ အဆွေပုဏ္ဏား သင်သည် ‘ချွန်းတောင်းစသည်တို့ဖြင့် ဆုံးမအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ငြိမ်သက်သော ဆင်ကဲ့သို့’ တင့်တယ်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်လျက် လာဘိ၏။ ‘ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့အောင် ဆုံးမသွန်သင်ပြီး ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ပြီးသော ဆင်ကဲ့သို့’ ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့ဘိ၏။

၂၉၅။ (အဆွေ) ငါသည် သောကတည်းဟူသော ငြောင့်ကို နုတ်တတ်သော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်ပြီ။ သင်သည်လည်း ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ရလေပြီ။ ငါတို့သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ သွားကြကုန်စို့။

၂၉၆။ ကောင်းစွာ သင်အပ်ပြီးသော ငါ၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ထိုကောလိတသည် ‘ကောင်းပြီ’ ဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် လက်ချင်းချင်း ဆွဲကိုင်၍ အရှင်ဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်လျက်-

၂၉၇။ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားထံတော်၌ အကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း ရဟန်းပြုကြပါကုန်အံ့။ အရှင်ဘုရား၏ အဆုံးအမကို အကြောင်းပြု၍ အာသဝကင်းလျက် နေကြပါကုန်အံ့။

၂၉၈။ ကောလိတသည် တန်ခိုးအရာ၌ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်သည် ပညာဖြင့် တစ်ဖက်ကမ်း သို့ ရောက်၏။ အကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦးသည် တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်၍ သာလျှင် သာသနာတော်ကို တင့်တယ်စေပါကုန်အံ့။

၂၉၉။ တပည့်တော်သည် အပြီးသို့ မရောက်သေးသော အလိုရှိသည် ဖြစ်၍ မှားသော (မိစ္ဆာ အယူတည်းဟူသော) ဆိပ်၌ လှည့်လည်ခဲ့ရပါပြီ။ အရှင်ဘုရားအား ဖူးမြင်ရခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ တပည့်တော်၏ အလိုအကြံအစည်သည် ပြည့်စုံပါပြီ။

၃၀၀။ သစ်ပင်တို့သည် မြေ၌ တည်၍ ပွင့်ချိန်တန်သော အခါ၌ ပွင့်ကုန်၏။ နတ်၌ ဖြစ်သော ရနံ့တို့သည် ကြိုင်လှိုင်ကုန်၏။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အား နှစ်သက်စေကုန်၏။

၃၀၁။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော များသော အခြံအရံ ရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား ထို့အတူသာလျှင် တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရား၏ သာသနာတော်၌ တည်၍ (အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ပန်း) ပွင့်လန်းခြင်းငှါ အခါကို ရှာမှီးပါအံ့။

၃၀၂။ ဘဝတို့၌ ကျင်လည်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်စေတတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ပန်းကိုရှာသော တပည့်တော်သည် အရဟတ္တဖိုလ် (တည်းဟူသော) ပန်းကို ရသဖြင့် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အား နှစ်သက်စေပါအံ့။

၃၀၃။ ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (စကြဝဠာကုဋေတစ်သိန်းဟူသော) ဗုဒ္ဓခေတ်၌ ရှိသမျှသော သတ္တဝါတို့တွင် မြတ်စွာဘုရားကို ထား၍ အရှင်ဘုရား၏ သားတော်ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်နှင့် ပညာအားဖြင့် တူသောသူသည် မရှိပါ။

၃၀၄။ အရှင်ဘုရား၏ တပည့်သာဝကတို့သည် ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်ပြီးသူတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ပရိသတ် တို့သည်လည်း ကောင်းစွာ သင်ကြားအပ်ပြီးသူတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ မြတ်သော အဆုံးအမ၌ ယဉ်ကျေးတော်မူ ကုန်သည် ဖြစ်၍ အရှင်ဘုရားကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံပါကုန်၏။

၃၀၅။ ဈာန်ဝင်စားလေ့ ရှိကုန်သော ဈာန်၌ မွေ့လျော်ကုန်သော မြဲမြံခိုင်ခံ့သော ပညာရှိကုန်သော ငြိမ်သက်သောစိတ် တည်ကြည်သော သမာဓိရှိကုန်သော မဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော တပည့်သား ရဟန်းတို့သည် အရှင်ဘုရားကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံပါကုန်၏။

၃၀၆။ အလိုနည်းကုန်သော ရင့်ကျက်သော ပညာရှိကုန်သော မြဲမြံခိုင်ခံ့သော ပညာရှိကုန်သော နည်းသော အစာအာဟာရ ရရှိကုန်သော လျှပ်ပေါ်လော်လည်ခြင်း ကင်းကုန်သော လာဘ်ရမှု၊ လာဘ် မရမှုဖြင့် ရောင့်ရဲကုန်သော တပည့်သားတို့သည် အရှင်ဘုရားကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံပါကုန်၏။

၃၀၇။ အရညကင်ဓူတင် ဆောက်တည်ကုန်သော ဓူတင်၌ မွေ့လျော်ကုန်သော ဈာန်ဝင်စားလေ့ ရှိကုန်သော ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းရှိကုန်သော ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်ကုန်သော မြဲမြံ ခိုင်ခံ့သော ပညာရှိကုန်သော တပည့်သားတို့သည် အရှင်ဘုရားကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံပါကုန်၏။

၃၀၈။ ကျင့်ဆဲ မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် လည်းကောင်း၊ အောက်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ကောင်းမြတ်သော နိဗ္ဗာန် အကျိုးကို တောင့်တကုန်လျက် အရှင်ဘုရားကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံပါကုန်၏။

၃၀၉။ အညစ်အကြေး ကင်းကုန်သော သောတာပန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အနာဂါမ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း အရှင်ဘုရားကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံပါကုန်၏။

၃၁၀။ သတိပဋ္ဌာန်၌ လိမ္မာကုန်သော ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားများခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်သော အလုံးစုံ များစွာသော ထိုတပည့်သားတို့သည် အရှင်ဘုရားကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံပါကုန်၏။

၃၁၁။ ဣဒ္ဓိပါဒ်၌ လိမ္မာကုန်သော သမာဓိဈာန်ကို ပွားများခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်သော သမ္ပပုဇာန်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော တပည့်သားတို့သည် အရှင်ဘုရားကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံပါကုန်၏။

၃၁၂။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော တပည့်သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော တပည့်သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ တန်ခိုး၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ကုန်သော တပည့်သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပညာ၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ကုန်သော တပည့်သားတို့သည် လည်းကောင်း အရှင်ဘုရားကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံပါကုန်၏။

၃၁၃။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား ကောင်းစွာ သင်အပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော (နိဂ္ဂဟိတခြင်းငှါ) ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ကုန်သော ထက်သော တန်ခိုးရှိကုန်သော ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော အရှင်ဘုရား၏ ထိုတပည့်သားတို့သည် အရှင်ဘုရားကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံပါကုန်၏။

၃၁၄။ ကိုယ် နှုတ် နှလုံးစောင့်သုံးကုန်သော ခြိုးခြံကုန်သော အကျင့်ရှိကုန်သော ထိုတပည့် အပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော အရှင်ဘုရားသည် ‘ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းသော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကြယ်များသနင်း လမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ တင့်တယ်တော်မူပါပေ၏။

၃၁၅။ ဥပမာအားဖြင့် သစ်ပင်တို့သည် မြေ၌ တည်၍ ပေါက်ရောက်ကုန်၏။ ပြန်ပြောသည့် အဖြစ်သို့လည်း ရောက်ကုန်၏။ အသီးအပွင့်ကိုလည်း သီးပွင့်ကုန်၏။

၃၁၆။ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော များသော အခြံအရံရှိသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် မြေကြီးနှင့် တူတော်မူပါပေ၏။ သတ္တဝါတို့သည် အရှင်ဘုရား၏ သာသနာတော်၌ တည်၍ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် တည်း ဟူသော အသီးကို ရကြပါကုန်၏။

၃၁၇။ သိန္နဲမြစ်၊ သရဿတီမြစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ စန္ဒဘာဂါမြစ်၊ ဂင်္ဂါမြစ်၊ ယမုနာမြစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သရဘူမြစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မဟီမြစ်သည် လည်းကောင်း-

၃၁၈။ စီးဆင်းကုန်သော ထိုမြစ်ရေတို့ကို သမုဒ္ဒရာသည် ခံယူ၏။ (သိန္နဲစသော) ရှေးအမည် ဟောင်းကို စွန့်၍ “သမုဒ္ဒရာ” ဟူသော အမည်သည်သာလျှင် ထင်ရှား၏။

၃၁၉။ တို့အတူပင် ဤအမျိုးလေးပါးတို့သည် အရှင်ဘုရားထံပါး၌ ရဟန်းပြုကုန်သော် ရှေးအမည်ကို စွန့်လျက် “ဘုရားသားတော်” ဟူ၍ ထင်ရှားကုန်၏။

၃၂၀-၃၂၁။ ကောင်းကင်၌ လှည့်လည်သွားသော အညစ်အကြေးကင်းသော လမင်းသည် လောက၌ အလုံးစုံသော ကြယ်အပေါင်းတို့ကို အရောင်ဖြင့် လွှမ်းမိုးလျက် တင့်တယ်ဘိသကဲ့သို့ ထို့အတူ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား နတ်လူတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော အရှင်ဘုရားသည် နတ် လူအားလုံးတို့ ကို လွှမ်းမိုး၍ အခါခပ်သိမ်း တောက်ပတော်မူပါပေ၏။

၃၂၂။ နက်စွာသော သမုဒ္ဒရာ၌ ထကြွသော လှိုင်းတံပိုးတို့သည် ကမ်းကို မလွန်နိုင်ကြကုန်။ အလုံးစုံသော လှိုင်းတံပိုးတို့သည် ကမ်းကိုသာ ထိခိုက်ကုန်လျက် ကြေမွပျက်ကွဲကုန်လျက် ဖရိုဖရဲ ကြဲပြန်ကြရကုန်သကဲ့သို့-

၃၂၃။ ထို့အတူသာလျှင် လောက၌ အထူးထူးသော အယူရှိကုန်သော များစွာသော တိတ္ထိတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုတိတ္ထိတို့သည် ဝါဒတရားကို ပြိုင်ဆိုင် ပြောဆိုလိုကုန်သော်လည်း ထို ရှင်တော်ဘုရားကို မလွန်ဆန်နိုင်ကုန်။

၃၂၄။ ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား ထိုတိတ္ထိတို့သည် ဆန့်ကျင်ဘက် အယူ (ဝါဒ)တို့ ဖြင့် အရှင်ဘုရားထံသို့ အကယ်၍ ရောက်ကြစေကုန်မူ အရှင်ဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်မိကုန်သော် မှန်မှန် ညက်ညက် ကျေပျက်ကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်၏။

၃၂၅။ ရေ၌ ပေါက်သော များစွာသော ကုမုဒြာကြာ၊ မျောက်လှေကူးတို့သည် ရေဖြင့် လည်းကောင်း၊ ညွန်စေးညွန်ကျဲဖြင့် လည်းကောင်း လိမ်းကျံကုန်သကဲ့သို့-

၃၂၆။ ထို့အတူ များစွာသော သတ္တဝါတို့သည် ရာဂ၊ ဒေါသဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်လျက် ‘ညွန်၌ ကုမုဒြာကြာကဲ့သို့’ လောက၌ ပေါက်ရောက် ဖြစ်ပွားကြရကုန်၏။

၃၂၇-၃၂၈။ ရေ၌ ဖြစ်သော ပဒုမ္မာကြာသည် ရေ၏ အလယ်၌ ပေါက်ရောက်၏။ ဝတ်ဆံ ရှိသော ထိုပဒုမ္မာကြာသည် ရေဖြင့် မလိမ်းကျံ၊ စင်ကြယ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ကြီးသောလုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်သော မုနိဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် လောက၌ ဖြစ်တော်မူလျက်ပင် ‘ပဒုမ္မာကြာသည် ရေဖြင့် မလိမ်းကျံသကဲ့သို့’ လောကဖြင့် လိမ်းကျံတော် မမူ။

၃၂၉-၃၃၀။ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော တန်ဆောင်မုန်းလ၌ များစွာကုန်သော ရေ၌ ဖြစ်ကုန်သော ကြာတို့ သည် ပွင့်ကုန်၏။ ထိုတန်ဆောင်မုန်းလကို လွန်၍ မဖြစ်ကုန်၊ ထိုအခါ ကာလသည် ကြာပွင့်ရာ အခါသမယ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူသာလျှင် ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား သည် (သစ္စာလေးဆင့်ဖြင့်) ပွင့်တော်မူ၏။ အရှင်ဘုရား၏ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့် ပွင့်တော်မူကြပါကုန်ပြီ။ ဥပမာသော်ကား ရေ၌ ဖြစ်သော ပဒုမ္မာကြာသည် ပွင့်ရာအချိန်အခါကို လွန်၍ မဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ တပည့်သားသာဝကတို့သည် အရှင်ဘုရား၏ အဆုံးအမသာသနာကိုမလွန်ကြပါကုန်။

၃၃၁-၃၃၂။ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းသည် နတ်၌ ဖြစ်သော ပန်းရနံ့ကို လှိုင်စေ၏။ ထိုအင်ကြင်းပင်မင်းသည် အခြားသော အင်ကြင်းပင်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် တင့်တယ်သကဲ့သို့ ထို့အတူကြီး သော လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် အင်ကြင်း ပင်မင်းကဲ့သို့လည်း တင့်တယ်တော်မူပါပေ သည်။

၃၃၃-၃၃၄။ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည် ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ ဆေးဖြစ်ထွန်းရာ နဂါး၊ အသုရာနှင့် နတ်တို့၏ နေရာ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် သတ္တဝါတို့၏ ဆေးဖြစ်ထွန်းရာ နတ်တို့၏ တည်ရာ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းနှင့် တူတော် မူပါပေ၏။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိကုန်သော တပည့်သား၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးရှိကုန်သော တပည့်သားတို့လည်း တန်ခိုး၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ကြပါကုန်၏။

၃၃၅။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သနားခြင်း ‘ကရုဏာ’ ရှိသော အရှင်ဘုရား သည် ဆုံးမအပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော ထိုတပည့်သားတော်တို့သည် တရားတည်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့် မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အရှင်ဘုရား၏ သာသနာတော်၌ နေကြပါကုန်၏။

၃၃၆။ ဥပမာသော်ကား သားတို့သနင်း ခြင်္သေ့မင်းသည် နေရာဂူမှ ထွက်၍ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ ကို စောင်းငဲ့လှည့်လည် ရှေ့နောက် ကြည့်ရှုပြီးလျှင် သုံးကြိမ် မြည်ဟောက်၏။

၃၃၇။ ခြင်္သေ့မင်း၏ မြည်ဟောက်သော အသံကြောင့် ခပ်သိမ်းသော သားကောင်တို့သည် ထိတ်လန့်ကုန်၏။ မြတ်သော ဇာတ်ရှိသော ဤခြင်္သေ့မင်းသည် အခါခပ်သိမ်း သားကောင်တို့ကို ထိတ်လန့်စေ၏။

၃၃၈။ ထို့အတူ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏။ ကြီးဝါးတော်မူသော အသံတော်ကြောင့် ဤမြေကြီးသည် ပြင်းထန်စွာ တုန်လှုပ်၏။ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့သည် သာလျှင် ထိုးထွင်းသိကုန်၏။ မာရ်မင်း၏ အသင်းအပင်းဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ထိတ်လန့်ကုန် ၏။

၃၃၉။ မုနိတကာတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏။ ကြီးဝါးတော်မူသော အသံတော်ကြောင့် ခပ်သိမ်းကုန်သော တိတ္ထိတို့သည် ထိတ်လန့်ကုန်၏။ ကျီးတို့သည် သိမ်းငှက်တို့ကြောင့် လှည့်လည် ထွက်ပြေးကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သားကောင်တို့သည် သားတို့သနင်း ခြင်္သေ့မင်းကြောင့် တိမ်းရှောင် ထွက်ပြေးကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း ထိတ်လန့်ကုန်၏။

၃၄၀။ လောက၌ ဂိုဏ်းရှိကုန်သော အလုံးစုံသောသူတို့ကို “ဆရာတို့” ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ထိုဂိုဏ်း ဆရာတို့သည် ဆရာအဆက်ဆက် ဆောင်ယူခဲ့သော တရားကို ပရိသတ်၌ ဟောကြားကြကုန်၏။

၃၄၁။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် သတ္တဝါတို့အား (ထိုဂိုဏ်း ဆရာတို့ကဲ့သို့) တရားကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါ။ (အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ) ကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိ၍သာလျှင် (ဗောဓိပက္ခိယ) တရားအားလုံးကို သိ၍ ဟောတော်မူ၏။

၃၄၂။ သတ္တဝါတို့၏ အလိုစရိုက် (အာသယ), ကိန်းအောင်းနေသော ကိလေသာ (အနုသယ) ကိုသိ၍ လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေတို့၏ အားရှိ၊ မရှိကို သိ၍ လည်းကောင်း၊ ကျွတ်ထိုက်၊ မကျွတ် ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို သိတော်မူ၍ လည်းကောင်း ‘ကြီးစွာသော မိုးသည် ထစ်ကြိုးဘိသကဲ့သို့’ အရှင် ဘုရားသည် (ဓမ္မဒေသနာဟူသော ကြီးဝါးခြင်းဖြင့်) ကြီးဝါးတော်မူ၏။

၃၄၃။ ပရိသတ်တို့သည် အထူးထူးသော အယူ (ဝါဒ) တို့ကို စူးစမ်း ဆင်ခြင်ကြကုန်လျက် ယုံမှားမှု ဖြတ်တောက်ရန် အလိုငှါ အရှင်ဘုရားကို ခြံရံ၍ စကြဝဠာဆုံးသည့် တိုင်အောင် ထိုင်နေကြကုန်၏။

၃၄၄။ ဥပမာ၌ လိမ္မာတော်မူသော အရှင်ဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော ပရိသတ်တို့၏ စိတ်ကို သိတော်မူ၍ တစ်ခုသော ပြဿနာကို ဖြေတော်မူသည် ဖြစ်၍သာလျှင် သတ္တဝါတို့၏ အထူးထူးသော ယုံမှားမှုကို ဖြတ်တော်မူ၏။

၃၄၅။ မြေအပြင်သည် ဥပတိဿနှင့် တူသော ပညာရှိတို့ဖြင့် ပြည့်ရာ၏။ အလုံးစုံသော ထိုပညာရှိ တို့ပင်လျှင် လက်အုပ်ချီကုန်လျက် ရှင်တော်ဘုရားကို ချီးမွမ်းကုန်ရာ၏။

၃၄၆။ ဥပတိဿနှင့် တူမျှသော ထိုပညာရှိတို့သည် အထူးထူးသော ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့် တစ်ကမ္ဘာ ပတ်လုံး ချီးမွမ်းကုန်သော်လည်း ဂုဏ်ပမာဏကို ရေတွက်ပြောဆိုခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်ရာ၊ (အဘယ့် ကြောင့် ဆိုသော်) ဘုရားရှင်တို့သည် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့် တည်း။

၃၄၇။ အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို မိမိအစွမ်းရှိသလောက် ချီးမွမ်းအပ်ပါ၏။ ပညာရှိတို့သည် ကမ္ဘာကုဋေတို့ ကာလပတ်လုံး ချီးမွမ်းကုန်သော်လည်း ဤမျှလောက်သာလျှင် ချီးမွမ်းနိုင်ကုန်ရာ၏။ (ဤထက်လွန်၍ မချီးမွမ်းနိုင်ကုန်ရာ)။

၃၄၈။ ကောင်းစွာ သင်ကြားအပ်ပြီးသော တစ်စုံတစ်ယောက်သော နတ်သည် လည်းကောင်း၊ လူသည် လည်းကောင်း ဂုဏ်ပမာဏကို ရေတွက်ခြင်းငှါ အကယ်၍ ကြံစည်ငြားအံ့။ ထိုသူသည် ပင်ပန်းခြင်းကိုသာလျှင် ရရာ၏။

၃၄၉။ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော များသော အခြံအရံရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ရှင်တော်ဘုရား၏ သာသနာတော်၌ တည်၍ ပညာ၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်လျက် အာသဝမရှိဘဲ နေရပါ၏။

၃၅၀။ ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ တိတ္ထိတို့ကို ကောင်းစွာ နှိမ်နင်းနိုင်၏။ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ စောင့်ရှောက်နိုင်၏။ ယခုအခါ သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်ရပါ၏။

၃၅၁။ မရေမတွက်နိုင်သော တစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်က ပြုခဲ့သော ကောင်းမှုကံသည် ယခုဤဘဝ၌ အကျွန်ုပ်အား အကျိုးကို ညွှန်ပြ၏။ ‘ကောင်းစွာ ပစ်အပ်သော မြားအဟုန်ကဲ့သို့’ အကျွန်ုပ် သည် ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေပါ၏။

၃၅၂-၃၅၃။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ဦးခေါင်းထက်၌ ဝန်ကို ရွက်ထားရာ၏။ ဝန်အားဖြင့် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ရာ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတို့ဖြင့် အလွန် ဝန်လေးသကဲ့သို့ ထို့အတူ သုံးပါးသော မီးတို့ဖြင့် လောင်ကျွမ်းလျက် ‘မြင်းမိုရ်တောင်ကို ဦးထိပ်ထက်၌ ရွက်တင်ထားရသကဲ့သို့’ ဘဝတည်းဟူသော ဝန်ထုပ်ဖြင့် ပြည့်လျက် ဘဝများ စွာတို့၌ အကျွန်ုပ် ကျင်လည်ခဲ့ရ၏။

၃၅၄။ အကျွန်ုပ်သည် ခန္ဓာဝန်ကို ချအပ်ပြီးပြီ၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘဝတို့ကို ဖျက်ဆီးအပ်ပါပြီ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အလုံးစုံသော ပြုဖွယ်ဟူသမျှကို ပြုပြီးပါပြီ။

၃၅၅။ စကြဝဠာ ကုဋေတစ်သိန်းဟူသော ဗုဒ္ဓခေတ်၌ ရှိသမျှသော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့တွင် မြတ်စွာဘုရားကိုထား၍ အကျွန်ုပ်သည် ပညာအားဖြင့် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်နှင့် တူသော သူသည် မရှိ။

၃၅၆။ တည်ကြည်မှု ‘သမာဓိ’ ၌ အလွန်လိမ္မာ၏။ တန်ခိုးအရာ၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်၏။ ယခုအကျွန်ုပ် အလိုရှိခဲ့ပါမူ အထောင်မျှလောက် ဖန်ဆင်းနိုင်ပါ၏။

၃၅၇။ အစဉ်အတိုင်း ဝင်စားအပ်သော သမာပတ်ကိုးပါး၌ လေ့လာတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား သည် အကျွန်ုပ်အား အဆုံးအမကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ နိရောဓသမာပတ်သည် အကျွန်ုပ်၏ အိပ်ရာနေရာ တည်း။

၃၅၈။ အကျွန်ုပ်၏ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်သည် စင်ကြယ်၏။ အကျွန်ုပ်သည် တည်ကြည်မှု ‘သမာဓိ’ ၌ လိမ္မာ၏။ ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း ‘သမ္ပပ္ပဓာန်’ လုံ့လနှင့် ယှဉ်၏။ ဗောဇ္ဈင် (ခုနစ်ပါး)ကို ပွားများမှု၌ မွေ့လျော်၏။

၃၅၉။ တပည့်သာဝကတို့ ရရောက်အပ်သော ပြုဖွယ်ကိစ္စဟူသမျှကို အကျွန်ုပ်သည် ပြုပြီးပြီ။ မြတ်စွာဘုရားကို ထား၍ အကျွန်ုပ်နှင့် တူသောသူ မရှိ။

၃၆၀။ (အကျွန်ုပ်သည်) သမာပတ်ကိုးပါးတို့၌ လိမ္မာ၏။ ဈာန်၊ လောကုတ္တရာဝိမောက္ခကို လျင်စွာ ရသူဖြစ်ပါ၏။ ဗောဇ္ဈင် (ခုနစ်ပါး) ပွားများခြင်း၌ မွေ့လျော်၏။ သာဝကတို့ ရသင့် ရထိုက်သော ဂုဏ်တို့၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သူ ဖြစ်ပါ၏။

၃၆၁။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား ရအပ်သော သာဝကဂုဏ် (တစ်ဆယ့် ခြောက်ပါး) နှင့် ပြည့်စုံသော်လည်း သီတင်းသုံးဖော်တို့၌ အခါခပ်သိမ်း ကြည်ညိုလေးစား အကျိုးစီးပွား နှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကို ပြုပါ၏။

၃၆၂။ ‘အဆိပ်နုတ်ထားပြီးသော မြွေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဦးချိုကျိုးသော နွားလားကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ ထောင်လွှားခြင်း ‘မာန’ ကို ချထား၍ သာလျှင် အလွန်ရိုသေ လေးစားသဖြင့် ရဟန်း အပေါင်းသို့ ဆည်းကပ်ဝင်ရောက်ပါ၏။

၃၆၃။ အကျွန်ုပ်၏ ပညာသည် အကယ်၍ အစိုအစဲ ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် မြေကြီးသည် မဆန်ရာ၊ ဤအကျိုးသည် အနောမဒသိမြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၆၄။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူသော ဓမ္မစကြာ တရား တော်ကို အကျွန်ုပ်သည် ကောင်းစွာ အတုလိုက်၍ ဟောနိုင်ပါ၏။ ဤအကျိုးသည် ဉာဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၆၅။ ယုတ်မာသော အလိုရှိသော ပျင်းရိသော လုံ့လဝီရိယ လျော့နည်းသော အကြား အမြင် နည်းသော အဆုံးအမဩဝါဒ၌ ရိုသေခြင်း ကင်းသောသူသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌ အကျွန်ုပ်နှင့် အတူပေါင်းဖော်ရခြင်းသည် တစ်ရံတစ်ခါမျှ မဖြစ်ပါစေလင့်။

၃၆၆။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် များသော အကြားအမြင်ရှိသူလည်း ဖြစ်၏။ လျင်မြန်သော ပညာရှိသူ လည်း ဖြစ်၏။ သီလတို့၌ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်သူလည်း ဖြစ်၏။ စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်းနှင့် ယှဉ်သူလည်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဦးထိပ် ထက်၌သော်လည်း တည်ပါစေ သတည်း။

၃၆၇။ အရှင်ကောင်းတို့ အရှင်တို့အား ထိုအကြောင်းကို ဆိုပေအံ့။ ဤပရိသတ်၌ အညီအညွတ် လာရောက်ကုန်သော အရှင်ကောင်း အပေါင်းတို့သည် အလိုနည်းကြကုန်လော့၊ ရောင့်ရဲလွယ်ကြကုန် လော့၊ အခါခပ်သိမ်း ဈာန်ဝင်စားကြကုန်လော့၊ ဈာန်၌ မွေ့လျော်ကြကုန်လော့။

၃၆၈။ အကျွန်ုပ်သည် အကြင် အဿဇိမထေရ်ကို မြင်ရ၍ (ကိလေသာ) မြူ အညစ်အကြေး ကင်းသည် ဖြစ်၏။ ပညာရှိသော အဿဇိမည်သော (ထိုမြတ်စွာဘုရား၏) တပည့်သားတော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဆရာပါတည်း။

၃၆၉။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုအဿဇိမထေရ်၏ အစွမ်းကြောင့် ယခု တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်ရပါ၏။ အလုံးစုံသော သာဝကပါရမီဉာဏ် အရာ၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်လျက် (ကိလေသာ)ကင်းသည် ဖြစ်၍ နေရ၏။

၃၇၀။ အကျွန်ုပ်၏ ဆရာဖြစ်သော အဿဇိမည်သော (မြတ်စွာဘုရား၏) တပည့်သားတော်သည် အကြင်အရပ်၌ နေ၏။ ထိုအဿဇိ နေရာအရပ်ကို အကျွန်ုပ်သည် ဦးခေါင်းရင်း ပြုပါ၏။

၃၇၁။ အကျွန်ုပ်၏ ရှေးက ပြုခဲ့ဖူးသော ကံကို အောက်မေ့တော်မူ၍ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာ (အလယ်၌) နေတော်မူလျက် အကျွန်ုပ်ကို မြတ်သော အဂ္ဂသာဝက အရာ၌ ထားတော်မူ ၏။

၃၇၂။ အကျွန်ုပ်သည် ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ အလုံးစုံသော ဘဝတို့ကို ကောင်းစွာ နုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ‘ဆင်ပြောင်သည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်တောက်၍ နေဘိသကဲ့သို့’ သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်တောက်လျက် အာသဝေါ ကင်းသည်ဖြစ်၍ နေရ၏။

၃၇၃။ မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်သို့ အကျွန်ုပ် လာရခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းသော လာရခြင်း ပေတည်း။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့ အစဉ် ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို ပြုကျင့်ရပြီ။

၃၇၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်း ကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော သာရိပုတ္တတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ် ===

၃-၂ - မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရအပဒါန်

၃၇၅။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော လောကထက်မြတ်သော အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟိမဝန္တာတော၌ နတ်အပေါင်း ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍ နေတော်မူ၏။

၃၇၆။ ထိုအခါ ငါသည် အမည်အားဖြင့် ဝရုဏမည်သော နဂါးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ အလိုရှိအပ်သော အဆင်းသဏ္ဍာန်ကို ဖန်ဆင်းလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍ အထူးထူး တန်ခိုးဖန်ဆင်းကာ သမုဒ္ဒရာ၌ နေ၏။

၃၇၇။ ငါသည် အခြံအရံဖြစ်သော နဂါးအပေါင်းကို ခေါ်၍ တူရိယာတို့ကို ဖြစ်စေ၏။ ထိုအခါ နတ်နဂါးမတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ခြံရံကုန်လျက် တီးမှုတ်ကြကုန်၏။

၃၇၈။ (လူနှင့်နဂါးတို့က) လူတူရိယာ၊ နဂါးတူရိယာတို့ကို တီးမှုတ်ကြကုန်သည်ရှိသော် နတ်တို့က လည်း နတ်တူရိယာတို့ကို တီးမှုတ်ကြကုန်၏။ နှစ်မျိုးသော နတ်လူတို့၏ တူရိယာသံကို ကြားရသော ကြောင့် အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားသော်မှ (သမာပတ်မှ) ထတော်မူရ၏။ (အသိအမှတ်ပြုတော်မူရ၏)။

၃၇၉။ ငါသည် အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်၍ မိမိနေရာ နဂါးပြည်သို့ ကပ်ရောက် ပြီးနောက် (ကပ်ပြီး၍) နေရာကို ခင်းထား၍ ဆွမ်းစားချိန်အခါကို ကြားလျှောက်၏။

၃၈၀။ အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာတစ်ထောင် ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို ထွန်းလင်းစေလျက် ငါ၏ ဗိမာန်သို့ ကြွရောက်တော်မူလာ၏။

၃၈၁။ ထိုအခါ ငါသည် ရဟန်းသံဃာနှင့် တကွ (ဗိမာန်သို့) ကြွတော်မူလာသော လုံ့လ ကြီးမြတ် နတ်ထက်နတ် ဖြစ်လာသည့် အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားကို ထမင်းအဖျော်ဖြင့် ရောင့်ရဲတော်မူစေ၏။

၃၈၂။ လုံ့လကြီးမြတ်တော်မူသော အလိုလို သိတော်မူသော အမြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည့် အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာ (အလယ်)၌ ထိုင်တော်မူကာ အနုမောဒနာပြုပြီးနောက် ဤဂါထာကို မိန့်တော်မူ၏-

၃၈၃။ ထိုနဂါးမင်းသည် လူတို့၏ ရှေ့ဆောင်ဖြစ်သော ဘုရားကို လည်းကောင်း၊ သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း ပူဇော်ကြောင်း ဖြစ်သော စိတ်ကြည်လင်မှုကြောင့် နတ်ပြည်သို့ လားရလတ္တံ့။

၃၈၄။ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ကြိမ် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရလတ္တံ့၊ အကြိမ်ရှစ်ရာ မြေအပြင်၌ ဧကရာဇ်မင်း ဖြစ်၍ မြေပြင်အလုံးကို စိုးအုပ်ရလတ္တံ့။

၃၈၅။ ငါးဆယ့် ငါးကြိမ်တိုင်အောင် စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ထိုစကြဝတေးမင်း အဖြစ်၌ပင် ထိုမင်းအား မရေတွက်နိုင်ကုန်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။

၃၈၆။ (ငါဘုရားပွင့်ရာ) ဤဝရကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော တစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်၍ အနွယ်တော်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့။

၃၈၇။ ထိုနဂါးမင်းသည် ငရဲမှ စုတေ၍ လူ့ဘဝသို့ ရောက်ပြီးလျှင် “ကောလိတ” ဟူသော အမည်ဖြင့် ပုဏ္ဏားမျိုး ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၈၈။ အဆုံးစွန်သော ဘဝ၌ ထိုကောလိတသည် ရဟန်းပြု၍ အကြောင်းရင်း ကုသိုလ်ကံသည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝက (လက်ဝဲရံ) ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၈၉။ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသည် နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တန်ခိုး၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်လျက် အလုံးစုံသော အာသဝေါတရားတို့ကို ပိုင်းခြား သိပြီးလျှင် အာသဝေါ ကင်းကွာ ရဟန္တာဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ (ဤဂါထာတို့ကို မိန့်တော် မူ၏)။

၃၉၀။ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို အမှီပြု၍ ကာမဂုဏ်အလိုသို့ လိုက်မှားလျက် အမိကို လည်းကောင်း၊ အဖကို လည်းကောင်း ပြစ်မှားသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သတ်ခဲဖူးလေ၏။

၃၉၁။ အကြင် အကြင် ငရဲဘဝသို့ ကပ်ရောက်ရ၏။ လူဖြစ်သော အခါ၌လည်း ငါသည် မကောင်းမှု ကံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် ဦးခေါင်းကွဲလျက် သေလွန်ရပြန်၏။

၃၉၂။ ငါ့အား ဤသေရခြင်းသည် နောက်ဆုံး သေရခြင်းပင်တည်း။ ဤဘဝသည် အဆုံးစွန်သော ဘဝပေတည်း။ ဤအဆုံးဘဝ သေရမည့်အခါ၌လည်း ငါ့အား ဤသို့ ဦးခေါင်းကွဲ လျက်သေရခြင်းမျိုး သည်ပင် ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၉၃။ ဝိဝေကသုံးပါးကို အားထုတ်လျက် ဈာန်သမာဓိကို ပွားများမှု၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော အာသဝေါတရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝေါမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၉၄။ တန်ခိုး၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သောငါသည် အလွန်နက်သော (နှစ်သိန်း လေးသောင်း) အထူရှိသည် ဖြစ်၍ ဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့သော မြေကြီးကိုလည်း လက်ဝဲခြေမဖြင့်လှုပ် ချောက်ချားနိုင်၏။

၃၉၅။ ငါသည် “ငါတကား” ဟု ထောင်လွှားသော မာန်ကို မမြင်၊ ငါ့အား မာန်သည် မရှိ၊ ရှင်သာမဏေတို့ကို အစပြု၍ ရိုသေလေးစားသော စိတ်ကို ပြု၏။

၃၉၆။ ငါသည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော တစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက် ဖြစ်သော ဝရကမ္ဘာ၌ (လက်ဝဲရံ ဖြစ်ရလို၏ဟု) ဆုတောင်းမှုကို ပြုခဲ့ဖူးသော ဒုတိယအဂ္ဂသာဝ ကရာထူးသို့ အစဉ်ရောက်ရပေပြီ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းသို့လည်း ရောက်ပြီ။

၃၉၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်း ကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ် ===

၃-၃ - မဟာကဿပတ္ထေရအပဒါန်

၃၉၈။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော လောက၌ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ထက်တော်၌ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံလေသော် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်မှုကို ပြုကြကုန်၏။

၃၉၉။ တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သော လူအပေါင်းတို့သည် အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းမြောက်ကြ ကုန်လျက် ပူဇော်မှုကို ပြုကြကုန်၏။ ထိုလူအပေါင်းသည် သံဝေဂဖြစ်သည်ရှိသော် ငါ့အား နှစ်သက်ခြင်း ‘ဝီတိ’ သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

၄၀၀။ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို စုဝေးစေ၍ ဤစကားကို ပြောဆို၏။ လုံ့လ ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူ၏။ ယခု ပူဇော်မှုကို ပြုကြကုန်အံ့။

၄၀၁-၄၀၂-၄၀၃။ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံကုန်၍ ငါ့အား လွန်စွာ ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ လူတို့ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၌ ကောင်းမှု အစုကို ပြုကုန်အံ့ (ဟု တိုင်ပင်ကြ၍) အတောင်တစ်ရာ အစောက်မြင့်၍ အတောင်တစ်ရာငါးဆယ် ကျယ်ဝန်းသော ကောင်းကင်သို့ စွင့်စွင့်တက်သည့် ဗိမာန်သဖွယ်ဖြစ်သော ရတနာစေတီအိမ်ကို ပြုလုပ်၍ ထိုစေတီအိမ်၌ ထန်းပင်အစဉ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ပြာသာဒ်ဦးပြည့်ကို ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင် စေလျက် မြတ်သော စေတီကို ပူဇော်၏။

၄၀၄။ ‘တောက်ပသော မီးပုံကြီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော ပင်လယ်ကသစ်ပင် ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ သက်တင်ရေးကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။

၄၀၅။ ငါသည် ထိုစေတီတော်၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၍ များစွာသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုလျက် ရှေးက ပြုခဲ့ဖူးသော ကံကို အောက်မေ့လျက် သေရသောကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။

၄၀၆။ ထိုနတ်ပြည်၌လည်း နတ်မြင်းတစ်ထောင် ကဆောင်သော နတ်ယာဉ်ကို စီးနင်း ပိုင်စိုးရ၏။ ငါ၏ ဗိမာန်သည်လည်း (အစောက်အားဖြင့်) မြင့်၍ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိလျက် အထက်သို့ စွင့်စွင့်တက်၏။

၄၀၇။ ထိုဗိမာန်၌ အလုံးစုံသော ရွှေဖြင့် ပြီးသော အထွတ်တပ်သည့် ပြာသာဒ် ဆောင်ပေါင်း တစ်ထောင်ရှိကုန်၏။ မိမိ၏ ကောင်းမှုတန်ခိုးဖြင့် အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့သည် အလျှံတဝင်းဝင်း ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်၏။

၄၀၈။ ထိုဗိမာန်၌ ပတ္တမြားနီဖြင့် ပြီးသော အခြားအခြားသော နန်းဦးပြာသာဒ်ဆောင်တို့သည်လည်း ရှိကုန်သေး၏။ ထိုပြာသာဒ်ဆောင်တို့ကလည်း ထက်ဝန်းကျင် အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို အရောင်အဝါဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပစေကုန်၏။

၄၀၉။ ကောင်းမှုကံကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးကုန်သော အထွတ်တပ်သော အဆောင်တို့ကလည်း ထက်ဝန်းကျင် အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေကုန်၏။

၄၁၀။ တလျှပ်လျှပ် တောက်ပကုန်သော ထိုဗိမာန်တို့၏ အလင်းရောင်သည် ကျယ်ပြန့်သည် ဖြစ်၍ နတ်အားလုံးတို့ကို (အသက်အဆင်းစသည်ဖြင့်) လွှမ်းမိုး၍ သွား၏။ ဤသို့ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၁၁။ ငါသည် ကမ္ဘာခြောက်သောင်းထက်၌ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရ၍ ရန်သူကို အောင်ပြီးသူ “ဥဗ္ဗိဒ္ဓ” မည်သော စကြာမင်း ဖြစ်၍ မြေပြင်အလုံးကို စိုးအုပ်ရလေ၏။

၄၁၂။ ငါသည် ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌လည်း အကြိမ်သုံးဆယ် အလားတူ စကြာမင်း ဖြစ်ရပြန်၏။ ဗိုလ်ပါ အင်အားများသော စကြာမင်းဖြစ်၍ မိမိ၏ မင်းကျင့်ဆယ်တန် ပရိကံကိစ္စ၌ အားထုတ်အပ် ပြီးသူဖြစ်၏။

၄၁၃။ ထိုစကြာမင်းအဖြစ်၌လည်း ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၍ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသူ ဖြစ်၏။ ငါ၏ ဗိမာန်သည် လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့ အထက်သို့ အလျှံတက်၏။

၄၁၄-၄၁၅။ အလျားအားဖြင့် နှစ်ဆယ့်လေးယူဇနာ ရှိ၍ အနံအားဖြင့် တစ်ဆယ့်နှစ် ယူဇနာ ကျယ်ပြန့်၏။ မြို့မြို့ခိုင်ခံ့သည့် တံတိုင်း၊ တုရိုဏ်တိုင်ရှိသော ရမ္မဏမည်သော မြို့တော်သည်ကား အလျား ငါးယူဇနာ၊ အနံယူဇနာခွဲ ရှိ၏။ လူအပေါင်းတို့ဖြင့် ပြွမ်းလျက် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သဖွယ် ဖြစ်၏။

၄၁၆။ အပ်ကျည်ဘူး၌ ထည့်ထားသော အပ်တို့သည် အချင်းချင်း ရောယှက်ထိခိုက်ကြကုန် သကဲ့သို့ ဝင်ရောက် နေထိုင်ရောင်းဝယ်သော ဈေးသူ ဈေးသားတို့သည် အချင်းချင်း ရောယှက် ထိစပ်ကြကုန်၏။ တန်ဆာဆင်အပ်သော မြို့တော်ဖြစ်၍ လူမျိုးစုံတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းခြင်း ရှိ၏။

၄၁၇။ ဤအခြင်းအရာဖြင့်လည်း ဆင် မြင်း ရထားတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော ငါ၏။ ၀မ့တော်သည် လူတို့ဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ရောပြွမ်း၍ မြတ်သော ရမ္မဏမြို့တော် ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၁၈။ ထိုရမ္မဏမြို့တော်၌ပင် သုံးဆောင် ခံစားနေထိုင်ပြီး၍ တစ်ဖန် နတ်အဖြစ်သို့ ရောက်ပြန်၏။ ငါ့အား အဆုံးဘဝ၌ မျိုးရိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းသည် ဖြစ်၏။

၄၁၉။ ဗြာဟ္မဏမျိုး၌ ဖြစ်၍ များစွာသော ရတနာတို့ စုဝေးရာ ဖြစ်၏။ ကုဋေရှစ်ဆယ်သော ရွှေငွေတို့ကို စွန့်လွှတ်၍ ရဟန်းပြု၏။

၄၂၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်း ကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဟာကဿပထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် မဟာကဿပထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ် ===

၃-၄ - အနုရုဒ္ဓတ္ထေရအပဒါန်

၄၂၁။ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော၊ လောကထက် မြတ်သော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်လျက်နေတော်မူသော လူတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သည့် သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ဖူးမြင်ရ၏။

၄၂၂။ ငါသည် လူတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို တောင်းပန်၏။

၄၂၃။ သနားစောင့်ရှောက်၍ လုံ့လကြီးမြတ်တော်မူသော၊ လူတို့ဥက္ကဋ္ဌ လောကထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သစ်ပင်ရင်း၌ ဈာန်ဝင်စားတော်မူသော အရှင်ဘုရားအား ဆီမီးကို ကပ်လှူပါအံ့။ (ဤသို့တောင်းပန်၏)။

၄၂၄-၄၂၅။ အလိုလို ပွင့်ပေါ်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ဟောပြောသူတို့ထက် မြတ်သော ထိုသုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည် လက်ခံတော်မူ၏။ ထိုအခါ ငါသည် သစ်ပင်တို့၌ ဖောက်ထွင်း၍ (ဆီညှစ်) ယန္တရားကို တပ်ဆင်ပြီးလျှင် (ဆီကို ညှစ်ယူပြီးလျှင်) လောက၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားအား ဆီမီးတစ်ထောင်ကို လှူဒါန်း၏။ ငါ၏ ဆီမီးတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တောက်ပပြီးလတ်သော် ငြိမ်းကုန်၏။

၄၂၆။ ငါသည် ထိုစိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ်စေတနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း လှ၌ ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပြီးသော် (နတ်) ဗိမာန်သို့ ကပ်ရောက်ရ၏။

၄၂၇။ နတ်အဖြစ်သို့ ရောက်သော ငါ့အား (ကောင်းမှုကံက) ဖန်ဆင်းအပ်သော နတ်ဗိမာန်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထက်ဝန်းကျင်မှလည်း တောက်ပ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၂၈။ ထိုအခါ ငါသည် ထက်ဝန်းကျင် ယူဇနာတစ်ရာတိုင်တိုင် ထွန်းလင်းစေနိုင်၏။ နတ်အားလုံးတို့ကို (အသက်အဆင်းစသည်တို့ဖြင့်) လွှမ်းမိုး၍ သွား၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၂၉။ (အာယု) ကပ် သုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး သိကြားမင်း ဖြစ်လျက် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော နတ်တို့သည် ငါ့ကို မထီမဲ့မြင် မပြုဝံ့ကုန်။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၃၀။ ငါသည် နှစ်ဆယ့် ရှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ရ၏။ ထိုအခါ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ည၌၌ လည်းကောင်း ထက်ဝန်းကျင် တစ်ယူဇနာတိုင်တိုင် မြင်စွမ်းနိုင်၏။

၄၃၁။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ တစ်သောင်းသော စကြာဝဠာကို ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မြင်စွမ်းနိုင်၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု (ဧတဒဂ်ရာထူးကို) ရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ သုမေဓာမည်သော မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ၏။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားအား အထူးကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် ဆီမီးကို လှူဒါန်းခဲ့ဖူး၏။

၄၃၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် အနုရုဒ္ဓတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ် ===

၃-၅ - ပုဏ္ဏမန္တာဏိပုတ္တတ္ထေရအပဒါန်

၄၃၄။ ဗေဒင်ကို လေ့လာပို့ချသော၊ ဗေဒင်ကို ဆောင်သော၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌ တစ်ဖက်ကမ်း ခတ်သော ငါ (သုနန္ဒာရသေ့) သည် တပည့်များစွာ ခြံရံလျက် ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၏။

၄၃၅။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော၊ ပူဇော်အပ်သော ဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော်မူတတ်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ (ပန်းမဏ္ဍပ်လှူဒါန်းရသော) ကောင်းမှုကို အကျဉ်းအားဖြင့် မြွက်ကြားတော်မူ၏။

၄၃၆။ ထိုတရားတော်ကို ကြားနာပြီး၍ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပြီးလျှင် လက်အုပ်ချီလျက် တောင်မျက်နှာသို့ ရှေးရှုဖွဲ့ခွာခဲ့၏။

၄၃၇။ အကျဉ်းအားဖြင့် ကြားနာပြီးလျှင် တပည့်တို့အား အကျယ်အားဖြင့် ဟောကြား၏။ ငါ ဟောကြားသည်ကို ကြားနာရ၍ တပည့်အားလုံးတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြလျက် မိမိအယူဝါဒကို ပယ်ဖျောက် ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေကုန်၏။

၄၃၈။ ငါသည် အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း ဟောကြား၏။ အကျယ်အားဖြင့်လည်း ဟောကြား၏။ အဘိဓမ္မာနည်း၌ လိမ္မာသော ငါသည် ကထာဝတ္ထုကျမ်း၌ လိမ္မာခြင်းငှါ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းရှင်လူတို့ အား ထင်ရှားသိစေ၍ အာသဝေါကင်းကွာ ရဟန္တာဖြစ်၍ နေရ၏။

၄၃၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာငါးရာထက်၌ ကောင်းစွာ ထင်ရှား ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်း လေးဦးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် မန္တာဏိပုဏ္ဏေးမ၏ သားဖြစ်သော အသျှင်ပုဏ္ဏမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

ငါးခုမြောက် ပုဏ္ဏမန္တာဏိပုတ္တတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ် ===

၃-၆ - ဥပါလိတ္ထေရအပဒါန်

၄၄၁။ ဟံသာဝတီမြို့၌ သုဇာတမည်သော ပုဏ္ဏားသည် ကုဋေရှစ်ဆယ် ကြွယ်ဝ၍ များပြားသော ဥစ္စာစပါး ရှိ၏။

၄၄၂။ ဗေဒင်ကို လေ့လာပို့ချလျက် ဗေဒင်ကို ဆောင်ပြီးလျှင် ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌လည်း တစ်ဖက်ကမ်း ခတ်၏။ လက္ခဏာကျမ်း၊ ဣတိဟာသကျမ်း၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏလမ်းစဉ်တို့၌လည်း အထွတ် အထိပ်သို့ ရောက်၏။

၄၄၃။ ထိုအခါ ပရိဗိုဇ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဦးစွန်းတစ်ခုသာရှိသော တက္ကတွန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဂေါတမအနွယ်၌ ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓသာဝကတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရသေ့တု၊ ရသေ့ယောင် တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရသေ့စစ်တို့သည် လည်းကောင်း မြေအပြင်၌ လှည့်လည်သွားလာကြကုန်၏။

၄၄၄။ ထိုအယူအမျိုးမျိုး ရှိသူတို့သည်လည်း ငါ့ကို ခြံရံကုန်၏။ သုဇာတပုဏ္ဏားသည် အလွန် ကျော်ကြား၏ဟု (နုလုံးပိုက်လျက်) လူများက ငါ့ကို ပူဇော်၏။ ငါသည်မူကား မည်သူ့ ကိုမျှမပူဇော်ပေ။

၄၄၅။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ပူဇော်ထိုက်သူကို မမြင်ဘဲ ခက်ထန်သော မာန်ရှိသူ ဖြစ်၏။ မြတ်စွာ ဘုရား မပွင့်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး “ဘုရား” ဟူသော စကားကိုလည်း မြွက်ဆိုခြင်း မရှိပေ။

၄၄၆။ နေ့ညဉ့်များစွာ ကုန်လွန်သော အခါ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံသော အမိုက်ကို ပယ်ဖျောက်တော်မူလျက် လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။

၄၄၇။ ထိုအခါ၌ သာသနာတော် ပျံ့နှံ့၍ လူသိများကာ ပြန့်ပြောစွာ ဖြစ်လတ်သော် ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟံသာဝတီမြို့တော်သို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၄၄၈။ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ခမည်းတော် အာနန္ဒာမင်းကြီး၏ အကျိုးငှါ တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ထိုအခါ၌ တရားနာပရိသတ်တို့သည် ထက်ဝန်းကျင် တစ်ယူဇနာတိုင်တိုင် ရှိ၏။

၄၄၉။ ထိုအခါ၌ လူတို့က သမုတ်အပ်သော သုနန္ဒမည်သော ရသေ့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိသတ် ရှိသမျှ အရပ်တို့၌ ပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလှူဒါန်းပေ၏။

၄၅၀။ ထိုအခါ မြတ်သော ပန်းမဏ္ဍပ်၌ သစ္စာလေးပါးတရားတော်ကို ဟောပြတော်မူသည် ရှိသော် ကုဋေတစ်သိန်းသော ဝေနေယျတို့အား သစ္စာလေးပါး တရားတော်ကို သိမြင်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။

၄၅၁။ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ခုနစ်ရက်သော နေ့ ညဉ့်တို့ ပတ်လုံး တရားတည်းဟူသော မိုးတို့ကို ရွာသွန်းစေပြီးလျှင် ရှစ်ရက်မြောက် ရောက်လတ်သော် သုနန္ဒ ရသေ့ကို ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏ -

၄၅၂။ ဤရသေ့သည် နတ်ဘဝ၊ လူ့ဘဝ ကျင်လည်ရသော် ဘဝများစွာတို့၌ ခပ်သိမ်းသော သူတို့ ထက်မြတ်သည် ဖြစ်၍ ကျင်လည်ရလတ္တံ့။

၄၅၃။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၄၅၄။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်တို့၌ တရားအမွေခံ ရင်သွေးဖြစ်၍ တရားတော်က ဖန်ဆင်းအပ်သော မန္တာဏိပုဏ္ဏားမ၏သား “ပုဏ္ဏ” ဟု အမည်ရသော ဘုရားတပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၅၅။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် လူအပေါင်းကို ရွှင်စေပြီးလျှင် ကိုယ်တော်၏ ဉာဏ်စွမ်းကို ဖော်ပြလျက် သုနန္ဒရသေ့ကို ဤဆိုပြီးသည့်အတိုင်း ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော် မူ၏။

၄၅၆။ လူတို့သည် သုနန္ဒရသေ့ကို လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးကုန်၏။ ထိုရသေ့သည် မိမိလားရာ ‘ဂတိ’ ကို သုတ်သင်၏။

၄၅၇။ ထိုအခါ၌ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို ကြားရသောကြောင့် “ငါသည်လည်း ဂေါတမဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုတော့အံ့” ဟု ငါ့အား အကြံ ဖြစ်၏။

၄၅၈။ ဤသို့ ကြံစည်ပြီးလျှင် “ငါသည် အတုမဲ့ ဖြစ်သော ကောင်းမှုတည်ရာ ရတနာသုံးပါး၌ အဘယ်ကုသိုလ်မှုကို ပြုကျင့်ရပါအံ့နည်း” ဟု မိမိပြုရမည့် အမှုကိုလည်း ကြံစည်ပြန်၏။

၄၅၉။ သာသနာတော်၌ ဤ ‘ပါဠိက’ မည်သော ရဟန်းသည်ကား ရွတ်ဖတ် ပို့ချသူ အားလုံးတို့၏ အလယ်တွင် ဝိနည်းအရာ၌ အမြတ်ဆုံး ထားအပ်သူ ဖြစ်၏။ ငါသည် ထိုကဲ့သို့သော ရာထူးကိုပင် တောင့်တရတော့အံ့။

၄၆၀။ ငါ့အား သမုဒ္ဒရာကြီးသဖွယ်ဖြစ်သော ရန်သူမျိုးငါးပါး မလှုပ်ချောက်ချားနိုင်သော ဤမနှိုင်း ရှည့်အပ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် ရှိ၏။ ငါသည် ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကျောင်းတိုက် အရံကို ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းရတော့အံ့။

၄၆၁။ ဤသို့ ကြံပြီး၍ ဟံသာဝတီမြို့တော်၏ အရှေ့အရပ်၌ သောဘနမည်သော အရံကို အသပြာ ငွေတစ်သိန်းဖြင့် ဝယ်ယူ၍ သံဃာ့အရံကို ဖန်ဆင်းခဲ့ပြီ။

၄၆၂။ အထွတ်တပ်သော ကျောင်းဆောင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပြာသာဒ်ရှည်၊ မဏ္ဍပ်၊ ပြာသာဒ် ဦးပြည်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ လိုဏ်ဂူ၊ စင်္ကြံတို့ကို လည်းကောင်း ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်၍ သံဃာ့အရံ ကို ဖန်ဆင်း၏။

၄၆၃။ ငါသည် ဇရုံးအိမ်၊ မီးတင်းကုပ်၊ ထို့အပြင် ရေအိုးစင်၊ ရေချိုးအိမ်တို့ကို ဖန်ဆင်း၍ ရဟန်း သံဃာအား ပေးလှူခဲ့၏။

၄၆၄။ ငါသည် ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ အသုံးအဆောင်၊ အိုးခွက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အရံစောင့် ကို လည်းကောင်း၊ ဆေးပစ္စည်းတို့ကို လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၆၅။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည့် ရဟန်းတော်တို့အား တစ်စုံ တစ်ယောက်သောသူမျှ မညှဉ်းဆဲပါစေလင့်ဟု (နှလုံးပိုက်၍) ငါသည် အစောင့်အရှောက် ထားလျက် မြဲမြံခိုင်ခံ့သော တံတိုင်းကို ဆောက်လုပ်၏။

၄၆၆။ သံဃာ့အရံ၌ နေရာကျောင်းကို အသပြာငွေတစ်သိန်းဖြင့် ဖန်ဆင်း ဆောက်လုပ်၏။ စည်ပင် ပြန့်ပြောသော ထိုကျောင်းတိုက်အရံကြီးကို ဖန်ဆင်းပြီး၍ မြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်း၏။

၄၆၇။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အရံကို ပြီးစေအပ်ပါပြီ။ အရှင်ဘုရားသည် လက်ခံတော်မူပါ။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ထိုအရံကို အရှင်ဘုရားအား ဆောက်နှင်း လှူဒါန်းပါအံ့။ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား လက်ခံတော်မူပါ။

၄၆၈။ လောကကို သိတော်မူသော ဧည့်သည်တို့ အလို့ငှါ အဝေးမှ ဆောင်အပ်သော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို အလှူခံတော်မူထိုက်သည် ဖြစ်၍ လူတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ လက်ခံတော်မူ၏။

၄၆၉။ သီလက္ခန္ဓစသည့် ကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရှာမှီးပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ခံတော်မူခြင်းကို သိ၍ ဘောဇဉ်ကို ပြုပြင်စီရင်ပြီးလျှင် ငါသည် ဆွမ်းစားချိန်ကို လျှောက်ကြား၏။

၄၇၀။ ဆွမ်းစားချိန်ကို လျှောက်ကြားအပ်ပြီးသော် ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာတစ်ထောင် တို့နှင့်အတူ ငါ၏ အရံသို့ ကြွတော်မူ၏။

၄၇၁။ ထိုင်နေတော်မူပြီးဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို အခါကို သိ၍ စားဖွယ်၊ သောက်ဖွယ်ဖြင့် ရောင့်ရဲစေ၏။ ဆွမ်းစားပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို အခါကို သိ၍ ဤစကားကို လျှောက်ထား၏ -

၄၇၂။ သောဘနအရံကို ငွေတစ်သိန်းဖြင့် ဝယ်ယူပါ၏။ ထိုငွေတစ်သိန်းမျှလောက်ဖြင့်သာလျှင် ဆောက်လုပ်ထားပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် လက်ခံတော်မူပါ။

၄၇၃။ တပည့်တော်သည် ဤသံဃာ့အရံ လှူဒါန်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ် စေတနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ဘဝသံသရာ၌ ဖြစ်ရသေးသည်ရှိသော် တပည့် တော်တောင့်တ အပ်သော အကျိုးကို ရပါလို၏။

၄၇၄။ ကောင်းစွာ စီရင်ဖန်ဆင်းအပ်သော အရံကို လက်ခံတော်မူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာ (အလယ်၌) ထိုင်တော်မူ၍ ဤဆိုမည့် စကားကို မြွက်ကြားတော်မူ၏။ -

၄၇၅။ အကြင်သူသည် ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော သံဃာ့အရံကို ဘုရားအား လှူဒါန်း၏။ ထိုသူ၏ အကြောင်းကို ငါဘုရားသည် ကြားစေအံ့။ ငါ ပြောကြားသော (စကားကို) နာယူ ကြကုန်လော့ -

၄၇၆။ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ ခြေလျင်တော်စစ်သည်တို့သည် ဤသူကို အမြဲ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သံဃာ့အရံ လှူဒါန်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၇၇။ ခြောက်သောင်းသော တူရိယာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်သော စည်တို့သည် လည်းကောင်း ဤသူကို အမြဲ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သံဃာ့အရံ လှူဒါန်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၇၈-၄၇၉။ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော ၊ ဆန်းကြယ်သော အဝတ်တန်ဆာ ရှိကုန်သော ၊ ပုလဲသွယ်၊ ပတ္တမြားနားတောင်း ဝတ်ဆင်ကုန်သော ၊ ကော့ဖြူးသော မျက်တောင် ရှိကုန်သော ၊ (ကျယ်ပြန့်သော မျက်လုံးရှိကုန်သော) ပြီးရွှင်စွာ ဆိုတတ်ကုန်သော ၊ ကောင်း သော အမှတ်ရှိကုန်သော ၊ သေးသွယ်သော ခါးရှိကုန်သော ၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်သော မိန်းမတို့သည် ဤသူကို အမြဲခြံရံကုန် လတ္တံ့။ ဤအကျိုးသည် သံဃာ့အရံ လှူဒါန်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၈၀။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ အကြိမ်တစ်ထောင် သိကြားမင်း ဖြစ်၍ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရလတ္တံ့။

၄၈၁။ သိကြားနတ်မင်းတို့ ရသင့်ရထိုက်သော စည်းစိမ်အားလုံးကို ရလတ္တံ့၊ မယုတ် လျော့သော စည်းစိမ်ရှိလျက် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရလတ္တံ့။

၄၈၂။ တိုင်းနိုင်ငံ၌ အကြိမ်တစ်ထောင် စကြာမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ မြေပြင်အားလုံး၌ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပြန့်ပြောစွာသော ဧကရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား အရေအတွက်အားဖြင့် မရေတွက်နိုင်အောင် ဖြစ်ရ လတ္တံ့။

၄၈၃။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သြဏ္ဍာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၄၈၄။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်တို့၌ တရားအမွေခံ ရင်သွေးဖြစ်၍ တရားတော်က ဖန်ဆင်းအပ်သော “ဥပါလီ” ဟူသော အမည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၈၅။ ဝိနည်းအရာ၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်၍ အရာဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်၌ လိမ္မာသော ဘုရားသာသနာတော်ကို ဆောင်ရွက်သည့် အာသဝကင်းကွာ ရဟန္တာဖြစ်လျက် နေရလတ္တံ့။

၄၈၆။ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွား ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအလုံးစုံသော အကြောင်းကို သိတော်မူ၍ ရဟန်းသံဃာအလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူလျက် အမြတ်ဆုံး ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားလတ္တံ့။

၄၈၇။ မရေတွက်နိုင်သော နှစ်တို့ကို အစထား၍ အရှင်ဘုရား၏ သာသနာတော်ကို တောင့်တပါ၏။ သံယောဇဉ်အားလုံး ကုန်ဆုံးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးကို တပည့်တော် အစဉ်ရအပ်ပါပြီ။

၄၈၈-၄၈၉-၄၉၀။ မင်းဒဏ်ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍ တံကျင်လျှိုခံရသော ယောက်ျားသည် တံကျင်၌ သာယာမှုကို မရဘဲ လွတ်မြောက်ခြင်းကိုသာ အလိုရှိသကဲ့သို့ ထို့အတူ ကြီးသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဘဝဒဏ်ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော အကျွန်ုပ်သည် ကံတည်းဟူသော ဝေဒနာ ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဘဝများစွာ သံသရာ၌ သာယာမှုကို မရခဲ့ပါ။ မီးသုံးပါးတို့ဖြင့် အလောင် မြိုက်ခံရသည်ဖြစ်၍ မင်းဒဏ်သင့်သော သူကဲ့သို့ လွတ်မြောက်ရာကိုသာ ရှာမှီးပါ၏။

၄၉၁။ အဆိပ်ကို စားသော ယောက်ျားသည် အဆိပ်ဖြင့် ပြင်းစွာ နှိပ်စက်ခံရ၍ အသက်ကို စောင့်ရှောက်ရန် အဆိပ်ပျောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဆေးကို ရှာမှီးရာ၏။

၄၉၂။ ရှာမှီးလတ်သော် အဆိပ်ကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော ဆေးကို မြင်ရာ၏။ အဆိပ်မှ လွတ်မြောက်ဖို့ရာ အလိုငှါ ထိုဆေးကို သောက်ရသောကြောင့် ချမ်းသာမှု ဖြစ်ရသကဲ့သို့-

၄၉၃။ ထို့အတူသာလျှင် ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အဆိပ်နှိပ် စက်ခံရသော သူကဲ့သို့ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အဆိပ်ဖြင့် ပြင်းစွာ နှိပ်စက်ခံရ၍ သူတော်ကောင်းတရား တည်းဟူသော အဆိပ်ပျောက်ဆေးကို ရှာမှီးခဲ့ပါ၏။

၄၉၄။ တရားတည်းဟူသော အဆိပ်ပျောက်ဆေးကို ရှာမှီးလတ်သော် ငြောင့်အားလုံးကို နုတ်ပယ် တတ်သည် ဖြစ်၍ ဆေးအားလုံးတို့ထက် မြတ်သော သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအဆုံးအမတော်တည်း ဟူသော ထိုအဆိပ်ပျောက်ဆေးကို တွေ့မြင်ရပါ၏။

၄၉၅။ တရားတည်းဟူသော ဆေးကို သောက်သောကြောင့် အဆိပ်အားလုံးကို နုတ်ပယ်ရပါပြီ။ တပည့်တော်သည် မအိုရာ မသေရာ ချမ်းမြေ့စွာသော နိဗ္ဗာန်ကို တွေ့မြင်ရပါပြီ။

၄၉၆။ ဘုတ်ဘီလူး (တစ္ဆေ) ဖမ်းစားသော သတ္တဝါသည် ဘုတ်ဘီလူး ဖမ်းခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ခံရ၍ ဘုတ်ဘီလူး ဖမ်းစားခြင်းမှ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ ဘုတ်ဘီလူး ချွတ်သော ဆေးသမားကို ရှာမှီးရာ၏။

၄၉၇။ ရှာမှီးလေသော် ဘုတ်ဘီလူး ချွတ်ခြင်းအတတ်တို့၌ လိမ္မာသော ဆေးသမားကို တွေ့မြင်ရာ ၏။ ထိုဆေးဆရာသည် ထိုဘုတ်ဘီလူး ဖမ်းစားသောသူ၌ ပူးကပ်သော ဘုတ်ဘီလူး (တစ္ဆေ)ကို ပယ်ဖျောက်ရာ၏။ ဘုတ်ဘီလူး ဝင်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော အစွဲအလမ်းကိုလည်း ဖျောက်ရာသကဲ့သို့ -

၄၉၈။ ထို့အတူသာလျှင် ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ကိလေသာ အမှိုက်ဖြင့် နှိပ်စက်ခံရ၍ ကိလေသာအမှိုက်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ ဉာဏ်အလင်းကို ရှာမှီးပါ၏။

၄၉၉။ ထိုသို့ ရှာမှီးလေသော် ကိလေသာအမှိုက်ကို သုတ်သင်တတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရပါ၏။ ဘုတ်ဘီလူး ချွတ်သော ဆေးဆရာသည် ဖမ်းစားသော ဘုတ်ဘီလူးကို ဖျောက်သကဲ့သို့ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်၏ ကိလေသာ အမှိုက်ကို ဖျောက်တော်မူပါ၏။

၅၀၀။ အကျွန်ုပ်သည် သံသရာအယဉ်ကို ကောင်းစွာ ဖြတ်ပြီးပါပြီ၊ တဏှာအလျဉ်ကို တားမြစ် ပြီးပါပြီ၊ ဘုတ်ဘီလူးချွတ်သော ဆေးဆရာသည် ဘုတ်ဘီလူး ဝင်ခြင်း အကြောင်းမှ ခွါနုတ် သကဲ့သို့ ဘဝ အားလုံးကို ခွါနုတ်ပြီးပါပြီ။

၅၀၁။ ဂဠုန်သည် မိမိအစာဖြစ်သော နဂါးကို မြင်၍ ကောင်းကင်မှ သက်ဆင်းပြီးလျှင် ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူဇနာတစ်ရာ တိုင်အောင် သမုဒ္ဒရာကို ချောက်ချားစေ၏။

၅၀၂။ ထိုဂဠုန်ငှက်သည် နဂါးကို ဖမ်းယူ၍ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး ပြုခါ ညှဉ်းဆဲလျက် အလိုရှိရာ အရပ်သို့ ယူဆောင်ဖွဲ့ခွါသွား၏။

၅၀၃။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ထို့အတူသာလျှင် အကျွန်ုပ်သည် အားရှိသော ဂဠုန်ကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးလတ်သော် ကိလေသာ အပြစ်တို့ကို ဆေးကြော သုတ်သင်ခဲ့ပါပြီ။

၅၀၄။ အကျွန်ုပ်သည် အတုမရှိသော ပူပန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းအေးရာ နိဗ္ဗာန် တရားတော်မြတ်ကို သိမြင်ရပါ၏။ ဂဠုန်သည် နဂါးကို ယူဆောင်၍ နေသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည် ထိုတရားတော်မြတ်ကို ယူ၍ နေပါ၏။

၅၀၅။ အာသာဝတီမည်သော နွယ်သည် စိတ္တလတာဥယျာဉ်၌ ပေါက်ရောက်၏။ ထိုအာသာဝတီ နွယ်သည် အနှစ်တစ်ထောင် ကြာမြင့်မှ တစ်ကြိမ်သာ အသီး၊ သီး၏။

၅၀၆။ ထိုမျှလောက် အနှစ်တစ်ထောင်ကြာမြင့်မှ အသီး၊ သီးသော ထိုအာသာဝတီနွယ် နီသီးကို နတ်တို့သည် ချဉ်းကပ်ကြကုန်၏။ နွယ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ထိုအာသာ ဝတီနွယ်နီသီးကို နတ်တို့ သည် ဤမျှလောက်ပင် ချစ်မြတ်နိုးကြ၏။

၅၀၇။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကို အစထား၍ အရှင်ဘုရားကို လုပ်ကျွေး ဆည်းကပ်ခဲ့ပါ၏။ နတ်တို့သည် အာသာဝတီနွယ်နီသီးကို ဆည်းကပ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည် အရှင် ဘုရားကို ညဉ့်နံနက် ရှိခိုးပါ၏။

၅၀၈။ လုပ်ကျွေးခြင်းသည် အကျိုး မမြဲပါ။ ရှိခိုးခြင်းသည်လည်း အချည်းနီး မဖြစ်ပါ။ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အဝေးမှ လာရသည် ဖြစ်ပါလျက် ဤဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်အဏာသည် အကျွန်ုပ်ကို မလွဲ ချော်စေပါဘုရား။

၅၀၉။ အကျွန်ုပ်သည် ဘဝတို့ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ်သော် နောင်ဘဝ၌ ဖြစ်ရမည့် ပဋိသန္ဓေကို မမြင်ရပါ။ ခန္ဓာ၊ ကိလေသာဟူသော ဥပဓိ မရှိပါ။ (ကိလေသာမှ) လွတ်မြောက်ပါ၏။ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ကျင့်ရပါ၏။

၅၁၀။ ပဒုမ္မာကြာမည်သည် နေရောင်ဖြင့် ပွင့်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ရောင်ခြည်ဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ ၏။

၅၁၁။ ဗျိုင်းအောက်မျိုး၌ အခါခပ်သိမ်း အဖိုမရှိ၊ ထိုဗျိုင်းအောက်တို့သည် မိုးတို့ ထစ်ကြိုးကုန်သည် ရှိသော် အခါခပ်သိမ်း ကိုယ်ဝန်ကို ယူကုန်၏။

၅၁၂။ မိုးမရွာသေးသရွေ့ ကာလပတ်လုံး ကြာမြင့်စွာလည်း ကိုယ်ဝန်ကို ဆောင်ကုန်၏။ မိုးရွာသော အခါ၌ကား ကိုယ်ဝန်မှ လွတ်မြောက်ကုန်၏။

၅၁၃။ တရားတည်းဟူသော မိုးဖြင့် ထစ်ကြိုးသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတည်းဟူသော မိုးသံဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် တရားတည်းဟူသော ကိုယ်ဝန်ကို ဆောင်ယူပါ၏။

၅၁၄။ အကျွန်ုပ်သည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကို အစထား၍ ကောင်းမှုတည်းဟူသော ကိုယ်ဝန်ကို ဆောင်ပါ၏။ တရားတည်းဟူသော မိုးမရွာသေးသရွေ့ ကာလပတ်လုံး ကိုယ်ဝန်မှ မလွတ် မြောက်ရသေး ပါ။

၅၁၅။ သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် မွေ့လျော်ဖွယ်သော ကပိလဝတ်ပြည်၌ တရားတည်းဟူသော မိုးဖြင့် ထစ်ကြိုး ကြွေးကြော်တော်မူ၏။ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ဝန်မှ လွတ်မြောက်ပါ၏။

၅၁၆။ သုညတမဂ်ကို လည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တမဂ်ကို လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး အပ္ပဏိဟိတ မဂ်ကို လည်းကောင်း၊ လေးပါးသော ဖိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း တရားအားလုံးတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ဖြစ်စေသောအားဖြင့် မွေးဖွားပါ၏။

ဒုတိယဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၅၁၇။ မရေတွက်နိုင်သော ကမ္ဘာတစ်သိန်းကို အစထား၍ အရှင်ဘုရား၏ သာသနာတော်ကို တောင့်တပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ငြိမ်းအေးရာ “နိဗ္ဗာန်” ဟူသော အတုမဲ့ အကျိုးကို အစဉ်ရအပ်ပါပြီ။

၅၁၈။ ပါဠိကမည်သော ရဟန်းကဲ့သို့ ဝိနည်းအရာ၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍ ငါနှင့် တူမျှသောသူသည် မရှိ၊ ငါသည် သာသနာတော်ကို ဆောင်ရွက်၏။

၅၁၉။ ဥဘတောဝိဘင်း၌ လည်းကောင်း၊ မဟာဝဂ္ဂခန္ဓက, စူဠဝဂ္ဂခန္ဓက၌ လည်းကောင်း၊ တိကသံဃာဒိသိသံစသည်၌ လည်းကောင်း၊ ပရိဝါ၌ လည်းကောင်း ဝိနည်းငါးကျမ်း၌ ငါ့အား ယုံမှားခြင်း မရှိ။ အက္ခရာ, ပုဒ်ဗျည်းတို့၌လည်း ယုံမှားခြင်း မရှိ။

၅၂၀။ (ပါဝိစ္ဆရဟန်းကို) နှိပ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အာပတ်ကို ကုစားခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အရာ ဟုတ်သည်, မဟုတ်သည်၌ လည်းကောင်း လိမ္မာ၏။ (ကံငြိမ်းသောရဟန်းကို) သွင်းခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အာပတ်မှ ထစေခြင်း၌ လည်းကောင်း အလုံးစုံသော အရာတို့၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်၏။

၅၂၁။ ဝိနည်း၌ လည်းကောင်း၊ ခန္ဓက၌ လည်းကောင်း ငါသည် မာတိကာပုဒ်ကို ချထားလျက် ဝိနည်း, ခန္ဓကနှစ်ပါးစုံ၌ ဖြေရှင်းကာ နည်းကို ဆောင်၍ ကိစ္စအားဖြင့် သွင်းနိုင်၏။

၅၂၂။ ဝေါဟာရ၌ အလွန် လိမ္မာ၏။ အကျိုးရှိ, မရှိ၌လည်း (တိုးပွားခြင်း, ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၌လည်း) လိမ္မာ၏။ ငါသည် မသိအပ်သောအရာ မရှိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ငါတစ်ယောက်တည်းသာ ဝိနည်းအရာ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်၏။

၅၂၃။ ယခုအခါ ငါသည် သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ဝိနည်း အဆုံး အဖြတ်၌ လိမ္မာ၏။ အလုံးစုံသော ယုံမှားမှုကို ပယ်ဖျောက်၏။ အလုံးစုံသော ယုံမှားသံသယကို ဖြတ်တောက်၏။

၅၂၄။ ငါသည် ရှေ့ပုဒ်, နောက်ပုဒ်၌ လည်းကောင်း၊ တစ်လုံးတစ်လုံးသော အက္ခရာ၌ လည်း ကောင်း၊ ပုဒ်ဝါကျ၌ လည်းကောင်း၊ နိဒါန်း, နိဂုံး၌ လည်းကောင်း အလုံးစုံသော အရာတို့၌ လိမ္မာ၏။

၅၂၅။ ဥပမာသော်ကား အားရှိသော မင်းသည် ရန်သူတို့ကို နှိမ်နင်း၍ စစ်မြေကို အောင်မြင်သည် ရှိသော် ထိုအောင်ရာ အရပ်၌ မြို့ကို ဖန်ဆင်းရာ၏။

၅၂၆။ တံတိုင်းကို လည်းကောင်း၊ ကျုံးကို လည်းကောင်း၊ တံခါးတိုင်ကို လည်းကောင်း၊ တံခါးမုခ်ကို လည်းကောင်း၊ ထူးထွေးများပြားသော ပြအိုးတို့ကို လည်းကောင်း မြို့၌ ဆောက်လုပ်စေ၏။

၅၂၇။ ထိုမင်းသည် ထိုမြို့၌ ခရီးလမ်းမကို လည်းကောင်း၊ ခရီးလမ်းဆုံကို လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ ဝေခွဲချထားအပ်သော အိမ်ဈေးကို လည်းကောင်း၊ အကျိုး (အပြစ်) ရှိ၊ မရှိကို ဆုံးဖြတ်ရန် တရား လွှတ်တော်သဘင်ကိုလည်းကောင်း ပြုလုပ်စေ၏။

၅၂၈။ ထိုမင်းသည် ရန်သူတို့ကို တားမြစ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ အပြစ်ရှိ၊ မရှိ သိခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို စောင့်ရှောက်စိမ့်သောငှါ လည်းကောင်း အမတ်စစ်သူကြီးကို ခန့်ထား၏။

၅၂၉။ ဥစ္စာဘဏ္ဍာကို စောင့်ရှောက်ရန် သိုမှီးခြင်း၌ လိမ္မာသောသူကို “ငါ၏ ဥစ္စာဘဏ္ဍာသည် မပျက်စီးစေလင့်” ဟု (နှလုံးပိုက်လျက်) ထိုမင်းသည် ဘဏ္ဍာစိုးကို ခန့်ထား၏။

၅၃၀။ အကြင်အမတ်သည် မင်းကြီးအား မြတ်နိုးသော သဘောရှိ၏။ အကြင်မင်းကြီး၏ ကြီးပွား ပြန့်ပြောခြင်းကိုလည်း အလိုရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့သော အမတ်အား အဆွေခင်ပွန်းအဖြစ် ကျင့်သုံးရန် အလို့ငှါ တရားသူကြီးရာထူးကို ပေး၏။

၅၃၁။ ဥပျာတကျမ်း၊ နိမိတ်ကျမ်း၊ လက္ခဏာကျမ်းတို့၌ လိမ္မာ၍ မန္တန်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်သည့်ပြင် ဗေဒင်ကိုလည်း ဆောင်တတ်သော ပညာရှိကို ထိုမင်းသည် ပုရောဟိတ်ရာထူး၌ ထား၏။

၅၃၂။ ထိုအင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသူကို “မင်း” ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ စက္ကဝါက်ငှက်သည် ဆင်းရဲသော မိမိ ဆွေမျိုးကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ ထိုစစ်သူကြီးစသည်တို့သည် မင်းကို အခါခပ်သိမ်း စောင့်ရှောက်ကုန် ၏။

၅၃၃။ ထို့အတူသာလျှင် ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ရှင်တော်ဘုရားကို အပရန် ကို သတ်ပြီးသော မင်းကဲ့သို့ နတ်နှင့် တကွသော လူအပေါင်း၏ တရားအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာသော မင်းဟု ဆိုအပ်၏။

၅၃၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် တိတ္ထိတို့ကို လည်းကောင်း၊ စစ်သည်နှင့်တကွသော မာန်ကို လည်းကောင်း နှိမ်နင်းပြီး၍ မောဟတည်းဟူသော အမိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်လျက် တရားတည်းဟူသော မြို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၅၃၅။ ထိုတရားတည်းဟူသော မြို့တော်၌ သီလသည် တံတိုင်းသဖွယ် ဖြစ်၏။ ရှင်တော် ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်သည် တံခါးမုခ်သဖွယ် ဖြစ်၏။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်မြတ် ဘုရား၏ သဒ္ဓါသည် တံခါးတိုင်သဖွယ် ဖြစ်၍ စောင့်စည်းခြင်း ‘သံဝရ’ သည် တံခါးမှူးသဖွယ် ဖြစ်ပါ၏။

၅၃၆။ မြတ်စွာဘုရား သတိပဋ္ဌာန်သည် ပြအိုးသဖွယ် ဖြစ်ပါ၏။ ရှင်တော်ဘုရား၏ ပညာသည် ခရီးလမ်းဆုံသဖွယ် ဖြစ်၍ ဣဒ္ဓိပါဒ်သည်ကား ခရီးလမ်းမသဖွယ် ဖြစ်ပါ၏။ ဗောဓိပက္ခိယတရားတည်း ဟူသော လမ်းမတော်ကြီး၌ ကောင်းစွာ ဖန်းဆင်းတော်မူအပ်သော တရားမြို့တော်ကြီးပေတည်း။

၅၃၇။ သုတ္တန်သည် လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာသည် လည်းကောင်း၊ ဝိနည်းသည် လည်းကောင်း၊ အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် အားလုံးသည် လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံသည် ရှင်တော်ဘုရား၏ တရားသဘင် ဖြစ်၏။

၅၃၈။ သုညတဝိဟာရသည် လည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တဝိဟာရသည် လည်းကောင်း၊ အပ္ပဏိဟိတ ဝိဟာရသည် လည်းကောင်း၊ မတုန်လှုပ်သော သာမညဖိုလ်ဟူသော အာနေဇူဝိဟာရသည် လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သည် လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံသည် ရှင်တော်ဘုရား၏ တရား ရွှေနန်းတော်ကြီး ဖြစ်ပါ၏။

၅၃၉။ ပညာစွမ်းဖြင့် အမြတ်ဆုံးဟု ထားအပ်သည် ဖြစ်၍ ဉာဏ်ပဋိဘာန် ထင်ခြင်း၌ လိမ္မာသော အမည်အားဖြင့် သာရိပုတ္တရာဟု ထင်ရှားသော မထေရ်သည်ကား ရှင်တော်ဘုရား၏ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်ပါ၏။

၅၄၀။ မုနိငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရား စုတိပဋိသန္ဓေအရာ၌ လိမ္မာ၍ တန်ခိုး၏ အထွတ်အထိပ် ရောက်ပြီးလျှင် အမည်အားဖြင့် ကောလိတဟု ထင်ရှားသော ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ်သည်ကား ရှင်တော်ဘုရား၏ ပုရောဟိတ်ပညာရှိ ဖြစ်ပါ၏။

၅၄၁။ မုနိငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ရှေးရှေးအရိယာတို့၏ အနွယ်ကိုဆောင်လျက် ထက်သော တန်ခိုးရှိသည်ဖြစ်၍ ချဉ်းကပ်ဝံ့သော ဂူတင်ကို ချီးမွမ်းခြင်းဟူသော ဂုဏ်အားဖြင့် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်ကား ရှင်တော်ဘုရား၏ တရားသူကြီး ဖြစ်ပါ၏။

၅၄၂။ မုနိငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကြားအမြင်များ၍ တရားကိုဆောင်ကာ သာသနာတော်၌ အလုံးစုံသော ပရိယတ်ကို ရွတ်ဆိုတတ်သော အမည်အားဖြင့် အာနန္ဒာဟု ထင်ရှားသော မထေရ်သည်ကား ရှင်တော်ဘုရား၏ တရားဘဏ္ဍာစိုး ဖြစ်ပါ၏။

၅၄၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် (သာရိပုတ္တရာစသည်တို့မှတစ်ပါး) ထိုအလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ကို ကျော်လွန်၍ အကျွန်ုပ်ကိုသာလျှင် နှိုင်းရှည့်မှု ပြုတော်မူ၏။ ဝိနည်းအရာ၌ ပညာရှိတို့သည် ဟောကြားအပ်သော ဆုံးဖြတ်စိစစ်ခွင့်ကိုလည်း အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူပါ၏။

၅၄၄။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားသည် ဝိနည်းအရာ၌ ပြဿနာကို မေးငြားအံ့၊ ထိုပြဿနာ၌ ငါ့အား ကြံစည်တွေးတောရခြင်း မရှိဘဲ ထိုအနက် သဘောကို ငါ ဖြေဆိုနိုင်၏။

၅၄၅။ အကြင်မျှလောက်သော ဗုဒ္ဓခေတ်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ချန်ထား၍ ဝိနည်းအရာ၌ ငါနှင့် တူသောသူ မရှိပေ။ သာလွန်သောသူသည်ကား အဘယ်မှာ ရှိပါအံ့နည်း။

၅၄၆။ ဥဘတောဝိဘင်း၌ လည်းကောင်း၊ မဟာဝဂ္ဂ၊ စူဠဝဂ္ဂ၊ ခန္ဓဝဂ္ဂ၌ လည်းကောင်း ဥပါလိနှင့် တူသော သူသည် မရှိဟု ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း သံဃာအလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅၄၇-၅၄၈။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သော အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော ဘုရားအဆုံးအမ တော်ရှိသမျှ အလုံးစုံသည် ဝိနည်း၌ အကျုံးဝင်၏။ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်တော် မူသော ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝိနည်း၏ အကြောင်းရင်းကို ရှုလေ့ရှိသော ငါ၏ ရှေးကောင်းမှုကို အောက်မေ့တော်မူလျက် ရဟန်းသံဃာ (အလယ်၌) ထိုင်နေတော်မူ၍ မြတ်သော (ဝိနည်း) ဧတဒဂ်အရာ၌ ငါ့ကို ထားတော်မူ၏။

၅၄၉။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းကို အစထား၍ (ဧတဒဂ်) ရာထူးကို တောင့်တခဲ့၏။ ငါသည် ထိုအကျိုးသို့ အစဉ်ရောက်ပြီ၊ ဝိနည်းအရာ၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်၏။

၅၅၀။ ငါသည် ရှေးအခါ၌ သာကီဝင်မင်းတို့ကို နှစ်သက်စေတတ်သော ဆတ္တာသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုဆတ္တာသည် အဖြစ်ကို စွန့်ပယ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော် ဖြစ်လာ၏။

၅၅၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ အထက် နှစ်ခုမြောက်သော ကမ္ဘာ၌ အဆုံးမရှိသော တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော အဗ္ဗသမင်း ဖြစ်၍ မနှိုင်းရှည့်နိုင်သော အခြံအရံ ရှိ၏။ မြေကို စောင့်၍ များသော ဥစ္စာလည်းရှိ၏။

၅၅၂။ ငါသည် ထိုအဗ္ဗသမင်း၏ သားတော် စန္ဒနမည်သော မင်းဖြစ်၍ ဇာတိမာန်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အခြံအရံ ဥစ္စာမာန်ဖြင့် လည်းကောင်း ခက်ထန်၏။

၅၅၃။ အလုံးစုံ တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော အရပ်သုံးပါးမှ ယိုစီးကျသည့် အမုန် ရှိကုန်သော တစ်သိန်းသော ဆင်ပြောင်ကြီးတို့သည် ငါ့အား အမြဲ ခြံရံကုန်၏။

၅၅၄။ ထိုအခါ ငါသည် ဥယျာဉ်သို့ သွားလို၍ မိမိဗိုလ်ပါအပေါင်း ခြံရံလျက် သိရိကဆင်ကို တက်စီးပြီးလျှင် ထိုမြို့မှ ထွက်၏။

၅၅၅။ အကျင့် ‘စရဏ’ နှင့် ပြည့်စုံ၍ လုံခြုံသော တံခါး၊ စောင့်စည်းသော ဣန္ဒြေ ရှိတော်မူသော ဒေဝလမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ငါ၏ ရှေ့မှ ကြွတော်မူလာ၏။

၅၅၆။ ထိုအခါ ငါသည် သိရိကဆင်ကို စေလွှတ်၍ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို တိုက်ဝှေ့စေ၏။ ထိုအတန်း အကြိတ် စေလွှတ်သောကြောင့် သိရိကဆင်သည် (ငါ့အပေါ်၌) ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ ခြေကို မမြှောက်တော့ပေ။

၅၅၇။ ငါသည် အမျက်ထွက်သော သိရိကဆင်ကို မြင်သောကြောင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌ အမျက်ကို ပြု၏ (အမျက်ထွက်၏)။ ဒေဝလပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၏။

၅၅၈။ ထိုဥယျာဉ်တော်၌ သာယာကြည်နူးမှုကို မရ။ ဦးခေါင်းသည် တောက်လောင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ငါးမျှားချိတ်ကို မျိုသော ငါးကဲ့သို့ လည်းကောင်း ပူပန်ခြင်းဖြင့် လောင်မြိုက်ခဲ့၏။

၅၅၉။ သမုဒ္ဒရာ အဆုံး အပိုင်းအခြားရှိသော မြေပြင်သည် ငါ့အား ရဲရဲတောက် ပူလောင်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဖခင်ထံ ချဉ်းကပ်၍ ဤဆိုမည့်အတိုင်း လျှောက်ထား၏-

၅၆၀။ (အရှင်မင်းကြီး) အမျက်ထွက်သော မြွေဟောက်ကို ထိပါးသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တောက်လောင်သော မီးအစုကို ထိပါးသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အစွယ်ရှိသော အမုန်ယစ်သော ဆင်ပြောင်ကို ထိပါးသကဲ့သို့ လည်းကောင်း ကြွလာတော်မူသော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ပြစ်မှား မိခဲ့၏။

၅၆၁။ ပြင်းထန် ထက်မြက်သည့် အကျင့်ရှိသော မာရ်ငါးပါးကို အောင်ပြီးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို အကျွန်ုပ်သည် ပြစ်မှားမိခဲ့၏။ အကျွန်ုပ်တို့အားလုံး မပျက်စီးကုန်မီ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ကန်တော့ပါ ကုန်အံ့ဟု (ဤစကားကို လျှောက်ထား၏)။

၅၆၂။ ယဉ်ကျေးသော ကိုယ်စိတ်ရှိသော တည်ကြည်သော သမာဓိရှိသော ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို အကယ်၍ မကန်တော့ကုန်ခဲ့သော် ခုနစ်ရက်အတွင်း၌ အကျွန်ုပ်၏ တိုင်းနိုင်ငံသည် ပျက်စီးရတော့အံ့။

၅၆၃။ သုမေခလမင်း၊ ကောသိယမင်း၊ သိဂ္ဂဝမင်း၊ သတ္တကမင်း ဤမင်းလေးပါးတို့သည် ရသေ့ ရဟန်းတို့ကို ညှဉ်းဆဲကြကုန်၍ တိုင်းသူပြည်သားနှင့်တကွ ထိုမင်းတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏ (ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏)။

၅၆၄။ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်သုံးကုန်သော အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သော ရသေ့တို့ အမျက်ထွက်သော အခါ၌ သမုဒ္ဒရာ တောတောင်နှင့်တကွဖြစ်သော နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းတို့ သည် ပျက်စီးကုန်၏။

၅၆၅။ ယူဇနာသုံးထောင်အတွင်း၌ မင်းချင်းတို့ကို စည်းဝေးစေ၏။ စည်းဝေးပြီး၍ အပြစ်ကို ကြားအံ့သောငှါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။

၅၆၆။ စိုသော အဝတ်၊ စိုသော ဦးခေါင်းရှိကုန်သော ပရိသတ်အလုံးစုံတို့သည် လက်အုပ်ချီ ကုန်လျက် အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ ခြေတော်စုံတို့ကို ဦးတိုက်ကုန်လျက် ဤစကားကို လျှောက်ထားကုန်၏။

၅၆၇။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်မြတ်ဘုရား အရှင်ဘုရားသည် သည်းခံတော်မူပါ။ လူအပေါင်းသည် အရှင်ဘုရားကို ရှေးရှု တောင်းပန်ပါ၏။ ပူပန်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော်မူပါဘုရား၊ တပည့်တော်တို့၏ တိုင်းပြည်ကို မပျက်စီးစေပါလင့်ဘုရားဟု (ဤစကားကို လျှောက်ကုန်၏)။

၅၆၈။ အသုရာနှင့်တကွ ရက္ခိုသ်နှင့်တကွ နတ်နှင့်တကွသော ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည် သံတူဖြင့် ငါ၏ ဦးခေါင်းကို အခါခပ်သိမ်း ရိုက်ခွဲကုန်ရာ၏။

၅၆၉။ ရေ၌ မီးသည် မတည်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကျောက်ဆောင်၌ မျိုးစေ့သည် မပေါက် ရောက်နိုင် သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဆေး၌ ပိုးသည် မတည်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရား၌ အမှတ်ထွက်ခြင်း မဖြစ်။

၅၇၀။ မြေကြီးသည် မတုန်လှုပ်နိုင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒရာသည် မနှိုင်းရှည်နိုင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်သည် အဆုံးမရှိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း ဤအတူ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်တို့သည် မချောက်ချားနိုင်ကုန်။

၅၇၁။ ကြီးသော လုံ့လရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည် အခါခပ်သိမ်း သည်းခံတတ်ကုန်၏။ သည်းခံအပ် သော သဘောလည်း ရှိကုန်၏။ သည်းခံတတ်သော သူတို့အား လည်းကောင်း၊ သည်းခံအပ်သော သဘောရှိသော သူတို့အား လည်းကောင်း ထိုဆန္ဒာဂတိသို့ လားခြင်း၊ လိုက်ခြင်းသည် မရှိ။

၅၇၂။ ဒေဝလပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီး၍ ပူပန်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက် လျက် လူအပေါင်း၏ မျက်မှောက်၌ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်တော်မူ၏။

၅၇၃။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုမကောင်းမှု ကံကြောင့် ယုတ်ညံ့သော ဆတ္တာသည်အမျိုးသို့ ရောက်ရ၏။ ထိုယုတ်ညံ့သော ဆတ္တာသည်အဖြစ်ကို လွန်မြောက်၍ ဘေးမဲ့ပြည် (နိဗ္ဗာန်သို့) ဝင်ရပါပြီ။

၅၇၄။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား ထိုအခါ၌လည်း လောင်မြိုက်လျက် တည်သော အကျွန်ုပ်ကို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်သည် ပူလောင်မှုကို ပယ်ဖျောက်တော်မူ၏။ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို လည်း ကန်တော့ခဲ့ပါ၏။

၅၇၅။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား ယခုအခါ၌လည်း သုံးပါးသောမီးတို့ဖြင့် လောင်မြိုက်နေသော အကျွန်ုပ်ကို အရှင်ဘုရားသည် မီးသုံးပါး ငြိမ်းအေးစေ၍ ချမ်းမြေ့သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်စေတော်မူ၏။

၅၇၆။ အကြင်သူတို့အား ကြားနာမှတ်သားခြင်းသည် ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည် ဟောကြားသော ငါ၏ စကားကို နာကြကုန်လော့။ ငါသည် နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်သည့်အတိုင်း သင်တို့အား နိဗ္ဗာန်အကျိုးကို ဟောကြားပေအံ့။

၅၇၇။ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသော၊ တည်ကြည်သော၊ အလိုလို ပွင့်တော်မူသော အရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါကို ပြစ်မှားမိ၍ ထိုကံကြောင့် ယခု ငါသည် ယုတ်ညံ့သော ဆတ္တာသည်မျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။

၅၇၈။ သင်တို့သည် ဘုရားပွင့်ရာကာလ ‘ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒခဏ’ ကို မလွဲချော်ကြစေကုန်လင့်။ မှန်၏။ ဘုရားပွင့်ရာကာလကို ကုန်လွန်စေသော သူတို့သည် စိုးရိမ်ပူပန်ရကုန်၏။ သင်တို့သည် မိမိအကျိုး စီးပွား၌ လုံ့လပြုကြကုန်လော့။ သင်တို့သည် ဘုရားပွင့်ရာကာလ ‘ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒခဏ’ ကို ပြီးပြည့်စေအပ်၏ (ရောက်အပ်၏)။

၅၇၉။ (သာသနာတော်သည်) အချို့သောသူတို့အား ပျို့အန်ဆေးဖြစ်၍ အချို့သောသူတို့အား ဝမ်းလျှောဆေး ဖြစ်၏။ အချို့သော သူတို့အား လတ်တလော သေစေတတ်သော အဆိပ်ဖြစ်၍ အချို့ သော သူတို့အား နတ်ဆေး ဖြစ်၏။

၅၈၀။ သာသနာတော်သည် မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်တို့အား ကိလေသာ အန်ဆေးဖြစ်၍ ဖလဋ္ဌာန် လေးယောက်တို့အား ဝမ်းလျှောဆေးဖြစ်၏။ အကျိုးကို လိုလားကုန်သော ကောင်းမှုကို ရှာမှီးကုန်သော သူတို့အား နိဗ္ဗာန်ဆေးသဖွယ် ဖြစ်၏။

၅၈၁။ သာသနာတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သော သူတို့အား လတ်တလော သေစေတတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ ဟောကြားတော်မူ၏။ မျက်စောင်းရိပ်ကာမျှဖြင့် လျင်စွာသေစေတတ်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေဆိုးသည် ထိုလူကို လောင်စေသကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုသာသနာတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သောသူကို လောင်စေ၏။

၅၈၂။ တစ်ကြိမ်သောက်အပ်သော အဆိပ်သည် အသက်ကို တစ်ကြိမ်သာ ဖြတ်တတ်၏။ ငွှိသူသည် သာသနာတော်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောကြောင့် ကမ္ဘာကုဋေပတ်လုံးလည်း လောင်မြိုက်ရ၏။

၅၈၃။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် သည်းခံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မေတ္တာစိတ် ရှိခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဘုရားရှင်တို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက် မပြုအပ်ကုန်။

၅၈၄။ လာဘ်ရမှု၊ မရမှု၌ မကပ်ငြိကုန်၊ မြတ်နိုးမှု၊ မမြတ်နိုးမှု၌ မကပ်ငြိကုန်၊ ဘုရားရှင်တို့သည် မြေကြီးအထုနှင့် တူကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဘုရားရှင်တို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက် မပြုအပ်ကုန်။

၅၈၅။ မြတ်စွာဘုရားသည် သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲတတ်သော ဒေဝဒတ်၌ လည်းကောင်း၊ အင်္ဂုလိမာလခိုးသူ၌ လည်းကောင်း၊ ရာဟုလာသားတော်၌ လည်းကောင်း၊ နာဠာဂိရိဆင်၌ လည်းကောင်း ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အပေါ်၌ တူမျှသော စိတ်ထား ရှိတော်မူ၏။

၅၈၆။ ထိုဆန့်ကျင်သော သူတို့အား အမျက်ထားခြင်း မရှိ၊ ဤဆန့်ကျင်သော သူတို့အား တပ်နှစ်သက်မှု မရှိ။ သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲတတ်သော သူ၏ အပေါ်၌ လည်းကောင်း၊ ရင်သွေးသားမြတ်၏ အပေါ်၌ လည်းကောင်း ဤသတ္တဝါ အလုံးစုံတို့၏ အပေါ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တူမျှသော စိတ်ထား ရှိတော်မူ၏။

၅၈၇။ မစင်လိမ်းကျံသော အရိယာတို့၏ တံခွန်အောင်လံ သဖွယ်ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို လမ်းခရီး၌ စွန့်ထားအပ်သည်ကို မြင်လတ်သော် ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ချီလျက် ရှိခိုးအပ်၏။

၅၈၈။ ပွင့်ပြီး၊ ပွင့်ဆဲ၊ ပွင့်လတ္တံ့ဖြစ်ကုန်သော အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဤအရဟတ္တဖိုလ် တံခွန်သင်္ကန်းဖြင့် စင်ကြယ်ကုန်၏။ ထိုသင်္ကန်းဖြင့် စင်ကြယ်ရသောကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို ရှိခိုးအပ်ကုန်၏။

၅၈၉။ ဘုရားသဖွယ် ဖြစ်သော မွန်မြတ်သည့် ဝိနည်းတရားတော်ကို စိတ်ဖြင့် ဆောင်ထား၏။ ငါသည် ဝိနည်းတရားတော်ကို အခါခပ်သိမ်း ရှိခိုးလျက်နေအံ့။

၅၉၀။ ဝိနည်းတရားတော်သည် ငါ၏ တည်နေရာတည်း၊ ဝိနည်းတရားတော်သည် ငါ၏ ရပ်ရာ သွားရာတည်း၊ ငါသည် ဝိနည်း တရားတော်၌ နေခြင်းကို ပြု၏။ ဝိနည်း တရားတော်သည် ငါ၏ ကျက်စားရာပင်တည်း။

၅၉၁။ ကြီးသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဝိနည်းအရာ၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍ အဓိကရုဏ်း ငြိမ်းအေးကြောင်း သမထ၌လည်း ကျွမ်းကျင် လိမ္မာသော အကျွန်ုပ် ဥပါလိသည် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ခြေတော်အစုံတို့ကို ရှိခိုးပါ၏။

၅၉၂။ အကျွန်ုပ်ဥပါလိသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တရားတော်၏ ကောင်းသော တရားအဖြစ်ကိုလည်း သိ၍ (ရှိခိုးလျက်) တစ်ရွာမှ တစ်ရွာသို့ တစ်ပြည်မှ တစ်ပြည်သို့ လှည့်လည်ပါအံ့။

၅၉၃။ အကျွန်ုပ်သည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘဝတို့ကို နုတ်ပယ် အပ်ကုန်ပြီ၊ ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတရားတို့သည် ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်းသည် မရှိတော့ပြီ။

၅၉၄။ မြတ်စွာဘုရားထံတော်သို့ အကျွန်ုပ်၏ လာခြင်းသည် စင်စစ် ကောင်းသောလာခြင်း ဖြစ်၏။ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့သို့ အစဉ်ရောက်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို ပြုကျင့်လိုက်နာ အပ်ပါပြီ။

၅၉၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥပါလိမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဥပါလိထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ် ===

၃-၇ - အညာသိကောဏ္ဍညထေရ်အပဒါန်

၅၉၆။ လောကထက် မြတ်တော်မူသော နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်သည် ဖြစ်၍ ဘုရားမြတ်တို့၏ တည်ရာဘုံ (သဗ္ဗညုတဉာဏ်)သို့ ရောက်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ရှေးဦးစွာ ဖူးမြင်ရ၏။

၅၉၇။ ဗောဓိပင်အနီး၌ အကြင်မျှလောက်သော နတ်အားလုံးတို့သည် အညီအညွတ် လာ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ခြံရံပြီးလျှင် လက်အုပ်ချီလျက် ရှိခိုးကြကုန်၏။

၅၉၈။ ထိုနတ်အားလုံးတို့သည် နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်လျက် အမိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်တော် မူသော ဤမြတ်စွာဘုရားသည် (သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့) အစဉ်ရောက်ပြီဟု ဆိုကုန်လျက် ကောင်းကင်၌ လှည့်လည်သွားလာကြကုန်၏။

၅၉၉။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေကုန်အံ့ဟု ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်ကုန်သော ထိုနတ်တို့အား သည်းထန်စွာ ကြွေးကြော်ခြင်းသည် ဖြစ်လေ သတည်း။

၆၀၀။ ငါသည် နတ်တို့ ပြောဆိုအပ်သော မြတ်သော စကားကို ကြားသိရသောကြောင့် ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍ ရွှင်ပျသော စိတ်ဖြင့် ဆွမ်းဦးကို ကပ်လှူ၏။

၆၀၁။ လောက၌ အတုမဲ့ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အကြံအစည်ကို သိသောကြောင့် နတ်အပေါင်းတို့၏ အလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူပြီးလျှင် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏-

၆၀၂။ ငါသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တောထွက် တရားအားထုတ်၍ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ရ၏။ ခန္ဓာကို မျှတစေတတ်သော ဤဆွမ်းသည် အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော ငါ့အား ရှေးဦးစွာသော ဆွမ်းပင်တည်း။

၆၀၃။ တုသိတာနတ်ပြည်မှ ဤလူ့ပြည်သို့ လာ၍ ငါ့အား ဆွမ်းလှူသော နတ်သားကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား ပြောကြားအံ့၊ ဟောကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန်လော့-

၆၀၄။ ကမ္ဘာ သုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ နတ်အားလုံးတို့ကို လွှမ်းမိုး၍ နတ်ပြည်ကို အုပ်စိုးနေရလတ္တံ့။

၆၀၅။ နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ လူ့အဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့၊ ထိုလူ့ပြည်၌ အကြိမ်တစ်ထောင် တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းဖြစ်၍ မင်းပြုရလတ္တံ့။

၆၀၆။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သြက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်လတ္တံ့။

၆၀၇။ ထိုကောဏ္ဍညလောင်းသည် နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ လူ့အဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့၊ အိမ်ရာ တည်ထောင်သော လူ့ဘောင်မှ ထွက်၍ ရသေ့ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး (ဘုရား အလောင်းနှင့်အတူ) နေရလတ္တံ့။

၆၀၈။ ထို့နောက် ခုနစ်နှစ်မြောက်သော ကာလ၌ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ဓမ္မစကြာတရား တော်ကို ဟောလတ္တံ့၊ “ကောဏ္ဍည” ဟူသော အမည်ဖြင့် ရှေးဦးစွာ သစ္စာလေးပါးတရားကို မျက်မှောက် ပြုရလတ္တံ့။

၆၀၉။ ငါသည် တောထွက်သော ဘုရားလောင်းနှင့် အတူ တောထွက်၍ အတုလိုက် ရဟန်းပြု၏၊ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေခြင်းငှါ အိမ်၏ အစီးအပွား မဖြစ်သော သာသနာတော်၌ ရဟန်း ပြု၏။

၆၁၀။ နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည် ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီးလျှင် “ဣသိပတန” မည်သော မိဂဒါဝုန်၌ တရားတည်းဟူသော အမြိုက်စည်ကြီးကို တီးခတ်တော်မူ၏။

၆၁၁။ ထိုငါသည် ယခုအခါ၌ အတုမဲ့ဖြစ်သော ငြိမ်းအေးရာ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏၊ ခပ်သိမ်း သော အာသဝေါတရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိလျက် အာသဝေါကင်းကွာ ရဟန္တာဖြစ်၍ နေရ၏။

၆၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်း ကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။ ဤသို့လျှင် အသျှင်အညာသိကောဏ္ဍညမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ် ===

၃-၈ - ပိဏ္ဏောလဘာရဒ္ဒါဇေတ္ထေရအပဒါန်

၆၁၃။ အလိုလိုဖြစ်တော်မူ၍ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအခါ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အရှေ့မျက်နှာ စိတ္တကုဋတောင်၌ နေ၏။

၆၁၄။ ငါသည် ထိုစိတ္တကုဋတောင်၌ မကြောက်မရွံ့သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ အရပ် လေးမျက်နှာ သို့ သွားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ခြင်္သေ့မင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုခြင်္သေ့မင်း၏ ဟိန်းဟောက်သံကို ကြားရသော ကြောင့် များစွာသော သတ္တဝါတို့သည် အထူး ကြောက်ရွံ့ကုန်၏။

၆၁၅။ (ခြင်္သေ့မင်းဖြစ်သော ငါသည် ကောင်းစွာ ပွင့်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို ကိုက်ချီ၍ မြတ်စွာဘုရား ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် နိရောဓသမာပတ်မှ ထတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ရှေးရှုကပ်လှူ၏။

၆၁၆။ ငါသည် ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ ရှိခိုးပြီး လျှင် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၏။ မကြောက်ရွံ့သော ခြင်္သေ့သံကို မြည်ဟောက်၏။

၆၁၇။ လောကကို သိတော်မူသော ဧည့်သည် အလိုငှါ အဝေးမှ ဆောင်ခဲ့သော ဝတ္ထုတို့ကို ခံတော် မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် မိမိနေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူလျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏ -

၆၁၈။ မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတော်ကို သိ၍ ခပ်သိမ်းသော နတ်အားလုံးတို့သည် အညီအညွတ် လာကြကုန်၏။ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတတ်သောသူတို့ထက် မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွရောက်တော်မူလာသည် ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ထိုတရားတော်ကို နာကုန်အံ့ဟု ကောင်းစွာ လာကြကုန် ၏။

၆၁၉။ လူတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော အရှည်ကို မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်ကုန်သော ထိုနတ်တို့၏ မျက်မှောက်၌ ငါ့အား မြတ်သော တရားသံကို ထင်စွာ ပြတော်မူ၏။

၆၂၀။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို လှူ၍ ခြင်္သေ့အသံကို ဟောကံသော ခြင်္သေ့မင်းကို ငါသည် (ဗျာဒိတ် စကား) ဟောကြားပေအံ့။ ငါ ဟောကြားမည့် စကားကို နာကြကုန်လော့-

၆၂၁။ ခြင်္သေ့မင်းသည် ဤ (ငါပဒုမုတ္တရဘုရားပွင့်ရာ) ကပ်မှ ရှစ်ကမ္ဘာမြောက်၌ ရတနာ ခုနစ်ပါး နှင့် ပြည့်စုံသော လေးကျွန်းလုံး၌ အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၆၂၂။ များသော ဗိုလ်ပါရှိသော ပဒုမုတ္တရဝတေးမင်း ဖြစ်၍ မြေအပြင်၌ ခြောက်ဆယ့်လေးကြိမ် တိုင်အောင် မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။

၆၂၃။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၆၂၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် အဆုံးအမ စကားတော်ကို ဖော်ပြအပ်သည် ရှိသော် ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်လတ္တံ့။ ထိုအခါ ပုဏ္ဏားမျိုးမှ တောထွက်၍ ရဟန်းပြုလတ္တံ့။

၆၂၅။ ထိုရဟန်းသည် အားထုတ်ခြင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာ မီးငြိမ်းအေးလျက် ဥပဓိလေးပါးမှ ကင်းကာ ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝေါ ကင်းကွာ ရဟန္တာဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်း ငြိမ်းအေးရလတ္တံ့။

၆၂၆။ ခြင်္သေ့၊ သစ်၊ ကျား၊ သားရဲတို့ဖြင့် ပြွမ်း၍ လူသူ ကင်းရှင်းသော တောကျောင်း၌ ခပ်သိမ်း သော အာသဝေါတရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝကင်းကွာ ရဟန္တာဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်း ငြိမ်းအေးရလတ္တံ့။

၆၂၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်း ကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ် ===

၃-၉ - ခဒိရဝနိယရေဝတထေရ်အပဒါန်

၆၂၈။ ဘာဂီရထီမည်သော ဂင်္ဂါမြစ်သည် ဟိမဝန္တာတောင်မှ အမွန်စ၍ ဖြစ်၏။ (ထိုမြစ်၏) သွားလာ ခက်ခဲသော ဆိပ်၌ ငါသည် ကူးတို့သူကြီး ဖြစ်၍ ဤမှဘက်မှ (ထိုဘက်သို့ ထိုဘက်မှ ဤဘက်သို့) ကူးတို့ပို့ခဲ့ရ၏။

၆၂၉။ (သတ္တဝါတို့ကို) နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ လူ့အပေါင်းတို့ ထက်မြတ်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ဝသီငါးပါးကို လေ့လာပြီးသော ရဟန္တာတစ်သိန်းတို့နှင့် တကွ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနားသို့ ကြွတော်မူလာ၏။

၆၃၀။ များစွာသော လှေတို့ကို စုပေါင်း၍ လှေထက်၌ လက်သမားတို့သည် ကောင်းစွာ စီရင်အပ် သော အမိုးကို ပြုလုပ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို မြတ်နိုးပူဇော်ခဲ့ရ၏။

၆၃၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွတော်မူ၍ ထိုလှေကိုသာလျှင် တက်စီးတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရေလယ်၌ တည်လျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏-

၆၃၂။ ထိုကူးတို့သူကြီးသည် ငါဘုရားကို လည်းကောင်း၊ အာသဝေါကင်းသော သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း ကူးတို့ပို့၏။ ထိုကူးတို့ပို့ရသော စိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကြောင့် နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ လတ္တံ့။

၆၃၃။ သင့်အား ကောင်းစွာ ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍ လှေသဏ္ဍာန်သဖွယ် ဖြစ်သော ဘုံဗိမာန်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့၊ ကောင်းကင်၌ ပန်းအမိုးမဏ္ဍပ်သည်လည်း အခါခပ်သိမ်း ဆောင်းမိုး၍ ထားလတ္တံ့။

၆၃၄။ ငါးဆယ့်ရှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း အပိုင်းအခြားရှိသည် ဖြစ်၍ ရန်သူကို အောင်ပြီးသော “တာရက” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၆၃၅။ ငါးဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ တက်သစ်သော နေကဲ့သို့ များသော ဗိုလ်ပါရှိသော စမ္မက မည်သော မင်းဖြစ်၍ တောက်ပလတ္တံ့။

၆၃၆။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်လတ္တံ့။

၆၃၇။ ထိုသူသည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ စုတေ၍ လူ့အဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့၊ အမည်အားဖြင့် “ရေဝတ” မည်သော ပုဏ္ဏားမျိုးသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၆၃၈။ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်သည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် လူ့ဘောင်မှ ထွက်၍ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလတ္တံ့။

၆၃၉။ ထိုသူသည် ရဟန်းပြုပြီးနောက်၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ကာ ဝိပဿနာရှုသည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော အာသဝေါတရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝေါကင်းကွာ ရဟန္တာဖြစ်၍ နေရလတ္တံ့။

၆၄၀။ ငါ၏ ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တတ်သော လုံ့လသည် ဝန်ဆောင် နွားလားသဖွယ် ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၆၄၁။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်က ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကံသည် ဤအဆုံးဘဝ၌ ငါ့အား ကောင်းကျိုးကို ပြပေ၏၊ ‘လေးမှ လွတ်သော မြားအဟုန်ကဲ့သို့’ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေ၏။

၆၄၂။ ထို့နောက် တော၌ မွေ့လျော်သော အကျွန်ုပ်ကို မြင်တော်မူ၍ လောက၏ အဆုံးနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်တော်မူသော၊ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် “တောနေရဟန်းတို့တွင် အမြတ်ဆုံး တေဒဂ်ပုဂ္ဂိုလ်” ဟူ၍ ပညတ်တော်မူ၏။

၆၄၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်း ကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ရှားတော၌ နေသော အသျှင်ရေဝတမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော် မူ၏။

ကိုးခုမြောက် ခဒိရဝနိယရေဝတတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - ဗုဒ္ဓဝဂ် ===

၃-၁၀ - အာနန္ဒတ္ထေရအပဒါန်

၆၄၄။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ကျောင်းတိုက်အရံ တံခါးမှ ထွက်တော်မူ၍ အမြိုက်မိုးကို ရွာသွန်းစေလျက် လူအပေါင်းကို ငြိမ်းအေးစေ၏။

၆၄၅။ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၍ ကြီးသော တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ် ရှိကုန်သော အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ် ရှိကုန်သော ထိုရဟန္တာတစ်သိန်းတို့သည် ‘အရိပ်ကဲ့သို့’ အစဉ်လိုက်ကုန်လျက် မြတ်စွာဘုရားကို ခြံရံကုန်၏။

၆၄၆။ (ထိုအခါ ငါသည်) အလွန် မြင့်မြတ်သော ထီးဖြူကို ဆောင်းလျက် ဆင်ကျောက်ကုန်း၌ စီးလေ၏။ အလွန်သပ္ပာယ်သော အဆင်းရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ ငါ့အား နှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

၆၄၇။ ငါသည် ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ သက်ဆင်း၍ မြတ်စွာဘုရား (အထံ)သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ရတနာဖြင့် ပြီးသော ငါ၏ ထီးဖြူကို ဘုရားမြတ်အား ဆောင်းလှူပူဇော်၏။

၆၄၈။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အကြံအစည်ကို သိတော်မူ၍ (ထိုဟောမြဲတိုင်းသော) တရားတော်ကို ရပ်တန့်တော်မူလျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏ -

၆၄၉။ အကြင်မင်းသားသည် ရွှေတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ထီးဖြူကို ဆောင်းလှူပူဇော်၏။ ထိုမင်းသားကို ငါသည် (ဗျာဒိတ်) စကား မြွက်ကြားပေအံ့၊ ငါ မြွက်ကြားမည့် စကားကို နာကြကုန်လော့ -

၆၅၀။ ဤမင်းသားသည် ဤဘဝမှ (ဘဝတစ်ပါး) ပြောင်းသွားခဲ့သော် တုသိတာနတ်ပြည်၌ စိုးအုပ်နေရလတ္တံ့၊ နတ်သမီးတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရလတ္တံ့။

၆၅၁။ သုံးဆယ့်လေးကြိမ်တိုင်အောင် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရလတ္တံ့၊ (နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ္တံ့)၊ အကြိမ်ရှစ်ရာ တိုင်တိုင် ဗိုလ်ပါတို့ကို အစိုးရသော ဧကရာဇ်မင်းဖြစ်၍ မြေအပြင်ကို စိုးအုပ်ရလတ္တံ့။

၆၅၂။ ငါးဆယ့်ရှစ်ကြိမ် စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်ကိုကား မရေမတွက် နိုင်အောင် မြေအပြင်၌ ပြုရလတ္တံ့။

၆၅၃။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်လတ္တံ့။

၆၅၄။ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၏ မှန်ကင်းသဖွယ် ဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ဆွေမျိုးဖြစ်ရ လတ္တံ့၊ အမည်အားဖြင့် “အာနန္ဒာ” ဟု ထင်ရှားလျက် မြတ်စွာဘုရား အလုပ်အကျွေးလည်း ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၆၅၅။ အပြင်းအထန် အားထုတ်လျက် ရင့်ကျက်သော ပညာဉာဏ်ရှိသူ၊ များသော အကြားအမြင်တို့ ၌ လိမ္မာခြင်းရှိသူ ဖြစ်ရလတ္တံ့။ မာန်ကို နှိမ်ချလျက် မခက်ထန်သူ၊ အလုံးစုံသော ပိဋကတ်ကို ရွတ်ဖတ် စွမ်းနိုင်သူသည်လည်း ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၆၅၆။ ထိုအာနန္ဒာမထေရ်သည် အားထုတ်ခြင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ကိလေသာမီး ငြိမ်းအေးလျက် ဥပဓိလေးပါးမှ ကင်းကာ ခပ်သိမ်းသော အာသဝတရားတို့ကို ပိုင်းခြား သိပြီးလျှင် အာသဝေါကင်းကွာ ရဟန္တာဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်း ငြိမ်းရလတ္တံ့။

၆၅၇။ တောင်ထိပ်၌ ပျော်မွေ့ကုန်သော အနှစ်ခြောက်ဆယ်၌ အားအင် ဆုတ်ယုတ်ကုန်သော သုံးပါးကုန်သော အရပ်တို့မှ အမှန်ယိုကျကုန်သော (မာတင်မျိုးဖြစ်ကုန်သော) လှည်းသန်သဖွယ် အစွယ် ရှိကုန်သော မင်းစီးယာဉ်ဖြစ်ကုန်သော တောနေဆင်ပြောင်ကြီးတို့သည် ရှိကုန်သကဲ့သို့-

၆၅၈။ (ထို့အတူ) အသိန်းမက များစွာကုန်သော ပညာရှိကုန်သော ကြီးသော တန်ခိုးကုန်သော ကြီးမြတ်ခြင်းရှိသူ ရဟန္တာတည်းဟူသော ဆင်တို့သည် ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်မင်း နီးနီးကပ်ကပ် ထားခြင်း၌ အလားတူ မဖြစ်သင့်ကုန်။

၆၅၉။ “ညဉ့်ဦးယံ၌ (သုံးကြိမ်) ရှိခိုးအံ့၊ ညဉ့်လယ်ယံ၌ ရှိခိုးအံ့၊ မိုးသောက်ယံ၌လည်း (သုံးကြိမ်) ရှိခိုးအံ့” ဟု ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိလျက် ဘုရားမြတ်ကို လုပ်ကျွေး၏။

၆၆၀။ အပြင်းအထန် အားထုတ်လျက် ရင့်ကျက်သော ပညာဉာဏ်ရှိသူ၊ အမြော်အမြင် ဆင်ခြင် ဉာဏ်ရှိသူ၊ ထင်သော သတိရှိသူ ဖြစ်လျက် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ သေခ အရာတို့၌ လိမ္မာ၏။

၆၆၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဖြစ်ရကြောင်း ဆုတောင်း တောင့်တခဲ့သော အလုပ် အကျွေး အဖြစ်သို့ ငါ ရောက်ခဲ့ပြီ၊ (ထိုအလုပ်အကျွေးအဖြစ်သည်) သူတော်ကောင်းတရားကြောင့် မတုန်မလှုပ် မြဲမြံစွာ တည်၏။

၆၆၂။ မြတ်စွာဘုရားထံတော်သို့ အကျွန်ုပ်လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်းပင်တည်း၊ သုံးပါး သော ဝိဇ္ဇာတို့သို့ အစဉ်ရောက်ပါပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးအပ်ပါပြီ။

၆၆၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်း ကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် အာနန္ဒတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

အပဒါန်ကျမ်း၌ ရှေးဦးစွာသော ဗုဒ္ဓဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - သီဟာသနိယဝဂ် ===

၁ - သီဟာသနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁။ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ဟူသော သာသနာသည် အရပ်ဆယ်မျက်နှာ ပျံ့နှံ့၍ သာသနာတော်ကို လူသိများသည် ရှိသော် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသော အခါ၌-

၂။ ငါသည် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ခြင်္သေ့ခံသော နေရာပလ္လင်ကို ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ငါသည် ခြင်္သေ့ခံသော နေရာပလ္လင်ကို ပြုပြီးလျှင် ခြေနှင်း အင်းပျဉ်ကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့၏။

၃။ ငါသည် ခြင်္သေ့ခံသော နေရာပလ္လင်ကို မိုးစွတ်လတ်သော် ထိုပလ္လင်ထက်၌ အမိုး ကျောင်းဆောင်ကို လှူဒါန်း ဆောက်လုပ်ခဲ့ပြန်၏။ ငါသည် ထိုလှူဒါန်းရသော စိတ်ကြည်လင်မှုကြောင့် တုသိတာ နတ်ပြည်သို့ ကပ်ရောက်ရ၏။

၄။ ထိုတုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်သောအခါ အလျားနှစ်ဆယ့် လေးယူဇနာ အနံ တစ်ဆယ့်လေးယူဇနာရှိသော ငါ၏ ဘုံဗိမာန်ကို ရှေးကောင်းမှုကံက ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်၏။

၅။ တစ်သိန်းသော နတ်သမီးတို့သည် ငါ့ကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံကုန်၏။ ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်သော ရွှေဖြင့် ပြီးသော ပလ္လင်သည်လည်း ဘုံဗိမာန်၌ ဖြစ်ပေါ်၏။

၆။ ဆင်ယာဉ်၊ မြင်းယာဉ်၊ နတ်ယာဉ်သည် ရှေးရှုတည်လာ၏။ ပြာသာဒ်နှင့် ထမ်းစင်တို့သည်လည်း အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။

၇။ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော ပလ္လင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့် ပြီးသော အခြား များစွာသော ပလ္လင်တို့သည် လည်းကောင်း ခပ်သိမ်းသော ပလ္လင်တို့သည် ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်ကြကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ခြင်္သေ့ခံသော နေရာပလ္လင်ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈။ ငါသည် ရွှေဖြင့် ပြီးသော ခြေနှင်း၊ ငွေဖြင့် ပြီးသော ခြေနှင်း၊ ဖန်၊ ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီးသော ခြေနှင်းတို့ကို စီးရ၏။ ဤသို့ စီးရခြင်းသည် ခြေနှင်းအင်ပျဉ်ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ အကြင်ကောင်းမှုကံကို ပြုဖူး၏။ ငါသည် ထိုအခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါးသို့ လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ့်သုံးကမ္ဘာထက်၌ ဣန္ဒမည်သော စကြာမင်း သုံးကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ သုမနမည်သော စကြာမင်း သုံးကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ်မျှသော ကမ္ဘာ၌ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝရုဏမည်သော စကြာမင်း သုံးကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ခြင်္သေ့ခံသော နေရာပလ္လင်လှူသော မထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော သီဟာသနဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၂ - သီဟာသနိယဝဂ် ===

၂ - ဧကတ္ထမ္ဘိကတ္ထေရအပဒါနိ

၁၃။ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ များစွာသော ကုသိုလ်ရေး အသင်းအဖွဲ့သား အပေါင်းသည်ရှိ၏။ ထိုကုသိုလ်ရေး အသင်းသားတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကြကုန် ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်း ယုံကြည်ကြကုန်၏။

၁၄။ ကုသိုလ်ရေး အသင်းသား အားလုံးတို့သည် စုရုံး တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ဆောင်းဝန်းကို ဆောက်လုပ်ကြကုန်၏။ တိုင်တစ်လုံး မရ၍ တောကြီး၌ ရှာဖွေကြကုန်၏။

၁၅။ ထိုအခါ ငါသည် ယင်းကုသိုလ်ရေး အသင်းသားတို့ကို တော၌ တွေ့မြင်ရသောကြောင့် အသင်းသား အပေါင်းသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် လက်အုပ်ချီလျက် ကုသိုလ်ရေး အသင်းသားများကို မေးမြန်း ၏။

၁၆။ သီလရှိသူ ဥပါသကာများဖြစ်သော ထိုကုသိုလ်ရေး အသင်းသားတို့သည် ငါ မေး မြန်းသည် ရှိသော် အကျွန်ုပ်တို့သည် တန်ဆောင်းဝန်းကို ဆောက်လုပ်လိုကုန်၏။ (သို့သော်လည်း) တိုင်တစ်လုံးကို မရနိုင်ဘဲရှိသည်ဟု ဖြေကြားကြကုန်၏။

၁၇။ ငါ့အား တိုင်တစ်လုံးလှူခွင့်ကို ပေးကြကုန်လော့၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းအံ့၊ ငါသည် တိုင်တစ်လုံးကို ယူဆောင်ခဲ့အံ့၊ ထိုအရှင် အသင်းသားတို့သည် (သင်တို့သည်) ဤအရေး၌ ကြောင့်ကြမဲ့ ဖြစ်ကြပါကုန်လော့။

၁၈။ ထိုကုသိုလ်ရေး အသင်းသားတို့သည် ကြည်လင်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်၍ ငါ့အား တိုင် တစ်လုံး လှူခွင့်ပေးကြကုန်၏။ ထိုအရပ်မှ ပြန်လည်ဆုတ်နစ်ကုန်၍ မိမိနေအိမ်သို့ ပြန်သွားကြကုန်၏။

၁၉။ ကုသိုလ်ရေး အသင်းသားများ ပြန်သွား၍ မကြာမီပင် ငါသည် တိုင်တစ်လုံးကို ယူဆောင် ပြီးသောအခါ ရွှင်ပျသည်ဖြစ်၍ ရွှင်လန်းသော စိတ်ဖြင့် ရှေးဦးစွာ (တိုင်ကို) စိုက်ထူ၏။

၂၀။ ငါသည် ထိုလှူဒါန်းရသော စိတ်ကြည်လင်မှုကြောင့် ဝိမာန်၌ ဖြစ်ရ၏။ ငါ၏ ဝိမာန်သည် အစောက်အားဖြင့် မြင့်၏။ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိ၍ အထက်သို့ စွင့်စွင့်တက်၏။

၂၁။ စည်ကြီးတို့ကို ခတ်တီးအပ်ကုန်သော် ငါသည် အခါခပ်သိမ်း ကွန့်မြူးစံပယ် ရ၏။ ငါးဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ယသောဓရစကြာမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၂၂။ ထိုယသောဓရစကြာမင်းဖြစ်သော အခါ၌လည်း ငါ၏ ဝိမာန်သည် ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိ၍ အထက် သို့ စွင့်စွင့်တက်၏။ အထွတ်တပ်သော အဆောင်မြတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ မွေ့လျော်ဖွယ် တစ်ပင်တိုင် နန်းလည်း ဖြစ်၏။

၂၃။ နှစ်ဆယ့် တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ဥဒေနမည်သောမင်း ဖြစ်၏။ ထိုမင်း အဖြစ်၌လည်း ငါ၏ ဝိမာန်သည် ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိ၍ အထက်သို့ စွင့်စွင့်တက်၏။

၂၄။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော နတ်အဖြစ်၊ လူ အဖြစ်ဟူသမျှ၌ အလုံးစုံသော ချမ်းသာကို ခံစားရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တိုင်တစ်လုံး လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၅။ ငါသည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်ဝယ် တိုင်တစ်လုံး လှူဒါန်းရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တိုင်တစ်လုံး လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကတ္ထမ္ဘိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဧကတ္ထမ္ဘိကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - သီဟာသနိယဝဂ် ===

၃ - နန္ဒတ္ထေရအပဒါန်

၂၇။ လောကထက် မြတ်သည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အလိုလို ဖြစ်လျက် သီလက္ခန္ဓစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ရှာမှီးပြီးသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် ခေါ်မတိုင်းဖြစ် အဝတ်အထည်ကို လှူဒါန်းခဲ့ဖူး၏။

၂၈။ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား ထိုပုဆိုးအလှူကို ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြား တော်မူ၏။ ဤပုဆိုးအလှူကြောင့် ရွှေအဆင်းရှိသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၉။ သင်သည် လူ၊ နတ်စည်းစိမ် နှစ်မျိုးလုံးတို့ကို ခံစားပြီးလျှင် ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းတို့သည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ညီတော်ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၀။ ရာဂဖြင့် တပ်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသော ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်နှစ်သက်မှု နှင့် ယှဉ်ပြီးဖြစ်သော သင်သည် ထိုအခါ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားက တိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်သည် ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်းပြုလတ္တံ့။

၃၁။ သင်သည် ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ကုသိုလ်အကြောင်း ရင်းသည် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်သောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတရားတို့ကို ပိုင်းခြား သိပြီး၍ အာသဝေါကင်းကွာ ကိလေသာ မရှိဘဲ ငြိမ်းအေးလတ္တံ့။

၃၂-၃၃။ ခုနစ်ထောင်သော ကမ္ဘာထက်၌ စေဠအမည်ရှိသော လေးကြိမ်သော စကြာမင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ခြောက်သောင်းသော ကမ္ဘာထက်၌ ဥပစေဠအမည်ရှိသော လေးကြိမ်သော စကြာမင်းတို့ သည် လည်းကောင်း၊ ငါးထောင်သော ကမ္ဘာထက်၌ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ ရတနာ ခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စေဠအမည်ရှိသော လေးကြိမ်သော စကြာမင်းတို့သည် လည်းကောင်း ဖြစ်ဖူး ကုန်ပြီ။

၃၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နန္ဒမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။
သုံးခုမြောက် နန္ဒတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - သီဟာသနိယဝဂ် ===

၄ - စူဠပန္နကတ္ထေရအပဒါန်

၃၅။ အဝေးမှ ဆောင်ယူပူဇော်အပ်သော အလှူဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော ထိုပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအခါ၌ ရဟန်းအပေါင်းမှ ရှောင်လွှဲ ဖဲခွါတော်မူလျက် ဟိမဝန္တာတောင်၌ နေတော်မူ၏။

၃၆။ ထိုအခါ (ရသေ့ဖြစ်သော) ငါသည်လည်း ဟိမဝန္တာတောင် သင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေ၏။ ကြွလာတော်မူ၍ မကြာသေးမီ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသို့ ငါသည် ချဉ်းကပ်၏။

၃၇။ ငါသည် ကြာမျိုးစုံဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ပန်းထီးကို ယူ၍ လူတို့ထက် မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၏။ ရူပါဝစရဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုင်နေမှု အန္တရာယ်ကို ပြု၏။

၃၈။ ငါသည် ကြာမျိုးစုံဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ပန်းထီးကို လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် မြှောက်ချီလျက် မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် အလှူခံတော်မူ၏။

၃၉။ ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြကုန်လျက် ဟိမဝန္တာတောသို့ ကပ် ရောက်ကြကုန်၏။ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရား အနုမောဒနာ ပြုလတ္တံ့ဟု (နှလုံးပိုက်လျက်) ကောင်းချီးပေးသော အခြင်းအရာကို ဖြစ်စေကုန်၏။

၄၀။ ထိုနတ်တို့သည် ဤစကားကို ပြောဆိုပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ ငါသည် ကောင်းကင်၌ မြတ်သော ပဒုမ္မာကြာထီးကို ဆောင်းမိုးလျက်နေစဉ်-

၄၁။ ရသေ့သည် ပွင့်ချပ်တစ်ရာ ပဒုမ္မာကြာထီးကို ယူ၍ ငါဘုရားအား ပေးလှူ၏။ ငါသည် ထိုရသေ့ကို ဗျာဒိတ်စကား ဟောကြားပေအံ့။ ငါ ဟောကြားမည့် ဗျာဒိတ်စကားကို နာကြကုန်လော့-

၄၂။ နှစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်သော အာယုကပ်တိုင်တိုင် နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ (ခံစားလတ္တံ့)၊ သုံးဆယ့်လေးကြိမ်တိုင်အောင်လည်း စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၄၃။ ကျင်လည်ရတိုင်းသော နတ်အဖြစ်၊ လူအဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ပဒုမ္မာကြာပန်းသည် ဟင်းလင်းအပြင် လွင်တီးခေါင်၌ တည်လျက် ထိုသူကို ဆောင်းမိုးထားလတ္တံ့။

၄၄။ ကမ္ဘာ တစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာက မင်းမျိုးဖြစ်သော အမည်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်လတ္တံ့။

၄၅။ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ဟူသော သာသနာတော်သည် ထင်ရှားလတ်သော် လူအဖြစ်ကို ရလတ္တံ့၊ ထိုသူသည် စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းမှု၌ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၆။ နှစ်ယောက်လုံးသည်လည်း “ပန္နက” အမည်ရှိသော ညီနောင်နှစ်ဦး ဖြစ်ကြလတ္တံ့၊ မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် အကျိုးကို ခံစားကုန်လျက် သာသနာတော်ကို တောက်ပစေကုန်လတ္တံ့ (ဟုဟောကြားတော်မူ၏)။

၄၇။ ငါသည် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်သာ ရှိသေးလျက် အိမ်၏ စီးပွားမဲ့ဖြစ်သော သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၏။ ငါသည် သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ တရားထူးကို မရနိုင်ပေ။

၄၈။ ရှေးကဿပမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ဉာဏ်လေးသော သူကို ပြောင်လှောင် ရှုတ်ချ ခဲ့ဖူးသောကြောင့် ငါ၏ ပင်ကိုဉာဏ်သည် နွဲ့နွေး ထိုင်းမှိုင်း၏။ မိမိအိမ်သို့ ယခုပင်သွားလော့ဟု ငါ့ကို နောင်တော် (မဟာပန်) ကလည်း နှင်ထုတ်၏။

၄၉။ ထိုငါသည် နှင်ထုတ်အပ်သည်ဖြစ်လျက် သံယာဇာန်၏ တံခါးမုခ်ဖြစ်သော ထိုအရပ်၌ ရဟန်း အဖြစ်ကို ငဲ့ကွက်ကာ နှလုံးမသာယာဘဲ ရပ်တည်ခဲ့၏။

၅၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအရပ်သို့ ကြွရောက်လာပြီး ငါ၏ ဦးခေါင်းကို သုံးသပ်တော်မူ၍ လက်မောင်းကို ဆွဲကိုင်လျက် ငါ့ကို သံယာဇာန်သို့ သွင်းတော်မူ၏။

၅၁-၅၂။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား အစဉ်သနားတော်မူသည် ဖြစ်၍ (ရဇော ဟရဏံ၊ ရဇော ဟရဏံ) ဟု ဤသို့ ရွတ်ဆို နှလုံးသွင်းလော့ဟု (မိန့်တော်မူ၍) ဖြူစင်သော ခြေသုတ်ပုဆိုးကို ပေးတော် မူ၏။ ငါသည် သင့်တင့်သော အရပ်၌ တည်လျက် လက်တို့ဖြင့် ထိုပုဆိုးကို ကိုင်၍ (နောင်တော် သင်အပ်သော) “ပဒုမံ ယထာ ကောကနဒံ သုဂန္ဓိ” စသော ဂါထာကို အောက်မေ့မိ၏။ ထိုသို့ အောက်မေ့ရာ၌ ငါ၏ စိတ်သည် ကိလေသာမှ လွတ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၅၃။ ဈာန်စိတ်ဖြင့် ပြီးစေအပ်ကုန်သော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်းတို့၌ အလုံးစုံ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်၏။ ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတို့ကို ပိုင်းခြားသိလျက် အာသဝေါကင်းကွာ ကိလေသာ မရှိဘဲ နေရ၏။

၅၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စူဠပန်မထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် စူဠပန္နကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - သီဟာသနိယဝဂ် ===

၅ - ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထေရအပဒါန်

၅၅။ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံသည်ရှိသော် ငါသည် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စေတီတော်အား ပူဇော်ခြင်းကို ပြုခဲ့၏။

၅၆။ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံရာ ထိုအရပ်၌ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံလျက် ကြီးသော တန်ခိုး ရှိကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ဟူသမျှတို့ကို ငါသည် ပူဇော်ရာဌာနသို့ ပင့်ဆောင်၍ သံဃာတော်အား ဆွမ်းလှူခြင်း (သံဃဘတ်) ကို ပြုခဲ့၏။

၅၇။ ထိုအခါ၌ သုမေဓာမြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးသည် ရှိခဲ့၏။ အမည်အားဖြင့် ‘သုမေဓာ’ ဟု ထင်ရှားသော ထိုမထေရ်သည် ထိုဆွမ်းအလှူပွဲ၌ အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏။

၅၈။ ငါသည် ထိုဆွမ်းလှူရသော စိတ်ကြည်လင်မှုကြောင့် နတ်ဗိမာန်၌ ဖြစ်ရ၏။ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင် ကုန်သော နတ်သမီးတို့သည် ငါ့အား ဖျော်ဖြေမွေ့ လျော်စေကုန်၏။

၅၉။ ထိုနတ်သမီးတို့သည် ကာမစည်းစိမ်တို့ဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ငါ့အလိုအတိုင်း ဖြစ်စေကုန်၏။ ငါသည် အခြားတစ်ပါးသော နတ်တို့ကိုလည်း (အသက်၊ အဆင်းစသော စံချိန်အားဖြင့်) လွှမ်းမိုးရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆည်းပူးခဲ့သော ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၀။ နှစ်ဆယ့် ငါးကမ္ဘာထက်၌ ဝရုဏမည်သောမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ငါသည် စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်၍ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော ဘောဇဉ်ရှိသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၆၁။ ထိုတိုင်းသူပြည်သားတို့သည် မျိုးစေ့ကို မစိုက်ပျိုးရကုန်၊ ထွန်တုံးတို့ကိုလည်း (ထွန်ယက်အံ့သောငှါ လယ်ယာသို့) မဆောင်ရကုန်၊ မထွန်မယက် အလိုလိုကျက်သော သလေးကို လူတို့ သုံးဆောင်ရကုန်၏။

၆၂။ ထိုတိုင်းပြည်၌ မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီး၍ ငါသည် နတ်ပြည်သို့ တစ်ဖန် ရောက်ရပြန်၏။ ထိုဘဝ၌ လည်း ငါ့အား အလားတူ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပြည့်စုံ လုံလောက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။

၆၃။ မိတ်ဆွေဟုတ်သူ မဟုတ်သူ လူအားလုံးတို့သည် ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲကုန်၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည် လည်း ငါ့အား ချစ်မြတ်နိုးအပ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၄။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ အမွှေးနံ့သာ လှူဒါန်းခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍ ငါသည် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နံ့သာလိမ်းကျ လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၅။ ငါသည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ လူတို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ တန်ခိုး အာနုဘော်ကြီးမား များမြတ်သည့် အင်အားရှိသော စကြာဝတေးမင်းသည် တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၆၆။ ထိုငါသည် လူများအပေါင်းကို ငါးပါးသီလတို့၌ တည်စေ၍ နတ်ပြည်သို့သာ လားရောက်စေခဲ့သောကြောင့် နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သူ ဖြစ်၏။

၆၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - သီဟာသနိယဝဂ် ===

၆ - ရာဟုလတ္ထေရအပဒါန်

၆၈။ လောကထက် မြတ်သည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ ဘုံခုနစ်ဆင့် ရှိသော ကျောင်းပြာသာဒ်၌ ငါသည် ကြေးမုံကိုခင်း လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၆၉။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ လူတို့ထက် ထူးကဲတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည် ရဟန္တာတစ်သိန်းတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှ ရောပြမ်းလျက် ဂန္ဓကုဋိသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူ၏။

၇၀။ လူတို့ထက် မြင့်မြတ်၍ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဂန္ဓကုဋိကို ထွန်းလင်းတော်မူစေကာ ရဟန်းသံဃာ (အလယ်) ၌ တည်လျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏-

၇၁။ အကြင် ဥပါသကာယောက်ျားသည် ဤပြာသာဒ်ကျောင်းကို ထွန်းလင်းစေအပ်၏။ ကြေးမုံကို လည်း ကောင်းစွာ ခင်းကျင်းအပ်၏။ ထိုဥပါသကာယောက်ျားကို ငါဘုရားသည် ဗျာဒိတ်စကား ဟောကြားပေအံ့၊ ဟောကြားမည့် စကားကို နာကြကုန်လော့-

၇၂။ ရွှေ၊ ငွေဖြင့် ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရာ ဖြစ်ကုန်သော ပြာသာဒ် အလုံးစုံတို့သည် ကောင်းကင်၌ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။

၇၃။ ခြောက်ဆယ့်လေးကြိမ် သိကြားမင်း (ဖြစ်၍) နတ်မင်း၏ အဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ အကြိမ် တစ်ထောင် ဘဝခြားဘဲ စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၇၄။ နှစ်ဆယ့် တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း အပိုင်းအခြား ရှိသည်ဖြစ်၍ ရန်သူကို အောင်ပြီးသော ဝိမလမည်သော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၇၅။ အုတ်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်သော ရေဏုဝတီမည်သော မင်းနေပြည်သည် အလျား သုံးယူဇနာရှိ၍ လေးထောင့်နှင့် ယှဉ်၏။

၇၆။ မြတ်သော စုလစ်မွမ်းချွန်နှင့် ပြည့်စုံ၍ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော သုဒဿနမည်သော ပြာသာဒ်ကို ဝိသကြိုနတ်သားသည် ဖန်ဆင်းအပ်၏။

၇၇။ ထိုရေဏုဝတီပြည်ကြီးသည် အသံဆယ်မျိုးတို့ဖြင့် မဆိတ်သုဉ်းဘဲ ပညာသည်တို့ဖြင့်လည်း ရောပြမ်းသည် ဖြစ်၍ ‘နတ်တို့၏ နေရာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကဲ့သို့’ ဖြစ်လတ္တံ့။

၇၈။ ‘နေလုလင်သည် ထွန်းလင်း တက်ကြွလာသည်ရှိသော် ထက်ဝန်းကျင်မှ တောက်ပသကဲ့သို့’ အလျှံထွက်သော ထိုသုဒဿနပြာသာဒ်၏ အရောင်သည် ထက်ဝန်းကျင် ရှစ်ယူဇနာတိုင်အောင် ထိုရေဏုဝတီပြည်ကို အမြဲထွန်းလင်းစေလတ္တံ့။

၇၉။ ကမ္ဘာ တစ်သိန်းထက်၌ သြဏ္ဍာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အမည်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်လတ္တံ့။

၈၀။ ထိုသူသည် တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေခဲ့၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ရင်သွေးအစစ် သားတော်ချစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

၈၁။ ထိုသူသည် အိမ်၌ အကယ်၍ နေငြားအံ့၊ စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ရာ၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော သူသည် အိမ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကိုရရန် အကြောင်းအခွင့် မရှိပေ။

၈၂။ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော ထိုသားတော်သည် လူ့ဘောင်မှ ထွက်၍ ရဟန်း ပြုလတ္တံ့၊ အမည်အားဖြင့် “ရာဟုလာ” ဟူသော အမည်ရှိသော ရဟန္တာဖြစ်လတ္တံ့။

၈၃။ မြတ်စွာဘုရား ‘ယစ်မသည် အဥကို စောင့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စာမရီမည်သော သားကောင်သည် အမြီးကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော သီလနှင့် ပြည့်စုံသော တပည့်တော်သည်လည်း ဤအတူပင် (သီလကို) စောင့်ရှောက်ပါသည် ဘုရား။

၈၄။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို သိ၍ သာသနာတော်၌ ဓမ္မလျော်လျက် နေ၏၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါ တရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိ၍ အာသဝေါကင်းကွာ ကိလေသာ မရှိဘဲ နေရ၏။

၈၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ရာဟုလာမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ရာဟုလထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - သီဟာသနိယဝဂ် ===

၇ - ဥပသေနဝင်္ဂန္တုတ္တထေရ်အပဒါန်

၈၆။ လူတို့ထက် မြတ်သော တောင်ဝှမ်း၌ နေတော်မူသော ဘုန်းတော်ကြီးသော ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသို့ တပည့်တော် ချဉ်းကပ်ခဲ့ပါ၏။

၈၇။ ထိုအခါ ငါသည် မဟာလေ့ကားပန်းကို မြင်၍ အညှာတို့ကို ဖြတ်တောက်ပြီးလျှင် ထီး၌ တန်ဆာဆင်လျက် မြတ်စွာဘုရားအား ရှေးရှုတင်ထား (လှူဒါန်း) ခဲ့ပါ၏။

၈၈။ မွန်မြတ်သော အစာ၊ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ဖြစ်သော ဆွမ်းကိုလည်း ပေးလှူခဲ့၏၊ ထိုတောင်ဝှမ်း၌ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ကိုးယောက်မြောက်သော ရဟန်း ရှစ်ပါးတို့ကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၈၉-၉၀။ ကြီးသော လုံ့လရှိသော အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။ ဤထီးအလှူဖြင့် လည်းကောင်း၊ မြတ်သော ဆွမ်းအလှူဖြင့် လည်းကောင်း ထိုလှူဒါန်းသော ကြည်လင်မှုကြောင့် စည်းစိမ်ကို ခံစားရလတ္တံ့။ သုံးဆယ့်ခြောက် ကြိမ် သိကြားမင်းဖြစ်၍ နတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။

၉၁။ နှစ်ဆယ့်တစ်ကြိမ် စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း၏ အဖြစ်သည် ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၉၂။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သြက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမအမည် ရှိတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၉၃။ သာသနာတော် ထွန်းလင်းသည်ရှိသော် လူ့အဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်တို့၌ တရားအမွေခံ ရင်သွေးဖြစ်၍ တရားတော်က ဖန်ဆင်းအပ်သူ ဖြစ်လတ္တံ့။

၉၄။ “ဥပသေန” ဟူသော အမည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထက်ဝန်းကျင် ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အမြတ်ဆုံးရာထူး (ဧတဒဂ်အရာ)၌ ထားတော်မူလတ္တံ့။

၉၅။ ငါ့အား အဆုံးဘဝ ဖြစ်၏၊ အလုံးစုံသော ဘဝတို့ကို အကြွင်းမဲ့ နှုတ်ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣစ္ဆာရီ နှင့်တကွသော မာရ်ကို အောင်၍ အဆုံးဖြစ်သော (ခန္ဓာ) ကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၉၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ဝင်္ဂန္တပုဏ္ဏား၏ သားဖြစ်သော အသျှင်ဥပသေနမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

ခုနစ်ခုမြောက် ဥပသေနဝင်္ဂန္တပုဏ္ဏတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။
တတိယဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ထေရပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - သီဟာသနိယဝဂ် ===

၈ - ရဋ္ဌပါလတ္ထေရအပဒါန်

၉၇-၉၈။ လောကထက် ကြီးမြတ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် လှည်းသန်သဖွယ် အစွယ်ရှိသော၊ မင်းစီးယာဉ်ဖြစ်သော၊ ထီးဖြူဖြင့် တင့်တယ်သော၊ ကကြီးတန်ဆာ၊ ဆင်ထိန်းနှင့် တကွသော ဆင်ပြောင်ကြီးကို ပေးလှူအပ်၏။ ထိုအလုံးစုံကို တန်ဖိုးဖြတ်စေ၍ သံဃာ့အရံကို ဆောက်လုပ်စေခဲ့၏။

၉၉။ ငါသည် ငါးသောင်းလေးထောင်ကုန်သော ပြာသာဒ်ဆောင်တို့ကို ဆောက်လုပ်စေခဲ့၏။ ရေလျှင်ကြီးသဖွယ် ကြီးကျယ်သော လှူဒါန်းခြင်းကို ပြုလုပ်၍ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား ဆောက်နှင်းလှူဒါန်းခဲ့၏။

၁၀၀။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော အလိုလို သိတော်မူသော မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကျောင်းအနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။ လူအားလုံးတို့ကို ရွှင်ပျစေလျက် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။

၁၀၁။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအလှူအကျိုးကို ငါ့အား ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ရဟန်းသံဃာ (အလယ်) ၌ ထိုင်တော်မူလျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏ -

၁၀၂။ ဤသူသည် ငါးသောင်းလေးထောင်သော ပြာသာဒ်ဆောင်တို့ကို ဆောက်လုပ်စေခဲ့၏။ (ထိုအလှူ၏) အကျိုးကို ဟောပေအံ့၊ ဟောကြားမည့် ဗျာဒိတ်စကားကို နာကြကုန်လော့ -

၁၀၃။ တစ်သောင်းရှစ်ထောင်ကုန်သော၊ စုလစ်မွမ်းချွန်တပ်သော အဆောင်တို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ မြတ်သော ဗိမာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော ထိုအသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း အလုံးစုံ ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်လတ္တံ့။

၁၀၄။ နတ်တို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ အကြိမ်ငါးဆယ် သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ ငါးဆယ့်ရှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၀၅။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သြက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အမည်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်လတ္တံ့။

၁၀၆။ ထိုအခါ နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် များသော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော ကြွယ်ဝသော အမျိုး၌ ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၁၀၇။ ထိုသူသည် နောက်၌ ရဟန်းပြု၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် “ရဋ္ဌပါလ” ဟူသော အမည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၀၈။ ထိုသူသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်း လုံ့လဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ကိလေသာ ငြိမ်းအေးလျက် ကင်းသော ဥပဓိရှိသူ ဖြစ်လျက် ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝေါကင်းကွာ ကိလေသာ မရှိဘဲ ငြိမ်းအေးလတ္တံ့။

၁၀၉။ (ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မြေပြင်အိပ်ရာမှ) ထ၍ လူ့ဘောင်မှ ထွက်မြောက်လျက် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို စွန့်အပ်ကုန်၏။ ငါ့အား ‘တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့’ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ တွယ်တာ စုံမက်ခြင်းသည် မရှိ။

၁၁၀။ ယောဂ၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တတ်သော ငါ၏ လုံ့လသည် ဝန်ဆောင်နွားလားသဖွယ် ဖြစ်၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၁၁၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ရဋ္ဌပါလမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ရဋ္ဌပါလတ္ထေရအပဒါန်ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - သီဟာသနိယဝဂ် ===

၉ - သောပါကတ္ထေရအပဒါန်

၁၁၂။ တောကြီး (အတွင်းဖြစ်သော) မြတ်သော တောင်၌ တောင်ဝှမ်းလိုက်ကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းနေစဉ် သိဒ္ဓတ္ထမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၁၁၃။ ကြွရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မြင်၍ လောကထက် ကြီးမြတ်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား သစ်ရွက်အခင်း ဖြန့်ခင်းပြီးလျှင် ငါသည် ပန်းနေရာကို ပေးလှူခဲ့ ၏။

၁၁၄။ ပန်းနေရာ၌ ထိုင်တော်မူလျက် သိဒ္ဓတ္ထမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ လားရာ ‘ဂတိ’ ကို သိတော်မူ၍ မမြဲသည်၏ အဖြစ် ‘အနိစ္စသည်’ ကို ထုတ်ဖော် မြွက်ဆိုတော်မူ၏။

၁၁၅။ ပြုပြင် စီရင်အပ်သော ‘သင်္ခါရ’ တရားတို့သည် မမြဲကုန်စွတကား၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း သဘော ရှိကုန်၏။ ဖြစ်ကုန်ပြီး၍ ချုပ်ပျက်ကုန်၏။ ထိုပြုပြင် စီရင်အပ်သော ‘သင်္ခါရ’ တရားတို့၏ ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည် ချမ်းသာ၏။

၁၁၆။ ဤတရားတော်ကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် လောကထက် ကြီး၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော လုံ့လကြီးသူ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ‘ကောင်းကင်၌ ဟင်္သာမင်း ပျံတက်သကဲ့သို့’ ကောင်းကင်၌ ပျံကြွတော်မူ၏။

၁၁၇။ ငါသည် မိမိအယူကို စွန့်၍ “အမြဲမရှိ” ဟူသော အမှတ်သည်ကို ပွားများ၏။ ငါသည် တစ်ရက်မျှ ပွားများပြီး၍ ထိုအရပ်၌ပင် သေလွန်ရ၏။

၁၁၈။ နှစ်ပါးသော စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီး၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်း အပ်သောကြောင့် အဆုံးဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် ဒွန်းစက္ကားမျိုးသို့ ရောက်ရလေ၏။

၁၁၉။ လူ့ဘောင်မှ ထွက်၍ လူ၏ စီးပွားမဲ့ဖြစ်သော ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြု၏။ ငါသည် ဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးသည်ဖြစ်လျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရ၏။

၁၂၀။ အားထုတ်မှု ‘ဝီရိယ’ ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်ထားသည့် စိတ်ရှိသော သီလတို့၌ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်သော ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို နှစ်သိမ့်စေ၍ ရဟန်း အဖြစ်ကို ရ၏။

၁၂၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်ဝယ် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်ဝယ် အကြင် အနိစ္စသည်ကို ပွားများခဲ့၏။ ထိုအနိစ္စ သည်ကို ပွားများသော ငါ့အား အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ရာ (အရဟတ္တဖိုလ်) သို့ ရောက်ရ၏။

၁၂၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်း ကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သောပါကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သောပါကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - သီဟာသနိယဝဂ် ===

၁၀ - သုမင်္ဂလတ္ထေရအပဒါန်

၁၂၄။ ယဇ်ကြီး၊ အလှူကြီးကို ပူဇော်လိုသော ငါသည် ယဇ်စာဘောဇဉ်ကို စီရင်ပြီးလျှင် စင်ကြယ်သော ရဟန်းတို့ကို မျှော်ငံ့လျက် ကျယ်ဝန်းသော တန်ဆောင်းဝန်း၌ ရပ်တည်၏။

၁၂၅-၁၂၆-၁၂၇။ ထိုအခါ များသော အခြံအရံ ရှိတော်မူသော တစ်လောကလုံးကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်ကာ အလိုလိုသာဖြစ်သည့် အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုန်းတော်ကြီးသည် ဖြစ်၍ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်ပါးရှိသော တပည့်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် 'တောက်ပသော နေမင်းကြီးကဲ့သို့' ခရီးလမ်းမ၌ (ရွှေတောင်မားမားရွှေတွားသို့) ကြွသွားတော်မူသော ပိယဒဿီ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရပေ၏။ ဖူးမြင်ရသော် လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွလာတော်မူပါဟု စိတ်ဖြင့် သာလျှင် ပင့်ဖိတ်၏။

၁၂၈။ လောက၌ အတုမဲ့ ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသည် ငါ၏ စိတ်အကြံအစည်ကို သိတော်မူ၍ ရဟန္တာတစ်ထောင်တို့နှင့်တကွ ငါ၏ အိမ်တံခါးသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူလာ၏။

၁၂၉။ ယောက်ျားမြတ်အာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ပြာသာဒ်ထက်သို့ တက်တော်မူ၍ မြတ်သော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူပါလော့။ (ဤသို့ စိတ်ဖြင့်သာလျှင် ပင့်ဖိတ်၏)။

၁၃၀။ ကိုယ်တော်တိုင် ယဉ်ကျေးတော်မူသည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသော ရဟန္တာ ပရိသတ်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော ကိုယ်တော်တိုင် ကူးမြောက်တော် မူပြီးသည်ဖြစ်၍ ကူးမြောက်ပြီးသော သူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ဘုရားသည် ပြာသာဒ်ထက်သို့ တက်တော်မူ၍ မြတ်သော နေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။

၁၃၁။ မိမိအိမ်၌ ရှေးရှုတည်ရှိသော အစာအာဟာရကို ငါသည် ကြည်ညိုလှသည် ဖြစ်၍ မိမိလက် တို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၁၃၂။ ငါသည် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နှစ်သက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ လက်အုပ်ချီလျက် ဘုရားမြတ်ကို ရှိခိုး၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ မြင့်မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည် အံ့ဖွယ်ရှိစွ တကား။

၁၃၃။ အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ဆွမ်းစားကုန်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့က များပြားကုန်၏။ ဤအာနုဘော်သည် အရှင်ဘုရား၏ အာနုဘော်သာလျှင် ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

၁၃၄။ လောကထက် ကြီး၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာ (အလယ်) ၌ ထိုင်တော်မူလျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏-

၁၃၅။ အကြင်သူသည် ဖြောင့်မတ်သည် ဖြစ်၍ တည်ကြည်သော သံဃာကို လည်းကောင်း၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသော မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။ (ထိုသူကို ဗျာဒိတ်စကား ဟောကြားပေအံ့) ဟောကြားမည့် ငါ၏ ဗျာဒိတ်စကားကို နာကြကုန်လော့-

၁၃၆။ ထိုသူသည် နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကြိမ် နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ ထိုသူသည် မိမိကုသိုလ် ကောင်းမှုကို အားထုတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့။

၁၃၇။ ထိုသူသည် တစ်ဆယ့်ရှစ်ကြိမ် စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ အကြိမ်ငါးရာ တိုင်တိုင် ဧကရာဇ် မင်းဖြစ်၍ မြေအပြင်ကို စိုးအုပ်ရလတ္တံ့။

၁၃၈။ ကျားတို့၏ မှီခိုရာ ဖြစ်၍ အသံကျစ်ကျစ် မြည်တတ်သော တောသို့ သက်ဝင်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ပြီးလျှင် ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။

၁၃၉။ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာသော ဝရကပ်ဝယ် ဆွမ်းလှူခဲ့သည့် ဘဝမှ စ၍ ငါသည် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဆွမ်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၄၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုမင်္ဂလမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် သုမင်္ဂလထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ခုမြောက် သီဟာသနိယဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - သုဘူတိဝဂ် ===

၁ - သုဘူတိတ္ထေရအပဒါန်

၁။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီးဖြစ်သော အရပ်၌ နိသဘမည်သော တောင်ရှိ၏။ (ထိုတောင်၌) ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်းကို ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏။ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်၏။

၂။ အမည်အားဖြင့် ကောသိယဟု ထင်ရှားသော လွန်ကဲသော အကျင့်ရှိသည့် ရသေ့ဖြစ်သော ငါသည် ထိုအခါ၌ နိသဘမည်သော တောင်၌ အဖော်မမိုး တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်၍နေ၏။

၃။ ထိုအခါ ငါသည် အသီး၊ အမြစ်၊ အရွက်ကို (ဆွတ်ချွေ၊ တူးဆွ၊ ခူးယူ၍) မစား၊ ငါသည် ထိုအခါ၌ အလိုလိုဖြစ်သော ကောင်းစွာ ကြွေကျသော သစ်သီးကိုသာလျှင် မှီ၍ အသက်မွေး၏။

၄။ ငါသည် အစာမမျှ အသက်ကိုပင် စွန့်ရသော်လည်း အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို မဖျက်ဆီး၊ မိမိစိတ်ကို နှစ်သက်အားရစေ၏။ မရှာမှီးအပ်သည်ကို ကြဉ်ရှောင်၏။

၅။ အကြင်အခါ ရာဂနှင့် စပ်ယှဉ်သော စိတ်သည် ငါ့အား ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ကိုယ်တိုင်သာလျှင် (ဉာဏ်ဖြင့်) ဆင်ခြင်၏။ ငါသည် တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရာဂနှင့် စပ်ယှဉ်သော စိတ်ကို ဆုံးမ၏။

၆။ တပ်နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်သော အာရုံ၌ တပ်နှစ်သက်ငြားအံ့၊ အမျက်ထွက်ဖွယ်ဖြစ်သော အာရုံ၌ အမျက်ထွက်ငြားအံ့၊ တွေဝေဖွယ်ဖြစ်သော အာရုံ၌ တွေဝေငြားအံ့၊ သင်သည် တောမှ ထွက်သွားလော့။

၇။ ဤတောအရပ်သည် စင်ကြယ်ကုန်သော အညစ်အကြေး ကင်းကုန်သော ရသေ့ရဟန်းတို့၏ နေရာဖြစ်၏။ စင်ကြယ်သူကို မဖျက်ဆီးလင့်၊ သင်သည် တောမှ ထွက်သွားလော့။

၈။ သင်သည် အကြင်အခါ၌ အိမ်ရာတည်ထောင်သူ လူဖြစ်၍ သားသမီးကို ရလတ္တံ့၊ ထိုအခါ၌ သင်သည် နှစ်ပါးသော အကျိုးတို့ကို မလွဲချော်စေလင့်၊ သင်သည် တောမှ ထွက်သွားလော့။

၉။ ‘ယုတ်ညံ့သော မီးစဖြစ်သော ထင်းကုလားတုံးသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အရာ၌ ကိစ္စကို မပြီးစေနိုင်သကဲ့သို့၊ ရွာ၌ လည်းကောင်း၊ တော၌ လည်းကောင်း ကိစ္စကို မပြီးစေနိုင်။ ထိုစကား မှန်၏။ ထိုထင်းကုလားတုံးကို ထင်းဟူ၍ မသမုတ်အပ်။’

၁၀။ သင်သည် ထင်းကုလားတုံးနှင့် အလားတူ၏။ လူလည်း မမည်၊ ကိုယ် နှုတ် စောင့်စည်းသော ရဟန်းလည်း မဟုတ်၊ သင်သည် နှစ်ပါးစုံမှ လွတ်သည်ဖြစ်၍ ယခုပင် တောမှ ထွက်သွားလော့။

၁၁။ သင်၏ ဤကောင်းမှု ကံကို အဘယ်သူသည် သိနိုင်အံ့နည်း၊ ပျင်းရိခြင်း များသော်လည်း ငါ၏ သဒ္ဓါတရားသည် ဝန်ကို ရွက်ဆောင်၏ဟူသော အကြံအစည်သည် သင့်အား ဖြစ်အံ့သည်သာတည်း။

၁၂။ မြို့ကြီးသူသည် မစင်ကို စက်ဆုပ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ပညာရှိတို့သည် သင့်ကို စက်ဆုပ်ကုန်လတ္တံ့၊ ရသေ့တို့သည် သင့်ကို ဆွဲငင်၍ အခါခပ်သိမ်း အပြစ်တင်ကုန်လတ္တံ့။

၁၃။ ပညာရှိတို့သည် အဆုံးအမကို ကျော်နင်း ကျူးလွန်သော သင့်ကို စွပ်စွဲ ပြောဆိုကုန်လတ္တံ့၊ သင်သည် ရသေ့ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းကို မရသည်ရှိသော် အသို့လျှင် အသက်မွေးနိုင်အံ့နည်း။

၁၄။ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အရပ်သုံးပါးမှ ယိုစီးကျသော အမုန်ရှိသော ကြီးသော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော တောင်ထိပ်၌ မွေ့လျော်သော အနှစ်ခြောက်ဆယ်၌ အားဆုတ်ယုတ်သော ဆင်ကို ဆင်အုပ်မှ ကပ်၍ နှင်ထုတ်၏။

၁၅-၁၆။ ဆင်အုပ်မှ လွတ်ထွက်သော ဆင်သည် သာယာဖွယ် ချမ်းသာကို မရ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်၍ နှလုံးမသာယာ ဖြစ်ရ၏။ ကြံ့မိုင်လျက် တုန်လှုပ်ရသကဲ့သို့ ထို့အတူသာလျှင် ရသေ့တို့သည် ပညာမဲ့သော သင့်ကိုလည်း နှင်ထုတ်ကုန်လတ္တံ့။ သင်သည် ထိုရသေ့တို့က နှင်ထုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ သာယာဖွယ် ချမ်းသာကို မရလတ္တံ့။

၁၇။ နေ့အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ည၌အခါ၌ လည်းကောင်း သောကတည်းဟူသော ငြောင့်သည် စူးဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍ ပူပန်ခြင်းဖြင့် လောင်မြိုက်ရလတ္တံ့။ ဥပမာအားဖြင့် ဆင်အုပ်မှ နှင်ထုတ်ခံရသော ဆင်ကဲ့သို့တည်း။

၁၈။ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ရွှေသည် တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဖွယ်၌ မထွန်းပ မပြီးစီးနိုင် သကဲ့သို့ ထို့အတူ သီလမှ ယုတ်သော သင်သည် တစ်စုံတစ်ခု ပြုဖွယ်ကိစ္စ၌ မတောက်ပလတ္တံ့။

၁၉။ သင်သည် အိမ်၌ နေသော်လည်း အသို့လျှင် အသက်မွေးနိုင်အံ့နည်း၊ သိုမှီးထားအပ်သော မိဘက်ဖဘက်မှ လာသော ဥစ္စာသည် သင့်အား မရှိချေ။

၂၀။ ကိုယ်တိုင် လယ်လုပ်၊ ကုန်သွယ်၊ ရောင်းဝယ်မှုကို ပြု၍ ကိုယ်၌ ချွေးကို ယိုစီးစေလျက် အိမ်၌ ဤသို့ အသက်မွေးမှုကို မနှစ်သက်အပ်။

၂၁။ ငါသည် ထိုတော၌ ညစ်ညူးပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်သောစိတ်ကို ဤသို့ တားမြစ်၏။ အထူးထူး သော တရားစကားကို နှလုံးသွင်းလျက် မကောင်းမှုမှ စိတ်ကို တားမြစ်၏။

၂၂။ ငါသည် မမေ့မလျော့ဘဲ ဤသို့ နေစဉ် ငါ့အား အနှစ်သုံးသောင်းတို့သည် တောအတွင်း၌ လွန်ကုန်၏။

၂၃။ မြတ်သော အကျိုးကို ရှာမှီးလျက် မမေ့မလျော့ခြင်း၌ မွေ့လျော်သော ငါ့ကို မြင်၍ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၂၄။ ရွှေတည်သီး မှည့်အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သည် ဖြစ်၍ နှိုင်း ယှဉ်စရာ ဥပမာမရှိသော အဆင်းသဏ္ဍာန်အားဖြင့် အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအခါ ကောင်းကင်၌ စကြို ကြွတော်မူ၏။

၂၅။ ကောင်းစွာ ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တစ်ခဲနက်သော တိမ် တိုက်ကြား ၌ လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း ဇေနဉာဏ်တော်ဖြင့် အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအခါ ကောင်းကင်၌ စကြို ကြွတော်မူ၏။

၂၆။ မကြောက်မရွံ့သော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ယဉ်ကျေးသော ဆင်မင်းကဲ့သို့ လည်း ကောင်း၊ တင့်တယ်စံပယ်သော ကျားမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း (မြတ်စွာဘုရားသည်) ထိုအခါ ကောင်းကင်၌ စကြို ကြွတော်မူ၏။

၂၇။ သိင်္ဂီနိက်ရွှေစင်အဆင်းနှင့် တူသော ကိုယ်အဆင်း ရှိတော်မူသော ရှားမီးကျိုးနှင့် တူတော်မူ သော ဇောတိရသမနောမြနှင့် တူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအခါ ကောင်းကင်၌ စကြို ကြွတော်မူ၏။

၂၈။ စင်ကြယ်သော ကေလာသငွေတောင်နှင့် တူသော လပြည့်နေ့၌ လကဲ့သို့သော မွန်းတည့်အခါ နေကဲ့သို့သော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအခါ ကောင်းကင်၌ စကြို ကြွတော်မူ၏။

၂၉။ ကောင်းကင်၌ စကြို ကြွတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသောကြောင့် ထို အခါ ငါသည် “ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် နတ်လေလော၊ သို့မဟုတ် လူလေလော” ဟု ဤသို့ ကြံစည်မိ၏။

၃၀။ မြေအပြင်၌ ဤသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ငါသည် ကြားလည်း မကြားစဖူး၊ မြင်လည်း မမြင်စဖူး၊ စင်စစ် ဗေဒင်မန္တရားပုဒ်သည် ရှိ၏။ ဤသူသည် မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၁။ ငါသည် ဤသို့ ကြံပြီး၍ မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၏။ ထိုအခါ ငါသည် အထူးထူးသော ပန်းကို လည်းကောင်း၊ အထူးထူးသော နံ့သာကို လည်းကောင်း တစ်ပေါင်းတည်း စုရုံး၏။ (စုရုံးပြီးလျှင်) -

၃၂။ ကောင်းစွာ ဆန်းကြယ်၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ဖြစ်သော ပန်းနေရာကို ခင်း၍ ဆုံးမတတ်သူ လူတို့ထက် မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏-

၃၃။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား လျှောက်ပတ်သော ဤပန်း နေရာကို အကျွန်ုပ် ခင်းထားပါ၏။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ကို ရွှင်လန်းစေလျက် ပန်းနေရာ၌ ထိုင်နေတော် မူပါလော့။

၃၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် 'ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းသော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့' ထိုမြတ်သော ပန်းနေရာ၌ ခုနစ်ရက်သော နေ့ည၌တို့ပတ်လုံး ထိုင်နေတော်မူ၏။

၃၅။ ငါသည် ခုနစ်ရက်သော နေ့ည၌တို့ပတ်လုံး ရှိခိုးလျက် တည်နေ၏။ နိရောဓသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ လောက၌ အတုမဲ့ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ကောင်းမှုကို မြွက်ကြား တော်မူလျက် ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏-

၃၆။ ဘာဝနာတို့တွင် အတုမရှိသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာကို ပွားများလော့၊ ဤဗုဒ္ဓါနုဿတိကို ပွားများ၍ နှလုံး၏ အလိုပြည့်ရလတ္တံ့၊ (ကြံစည်တိုင်း ထမြောက်အောင်မြင် ရလတ္တံ့)။

၃၇။ ကမ္ဘာ သုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ အကြိမ်ရှစ်ဆယ် နတ်တို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌ အကြိမ်တစ်ထောင် တိုင်တိုင် စကြဝ တေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၃၈။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်သည် ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ ထိုအလုံးစုံသော စည်းစိမ်ကို ခံစားရလတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို ပွားများခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၉။ ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် များမြတ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရလတ္တံ့၊ သင့်အား စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ ယုတ်လျော့သည်၏ အဖြစ်သည် မရှိ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို ပွားများရ ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၀။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်လတ္တံ့။

၄၁။ ကုဋေရှစ်ဆယ်သော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ များစွာသော ကျေးကျွန်လုပ်သားတို့ကို လည်း ကောင်း စွန့်၍ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုရလတ္တံ့။

၄၂။ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို အားရနှစ်သိမ့်စေ၍ 'သုဘူတိ' ဟူသော အမည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၃။ (ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်) ရဟန်းသံဃာ (အလယ်၌) ထိုင်တော်မူ၍ သင့်ကို ဒက္ခိဏေယျ ဂုဏ်၌ လည်းကောင်း၊ ကိလေသာကင်း၍ နေခြင်း 'အရဏဝိဟာရ' ၌ လည်းကောင်း နှစ်ပါးသော အရာတို့၌ ဧတဒဂ်အရာ ထားလတ္တံ့။

၄၄။ တက်ကြွ ရဲရင့်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီး၍ 'ကောင်းကင်၌ ဟင်္သာမင်း ပျံတက်သကဲ့သို့' ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ကြွသွားတော်မူ၏။

၄၅။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆုံးမအပ်သည် ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် မြတ်သော ဗုဒ္ဓါ နုဿတိကို အခါခပ်သိမ်း ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပွားများ၏။

၄၆။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ် စေတနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ၌ ဖြစ်သော ကိုယ်ကို စွန့်၍ ငါသည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။

၄၇။ ငါသည် နတ်တို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ အကြိမ်ရှစ်ဆယ် သိကြားမင်း အဖြစ်ကို ပြုခဲ့ပြီ၊ (တိုင်းနိုင်ငံ၌) စကြာဝတေးမင်းသည်လည်း အကြိမ်တစ်ထောင် ဖြစ်ရ၏။

၄၈။ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည် ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ မွန်မြတ်သော စည်းစိမ်ကို ခံစားရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို ပွားများခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၉။ ငါသည် ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသည် ရှိသော် မြတ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ရ၏။ ငါ့အား စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ ယုတ်လျော့သည်၏ အဖြစ်သည် မရှိ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို ပွားများခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်ဝယ် ဗုဒ္ဓါနုဿတိပွားများမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို ပွားများခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၁။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုဘူတိမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော သုဘူတိတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - သုဘူတိဝဂ် ===

၂ - ဥပဝါနတ္ထေရအပဒါန်

၅၂။ တရားအားလုံးတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးခပ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် မီးပုံကြီးကဲ့သို့ တောက်ပလျက် သတ္တဝါတို့ကို အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးစေတော်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူ၏။

၅၃။ များစွာသော လူတို့သည် အညီအညွတ် လာကုန်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ကြပြီးလျှင် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော လောင်တိုက်ထင်းပုံကို ပြု၍ အလောင်းတော်ကို ပင့်ဆောင် ချီတင်ကုန်၏။

၅၄။ အလောင်းတော် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း ကိစ္စကို ပြု၍ ထိုသင်္ဂြိုဟ်ရာအရပ်၌ ဓာတ်တော်ကို တစ်ပေါင်းတည်း ပင့်ဆောင်ကုန်၏။ နတ်လူတို့နှင့်တကွသော ထိုခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ဘုရားပုထိုးတော်ကို ပြုလုပ် တည်ထားကြကုန်၏။

၅၅။ ပဌမပစ္စယံ (ပဌမအဆင့်) သည် ရွှေဖြင့် ပြီး၍ ဒုတိယပစ္စယံ (ဒုတိယအဆင့်)သည် ပတ္တမြားဖြင့် ပြီး၏။ တတိယပစ္စယံ (တတိယအဆင့်) သည် ငွေဖြင့်ပြီး၍ စတုတ္ထပစ္စယံ (စတုတ္ထအဆင့်) သည်ကား ဖန်ဖြင့် ပြီး၏။

၅၆။ ထိုအတူ ပဉ္စမပစ္စယံအဆင့်သည် ပတ္တမြားနီဖြင့် ပြီး၏။ ဆဌပစ္စယံအဆင့်သည် ပတ္တမြား ပြောက်၏ အထက်၌ အလုံးစုံ ရတနာ ခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီး၏။

၅၇။ ပန်းတင်ခုံ ဖရုံတုံး ဖိနပ်တော်သည် ပတ္တမြားဖြင့် ပြီး၏။ လေးမျက်နှာပွတ်ရံသည့် ရတနာ ခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီး၏။ ပုထိုးတော်ကြီးသည် အလုံးစုံ ရွှေဖြင့် ပြီးသည် ဖြစ်၍ အထက် တစ်ယူဇနာ တိုင်တိုင် မြင့်၏။

၅၈။ ထိုအခါ၌ နတ်တို့သည် ထိုစေတီတော်သို့ အညီအညွတ် စုရုံး၍ ငါတို့သည်လည်း တာဒိဂုဏ် နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးတော်ကို ပြုကြကုန်အံ့ ဟု တစ်ပေါင်းတည်း တိုင်ပင်ကြကုန်၏။

၅၉။ ဓာတ်တော်သည် အသီးအခြား ကွဲပြားခြင်းမရှိ၊ သရီရဓာတ်တော်သည် တစ်စုတစ်ခဲတည်းသာ ဖြစ်၏။ ဤမြတ်စွာဘုရား စေတီတော်၌ ငါတို့သည် သင်တိုင်းစွပ်စေတီကို ပြုကြကုန်အံ့ (ဟု တိုင်ပင် ကြကုန်၏)။

၆၀။ (တိုင်ပင်ကြပြီးသော်) နတ်တို့သည် ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ဤမှတစ်ပါး အခြားသော ယူဇနာကို ပွားစေကုန်၏။ ထိုစေတီတော်သည် နှစ်ယူဇနာ အစောက်မြင့်သည်ဖြစ်၍ အမိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက် ၏။

၆၁။ ထိုနတ်တို့ တည်ပြီးသောအခါ နဂါးတို့သည် ထိုစေတီတော်တည်ရာ အရပ်သို့ အညီအညွတ် လာကုန်၍ တစ်ပေါင်းတည်း တိုင်ပင်ကြကုန်၏။ ထိုနတ်တို့သည် ဘုရားပုထိုးကို ပြုကြကုန်၏။

၆၂။ ငါတို့သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်းတို့သည် မဖြစ်ကြစေကုန်လင့်၊ နတ်နှင့်တကွ သော လူတို့သည်ကား မမေ့လျော့ကြကုန်၊ ငါတို့လည်း တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော်ကို ပြုကြကုန်အံ့ (ဟု တိုင်ပင်ကြကုန်၏)။

၆၃။ (တိုင်ပင်ကြပြီးသော်) ကုန္ဒနီလာဟုဆိုအပ်သော မြတ်သော ပတ္တမြားကို လည်းကောင်း၊ ထိုမှ တစ်ပါး ဇောတိရသပတ္တမြားကို လည်းကောင်း တစ်ပေါင်းတည်း စုရုံးကုန်၍ ဘုရားပုထိုးကို (တစ်ယူဇနာ ပွားကာ) ဖုံးလွှမ်းကုန်၏။

၆၄။ အလုံးစုံသည် ပတ္တမြားဖြင့် ပြီး၏။ ဘုရားစေတီတော်သည် ထိုမျှလောက် သုံးယူဇနာ တိုင်တိုင် မြင့်၏။ ထိုအခါ အရောင်အလင်းကို ပြုခြင်းသည် ဖြစ်၏။

၆၅။ ထိုနဂါးတို့ တည်ပြီးသော အခါ၌ ဂဠုန်တို့သည်လည်း အညီအညွတ် လာကုန်၍ တစ်ပေါင်း တည်း တိုင်ပင်ကြကုန်၏။ ထိုလူနတ်နဂါးတို့သည် ဘုရားပုထိုးကို ပြုကြကုန်၏။

၆၆။ ငါတို့သည် မေ့လျော့ခြင်းတို့ကို မဖြစ်ကြစေကုန်လင့်၊ နတ်နှင့်တကွသော လူနဂါးတို့သည်ကား မမေ့လျော့ကြကုန်၊ ငါတို့သည်လည်း တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော်ကို ပြုကြကုန်အံ့။

၆၇။ ထိုဂဠုန်တို့သည်လည်း အလုံးစုံသော ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော သင်တိုင်းစွပ် ပုထိုးတော်ကို ပြုကြကုန်၏။ ထိုဂဠုန်တို့သည်လည်း သုံးယူဇနာ ရှည်လျားသော ဘုရားစေတီတော်ကို တစ်ယူဇနာ တိုင်တိုင် ပွားစေကုန်၏။

၆၈။ လေးယူဇနာ အစောက်မြင့်သော ဘုရားပုထိုးတော်သည် တင့်တယ်တောက်ပ၏။ တက် သစ်သော နေမင်းကဲ့သို့ အရပ်ခပ်သိမ်းတို့ကို ထွန်းလင်းစေ၏။

၆၉။ ထိုဂဠုန်တို့ တည်ပြီးသော အခါ၌ ကုမ္ဘာနတ်တို့သည်လည်း အညီအညွတ် လာကြကုန်၍ တစ်ပေါင်းတည်း တိုင်ပင်ကြကုန်၏။ လူ နတ် နဂါး ဂဠုန်တို့သည်ကား မြတ်စွာဘုရား၏ အသီးအသီး သော ပုထိုးတော်မြတ်ကို ပြုကြကုန်၏။

၇၀။ ငါတို့သည် မေ့လျော့ခြင်းတို့သည် မဖြစ်ကြစေကုန်လင့်၊ နတ်နှင့်တကွသော လူ နဂါး ဂဠုန်တို့ သည် မမေ့လျော့ကြကုန်၊ ငါတို့သည်လည်း တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးတော်ကို ပြုကြကုန်အံ့။ လေးယူဇနာရှည်လျားသော ဘုရားစေတီတော် ကို ရတနာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကုန်အံ့ (ဟု တိုင်ပင်ကြကုန်၏)။

၇၁။(တိုင်ပင်ကြပြီးသော်) ထိုကုမ္ဘာနတ်တို့သည်လည်း လေးယူဇနာ ရှည်လျားသော ဘုရား စေတီတော်ကို တစ်ယူဇနာ ပွားစေကုန်၏။ ထိုအခါ ပုထိုးတော်သည် ငါးယူဇနာ အစောက်မြင့်သည်ဖြစ်၍ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။

၇၂-၇၃။ ထိုကုမ္ဘာနတ်တို့ တည်ပြီးသော အခါ၌ ဘီလူးတို့သည် ထိုစေတီတော်တည်ရာ အရပ်၌ ညီညွတ်စွာ လာကြကုန်၍ တစ်ပေါင်းတည်း တိုင်ပင်ကြကုန်၏။ လူ နတ် နဂါး ဂဠုန် ကုမ္ဘာနတ်တို့သည် ကား မြတ်စွာဘုရား၏ အသီးအသီးသော ပုထိုးတော်မြတ်ကို ပြုကြကုန်၏။ ငါတို့သည် မေ့လျော့ခြင်းတို့ သည် မဖြစ်ကြစေကုန်လင့်၊ နတ်နှင့်တကွသော သူတို့သည် မမေ့လျော့ကြကုန်။

၇၄။ ငါတို့သည်လည်း တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးတော်ကို ပြုကြကုန် အံ့။ ငါးယူဇနာ ရှည်လျားသော စေတီတော်ကို ဖန်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကုန်အံ့ (ဟု တိုင်ပင်ကြကုန်၏)။

၇၅။ (တိုင်ပင်ကြပြီးသော်) ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း ငါးယူဇနာ ရှည်လျားသော စေတီတော်ကို တစ်ယူဇနာ ပွား၍ တည်ကုန်၏။ ထိုအခါ ပုထိုးတော်သည် ခြောက်ယူဇနာတိုင်တိုင် အစောက်မြင့်သည် ဖြစ်၍ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။

၇၆-၇၇။ ထိုဘီလူးတို့ တည်ပြီးသောအခါ၌ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း အညီအညွတ် လာကြကုန်၍ တစ်ပေါင်းတည်း တိုင်ပင်ကြကုန်၏။ လူ နတ် နဂါး ဂဠုန် ကုမ္ဘာနတ် ဘီလူး အလုံးစုံတို့သည် ဘုရား ပုထိုးတော်ကို ပြုကြကုန်၏။ ဤလူအပေါင်းတို့တွင် ငါတို့ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်ကား မပြုကြရကုန်သေး။

ငါတို့သည်လည်း တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးတော်ကို ပြုကြကုန်အံ့။

၇၈။ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည် ထီးတော်အခံ ပွတ်တိုင်ရံတို့ကို ဘုံစဉ်နိမ့်မြင့် ခုနစ်ဆင့်ပြု၍ ရတနာ ထီးကို တင်လှူကုန်၏။ ထိုအခါ အလုံးစုံ ရွှေဖြင့် ပြီးသော ပုထိုးတော်ကို ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည် ပြုကြကုန်၏။

၇၉။ ထိုအခါ ပုထိုးတော်သည် ခုနစ်ယူဇနာ အစောက်မြင့်လျက် ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ညဉ့်နှင့် နေ့တို့သည်လည်း ခြားနာခြင်း မရှိကုန်။ အလင်းရောင်သည် အခါခပ်သိမ်း ဖြစ်၏။

၈၀။ ကြယ်တာရာနှင့်တကွသော လရောင်၊ နေရောင်တို့သည် ထိုပုထိုးတော်၏ အရောင်တို့ကို လွှမ်း၍ မသွားနိုင်ကုန်။ ထက်ဝန်းကျင် ယူဇနာတစ်ရာ အတွင်း၌ ဆီမီးသည်လည်း မထွန်းလင်းနိုင်။

၈၁။ ထိုအခါ၌ ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည် ပုထိုးတော်ကို ပူဇော်ကုန်၏။ ထိုလူတို့သည် စေတီတော် သို့ မတက်ရောက်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ကောင်းကင်၌ပင် လွင့်မြောက်တင်ကုန်၏။

၈၂။ နတ်တို့က အစောင့်ထားအပ်သော အဘိသမ္မတမည်သော နတ်စစ်မှူးသည် တံခွန်ကို လည်း ကောင်း၊ ပန်းဆိုင်းကို လည်းကောင်း ပုထိုးတော်အထက်သို့ တင်ဆောင်၏။

၈၃။ ထိုလူတို့သည် ထိုနတ်စစ်မှူးကို မမြင်ရကုန်။ လက်ယာလှည့်၍ သွားသော ပန်းဆိုင်းကိုသာ မြင်ရကုန်၏။ သွားဆဲဖြစ်သော လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို ဤသို့ မြင်ရသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် နတ်ပြည်သို့ လားရကုန်၏။

၈၄။ သာသနာတော်၌ ဆန့်ကျင်ကုန်သော (မိစ္ဆာအယူရှိသော) သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်၌ ကြည်ညိုကုန်သော (သမ္မာအယူရှိသော) သူတို့သည် လည်းကောင်း တန်ခိုး ပြာဠိဟာ ကို ဖူးမြော်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍ ပုထိုးတော်ကို ပူဇော်ကြကုန်၏။

၈၅။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမည်သော မြို့၌ သူ့ခစားအမှုလုပ် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ငါသည် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်နေသော လူအပေါင်းကို မြင်၍ ဤသို့ ကြံစည်မိ၏။

၈၆။ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်အိမ်၌ တန်ခိုးပြာဠိဟာသည် ဤသို့ သဘောရှိ၏။ ဤမြတ်စွာဘုရားသည် စင်စစ်အားဖြင့် မြတ်၏။ ဤလူအများတို့သည်လည်း နှစ်သက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းမှုကို ပြုကုန်လျက် မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်။

၈၇။ ငါသည် လည်း တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော လူ နတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား ၏ ဓာတ်တော်အိမ်၌ ကောင်းမှုကို ပြုအံ့။ (ဤသို့ပြုသော်) နောင်အခါ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော် တို့၌ အမွေခံ ဖြစ်ရလတ္တံ့။ (ဟု ကြံ၏)။

၈၈။ (ကြံပြီးသော်) ခဝါသည်သည် ကောင်းစွာ ဖွပ်လျှော်အပ်သော ငါ၏ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို တံခွန် (ပြု၍) ဝါးလုံးဖျား၌ တွဲလဲ ဆွဲချိတ်ပြီးလျှင် ငါသည် ကောင်းကင်သို့ပင် လွင့်မြောက်တင်၏။

၈၉။ အဘိသမ္မတမည်သော နတ်စစ်မှူးသည် ငါ၏ တံခွန်ကို ဆွဲကိုင်ယူ၍ ကောင်းကင်၌ ဆောင်သွား၏။ ငါသည် လေတဖျပ်ဖျပ်ခတ်၍ လှုပ်ရှားသော တံခွန်ကို မြင်ရသောကြောင့် ရှေးထက် လွန်ကဲ၍ ဝမ်းမြောက်ရွှင်ပျခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။

၉၀။ ငါသည် ထိုတံခွန်အလှူ၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ ရဟန်းသို့ ချဉ်းကပ်၏။ ထိုရဟန်းကို ရှိခိုး ပြီးလျှင် တံခွန်အလှူ၌ အကျိုးအာနိသင်ကို မေးလျှောက်၏။

၉၁။ ထိုရဟန်းသည် အကျွန်ုပ်၏ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားစကားကို အကျွန်ုပ်အား ဟောတော်မူ၏။ သင်သည် ထိုတံခွန်အလှူ၏ အကျိုးကို အခါခပ်သိမ်း ခံစားရလတ္တံ့။

၉၂။ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ဆင် မြင်း ရထား ခြေလျင်သူရဲစစ်သည်တို့သည် သင့်ကို အမြဲ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တံခွန်အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၃။ ခြောက်သောင်းသော တူရိယာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်ထားသော စည်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း သင့်ကို အမြဲ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တံခွန် အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၄-၉၅။ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်ထားပြီးလျှင် ဆန်းကြယ်သော အဝတ်တန်ဆာရှိသည် ဖြစ်၍ ပတ္တမြား နားတောင်းကိုလည်း ဝတ်ဆင်ထားသော ကော့ဖြူးသော မျက်တောင်ဖြင့် ပြီးပြီးရွှင်ရွှင်ဖြစ်ကာ ကောင်းသော အမှတ်သညာလည်း ရှိသော ခါးသေး၍ ရင်ချိုသော ရှစ်သောင်း ခြောက်ထောင်သော မိန်းမတို့သည် သင့်ကို အမြဲခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်း သည် တံခွန်အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၆။ ကမ္ဘာ သုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ အကြိမ်ရှစ်ဆယ် သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။

၉၇။ အကြိမ်တစ်ထောင် စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည် ကား ဝဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၉၈။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ဖြစ်လတ္တံ့။

၉၉။ နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် ကောင်းမှုကံနှင့် ယှဉ်လျက် ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၀၀။ ကုဋေရှစ်ဆယ်သော အသပြာကို လည်းကောင်း၊ များစွာသော ကျေးကျွန်လုပ်သားတို့ကို လည်းကောင်း စွန့်၍ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်း ပြုလတ္တံ့။

၁၀၁။ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို နှစ်သက်အားရစေ၍ “ဥပဝါန” ဟူသော အမည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။)

၁၀၂။ ကမ္ဘာ တစ်သိန်းထက်၌ ပြုအပ်ခဲ့သော ကောင်းမှုကံသည် ဤအဆုံးဘဝ၌ ငါ့အား ကောင်းကျိုးကို ဖော်ပြ၏။ ‘ကောင်းစွာ လွှတ်အပ်သော မြားအဟုန်ကဲ့သို့’ ယင်းကောင်းမှုကံကပင် ငါ၏ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေပြီ။

၁၀၃။ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြဝတေးမင်းဖြစ်သော ငါ့အား သုံးယူဇနာတိုင်တိုင် ထက်ဝန်းကျင်မှ အခါခပ်သိမ်း တံခွန်တို့သည် စိုက်ထူကုန်၏။

၁၀၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်ဝယ် ကောင်းမှုကံကို ပြုလုပ်ခဲ့သည့် အခါမှစ၍ ငါသည် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တံခွန်အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥပဝါနမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဥပဝါနထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - သုဘူတိဝဂ် ===

၃ - တိသရဏဂမနိယထေရအပဒါန်

၁၀၆။ စန္ဒဝတီမည်သော မြို့ကြီး၌ ငါသည် အမိကို လုပ်ကျွေးသူ ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ငါ၏ မျက်မမြင် အမိအဖတို့ကို လုပ်ကျွေး၏။

၁၀၇။ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်လျက် ထိုင်ပြီးလျှင် ငါသည် ဤသို့ ကြံမိ၏။ ငါသည် အမိ အဖတို့ကို လုပ်ကျွေးရသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်ကို မရ။

၁၀၈။ (သတ္တဝါအားလုံးတို့သည်) ကြီးစွာသော အမှိုက်မှောင်သည် ပိတ်ဖုံးအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ မီးသုံးပါးတို့ဖြင့် လောင်မြိုက်ကုန်၏။ ဤသို့သော ဘဝမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့ရသော ငါ့အား ကယ်တင်မည့်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိပေ။

၁၀၉။ လောက၌ ဝိပဿီ (အနောမဒဿီ) မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူသည် ဖြစ်၍ သာသနာတော်သည်လည်း ယခု ထွန်းလင်းခဲ့ ဖြစ်၏။ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသူသည် မိမိကိုယ်ကို ကယ်တင်အံ့သောငှါ စွမ်းနိုင်၏။

၁၁၀။ ငါသည် သရဏဂုံသုံးပါးတို့ကို ဆောက်တည်၍ ပြည့်စုံစွာ စောင့်ရှောက်၏။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် ဒုဂ္ဂတိဘဝမှ လွတ်ရလတ္တံ့ (ဟု ဤသို့ ကြံပြီးလျှင်) -

၁၁၁။ ထိုအခါ နိသဘမည်သော ရဟန်းသည် ဝိပဿီ (အနောမဒဿီ) မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ယာ ရံ အဂ္ဂသာဝကတည်း။ ငါသည် ထိုရဟန်းသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် သရဏဂုံကို ဆောက်တည်ခံယူ၏။

၁၁၂။ ထိုအခါ၌ အသက်တမ်းသည် အနှစ်တစ်သိန်းတိုင်တိုင် ဖြစ်၏။ ထိုအနှစ်တစ်သိန်း ကာလ ပတ်လုံး သရဏဂုံကို ပြည့်စုံစွာ စောင့်ရှောက်၏။

၁၁၃။ စုတိစိတ် ကျခါနီး ဖြစ်လတ်သော် ငါသည် ထိုသရဏဂုံကုသိုလ်ကို အောက်မေ့၏။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက် ရ၏။

၁၁၄။ နတ်ပြည်သို့ လားရသည် ဖြစ်လတ်သော် ကောင်းမှုကံနှင့် ပြည့်စုံသော ငါသည် ငါကပ် ရောက်ရာ အရပ်တိုင်း၌ ရှစ်ပါးသော (ချမ်းသာခြင်း၏) အကြောင်းတို့ကို ရ၏။

၁၁၅။ ငါသည် အရပ်ရှစ်မျက်နှာတို့၌ အပူဇော်ခံရသူ ဖြစ်၏။ ငါသည် ထက်မြက်သော ပညာရှိသူ လည်း ဖြစ်၏။ ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည်လည်း ငါ့အလိုသို့ လိုက်ရကုန်၏။ ငါသည် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော စည်းစိမ်ကို ရ၏။

၁၁၆။ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော ဘဝတို့၌ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးတို့ နှစ်လိုဖွယ်ဖြစ်၏။ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို မလှုပ်ရှားနိုင်သည် ဖြစ်၏။ ငါ၏ အကျော်အစောသည် ပျံ့နှံ့၍ တက်၏။

၁၁၇။ အကြိမ်ရှစ်ဆယ် နတ်တို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ သိကြားမင်း အဖြစ်ကို ပြုရ၏။ နတ်သမီးတို့ ဖြင့် ခြံရံအပ်လျက် နတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားရ၏။

၁၁၈။ ငါသည် ခုနစ်ဆယ့်ငါးကြိမ် စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ရ၏။ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ် သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၁၁၉။ အဆုံးဘဝရောက်လတ်သော် ကောင်းမှုကံနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ သာဝတ္ထိပြည်၌ အလွန် ကြွယ်ဝသော များသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော အမျိုး၌ ဖြစ်၏။

၁၂၀။ သူငယ်များ ခြံရံလျက် မြို့မှ ထွက်၍ ရယ်ရွှင်မြူးထူးခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ သံဃာ့ အရံသို့ ချဉ်းကပ်၏။

၁၂၁။ ထိုသံဃာ့အရံ၌ ကိလေသာမှ လွတ်သည် ဖြစ်၍ ကိလေသာ ဥပဓိကင်းသော ရဟန်းကို ဖူးမြင်ရ၏။ ထိုရဟန်းသည် ငါ့အား တရားတော်ကို ဟောတော်မူ၏။ ငါ့အား သရဏဂုံကိုလည်း ပေးတော်မူ၏။

၁၂၂။ ထိုငါသည် သရဏဂုံကို ကြားနာရသောကြောင့် မိမိ၏ သရဏဂုံကို အမှတ်ရ အောက်မေ့၏။ တစ်နေရာတည်း၌ ထိုင်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၁၂၃။ မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်မြောက်၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိ၍ ရဟန်း ပြုတော်မူ၏။

၁၂၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော ကမ္ဘာ တစ်သိန်းထက်၌ ငါသည် သရဏဂုံတို့ကို ဆောက်တည်ခဲ့၏။ ထိုအခါ၌ ငါပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံသည် ဤအဆုံးဘဝ၌ ငါ့အား အကျိုးကို ဖော်ပြ၏။

၁၂၅။ ငါသည် သရဏဂုံကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ စိတ်ကို ကောင်းစွာ ထားအပ်၏။ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကို ခံစား၍ မတုန်လှုပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရ၏။

၁၂၆။ အကြင်သူတို့အား နာခံမှတ်သား ဆောင်ရွက်မှု ရှိကုန်၏။ ထိုသူတို့အား ဟောကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန်လော့၊ ငါသည် ဟောပေအံ့၊ ငါသည် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်အပ်၏။

၁၂၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူသည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော် သည်လည်း ဖြစ်ပေါ်၏။ သောကတည်းဟူသော ငြောင့်ကို နုတ်ပယ်တတ်သော အမြိုက် တရားတည်း ဟူသော စည်ကြီးကို တီးခတ်အပ်၏။

၁၂၈။ မိမိစွမ်းအား ရှိသလောက် မြတ်သော ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာခေတ်၌ ကောင်းမှုကို ပြုလုပ် ကုန်ငြားအံ့၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကို တွေ့မြင်ကြကုန်လတ္တံ့။

၁၂၉။ သရဏဂုံသုံးပါးတို့ကို ဆောက်တည်၍ ငါးပါးသော သီလတို့ကို လုံခြုံစေပြီးလျှင် မြတ်စွာ ဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေသည်ရှိသော် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုကြရကုန်လတ္တံ့။

၁၃၀။ တရားတော်ကို ကောင်းစွာ ပွားများ၍ သီလကို ထက်ဝန်းကျင် လုံခြုံစေပြီးလျှင် အလုံးစုံသော သင်တို့သည်လည်း မကြာမီ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကြကုန်လတ္တံ့။

၁၃၁။ အကျွန်ုပ်သည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသူ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးသို့ ရောက်ပြီးသူ ဖြစ်ပါ၏။ စေတောပရိယ အဘိညာဉ်၌ လိမ္မာသူလည်း ဖြစ်ပါ၏။ ကြီးသော လုံ့လရှိသော မြတ်စွာဘုရား ရှင်တော်မြတ်၏ တပည့် သာဝကဖြစ်သူ ရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။

၁၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော ကမ္ဘာ၌ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်သည့် ဘဝမှ စ၍ အပါယ်လေးပါးသို့ လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သရဏဂုံ ဆောက်တည်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၃၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိသရဏဂမနိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် တိသရဏဂမနိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - သုဘူတိဝဂ် ===

၄ - ပဉ္စသီလသမာဒါနိယတ္ထေရအပဒါန်

၁၃၄။ ထိုအခါ ငါသည် စန္ဒဝတီမည်သော မြို့၌ သူခစား ဖြစ်၏။ ငါသည် သူတစ်ပါး အမှုကို ပြုခြင်း၌ အားထုတ်ရသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်ကို မရ။

၁၃၅။ ကြီးစွာသော အမိုက်မှောင် ပိတ်ဖုံးအပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် မီးသုံးပါးတို့ဖြင့် လောင်မြိုက်ကုန်၏။ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့် ငါသည် ဝဋ်၌ မယှဉ်သည် ဖြစ်ရပါအံ့နည်း။

၁၃၆။ ငါ့အား လှူဖွယ် ဝတ္ထုလည်း မရှိ၊ ငါသည် ဆင်းရဲသော သူခစားတည်း။ ငါသည် ငါးပါးသီလ ကို ပြည့်စုံစေလျက် စောင့်ရှောက်ရမူ ကောင်းလေစွ။

၁၃၇။ အနောမဒသီမည်သော မြတ်စွာဘုရား၏ နိသဘမည်သော တပည့်သည် ရှိ၏။ ငါသည် ထိုနိသဘထေရ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်ကို ခံယူဆောက်တည်၏။

၁၃၈။ ထိုအခါ အသက်တမ်းသည် အနှစ်တစ်သိန်းတိုင်တိုင် ဖြစ်၏။ ငါသည် ထိုမျှလောက် ကာလ ပတ်လုံး ငါးပါးသော သီလတို့ကို ပြည့်စုံစွာ စောင့်ရှောက်၏။

၁၃၉။ သေခါနီးကာလ ရောက်လတ်သော် နတ်တို့သည် ငါ့ကို သက်သာရာ ရစေကုန်၏။ အချင်း သင့်ထံသို့ နတ်မြင်းတစ်ထောင် ကသောရထားသည် ရှေးရှုတည်၏။

၁၄၀။ အဆုံးဖြစ်သော မရဏာသန္ဓစိတ်သည် ဖြစ်လတ်သော် ငါ၏ သီလကို အမှတ်ရ အောက်မေ့ ၏။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။

၁၄၁။ အကြိမ်သုံးဆယ် နတ်တို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုရ၏။ နတ်သမီးတို့ ဖြင့် ခြံရံလျက် နတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားရ၏။

၁၄၂။ ငါသည် ခုနစ်ဆယ့်ငါးကြိမ် စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ရ၏။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ် ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၁၄၃။ နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သော ကြောင့် ဝေသာလီပြည်၌ အလွန်ကြွယ်ဝသော များသော ဥစ္စာနှစ်ရှိုသော ‘မဟာသာလ’ မျိုး၌ ဖြစ်၏။

၁၄၄။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ ထွန်းလင်းတောက်ပသည် ရှိသော် ဝါဆိုခါနီးအချိန် ငါ၏ အမိ အဖတို့သည် ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်ကို ခံယူဆောက်တည်ကုန်၏။

၁၄၅။ ငါသည် သီလကထာကို ကြားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိမိသီလကို အမှတ်ရ အောက်မေ့နိုင် ၏။ တစ်နေရာတည်း၌ ထိုင်နေ၍ (တစ်ထိုင်တည်းဖြင့်) အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၁၄၆။ မွေးဖွားသည်မှ ငါးနှစ်သာ ရှိသေးပါလျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတော်မူ၍ ရဟန်း ပြုတော်မူ၏။

၁၄၇။ ငါသည် ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပြည့်စုံစွာ စောင့်ရှောက် လုံခြုံစေ၍ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော ကမ္ဘာ၌ ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရာ အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ရပေ။

၁၄၈။ ထိုငါသည် ထိုသီလတို့၏ အစွမ်းကြောင့် လူနတ်စည်းစိမ် အခြံအရံကို ခံစားရ၏။ (ထိုစည်းစိမ်ကို) ကမ္ဘာကုဋေပတ်လုံး ပြောကြားသော်လည်း တစ်စိတ် တစ်ဒေသမျှသာ ပြောကြားနိုင်ရာ ၏။

၁၄၉။ ငါသည် ငါးပါးသော သီလတို့ကို စောင့်ရှောက်၍ သုံးပါးသော ချမ်းသာကြောင်းတို့ကို ရ၏။
ငါသည် သက်တမ်းရှည်သူ၊ များသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှိသူထက် မြတ်သော ပညာရှိသူလည်း ဖြစ်၏။

၁၅၀။ လွန်ကဲသော ယောက်ျား၏ အစွမ်းသတ္တိကို ခပ်သိမ်းသော သူတို့အား ပြောကြားလျက်
ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် ငါသည် ထိုအကြောင်းတို့ကို ရ၏။

၁၅၁။ မရေတွက်နိုင်သော သီလတို့၌ ကျင့်ကုန်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် သာဝကတို့သည်
ဘဝတို့၌ အကယ်၍ တပ်မက်ကုန်ငြားအံ့၊ (ဤသို့ တပ်မက်ကုန်သော်) ထိုတပည့် သာဝကတို့အား
အဘယ်သို့ သဘောရှိသော အကျိုးသည် ဖြစ်ရာအံ့နည်း။

၁၅၂။ ငါသည် အထီးကျန်သူ သူ့စား ဖြစ်လျက် ငါးပါးသီလကို ကောင်းစွာ ကျင့်သုံးအပ်၏။
ငါသည် ထိုသီလကြောင့် အနှောင်အဖွဲ့အားလုံးမှ ယခု လွတ်ရ၏။

၁၅၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော ကမ္ဘာ၌ ငါးပါးသော သီလတို့ကို စောင့်ရှောက်ခဲ့သော
ဘဝမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ငါးပါးသော သီလ
စောင့်စည်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၅၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဉ္စသီလသမာဒါနိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ပဉ္စသီလသမာဒါနိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - သုဘူတိဝဂ် ===

၅ - အန္ဓသံသာဝကတ္ထေရအပဒါန်

၁၅၅-၁၅၆။ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း ရှိတော်မူသော ရွှေတုရိုက်တိုင်နှင့်တူသည် ဖြစ်၍ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ် လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံပြီးလျှင် လူတို့၏ ဆီမီး တန်ဆောင်သဖွယ် လည်း ဖြစ်သော မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်ဖြစ်၍ နှိုင်းရှည့်စရာ ဥပမာမရှိသော အရောင်အဝါကို ဆောင်သည် ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသည်လည်း ဖြစ်သော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို အိမ်ဈေးတို့၏ အကြားလမ်းခရီး၌ ကြွတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၍ ငါသည် မြတ်သော နှစ်သက်ခြင်း ‘ပီတိ’ ကို ရ၏။

၁၅၇။ ထိုမြတ်သော မုနိဖြစ်သော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဆောင်၍ ဆွမ်းကျွေး၏။ လောက၌ ကြီးသော ကရုဏာ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအခါ ငါ့ကို ဆွမ်း အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

၁၅၈။ ကြီးသော ကရုဏာရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍ လွန်ကဲသော သက်သာမှုကို ပြုတတ် သော ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ ငါသည် စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ အာယုကပ်ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။ ၊

၁၅၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ ဆွမ်းလှူခဲ့ဖူးသော အခါမှ စ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဆွမ်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အန္ဓသံသာဝကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် အန္ဓသံသာဝကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - သုဘူတိဝဂ် ===

၆ - ဝုပဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁၆၁။ လောကထက် မြတ်သည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် အထူးကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် ဂန္ဓကုဋ်၌ မွေးကြိုင်စေသော အခိုးအထုံကို လှူခဲ့၏။

၁၆၂။ ကပ်ရောက် ရတိုင်းသော နတ်အဖြစ်၊ လူအဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ငါသည် လူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်ကြည်အပ်သူ ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အခိုးအထုံ လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ အခိုးအထုံကို လှူဒါန်းခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အခိုးအထုံ လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၁၆၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်း ကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝုပဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဝုပဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၇ - ပုလိနပူဇကတ္ထေရအပဒါန်

၁၆၅။ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ သစ်ပင်တကာတို့ထက် မြတ်သော သခွတ် ဗောဓိပင်၌ သဲဟောင်း ကို စွန့်ပယ်၍ စင်ကြယ်သော သဲသစ်ကို ဖြန့်ခင်းခဲ့၏။

၁၆၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့် တစ်ကမ္ဘာထက်ဝယ် သဲလှူခဲ့သည့် အခါမှစ၍ ငါသည် အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သဲလှူဒါန်းရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာသုံးဆယ်ထက်၌ ငါသည် မဟာပုလိနဟူသော အမည်ဖြင့် ခွန်အားကြီး သော လူတို့ကို အစိုးရသူ စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။

၁၆၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုလိနပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ပုလိနပူဇကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - သုဘူတိဝဂ် ===

၈ - ဥတ္တိယထေရအပဒါန်

၁၆၉။ ထိုအခါ ငါသည် စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်း၌ မိကျောင်းဖြစ်၏။ ငါသည် မိမိစားကျက်၌ ကျက်စားသည် ဖြစ်၍ သာလျှင် မြစ်ဆိပ်သို့ သွားရောက်၏။

၁၇၀။ ထိုအခါ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် (ပွင့်တော်မူ၏)။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မြစ်ကို ကူးလို၍ မြစ်ဆိပ်သို့ ကပ်ရောက်တော်မူ၏။

၁၇၁။ မြတ်စွာဘုရား ကပ်ရောက်သည် ရှိသော် ငါသည် လည်း ထိုမြစ်ဆိပ်သို့ ကပ်ရောက်၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဤစကားကို လျှောက်ထား၏-

၁၇၂။ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် တက်စီးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားကို ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့ ဆောင်ပို့ပါအံ့။ မြတ်စွာဘုရား သနားတော်မူပါ။ (ဤစန္ဒဘာဂါမြစ်အရပ်သည်) အကျွန်ုပ်၏ အဖမှ ဆင်းသက်လာသော အရပ်ပါတည်း။ (ဤစကားကို လျှောက်၏)။

၁၇၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ပင့်ဆောင်လိုငြား လျှောက်ထားခြင်းကို ကြား၍ တက်စီးတော်မူ၏။ ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်လန်းသော စိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့ ဆောင်ပို့ပေ၏။

၁၇၄။ လူတို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် မြစ်၏ ထိုမှာဘက် ကမ်းဖြစ်သော ထိုအရပ်၌ (သင်သည်) နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်လတ္တံ့ဟု ငါ့ကို သက်သာ နှစ်သိမ့်စေ၏။

၁၇၅။ ငါသည် ထိုမိကျောင်းဘဝမှ စုတေ၍ နတ်ပြည်သို့ ရောက်၏။ နတ်သမီးများ ခြံရံလျက် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရ၏။

၁၇၆။ ငါသည် ခုနစ်ကြိမ် တိုင်အောင်လည်း နတ်တို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုရ၏။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် မြေ၌ အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်၏။

၁၇၇။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ဝိဝေကသုံးပါးကို ပွားများ အားထုတ်လျက် ရင့်ကျက်သော ပညာ၊ စောင့်စည်းမှု ကုန်ကြွေးရှိသည် ဖြစ်၍ ဤအဆုံးဖြစ်သော ကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၁၇၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ကူးတို့ ပို့ရသော ထိုအခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကူးတို့ ပို့ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥတ္တိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဥတ္တိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - သုဘူတိဝဂ် ===

၉ - ဧကဉ္စလိကတ္ထေရအပဒါန်

၁၈၀-၁၈၁။ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော၊ မြတ်သော လှည်းမှူးသဖွယ် ဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်သော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော၊ မယဉ်ကျေးသော သူတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတတ်သော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ မြတ်သော အယု၊ မြတ်သော ပညာရှိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို အိမ်ဈေးတို့၏ အကြားလမ်းခရီး၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရသောကြောင့် ငါသည် ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်လျက် လက်အုပ်တစ်ကြိမ် ချီမိုး ရှိခိုးခြင်းကို ပြု၏။

၁၈၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၈၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကဉ္စလိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဧကဉ္စလိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - သုဘူတိဝဂ် ===

၁၀ - ခေါမဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁၈၄။ ငါသည် ထိုအခါ ဗန္ဓုမတီမြို့၌ ကုန်သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုကုန်သွယ်မှုဖြင့်သာလျှင် သားမယားကို လုပ်ကျွေး၏။ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို စိုက်ပျိုး၏။

၁၈၅။ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူသော ခရီးလမ်းမ၌ ကြွသွားတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် တစ်ထည်သော ခေါမတိုင်းဖြစ် အဝတ်အထည်ကို ကုသိုလ် အကျိုးငှါ လှူဒါန်း၏။

၁၈၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ခေါမတိုင်းဖြစ် အဝတ် အထည်ကို လှူဒါန်းခဲ့သည့် အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ခေါမတိုင်းဖြစ် အဝတ်အထည်ကို လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၈၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့် ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သိန္ဓဝသန္ဓနမည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၁၈၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ခေါမဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ခေါမဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

သုံးခုမြောက် သုဘူတိဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ကုဏ္ဍဓာနဝဂ် ===

၁ - ကုဏ္ဍဓာနတ္ထေရအပဒါန်

၁။ အလိုလိုဖြစ်၍ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဖြစ်သော ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်း တော်မူသော ဘုရားမြတ်ကို ငါသည် ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိလျက် ခစားဆည်းကပ်ခဲ့၏။

၂။ ကာလကို သိ၍ နိရောဓသမာပတ်မှ ထသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ကြီးစွာသော ငှက်ပျောခိုင်ကို ယူလျက် ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၃။ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးရှိတော်မူသော ခပ်သိမ်းသော တရားကို သိသည်ဖြစ်၍ လူတို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ခံယူတော်မူ၍ ငါ၏ စိတ်ကို ကြည်လင်စေတော်မူလျက် သုံးဆောင် တော်မူ၏။

၄။ ယာဉ်မှူးသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးဆောင်တော် မူပြီး၍ မိမိနေရာ၌ ထိုင်တော်မူပြီးလျှင် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၅။ ဤတောင်၌ နေကုန်သော အကြင် နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တောကြီး၌ ကြီးပွားပြီး ကြီးပွား ဆဲ သစ်ပင်၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏။ (ထိုနတ်အများတို့သည်) ငါ၏ စကား ကို နာကြကုန်လော့-

၆။ အကြင်သူသည် ‘သားကောင်တို့၏ မင်းဖြစ်သော ခြင်္သေ့မင်းကိုကဲ့သို့’ ငါဘုရားကို လုပ်ကျွေး၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား ဟောကြားပေအံ့၊ ဟောကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန်လော့-

၇။ ထိုသူသည် တစ်ဆယ့် တစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်လည်း သိကြားမင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ သုံးဆယ့်လေးကြိမ်တိုင် အောင်လည်း စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၈။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်လတ္တံ့။

၉။ သီလရှိသော အာသဝကင်းသော ရဟန္တာတို့ကို ဆဲရေးမိသောကြောင့် မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုး အားဖြင့် “ကုဏ္ဍဓာန” ဟူသော အမည်ကို ရလတ္တံ့။

၁၀။ ထိုသူသည် ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားအမွေခံ ရင်သွေးဖြစ်၍ တရားတော် က ဖန်ဆင်းအပ်သော ကုဏ္ဍဓာနအမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၁။ ငါသည် ဝိဝေကသုံးပါး ပွားများအားထုတ်လျက် ဈာန်ဝင်စားကာ ဈာန်၌ မွေ့လျော်သည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို နှစ်သက်စေပြီးလျှင် အာသဝ ကင်းကွာ ရဟန္တာဖြစ်၍ နေ၏။

၁၂။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းအပေါင်းတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်၍ တပည့်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ရဟန်း သံဃာ အလယ်၌ ထိုင်ပြီးလျှင် စာရေးတံကို ယူစေတော်မူ၏။

၁၃။ ငါသည် လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ သင်္ကန်းကို တင်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောပြောသူတို့ထက် မြတ်သော ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်၌ ရှေးဦးစွာ (စာရေးတံ ကို) ခံယူ၏။

၁၄။ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် လောကဓာတ် တစ်သောင်းကို တုန်လှုပ်စေလျက် ရဟန်း သံဃာ အလယ်၌ ထိုင်နေပြီးလျှင် ငါ့ကို မြတ်သော အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၁၅။ ငါ၏ ဝီရိယသည် ယောဂ၏ ကုန်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော ဝန်ဆောင် နွားလား သဖွယ် ဖြစ်၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၁၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကုဏ္ဍဓာနမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ကုဏ္ဍဓာနထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ကုဏ္ဍဓာနဝဂ် ===

၂ - သာဂတထွေရအပဒါန်

၁၇။ ထို (ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော)အခါ ငါသည် အမည်အားဖြင့် သောဘိတ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားဖြစ်၏။ မိမိတပည့်များ ခြံရံလျက် အရံသို့ သွား၏။

၁၈။ ထိုအခါ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းအပေါင်း၏ ရှေးသွား ဖြစ်ပြီးလျှင် အရံတံခါးဝမှ ထွက်၍ ရပ်တည်တော်မူ၏။

၁၉။ ငါသည် ကိုယ်တော်တိုင် ယဉ်ကျေးပြီးသည် ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသူတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ ငါသည် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ လူတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ချီးမွမ်း၏။

၂၀။ ခပ်သိမ်းကုန်သော သစ်ပင်အားလုံးတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုသစ်ပင်တို့သည် မြေ၌ ပေါက်ရောက် ကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိသူ သတ္တဝါတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ပေါက်ရောက်ကုန်၏။

၂၁။ သီလစသည့် ကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရှာမှီးပြီးသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ပညာရှိ သော ယာဉ်မှူး ဖြစ်ပါပေ၏။ များစွာသော လူတို့ကိုလည်း လွဲမှားသော ခရီးမှ ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်၍ နိဗ္ဗာန် သွားကြောင်း လမ်းမှန်ကို ဟောကြားတော်မူပါပေ၏။

၂၂။ ကိုယ်တော်တိုင် ယဉ်ကျေးပြီး၍ ယဉ်ကျေးသော ရဟန္တာတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်၏။ ကိုယ်တော်တိုင် စျာန်ဝင်စားလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ စျာန်၌ မွေ့လျော်သော ရဟန္တာတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်၏။ ကိုယ်တော်တိုင် အပြင်းအထန် အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ သည် ဖြစ်၍ ကိလေသာမီး ငြိမ်းအေးသော ရဟန္တာတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်၏။

၂၃။ ပရိသတ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည် ဖြစ်၍ ဘုန်းတော်၊ ဉာဏ်တော်တို့ဖြင့် တင့်တယ်တော် မူ၏။ အရှင်ဘုရား၏ အရောင်အဝါတော်သည် ‘တက်သစ်စနေမင်းကဲ့သို့’ တစ်ဆယ့် နှစ်ယူဇနာ တိုင်အောင် ကွန့်မြူး ပြေးထွက်၏။ (ဤသို့ ချီးမွမ်း၏)။

၂၄။ သီလစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ရှာမှီးတတ်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသော ငါ့ကို မြင်သောကြောင့် ရဟန်းသံဃာ အလယ်၌ ရပ်တည်လျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာကို မိန့်တော်မူ၏ -

၂၅။ အကြင်ပုဏ္ဏားသည် ရွှင်လန်းခြင်းကို ဖြစ်စေ၍ ငါဘုရားကို ဒီးမွမ်း၏။ ထိုပုဏ္ဏားသည် အာယု ကပ် တစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့။

၂၆။ တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေခွဲ၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ် သောကြောင့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလတ္တံ့။

၂၇။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရပေလတ္တံ့၊ အမည်အားဖြင့် “သာဂတ” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၈။ ငါသည် ရဟန်းပြု၍ ကိုယ်စိတ်ဖြင့် မကောင်းမှုကို ကြဉ်ရှောင်၏။ ဝစီဒုစရိုက်ကို စွန့်ပစ် ပယ် ရှား၏။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်စေ၏။

၂၉။ ဤသို့ နေသော ငါသည် တေဇောဓာတ်ဝင်စားရာ၌ လိမ္မာသူဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါ တို့ကို ပိုင်းခြားသိလျက် အာသဝေါကင်းကွာ ကိလေသာ မရှိဘဲ နေရ၏။

၃၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သာဂတမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် သာဂတတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ကုဏ္ဍဓာနဝဂ် ===

၃ - မဟာကစ္စာနတ္ထေရအပဒါန်

၃၁။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ ပဒုမမည်သော ကျောင်းတော်ဂန္ဓကုဋ်သည် ရှိ၏။ ထိုကျောင်းတော် ဂန္ဓကုဋ်၌ မြတ်သော ကျောက်ဖြင့် ပြီးသော နေရာပလ္လင်ကို ပြုစေ၍ ရွှေဖြင့် မွမ်းမံလိမ်းကျံ၏။

၃၂။ ရတနာဖြင့် ပြီးသော ထီးကို လည်းကောင်း၊ သားမြီးငယ်ကို လည်းကောင်း ထိပ်၌ မိုး၍ လောက၏

အဆွေဖြစ်တော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားအား ရှေးရှုတင်ထား ကပ်လှူ၏။

၃၃။ ထိုအခါ မြေ၌ ရှိသမျှ နတ်အားလုံးတို့သည် ရတနာဖြင့် ပြီးသော ထီးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး ကို ဟောလတ္တံ့ဟု စည်းဝေးကုန်၏။

၃၄။ ဟောကြားဆဲဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုတရားအလုံးစုံကို ငါတို့သည် နာကုန်အံ့။

မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ရွှင်လန်းခြင်းကို လွန်လွန်ကဲကဲ ဖြစ်စေကုန်အံ့ (ဟု စည်းဝေး ကုန်၏)။

၃၅။ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ရွှေဖြင့် ပြီးသော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏-

၃၆။ အကြင်သူသည် ရတနာဖြင့် ပြီးသည် ဖြစ်၍ ရွှေဖြင့် မွမ်းမံအပ်သော ဤနေရာပလ္လင်ကို လှူဒါန်း၏။

ထိုလှူဒါန်းသူကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား ကြားပေအံ့၊ ဟောကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန် လော့-

၃၇။ အာယုကပ်သုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး နတ်တို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ ထက်ဝန်းကျင် ယူဇနာတစ်ရာ တိုင်အောင် အရောင်ဖြင့် လွှမ်းမိုးလတ္တံ့။

၃၈။ လူ့ပြည်သို့ လာ၍ ပဘဿရဟူသော အမည်ဖြင့် စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထက်မြက်သော တန်ခိုးရှိသူ ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၉။ ထိုမင်းသည် နေ၌ လည်းကောင်း၊ ည၌ လည်းကောင်း ‘တက်သစ်သော နေမင်းကဲ့သို့’ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရှစ်တောင်တိုင်တိုင် ထွန်းလင်းတောက်ပလတ္တံ့။

၄၀။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သြဏ္ဍာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အမည်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်လတ္တံ့။

၄၁။ တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သော ကြောင့်

“ကစ္စာန” ဟူသော အမည်ဖြင့် ပုဏ္ဏားမျိုး ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၂။ ထိုသူသည် ရဟန်းပြုပြီး၍ အာသဝကင်းကွာ ရဟန္တာဖြစ်လတ္တံ့၊ လောက၌ ထွန်းလင်းတောက်ပသော

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသူကို မြတ်သောအရာ၌ ထားလတ္တံ့။

၄၃။ အကျဉ်းမျှ မေးအပ်သော ပြုနောကို အကျယ်အားဖြင့် ဖြေဆိုလတ္တံ့၊ ထိုပြုနာကို ဖြေဆိုသည်ရှိသော် မေးသောသူ၏ အလိုကိုလည်း ပြည့်ဝစေလတ္တံ့။ (ဤဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏)။

၄၄။ ငါသည် ကြွယ်ဝသော မဟာသာလမျိုး၌ ပြာဟူဏဖြစ်၍ ပေဒင်သုံးပုံကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက်တတ်မြောက်၏၊ ဥစ္စာစပါးတို့ကို စွန့်ပစ်၍ အိမ်ယာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြု၏။

၄၅။ အကျဉ်းအားဖြင့် မေးသော်လည်း အကျယ်အားဖြင့် ငါ ဖြေဆိုနိုင်၏၊ ထိုပြုနာ မေးသောသူတို့၏

အလိုကို ဖြည့်နိုင်၏၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ လူတို့ထက် မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း နှစ်သိမ့်စေနိုင်၏။

၄၆။ ငါသည် နှစ်သိမ့်စေအပ်သော ကြီးသောလုံ့လရှိသော အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်

ရဟန်းသံဃာအလယ်၌ ထိုင်တော်မူ၍ ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၄၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊

ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဟာကစ္စာနမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် မဟာကစ္စာနတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ကုဏ္ဍဓာနဝဂ် ===

၄ - ကာဠုဒါယိတ္ထေရအပဒါန်

၄၈-၄၉။ ခရီးရှည် ကြွသွားလှည့်လည်တော်မူသော လူတို့ထက် မြတ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော ပဒုမ္မာတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား ထိုအခါ ငါသည် ကောင်းစွာ ပွင့်သော ပဒုမ္မာကြာပန်းကို လည်းကောင်း၊ ကြာညိုပန်းကို လည်းကောင်း၊ ကြက်ရုန်းပန်းကို လည်းကောင်း ကိုင်၍ မွန်မြတ်သော ဆွမ်းကို ယူပြီးသော် ပေးလှူခဲ့၏။

၅၀။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ဖြစ်သော ဆွမ်းကို သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ထိုပန်းကိုလည်း ကိုင်၍ လူအများအား နှစ်လို စိမ့်သောငှါ ပြတော်မူ၏။

၅၁။ အကြင်သူသည် လောက၌ လိုလား၊ နှစ်သက်၊ မြတ်နိုးအပ်သော ဤမြတ်သော ပဒုမ္မာကြာပန်းကို လည်းကောင်း၊ ဤကြက်ရုန်းပန်းကို လည်းကောင်း၊ ငါ့အား ပေးလှူ၏။ ထိုပေးလှူသူသည် အလွန် ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကိုပြုပေ၏ (ဟု နှစ်လိုစိမ့်သောငှါ ပြတော်မူ၏)။

၅၂။ အကြင်သူသည် ငါ့အား ပန်းကို ဆက်ကပ် လှူဒါန်း၏။ မွန်မြတ်သော ဆွမ်းကိုလည်း ပေးလှူ၏။ ထိုဆွမ်း၊ ပန်းလှူဒါန်းသူကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား ဟောကြားပေအံ့၊ ဟောကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန်လော့-

၅၃-၅၄။ ထိုသူသည် တစ်ဆယ့်ရှစ်ကြိမ် တိုင်အောင်လည်း နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ ထိုသူ၏ ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ကြာညိုပန်း၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းသည် လည်းကောင်း၊ ထို့ထက်အလွန် ကြက်ရုန်းပန်းသည် လည်းကောင်း နတ်၌ ဖြစ်သော အခိုးအထုံနှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်၍ ကောင်းကင်၌ အမိုးကို ပြုလျက် ထိုအခါ၌ ဆောင်းမိုးထားလတ္တံ့။

၅၅။ နှစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်တိုင်အောင် စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ အကြိမ်ငါးရာ ဧကရာဇ်မင်း ဖြစ်၍ မြေကို စိုးအုပ်ရလတ္တံ့။

၅၆။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမဟူသော အမည် ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်လတ္တံ့။

၅၇။ မိမိကုသိုလ်မှု၌ အားထုတ်ပြီးဖြစ်သော ထိုသူသည် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် သာကီဝင်မင်းတို့၏ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ထင်ရှားသော ဆွေတော် မျိုးတော်အမတ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၅၈။ ထိုသူသည် နောက်ကာလ၌ ရဟန်းပြုပြီး၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်း အပ်သောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော အာသဝတရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝ (ကိလေသာ) မရှိမူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံလတ္တံ့။

၅၉။ ပဋိသမ္ဘိဒါသို့ ရောက်သော မဂ်ကိစ္စ ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍ အာသဝမရှိသော ထိုရဟန်းကို လောက၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားလတ္တံ့။

၆၀။ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းအားထုတ်မှုဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော ထိုရဟန်းသည် ငြိမ်းအေးသည် ဖြစ်၍ ကိလေသာ ဥပဓိကင်းသော အမည်အားဖြင့် “ဥဒါယီ” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆၁။ ငါသည် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟကိုလည်းကောင်း၊ ထောင်လွှားမှု “မာန” နှင့် ကျေးဇူး ချေဖျက်မှု “မက္ခ” ကို လည်းကောင်း ဖျက်ဆီးအပ်၏။ ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိလျက် အာသဝေါ ကင်းကွာ ကိလေသာမရှိဘဲ နေရ၏။

၆၂။ အပြင်းအထန် အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို လည်း နှစ်သက်စေ၏။ ကြည်လင်စေအပ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၆၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကာဠုဒါယီမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ကာဠုဒါယီထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ကုဏ္ဍဓာနဝဂ် ===

၅ - မောဃရာဇထေရ်အပဒါန်

၆၄။ အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော တစ်ပါးသော ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော အတ္ထဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် ခရီးလမ်းမ၌ ကြွတော်မူ၏။

၆၅။ ငါသည် တပည့်တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်ခြံရံလျက် အိမ်မှ ထွက်ခဲ့၏။ အိမ်မှ ထွက်ခဲ့လတ်သော် ထိုခရီးလမ်းမ၌ပင် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၆၆။ ငါသည် ဦးထိပ်၌ လက်အုပ်ချီလျက် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးမွမ်း၏။

၆၇။ ရုပ်ရှိသောသတ္တဝါ၊ ရုပ်မရှိသော သတ္တဝါ ရှိသမျှ အားလုံးတို့သည် အသျှင်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော် အတွင်း၌ စုဝေးကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။

၆၈။ တံငါသည်သည် ကွန်ရက်စိပ်ဖြင့် ရေကို ဖုံးလွှမ်းပစ်ချရာ၏။ ထိုအခါ ရေ၌ ရှိသမျှ သတ္တဝါ အားလုံးတို့သည် ကွန်ရက်စိပ်အတွင်း၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၆၉။ စိတ် စေတနာရှိသော သတ္တဝါ၊ ရုပ်ရှိသော သတ္တဝါ၊ ရုပ်မရှိသော သတ္တဝါ အားလုံးတို့သည် အသျှင်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော် (ကွန်ရက်) အတွင်း၌ စုဝေးကုန်၏။

၇၀။ အမိုက်မှောင်ဖြင့် နှောင့်ယှက်သော ဤလောကကို အသျှင်ဘုရားသည် ထုတ်ဆောင် ကယ်တင် တော်မူ၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည် အသျှင်ဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရသောကြောင့် ယုံမှားခြင်း အလျဉ်ကို ကူးမြောက်နိုင်ကုန်၏။

၇၁။ အဝိဇ္ဇာမှောင်ဖြင့် ဖုံးအုပ်၍ အမိုက်တိုက်ဖြင့် လွှမ်းမီထားသော လောက၌ အသျှင်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော် ကွန်မြူး တောက်ပသည်ရှိသော် အမိုက်မှောင်တို့သည် ပျက်စီးကုန်၏။

၇၂။ အသျှင်ဘုရားသည် ကြီးစွာသော အမိုက်ကို ပယ်ဖျောက်တတ်သည် ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်ပါ၏။ လူအများသည် အသျှင်ဘုရား၏ တရားတော်ကို နာရသောကြောင့် ငြိမ်းအေး၏ (ဟု ချီးမွမ်း၏)။

၇၃။ ပျားကောင် မရှိသော ပျားငယ်ရည်ကို အိုးခွက်၌ ပြည့်စေပြီးလျှင် လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ချီယူ လျက် မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လျှ၏။

၇၄။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မိမိလက်တော်ဖြင့် ခံယူတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုပျားငယ်ရည်ကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင် ပြီး၍ ငှက်တို့၏ ရွှင်မြူးရာဖြစ်သော ကောင်းကင်သို့လည်း ပျံတက်တော်မူ၏။

၇၅။ လူတို့ထက် မြတ်သော အတ္ထဒသီမြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်၌ တည်တော်မူပြီးလျှင် ငါ၏ စိတ်ကို ကြည်လင်စေလျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏ -

၇၆။ အကြင်သူသည် ဤဉာဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဘုရားမြတ်ကိုလည်း ချီးမွမ်းအပ်၏။ ထိုသူ သည် ထိုချီးမွမ်းရသော စိတ်၏ ကြည်လင်မှုကြောင့် အပါယ်လေးပါးသို့ မရောက်နိုင်။

၇၇။ ထိုသူသည် တစ်ဆယ့်လေးကြိမ် နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။ အကြိမ်ရှစ်ရာ ဧကရာဇ်မင်း ဖြစ်၍ မြေအပြင်ကို စိုးအုပ်ရလတ္တံ့။

၇၈။ အကြိမ်ငါးရာ စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့။ မြေအပြင်၌ ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်ကိုကား မရေ တွက်နိုင်အောင် ပြုရလတ္တံ့။

၇၉။ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်၍ ဗေဒင်ကို ဆောင်လျက် ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်သော ရသေ့ဖြစ်၍ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ရဟန်း ပြုရလတ္တံ့။

၈၀။ နက်နဲသိမ်မွေ့သော အနက်ကို မိမိဉာဏ်ဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ္တံ့။ မောဃ ရာဇဟူသော အမည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၈၁။ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော မဂ်ကိစ္စ ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍ အာသဝမရှိသော မောဃ ရာဇမထေရ်ကို မြတ်သော ယာဉ်မျိုးသဖွယ်ဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားလတ္တံ့။

၈၂။ ငါသည် လူ၌ ဖြစ်သော ကာမယောဂစသည်ကို ပယ်စွန့်၍ ဘဝသံယောဇဉ်ကို ဖြတ်လျက် ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါ တရားတို့ကို ပိုင်ခြားသိပြီးလျှင် အာသဝေါ (ကိလေသာ) မရှိဘဲ နေရ၏။

၈၃။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မောဃရာဇမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် မောဃရာဇထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရဝါဒအဘိဓမ္မာ

=== ၄ - ကုဏ္ဍကောသလ ===

၆ - အဓိမုတ္တတ္ထေရအပဒါန်

၈၄။ လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော လူတို့ထက်မြတ်သော အတ္တဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်ရှိသော် ငါသည် အထူးကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် ရဟန်းသံဃာကို လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၈၅။ ငါသည် ဖြောင့်မတ် တည်ကြည်သော ရဟန်းသံဃာကို ပင့်ဖိတ်၍ ကြံဖြင့် မဏ္ဍပ်ကို ဆောက်ပြီးလျှင် သံဃာတော်မြတ်ကို ဆွမ်းကျွေးခဲ့၏။

၈၆။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူအဖြစ်၊ နတ်အဖြစ် ဟူသမျှတို့၌ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ ကို ဂုဏ်အားဖြင့် လွှမ်းမိုးရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၇။ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာသော ကမ္ဘာထက်၌ အလှူ ပေးလှူခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကြံလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဓိမုတ္တ မထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် အဓိမုတ္တတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၇ - လသုဏဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၈၉။ ထိုအခါ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီးအရပ်၌ ငါသည် ရသေ့ဖြစ်ဖူး၏။ ငါသည် ကြက်သွန်ဖြူကို မှီ၍ အသက်မွေးခဲ့၏။ ငါ၏ အစာကား ကြက်သွန်ဖြူပင်တည်း။

၉၀။ ငါသည် လေးတင်းဝင် ပုတ်တို့ကို ကြက်သွန်ဖြူဖြင့် ပြည့်စေလျက် သံယာအရံသို့ သွား၏။ ရွှင်လန်းသည်ဖြစ်၍ ရွှင်ပျသော စိတ်ဖြင့် သံဃာအား ကြက်သွန်ဖြူကို ပေးလှူခဲ့၏။

၉၁။ ငါသည် လူတို့ထက်မြတ်သော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အကြွင်းမဲ့ မွေ့လျော် သော သံဃာအား ကြက်သွန်ဖြူကို ပေးလှူရသောကြောင့် ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။

၉၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ အကြင် ကြက်သွန်ဖြူ လှူဒါန်းရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကြက်သွန်ဖြူ လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်လသုဏဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် လသုဏဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၁။ အဋ္ဌကထာ၌ ရတ္တလသုဏ်ဟု အဖွင့်ရှိ၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ကုဏ္ဍဓာနဝဂ် ===

၈ - အာယာဂဒါယကထေရအပဒါန်

၉၄။ ‘ဘုရား’ ဟု ဝန်ခံပြောကြားသူတို့၏ အလယ်၌ ထူးမြတ်တော်မူသော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသည်ရှိသော် ငါသည် ရွှင်လန်းသည်ဖြစ်၍ ရွှင်ယုသောစိတ်ဖြင့် မြတ်သော ပုထိုးစေတီကို ရှိခိုး၏။

၉၅။ ထိုအခါ၌ ငါသည် လက်သမားတို့ကို ဆွမ်းစားကျောင်း၏ ပမာဏကို ပြောကြားစေ၍ အဖိုးလက်ခံကို ပေးပြီးလျှင် ရွှင်လန်းသည်ဖြစ်၍ ရွှင်ယုသော စိတ်ဖြင့် ရှည်လျားသော ဆွမ်းစားကျောင်းကို ဆောက်စေခဲ့၏။

၉၆။ ငါသည် ရှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်တို့၌ (လူ့ဘဝနှင့်) မရောမပြွမ်းမူ၍ နေရ၏။ ကြွင်းသော ကမ္ဘာတို့၌ ငါသည် လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ ရောပြွမ်းလျက် ကျင်လည်ရ၏။

၉၇။ ငါ၏ ကိုယ်၌ အဆိပ်သည် မတက် မပြန့်၊ လက်နက်တို့သည် ငါ့အား မစူးမရှုကုန်၊ ငါသည် ရေ၌ မသေရ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ရှည်လျားသော ဆွမ်းစားကျောင်းကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၈။ ငါသည် မိုးကို အကယ်၍ အလိုရှိသည် ဖြစ်အံ့၊ မိုးကြီးသည် ရွာသွန်း၏။ နတ်တို့သည်လည်း ငါ၏ အလိုသို့ လိုက်ရကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၉။ ငါသည် ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကြာမင်းသည် အကြိမ်သုံးဆယ် ဖြစ်ရ၏။ ငါ့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူတို့သည် မထိမဲ့မြင် မပြုဝံ့ကုန်။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ဆွမ်းစားကျောင်းရှည်ကို ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းရသောအခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ရှည်လျားသော ဆွမ်းစားကျောင်းကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အာယာဂဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် အာယာဂဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ကုဏ္ဍဓာနဝဂ် ===

၉ - ဓမ္မစက္ကိကထေရအပဒါန်

၁၀၂။ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၏ နေရာတော်မြတ်၏ ရှေ့မျက်မှောက်၌ ကောင်းစွာ ပြုလုပ်အပ်သည် ဖြစ်၍ ပညာရှိတို့ ချီးမွမ်းအပ်သော ခြင်္သေ့ရုပ် တပ်ဆင်သော တရားစကြာကို ငါသည် ထားလှူအပ်၏။

၁၀၃။ ငါသည် ရထား၊ ဗိုလ်ပါ၊ ဆင်ယာဉ်စသည်တို့နှင့် တကွဖြစ်လျက် ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ အဆင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်၏။ များစွာသော လူတို့သည် ငါ့နောက်သို့ လိုက်လျက် အမြဲ ခြံရံကုန်၏။

၁၀၄။ ငါသည် အခါခပ်သိမ်း ခြောက်သောင်းသော တူရိယာတို့ဖြင့် ကွန်မြူးစံပယ် ရ၏။ အခြံအရံဖြင့် တင့်တယ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ ခြင်္သေ့ရုပ် တပ်ဆင်သော တရားစကြာကို ထားလှူခဲ့သော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တရားစကြာ လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သဟဿရာဇအမည်ဖြင့် များသော အားရှိသည် ဖြစ်၍ လူတို့ကို အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ရကုန်၏။

၁၀၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်း ကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဓမ္မစက္ကိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဓမ္မစက္ကိကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ကုဏ္ဍဓာနဝဂ် ===

၁၀ - ကပ္ပရုက္ခိယထေရအပဒါန်

၁၀၈။ ငါသည် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးစေတီတော်မြတ်၏ ရှေ့မျက်မှောက်၌ ဆန်းကြယ်သော ပုဆိုးတို့ကို ဆွဲချိတ်၍ ပဒေသာပင်ကို ထားလှူခဲ့၏။

၁၀၉။ ငါ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော နတ်အဖြစ်၊ လူ့အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ပဒေသာပင်တို့သည် ငါ၏ အိမ်တံခါးကို တင့်တယ်စေလျက် တည်၏။

၁၁၀။ ငါနှင့် ငါ့ကို မှီနေသည့် ပရိသတ်ဖြစ်သော ငါတို့အားလုံးသည် ထိုပဒေသာပင်မှ ပုဆိုးကို ယူ၍ အခါခပ်သိမ်း ဝတ်ဆင်ရကုန်၏။

၁၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပဒေသာပင်ကို ထားလှူခဲ့သည့် အခါမှစ၍ ငါသည် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပဒေသာပင် လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၁၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် အားရှိသော သုစေဋ္ဌမည်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၁၁၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကပ္ပရုက္ခိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ကပ္ပရုက္ခိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

လေးခုမြောက် ကုဏ္ဍဓာနဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅ - ဥပါလိဝဂ် ===

၁ - ဘာဂိနေယျပါလိတ္ထေရအပဒါန်

၁။ ရဟန္တာ တစ်ထောင်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍ လူတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဝိဝေကကို အားထုတ်လျက် တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းအံ့ သာဌါ ကြွတော်မူ၏။

၂။ သစ်နက်ရေဖြင့် ဝတ်သော သစ်သားသုံးခွကို ဆောင်သော ငါသည် ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃။ ငါသည် လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ သစ်နက်ရေကို (တင်သည်ကို) ပြု၍ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ် ချီလျက် လူတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍ ချီးမွမ်း၏။

၄။ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် အညံ့၌ ဖြစ်သော သတ္တဝါ၊ အညံ့၌ ဖြစ်သော သတ္တဝါ၊ ကိုယ် ထင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါ၊ ကလလရေကြည် (သူငယ်အိမ်) ၌ ဖြစ်သော သတ္တဝါ၊ ငှက်စသော (ဤ) သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် အခါခပ်သိမ်း ကောင်းကင်၌ လှည့်လည်သွားကုန်၏။

၅။ အလုံးစုံ သညာရှိသော သတ္တဝါ၊ သညာမရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ရှင်တော်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်တွင်း၌ စုဝေးကုန်၏။

၆။ တောင်၌ ဖြစ်ကုန်သော အကြင် နံ့သာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟိမဝန္တာတောင်မြတ်၌ ဖြစ်သော အကြင် နံ့သာတို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏။ ထိုနံ့သာ အားလုံးတို့သည် အရှင်ဘုရား၏ သီလ၌ တစ်စိတ်မျှဖြင့်လည်း မယှဉ်သင့်ကုန်။

၇။ နတ်နှင့်တကွသော ဤလောကသည် မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်သို့ ပြေးဝင်၏။ အသျှင် ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်သည် တောက်ပသည်ရှိသော် အမိုက်တိုက်တို့သည် ပျက်စီးကုန်၏။

၈။ နေဝင်လတ်သော် သတ္တဝါတို့သည် အမိုက်တိုက်သို့ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူ ဘုရားမပွင့် လတ်သော် လူအပေါင်းသည် အမိုက်တိုက်သို့ ရောက်ရ၏။

၉။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား တက်သစ်သော နေမင်းသည် အမိုက်တိုက်ကို အခါခပ်သိမ်း ပယ်ဖျောက် သကဲ့သို့ ထို့အတူသာလျှင် အသျှင်ဘုရားသည်လည်း အမိုက်တိုက်ကို အခါခပ်သိမ်း ပယ်ဖျောက်တော် မူ၏။

၁၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ အားထုတ်မှုဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ် သော စိတ်ရှိတော်မူ၏။ အသျှင်ဘုရားသည် အသျှင်ဘုရား၏ အားထုတ်အပ်သော ဗုဒ္ဓကိစ္စဖြင့် များစွာ သော လူအပေါင်းကို နှစ်သက်စေတော်မူ၏။ (ဤသို့ ချီးမွမ်း၏)။

၁၁။ ကြီးသော ပညာရှိသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် 'ကောင်းကင်၌ ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့' ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်တော်မူ၏။

၁၂။ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော သစ္စာလေးပါးတရားကို ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ပျံတက်တော်မူ၍ ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်ပြီးလျှင် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၁၃။ အကြင်ရသေ့သည် ဥပမာတို့နှင့် ကောင်းစွာယှဉ်လျက် ဤဉာဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းအပ်၏။ ထိုရသေ့ကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား ပြောကြားပေအံ့၊ ဟောကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန်လော့။

၁၄။ ထိုရသေ့သည် တစ်ဆယ့်ရှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် သိကြားမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ အကြိမ်သုံးရာ ဧကရာဇ်မင်းဖြစ်၍ မြေအပြင်ကို စိုးအုပ်ရလတ္တံ့။

၁၅။ နှစ်ဆယ့်ငါးကြိမ် စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည် ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၁၆။ ကမ္ဘာ တစ်သိန်းထက်၌ သြက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၇။ တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ် သောကြောင့် ဇာတ်အားဖြင့် ယုတ်ညံ့သည် ဖြစ်လျက် ဥပါလိမည်သော ဆေတ္တာသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၈။ ထိုသူသည် ရဟန်းပြုပြီး၍ မကောင်းမှုကို ပယ်ခွါ၍ ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတို့ကို ပိုင်ခြား သိပြီးလျှင် အာသဝေါ (ကိလေသာ) မရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလတ္တံ့။ (ငြိမ်းအေးလတ္တံ့)။

၁၉။ များသော အခြံအရံရှိသော သာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဥပါလိ မထေရ်၏ ဝိနည်း အသိဉာဏ်ကို နှစ်သက်တော်မူ၍ ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားလတ္တံ့။

၂၀။ သဒ္ဓါတရားဖြင့် ရဟန်း ဖြစ်ပြီးသော ငါသည် မဂ်ကိစ္စ ပြုပြီးသူ အာသဝေါမရှိသူ ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတို့ကို ပိုင်ခြားသိပြီးလျှင် ရဟန္တာဖြစ်၍ နေရ၏။

၂၁။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ငါ့ကို အစဉ် သနားတော်မူ၏၊ ငါသည် ဝိနည်းအရာ၌ ရဲရင့်၏၊ မိမိအမှု၌လည်း အားထုတ်အပ်ပြီးသူ ဖြစ်၍ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၂။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ၌ လည်းကောင်း၊ ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့၌ လည်းကောင်း စောင့်စည်း ၏။ ရတနာထည့်ရာ အိမ်သဖွယ်ဖြစ်သော အလုံးစုံသော ဝိနည်းကို မြဲမြံစွာ ဆောင်၏။

၂၃။ လောက၌ အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတော်မူ၍ ရဟန်း သံဃာအလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူလျက် ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၂၄။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥပါလိမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဘာဂိနေယျုပါလိတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅ - ဥပါလိဝဂ် ===

၂ - သောဏကောဠိဝိသတ္ထေရအပဒါန်

၂၅။ လူတို့ထက်ကြီးမြတ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရား အတွက် ငါသည် အင်္ဂတေဖြင့် လိမ်းကျံခြင်းကို ပြု၍ စင်္ကြံကို ပြုလုပ်စေခဲ့၏။

၂၆။ ငါသည် အဆင်းအမျိုးမျိုးရှိသော ပန်းတို့ဖြင့် စင်္ကြံကို ဖြန့်ခင်းလှူခဲ့၏။ ကောင်းကင်၌ မျက်နှာကြက်ဗိတာန်ကို ပြု၍ မြတ်သော ဘုရားရှင်ကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၂၇။ ထိုအခါ ငါသည် ကောင်းသော အလေ့အလာရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို လက်အုပ်ချီ ရှိခိုးလျက် ရှည်လျားသော စင်္ကြံကို မြတ်စွာဘုရားအား ဆောက်နှင်းလှူဒါန်း၏။

၂၈။ လောက၌ အတုမရှိသည် ဖြစ်၍ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အကြံအစည်ကို သိတော်မူ၍ အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့် (ထိုစင်္ကြံကို) ခံယူတော်မူ၏။

၂၉။ နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားသည် (ထိုစင်္ကြံကို) ခံယူတော်မူ၍ ရဟန်းသံဃာအလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူလျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၃၀။ အကြင်သူသည် ရွှင်လန်းသော စိတ်ဖြင့် ရှည်လျားသော စင်္ကြံကို ငါ့အား ပေးလှူ၏။ ထိုသူကို ငါဘုရားသည် ဗျာဒိတ်စကား ကြားပေအံ့၊ ဟောကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန်လော့။

၃၁။ ကောင်းမှုကံနှင့် ပြည့်စုံသော ဤသူ၏ သေခါနီးဖြစ်သော ထိုအခိုက်၌ နတ်မြင်း တစ်ထောင် ကသောရထားသည် ရှေးရှုတည်လတ္တံ့။

၃၂။ ထိုရထားယာဉ်ဖြင့် ဤသူသည် နတ်ပြည်သို့ သွားရလတ္တံ့၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်သော သူသည် ဆိုက်ရောက် လာလတ်သော် နတ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ကုန်လတ္တံ့။

၃၃။ ရတနာမြေဖြင့် လိမ်းကျံသည်ဖြစ်၍ ဗိမာန်တကာတို့ထက် မြတ်သည့်အပြင် အထွတ်တပ် သော အဆောင်မြတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်သော မြတ်သော သူတို့အားသာ ထိုက်တန်သည့် ဗိမာန် ကို စိုးအုပ်နေရလတ္တံ့။

၃၄။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ နှစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး သိကြားမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၃၅။ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ကြိမ် စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ထိုအလုံးစုံသော မင်းတို့သည်လည်း ယသောဓရအမည်ဖြင့် တူသော အမည်ရှိကုန်လတ္တံ့။

၃၆။ နှစ်ပါးသော စည်းစိမ်တို့ကို ခံစား၍ ကောင်းမှုအပေါင်းကို ပွားစေပြီးလျှင် နှစ်ဆယ့်ရှစ်ကမ္ဘာ ထက်၌ စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၃၇။ ထိုစကြာမင်း အဖြစ်၌လည်း ဝိသင်္ကြံနတ် ဖန်ဆင်းအပ်သော မြတ်သော ဗိမာန်သည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ အသံဆယ်မျိုးတို့ဖြင့် မဆိတ်သော ထိုပြည်ကို စိုးအုပ်နေရလတ္တံ့။

၃၈။ ဤ (ငါအနောမဒသီဘုရားပွင့်ရာ) ဝရကပ်မှ မရေတွက်နိုင်သော ဘဒ္ဒကပ်၌ မြေနေသူ လူကို စောင့်သည် ဖြစ်၍ ကြီးမြတ်သည့် တန်ခိုးရှိသော အမည်အားဖြင့် ဩက္ကာကဟု ထင်ရှားသော မင်းသည် တိုင်းပြည်၌ ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၉။ တစ်သောင်း ခြောက်ထောင်သော မောင်းမအားလုံးတို့ထက် မြတ်သော ခတ္တိယဇာတ်ရှိသော ထိုမိဖုရားကြီးသည် ကိုးယောက်သော သားသမီးရတနာတို့ကို ဖွားမြင်လတ္တံ့။

၄၀။ မိဖုရားကြီးသည် ကိုးယောက်သော သားသမီးရတနာတို့ကို ဖွားမြင်ပြီးနောက် သေလွန်လတ္တံ့၊ နုပျို၍ ချစ်ခင်ဖွယ်ဖြစ်သော သတို့သမီးသည် မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုလတ္တံ့။

၄၁။ မင်းသမီးသည် ဩက္ကာကမင်းကို နှစ်သိမ့်စေ၍ လိုအပ်သောဆုကို ရလတ္တံ့၊ ထိုမင်းသမီးသည် လိုအပ်သော ဆုကို ရပြီးနောက် (ဘုရင်၏) သားတော်၊ သမီးတော်တို့ကို နှင်ထုတ်လတ္တံ့။

၄၂။ နှင်ထုတ်ခံရသော ထိုသားတော်သမီးတော် အားလုံးတို့သည် ဟိမဝန္တာ တောင်မြတ်သို့ သွားကုန်လတ္တံ့၊ ထိုမင်းသားလေးယောက်တို့သည် ခတ္တိယဇာတ် ပျက်မည်စိုးသောကြောင့် နှမတော်တို့နှင့် ပေါင်းဖော်နေကုန်လတ္တံ့။

၄၃။ မင်းသမီးကြီး တစ်ယောက်သည်ကား နူနာတို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငါတို့အား မင်းဇာတ်သည် မပျက်စေလင့်ဟု နှလုံးပိုက်၍ မောင်တော် မင်းသားတို့သည် တွင်းတူး၍ မြှုပ်ကုန်လတ္တံ့။

၄၄။ ဗာရာဏသီမင်းသည် တွင်းမှ ထုတ်ဆောင်၍ ထိုမင်းသမီးနှင့် အတူတကွ ပေါင်းဖော်လတ္တံ့၊ ထိုအခါ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အဆက်အနွယ်သည် ရောနှောပျက်ပြားလတ္တံ့။

၄၅။ ထိုမင်းသား၊ မင်းသမီးတို့၏ သားသမီးတို့သည်လည်း ဇာတ်အားဖြင့် ကောဠိယမင်းမျိုး ဖြစ်ကုန် လတ္တံ့၊ ထိုဩက္ကာကမင်းအဖြစ်၌ လူ၌ဖြစ်သော များပြားသော စည်းစိမ်ကို ခံစားရလတ္တံ့။

၄၆။ ထိုဩက္ကာကမင်းဘဝမှ စုတေ၍ နတ်ပြည်သို့ သွားရလတ္တံ့၊ ထိုနတ်ပြည်၌လည်း စိတ်နှလုံး မွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်သော မြတ်သော ဗိမာန်ကို ရလတ္တံ့။

၄၇။ နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် လူ့ဘဝသို့ လာရောက်၍ “သောဏ” မည်သောသူ ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၈။ ထက်သန်သော ဝီရိယရှိ၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိလျက် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အားထုတ်၍ ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝေါ (ကိလေသာ) မရှိဘဲ ငြိမ်းအေးလတ္တံ့။ (ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏)။

၄၉။ အဆုံးမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို မြင်တော်မူသော သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွား သဖွယ်ဖြစ်သော ဂုဏ်ထူး ဝိသေသကို သိတော်မူလေ့ရှိသော ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည် (ထိုသူ့ကို) ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားလတ္တံ့။

၅၀။ မိုးရွာသွန်း၍ မြက်လက်လေးသစ်ခန့်ရှိလတ်သော် လေပြေသုတ်သွင်း ဖြည်းညှင်း သာယာ သော အပြင်၌ ရပ်တည်၍ အားထုတ်အပ်ပြီးသည့် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား ထို့ထက် သာလွန်သော မွေ့လျော်ဖွယ် အဖြစ်သည် မရှိတော့ပေ။

၅၁။ မြတ်သော အဆုံးအမ၌ ဆုံးမအပ်ပြီးသူ ဖြစ်၍ ငါ၏ စိတ်သည် ကောင်းစွာ တည်ကြည်၏။ ငါသည် အလုံးစုံသော ခန္ဓာဝန်ကို ချအပ်၏။ အာသဝ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ငြိမ်းအေး ရ၏။ (ငြိမ်းအေး၏)။

၅၂။ ကိုယ်တော်မှ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် တလက်လက် ထွက်သော ရောင်ခြည်ရှိသော ဆင်ပြောင်ကြီး သဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်သော ဇာတ်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ‘ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့’ ရဟန်း သံဃာအလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူလျက် ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၅၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သောဏကောဠိဝိသမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် သောဏကောဠိဝိသထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅ - ဥပါလိဝင် ===

၃ - ကာဠိဂေါဓပုတ္တဘဒ္ဒိယထေရ်အပဒါန်

၅၄။ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်သော တစ်လောကလုံးထက်
မြတ်သည် ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူတတ်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသို့ အလုံးစုံသော လူ
အပေါင်းသည် ချဉ်းကပ်၏။

၅၅။ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် အတုမရှိသော ကောင်းမှုမျိုးစေ့ စိုက်ပျိုးရာခေတ်၌ မုန့်လုံးကို
လည်းကောင်း၊ မုန့်ဆုပ်ကို လည်းကောင်း၊ သောက်ဖွယ်၊ စားဖွယ် ဆွမ်းစသော အာမိသကို လည်း
ကောင်း မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းကုန်၏။

၅၆-၅၇။ ဘုရားမြတ်ကို လည်းကောင်း၊ အတုမဲ့ဖြစ်သော သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း ပင့်ဖိတ်၍
တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော နတ်ထက် နတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ငါသည်လည်း အလှူကို
ပေးလှူအံ့ (ဟု ကြံ၍) ငါတိုက်တွန်းအပ်သော ထိုသူတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊
ကောင်းမှု စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သော အတုမဲ့ ရဟန်းသံဃာတော် အလုံးစုံကို လည်း
ကောင်း ပင့်ဖိတ်ကုန်၏။

၅၈။ ငါသည် ကော်ဇောကြီးဖြင့် ခင်းအပ်သော တစ်သိန်းသော ရွှေပလ္လင်ကို လည်းကောင်း၊
လဲအခင်း၊ ဆန်းကြယ်သော သားမွှေးအခင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခေါမပုဆိုး၊ ဝါချည်ပုဆိုးတို့ဖြင့် လည်း
ကောင်း မြတ်သော သူတို့အားသာ ထိုက်သော ဘုရားအား လျှောက်ပတ်သော နေရာကို ခင်းထား၏။

၅၉။ လူတို့ထက် မြတ်၍ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော လောကကို သိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရ
မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် ငါ၏ အိမ်တံခါးသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူ၏။

၆၀။ လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သော များသော အခြံအရံရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို ခရီးဦးကြိုဆို၍
ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိလျက် မိမိအိမ်သို့ ပင့်ဆောင်၏။

၆၁။ ရဟန်းတော်ပေါင်း တစ်သိန်းကို လည်းကောင်း၊ လူတို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မွန်မြတ်သော ဆွမ်းဖြင့်
ရောင့်ရဲစေ၏။

၆၂။ ဧည့်သည် အလိုငှါ ဆောင်အပ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်သော လောကကို သိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာ အလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ ဤဂါထာတို့ ကို မိန့်တော်မူ၏။

၆၃။ အကြင်သူသည် ကော်ဇောကြီးဖြင့် ခင်းအပ်သော ဤနေထိုင်ရာ ရွှေပလ္လင်ကို လှူအပ်၏။ ထိုလှူဒါန်းသူကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား ဟောကြားပေအံ့၊ ဟောကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန် လော့။

၆၄။ ထိုသူသည် ခုနစ်ဆယ့်လေးကြိမ် သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ နတ်သမီးတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရလတ္တံ့။

၆၅။ အကြိမ်တစ်ထောင် ပဒေသရာဇ်မင်း ဖြစ်၍ မြေအပြင်ကို စိုးအုပ်ရလတ္တံ့၊ ငါးဆယ့်တစ်ကြိမ် စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၆၆။ အလုံးစုံ ဖြစ်ရာဘဝတို့၌ အမျိုးမြတ်သူ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုသူသည် နောက်၌ ရဟန်းပြုပြီး၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် အမည်အားဖြင့် “ဘဒ္ဒိယ” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရားတပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။)

၆၇။ ငါသည် ဝိဝေကသုံးပါးကို ပွားများအားထုတ်သူ ဖြစ်၏။ အစွန်အဖျားဖြစ်သော တောကျောင်း၌ နေ၏။ အလုံးစုံသော ဖိုလ်လေးပါးကိုလည်း ရအပ်ပြီ၊ ငါသည် ယခု ကိလေသာကို စွန့်ထားသူ ဖြစ်၏။

၆၈။ လူတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးအားလုံးကို သိ၍ ရဟန်းသံဃာ အလယ်၌ နေတော်မူ၍ ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၆၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ကာဠိဂေါဓာသာကီဝင်မင်းသမီး၏ သားဖြစ်သော အသျှင်ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည် ဤဂါထာ တို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဘဒ္ဒိယကာဠိဂေါဓာပုတ္တတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅ - ဥပါလိဝဂ် ===

၄ - သန္နိဋ္ဌာပကထေရအပဒါန်

၇၀။ ငါသည် တော၌ ကျောင်းငယ်ကို ဆောက်လုပ်၍ တောင်တို့၏ အကြား၌ နေ၏။ လာဘ်ရခြင်း၊ မရခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အခြံအရံရှိခြင်း၊ မရှိခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း ရောင့်ရဲ၏။

၇၁။ ဧည့်သည် အလို့ငှါ ဆောင်အပ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို ခံယူတော်မူထိုက်သော လောကကို သိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာ တစ်သိန်းတို့နှင့်အတူ ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၇၂။ ငါသည် ကြွလာတော်မူသော ဆင်ပြောင်ကြီးသဖွယ်ဖြစ်သည့် ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို မြက်အခင်းကို ဖြန့်ခင်း၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၇၃။ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိလျက် သျှိသျှားသီးကို လည်းကောင်း၊ သောက်ရေကို လည်းကောင်း ဖြောင့်မတ်တည်တံ့သော မြတ်စွာဘုရားအား အထူးကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် ပေးလှူခဲ့၏။

၇၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သျှိသျှားသီး လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သျှိသျှားသီး လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၅။ လေးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အင်အားများပြားသော အရိန္ဒမမည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၇၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သန္နိဋ္ဌာပကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် သန္နိဋ္ဌာပကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၁။ ဂါထာနံပါတ် (၇၃) အာမဏ္ဍပုဒ်ကို နိဿယက “ဖရဲသီး” ဟု ပြန်ထားသည်။ အဋ္ဌကထာဖွင့်မှစ၍ အထောက်အကိုးလုံးဝ မတွေ့ရပေ။ (သို့သော် ဟိန္ဒူဘာသာတွင်မူ ဖရဲသီးကို အာဗဏ္ဍဟု ဆို၏။) အဘိဓာန်များတွင် အာမဏ္ဍကို “ကြက်ဆူနီပင်” ဟုသာ တစ်ညီတည်း ပြကုန်၏။ ပြာကရိုက် အဘိဓာန်တွင်မူ ၎င်းပုဒ်ကို ကိတ္တိမအာမလက ဟု ဆိုသည်။ “သျှိသျှား (သို့မဟုတ်) ဆီးဖြူသီးအတူ” ဟု ဆိုလို၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅ - ဥပါလိဝဂ် ===

၅ - ပဉ္စဟတ္ထိယထေရာပဒါန်

၇၇။ သတိရှိသည် ဖြစ်၍ ချထားသော မျက်လွှာ ချိန်ဆပြောကြားသော စကား ရှိတော်မူသော သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည် ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းလျက် အိမ်ဈေးအကြား လမ်းခရီး၌ ကြွသွားတော်မူ၏။

၇၈။ ငါသည် ကြာငါးလက်တို့ကို ဦးဆောက်ပန်းအလို့ငှါ ဆောင်ခဲ့၏။ ငါသည် ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ကိုင်လျက် ထိုကြာပန်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်၏။

၇၉။ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းအပ်သော ထိုကြာပန်းတို့သည် သုမေဓာမြတ်စွာဘုရား၏ အထက်၌ အမိုးသဖွယ် ဖြစ်ကုန်၏။ ‘တပည့်တို့သည် ဆရာကို ဆောင်းမိုးကုန်သကဲ့သို့’ ဆင်ပြောင်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ကောင်းစွာ ဆောင်းမိုးကုန်၏။

၈၀။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ကြာပန်းလှူဒါန်းခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာနှစ်ထောင်ထက်၌ ဟတ္ထိယဟူသော အမည်ဖြင့် များသော စစ်သည် ဗိုလ်ပါရှိသော ငါးကြိမ်သော စကြဝတေးမင်းတို့ ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၈၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဉ္စဟတ္ထိယထေရာပဒါန်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ပဉ္စဟတ္ထိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅ - ဥပါလိဝဂ် ===

၆ - ပဒုမစ္ဆဒနိယထေရအပဒါန်

၈၃။ လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော အမြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည့် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံလေသော် ငါသည် ကောင်းစွာ ပွင့်သော ပဒုမ္မာကြာပန်းကို ယူ၍ ထင်းပုံသို့ တင်လှူခဲ့၏။

၈၄။ ထင်းပုံသို့ တင်လှူပြီးသော် ထိုပဒုမ္မာကြာပန်းသည် ငှက်တို့ ရွှင်မြူးရာဖြစ်သော ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၏။ ကောင်းကင်၌ အမိုးပြုလျက် ထင်းပုံ၌ ဆောင်းမိုးထား၏။

၈၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပဒုမ္မာကြာပန်း လှူဒါန်းခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ လေးဆယ့်ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း အပိုင်းအခြား ရှိသည်ဖြစ်၍ အောင်အပ်ပြီးသော ရန်သူရှိသော များသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိသော ပဒုမိဿရမည်သော စကြာဝတေး မင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၈၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဒုမစ္ဆဒနိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ပဒုမစ္ဆဒနိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅ - ဥပါလိဝဂ် ===

၇ - သယနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၈၈။ မေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် ပုဆိုးဘဏ္ဍာတို့ဖြင့် ခင်းအပ်သော မြတ်သော အိပ်ရာနေရာကို ပေးလှူခဲ့၏။

၈၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် အပ်သော အိပ်ရာနေရာကို ခံယူတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအိပ်ရာ နေရာမှ ထ၍ ကောင်းကင်သို့ ကြွတော်မူ၏။

၉၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ အိပ်ရာနေရာကို လှူဒါန်းသည့် အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အိပ်ရာနေရာ လှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၉၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ငါးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိသော မင်းနှင့် တူသော အမည်ရှိသော ဝရကစကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၉၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သယနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် သယနဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅ - ဥပါလိဝဂ် ===

၈ - စင်္ဂဟဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၉၃။ လူတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် အုတ်တို့ဖြင့် စီ၍ စကြိုကို ပြုလုပ်စေခဲ့၏။

၉၄။ အစောက်အားဖြင့် ငါးတောင် မြင့်၍ အလျားအားဖြင့် အတောင်တစ်ရာ ရှည်သော၊ စိတ်ကို နှစ်လိုပွားများစေနိုင်သော စကြိုကို ငါသည် ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းပြုလုပ်ခဲ့၏။

၉၅။ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ခံယူတော်မူ၏။ လက်တော်ဖြင့် သဲကို ယူတော်မူ၍ ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏-

၉၆။ ဤသဲမွေ့ရာ ကြိလှူရခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ စကြိုကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း ရခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သဲကို သုံးဆောင်ရလတ္တံ့။

၉၇။ သုံးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်တို့၌ နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ နတ်သမီးတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရလတ္တံ့။

၉၈။ လူ့ပြည်သို့ လာ၍ တိုင်းနိုင်ငံ၌ မင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ထိုမင်းသည် မြေအပြင်၌ သုံးကြိမ် စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၉၉။ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာကမ္ဘာထက်၌ စကြို ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် စကြိုလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စင်္ဂဟဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် စင်္ဂဟဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅ - ဥပါလိဝဂ် ===

၉ - သုဘဒ္ဒတ္ထေရအပဒါန်

၁၀၁။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော ဧည့်သည်အလိုငှါ ဆောင်အပ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်သော များသော အခြံအရံရှိသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် လူအပေါင်းကို သံသရာမှ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ၏။

၁၀၂။ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံလတ်သော် တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်သည် တုန်လှုပ်၏။ ထိုအခါ၌ လူစုလူဝေးသည် များပြား၍ နတ်တို့သည်လည်း စည်းဝေးအံ့သောငှါ ရောက်လာ ကုန်၏။

၁၀၃။ စန္ဒကူးဖြင့် လည်းကောင်း၊ တောင်ဇလပ်၊ ကြက်ရုန်းပန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ပြည့်စေ၍ ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်ပျသော စိတ်ဖြင့် ဘုရားမြတ်ကို တင်လှူဆက်ကပ်၏။

၁၀၄။ လောက၌ အတုမရှိသော လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အကြံ အစည်ကို သိတော်မူ၍ လျောင်းတော်မူလျက်သာလျှင် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၁၀၅။ အကြင်သူသည် နောက်ဆုံး ပရိနိဗ္ဗာန် စံခါနီးကာလ၌ ငါ့အား စန္ဒကူး၊ ဇလပ်၊ ကြက်ရုန်းပန်း တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလှူဒါန်း၏။ ထိုသူကို ဗျာဒိတ်စကား ဟောကြားပေအံ့၊ ဟော ကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန်လော့။

၁၀၆။ ဤသူသည် ဤလှူပြည်မှ စုတေသည် ရှိသော် တုသိတာနတ်ပြည်သို့ လားရလတ္တံ့၊ ထိုတုသိတာနတ်ပြည်၌ နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြု၍ ထိုသူသည် နိမ္မာနရတီဘုံသို့ လားရလတ္တံ့။

၁၀၇။ တောင့်တအပ်သော ပန်းကို လှူ၍ မိမိကုသိုလ်အမှု၌ အားထုတ်အပ်ပြီးဖြစ်သော ထိုသူသည် ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်သာလျှင် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရလတ္တံ့။

၁၀၈။ ဤသူသည် တုသိတာနတ်ပြည်၌ နောက်ထပ်တစ်ဖန်လည်း ဖြစ်ရဦးလတ္တံ့၊ ထိုတုသိတာနတ် ပြည်မှ စုတေ၍ လှူအဖြစ်သို့ လားရောက်ရလတ္တံ့။

၁၀၉။ နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ မြတ်သော ဆင်ပြောင်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်သော စက္ခုငါးပါး ရှိသော သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို သိစေတော်မူ၍ (ကျွတ်စေတော်မူ၍) ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံလတ္တံ့။

၁၁၀။ ထိုသူသည် ထိုအခါ၌ အနားသို့ ကပ်ရောက်သည် ဖြစ်၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်း ရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၍ ပြဿနာကို မေးလျှောက်လတ္တံ့။

၁၁၁။ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား သည် ရွှင်စေတော်မူ၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပိုင်းခြားသိတော်မူလျက် သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ဖွင့်လှစ် ဖော်ပြတော်မူလတ္တံ့။

၁၁၂။ ဤပြဿနာကို အားထုတ် အပ်ပြီးသည်ရှိသော် နှစ်သက်၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်လတ္တံ့။

၁၁၃။ မိမိကောင်းမှုဖြင့် နှစ်သက်စေအပ်သော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသော သုဘဒ္ဒကို မြင်၍ အရဟတ္တမဂ် အရာ၌ လိမ္မာတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းပြုပေးလတ္တံ့။

၁၁၄။ ဤသူသည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အားထုတ်၍ ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတရား တို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိပြီးလျှင် အာသဝေါကင်းကွာ ကိလေသာမရှိဘဲ ငြိမ်းအေးလတ္တံ့၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူ၏။

ပဉ္စမဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၁၁၅။ ငါသည် ရှေးကံနှင့် ကောင်းစွာ ယှဉ်လျက် တည်ကြည်၊ ခိုင်မြဲသည် ဖြစ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြောင့်ဖြစ်သော အရိယာဇာတ်ဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ရင်သွေးသားမြတ်သည် ဖြစ်ရ ၏။

၁၁၆။ တရားမင်း ဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်သော ပြဿနာကို မေးလျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရား သည် ငါ၏ ပြဿနာကို ဖြေတော်မူ၍လည်း ငါ့ကို တရား အလျဉ်သို့ ဆောင်တော်မူ၏။

၁၁၇။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို သိ၍ သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်နေခဲ့၏။ ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါ တရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝကင်းကွာ ကိလေသာ မရှိဘဲ နေရ၏။

၁၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ‘ဆီကုန်ခြင်းကြောင့် ဆီမီးသည် ငြိမ်းသကဲ့သို့’ တစ်စုံတစ်ရာကို မစွဲလမ်းဘဲ ငြိမ်းတော်မူ၏။

၁၁၉။ ပုထိုးတော်သည် ရတနာဖြင့် ပြီးသည်ဖြစ်၍ ခုနစ်ယူဇနာ ရှိ၏။ ထိုပုထိုးတော်၌ ငါသည် အလုံးစုံထက် သာလွန်ကောင်းမြတ်သော စိတ်နှစ်မြို့ဖွယ် တံခွန်ကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၂၀။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ တိဿမည်သော အဂ္ဂသာဝကသည် ငါ၏ ရင်နှစ်သားတော် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အမွေခံ ဖြစ်၏။

၁၂၁။ ထိုအဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော တိဿထေရ်အား ယုတ်မာသောစိတ်ဖြင့် မကောင်းသော စကားကို ဆိုမိ၏။ ထိုဝစီကံ၏ အကျိုးကြောင့် ငါ့အား နောက်ဆုံးမှ ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ သာသနာ၌ ကျွတ်တမ်း ဝင်ရခြင်းသည် ဖြစ်၏။

၁၂၂။ မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်အကွေ့၌ နောက်ဆုံး ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာ ညောင်စောင်း ၌ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍ အစီးအပွါးကို ဆောင်ကာ မဟာကရုဏာနှင့် ယှဉ်သော ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်သည် ငါ့အား ရှင်ရဟန်း ပြုပေးတော်မူ၏။

၁၂၃။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်၌ ယနေ့ပင် ရှင်ဖြစ်၍ ယနေ့ပင် ရဟန်းဖြစ်ပြီးလျှင် ယနေ့ပင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရ၏။

၁၂၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်း ကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုဘဒ္ဒမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သုဘဒ္ဒထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅ - ဥပါလိဝဂ် ===

၁၀ - စုန္ဒတ္ထေရအပဒါန်

၁၂၅။ လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား မုလေးပန်းတို့ဖြင့် ပန်းစေတီကို ပြုလုပ်၍ ဖုံးလွှမ်းခဲ့၏။

၁၂၆။ ထိုပန်းစေတီကို ပြီးဆုံးစေ၍ မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူခဲ့၏။ ကြွင်းကျန်သော ပန်းကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူ၏။

၁၂၇။ ရွှေတူရိဏ်တိုင်နှင့် တူသော တစ်လောကလုံး၏ အမြတ်ဆုံး ရှေ့သွားဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပန်းစေတီတော်ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့၏။

၁၂၈။ ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဩဃလေးပါးကို ကူးမြောက်သော ရဟန္တာတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ရဟန်းသံဃာ အလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၁၂၉။ အကြင်သူသည် နတ်၌ ဖြစ်သော အမွှေးရနံ့ကို ကြိုင်လှိုင်စေသော ပန်းစေတီကို ငါ့အား ပေးလှူ၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား ဟောကြားပေအံ့၊ ဟောကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန်လော့။

၁၃၀။ ဤယောက်ျားသည် လူ့ပြည်မှ စုတေခဲ့သော် နတ်အပေါင်း ခြံရံလျက် မုလေးပန်းတို့ဖြင့် ပြွမ်း၍ နတ်ပြည်သို့ သွားရလတ္တံ့။

၁၃၁။ ကောင်းမှု ကံသည် ဖြစ်စေအပ်သော ထိုသူ၏ ဖြစ်ရာ လွန်စွာမြင့်၍ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော ရွှေဗိမာန်ကြီးသည်လည်း ထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့။

၁၃၂။ ထိုသူသည် ခုနစ်ဆယ့်လေးကြိမ် နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ နတ်သမီးတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရလတ္တံ့။

၁၃၃။ အကြိမ်သုံးရာ ဧကရာဇ်မင်းဖြစ်၍ မြေအပြင်ကို စိုးအုပ်ရလတ္တံ့၊ စကြဝတေးမင်းသည်လည်း ခုနစ်ဆယ့်ငါးကြိမ် ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၁၃၄-၁၃၅-၁၃၆။ အမည်အားဖြင့် “ဒုဇ္ဈယ” ဟု ထင်ရှားသော လူတို့ကို အစိုးရသူ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မိမိကောင်းမှုကံကို မှီလျက် ထိုကောင်းမှုကံကို ခံစား၍ ဖရိုဖရဲကျရာ အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ရဘဲ လူအဖြစ်သို့ လားရောက်ရလတ္တံ့၊ ထိုသူသည် ကုဋေအရာမက များပြားသော ငွေကို ဆည်းပူးမြှုပ်နှံလျက် ဗြာဟ္မဏမျိုး၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုသူသည် ဝင်္ကန္တပုဏ္ဏား၊ (မယား) သာရီပုဏ္ဏားမ၏ ရင်၌ ဖြစ်သော ပညာရှိသားချစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၃၇။ ထိုသူသည် နောက်၌ ရဟန်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ “စူဠစုန္ဒ” ဟူသော အမည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားတပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၃၈။ ထိုစူဠစုန္ဒသည် သာမဏေဖြစ်၍သာလျှင် ရဟန္တာဖြစ်လတ္တံ့၊ ခပ်သိမ်းသော အာသဝတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝကင်းကွာ ကိလေသာ မရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရလတ္တံ့။ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၃၉။ ငါသည် မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေး၏။ သီလကို ချစ်ကုန်သော (မြတ်စွာဘုရားမှ) တစ်ပါးများစွာသော ရဟန်းတို့ ကို လည်းကောင်း၊ ငါ၏ နောင်တော်ကို လည်းကောင်း လုပ်ကျွေး၏။

၁၄၀။ ငါ၏ နောင်တော်ကို လုပ်ကျွေး၍ နောင်တော်၏ ဓာတ်တော်ကို သပိတ်၌ ထည့်လျက် လူတို့ထက် ကြီးမြတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဆက်ကပ်၏။

၁၄၁။ နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ မြတ်စွာဘုရားသည် လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ချီမ၍ ထိုဓာတ်တော် ကို ညွှန်ပြလျက် လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝကကို ချီးမွမ်းတော်မူ၏။

၁၄၂။ ငါ၏ စိတ်သည် (ကိလေသာတို့မှ) ကောင်းစွာလွတ်၏။ ငါ၏ သဒ္ဓါသည် ခိုင်မြဲတည်တံ့၏။ ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝေါကင်းကွာ ကိလေသာမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၄၃။ ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးတို့သို့ အစဉ်ရောက်၏။ ဝိမောက္ခရုပ်ပါးတို့ကိုလည်း တွေ့ရောက်ကုန်၏။ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးအပ်၏။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စုန္ဒမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် စုန္ဒထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ငါးခုမြောက် ဥပါလိဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၆ - ဝိဇ္ဇာနိဝဂ် ===

၁ - ဝိဇ္ဇာပဒါနိယကထောရအပဒါနိ

၁။ လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသော သူတို့ကို အစိုးရသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် (ရတနာဖြင့် ပြီးသော) ယပ်ကို လှူအပ်၏။

၂။ ငါသည် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ လက်အုပ်ချီလျက် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် မြောက် အရပ်သို့ ရှေးရှုဖဲသွားခဲ့၏။

၃။ လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ယပ်ကို ကိုင်၍ ရဟန်းသံဃာ (အလယ်၌) ရပ်တည်လျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၄။ ဤယပ်အလှူကြောင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်၏ တောင့်တမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ တစ်သိန်း ကာလပတ်လုံး ဖရိုဖရဲကျရာ အပါယ်လေးပါးသို့ မလားရလတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅။ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသည် ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော ငါသည် စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ ဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးသည် ဖြစ်လျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၆။ ကမ္ဘာခြောက်သောင်းထက်၌ များသော ဗိုလ်ပါရှိသော “ဗိဇ္ဇမာန” အမည်ရှိသော စကြဝတေး မင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝိဇ္ဇာပဒါနိယကထောရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဝိဇ္ဇာပဒါနိယကထောရအပဒါနိ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၆ - ဝိဇနိဝဂ် ===

၂ - သတရံသိတ္ထေရအပဒါန်

၈။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် စောက်သော ကျောက်တောင်သို့ တက်တော်မူ၍ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ထိုအခါ တောင်၏အနီး၌ ပေဒင်အရာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းခတ် တတ်မြောက်သော ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော ငါသည် -

၉။ တောင်သို့ ဝင်လာသော ကြီးသော လှံလှံတော်မူသော လူတို့ထက် မြတ်၍ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို လက်အုပ်ချီ၍ လူတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်သော (ထို) ဘုရားရှင်ကို ချီးမွမ်း၏။

၁၀။ ကြီးသော လှံလှံတော်မူသော ဤမြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်မြတ်ကို ပြတော်မူသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် 'မီးပုံကြီးကဲ့သို့' တောက်ပတော်မူ၏။

၁၁။ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် 'မချောက်ချားနိုင်သော မဟာသမုဒ္ဒရာ ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကူးခတ်သော သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသော သားတို့၏ မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း' တရားတော်ကို ဟောတော်မူ၏။

၁၂။ နတ်၊ လူတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အကြံကို သိတော် မူ၍ ရဟန်းသံဃာ (အလယ်၌) ရပ်တည်လျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၁၃။ အကြင်ပုဏ္ဏားသည် ဤဘုရားမြတ်ကို လက်အုပ်ချီမှုကိုလည်း ပေး၏။ ချီးမွမ်းလည်း ချီးမွမ်း၏။ (ထိုပုဏ္ဏားသည်) ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။

၁၄။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ 'အင်္ဂီရသ' ဟူသော မိမိအမည်ရှိသော ဆန်းကြယ်သော အမိုးကို ဖွင့်လှစ်ပြီးသော (ဂေါတမ) မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုမျှလောက်ကာလ၌ ပွင့်လတ္တံ့။

၁၅။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားအမွေခံ ရင်သွေးဖြစ်သော ထိုသူသည် တရားတော်က ဖန်ဆင်းအပ်သည်ဖြစ်၍ "သတရံသိ" ဟူသော အမည်ဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်လတ္တံ့။ (ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆။ မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာရှိသော ငါသည် ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြု၏။ အမည်အားဖြင့် "သတရံသိ" အမည်ရှိ၏။ ငါ၏ ကိုယ်မှ အရောင်အဝါသည် ပြေးထွက်၏။

၁၇။ ငါသည် မဏ္ဍပ်၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ရင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဈာန်ဝင်စားသည် ဖြစ်၍ ဈာန်၌ မွေ့လျော်သူ ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အဆုံးဖြစ်သော ကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၁၈။ ကမ္ဘာ ခြောက်သောင်းထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ "ရာမ" မည်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် လေးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သတရံသိမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် သတရံသိတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၆ - ဝိဇနိဝဂ် ===

၃ - သယနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၂၀။ လူ့အားလုံးကို အစဉ် သနားတော်မူသော ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား အထူးကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်နေရာကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂၁။ ထိုညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ကို ပေးလှူခြင်းဖြင့် လယ်မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော သာသနာတော်၌ ကုသိုလ်မျိုးစေ့၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည် ဖြစ်ရကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ထိုညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်နေရာကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၂။ ငါသည် ကောင်းကင်၌ အိပ်ခြင်းကို ပြုနိုင်၏။ ဤမြေကြီးကို ဆောင်နိုင်၏။ သတ္တဝါတို့၌ ငါ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုနိုင်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ် အိပ်ရာနေရာကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၃။ ကမ္ဘာငါးထောင်ထက်၌ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော စကြာမင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။ သုံးထောင့်လေးရာသော ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော စကြာမင်းတို့သည် လေးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၂၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သယနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် သယနဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၆ - ဝိဇနိဝဂ် ===

၄ - ဂန္ဓောဒကိယထေရအပဒါန်

၂၅။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သော (ထင်းရှူး) ဗောဓိပင်ပူဇော်ပွဲသည် ဖြစ်၏။ (ရတနာ ခြူးပန်း၊ ခြူးနွယ်တို့ဖြင့်) ငါသည် ဆန်းကြယ်သော အိုးကို ယူ၍ နံ့သာရေကို သွန်းလောင်း လှူဒါန်းခဲ့၏။

၂၆။ (ထင်းရှူး) ဗောဓိပင်ကို ပက်ဖျန်းသွန်းလောင်းသော အခါ၌လည်း မိုးကြီးသည် သည်းထန်စွာ ရွာသွန်း၏။ မိုးကြီးသည် ထစ်ကြီး ပေါက်ကွဲလတ်သော် ကြီးစွာသော မိုးကြိုးသံသည် ဖြစ်၏။

၂၇။ ငါသည် ထိုဗောဓိပင်ကို ပူဇော်ရာ၌ ထိုမိုးကြီးစက်၏ အဟုန်ကြောင့်သာလျှင် သေခဲ့ရသည် ဖြစ်၍ နတ်ပြည်၌ တည်လျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏-

၂၈။ မြတ်စွာဘုရားသည် အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ၊ တရားတော်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ၊ ငါတို့အား ဆရာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည် အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ၊ ငါ၏ ကိုယ်ကောင်သည် မြေ၌ ကျသည် ဖြစ်၍ ငါသည် နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။

၂၉။ ဘုံဆင့် တစ်ရာရှိသော ငါ၏ နေရာဗိမာန်သည် မြင့်စောက်သည် ဖြစ်၍ ကောင်းကင်သို့ စွင့်စွင့် တက်၏။ တစ်သိန်းသော နတ်သမီးတို့သည် ငါ့ကို အမြဲတမ်း ခြံရံကုန်၏။

၃၀။ ငါ့အား အနာရောဂါတို့သည် မရှိကုန်၊ ငါ့အား စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းကို မမြင်စဖူး။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၁။ နှစ်ထောင့်ရှစ်ရာသော ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “သံဝသိတ” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ဖူး၏။

၃၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဂန္ဓောဒကိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဂန္ဓောဒကိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၆ - ဝိဇနိဝဂ် ===

၅ - ဩပဝယုတ္တေရအပဒါန်

၃၃။ ငါသည် ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား အာဇာနည်မြင်းကို ပေးလှူခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားအား အပ်နှင်းပြီးလျှင် မိမိနေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့၏။

၃၄။ မြတ်သော တရားတော်၏ အမွေခံဖြစ်သော အမည်အားဖြင့် “ဒေဝလ” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် အဂ္ဂသာဝကသည် ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၃၅။ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မိမိအား ရောက်လာသော ပရိက္ခရာ လျှင် ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍ အာဇာနည်မြင်းသည် မအပ်ဟု သိသော်လည်း သင်၏ လှူလိုခြင်း အကြံကို သိ၍ လက်ခံတော်မူ၏ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃၆။ (ထိုအခါ) ငါသည် လေကဲ့သို့ လျင်မြန်သော အဟုန်ရှိသော လျင်စွာ ဆောင်နိုင်သော သိန္ဓောမြင်းကို အဖိုးဖြတ်စေ၍ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား အပ်သော သင်္ကန်းစသော ပရိက္ခရာကို ပေးလှူ၏။

၃၇။ ကပ်ရောက် ရတိုင်းသော လူအဖြစ်၊ နတ်အဖြစ် ဟူသမျှတို့၌ လေကဲ့သို့ လျင်မြန်သော စီးချင်စဖွယ် ဆန်းကြယ်သော ယာဉ်သည် ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်၏။

၃၈။ အကြင်သူတို့သည် ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရကုန်၏။ ထိုသူတို့၏ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရခြင်းသည် အရတော်သည် သာလျှင်တည်း။ မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ အကယ်၍ ဖြစ်ပေါ်ငြားအံ့၊ တစ်ဖန် လည်း ဆည်းကပ်လို၏။

၃၉။ ငါသည် များသော ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း အပိုင်းအခြား ရှိသည်ဖြစ်၍ အောင်အပ်ပြီးသော ရန်သူရှိသော ဇမ္ဗူကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြာမင်းသည် နှစ်ဆယ့်ရှစ်ကြိမ် တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၄၀။ ဤကိုယ်အဖြစ်သည် ငါ၏ အဆုံးဖြစ်သော ကိုယ်တည်း။ အဆုံးဖြစ်သော ဘဝတည်း။ ငါသည် အောင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်းကို စွန့်၍ မလှုပ်ရှားနိုင်သော နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့ ရောက်ရ၏။

၄၁။ ကမ္ဘာ သုံးသောင်းလေးထောင်ထက်၌ ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးရှိသော ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ သည် ဖြစ်၍ များသော ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၄၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဩပဝယုမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဩပဝယုတ္တေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၆ - ဝိဇနိဝဂ် ===

၆ - သပရိဝါရာသနတ္ထေရအပဒါန်

၄၃။ ငါသည် ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်းကို လှူဒါန်းခဲ့၏။ ညစ်နွမ်းသော နေရာသို့ သွား၍ စံပယ်၊ ကြက်ရုန်းပန်းတို့ဖြင့် ခြံရံဖုံးလွှမ်းအပ်၏။

၄၄။ ထိုပန်းနေရာ၌ နေတော်မူသော လူတို့၏ အမြတ်ဆုံး ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဖြောင့်မတ် တည်ကြည်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ဆွမ်း၏ အကျိုးကို မိန့်ကြား တော်မူ၏။

၄၅-၄၆။ ကောင်းမြတ်သော လယ်၌ အနည်းငယ်သော မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးအပ်သော်လည်း မိုးကောင်းမွန်စွာ ရွာသွန်းလတ်သော် အသီးသည် လယ်သမားကို နှစ်သက်စေသကဲ့သို့ ထို့အတူသာလျှင် သင်သည် ဤဆွမ်းမျိုးစေ့ကို ငါဘုရားတည်းဟူသော လယ်မြေကောင်း၌ စိုက်ပျိုးအပ်၏။ ဘဝသံသရာ၌ ဖြစ်ရသေးသည်ရှိသော် ကောင်းကျိုးတည်းဟူသော အသီးအနှံက သင့်အား နှစ်သိမ့်စေလတ္တံ့။

၄၇။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်ဆိုတော်မူ၍ ဆွမ်းအလှူကို ခံယူတော်မူလျက် မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုကြွတော်မူ၏။

၄၈။ ငါသည် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ၌ လည်းကောင်း၊ ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့၌ လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ စောင့်စည်းလျက် ဝိဝေကသုံးပါး ပွားများအားထုတ်ကာ အာသဝေါကင်းကွာ ကိလေသာ မရှိဘဲ နေရ၏။

၄၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သပရိဝါရာသနမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် သပရိဝါရာသနတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၆ - ဝိဇနိဝဂ် ===

၇ - ပဉ္စဒီပကတ္ထေရအပဒါန်

၅၀။ ငါသည် အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစဉ် သနားတော်မူတတ်သော ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်၌ ယုံကြည်သောကြောင့် ဖြောင့်မတ်သော အယူရှိသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၅၁။ ထိုအခါ ငါသည် ထင်းရှူးဗောဓိပင်ကို ခြံရံ၍ ဆီမီးအလှူကို ပေးလှူခဲ့၏။ ကံ၊ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်လျက် ဆီမီးတို့ကို ညှိထွန်းခဲ့၏။

၅၂။ ငါသည် ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော နတ်အဖြစ်၊ လူအဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ကောင်းကင်၌ ဆီမီးရောင်ကို ဆောင်ကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးအလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၃။ နံရံတစ်ဖက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကျောက်တောင် တစ်ဖက်ကို လည်းကောင်း၊ မြေတောင်ကို လည်းကောင်း ကျော်လွန်၍ ငါသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူဇနာတစ်ရာ တိုင်အောင် မြင်စွမ်းနိုင်ခြင်း အကျိုးကို ခံစားရ၏။

၅၄။ ငါသည် ထိုကံကြွင်းကြောင့်သာလျှင် အာသဝေါကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ လူတို့ကို အစိုးရသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အဆုံးဖြစ်သော ကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၅၅။ သုံးထောင့်လေးရာသော ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သော တန်ခိုးအင်အား ရှိကုန်သော ‘သတစက္ခ’ ဟု တူသော အမည်ရှိကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့ ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၅၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဉ္စဒီပကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ပဉ္စဒီပကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၆ - ဗီဇနိဝဂ် ===

၈ - ဓဇဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၅၇။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သော ထင်းရှူးဗောဓိပင်၌ ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်ပျသော စိတ်ဖြင့် တံခွန်ကို တင်လှူခဲ့၏။

၅၈-၅၉-၆၀-၆၁။ ငါသည် ကြွေကျသော ဗောဓိရွက်တို့ကို ကောက်ယူ၍ အပ၌ စွန့်၏။ အတွင်း၊ အပတို့၌ စင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍ ကိလေသာမှ လွတ်သော အာသဝေါ မရှိသော-

မြတ်စွာဘုရားကို မျက်မှောက်၌ ရှိခိုးရသကဲ့သို့ ငါသည် မြတ်သော ဗောဓိပင်ကို ရှိခိုး၏။ လောကကို သိတော်မူသော ဧည့်သည် အလို့ငှါ ဆောင်အပ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို အလှူခံထိုက်သော ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်-

ရဟန်းသံဃာ (အလယ်၌) ရပ်တည်လျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏- ဤတံခွန် အလှူကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဆည်းကပ်ခစားခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံကြောင့်-

ထိုသူသည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားရောက်ရ၊ နတ်ပြည်တို့၌ နတ်၏ တင့်တယ်ခြင်းကို အတိုင်းမသိ ခံစားရလတ္တံ့။

၆၂။ အကြိမ်အရာများစွာ တိုင်းနိုင်ငံ၌ မင်းဖြစ်ရလတ္တံ့၊ အမည်အားဖြင့် “ဥဂ္ဂတ” ဟု ထင်ရှားသော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၆၃။ စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီး၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ် သောကြောင့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆၄။ ငါသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ခြင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်ထားသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ကိလေသာမီး ငြိမ်းအေးသူ၊ ကိလေသာဥပဓိ မရှိသူ ဖြစ်၏။ ဘုရားသာသနာတော်၌ အဆုံးဖြစ်သော ကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၆၅။ တစ်ထောင့်ငါးဆယ့်တစ်ခုသော ကမ္ဘာထက်၌ “ဥဂ္ဂတ” အမည်ရှိသော စကြာမင်း ဖြစ်၏။ တစ်ထောင့်ငါးဆယ်သော ကမ္ဘာထက်၌ “မေဃ” အမည်ရှိသော စကြာမင်း ဖြစ်၏။

၆၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဓဇဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဓဇဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၆ - ဝိဇနိဝဂ် ===

၉ - ပဒုမတ္ထေရအပဒါန်

၆၇။ သစ္စာလေးပါးတရားကို ပြတော်မူလျက် မြတ်သောတရားတော်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ပဒုမတ္ထရ ဘုရားရှင်သည် လူအပေါင်းကို ငြိမ်းအေးစေလျက် အမြိုက်မိုးကို ရွာစေ၏။

၆၈။ ငါသည် တံခွန်နှင့် တကွသော ပဒုမ္မာကြာကို ယူ၍ ကုလလေးတာ နှစ်ရာငါးဆယ် တစ်ကော သဝက်ရှိသော နေရာ၌ ရပ်တည်လျက် ရွှင်လန်းသည်ဖြစ်၍ ပဒုမတ္ထရမြတ်စွာဘုရားအား ကောင်းကင်၌ ပစ်တင်မြှောက်လျှ၏။

၆၉။ ပဒုမ္မာကြာသည် ရှေးရှုလာလတ်သော် ထိုခဏ၌ မဖြစ်စဖူး (ပြာဠိဟာ ထူးကဲသောအရာ) သည် ဖြစ်၏။ (ငါ မြတ်သူဟု) ဆိုတတ်သူတို့ထက် မြတ်သော ဘုရားရှင်သည် ငါ၏ အကြံကို သိ၍ ခံယူတော်မူ၏။

၇၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်သော ပဒုမ္မာကြာပန်းကို လက်တော်မြတ်ဖြင့် ကိုင်ယူတော်မူ၍ ရဟန်းသံဃာ အလယ်၌ ရပ်တည်လျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၇၁။ အကြင်သူသည် နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော တရားအလုံးစုံကို သိသော မြတ်စွာဘုရား၌ (သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၌) ဤပဒုမ္မာကြာပန်းကို ပစ်လွှင့် ပူဇော်အပ်၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား ဟောကြားပေအံ့၊ ဟောကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန်လော့။

၇၂။ ကမ္ဘာသုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး နတ်တို့ကို အစိုးရသူ ဖြစ်၍ သိကြားမင်း အဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ အကြိမ်ခုနစ်ရာ ဧကရာဇ်မင်းဖြစ်၍ မြေအပြင်ကို စိုးအုပ်ရလတ္တံ့။

၇၃။ ထိုပဒုမ္မာကြာ၌ ကြာချပ် အရေအတွက်မျှလောက် စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ထိုအခါ ကောင်းကင်မှ ပန်းမိုးရွာလတ္တံ့။

၇၄။ ကမ္ဘာ တစ်သိန်းထက်၌ “ဩက္ကာက” မင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အမည်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ဖြစ်လတ္တံ့။

၇၅။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်တို့၌ အမွေခံရင်သွေးဖြစ်လျက် တရားတော်က ဖန်ဆင်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသော အာသဝတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝေါ ကင်းကွာ ကိလေသာ မရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇၆။ ငါသည် အမိဝမ်းမှ ဖွားမြင်သည်ရှိသော် ပညာအဆင်ခြင် ရှိသည် ထင်သော သတိရှိသည် ဖြစ်၍ ဖွားသည်မှ ငါးနှစ်မျှသာ ရှိသေးလျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၇၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဒုမမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ပဒုမတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၆ - ဝိနိဇ္ဇာန် ===

၁၀ - အသနဗောဓိယတ္ထေရအပဒါန်

၇၈။ ငါသည် မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးလျက် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ တိဿမြတ်စွာဘုရားထံတော်သို့ ကပ်ရောက်၏။

၇၉။ ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်ပျသောစိတ်ဖြင့် လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော တိဿမည်သော ဘုရားရှင်၏ မြတ်သော ပိတောက်ဗောဓိပင်ကို စိုက်ပျိုး၏။

၈၀။ မြေ၌ ပေါက်သော သစ်ပင်သည် အမည်အားဖြင့် ပိတောက်ပင် မည်၏။ မြတ်သော (ထို) ပိတောက်ဗောဓိပင်ကို ငါးနှစ်ပတ်လုံး ပြုစု၏။

၈၁။ မဖြစ်စဘူး ထူးကဲသည် ဖြစ်၍ ကြက်သီးမွေးညင်း ထလောက်အောင် ပင်လုံးကျွတ် ပွင့်သော ပိတောက်ဗောဓိပင်ကို မြင်ရသော် မိမိစိုက်ပျိုးမှုကို အထူးထူး အထွေထွေ ကြားလျှောက်လျက် ဘုရားထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၏။

၈၂။ ထိုအခါ သစ္စာလေးပါးကို သိ၍ အမြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော တိဿမည်သော ထိုဘုရားရှင်သည် ရဟန်းသံဃာ အလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၈၃။ အကြင်သူသည် ဤပိတောက်ဗောဓိပင်ကို စိုက်ပျိုးအပ်၏။ ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းကို ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား ဟောကြားပေအံ့၊ ဟောကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန်လော့။

၈၄။ ထိုသူသည် အာယုကပ် သုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်တို့၌ နတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ ခြောက်ဆယ့်လေးကြိမ် စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၈၅။ တူသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် နှစ်ပါးသော စည်းစိမ်တို့ကို ခံစား၍ လူအဖြစ်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့။

၈၆။ ထိုသူသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း အားထုတ်ခြင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ကိလေသာမှ ငြိမ်းအေးကာ ကိလေသာဥပဓိ မရှိဘဲလျက် ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝေါ ကင်းကွာ ကိလေသာမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈၇။ ငါသည် ဝိဝေကသုံးပါး ပွားများ အားထုတ်လျက် ကိလေသာမှ ငြိမ်းအေးသူ ကိလေသာ ဥပဓိ မရှိသူ ဖြစ်၏။ ‘ဆင်ပြောင်သည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝေါကင်းကွာ (ကိလေသာ) မရှိဘဲ နေရ၏။

၈၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပိတောက်ဗောဓိပင်ကို စိုက်ပျိုးခဲ့သော အခါမှစ၍ ငါသည် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပိတောက်ဗောဓိပင် စိုက်ပျိုးရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ့်လေးကမ္ဘာထက် ဖြစ်သော ထိုအခါ၌ ငါသည် “ဒဏ္ဍသေန” ဟု ကျော်စော ထင်ရှားသော ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏။

၉၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ “သမန္တနေမိ” ဟူသော အမည်ဖြင့် ရေမြေကို အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၉၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ငါးကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “ပုဏ္ဏက” မည်သော စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၉၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အသနဗောဓိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် အသနဗောဓိယထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ခြောက်ခုမြောက် ဗိဇနိဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၇ - သကစိန္တနိယဝဂ် ===

၁ - သကစိန္တနိယထေရာပဒါန်

၁-၂။ ဘုရားရဟန္တာစသော ရသေ့တို့၏ ကျက်စားမှီဝဲရာဖြစ်သော လူသံ တိတ်ဆိတ်သည် ဖြစ်၍ အနှောင့်အယှက် မရှိသော သားရဲထူထပ်သော တောအုပ်ကို မြင်၍ အဝေးမှ ဆောင်အပ်သော လှူဖွယ် တို့ကို ခံယူရာဖြစ်သော-

သဲကို စေတီ ပုထိုးပြုပြီးလျှင် အမျိုးမျိုးသော ပန်းကို ကြဲဖြန့်ပူဇော်၏။ ငါသည် ‘မျက်မှောက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးသကဲ့သို့’ ဖန်ဆင်း တည်ထားအပ်သော သံပုံစေတီကို ရှိခိုး၏။

၃။ ငါသည် တိုင်းနိုင်ငံ၌ အစိုးရသည်ဖြစ်၍ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မိမိ ကုသိုလ် ကောင်းမှု ကို အားထုတ်အပ်ပြီးသူ စကြာမင်းသည် ဖြစ်ရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅။ ငါသည် ကမ္ဘာရှစ်ဆယ်ထက်၌ အဆုံးမရှိသော အခြံအရံရှိသည် ဖြစ်၍ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သကစိန္တနိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော သကစိန္တနိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၇ - သကစိန္တနိယဝဂ် ===

၂ - အဝေါပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၇။ (သိဒ္ဓိအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်) ကျောင်းမှ ထွက်တော်မူ၍ စင်္ကြံ၌ ရပ်တော်မူပြီးလျှင် သစ္စာလေးပါးကို ဖော်ပြတော်မူလျက် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဟောတော်မူ၏။

၈။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သိဒ္ဓိဘုရားမြတ်၏ အသံတော်ကို သိ၍ အမျိုးမျိုးသော ပန်းကို ကိုင်ယူလျက် ကောင်းကင်၌ ကြံဖြန့်ပူဇော်၏။

၉။ လူတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူသော အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ လူအပေါင်းကို အစိုးရတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုပန်းပူဇော်ရသော ကောင်းမှုကံကြောင့် အောင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်းကို စွန့်၍ မတုန်လှုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပါလို၏ (ဟု ဆုတောင်း၏)။

၁၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူ ပူဇော်ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာနှစ်ဆယ်ထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုမေဓ” မည်သော စင်္ကြံဝတေးမင်းသည် ဖြစ်၏။

၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။ ဤသို့လျှင် အသျှင်အဝေါပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် အဝေါပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၇ - သကစိန္တနိယဝဂ် ===

၃ - ပစ္စာဂမနိယထေရာပဒါန်

၁၃။ ထိုအခါ ငါသည် သိန္နုမြစ်ကမ်းနား၌ စက္ကဝါက်ငှက် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ငါသည် သက်သက်သော မှော်သာလျှင် အစာရှိ၏။ မကောင်းမှုတို့၌ ကောင်းစွာ စောင့်စည်း၏။

၁၄။ ငါသည် ကောင်းကင်၌ ကြွသွားတော်မူသော ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကို ဖူးမြင်ရ၏။ နှုတ်သီးဖြင့် အင်ကြင်းပန်းကို ချီ၍ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်၏။

၁၅။ အကြင်သူ၏ မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံကြည်မှု ‘သဒ္ဓါတရား’ သည် မတုန်မလှုပ်သည် ဖြစ်၍ မြီမြီစွာ တည်၏။ ထိုသူသည် ထိုယုံကြည်သော စိတ်၏ ကြည်လင်မှုကြောင့် အပါယ်လေးပါးသို့ မလား မရောက် ရပေ။

၁၆။ မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်သို့ ငါရောက်လာခြင်းသည် စင်စစ် ကောင်းသော လာခြင်းပေ တည်း။ ငါသည် ငှက်တိရစ္ဆာန် ဖြစ်ပါလျက် ကောင်းသော ကုသိုလ်မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရပေ၏။

၁၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဘုရားကို ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၈။ တစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသည် ဖြစ်၍ အမည် တစ်မျိုး တည်းရှိသော “သုစာရုဒဿန” မည်သော ဤစကြဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပစ္စာဂမနိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ပစ္စာဂမနိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၇ - သကစိန္တနိယဝဂ် ===

၄ - ပရပုဿာဒကထေရအပဒါန်

၂၀။ ဥသဘသဖွယ်ဖြစ်၍ မြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော သီလက္ခန္ဓစသည့် ကျေးဇူးကို ရှာမှီးတော်မူသည် ဖြစ်၍ အောင်ပြီးသော မာရ်ငါးပါးရှိတော်မူသော ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိအံ့နည်း။

၂၁။ ဟိမဝန္တာတောင်သည် မနှိုင်းရှည့်နိုင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒရာသည် ကူးခပ်နိုင်ခဲ့သကဲ့သို့ လည်းကောင်း ထို့အတူသာလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ စျာန်သမာဓိတော်သည် မနှိုင်းရှည့်နိုင်သည်လည်းဖြစ်၏။ ကူးခပ်နိုင်ခဲ့သည်လည်း ဖြစ်၏။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားကို) ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိအံ့နည်း။

၂၂။ မြေကြီးသည် မနှိုင်းရှည့်နိုင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တော၌ ပေါက်သော ဦးဆောက်ပန်းသည် ဆန်းကြယ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း ထို့အတူသာလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ သီလတော်သည် မနှိုင်းရှည့်နိုင်သည်လည်း ဖြစ်၏။ ဆန်းကြယ်သည်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိအံ့နည်း။

၂၃။ လေ၏ အဟုန်ဖြင့် ချောက်ချားသော ကောင်းကင်သည် မရေတွက်နိုင် သကဲ့သို့ ထို့အတူသာလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်သည် မရေတွက်နိုင်၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိအံ့နည်း။

၂၄-၂၅။ သေနအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည် သူတစ်ပါးတို့ မအောင်မြင်နိုင်သော သိဒ္ဓတ္ထဘုရားမြတ်ကို ဤလေးဂါထာတို့ဖြင့် ချီးမွမ်းသောကြောင့် ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မကပ်ရောက်ရပေ၊ သုဂတိဘဝ၌ အတိုင်းမသိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားရ၏။

၂၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးမွမ်းရသောကြောင့် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးမွမ်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၇။ တစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “ဥဂ္ဂတ” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် လေးကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၂၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပရပုဿာဒကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ပရပုဿာဒကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၇ - သကစိန္တနိယဝဂ် ===

၅ - ဘိသဒါယကထေရာပဒါန်

၂၉။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် အမည်တော်အားဖြင့် ဝေဿဘူ မည်တော်မူ၏။ သုံးဆူသော ဘုရားမြတ်တို့တွင် တတိယမြောက် ဖြစ်တော်မူ၏။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား သည် သားရဲထူထပ်သော တောအုပ်သို့ ဝင်ရောက်၍ နေတော်မူ၏။

၃၀။ ထိုအခါ ငါသည် ကြည်ညိုလှသည် ဖြစ်၍ ကြာစွယ်ကြာရင်းကို နုတ်ယူ၍ မြတ်စွာဘုရား ထံတော်သို့ သွား၏။ ငါသည် ကြည်ညိုလှသည်ဖြစ်၍ မိမိလက် (နှာမောင်း)တို့ဖြင့် ထိုကြာစွယ် ကြာရင်း ကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူ၏။

၃၁။ မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှိသော ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားသည် (ငါ့ကို) လက်တော်ဖြင့် လည်း သုံးသပ်တော်မူ၏။ ထိုလက်တော်ဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းနှင့် ညီမျှသော ချမ်းသာကို ငါသည် မသိခဲ့ရ ဖူးပေ။ ထို့ထက် လွန်ကဲသော ချမ်းသာကိုကား အဘယ်မှာ ဆိုရပါတော့ အံ့နည်း။

၃၂။ ငါ၏ ယခုဘဝသည် အဆုံးဘဝဖြစ်၏။ ခပ်သိမ်းသော ဘဝကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ငါသည် ဆင်ပြောင်ဖြစ်ပါလျက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို စိုက်ပျိုးခဲ့ရ၏။

၃၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကြာစွယ်လှူဒါန်းမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကြာစွယ် လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၃၄။ တစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိသည်ဖြစ်၍ လူတို့ကို အစိုးရသော “သမောဓာန” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၃၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဘိသဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဘိသဒါယကထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၇ - သကစိန္တနိယဝဂ် ===

၆ - သုစိန္တတထေရာပဒါန်

၃၆။ ငါသည် အထူးသဖြင့် ပေါက်ဖွားသော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ အသွားခက်သော တောင်ဝှမ်း၌ ကျက်စားသော သားမုဆိုးဖြစ်၍ တောကြိုတောင်ကြား၌ သားအပေါင်းကို သတ်၍ အသက်မွေး၏။

၃၇။ ခပ်သိမ်းသော တရားကို သိသည် ဖြစ်၍ “ငါ မြတ်သူ” ဟု ဆိုတတ်သော သူတို့ထက် မြတ်သော ထိုအတ္တဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူလို၍ တောင်မြတ်သို့ ကြွလာတော် မူ၏။

၃၈။ ငါသည် ချေကို လည်းကောင်း၊ သားသမင်ကို လည်းကောင်း သတ်၍ (ချက်၍) စားရန် အလို့ငှါ တောတောင်အရပ်သို့ ကပ်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းရပ်လိုသည် ဖြစ်၍ ချဉ်းကပ် တော်မူ၏။

၃၉။ ငါသည် မွန်မြတ်သော အသားတို့ကို ယူ၍ ထိုအတ္တဒဿီမြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူ၏။ ထိုအခါ ကြီးသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို ငြိမ်အေး စေတော်မူလျက် အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

၄၀။ ငါသည် ထိုလှူဒါန်းရသော စိတ်ကြည်လင်မှုဖြင့် အသွားခက်သော တောတောင်ချောက်ကြား သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ထိုအရပ်၌ ငါသည် နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၍ သေခဲ့၏။

၄၁။ ငါသည် ထိုအသားအလှူကြောင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်၏ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ကမ္ဘာ တစ်ရာငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။

၄၂-၄၃။ ကြွင်းသော ကမ္ဘာတို့၌ ငါသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ကြံစည်အပ်၏။ ထိုအသား အလှူ ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဘုရားဂုဏ်ကို အောက်မေ့ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း သုံးဆယ့်ရှစ် ကမ္ဘာထက်၌ “ဒီဃာယု” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာ တစ်ရာ ခြောက်ဆယ်ထက်၌ “ဝရုဏ” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် နှစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၄၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုစိန္တတထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် သုစိန္တတထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၇ - သကစိန္တနိယဝဂ် ===

၇ - ဝတ္ထဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၄၅။ ထိုအခါ ငါသည် ငှက်မျိုးဖြစ်၍ ဂဠုန်တို့ကို အစိုးရသော ဂဠုန်မင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော အတ္တဒဿိမြတ်စွာဘုရားကို ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ကြွတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၄၆။ ထိုအခါ ငါသည် ဂဠုန်အသွင်ကို စွန့်၍ လူလင်အသွင်ကို ဆောင်၏။ အခြေနှစ်ချောင်း ရှိသူ လူတို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် တစ်ထည်သော အဝတ်ကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၄၇။ လောကထက် အမြတ်ဆုံး ရှေ့သွားဖြစ်၍ နတ်၊ လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည် ထိုအဝတ်ပုဆိုးကို ခံယူ၍ ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်လျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၄၈။ ဤအဝတ်အလှူကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်၏ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ဂဠုန်မျိုး ကို စွန့်၍ နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့။

၄၉။ လောကထက် ကြီး၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အတ္တဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည် အဝတ် အလှူကို ချီးမွမ်းတော်မူ၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုကြွသွားတော်မူ၏။

၅၀။ ဘဝသံသရာ၌ ကျင်လည်ရသော ငါ့အား အဝတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ကောင်းကင်၌ အမိုးသည် ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အဝတ်အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၁။ သုံးဆယ့်ခြောက် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသည် ဖြစ်၍ လူတို့ကို အစိုးရသော “အရုဏဝ” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၅၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။ ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝတ္ထဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဝတ္ထဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၇ - သကစိန္တနိယဝဂ် ===

၈ - အမ္မဒါယကထေရအပဒါန်

၅၃။ ကိလေသာဥပဓိ ကင်းတော်မူသော အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် တောင်ကြား၌ ထိုင်နေလျက် အတိုင်းအရှည် မရှိသော လောက၌ မေတ္တာဘာဝနာတော်ဖြင့် ပျံ့နှံ့စေတော်မူ၏။

၅၄။ ထိုအခါ ငါသည် ဟိမဝန္တာတောင်မြတ်၌ မျောက်ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၌ မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၏။

၅၅။ ထိုအခါ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီးအရပ်၌ အသီး၊ သီးသော သရက်ပင်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုသရက်ပင်မှ သရက်သီးမှည့်ကို ဆွတ်ယူ၍ ပျားနှင့်တကွ ပေးလှူခဲ့၏။

၅၆-၅၇။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသရက်သီး အလှူကို ငါ့အား ဟောကြားတော်မူ၏။ ဤပျားအလှူ၊ သရက်သီးအလှူ နှစ်ပါးစုံတို့ကြောင့် ငါ့ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာတို့ ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ ကြွင်းသော ကမ္ဘာတို့၌ လှူပြည် နတ်ပြည် အရောရော ကျင်လည် ရလတ္တံ့။

၅၈။ ဗောဓိဉာဏ် ရင့်ကျက်လတ်သော် ယုတ်ညံ့သော ကံကို ကုန်စေ၍ အပါယ်လေးပါးသို့ မလားရဘဲ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေလတ္တံ့။ (ဟု ဟောတော်မူ၏)။

၅၉။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားက မြတ်သော ဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမ၍ ယဉ်ကျေးအပ်ပြီးသူ ဖြစ်၏။ အောင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်းကို စွန့်၍ သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏။

၆၀။ တစ်ရာခုနစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အမ္မဋ္ဌဇ” ဟု တူသော အမည်ရှိကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်လေးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၆၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အမ္မဒါယကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် အမ္မဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၇ - သကစိန္တနိယဝဂ် ===

၉ - သုမနတ္ထေရအပဒါန်

၆၂။ ထိုအခါ ငါသည် အမည်အားဖြင့် ‘သုမန’ ဟု ထင်ရှားသော ပန်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ကိလေသာ မြူ ကင်းသည်ဖြစ်၍ လူတို့၏ ပူဇော်ခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၆၃။ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် မြတ်သော မုလေးပန်းကို မြှောက်ချီယူ၍ လောက၏ အဆွေ ဖြစ်တော် မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူပူဇော်၏။

၆၄။ ဤပန်းပူဇော်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ်စေတနာ၏ တောင့်တခြင်းတို့ကြောင့် လည်း ကောင်း အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပန်း ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ မုလေးပန်းကို ကပ်လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား မုလေးပန်း ပူဇော်ရခြင်း ၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၆။ နှစ်ဆယ့်ခြောက် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များသော အခြံအရံ ရှိသော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် လေးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၆၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုမနထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သုမနတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၇ - သကစိန္တနိယဝဂ် ===

၁၀ - ပုပ္ဖစင်္ဂောဋိယထေရာပဒါန်

၆၈-၆၉-၇၀။ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းသော သဘောရှိသော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ငှက်တို့ ထက် မြတ်သော ဂဠုန်မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မြတ်သော ကျားမင်း ဥသဘကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အထူးသဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာသော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း တဏှာကင်းသည် ဖြစ်၍ မာရ်ငါးပါး သည် မအောင်အပ်သော လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၍ ရဟန်းတို့ထက်လည်း မြတ်သော သိဒ္ဓိ မြတ်စွာဘုရားကို (ဖူးမြင်ရ၍) ငါသည် ပန်းတောင်း၌ မြတ်သော လိပ်ဆူးရွှေပန်းကို ထားလျက် ပန်းတောင်းနှင့်တကွသာလျှင် ဘုရားမြတ်ကို ကြံမြောက်ပူဇော်၏။

၇၁။ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ လူတို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ လူတို့ထက် ထူးကဲတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် လိပ်ဆူးရွှေပန်း လှူဒါန်းရသော စိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကြောင့် အောင်ခြင်း ရှုံးခြင်းကို စွန့်လျက် မလှုပ်ရှားနိုင်သော နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့ ရောက်ရပါ၏။

၇၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းပူဇော်မှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားကို ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၇၃။ ကမ္ဘာသုံးဆယ် ပြည့်လတ်သော် ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော “ဒေဝဘူတိ” ဟု တူသော အမည် ရှိကုန်သော စကြာမင်းတို့သည် ငါးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၇၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုပ္ဖစင်္ဂောဋိယထေရာပဒါန်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပုပ္ဖစင်္ဂောဋိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ခုနစ်ခုမြောက် သကစိန္တနိယဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၈ - နာဂသမာလဝဂ် ===

၁ - နာဂသမာလထွေရအပဒါန်

၁။ ငါသည် မြို့လယ် လမ်းမကြီး၌ စွန့်ထားအပ်သော သခွတ်ပန်းကို ယူ၍ လူတို့၏ အဆွေဖြစ်သော သိခီမြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော်၌ ရိုသေစွာ တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းအလှူကို ပြုရသော ထိုအခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် စေတီတော်ကို ပန်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဘူမိယ” မည်သော စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏။

၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နာဂသမာလမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော နာဂသမာလထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

၁။ ဤ ၁-နံပါတ် ဂါထာ၏ အဖွင့် အဋ္ဌကထာ၌ ‘ဥဇ္ဈိတံ သုမဟာပထေ’ ဟူသော ဒုတိယပါဒ၏ အဖွင့်သည် တတိယပါဒလာ ထူပမို၏ ဝိသေသနကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော်လည်း ဝိသေသနနှင့် ဝိသေသျှ ဝိဘတ်ချင်း မတူဘဲ ရှိနေသောကြောင့် ယခုမူအတိုင်းထား။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၈ - နာဂသမာလဝဂ် ===

၂ - ပဒသညကတ္ထေရအပဒါန်

၅။ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော တိဿမြတ်စွာဘုရား၏ နင်းသွားတော်မူသော ခြေတော်ရာကို ဖူးမြင်ရ၍ ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်ပျသော စိတ်ဖြင့် ခြေတော်ရာ၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေပြီ။

၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားရှင်၏ “ခြေတော်ရာ” ဟူသော အမှတ်ကို ရခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် “ခြေတော်ရာ” ဟု မှတ်သားခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုမေဓ” မည်သော စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဒသညကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ပဒသညကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၃ - ဗုဒ္ဓသညကတ္ထေရအပဒါန်

၉။ သစ်ပင်ဖျား၌ ဆွဲထားသော တိဿရှင်တော်ဘုရား၏ ပုံသကူ သင်္ကန်းတော်ကို တွေ့မြင်ရသော အခါ၌ ငါသည် ထိုပုံသကူ သင်္ကန်းကို လက်အုပ်ချီ၍ ရှိခိုးခဲ့၏။

၁၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ သင်္ကန်းတော်ကို ရှိခိုးမှု ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ‘ဘုရား’ ဟူသော အမှတ်အသား သညာ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ လေးကမ္ဘာထက်၌ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း အပိုင်းအခြား ရှိသည်ဖြစ်၍ အောင်အပ်ပြီးသော ရန်သူ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဒုမသာရ” မည်သော စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗုဒ္ဓသညကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဗုဒ္ဓသညကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၈ - နာဂသမာလဝဂ် ===

၄ - ဘိသာလုဝဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁၃။ ငါသည် သားရဲထူထပ်သော တောသို့ ဝင်ရောက်၍ ဆိတ်ငြိမ်ရာတော၌ နေ၏။ ထိုအခါ ဧည့်သည် အလို့ငှါ ဆောင်အပ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံတော် မူထိုက်သော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၄။ ကြာစွယ်၊ ပိန်းဥကို လည်းကောင်း၊ လက်ဆေးတော်ရေကို လည်းကောင်း ပေးလှူခဲ့၏။ ခြေတော်တို့ကို ဦးဖြင့် ရှိခိုး၍ မြောက်သို့ ရှေးရှုဖွဲ့သွားခဲ့၏။

၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကြာစွယ်၊ ပိန်းဥကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကြာစွယ်၊ ပိန်းဥလှူရသော ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးခုမြောက်ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “ဘိသ” ဟု သမုတ်အပ်သော စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၁၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဘိသာလုဝဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဘိသာလုဝဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ဆဋ္ဌဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၅ - ဧကသညကတ္ထေရအပဒါန်

၁၈။ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝကသည် အမည်အားဖြင့် “ခဏ္ဍ” ဟု ထင်ရှား သူ ဖြစ်၏။ ငါသည် လူတို့၏ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်သော အဂ္ဂသာဝက၌ တစ်ထပ်စာဆွမ်းကို လှူခဲ့၏။

၁၉။ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသူ လူတို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ လူတို့ထက် ထူးကဲတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုဆွမ်းလှူရသော စိတ်၏ ကြည်လင်မှုကြောင့် အပါယ်လေးပါး လားရ သည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တစ်ထပ်စာဆွမ်းကို လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာ လေးဆယ်ထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဝရုဏ” မည်သော စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၂၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကသညကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဧကသညကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၈ - နာဂသမာလဝဂ် ===

၆ - တိဏသန္တရဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၂၂။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီးအရပ်၌ ပွင့်ချပ်တစ်ရာရှိသော ကြာပန်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းသည် ဖြစ်၍ အမျိုးမျိုးသော ငှက်တို့၏ နေရာဖြစ်သော ရေအိုင်ကြီးသည် ရှိ၏။

၂၃။ ငါသည် အနီးဖြစ်သော ထိုအိုင်ကြီး၌ ရေချိုး၍ လည်းကောင်း၊ ရေသောက်၍ လည်းကောင်း နေ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ရဟန်းတို့ထက် မြတ်သော (တိဏ) ဘုရားရှင်ကို ကောင်းကင်၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၂၄။ လောက၌ အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအခါ ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိတော်မူ၍ ကောင်းကင်မှ သက်ဆင်းတော်မူလျက် မြေ၌ ရပ်တည်တော်မူ၏။

၂၅။ ငါသည် သားချိုဖြင့် မြက်ကို ကော်ဆောင်၍ နေထိုင်ရာမြက်ခင်းကို လှူ၏။ လူတို့၏ အမြတ်ဆုံး ရှေ့သွားဖြစ်တော်မူသော တိဏမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုနေရာမြက်ခင်း၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။

၂၆။ ငါသည် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ လောက၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၏။ မြတ်စွာဘုရားကို တစ်စိန်စိန် ကြည့်ရှုလျက် နောက်ပြန်ဆုတ်၍ ဖဲသွားခဲ့၏။

၂၇။ ငါသည် ထိုစိတ်၏ ကြည်လင်မှုကြောင့် နိမ္မာနရတိဘုံသို့ ရောက်၏။ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြက်အခင်း လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ဒုတိယကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “မိဂသမ္မတ” မည်သော စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိဏသန္တရဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် တိဏသန္တရဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၈ - နာဂသမာလဝဂ် ===

၇ - သူစိဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၀။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ လူတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့ ၏ လက္ခဏာရှိတော်မူသော အမည်အားဖြင့် “သုမေဓာ” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၃၁။ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ လူတို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားအား သင်္ကန်းကို ချုပ်ဖို့ရန် အလို့ငှါ ငါသည် ငါးချောင်းသော အပ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၃၂။ ထိုအပ်လှူရသောကြောင့်သာလျှင် သိမ်မွေ့သော အနက်ကို ရှုမြင်တတ်သော ထက်မြက် လျင်မြန်သော လွယ်ကူသော ဉာဏ်သည် ငါ့အား ဖြစ်လတ်၏။

၃၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘဝတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၃၄။ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဒွိပဒါ မိပတိ” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် လေးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၃၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သူစိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် သူစိဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၈ - နာဂသမာလဝဂ် ===

၈ - ပါဠိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၃၆။ ရွှေတုရိဏ်တိုင်နှင့် တူသော သုံးဆယ့်နှစ်ရပ် မြတ်သော လက္ခဏာရှိသော ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း ရှိတော်မူသော (တိဿ) မြတ်စွာဘုရားကို အိမ်ဈေးအကြား လမ်းခရီး၌ ကြွတော်မူစဉ် ငါသည် ဖူးမြင်ရ၏။

၃၇။ ငါသည် ထိုအခါ၌ ချမ်းချမ်းသာသာ ကြီးပွားရသည် ဖြစ်၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော သူဌေးသား ဖြစ်၏။ ငါသည် ခါးပိုက်ထဲ၌ သခွတ်ပန်းကို ထား၍ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့၏။

၃၈။ ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်ပျသော စိတ်ဖြင့် ပန်းတို့ဖြင့် ရှေးရှုပူဇော်၏။ ငါသည် လောကကို သိ၍ လူတို့၏ နတ်ဖြစ်တော်မူသော တိဿမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၏။

၃၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းလှူဒါန်းမှု ပြုရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “အဘိသမ္မတ” မည်သော စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၄၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပါဠိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ပါဠိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၈ - နာဂသမာလဝဂ် ===

၉ - ဌိတဇ္ဇလိယတ္ထေရအပဒါန်

၄၂။ ငါသည် ရှေးအခါ၌ သားရဲ တိရစ္ဆာန် ထူထပ်သော တောအုပ်၌ သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုတောအရပ်၌ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်လက္ခဏာ ရှိတော်မူသော (တိဿ) မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၄၃-၄၄။ ထိုတိဿဘုရားရှင်၌ ငါသည် လက်အုပ်ချီ၍ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှုဖွဲ့သွား၏။ အမြဲတမ်း သစ်ရွက်အခင်းရှိသော အနီးအရပ်၌ ထိုင်နေသောအခါ ကျလာသော မိုးကြိုးသည် ငါ၏ ထိပ်ထက်၌ ကျရောက်လေ၏။ ထိုငါသည် သေခါနီးကာလ၌ လက်အုပ်ချီခြင်းကို တစ်ဖန် ပြုခဲ့၏။

၄၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ လက်အုပ်ချီမှုကို ပြုရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် လက်အုပ်ချီခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၆။ ငါးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “မိဂကေတု” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၄၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဌိတဇ္ဇလိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဌိတဇ္ဇလိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၈ - နာဂသမာလဝဂ် ===

၁၀ - တိပဒုမိယထေရအပဒါနိ

၄၈။ အလုံးစုံသော တရား၏ တစ်ဖက်ကမ်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် ယဉ်ကျေးသည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသော ရဟန္တာအပေါင်း ခြံရံလျက် ထိုအခါ မြို့မှ ထွက်တော်မူ၏။

၄၉။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့တော်၌ ပန်းတော်ဆက် ဖြစ်၏။ မင်းဆက်ရန် ယူဆောင်လာ သော ထိုပန်းအပေါင်းတို့တွင် မြတ်သော ပဒုမ္မာကြာပန်း သုံးပွင့်တို့ကို ယူခဲ့၏။

၅၀။ အိမ်ဈေးအကြား လမ်းခရီး၌ ကိလေသာမြူ ကင်းသော မြတ်စွာဘုရားကို ခရီးရင်ဆိုင် ဖူးမြင် ရ၏။ ထိုအခါ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဤသို့ ကြံမိ၏။

၅၁။ ငါသည် (အာနန္ဒာ) မင်းကြီးအား ဆက်သရန် ယူဆောင်ခဲ့သော ဤပန်းတို့ဖြင့် ရွာကို လည်းကောင်း၊ (တစ်စိတ်မျှသော) ရွာခေတ်ကို လည်းကောင်း၊ အသပြာတစ်ထောင်ကို လည်းကောင်း ရရာ၏။ ထိုရသော ဆုလာဘ်တို့ဖြင့် ငါ့အား အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

၅၂။ မယဉ်ကျေးသော သူတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော ကြီးသော လုံ့လရှိသော သတ္တဝါ အားလုံးတို့၏ ချမ်းသာကို ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ရသည်ရှိသော် အမြိုက် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဥစ္စာကို ရလတ္တံ့ (ဟု ဤသို့ ကြံ၏)။

၅၃။ ဤသို့ ကြံပြီး၍ ငါသည် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၏။ ထိုအခါ သုံးပွင့်သော ကြာနီပန်းတို့ကို ယူ၍ ကောင်းကင်၌ ပစ်လွှင့်မြှောက်တင်၏။

၅၄။ ငါသည် ပစ်လွှင့်မြှောက်တင်ကာမျှ၌ ထိုကြာနီသုံးပွင့်တို့သည် ကောင်းကင်၌ ဖြန့်၍ တည်ကုန် ၏။ ထိုကောင်းကင်၌ ထိုကြာပန်းတို့သည် အညှာအထက်သို့ လှည့်ကာ မိုးမျှော်၊ မျက်နှာအောက်သို့ ပြုကုန်လျက် ဦးခေါင်းတော်ထက်၌ ဆောင်းကုန်၏။

၅၅။ ခပ်သိမ်းကုန်သော လူအားလုံးတို့သည် မြင်ကြကုန်သော် ကြွေးကြော်ခြင်းကို ဖြစ်စေ ကြကုန် ၏။ နတ်တို့သည်လည်း ကောင်းကင်၌ ကောင်းချီး ပေးဆက်ခြင်းကို ဖြစ်စေကြကုန်၏။

၅၆။ မြတ်စွာဘုရား၏ အစွမ်းကြောင့် လောက၌ အံ့ဩဖွယ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ကြာပန်း၏ အစွမ်းကြောင့် အလုံးစုံသော ငါတို့သည် တရားတော်ကို နာကြရကုန်အံ့။

၅၇။ လောကကို သိတော်မူသော အဝေးမှ ဆောင်အပ်သော လှူဖွယ်တို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ခရီးမ၌ ရပ်တည်လျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော် မူ၏။

၅၈။ အကြင်ပန်းတော်ဆက်သည် နီသော ပဒုမ္မာကြာတို့ဖြင့် ငါဘုရားကို ပူဇော်၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား ဟောကြားပေအံ့။ ဟောကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန် လော့။

၅၉။ ကမ္ဘာ သုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ အာယုကပ် သုံးဆယ်တို့ ပတ်လုံး နတ်တို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။

၆၀။ ထိုနတ်ဖြစ်သော အခါ၌ ယူဇနာသုံးရာ အစောက်မြင့်၍ ယူဇနာတစ်ရာငါးဆယ် ကျယ်ပြန့် သော “မဟာဝိတ္ထာရိက” မည်သော ဗိမာန်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၆၁။ လေးသိန်းကုန်သော နန်းဦး ပြာသာဒ်ဆောင်တို့ကိုလည်း ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းထား ကုန်၏။ အထွတ်တပ်သော အဆောင်မြတ်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ မြတ်သော နေရာဖြင့်လည်း တန်ဆာဆင်ထား ကုန်၏။

၆၂။ အဆို အကတို့၌ လိမ္မာ၍ အတီးအမှုတ်၌လည်း ကျွမ်းကျင်ကုန်သော နတ်သမီး ကုဋေ တစ်သိန်းတို့သည် ခြံရံကုန်လတ္တံ့။

၆၃။ နတ်သမီး အပေါင်းတို့ဖြင့် ပြမ်းသော ဤကဲ့သို့သော ဗိမာန်မြတ်၌ နိမြန်းသော နတ်၌ ဖြစ်သော ပန်းမိုးသည် အခါခပ်သိမ်း ရွာသွန်းလတ္တံ့။

၆၄။ ထိုပဒုမ္မာကြာမိုး ရွာသွန်းသော အခါ၌ နံရံ၊ တံသင်း၊ ဆင်စွယ်ကောက်၊ တံခါး ပေါင်၊ တုရိုဏ် တိုင်တို့၌ လှည်းဘီးစက် ပမာဏရှိကုန်သော ပဒုမ္မာကြာနီတို့သည် တွဲလဲကျကုန်လတ္တံ့။

၆၅။ ထိုအခါ (နတ်သမီးတို့သည်) ရွက်ချပ်တစ်ခုဖြင့် ရွက်ချပ်တစ်ခုကို ဖုံးလွှမ်းထားသော ပဒုမ္မာကြာ ဗိမာန်မြတ်အတွင်း၌ ဤကြာပန်းကို ခင်းကုန်၊ ခြံကုန်လျက် အိပ်ကုန်လတ္တံ့။

၆၆။ ထိုပဒုမ္မာ ကြာနီပန်းတို့သည်လည်း ဘုံဗိမာန်ကို ဝန်းဝိုင်းခြံရံလျက် ထက်ဝန်းကျင် ယူဇနာ တစ်ရာတိုင်အောင် နတ်ရနံ့ကို လှိုင်စေကုန်လတ္တံ့။

၆၇။ ခုနစ်ဆယ့်ငါးကြိမ် စကြဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပြန်ပြောစွာသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည် ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၆၈။ နှစ်ပါးသော စည်းစိမ်တို့ကို ခံစားလျက် ဘေးဥပဒ် မရှိဘဲ အဆုံးဘဝ ရောက်လတ်သော် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရလတ္တံ့။ (ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။)

၆၉။ ငါသည် ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို စင်စစ်အားဖြင့် ကောင်းစွာ ဖူးမြင်ရပေ၏။ ပဒုမ္မာကြာ ပူဇော်ခြင်းဟူသော ကုန်သွယ်မှုကိုလည်း ကောင်းစွာ ယှဉ်စပ်ပြုအပ်ခဲ့ရပေ၏။ ပဒုမ္မာကြာသုံးပွင့်တို့ကို ပူဇော်ရသောကြောင့် သုံးပါးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို ခံစားခဲ့ရ၏။

၇၀။ ယခုပင် လောကုတ္တရာတရားသို့ ဆိုက်ရောက်သည် ဖြစ်၍ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သော ငါ့အား ကောင်းစွာ ပွင့်သော ပဒုမ္မာကြာနီပန်းသည် ဦးထိပ်၌ အချင်းခပ်သိမ်း ဆောင်းမိုးထားလတ္တံ့။

၇၁။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ရှေးကောင်းမှုကို ဟောကြားစဉ် တစ်သိန်းသော သတ္တဝါတို့ ၏ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းသည် ဖြစ်၏။

၇၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ (ပဒုမုတ္တရ) မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပဒုမ္မာကြာသုံးပွင့်ကို လှူဒါန်း ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘဝတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတရားတို့ ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်းသည် မရှိတော့ပြီ။

၇၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိပဒုမိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် တိပဒုမိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ရှစ်ခုမြောက် နာဂသမာလဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၉ - တိမိရဝဂ် ===

၁ - တိမိရပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၁-၂။ ငါသည် စန္ဒဘာဂါမြစ်နား၌ အောက်အကြေသို့ သွား၏။ ကိလေသာ အနောက်အကျ
ကင်းသည်ဖြစ်၍ အထူးကြည်လင်စွာ ထိုင်နေတော်မူသော (သိဒ္ဓတ္ထ) မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ -

ထိုသိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေပြီးလျှင် ထိုအခါ ငါသည် ဤသို့ ကြံစည်မိ၏။
ဤမြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း ကူးမြောက်
စေတော်မူလတ္တံ့၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် ယဉ်ကျေးပြီးသည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း
ယဉ်ကျေးစေတော်မူလတ္တံ့။

၃။ ကိုယ်တော်တိုင် သက်သာရာ ရပြီးသည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း သက်သာရာ ရစေတော်မူ
လတ္တံ့၊ ကိုယ်တော်တိုင် ကိလေသာမီး ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း ငြိမ်းအေးစေတော်မူ
လတ္တံ့၊ ကိုယ်တော်တိုင် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း လွတ်မြောက်
စေတော်မူလတ္တံ့၊ ကိုယ်တော်တိုင် ဒုက္ခငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း ဒုက္ခငြိမ်းစေတော်မူ
လတ္တံ့။ (ဤသို့ ကြံ၏)။

၄။ ငါသည် ဤသို့ ကြံစည်ပြီးနောက် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား ကျည်းပန်းကိုယူ၍ ဦးခေါင်းထက်၌
ကြဲဖြန့် လှူဒါန်း၏။

၅။ ထိုသိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို လက်အုပ်ချီ အရိုအသေပြု၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို
ရိုခိုးပြီးလျှင် တစ်ပါးသော အရပ်သို့ ဖဲသွားခဲ့၏။

၆။ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်မီ ငါ့ကို ခြင်္သေ့မင်းသည် ညှဉ်းဆဲ၏။ ငါသည် ကမ်းပါးပြတ်အတိုင်း
သွားသည်ရှိသော် ထိုကမ်းပါးပြတ်၌သာလျှင် တိမ်းလဲချော်ကျ၏။

၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူရသောအခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး
လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားကို ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈။ ငါးဆယ့်ခြောက် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များသော ဗိုလ်ပါ
အင်အားရှိသော များသော အခြံအရံရှိကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၉။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိမိရပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော တိမိရပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၉ - တိမိရဝဂ် ===

၂ - ဂတသညကထေရအပဒါန်

၁၀။ ငါသည် မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိပါသေးလျက် အိမ်၏ စီးပွားမဲ့ဖြစ်သော သာသနာ့ဘောင်၌ ရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို အထူးကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် ရှိခိုး၏။

၁၁။ အဆုံးမရှိသော ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့် သမုဒ္ဒရာသဖွယ် ဖြစ်သော တိဿမြတ်စွာဘုရားကို ကောင်းစွာ ရည်စူး၍ ငါသည် ခုနစ်ပွင့်သော ဆီမီးတောက်ပန်းတို့ကို ကောင်းကင်၌ ပစ်လွှင့်မြှောက်လှူပူဇော်၏။

၁၂။ ထိုအခါ၌ ရှင်လန်းသော စိတ်ရှိသော ငါသည် ကြည်ညိုလှသည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား ကြွသွားတော်မူရာ လမ်းခရီးကို ပူဇော်ပြီးလျှင် မိမိလက်တို့ဖြင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြု၏။

၁၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ လက်အုပ်ချီမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ရှစ်ခုမြောက်ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အဂ္ဂိသိခ” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် သုံးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၁၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဂတသညကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဂတသညကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၉ - တိမိရဝဂ် ===

၃ - နိပန္နုလိကတ္ထေရအပဒါန်

၁၆။ ငါသည် သစ်ပင်ရင်း၌ ထိုင်နေစဉ် သည်းထန်စွာသော အနာရောဂါဖြင့် နှိပ်စက် ခံရသော ကြောင့် သားရဲတိရစ္ဆာန်ထူထပ်သော တော၌ လွန်စွာ သနားဖွယ်အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။

၁၇-၁၈။ တိဿမြတ်စွာဘုရားသည် အစဉ်သနားသည်ကို စွဲ၍ ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်တော် မူလာ၏။ ထိုငါသည် လျောင်းလျက်သာလျှင် ဖြစ်လျက် ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် -

ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သတ္တဝါအားလုံးတို့ထက် မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ ထိုအရပ်၌ပင် သေခဲ့၏။

၁၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ တိဿဘုရားမြတ်ကို ရှိခိုးရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ငါးခုမြောက် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “မဟာသီခ” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ငါးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၂၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နိပန္နုလိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် နိပန္နုလိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၉ - တိမိရဝဂ် ===

၄ - အဓောပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၂၂။ သိခီမြတ်စွာဘုရား၏ လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော ထိုအဘိဘူမည်သော ရဟန်းသည် ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို ရသည် ဖြစ်၍ လည်းကောင်း ဟိမဝန္တာတောင်သို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၂၃။ ငါသည် လည်း ဟိမဝန္တာတောင်၌ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော သင်္ခမ်းကျောင်း၌ ရသေ့ဖြစ်၍ နေ၏။ ထိုအခါ အပွမညာလေပါးတို့၌ လည်းကောင်း၊ တန်ခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းတို့၌ လည်းကောင်း လေ့လာခြင်း ရှိ၏။

၂၄။ ငါသည် ကောင်းကင်၌ ငှက်မျိုးသဖွယ်ဖြစ်၍ ဟိမဝန္တာတောင်ကို စိုးအုပ်နေထိုင်၏။ ငါသည် တောင်အောက်က ပန်းကို ဆွတ်ယူ၍ တောင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်လာ၏။

၂၅။ ခုနစ်ပွင့်သော ပန်းတို့ကို ယူ၍ ငါသည် (အဘိဘူရဟန်း၏) ဦးထိပ်၌ ကြံမြောက် ပူဇော်၏။ ရဲရင့်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ကြည့်ရှုတော်မူစဉ် ငါသည် အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှုဖွဲ့သွားခဲ့၏။

၂၆။ (ဖဲခွါခွဲပြီးသော်) ငါသည် ကျောင်းသို့ ရောက်၏။ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ရောက်ပြီး၍ ရသေ့ ပရိက္ခရာကို ယူ၍ တောင်ကြားသို့ (အစာရှာရန်) သွား၏။

၂၇။ (ထိုအခါ) ကြမ်းတမ်းသည် ဖြစ်၍ ခွန်အားကြီးသော စပါးကြီးမြေသည် ငါ့ကို ရစ်ပတ်နှိပ်စက် ၏။ ငါသည် ပန်းလှူဖူးသော ရှေးကောင်းမှုကို အောက်မေ့၍ ထိုအရပ်၌ပင် သေလွန်ခဲ့ရ၏။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဓောပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် အဓောပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၉ - တိမိရဝဂ် ===

၅ - ရံသိသညကထေရအပဒါန်

၃၀။ ရှေးအခါ၌ ငါသည် ဟိမဝန္တာတောင်၌ နေခြင်းကို ပြု၏။ ငါသည် သစ်နက်ရေကို ဝတ်ဆင်လျက် တောင်ကြား၌ နေ၏။

၃၁-၃၂။ ‘အရောင်များစွာရှိသော နေမင်းကို မြင်ရသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းကို မြင်ရသကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ တောအကြားသို့ ကြွတော်မူသော ရွှေအဆင်း ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသောကြောင့် ရောင်ခြည်တော်၌ (ငါ၏) စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ ငါသည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက် ဦးတိုက်ရှိခိုး၏။

၃၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကောင်းမှုပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရောင်ခြည်တော်ဟု ကြည်ညိုခြင်း အမှတ်သညာ ဖြစ်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ရံသိသညကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ရံသိသညကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၆ - ဒုတိယ ရံသိသညကထေရအပဒါန်

၃၅။ ငါသည် ဟိမဝန္တာတောင်၌ လျှော်တေသင်္ကန်းကို ဆောင်လျက် စင်္ကြံပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင် အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှုထိုင်နေ၏။

၃၆။ ထိုအခါ ဟိမဝန္တာတောင်၌ ဈာန်ဝင်စားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် (ထိုဘုရား၏) ရောင်ခြည်တော်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။

၃၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရောင်ခြည်တော်ဟူသော အမှတ်သညာကို ရခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရောင်ခြည်တော်ဟု မှတ်သားရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ရံသိသညကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ရံသိသညကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၉ - တိမိရဝဂ် ===

၇ - ဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၉။ ဟိမဝန္တာတောင်၌ ကြမ်းတမ်းသော သစ်နက်ရေကို ဆောင်သော ငါသည် သစ်သီး လက်စွဲ လျက် ဖုဿမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသောကြောင့် သစ်သီးကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၀။ ငါသည် အထူးကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် အကြင်သစ်သီးကို ပေးလှူခဲ့၏။ ဘဝသံသရာ၌ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် ငါ့အား (ထိုသစ်သီး) အကျိုးသည် ဖြစ်ပေါ်၏။

၄၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် သစ်သီး လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သစ်သီး လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၄၂။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၈ - သဒ္ဒသညကတ္ထေရအပဒါန်

၄၃။ ငါသည် ဟိမဝန္တာတောင် သစ်ရွက်အခင်း၌ နေ၏။ ထိုအခါ တရားဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတော်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၏။

၄၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကောင်းမှုပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောင်းမှု၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၅။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သဒ္ဒသညကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် သဒ္ဒသညကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၉ - တိမိရဝဂ် ===

၉ - ဗောဓိသိဉ္စကတ္ထေရအပဒါန်

၄၆။ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ ဗောဓိပင်မြတ်ကို ပူဇော်ပွဲသည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ငါသည် ရဟန်းဘဝသို့ ရောက်ပြီးသည် ဖြစ်လျက် ထိုပူဇော်ပွဲသို့ ချဉ်းကပ်၏။

၄၇။ (ချဉ်းကပ်ပြီးသော်) ကိုယ်တော်တိုင် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ငါတို့ကို လွတ်မြောက်စေလတ္တံ့၊ ကိုယ်တော်တိုင် ဒုက္ခငြိမ်းအေးပြီးသည် ဖြစ်၍ ငါတို့ကို ငြိမ်းအေးစေလတ္တံ့. (ဟု နှလုံးသွင်းလျက်) ငါသည် ပန်းဖြင့် ထုံးထားသော ရေကို ယူ၍ ဗောဓိပင်၌ သွန်းလောင်းပူဇော်ခဲ့၏။

၄၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဗောဓိပင်၌ ညောင်ရေသွန်း လောင်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဗောဓိပင်၌ ညောင်ရေ သွန်းလောင်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၉။ သုံးဆယ့်သုံးကမ္ဘာထက် ရောက်လတ်သော် လူတို့ကို အစိုးရသော “ဥဒကသေစန” မည်ကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၅၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗောဓိသိဉ္စကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဗောဓိသိဉ္စကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၉ - တိမိရဝဂ် ===

၁၀ - ပဒုမပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၅၁။ ကြာတောကြာရုံသို့ ဝင်သော ငါသည် ပဒုမ္မာကြာတို့ကို ချိုးစဉ် ထိုကြာတော၌ သုံးဆယ့်နှစ်ပါး သော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ရှိသော ဖုဿဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရ၏။

၅၂။ ငါသည် ပဒုမ္မာကြာပန်းကို ယူ၍ ကောင်းကင်၌ မြောက်ချီ ပူဇော်လှူဒါန်းခဲ့၏။ မကောင်းမှုကို အောက်မေ့၍ အိမ်၏ စီးပွားမဲ့ ဖြစ်သော သာသနာ့ဘောင်၌ ရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၅၃။ ရဟန်းပြုပြီးသော် စောင့်စည်းအပ်ပြီးသော ကိုယ်၊ နှုတ်ဖြင့် ဝစီဒုစရိုက်ကို စွန့်လျက် အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိသီလကို စင်ကြယ်စေခဲ့၏။

၅၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းတင်လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၅။ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကမ္ဘာတို့၌ “ပဒုမာဘာသ” မည်ကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့် ရှစ်ကြိမ် တိုင်တိုင် လည်းကောင်း၊ လေးဆယ့်ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် လည်းကောင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၅၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဒုမပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပဒုမပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ကိုးခုမြောက် တိမိရဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၀ - သုဓာဝဂ် ===

၁ - သုဓာဝဂ်ဣယထေရာပဒါန်

၁။ ပပစ္စတရား (ချဲ့ထွင်တတ်သောတရား) တို့ကို လွန်မြောက်ပြီးသည် ဖြစ်၍ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း ‘သောက’ နှင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ‘ပရိဒေဝ’ တို့ကိုလည်း လွန်မြောက်သော ပူဇော်ထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားတို့ကို ပူဇော်သောသူ၏ လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး တပည့်သားတော်တို့ကို ပူဇော်သော သူ၏ လည်းကောင်း-

၂။ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍ ဘေးတစ်စုံတစ်ရာ မရှိကုန်သော ထိုကဲ့သို့သော ဘုရားသာဝကတို့ကို ပူဇော်သောသူ၏ လည်းကောင်း၊ ကောင်းမှု၏ အစုကို (ဤနတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းတို့တွင်) တစ်စုံတစ်ယောက်သော လူနတ်သည်သော်လည်း ဤရွှေ့ဤမျှ အကျိုးရ၏ဟု ရေတွက်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။

၃။ အကြင်သူသည် ဤလောက၌ လေးကျွန်းလုံးတို့ကို အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်း အဖြစ်ကို ပြုရာ၏။ ထိုသူ၏ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရခြင်းသည် တစ်ကြိမ် ပူဇော်ရခြင်း၏ တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ်စိတ်၍ တစ်စိတ်မျှကို မမီနိုင်။

၄။ လူတို့ထက်မြတ်သော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော်၌ ကွဲအက်သော အကြား၌ ငါသည် အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် အင်္ဂတေစိုင်းကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ စေတီတော်ပြင်ဆင်မှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် စေတီတော်ကို ပြင်ဆင်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာသုံးဆယ်ထက်၌ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော “ပဋိသင်္ခါရ” အမည် ရှိကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုဓာဝဂ်ဣယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော သုဓာဝဂ်ဣယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၀ - သုဓာဝဂ် ===

၂ - သုစိန္တိကတ္ထေရအပဒါန်

၈။ ငါသည် လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော တိဿဘုရားရှင်အား အလွန်ရွှင်လန်း နှစ်သက်သော စိတ်ဖြင့် စင်ကြယ်သော အင်းပျဉ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကမ္ဘာထက်၌ “မဟာရုစိ” မည်သော မင်းသည် ဖြစ်၏။ စည်းစိမ်သည်လည်း ပြန့်ပြော၏။ အိပ်ရာ နေရာသည်လည်း အတိုင်းမသိ ဖြစ်၏။

၁၀။ မြတ်စွာဘုရားအား အထူးကြည်လင်လှသော စိတ်ဖြင့် အင်းပျဉ်ကို ပေးလှူဖူးသောကြောင့် ရှေး၌ ကောင်းစွာ ပြုထားသော မိမိကောင်းမှု ကံအကျိုးကို ခံစားရ၏။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ အင်းပျဉ် လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အင်းပျဉ်ကို လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်ရှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရုစိစကြာမင်း၊ ဥပရုစိစကြာမင်း၊ သုံးယောက်မြောက် မဟာရုစိစကြာမင်းဟူသော ထိုသုံးကြိမ်သော စကြာမင်းတို့ ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုစိန္တိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် သုစိန္တိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၀ - သုဓာဝဂ် ===

၃ - အမုစေဠကထွေရအပဒါန်

၁၄။ ငါသည် ဆင်းရဲခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည် ဖြစ်၍ အလွန်သနားဖွယ် အဖြစ်သို့ ရောက်ရ၏။ တိဿ ဘုရားရှင်အား ကိုယ်ဝတ်ပုဆိုးတစ်ပိုင်းကို ပေးလှူခဲ့၏။

၁၅။ ငါသည် ကိုယ်ဝတ်ပုဆိုးကို ပေးလှူသောကြောင့် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။ ငါသည် ကြွင်းသော ကမ္ဘာတို့၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုအပ်၏။

၁၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပုဆိုးပိုင်း လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပုဆိုးပိုင်း လှူဒါန်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇။ လေးဆယ့်ကိုး ကမ္ဘာထက်၌ လူတို့ကို အစိုးရသော “သမန္တစ္ဆဒန” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် သုံးဆယ့်နှစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အမုစေဠကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် အမုစေဠကထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၀ - သုဓာဝဂ် ===

၄ - သူစိဒါယကထွေရအပဒါန်

၁၉။ ငါသည် ရှေးအခါက ဗန္ဓုမာမည်သော ပြည်မြတ်၌ ပန်းပဲသမား ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါသည် ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားအားအပ်အလှူကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂၀။ အပ်လှူသော ကောင်းမှုကံကြောင့် ထိုအပ်နှင့် အလားရှိသော ဝရဇိန်လက်နက် အဖျားနှင့်တူမျှသော ဉာဏ်ထက်မြက်မှုသည် ဖြစ်၏။ တပ်စွန်းခြင်း “ရာဂ” ကင်းသည် ဖြစ်၏။ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သည် ဖြစ်၏။ အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏။

၂၁။ လွန်ပြီးသော ဘဝ အလုံးစုံတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်လတ္တံ့သော ဘဝတို့ကို လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံသော ဘဝကို ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်နိုင်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အပ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဝဇီရ” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၂၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သူစိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် သူစိဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၀ - သုဓာဝဂ် ===

၅ - ဂန္ဓမာလိယတ္ထေရအပဒါန်

၂၄။ ငါသည် မြတ်လေးပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဘုရားနှင့် လျော်စွာပြုအပ်သော သိဒ္ဓတ္ထ
မြတ်စွာဘုရား၏ နံ့သာ ပုထိုးတော်ကို ပြုလုပ်ခဲ့၏။

၂၅-၂၆။ ရွှေတုရိုဏ်တိုင်နှင့် တူသော၊ လူတို့၏ အမြတ်ဆုံး ရှေ့သွားဖြစ်သော၊ တောက်ပသော
ငူရွှေပန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ရဲရဲညီးသော (ဟုန်း) မီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မြတ်သော ကျားမင်း၊
နွားလား ဥသဘတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မြတ်သော ဇာတ်ရှိသော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း
ရဟန်း အပေါင်းခြံရံလျက် နေတော်မူသော ရဟန်းတို့ထက် မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၂၇-၂၈။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ခြေတော်တို့ကို ရိုခိုး၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုဖဲခဲ့၏။
ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းနံ့သာ လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မြတ်စွာဘုရား၌
ပြုအပ်သော ကောင်းမှု၏ အကျိုးကြောင့် ငါသည် အထူးအားဖြင့် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို
မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၉။ သုံးဆယ့်ကိုး ကမ္ဘာထက်၌ “ဒေဝဂန္ဓ” ဟု တူသော အမည်ရှိကုန်သော ထိုစကြဝတေးမင်းတို့
သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၃၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဂန္ဓမာလိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဂန္ဓမာလိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၀ - သုဓာဝဂ် ===

၆ - တိပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၃၁။ ရှေးအခါ ငှက်တို့ တွန်မြည်ရာဖြစ်သော တော၌ ငါသည် သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ စိမ်းစိုသော သခွတ်ဗောဓိပင်ကို ဖူးမြင်ရ၍ ပန်းသုံးပွင့်တို့ကို ကြိမြောက်ပူဇော်ခဲ့၏။

၃၂-၃၃။ ထိုအခါ ငါသည် ကြွေကျသော ဗောဓိရွက်တို့ကို ကောက်ယူ၍ အပြင်အပ၌ စွန့်ပစ်၏။ အတွင်းအပ၌ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သော၊ အာသဝေါ မရှိသော၊ လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို မျက်မှောက်၌ ရှိခိုးရသကဲ့သို့ သခွတ်ဗောဓိပင်ကို ရှိခိုးပြီး၍ ငါသည် ထိုဗောဓိပင်ရင်း၌ပင် သေခဲ့၏။

၃၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဗောဓိပင်ကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သခွတ်ဗောဓိပင်ကို ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “သမန္တပါသာဒိက” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၃၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် တိပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၀ - သုဓာဝဂ် ===

၇ - မဇုပိဏ္ဍိကထေရအပဒါန်

၃၇-၃၈။ လူသံတိတ်ဆိတ်၍ အနှောင့်အယှက် ကင်းသော၊ ငှက်တို့ တွန်မြူးရာဖြစ်သော တော၌ ရသေ့တို့ထက် မြတ်သော၊ အဝေးမှ ဆောင်ယူအပ်သော လျှာဖွယ် ဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော၊ ကိလေသာမီး ငြိမ်းပြီးသော သူတို့ထက် မြတ်သော၊ ဆင်မင်းသဖွယ်ဖြစ်သော၊ အာဇာနည်နွားလား “နိသဘ” နှင့် တူသော၊ သောက်ရှူးကြွယ်ကဲ့သို့ တင့်တယ် တောက်ပသော၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ရှိခိုးအပ်သော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ -

၃၉-၄၀။ ငါ့အား နှစ်သက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဘုရားဟူသော အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်၏။ စျာန်ဝင်စားရာမှ ထတော်မူသော ဘုရားရှင်အား ပျားရည်ကို လျှာဒါန်းပြီး၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှုဖဲသွားခဲ့၏။ သုံးဆယ့်လေးကမ္ဘာ ထက်၌ “သုဒဿန” မည်သော မင်းဖြစ်ခဲ့၏။

၄၁။ ထိုသုဒဿနမင်းဖြစ်သော အခါ၌ ပျားရည်သည် ကြာစွယ်တို့မှ ယိုစီး၏။ စားသုံးသော အခါ၌ လည်း ပျားရည်မိုး ရွာသွန်း၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ရှေးကောင်းမှု ကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပျားရည် လျှာဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပျားရည် လျှာဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၄၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုဒဿန” မည်ကုန်သော ထိုစကြာဝတေးမင်းတို့သည် လေးကြိမ် ဖြစ်ဖူး ကုန်၏။

၄၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဇုပိဏ္ဍိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် မဇုပိဏ္ဍိကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၀ - သုဓာဝဂ် ===

၈ - သေနာသနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၄၅။ ငါသည် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား သစ်ရွက်အခင်းကို ပေးလှူခဲ့၏။ ပူဇော်ဖွယ်သော ပန်းကို လည်း ထက်ဝန်းကျင် ကြံမြောက်ပူဇော်၏။

၄၆။ ငါ၏ ပြာသာဒ်၌ မြတ်သောသူတို့အား ထိုက်သော ဤမွေ့လျော်ဖွယ် အကျိုးကို သုံးဆောင် ခံစားရ၏။ အဖိုးများစွာ ထိုက်ကုန်သော ပန်းတို့သည်လည်း ငါ၏ အိပ်ရာ၌ ဖြစ် ပွားကုန်၏။

၄၇။ ငါသည် ပန်းပွင့်တို့ဖြင့် ခင်းထားသော ဆန်းကြယ်သော အိပ်ရာ၌ အိပ်ရ၏။ ထိုအခါ အိပ်ရာ၌ ပန်းမိုးသည် ရွာသွန်း၏။

၄၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ သစ်ရွက်အခင်းကို ပေးလှူရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သစ်ရွက်အခင်း လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ငါးခုမြောက် ကမ္ဘာထက်၌ လူတို့ကို အစိုးရသော “တိဏသန္တရက” မည်ကုန် သော ထိုစကြဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၅၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သေနာသနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် သေနာသနဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၀ - သုဓာဝဂ် ===

၉ - ဝေယျာဝစ္စကထောရအပဒါန်

၅၁။ ဝိပဿီမည်သော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ များစွာသော ကုသိုလ်ရေး အသင်းအဖွဲ့သည် ရှိခဲ့၏။ ငါသည် ထိုအခါ၌ အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့၌ ကြောင့်ကြစိုက်လျက် အမှုကြီးငယ် ဆောင်ရွက်သူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၅၂။ ငါ့အား လှူဖွယ်ဝတ္ထု ပစ္စည်းသည်လည်း မရှိခဲ့ပေ။ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတတ်သော သီလက္ခန္ဓစသည့် ကျေးဇူးကို ဆည်းပူးပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို အထူးကြည်လင်လှသော စိတ်ဖြင့် ရှိခိုး၏။

၅၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် အမှုကြီးငယ်ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အမှုကြီးငယ်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ရှစ်ခုမြောက်ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုစိန္တိတ” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၅၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝေယျာဝစ္စကထောရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဝေယျာဝစ္စကထောရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၀ - သုဓာဝဂ် ===

၁၀ - ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကထေရအပဒါန်

၅၆။ (ငါသည်) ဝိပဿီမည်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ခရုသင်းမှုတ်သူ ဖြစ်ခဲ့၏။ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားအား အမြဲ ဆည်းကပ်ခစားခြင်းနှင့် ယှဉ်သောသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၅၇။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ဆည်းကပ် ခစားခြင်း၏ အကျိုးကို ရှုလော့၊ ခြောက်သောင်းသော တူရိယာတို့သည် ငါ့ကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံကုန်၏။

၅၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေးခစားခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေး ခစားခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “မဟာနိဗ္ဗေါသ” ဟု တူသော အမည်ရှိကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ဖူး ကုန်၏။

၆၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ဆယ်ခုမြောက် သုဓာဝဂ် ပြီး၏။

ရှေးဦးစွာသော မထေရ်တစ်ရာအပေါင်း ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဘိက္ခုဒါယိဝဂ် ===

၁ - ဘိက္ခုဒါယကထေရအပဒါန်

၁။ ဝိဝေကဖြစ်သော မိမိနေရာမှ ထွက်တော်မူလျက် ကိလေသာတည်းဟူသော တောမှ ကိလေသာ မရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်တော်မူသော ပူဇော်ဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ဖူးမြင်ရ၏။

၂။ (ထိုအခါ) မဂ်ပညာဖြင့် ကိလေသာမီး ငြိမ်းပြီးသော ကြီးသော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား တစ်ယောက်မမျှသော ဆွမ်းကို ပေးလှူခဲ့၏။

၃။ ကောင်းသော အကျင့်မြတ်ဖြင့် မြတ်သောကျင့်စဉ်အတိုင်း လိုက်နာသော လူများအပေါင်းကို ကိလေသာမီး ငြိမ်းစေတော်မူသည်ဖြစ်၍ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၌ ငါ၏ နှစ်သက်ခြင်း “ဝီတိ” သည် ပြန့်ပြောခြင်း ဖြစ်၏။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဆွမ်းလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဆွမ်းလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ရှစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော “မဟာရေဏု” ဟု တူသော အမည်ရှိကုန်သော ထိုစကြဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဘိက္ခုဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဘိက္ခုဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဘိက္ခုဒါယိဝဂ် ===

၂ - ဉာဏသညိကတ္ထေရအပဒါန်

၇-၈။ မြတ်သော အာဇာနည်နွားလားကဲ့သို့ ငယ်သော အောက်မေးရှိသော၊ အရပ်သုံးပါးမှ ယိုစီးကျသည့် အမုန်ရှိသော ဆင်ပြောင်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်သော၊ သီလစသည်ကို ရှာမှီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့ကို တောက်ပစေလျက် လမင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဝသော၊ လူတို့၏ အကြီး အမှူးလည်း ဖြစ်သော ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ခရီးမ၌ ကြွသွား တော်မူစဉ် ငါသည် ဖူးမြင်ရ၏။

၉။ ဖူးမြင်ရ၍ အသိဉာဏ်၌ စိတ်ကို ကြည်စေ၍ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက် ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၁၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရား၌ ကြည်ညိုမှု အမှတ်သညာ ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရား၌ ကြည်ညိုမှု အမှတ်သညာ ဖြစ်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “နဂုတ္တမ” မည်ကုန်သော စကြာမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက် ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဉာဏသညိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဉာဏသညိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဘိက္ခုဒါယိဝဂ် ===

၃ - ဥပ္ပလဟတ္ထိယထေရာပဒါန်

၁၃။ တိဝရပြည်ကြီး၌ နေသော ငါသည် ထိုအခါ ပန်းသည် ဖြစ်၏။ ကိလေသာမြူ ကင်းသည် ဖြစ်၍ တစ်လောကလုံး ပူဇော်အပ်သော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၄-၁၅။ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြာပန်းစည်းကို ပေးလှူခဲ့၏။ ထိုကောင်းမှု ကံ၏ အစွမ်းကြောင့် ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော ဘုံဘဝတို့၌ မိမိ၏ ရှေးက ပြုထားသော ကုသိုလ်ကို အမှီပြု၍ ကောင်းသော ပန်းတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ကောင်းကျိုးကို ခံစားရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်း သည် ပန်းလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းတင်လှူပူဇော်ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇။ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာကို အစပြုလျက် ယခုမလ္လာမင်းဖြစ်ဆဲ ဘဝကို ထား၍ “နဇ္ဇသမ” ဟု တူသော အမည်ရှိကုန်သော အကြိမ်ငါးရာသော မင်းတို့သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥပ္ပလဟတ္ထိယထေရာပဒါန်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဥပ္ပလဟတ္ထိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၄ - ပဒပူဇကထေရာပဒါန်

၁၉။ ငါသည် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား မြတ်လေးပန်းကို ပေးလှူခဲ့၏။ ငါသည် ရွှင်မြူးလျက် ခြေတော်တို့၌ ခုနစ်ပွင့်သော ပန်းတို့ကို ကြံမြောက်ပူဇော်ခဲ့ကုန်၏။

၂၀။ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် ငါသည် ယခု လူနတ်တို့ကို လွှမ်းမိုး၍ ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ တော်၌ အဆုံးဖြစ်သော ကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၂၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းတင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ငါးခုမြောက် ကမ္ဘာထက်၌ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း အပိုင်းအခြားရှိသည့် လူတို့ကို အစိုးရသော “သမန္တဂန္ဓ” မည်ကုန်သော စကြာမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၂၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဒပူဇကထေရာပဒါန်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ပဒပူဇကထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဘိက္ခုဒါယိဝဂ် ===

၅ - မုဋ္ဌိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၂၄။ ငါသည် “သုဒဿန” ဟူသောအမည်ဖြင့် ပန်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုအခါ ငါသည် လူတို့ထက် အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ကိလေသာမြူ ကင်းသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၂၅။ (ဖူးမြင်ရသော်) မြတ်လေးပန်းကို ယူ၍ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့၏။ ငါသည် စင်ကြယ်သော မျက်စိရှိသည် စိတ်နှလုံးကောင်းရှိသည် ဖြစ်၍ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို ရ၏။

၂၆။ ငါသည် ထိုမြတ်လေးပန်း ပူဇော်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်၏ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မကပ်ရောက်ရဖူးပေ။

၂၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်ခြောက် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဒေဝုတ္တရ” ဟု တူသော အမည်ရှိကုန်သော စကြာမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၂၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မုဋ္ဌိပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် မုဋ္ဌိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဘိက္ခုဒါယိဝဂ် ===

၆ - ဥဒကပူဇကထေရအပဒါန်

၂၉။ ထောပတ်ဆီမီးကဲ့သို့ တောက်ပ၍ ယဇ်ပူဇော်သော (ဟုန်း) မီးကဲ့သို့ ရဲရဲညီးသော ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ကောင်းကင်၌ ကြွတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၃၀။ (ဖူးမြင်ရသော်) ငါသည် လက်ခုပ်ဖြင့် ရေကို ယူ၍ ကောင်းကင်၌ ပစ်မြောက်ပူဇော်ခဲ့၏။ ကြီးသော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ သနားခြင်းရှိသည့် ဣသိမြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် လက်ခံတော်မူ၏။

၃၁။ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်လျက် ငါ၏ အကြံကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏ -

၃၂။ ဤရေလှူသော ကောင်းမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှစ်သက်ခြင်း “ပီတိ” ကို ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားရောက်ရလတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃၃။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ လောကထက် အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကံကြောင့် အောင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်းကို စွန့်၍ မတုန်လှုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) အရပ်သို့ ရောက်ပါ၏။

၃၄။ ခြောက်ထောင့်ငါးရာ ကမ္ဘာထက်၌ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း အပိုင်းအခြားရှိသည့် လူတို့ကို အစိုးရသော ထိုစကြဝတေးမင်းတို့သည် “သဟဿရာဇ” အမည်ဖြင့် သုံးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၃၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥဒကပူဇကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဥဒကပူဇကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဘိက္ခုဒါယိဝဂ် ===

၇ - နဠမာလိယတ္ထေရအပဒါန်

၃၆-၃၇။ လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ငြိမ်သက်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ထိုသို့ ရှုချင်ဖွယ် ရှိတော်မူသော မြက်အခင်း၌ ထိုင်နေတော်မူသော ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် ကျုပ်စားကို ယူ၍ ယပ်ဝန်းဖွဲ့ပြီးလျှင် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့၏။

၃၈။ ခပ်သိမ်းသော တရားကို သိတော်မူသော လူတို့၏ ရှေ့သွား မြတ်စွာဘုရားသည် ယပ်ကို ခံယူပြီးလျှင် ငါ၏ အကြံကို သိတော်မူသည် ဖြစ်၍ ဤဂါထာကို မိန့်တော်မူ၏။

၃၉။ ငါ၏ ကိုယ်သည် ငြိမ်းအေးသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပူပန်ခြင်း မရှိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ သင်၏ စိတ်သည်လည်း မီးသုံးပါးတို့မှ လွတ်မြောက်စေသတည်း (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄၀။ တော၌ မှီနေသမျှဖြစ်သော နတ်အားလုံးတို့သည် ယပ်လှူသော ဒါယကာကို ရွှင်လန်းစေအံ့၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကိုလည်း (ငါတို့) နာယူကုန်အံ့ဟု နှလုံးပိုက်လျက် အညီအညွတ် ရောက်လာကုန်၏။

၄၁။ ထိုမြက်ခင်း၌ နတ်အပေါင်း ခြံရံလျက် ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ယပ်လှူသော ဒါယကာကို ကောင်းစွာ ရွှင်ပျစေလျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာကို မိန့်တော်မူ၏ -

၄၂။ ဤယပ်လှူရသော ကောင်းမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်၏ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း “သုဗ္ဗတ” အမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော စကြာမင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၃။ ဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းရှိသော ထိုကံကြွင်းသည် တိုက်တွန်း အပ်သောကြောင့် “မာလုတ” အမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော စကြာမင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၄။ ဤယပ်လှူရသော ကောင်းမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ မြတ်နိုးခြင်း၏ ပြန့်ပြောခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပတ်လုံးလည်း အပါယ်လေးပါးသို့ မလားရလတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄၅။ ကမ္ဘာ သုံးသောင်းထက်၌ ထိုသုဗ္ဗတမည်သော မင်းတို့သည် သုံးဆယ့်ရှစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။ ကမ္ဘာတစ်ခုယုတ် သုံးသောင်းထက်၌ “မာလုတ” မည်ကုန်သော မင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၄၆။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နဠမာလိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် နဠမာလိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

သတ္တမဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဘိက္ခုဒါယိဝဂ် ===

၈ - အာသနုပဋ္ဌာဟကထေရအပဒါန်

၄၇။ လူသံတိတ်ဆိတ်၍ အနှောင့်အယှက် ကင်းသော ငှက်သံစသည်တို့၏ တွန်မြူးရာလည်း ဖြစ်သော တောသို့ ဝင်ရောက်၍ ငါသည် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အတ္ထဒဿီ ဘုရားရှင်အား မြတ်သော နေရာကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၈။ ပန်းစည်းကို ကိုင်ယူ၍ ထိုအတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားကိုလည်း အရိအသေပြုပြီးလျှင် မြတ်စွာ ဘုရားကို ဆည်းကပ်၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုဖဲသွားခဲ့၏။

၄၉။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရ၍ လောကထက် အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် မိမိကိုယ်ကို ငြိမ်းအေးစေနိုင်ပါ၏။ (ဝဋ်၌ ဖြစ်မှု ပြီးဆုံးစေ၏)။ ဘဝအားလုံးတို့ကိုလည်း ပယ်နုတ်ခဲ့နိုင်ပါ၏။

၅၀။ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာ ကမ္ဘာထက်၌ နေရာလှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရ သည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်သော နေရာကို လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာခုနစ်ရာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “သန္နိဗ္ဗာပက” (မည်သော) စကြာမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၅၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အာသနုပဋ္ဌာဟကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် အာသနုပဋ္ဌာဟကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဘိက္ခုဒါယိဝဂ် ===

၉ - ဗိဠာလိဒါယကထေရအပဒါန်

၅၃။ ငါသည် ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီးဖြစ်သော သစ်ရွက်အခင်း၌ နေ၏။ ထိုအခါ ငါသည် အစာ တို့၌ တပ်မက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ အိပ်ခြင်းအလေ့အထရှိသူလည်း ဖြစ်၏။

၅၄။ မျောက်ဥ၊ သင်းတောက်ဥတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပိန်းဥ၊ သတွေးဥတို့ကို လည်းကောင်း တူး၍ အိမ်ဆီးသီး၊ စောင်းလျားသီး၊ ဥသျှစ်သီးတို့ကိုလည်း ဆောင်၍ (စားရန်) စီရင်အပ်၏။

၅၅။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော အဝေးမှ ဆောင်ယူအပ်သော လှူဖွယ်တို့ကို ခံတော်မူထိုက် သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်၏ အကြံကို သိ၍ အကျွန်ုပ်၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၅၆။ ဆင်ပြောင်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်၍ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော ကြွလာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို (ပင့်ဖိတ်၍) ငါသည် ပိန်းဥကို ယူပြီးလျှင် သပိတ်တော်၌ လောင်းလျှံခဲ့၏။

၅၇။ ထိုအခါ ကြီးမြတ်သော လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို နှစ်သက်စေလျက် ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်တော်မူပြီးနောက် အလုံးစုံသော တရားကို သိတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၅၈။ သင်သည် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ ငါဘုရားအား ပိန်းဥကို ပေးလှူ၏။ သင်သည် ကမ္ဘာ တစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားရလတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅၉။ ငါ့အား (ယခု) အဆုံးဘဝသည် ဖြစ်၏။ ငါသည် (ယခု) ခပ်သိမ်းသော ဘဝတို့ကို ပယ်နုတ် အပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၆၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ငါးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုမေခလိယ” စကြာမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၆၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗိဠာလိဒါယကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဗိဠာလိဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဘိက္ခုဒါယိဝဂ် ===

၁၀ - ရေဏုပူဇကတ္ထေရအပဒါန်

၆၂-၆၃။ အရာမက များပြားသည့် ရောင်ခြည်ရှိသော နေမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပြည့်ဝသော လဝန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မြေကြီးကို သမုဒ္ဒရာလေးစင်းတို့သည် ခြိရံအပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း တပည့်တို့ဖြင့် ခြိရံသော ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍ အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့ကို တောက်ပစေနိုင်သော မြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ဖူးမြင်ရ၏။ ကံ့ကော်ပန်းကို ဆွတ်ယူပြီးလျှင် ဝတ်မှုတို့ဖြင့် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၆၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ကံ့ကော်ဝတ်မှုကို တင်လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ကံ့ကော်ဝတ်မှု ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ လေးဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ရေဏု” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၆၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ရေဏုပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ရေဏုပူဇကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

တစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက် ဘိက္ခုဒါယိဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၂ - မဟာပရိဝါရဝဂ် ===

၁ - မဟာပရိဝါရကထေရအပဒါန်

၁။ လူတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်သော ရဟန်းတော်တို့နှင့်တကွ ထိုအခါ ဗန္ဓုမပြည်သို့ ဝင်တော်မူ၏။

၂။ ကိလေသာမြူ ကင်းသည်ဖြစ်၍ လှူဖွယ်ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားကို မြို့တော်မှ ထွက်၍ ကျွန်းစေတီ (ကျောင်း) သို့ ကြွတော်မူစဉ် (ဘီလူးမင်းစစ်သူကြီးဖြစ်သော) ငါသည် ဖူးမြင်ရ၏။

၃။ ‘တာဝတိံသာနတ် အပေါင်းတို့သည် သိကြားမင်းကို ဆည်းကပ် ခစားသကဲ့သို့’ ရှစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော ဘီလူးတို့သည် ငါ၏ အထံ၌ ရှိသေစွာ ဆည်းကပ်ခစားကုန်၏။

၄။ ထိုအခါ ငါသည် ဘုံဗိမာန်မှ ထွက်၍ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို မြောက်ချီယူလျက် ဦးဖြင့်ရှိခိုး၏။ ထိုအပေါ်ရုံ ပုဆိုးကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူ၏။

၅။ မြတ်စွာဘုရားသည် အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ၊ တရားတော်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ၊ ငါတို့အား မြတ်စွာဘုရား ၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည် အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့် ဤမြေကြီးသည် တုန်လှုပ်ရ၏။

၆။ ကြက်သီးမွေ့ညင်း ထလောက်အောင် မဖြစ်စဖူး ထူးကဲသော ထိုအံ့ဖွယ်ကို တွေ့မြင်ရသော ကြောင့် ငါသည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော မြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၏။

၇။ ထိုငါသည် စိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၍ မြတ်စွာဘုရားအား အပေါ်ရုံပုဆိုးကို ပေးလှူပြီးလျှင် များမတ် အခြံအရံပရိသတ်နှင့်တကွ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့လည်း ကပ်ရောက်၏။

၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပူဇော်မှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်ငါးကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုဝါဟန” မည်ကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ ဖူးကုန်၏။

၁၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဟာပရိဝါရကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော မဟာပရိဝါရကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၂ - မဟာပရိဝါရဝဂ် ===

၂ - သုမင်္ဂလထေရာပဒါန်

၁၁။ လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အတ္တဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ကျောင်းတော်မှ ထွက်တော်မူ၍ တစ်ဖက်ဆည်ကန်သို့ ကြွတော်မူ၏။

၁၂။ ထိုရေကန်၌ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရေကို ချိုးပြီးလျှင် ရေမှ တက်တော်မူ၍ တစ်ထည်သော သင်္ကန်းသာ ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုမှ ဤမှ ရှုစားတော်မူ၍ ထိုရေကန်နား၌ပင် ရပ်တော်မူ၏။

၁၃-၁၄။ ထိုအခါ ဘုံဗိမာန်၌ ဝင်ရောက်ပြီးဖြစ်သော (ရုက္ခစိုးနတ်ဖြစ်သည့်) ငါသည် ‘နေမင်းကဲ့သို့’ တောက်ပသော ‘ရွှေအဆင်းကဲ့သို့’ တင့်တယ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ရွှင်လန်းသည်ဖြစ်၍ ရွှင်ပျသောစိတ်ဖြင့် လက်ပမ်းပေါက် ခတ်၏။ ငါသည် ကခြင်း၊ သီခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော တူရိယာ၌ လည်းကောင်း (ပူဇော် လို၍) အားထုတ်၏။

၁၅။ ကပ်ရောက် ရတိုင်းသော နတ်အဖြစ်၊ လူအဖြစ် ဟူသမျှတို့၌ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို (အသက်၊ အဆင်းစသည်ဖြင့်) လွှမ်းမိုးရ၏။ ငါ၏ အခြံအရံသည်လည်း ပြန့်ပြောလှပေ၏။^၁

၁၆။ ယောက်ျားမြတ် အာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား သည် မိမိကိုယ်တော်တိုင်ကို နှစ်သက်စေနိုင်သည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း နှစ်သက် စေနိုင်တော်မူပါပေ၏။

၁၇။ ငါသည် အိမ်၌ နေ၍ ကောင်းသော အကျင့်၌ ရွှင်ပျခြင်းကို ပြု၍ မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ် ရသောကြောင့် တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ထောင့်ခြောက်ရာ ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဧကစိန္တိတ” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် နှစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုမင်္ဂလထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် သုမင်္ဂလထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၁။ ၁၅-နံပါတ် ဂါထာသည် ၁၇-နံပါတ် ဂါထာ၏ နောက်၌ရှိလျှင် ပို၍ ကောင်း၏။ ဤတွင် ပါဠိတော် ရှိသည့် အတိုင်းပင် ထားသည်။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၂ - မဟာပရိဝါရဝဂ် ===

၃ - သရဏဂမနိယထေရအပဒါန်

၂၀။ နှစ်ဦးကုန်သော နတ်မင်းတို့၏ စစ်ထိုးခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ များစွာသော အပေါင်းအစုသည် ဖြစ်၏။ သည်းစွာသော ကြွေးကြော်သံသည် (ဟိမဝန္တာကို) လွှမ်းမိုးလေ၏။

၂၁။ လောကကို သိသည် ဖြစ်၍ လျှို့ဝှက်ပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်၌ တည်လျက် ချီတက်လာသော နတ်စစ်သည်အပေါင်းကို ထိတ်လန့်စေတော်မူ၏။

၂၂။ ထိုအခါ ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကုန်၍ ချပ်မိန်ညို လက်နက်တို့ကို ချထားကြကုန်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးကုန်လျက် တည်ငြိမ်စွာ နေကြကုန်၏။

၂၃။ အစဉ် သနားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အကြံကို သိတော်မူ၍ မြတ်သော တရားစကားကို မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ သတ္တဝါ အများကိုလည်း ငြိမ်းအေးစေတော်မူ၏။

၂၄။ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိသော သတ္တဝါသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်သော သတ္တဝါကို ညှဉ်းဆဲသည် ရှိသော် ထိုညှဉ်းဆဲခြင်းဟူသော စိတ်ပြစ်မှားမှုကြောင့် အပါယ်သို့ လားရောက်ရ၏။

၂၅။ စစ်မြေပြင်ဦး၌ တိုက်ဆင်ကြီးသည် များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့ မညှဉ်းဆဲကြကုန်လင့်၊ မိမိဒေါသစိတ်ကို ငြိမ်းစေကုန်လော့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂၆။ နှစ်ပါးသော နတ်မင်းတို့၏ ထိုစစ်သည်သည် အံ့ဩဖွယ် ဖြစ်၏။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ကုန်၏။

၂၇။ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် စစ်မြေပြင်ရှိ နတ်အပေါင်းကို သိစေတော်မူ၍ ခြေတော်ကို ကြွချီတော်မူ၏။ နတ်အများ ကြည့်ရှုစဉ်သာလျှင် မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု ဖဲကြွတော်မူ၏။

၂၈။ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် ရှေးဦးစွာ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ရပေ။

၂၉။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ရထားစီးမင်းတို့ထက် မြတ်သော “မဟာဒုန္နုဘိ” အမည် ရှိကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၃၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သရဏဂမနိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် သရဏဂမနိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၂ - မဟာပရိဝါရဝဂ် ===

၄ - ဧကာသနိယထေရအပဒါန်

၃၁။ ထိုအခါ ငါသည် ဝရုဏအမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော သိကြားနတ်မင်း ဖြစ်၏။ ဆင်၊ မြင်း၊ ဗိုလ်ပါ ယာဉ်များစွာနှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ခစား၏။

၃၂။ လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော အတ္ထဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံသည် ရှိသော် (ငါသည်) အလုံးစုံသော တူရိယာကို ယူ၍ မြတ်သော ဗောဓိပင်သို့ သွား၏။

၃၃။ မောင်း ကြေးနင်း ခွက်ခွင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော ငါသည် တီးမှုတ်၊ ကခုန်ခြင်းတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို မျက်မှောက်၌ ဆည်းကပ် ပူဇော်သကဲ့သို့ မြတ်သော ဗောဓိပင်ကို ဆည်းကပ်ပူဇော်၏။

၃၄။ မြေ၌ ပေါက်သော ထိုဗောဓိပင်ကို ပူဇော်ဆည်းကပ်ပြီး၍ ငါသည် (ကိုယ်ကို) ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ လျက် ထိုဗောဓိပင်ရင်း၌ပင် သေလွန်ခဲ့ရ၏။

၃၅။ မိမိကောင်းမှု၌ အားထုတ်ပြီးဖြစ်သော ငါသည် မြတ်သော ဗောဓိပင်၌ ကြည်ညိုခဲ့၏။ ငါသည် ထိုစိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းကြောင့် နိမ္မာနရတိဘုံသို့ ကပ်ရောက်ရ၏။

၃၆။ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း ဘဝကြီးငယ်၌ ဖြစ်လတ်သော် ခြောက်သောင်းသော တူရိယာတို့သည် ငါ့ကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံကုန်၏။

၃၇။ ငါ့အား မီးသုံးပါးတို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။ ခပ်သိမ်းသော ဘဝတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အဆုံးဖြစ်သော ကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၃၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာငါးရာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော “သုဗာဟု” အမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော မင်းတို့သည် သုံးဆယ့်လေးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၃၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကာသနိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဧကာသနိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၂ - မဟာပရိဝါရဝဂ် ===

၅ - သုဝဏ္ဏပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၄၀။ လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုင်နေ တော်မူလျက် လူအပေါင်းအား သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ဟောတော်မူ၏။

၄၁။ (ဘုမ္မစိုးနတ်သားဖြစ်သော) ငါသည် အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထိုဝိပဿီဘုရားရှင်၏ တရားကို ကြားနာရသောကြောင့် ရွှေပန်း လေးပွင့်တို့ကို မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်၏။

၄၂။ ထိုအခါ ပရိသတ်ရှိသလောက် ရွှေပန်းအမိုးသည် ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ အရောင်တော် ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရွှေပန်းမဏ္ဍပ်ရောင်ကြောင့် လည်းကောင်း အလင်းရောင်သည် ကျယ်ပြန့်၏။

၄၃-၄၄။ တက်ကြွ ဝမ်းမြောက် နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပရိသတ်တို့၏ မျက်မှောက် ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ငါသည် လက်အုပ်ချီလျက် ကောင်း သော အကျင့်မြတ်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို တောင်းပန်ရိုကျိုး ရှိခိုးပြီး၍ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေလျက် မိမိနေရာ ဘုံဗိမာန်သို့ ကပ်ရောက်၏။

၄၅။ ငါသည် ဘုံဗိမာန်၌ ဝင်ရောက်လျက် မြတ်စွာဘုရားကို အဖန်ဖန် အောက်မေ့၏။ ငါသည် ထိုအောက်မေ့ရသော စိတ်၏ ကြည်လင်မှုကြောင့် တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၄၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရွှေပန်းကို တင်လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားကို ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ လေးဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “နေမိသမ္မတ” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၄၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုဝဏ္ဏပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် သုဝဏ္ဏပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၂ - မဟာပရိဝါရဝဂ် ===

၆ - စိတကပူဇကတ္ထေရအပဒါန်

၄၉-၅၀။ (လင်းလွန်းပင်စောင့်နတ်ဖြစ်သော) ငါသည် လင်းလွန်းပင်၌ များမတ် အခြံအရံ ပရိသတ် နှင့်တကွ နေ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်သော် လူတို့၏ အဆွေဖြစ်သော သိဒ္ဓိဘုရားရှင်၏ လောင်တိုက်တော် ထင်းပုံသို့ ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်လျက်သွား၏။ ငါသည် ထိုလောင်တိုက်တော် ထင်းပုံ၌ တူရိယာကို တီးမှုတ်၍ နံ့သာပန်းကို ကြံမြောက်ပူဇော်၏။

၅၁။ ငါသည် လောင်တိုက်တော်ထင်းပုံ၌ ပူဇော်ခြင်းကို ပြု၍ (ယင်း) လောင်တိုက်တော် ထင်းပုံကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်လျက် မိမိနေရာ ဘုံဗိမာန် သို့ ကပ်ရောက်၏။

၅၂-၅၃။ ငါသည် ဘုံဗိမာန်၌ ဝင်ရောက်လျက် ထင်းပုံပူဇော်မှုကို အဖန်ဖန် အောက်မေ့၏။ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရသော လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်သော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် နတ်ဘဝ၊ လူ့ဘဝတို့၌ စည်းစိမ်ကို ခံစား၍ အောင်ခြင်း ရှုံးခြင်းကို စွန့်ပြီးလျှင် မတုန်လှုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရ၏။

၅၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် လောင်တိုက်ထင်းပုံကို ပူဇော်ရခြင်း ၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ကိုး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “ဥဂ္ဂတ” အမည်ဖြင့် ထင်ရှားကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၅၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စိတကပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် စိတကပူဇကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၂ - မဟာပရိဝါရဝဂ် ===

၇ - ဗုဒ္ဓသညကတ္ထေရအပဒါန်

၅၇။ အကြင်အခါ၌ လောကထက် မြတ်တော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် အာယုသင်္ခါရကို လွှတ်တော်မူ၏။ (ထိုအခါ) သမုဒ္ဒရာရေတည်းဟူသော ခါးကြိုးရှိသော မြေကြီးသည် ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏။

၅၈။ မြတ်စွာဘုရား၏ သက်တော်ကုန်သောကြောင့် လွန်စွာ ဆန်းကြယ်သော ဦးဆောက်ပန်း ရှိသော အဝန်းကျယ်သော ငါ (ဘုမ္မစိုးနတ်)၏ ဘုံဗိမာန်သည်လည်း ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏။

၅၉။ ဘုံဗိမာန် တုန်လှုပ်လတ်သော် အဘယ်အကျိုးငှါ ပြန့်ပြောသော အလင်းရောင် ဖြစ်ဘိသနည်း၊ အဘယ်အကျိုးငှါ အတိတ်နိမိတ်သည် ဖြစ်ဘိသနည်း (ဟု) ငါ့အား ထိတ်လန့်ခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်၏။

၆၀။ (ထိုအခါ) ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းသည် ဤလူ့ရွာသို့ လာ၍ သတ္တဝါတို့၌ ဘေးမရှိပါ။ တည်ကြည်ကုန်သည် ဖြစ်၍ စောင့်စည်းကြကုန်လော့ဟု လူအများကို ထိတ်လန့်မှု ငြိမ်းအေး စေ၏။

၆၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ၊ တရားတော်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ၊ ငါတို့ မြတ်စွာဘုရား၏ ပြည့်စုံခြင်းသည် အံ့ဖွယ်ရှိကုန်စွ၊ ယင်းမြတ်စွာဘုရားသည် ဖွားမြင်လတ်သော် (ဖြစ်တော်မူလတ်သော်) မြေကြီးသည် ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်၏။

၆၂။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား အာနုဘော်ကို ချီးကျူးပြောကြား၍ ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။ ကြွင်းသော ကမ္ဘာတို့၌ ငါသည် ကုသိုလ်ကို ပြုကျင့်၏။

၆၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားဟူသော အမှတ်သညာကို ရခဲ့သော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားဟု မှတ်သားရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ကြီးသော အာနုဘော် ရှိသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သမိတ” အမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ ဖူး၏။

၆၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗုဒ္ဓသညကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဗုဒ္ဓသညကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၂ - မဟာပရိဝါရဝဂ် ===

၈ - မဂ္ဂသညကထေရအပဒါန်

၆၆။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ တော၌ လှည့်လည်သူ တပည့် သာဝကတို့သည် လူသူမနီး တောအုပ်ကြီးထဲ၌ ခရီးမှားကြ၍ သူကန်းတို့ကဲ့သို့ ကြွေးကြော်ကုန်၏။

၆၇-၆၈။ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို အစဉ်အောက်မေ့၍ ထိုရဟန်းတော်တို့သည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်တို့တည်း၊ တောကြီး၌ ခရီး မှားကုန်၏ဟု (နှလုံးပိုက်၍) ဗိမာန်မှ သက်ဆင်း၍ ရဟန်းတို့၏ အထံသို့ သွား၏။ (နတ်သားဖြစ်သော) ငါသည် ထိုရဟန်းတော်တို့အား ခရီးကိုလည်း ညွှန်ကြားခဲ့၏။ ဆွမ်း ဘောဇဉ်ကိုလည်း လှူဒါန်းခဲ့၏။

၆၉။ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသူ လူ နတ်တို့ကို အစိုးရသော လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးလျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရ၏။

၇၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာငါးရာထက်၌ ရတနာ ခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော “သစက္ခ” အမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၇၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဂ္ဂသညကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် မဂ္ဂသညကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၂ - မဟာပရိဝါရဝဂ် ===

၉ - ပစ္စုပဋ္ဌာနသညကထေရအပဒါန်

၇၂။ အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူသည် ရှိသော် (ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်သည်၏) အခြားမဲ့၌ (ငါသည်) ဘီလူးမျိုး၌ ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ငါသည် အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်၏။

၇၃။ ငါ့အား စင်စစ် အရမတော်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ မကောင်းသော မိုးလင်းရခြင်း၊ မကောင်းသော ထခြင်းသည် ဖြစ်၏။ (အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်) ငါ့အား စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှိပါလျက် မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံရ၏။

၇၄။ သာဂရမည်သော ထိုသာဝကသည် ငါ၏ အကြံကို သိ၍ ငါ့ကို ကယ်တင်လိုသောကြောင့် ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၇၅။ ကောင်းသောပညာရှိ အဘယ့်ကြောင့် စိုးရိမ်ဘိသနည်း။ မကြောက်လင့်၊ တရားကို ကျင့်လော့။ မြတ်စွာဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော သူတို့အား ကောင်းမှုမျိုးစေ့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို လျော်စွာ ပေးအပ်၏။

၇၆။ အကြင်သူသည် လူတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ရာ၏။ အကြင်သူသည်ကား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ မုန်ညင်းစေ့ခန့်မျှလည်း ဖြစ်သော ဓာတ်တော်ကို ပူဇော်ရာ၏။

၇၇။ စိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်း တူမျှသော် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော ကောင်းမှုသည် တူမျှ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်တို့ကို ပုထိုးစေတီပြုလုပ်၍ ပူဇော်လော့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇၈။ ငါသည် သာဂရမထေရ်၏ စကားကို ကြား၍ စေတီကို တည်ထားကိုးကွယ်၏။ မြတ်စွာဘုရား ၏ စေတီတော်မြတ်ကို ငါးနှစ်ပတ်လုံး လုပ်ကျွေးပူဇော်၏။

၇၉။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ လူ နတ် သတ္တဝါတို့ကို အစိုးရသော လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ ထက်မြတ်သော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် စည်းစိမ်ကို ခံစားရ၍ (နောက်ဆုံး) အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရ၏။

၈၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာခုနစ်ရာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဘူရိပည” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် လေးကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၈၁။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပစ္စုပဋ္ဌာနသညကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ပစ္စုပဋ္ဌာနသညကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၂ - မဟာပရိဝါရဝဂ် ===

၁၀ - ဇာတိပူဇကတ္ထေရအပဒါန်

၈၂။ ဝိပဿီဘုရားအလောင်းသည် ဖွားမြင်တော်မူစဉ် ပြန်ပြောသော အလင်းရောင်သည် ဖြစ်၏။ သမုဒ္ဒရာ၊ တောတောင်နှင့် တကွဖြစ်သော မဟာပထဝီမြေကြီးသည်လည်း တုန်လှုပ်၏။

၈၃။ နိမိတ်ဖတ်ကုန်သော သူတို့သည် လောက၌ ဘုရားပွင့်လတ္တံ့၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်သည်ဖြစ်၍ လူအပေါင်းကို သံသရာမှ ထုတ်ဆောင်လတ္တံ့ဟု နိမိတ်စကား ပြောကြားကြကုန်၏။

၈၄။ ငါသည် နိမိတ်ဖတ်သော သူတို့၏ စကားကို ကြား၍ ဖွားမြင်စ ဘုရားလောင်းအား ပူဇော်ခြင်းကို ပြု၏။ ဖွားမြင်စဘုရားလောင်းအား ပူဇော်ခြင်းကဲ့သို့သော ပူဇော်ခြင်းမျိုးသည် မရှိနိုင်တော့ပေ။

၈၅။ ငါသည် ကုသိုလ်ကို ပြု၍ မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၏။ ငါသည် ဖွားမြင်စ ဘုရားလောင်းအား ပူဇော်ခြင်းကို ပြု၍ ထိုပူဇော်ရာ အရပ်၌ပင် သေလွန်ခဲ့ရ၏။

၈၆။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူအဖြစ်၊ နတ် အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ သတ္တဝါ အားလုံးတို့ကို (ဂုဏ်အားဖြင့်) လွှမ်းမိုးရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဖွားမြင်စ ဘုရားလောင်းအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၇။ အထိန်းတို့သည် ငှါကို လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ငါ၏ စိတ်အလိုသို့ လိုက်ကုန်၏။ ထိုအထိန်းတို့သည် ငါ့အလိုကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဖွားမြင်စ ဘုရားလောင်းအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဖွားမြင်စ ဘုရားလောင်းအား ပူဇော်မှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဖွားမြင်စ ဘုရားလောင်းအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးခုမြောက် ကမ္ဘာထက်၌ လူတို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “သုပါရိစရိယ” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် သုံးဆယ့်လေးကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၉၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။ (၁၇၅၈)

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဇာတိပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ဇာတိပူဇကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက် မဟာပရိဝါရဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၃ - သေရေယျဝဂ် ===

၁ - သေရေယျကထေရာပဒါန်

၁-၂။ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်သည် ဖြစ်၍ ဗေဒင်ကို ဆောင်သော ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်း ရောက်တတ်မြောက်သော (ငါသည်) ၎င်းတော၌ ကျက်စားသော ခြင်္သေ့မင်းသဖွယ်ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းကင်း ကျားမင်းသဖွယ်လည်းဖြစ်သော အရပ်သုံးပါးမှ ယိုစီးကျသော အမှန်ရှိသော ဆင်ပြောင်ကြီး သဖွယ်လည်း ဖြစ်သော လူတို့၏ ရှေ့သွား မြတ်စွာဘုရားကို လွင်တီးခေါင်၌ ရပ်လျက် ဖူးမြင်ရ၏။

၃။ ငါသည် လိပ်ဆူးရွှေပန်းကို ယူ၍ ကောင်းကင်သို့ ပစ်မြောက်ပူဇော်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့် အခါခပ်သိမ်း ထက်ဝန်းကျင် ခြံရံကုန်၏။

၄။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော လူတို့၏ ရှေ့သွား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အဓိဋ္ဌာန်တော် မူ၏။ ပန်းအမိုးတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ထက်ဝန်းကျင်မှ အလိုအလျောက် ကြံဖြန့်ကုန်၏။

၅။ ထိုအခါ ပန်းသင်တိုင်းသည် အတွင်းဘက်သို့ လှည့်သော အညှာရှိသည်ဖြစ်၍ အပသို့ မျက်နှာ မူပြီး ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အမိုးပြုပြီးသည့် နောက်မှ ကွယ်ပျောက်သွားလေ၏။

၆။ ငါသည် ကြက်သီးမွေးညင်း ထလောက်အောင် မဖြစ်စဖူး ထူးကဲလှသော ထိုအံ့ဩဖွယ်ကို မြင်၍ လူတို့၏ ရှေ့သွား ကောင်းသော စကားကို ဆိုတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၌ (မိမိ) စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၏။

၇။ ထိုစိတ် ကြည်ညိုခြင်းကြောင့် ဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည် ဖြစ်၍ ငါသည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ရပေ။

၈။ ကမ္ဘာတို့၏ တစ်သောင်း ငါးထောင်ထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဝီတမလ” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် နှစ်ဆယ့်ငါးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သေရေယျကထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော သေရေယျကထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၃ - သေရေယျဝဂ် ===

၂ - ပုပ္ဖထူပိယထေရအပဒါန်

၁၀။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီးအရပ်၌ ကုက္ကုရမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုတောင်၏ အလယ်၌ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော ပုဏ္ဏားသည် နေ၏။

၁၁။ ငါးထောင်သော တပည့်တို့သည် ငါ့ကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံကုန်၏။ ထိုတပည့်တို့သည် ရှေးဦးစွာ ထလေ့ရှိကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌လည်း ရဲရင့်ကုန်၏။

၁၂။ လောက၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။ အရှင်သည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို သိပါ၏လော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ လက္ခဏာတော်ငယ်တို့သည် ရှစ်ဆယ်ရှိကုန်၍ လက္ခဏာတော်ကြီးတို့သည်ကား သုံးဆယ့်နှစ်ပါး ရှိကုန်၏။

၁၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်လံမျှသော ရောင်ခြည်တော်ရှိသည် ဖြစ်၍ နေမင်းကဲ့သို့ တင့်တယ် တောက်ပတော်မူ၏။ (ဤသို့) တပည့်တို့ လျှောက်ကြားသော စကားကို ကြားရ၍ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော ပုဏ္ဏားသည်-

၁၄။ နေရာသင်္ခမ်းကျောင်းမှ ထွက်လတ်၍ တပည့်တို့ကို ဘုရားရှိရာ အရပ်ကို မေးလေ၏။ အကြင် အရပ်၌ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော လူတို့၏ ရှေ့သွား မြတ်စွာဘုရားသည် နေတော်မူ၏။

၁၅။ ငါသည် ထိုအရပ်ကို ရှိခိုးအံ့၊ တုဘက်ကင်းသော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးအံ့၊ တက်ကြွ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်အံ့။

၁၆-၁၇။ တပည့်တို့ လာကြကုန်လော့၊ သွားကြကုန်အံ့၊ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ကုန်အံ့၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး၍ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို နာကြကုန်အံ့။ (ဤသို့ ပြောကြား၍) တစ်ရက်မျှ ထွက်ခဲ့လေသော် ဖျားနာခြင်းကို ရ၏။ ဖျားနာခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍ ဇရပ်သို့ နေထိုင်ရန် ကပ်ရောက်ခဲ့၏။

၁၈။ အလုံးစုံသော တပည့်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း စည်းဝေးစေ၍ လွန်ကဲသည့် ပညာရှိသော လူတို့၏ ရှေ့သွား မြတ်စွာဘုရား ဂုဏ်တော်သည် အဘယ်သို့ သဘောရှိသနည်းဟု ထိုတပည့်တို့အား မြတ်စွာဘုရား အကြောင်းအရာကို မေး၏။

၁၉။ (ဤသို့) ငါသည် မေးလတ်သော် ထိုတပည့်တို့သည် ဖူးမြင်ရသည့်အတိုင်း ပြန်ကြားကုန်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား (အကြောင်းအရာကို) ငါ၏ မျက်မှောက်၌ ရှိသေစွာ ပြောကြားကုန်၏။

၂၀။ ငါသည် ထိုတပည့်တို့၏ စကားကို ကြားရသောကြောင့် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၏။ ပန်းတို့ ဖြင့် ပုထိုးစေတီတော် ပြုလုပ်၍ ထိုအရပ်၌ပင် ငါသည် သေလွန်ခဲ့ရ၏။

၂၁။ ထိုတပည့်တို့သည် ငါ၏ အလောင်းကို မီးသဂြိုဟ်၍ မြတ်စွာဘုရားထံတော်သို့ သွားကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားကို လက်အုပ်ချီလျက် ရှိခိုးကုန်၏။

၂၂။ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးတော်ကို ပန်းတို့ဖြင့် မွမ်းမံပြုလုပ်ရသောကြောင့် ငါသည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ရပေ။

၂၃။ ကမ္ဘာလေးသောင်းထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော အမည်အားဖြင့် ‘အဂ္ဂိသမ’ ဟု ထင်ရှားကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၂၄။ ကမ္ဘာနှစ်သောင်းထက်၌ မြေကြီး အရှင်ဖြစ်သော “ယတာသန” ဟု တူသော အမည်ရှိ ကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် သုံးဆယ့်ရှစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၂၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုပ္ဖထူပိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ပုပ္ဖထူပိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၃ - သေရေယျဝဂ် ===

၃ - ပါယသဒါယကထေရ်အပဒါန်

၂၆။ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ် လက္ခဏာတော်ရှိသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် တရား အားထုတ်ရာ ကျောင်းတော်မှ (တောအုပ်မှ) ထွက်တော်မူ၏။

၂၇။ ထိုငါသည် ယင်္ဂကြီးကို ပူဇော်လို၍ ကြီးစွာသော ရွှေခွက်လင်ပန်း၌ နို့ယနာဆွမ်းကို ထည့်ပြီး လျှင် ပူဇော်ဖွယ်ကို (မိမိလက်ဖြင့်) ဆောင်ခဲ့၏။

၂၈။ လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်သော ဘုရားရှင်သည် ထိုအခါ၌ အကာအကွယ် မရှိသော ကောင်းကင်၌ စကြိုသို့ ကောင်းစွာ တက်တော်မူ၏။ (ကြွသွားတော် မူ၏)။

၂၉။ ကြက်သီးမွေးညင်း ထလောက်အောင် မဖြစ်စဖူး ထူးကဲသော ထိုအံ့ဩဖွယ်ကိုလည်း ဖူးမြင်ရ သောကြောင့် ရွှေခွက်ကို ချထားပြီးသော် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၏။

၃၀။ မြတ်သော မုနိဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် နတ်နှင့်တကွသော လူနှင့် တကွသော လောက၌ အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူသော နတ်မြတ် ဖြစ်တော်မူ၏။ အစဉ်သနား သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ခံယူတော်မူပါဘုရား။

၃၁။ လောက၌ မြတ်သော မုနိဖြစ်၍ လူတို့၏ ရှေ့သွား ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် အကြံကို သိ၍ အလှူခံတော်မူ၏။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်ကာလ၌ နို့ယနာဆွမ်း လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နို့ယနာ (ဆွမ်း) လှူဒါန်းရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ လေးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဗုဒ္ဓ” မည်သော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၃၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပါယသဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ပါယသဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၃ - သေရေယျဝဂ် ===

၄ - ဂန္ဓောဒကိယထေရ်အပဒါန်

၃၅။ ငါသည် မြတ်သောပြာသာဒ်၌ ထိုင်နေလျက် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိ၍ အမှိုက်တိုက်ကို
ပယ်ဖျောက်တော်မူသော ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်၍ တင့်တယ်သော ရေခတ်ပင် သဖွယ်လည်း ဖြစ်သော
ငါးမာရ်အောင်မြင် ဝိပဿီဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၆။ လူတို့၏ ရှေ့သွား မြတ်စွာဘုရားသည် ပြာသာဒ်၏ အနီး၌ ကြွသွားတော်မူ၏။ ထို
မြတ်စွာဘုရား၏ အရောင်သည် နေမင်း၏ အရောင်ကဲ့သို့ ကွန့်မြူးပေးသွားတော်မူ၏။

၃၇။ (ထိုအခါ ငါသည်) နံ့သာရေကိုလည်း ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ပက်ဖျန်းပူဇော်၏။ ငါသည်
ထိုကြည်ညိုသော စိတ်နှင့်တကွ ထိုအရပ်၌ပင် သေလွန်ခဲ့ရ၏။

၃၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ နံ့သာရေကို ပက်ဖျန်း ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍
အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဘုရားအား နံ့သာရေ ပက်ဖျန်း
ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်
သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုဂန္ဓ” မည်သော စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၄၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဂန္ဓောဒကိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဂန္ဓောဒကိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၃ - သေရေယျဝဂ် ===

၅ - သမ္မုခါထဝိကတ္ထေရအပဒါန်

၄၁။ ဝိပဿီဘုရားအလောင်းသည် ဖွားမြင်လတ်သော် လောက၌ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်လတ္တံ့၊ လူအပေါင်းကိုလည်း ငြိမ်းအေးစေလတ္တံ့ (ဟု) ငါသည် ဘုရားဖြစ်ကြောင်း နိမိတ်ကို ဖတ်ကြားပြောဆို၏။

၄၂။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဖွားမြင်လတ်သော် တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်သည် တုန်လှုပ်၏။ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောလတ္တံ့။

၄၃။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဖွားမြင်လတ်သော် ပြန့်ပြောစွာသော အလင်းရောင်သည် ဖြစ်၏။ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောလတ္တံ့။

၄၄။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဖွားမြင်လတ်သော် မြစ်တို့သည် မစီးကုန်၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟော လတ္တံ့။

၄၅။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဖွားမြင်လတ်သော် အဝီစိ ငရဲမီးသည်လည်း အလျှံမထွက် (ငြိမ်း၏)။ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောလတ္တံ့။

၄၆။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဖွားမြင်လတ်သော် ငှက်အပေါင်းသည် လှည့်လည်ပျံသွားခြင်း မရှိ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောလတ္တံ့။

၄၇။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဖွားမြင်လတ်သော် လေသည် မတိုက်ခတ်၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောလတ္တံ့။

၄၈။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဖွားမြင်လတ်သော် ခပ်သိမ်းသော ရတနာတို့သည် တောက်ပကုန်၏။ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောလတ္တံ့။

၄၉။ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည် ဖွားမြင်လတ်သော် ခုနစ်ဖဝါး လှမ်းကြွခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောလတ္တံ့။

၅၀။ ဘုရားအလောင်းတော်သည် ဖွားပြီးကာစ ဖြစ်လျက်သာလျှင် ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့ကို ကြည့်ရှု၏။ ‘အဂ္ဂေါဟမသ္မိ’ စသော မြတ်သော စကားကို မြွက်တော်မူ၏။ ဤသို့ မြွက်တော်မူခြင်းသည် ဘုရား အလောင်းတော်တို့၏ သဘောဓမ္မတာတည်း။

၅၁။ ငါသည် လူအပေါင်းကို ထိတ်လန့်စေ၍ မြတ်စွာဘုရား ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှုဖဲသွားခဲ့၏။

၅၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးမွမ်းခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ချီးမွမ်းရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာကိုးဆယ်ထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သမ္မုခါထဝိက” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၅၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ရှစ်ဆယ့်ကိုးကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့်ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ပထဝီဒုန္နဘိ” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၅၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ရှစ်ဆယ့်ရှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဩဘာသ” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၅၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ရှစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သရိတစ္ဆေဒန” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၅၇။ ရှစ်ဆယ့်ခြောက် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အဂ္ဂိနိဗ္ဗာပန” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၅၈။ ရှစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိသော “ဂတိပစ္ဆေဒန” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၅၉။ ရှစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဝါတသမ” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၆၀။ ရှစ်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ရတနပဇ္ဇလ” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၆၁။ ရှစ်ဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ပဒဝိက္ကမန” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၆၂။ ရှစ်ဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဝိလောကန” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၆၃။ ရှစ်ဆယ်သော ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဝိရသာရ” မည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၆၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သမ္မုခါထဝိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် သမ္မုခါထဝိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၃ - သေရေယျဝဂ် ===

၆ - ကုသုမာသနိယထေရအပဒါန်

၆၅-၆၆။ ညေဝတီမြို့တော်၌ (ငါသည်) ပုဏ္ဏားဖြစ်၏။ ထိုအခါ အဘိဓာန်ကျမ်း၊ အလင်္ကာကျမ်းနှင့် တကွသော သာမုဒြိကလက္ခဏာကျမ်း၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိဟာသကျမ်း၌ လည်းကောင်း (လိမ္မာ၏)။ ပုဒ်၌ လည်းကောင်း၊ ဗျာကရုဏ်းကျမ်း၌ လည်းကောင်း တတ်မြောက်၏။ နိမိတ်အရာ၌ လိမ္မာ၏။ ငါသည် ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်၍ ဗေဒင်တို့ကို တပည့်တို့အား ပို့ချ၏။

၆၇။ ငါသည် မိဘနှစ်ပါး အစုံအညီ ရောက်လာသော အခါ၌ ပူဇော်ဖွယ်ကို ပူဇော်လို၍ ကြာပန်း ငါးစည်းတို့ကို အင်းယျဉ်၌ ထားအပ်ကုန်၏။

၆၈။ ထိုအခါ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံ၍ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့ကို ထွန်းတောက်ပစေလျက် ကြွလာတော်မူ၏။

၆၉။ နေရာခင်းထားပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်၍ ထိုပန်းတို့ကို ဖြန့်ခင်းလျက် မိမိအိမ်သို့ ပင့်ဆောင်လေ၏။

၇၀။ ငါသည် မိမိအိမ်၌ ရှေးရှုတည်သော စားသောက်ဖွယ်ကို မြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုလှသည် ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ပေးလှူခဲ့၏။

၇၁။ ဆွမ်းစားပြီးဖြစ်သော အခါကို သိ၍ ငါသည် ပန်းစည်းကို ပေးလှူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ပန်းအနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုကြွသွားတော်မူ၏။

၇၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းစည်း လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၇၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ အခြားမဲ့ကမ္ဘာ၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “ဝရဒဿန” မည်သော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၇၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့က လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကုသုမာသနိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ကုသုမာသနိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၃ - သေရေယျဝဂ် ===

၇ - ဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၇၅။ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်သော ဗေဒင်ကို ဆောင်သော ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌ တစ်ဖက်ကမ်း ရောက် တတ်မြောက်သော ငါသည် ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီးဖြစ်သော သင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေ၏။

၇၆။ ငါ့အား မီးကို လုပ်ကျွေးပူဇော်ခြင်းသည်လည်း ရှိ၏။ ငါသည် သရက်ဖြူသီးတို့ကို အိတ်၌ ထည့်သွင်း၍ ထိုအိတ်ကို သစ်ပင်ဖျား၌ ဆွဲထားအပ်၏။

၇၇။ လောကကို သိတော်မူသည် ဖြစ်၍ ပူဇော်ဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို (သံသရာမှ) ထုတ်ဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍ (ဆွမ်းခံလျက် ဆွမ်းစား ခါနီး အချိန်၌) ငါ၏ အထံသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူ၏။

၇၈-၇၉။ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သစ်သီးကို မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူ၏။ ငါ၏ မျက်မှောက်ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သည်ဖြစ်၍ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော လှူဖွယ်ပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော လူနတ်တို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်လျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာကို မိန့်တော်မူ၏။

၈၀။ ဤသစ်သီး အလှူကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ ပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ရလတ္တံ့ (ဟု ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏)။

၈၁။ ထိုဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းကြောင့်သာလျှင် စည်းစိမ်တို့ကို ခံစား၍ အောင်ခြင်း ရှုံးခြင်းကို ပယ်စွန့်ပြီးလျှင် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရ၏။

၈၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာခုနစ်ရာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “သုမင်္ဂလ” စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၈၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၃ - သေရေယျဝဂ် ===

၈ - ဉာဏသညိကတ္ထေရအပဒါန်

၈၄။ ငါသည် ဟိမဝန္တာတောင်ကြား၌ နေ၏။ (ထိုအခါ) တင့်တယ်သော သဲကို မြင်ရ၍ မြတ်စွာဘုရားကို အစဉ်အောက်မေ့၏။

၈၅။ ဉာဏ်တော်၌ နှိုင်းရှုညှိထောက်ထားစရာ ဥပမာသည် မရှိပေ။ မြတ်စွာဘုရားအား ပြုပြင်ခြင်းသည်လည်း မရှိပေ။ ခပ်သိမ်းသော တရားကို အထူးသိတော်မူ၍ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တော်ဖြင့် (ကိလေသာမှ) လွတ်တော်မူ၏။

၈၆။ ယောက်ျားမြတ် အာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ မြတ်သောဉာဏ် ရှိသမျှ အနက် အရှင်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်နှင့်တူသော တရားသည် မရှိတော့ပါပေ။

၈၇။ ငါသည် ဉာဏ်တော်၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၍ ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။ ကြွင်းသော ကမ္ဘာတို့၌ ငါသည် ကုသိုလ်ကို ပြုကျင့်အပ်၏။

၈၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားဟူသော အမှတ်သညာကို ရသောအခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဉာဏ်တော်၌ အမှတ်သညာ ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာခုနစ်ဆယ်ထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ပုလိနုပုပ္ဖိယ” စကြာဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူး၏။

၉၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဉာဏသညိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဉာဏသညိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၃ - သေရေယျဝဂ် ===

၉ - ဂဏ္ဍိပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၉၁။ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ကျောင်းအရံမှ ထွက်တော်မူ၏။

၉၂။ ငါသည် အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍ အမိုက်တိုက်ကို ပယ်ဖျောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသောကြောင့် ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်လျက် ညဉ့်မွှေးပန်းကို ကြွတော်မူသော ခရီးလမ်း၌ ကြံဖြန့်ပူဇော်၏။

၉၃။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ထိုပန်းပူဇော်ရသော စိတ်၏ ကြည်လင်မှုကြောင့် ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်လန်းသော စိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို တစ်ဖန် ရှိခိုး၏။

၉၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ လေးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “စရဏ”မ ည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၉၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဂဏ္ဍိပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဂဏ္ဍိပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၃ - သေရေယျဝဂ် ===

၁၀ - ပဒုမပူဇကထေရအပဒါန်

၉၇။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး အမျိုးမျိုးသော သစ်ပင်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသည်ဖြစ်၍ များစွာသော နဂါး အပေါင်းတို့၏ နေရာဖြစ်သော ဂေါတမမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။

၉၈။ ထိုတောင်၏ အလယ်၌ ဖန်ဆင်းထားသော သင်္ခမ်းကျောင်းသည်လည်း ရှိ၏။ ငါသည် မိမိ တပည့်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေ၏။

၉၉။ ငါ၏ တပည့်အပေါင်းတို့ လာကြကုန်လော့၊ ငါ၏ အထံသို့ ပဒုမ္မာကြာကို ဆောင်ခဲ့ကြကုန် လော့၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ လူနတ်တို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် ပန်းပူဇော်ခြင်းကို ပြုအံ့။

၁၀၀။ ထိုတပည့်တို့သည် “ကောင်းပြီ” ဟု ဝန်ခံလျက် ငါ၏ အထံသို့ ပဒုမ္မာကြာကို ဆောင်ကုန်၏။ ငါသည် ထိုအခြင်းအရာဖြင့် အမှတ်အသားပြု၍ ဘုရားရှင်အား တင်လှူပူဇော်၏။

၁၀၁။ ထိုအခါ တပည့်တို့ကို စည်းဝေးစေ၍ ငါသည် ကောင်းစွာ ဆုံးမ၏။ သင်တို့သည် မမေ့လျော့ ကုန်လင့်၊ မမေ့လျော့ခြင်းသည် ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၁၀၂။ ဆုံးမခြင်းငှါ လျော်သော ထိုတပည့်တို့ကို ဤသို့ ကောင်းစွာ ဆုံးမ၍ မမေ့လျော့ခြင်း၏ ဂုဏ် ကျေးဇူး၌ ယှဉ်လျက် ငါသည် ထိုအခါ သေလွန်ခဲ့၏။

၁၀၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားကို ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၄။ ငါးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “ဇလုတ္တမ” မည်သော စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၁၀၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်း ကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဒုမပူဇကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပဒုမပူဇကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

တစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက် သေရေယျဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၄ - သောဘိတဝဂ် ===

၁ - သောဘိတတ္ထေရအပဒါန်

၁။ လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော လူအပေါင်းအား အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဟောတော်မူ၏။

၂။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော မြတ်သော တရားစကားတော်ကို ကြားနာရ၍ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

၃။ သမုဒ္ဒရာသည် မြစ်တကာတို့ထက် မြတ်သကဲ့သို့ မြင်းမိုရ်တောင်သည် တောင်တကာတို့ထက် မြတ်သကဲ့သို့ ထို့အတူသာလျှင် စိတ်နှင့် စပ်၍ ဖြစ်သမျှ သတ္တဝါတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏ ရာထောင်စိတ် တစ်စိတ်ကိုမျှ မမီနိုင်ကုန်။

၄။ မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရား ဟောခြင်း အစီအရင်ကို ရပ်နားထား၍ ရဟန်းသံဃာအလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူပြီးလျှင် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၅။ အကြင်သူသည် လူတို့၏ ရှေ့သွား မြတ်စွာဘုရား၌ ဉာဏ်တော်ကို ချီးမွမ်း၏။ ထိုသူသည် ကမ္ဘာ တစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားရလတ္တံ့။

၆။ ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေ၍ တစ်ခုတည်းသော အာရုံရှိသည့် တည်ကြည်သော စိတ်ရှိ သည် ဖြစ်လျက် အမည်အားဖြင့် “သောဘိတ” ဟု ထင်ရှားသော ဘုရား၏ တပည့် သာဝကသည် ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇။ ကမ္ဘာငါးသောင်းထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိသော “ယသုဂ္ဂတ” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘဝတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့သို့ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သောဘိတမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော သောဘိတတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၄ - သောဘိတဝဂ် ===

၂ - သုဒဿနတ္ထေရအပဒါန်

၁၀။ ဝိနတာမြစ်၏ ကမ်းနား၌ အသီး၊ သီးသော ညောင်ကြတ်ပင်သည် ရှိ၏။ ငါသည် ထိုသစ်ပင်ကို ရှာဖွေနေစဉ် သိခိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၁။ ထိုအခါ ငါသည် ပွင့်သော ဆတ်သွားပန်းကို မြင်၍ ပွင့်ညှာကို ဖြတ်ပြီးလျှင် လောက၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော သိခိုမြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူပူဇော်၏။

၁၂။ ဘုရားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အကြင် မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ရွေ့လျော့ခြင်း မရှိသော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်တော်မူပါ၏။ ထိုမဂ်ဉာဏ်တော်ကို ပူဇော်ပါ၏။

၁၃။ ဉာဏ်တော်၌ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုပြီးသော် ငါသည် ညောင်ကြတ်ပင်ကို မြင်ရလေ၏။ ထိုကောင်းမှု ၏ အကျိုးဖြစ်သော ဉာဏ်ကို ရပြီးသူ ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဉာဏ်တော်ကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဉာဏ်တော် ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဖလုဂ္ဂတ” အမည် ရှိကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့် နှစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုဒဿနမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် သုဒဿနတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၄ - သောဘိတဝဂ် ===

၃ - စန္ဒနပူဇနကထေရအပဒါန်

၁၇။ ထိုအခါ၌ ငါသည် စန္ဒဘာဂါမြစ်၏ ကမ်းနား၌ ကိန္နရာဖြစ်၏။ ငါသည် ပန်းသာလျှင် အစာ အာဟာရ ရှိ၏။ ထို့အတူ ပန်းသာလျှင် အဝတ်အစုံ ရှိ၏။

၁၈။ (ထိုအခါ) လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အတ္ထဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် ‘ကောင်းကင်၌ ယုံသွားသော ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့’ တော၏ ထိပ်ဖျား၌ ကြွသွားတော် မူ၏။

၁၉။ ယောက်ျားမြတ်အာဇနည် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ အရှင်ဘုရားသည် စိတ်ကို ကောင်းစွာ သုတ်သင်တတ်၏။ ကြည်လင်သော မျက်နှာအဆင်း ရှိတော်မူ၏။ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော မျက်နှာဣန္ဒြေတော် ရှိ၏။

၂၀။ ‘မြေကြီးကဲ့သို့’ ကြီးမားသော ပညာ၊ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်တော်မူ၍ ဒုကဋ်သင်္ကန်းတော်ကို ဖြန့်ခင်းတော်မူပြီးလျှင် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူ၏။

၂၁။ ငါသည် ညက်ညောသော စန္ဒကူးကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ သွား၏။ ကြည်ညို ဝမ်းမြောက် သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်၏။

၂၂။ ငါသည် လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီး၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေပြီးလျှင် မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု ဖဲသွားခဲ့၏။

၂၃။ ကမ္ဘာတစ်ထောင့် ရှစ်ရာထက်၌ စန္ဒကူးကို ပူဇော်ခဲ့သော ငါသည် ထိုအခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား စန္ဒကူး ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ထောင့်လေးရာ ကမ္ဘာထက်၌ ခွန်အားကြီးမားကုန်သော များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော အမည်အားဖြင့် “ရောဟဏီ” ဟု ထင်ရှားကုန်သော ထိုစကြဝတေးမင်းတို့သည် သုံးကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၂၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စန္ဒနပူဇနကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် စန္ဒနပူဇနကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

အဋ္ဌမဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၄ - သောဘိတဝဂ် ===

၄ - ပုပ္ဖစ္ဆဒနိယထေရာပဒါန်

၂၆။ ဗေဒင်သုံးပုံ၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော ဗေဒင်သုံးပုံကို သရဇ္ဈာယ်တတ်သော အလှူခံစားတတ်သော အမည်အားဖြင့် “သုနန္ဒ” ဟု ထင်ရှားသော ပုဏ္ဏားသည် ဝါဇပေယျယဇ်ကို ပူဇော်၏။

၂၇။ ထိုအခါ လောကကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍ လောကထက် မြတ်တော်မူသော မဟာကရုဏာ တော် ရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် လူအပေါင်းကို အစဉ်သနားသည် ဖြစ်၍ ကောင်းကင်၌ စကြိုသွားတော်မူ၏။

၂၈။ တရားအလုံးစုံကို သိတော်မူသည် ဖြစ်၍ လူတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော ကိလေသာ ဥပဓိ မရှိသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် စကြိုကြွတော်မူ၍ မရေတွက်နိုင်သော သတ္တဝါတို့ကို မေတ္တာဖြင့် ပျံ့နှံ့ စေတော်မူ၏။

၂၉။ ဗေဒင်အရာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော ပုဏ္ဏားသည် ပွင့်ညာ၌ ပန်းတို့ကို ဖြတ်ခူးပြီးလျှင် တပည့်အားလုံးတို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း စုရုံးစေ၍ ကောင်းကင်၌ ပစ်တင်ကြမြောက်စေ ၏။

၃၀။ ထိုအခါ မြို့ ကျယ်ဝန်းသလောက် (အလုံးစုံ) ပန်း (အတိပြီးသော) အမိုးသည် ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပန်းအမိုးသည် မညှိုးနွမ်း မပျက်စီး။

၃၁။ ထိုပန်းပူဇော်ခဲ့သော ဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းကြောင့်သာလျှင် စည်းစိမ်ချမ်းသာ တို့ကို ခံစား၍ အာသဝေါ တရားအလုံးစုံကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် လောက၌ တဏှာကို လွန်မြောက်၏။

၃၂။ (ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ) တစ်ရာတစ်ဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ခွန်အားကြီးမားကုန်သော “အမွရံသ” ဟု တူသော အမည်ရှိကုန်သော ထိုစကြဝတေးမင်းတို့သည် သုံးဆယ့်ငါးကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၃၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုပ္ဖစ္ဆဒနိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ပုပ္ဖစ္ဆဒနိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၄ - သောဘိတဝဂ် ===

၅ - ရဟောသညကတ္ထေရအပဒါန်

၃၄။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌ ဝသဘမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုဝသဘတောင် ခြေ၌ ဖန်ဆင်းထားသော သင်္ခမ်းကျောင်းသည် ရှိ၏။

၃၅။ ထိုအခါ ငါသည် တပည့်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားသုံးထောင်တို့ကို ဗေဒင် ပို့ချ၏။ ထိုတပည့် သုံးထောင်တို့ကို စွန့်ပယ်ပြီးလျှင် သင့်တင့်ရာသို့ ဝင်ရောက်၏။

၃၆။ ဗေဒင်အရာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော ပုဏ္ဏားသည် သင့်တင့်ရာ၌ ထိုင်နေပြီ သော် ဗုဒ္ဓဗေဒင်ကို ရှုမှီးလျက် အသိဉာဏ်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၏။

၃၇။ ထိုဉာဏ်တော်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေပြီးလျှင် သစ်ရွက်အခင်း၌ ထိုင်နေ၏။ ထို ငါသည် နေရာ၌ပင် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေလျက် သေခဲ့၏။

၃၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ဉာဏ်တော်၌ အမှတ်သညာကို ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဉာဏ်တော်၌ အမှတ်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၉။ နှစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “သီရိဓရ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၄၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ရဟောသညကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ရဟောသညကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၄ - သောဘိတဝဂ် ===

၆ - စမ္မကပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၄၁။ ‘မဟာလေကားပန်းပွင့်ကဲ့သို့’ တောက်ပလျက် ‘သောက်ရှူးကြယ်ကဲ့သို့’ အရပ် မျက်နှာအားလုံး တို့ကို တောက်ပစေသည်ဖြစ်၍ တောင်ကြား၌ ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၄၂။ မိမိအတတ်၌ ကောင်းစွာ သင်အပ်ကုန်ပြီးသော လုလင်သုံးယောက်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ (ထိုတပည့်တို့သည်) ပရိက္ခရာဝန်ကို ယူပြီးလျှင် ငါ၏ နောက်မှ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။

၄၃။ ရသေ့ဖြစ်သော ငါသည် ပရိက္ခရာအိတ်၌ ပန်းခုနစ်ပွင့်တို့ကို ထားအပ်ကုန်၏။ ထိုပန်းတို့ကို ယူ၍ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်၌ ရည်မှန်းပူဇော်၏။

၄၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဉာဏ်တော်ကို ရည်မှန်း၍ ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၅။ နှစ်ဆယ့်ကိုး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “ဝိပုလာဘ” အမည်ရှိသော စကြာမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၄၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စမ္မကပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် စမ္မကပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၄ - သောဘိတဝဂ် ===

၇ - အတ္ထသန္ဓဿကထေရအပဒါန်

၄၇။ ကျယ်ပြန့်သော တန်ဆောင်းဝန်း၌ နေသော ငါသည် အာသဝေါ ကုန်ပြီးသည် ဖြစ်၍ အားတော်ဆယ်တန်သို့ ရောက်တော်မူသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၄၈။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး ရှိကုန်သော တန်ခိုးကြီးမားတော် မူကုန်သော ရဟန္တာ တစ်သိန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ခြံရံကြကုန်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မကြည်ညိုနိုင်ဘဲ ရှိအံ့နည်း။

၄၉။ နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်၌ နှိုင်းရှည့် ထောက်ထား စရာ ဥပမာသည် မရှိပေ။ အဆုံးမရှိသော ဉာဏ်တော်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင် ရသည်ရှိသော် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မကြည်ညိုနိုင်ဘဲ ရှိအံ့နည်း။

၅၀။ ရတနာအလုံးစုံ၏ တည်ရာဖြစ်သော တရား အပေါင်းကိုလည်း ပြတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို (လူနတ်တို့သည်) အထူး ကြိုစည်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကုန်၊ (ထိုမြတ်စွာဘုရားကို) ဖူးမြင်ရသည် ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုနိုင်ဘဲ ရှိအံ့နည်း။

၅၁။ နာရဒအမည်ရှိသော ပြေပြစ်သော ပုဏ္ဏားသည် ဤသုံးဂါထာတို့ဖြင့် မာရ်ငါးပါးသည် မအောင် အပ်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို ချီးမွမ်း၍ -

၅၂။ ထိုစိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း ကြောင့် လည်းကောင်း ငါသည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားရပေ။

၅၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာသုံးထောင်ထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုမိတ္တ” မည်သော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၅၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အတ္ထသန္ဓဿကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် အတ္ထသန္ဓဿကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၄ - သောဘိတဝဂ် ===

၈ - ဧကပသာဒနိယထေရအပဒါန်

၅၅။ ငါ၏ အမည်သည် နာရဒ ဖြစ်၏။ ငါ့ကို “ကေသဝ” ဟူ၍လည်း အသိအမှတ် ပြုကြကုန်၏။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို ရှာမှီးလျက် မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ သွားရောက်ခဲ့၏။

၅၆။ မေတ္တာစိတ် ရှိတော်မူသော ကရုဏာရှင် ဖြစ်တော်မူသော စက္ခုငါးပါး ရှိတော်မူသော ထိုအတ္ထ ဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါတို့ကို ဝဋ်ဒုက္ခမှ သက်သာရာ ရစေတော်မူလျက် တရားကို ဟောတော် မူ၏။

၅၇။ ငါသည် မိမိ၏ ကုသိုလ်စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ချီလျက် မြတ်စွာဘုရား ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် အရှေ့မျက်နှာသို့ ဖဲသွားခဲ့၏။

၅၈။ ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်ခုနစ်ရာထက်၌ မြေကြီးကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “အမိတ္တတာပန” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၅၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကပသာဒနိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဧကပသာဒနိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၄ - သောဘိတဝဂ် ===

၉ - သာလပုပ္ဖဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၆၀။ ထိုအခါ ငါသည် (သားတကာတို့ထက်) မြင့်မြတ်သော ဇာတ်ရှိသော သားတို့သနင်း ခြင်္သေ့မင်း ဖြစ်၏။ ခက်ခဲသော ခရီး၌ တောသတ္တဝါကို ရှာမှီးစဉ် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၆၁။ ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော ဤမြတ်စွာဘုရားသည် လူအပေါင်းကို ငြိမ်းအေးစေနိုင် လိမ့်တကား၊ လူတို့ထက် မြတ်၍ နတ်ထက် နတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ဆည်းကပ် ရပါမူကား ကောင်းလေရာ၏။

၆၂။ အင်ကြင်းပင်၏ အခက်ကို ချိုးပြီးလျှင် အခိုင်နှင့်တကွသော ပန်းကို ဆောင်၏။ မြတ်စွာဘုရား ထံသို့ ချဉ်းကပ်ကာ ထိုမြတ်သော ပန်းကို ပေးလှူခဲ့၏။

၆၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဝိရောစန” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် သုံးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၆၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သာလပုပ္ဖဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သာလပုပ္ဖဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၄ - သောဘိတဝဂ် ===

၁၀ - ပိယာလဖလဒါယကထေရအပဒါန်

၆၆။ ထိုအခါ ငါသည် သူတစ်ပါးကို မချုပ်ချယ်၊ မညှဉ်းဆဲတတ်သော ခိုငှက် ဖြစ်ခဲ့၏။ သိဒ္ဓိ မြတ်စွာဘုရား၏ အနီး တောင်ဝှမ်းလိုက်ရုံ၌ အိပ်ခြင်းကို ပြု၏။

၆၇။ လောကထက် အမြတ်ဆုံး ရှေ့သွားဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို နေ့ရောညဉ့်ပါ ဖူးမြင်ရ၏။ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်၊ လူတို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းဖွယ် ပစ္စည်းသည်လည်း ငါ့အား မရှိခဲ့ပေ။

၆၈။ ငါသည် လွန်သီးကို ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ သွား၏။ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ခံယူတော်မူ၏။

၆၉။ ထိုမှ နောက်၌ ထိုအလှူကို အစပြု၍ မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေး၏။ ငါသည် ထိုလုပ်ကျွေး ရသော စိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းနှင့်တကွ ထိုအရပ်၌ပင် သေလွန်ခဲ့၏။

၇၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သစ်သီးကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် လွန်သီးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “ပိယာလိ” မည်ကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် သုံးကြိမ် ဖြစ်ဖူး ကုန်၏။

၇၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပိယာလဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပိယာလဖလဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

တစ်ဆယ့်လေးခုမြောက် သောဘိတဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၅ - ဆတ္တဝဂ် ===

၁ - အတိဆတ္တိယထေရာပဒါန်

၁။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အတ္ထဒသီမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော် မူသည်ရှိသော် အဆင့်ဆင့်သော ထီးတော်ကို ပြုစေ၍ ပုထိုးစေတီတော်၌ တင်လှူပူ ဇော်ခဲ့၏။

၂။ ရံခါရံခါ (ပုထိုးတော်ရှိရာသို့) လာ၍ လူတို့၏ ရှေ့သွား မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ပန်းအမိုးကို ပြုလုပ်၍ ထီး၌ တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၃။ ကမ္ဘာတစ်ထောင့် ခုနစ်ရာပတ်လုံး နတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။ လူအဖြစ်သို့ မရောက်ရတော့ ပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပုထိုးစေတီတော်ကို ပူဇော်ခဲ့ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အတိဆတ္တိယထေရာပဒါန်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော အတိဆတ္တိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၂ - ထမ္ဘာရောပကထေရာပဒါန်

၅။ လောက၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ဓမ္မဒသီမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော် မူသည်ရှိသော် ဘုရားမြတ်၏ စေတီတော်၌ တံခွန်တိုင်ကို စိုက်ထူပူဇော်ခဲ့၏။

၆။ လှေကားကို ဖန်ဆင်းပြုလုပ်၍ ပုထိုးစေတီတော်မြတ်သို့ တက်ခဲ့၏။ မြတ်လေးပန်းကို ယူ၍ ပုထိုးတော်၌ တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ၊ တရားတော်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ၊ ငါတို့ မြတ်စွာဘုရား၏ ပြည့်စုံခြင်းသည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ၊ ငါသည် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရ ခြင်းသည် စေတီပုထိုးတော်ကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “ထူပသီခ” ဟု တူသော အမည်ရှိကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန် ၏။

၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ထမ္ဘာရောပကထေရာပဒါန်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ထမ္ဘာရောပကထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၅ - ဆတ္တဝဂ် ===

၃ - ဝေဒိကာရကတ္ထေရအပဒါန်

၁၀။ လောက၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည် ရှိသော် ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပုလဲပွတ်တိုင်ကို ပြုလုပ် လှူဒါန်းခဲ့၏။

၁၁။ ပတ္တမြားတို့ဖြင့် မွမ်းမံခြံရံ၍ မြတ်သော ပွတ်တိုင်ကို ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ငါသည် ပွတ်တိုင်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ပြု၍ ထိုအရပ်၌ပင် သေလွန်ခဲ့၏။

၁၂။ ကပ်ရောက် ရတိုင်းသော လူ့အဖြစ်၊ နတ်အဖြစ် ဟူသမျှတို့၌ ပတ္တမြားတို့သည် ငါ့ကို ကောင်းကင်မှ ဆောင်းမိုးပေးကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်ခြောက်ရာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိကုန် သော “မဏိပူဘာ” ဟု တူသော အမည်ရှိကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် သုံးဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝေဒိကာရကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဝေဒိကာရကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၄ - သပရိဝါရိယတ္ထေရအပဒါန်

၁၅။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ‘မီးပုံကြီးသည် တောက်ပပြီး၍ ငြိမ်းလေသကဲ့သို့’ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ၏။

၁၆။ ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးသော် ကြီးမား ပြန့်ကျယ်သော ပုထိုးတော်သည် ဖြစ်၏။ ဓာတ်တော်မြတ် ကိန်းဝပ်ရာ စေတီအိမ်၌ အဝေးကသာလျှင် လုပ်ကျွေး ပူဇော်ကြကုန်၏။

၁၇။ ထိုအခါ ငါသည် ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စန္ဒကူးပွတ်တိုင်ကို ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ပုထိုးတော်၏ လုံးပတ်တော်ကား ပုထိုးတော်နှင့် လျောက်ပတ်စွာ ထင်၏။

၁၈။ နတ်ဘဝ၊ လူ့ဘဝတို့၌ ဖြစ်သည်ရှိသော် ငါ့အား ယုတ်လျော့သည့်အဖြစ်ကို မမြင်ရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် စန္ဒကူးလှူသော ရှေးကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်ထောင့်ငါးရာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိ ကုန်သော “သမတ္တ” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၂၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သပရိဝါရိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် သပရိဝါရိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၅ - ဆတ္တဝဂ် ===

၅ - ဥမာပုပ္ဖိယထေရ်အပဒါန်

၂၁။ လှူဒါန်းဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံယူထိုက်သည်ဖြစ်၍ လူတို့သည် ပူဇော်အပ်သော သိဒ္ဓတ္ထ
မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံလတ်သော် ကြီးကျယ်သော ပုထိုးတော် ပူဇော်ပွဲသည် ဖြစ်လေ၏။

၂၂။ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ပွဲဖြစ်သည်ရှိသော် အောင်မဲညိုပန်းကို ယူပြီးလျှင် ပုထိုးတော်
၌ တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၂၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ အောင်မဲညိုပန်း လှူဒါန်း ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှ
စ၍ (ငါသည်) အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဘုရားပုထိုးတော်ကို
ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးခုမြောက်ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော
“သောမဒေဝ” ဟု တူသော အမည်ရှိကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ဆယ့်ငါးကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်
၏။

၂၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥမာပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဥမာပုပ္ဖိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၁၅ - ဆတ္တဝဂ် ===

၆ - အနုလေပဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ

၂၆။ ငါသည် အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏ ဗောဓိပွတ်တိုင်ကို ပြုခဲ့၏။ အင်္ဂတေသားရိုး အစိုင်အခဲ ကို ပေးပြီးလျှင် သံလက်တို့ဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုခြင်းကို ငါ ပြုခဲ့၏။

၂၇။ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းမွန်စွာ ပြုလုပ်အပ် သော ထိုကောင်းမှုကို မြင်တော်မူသဖြင့် ရဟန်းသံဃာအလယ်၌ တည်နေလျက် ဤဂါထာကို မိန့်တော် မူ၏။

၂၈။ ဤအင်္ဂတေ လှူဒါန်းရသော ကောင်းမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာဆု တောင့်တမှုတို့ ကြောင့် လည်းကောင်း စည်းစိမ်ကို ခံစား၍ ဆင်းရဲကို အဆုံးသတ်လတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော် မူ၏)။

၂၉။ ငါသည် တစ်ခုတည်းသော အာရုံရှိသည် တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍ ကြည်လင်သော မျက်နှာ အဆင်း ရှိ၏။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အဆုံးစွန်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၃၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်ရာသည် မယုတ်လျော့ဘဲ ပြည့်လတ်သော် များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “သဗ္ဗဃန” စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အနုလေပဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် အနုလေပဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

၇ - မဂ္ဂဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ

၃၂။ စက္ခုငါးပါး ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မြစ်ကို ကူးပြီးလျှင် တောသို့ ကြွတော်မူ၏။ မြတ်သော လက္ခဏာတော် ရှိတော်မူသော ထိုသိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ဖူးမြင်ရ၏။

၃၃။ ထိုအခါ ငါသည် ပေါက်တူး၊ ခြင်းတောင်းကို ယူပြီးလျှင် ဘုရားကြွတော်မူရာ ထိုခရီးကို ညီညွတ်အောင် ပြု၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၏။

၃၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် လမ်းခရီးကို ပြုပြင် လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၃၅။ ထိုငါသည် ငါးဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ လူတို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ လူတို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်သော အမည်အားဖြင့် “သုပုဗ္ဗဒ္ဓ” ဟု ထင်ရှားသော မင်းသည် တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဂ္ဂဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် မဂ္ဂဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၅ - ဆတ္တဝဂ် ===

၈ - ဖလကဒါယကထေရ်အပဒါန်

၃၇။ ရှေးအခါ၌ ငါသည် သစ်သားလုပ်ငန်း၌ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်ပြီးသော ယာဉ် ပြုလုပ်သူ
ဖြစ်ခဲ့၏။ စန္ဒကူးသားကို ပျဉ်ချပ်ပြု၍ လောက၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်း
ခဲ့၏။

၃၈။ ရွှေဖြင့် ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်သော ဤဗိမာန်သည် တောက်ပ၏။ ဆင်ယာဉ်၊ မြင်းယာဉ်၊
နတ်ယာဉ်သည် ရှေးရှုတည်လာ၏။

၃၉။ ပြာသာဒ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ထမ်းစင်တို့သည် လည်းကောင်း အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်ကုန်၏။
ငါ၏ ဥစ္စာ ရတနာကို လှုပ်ချောက်ချားခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် လှူဒါန်းရသော စန္ဒကူး
ပျဉ်ချပ်၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပျဉ်ချပ်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်
လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည် လှူဒါန်းရသော စန္ဒကူးပျဉ်ချပ်၏ အကျိုးပေ
တည်း။

၄၁။ ငါးဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ
အင်အားရှိကုန်သော “နိမ္မိတ” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် လေးကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန် ၏။

၄၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဖလကဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဖလကဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၅ - ဆတ္တဝဂ် ===

၉ - ဝဋ်သကိယတ္ထေရအပဒါန်

၄၃။ အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော သူတစ်ပါးတို့ မအောင်အပ်သည် ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် “သူမေမာ” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ငြိမ်မှု ‘ဝိဝေက’ ကို ပွားများတော် မူလိုသည် ဖြစ်၍ တောအုပ်ကြီးသို့ ဝင်တော်မူ၏။

၄၄။ ထိုအခါ ငါသည် ပွင့်နေသော ထင်းရှူးပန်းကို မြင်၍ ဦးဆောက်ပန်းကုံးကို သီပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်၌ မြတ်စွာဘုရားကို တင်လှူပူဇော်၏။

၄၅။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ထင်းရှူးပန်းကို တင်လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရ သည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဦးဆောက်ပန်း လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၆။ ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်ကိုးရာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “သူနိမ္မိတ” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၄၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝဋ်သကိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဝဋ်သကိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၅ - ဆတ္တဝဂ် ===

၁၀ - ပလ္လင်္ကဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၄၈။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် ဗိမာန်မျက်နှာကြက် အိပ်ရာလွှမ်းနှင့်တကွသော ပလ္လင်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၉။ ထိုအခါ၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပလ္လင်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ ထိုရတနာ ခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပလ္လင်သည်လည်း အခါခပ်သိမ်း ငါ့အား ဖြစ်၏။

၅၀။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ပလ္လင်တော်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရ သည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပလ္လင်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၁။ ကမ္ဘာ နှစ်သောင်းထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိကုန်သော “သုဝဏ္ဏာဘ” မည်ကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် သုံးကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၅၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပလ္လင်္ကဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပလ္လင်္ကဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

တစ်ဆယ့်ငါးခုမြောက် ဆတ္တဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၆ - ဗန္ဓုဒီဝကဝဂ် ===

၁ - ဗန္ဓုဒီဝကတ္ထေရအပဒါန်

၁။ ‘လမင်းကဲ့သို့’ အညစ်အကြေးကင်း၍ သန့်ရှင်း ကြည်လင်လျက် နောက်ကျခြင်း မရှိသော လောက၌ တွယ်တာမှုကို လွန်မြောက်သည်ဖြစ်၍ ဘဝရာဂ ကုန်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော-

၂။ လူအပေါင်းကို ကိလေသာမီး ငြိမ်းအေးစေနိုင်သည်ဖြစ်၍ ကူးမြောက်သူထက် လွန်မြတ်သည့် ကူးမြောက်သူလည်းဖြစ်သော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားကို တစ်ခုတည်းသော အာရုံဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ကြည် လျက် တော၌ ဈာန်ဝင်စားတော်မူစဉ် ငါသည် ဖူးမြင်ရ၏။

၃။ ငါသည် ခေါင်ရန်းပန်းတို့ကို ချည်ဖြင့် သီကုံး၍ လောက၏ အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓိ မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်၏။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းလှူမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ ငါသည် အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ခုမြောက်ကမ္ဘာထက်၌ များသော အခြံအရံ၊ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “သမန္တစက္ခု” မည်သော စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏။

၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗန္ဓုဒီဝကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဗန္ဓုဒီဝကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၆ - ဗန္ဓုဇီဝကဝဂ် ===

၂ - တမ္ပပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၇။ သူတစ်ပါး၏ အမှုကို ပြုလုပ်သော ငါသည် ပြစ်မှားမှုကို ပြုလုပ်မိ၏။ ဘေးရန်ဖြင့် နှိပ်စက် အပ်သည်ဖြစ်၍ တောသို့ ထွက်ပြေးရ၏။

၈။ အပွင့်ပွင့်သော သစ်ပင်ကို မြင်သဖြင့် အခိုင်ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်း ပြုပြင် အပ်သော နိသောပန်းကို ယူပြီးလျှင် ငါသည် (ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏) သခွတ်ဗောဓိပင်၌ ကြံဖြန့် ပူဇော်၏။

၉။ ငါသည် သစ်ပင်မြတ်ဖြစ်သော ထိုသခွတ်ဗောဓိပင်ကို တံမြက်လှည်း၍ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေလျက် ကပ်ရောက်နေ၏။

၁၀။ ငါ သွားရာခရီးကို ရှာကုန်သော သူတို့သည် ငါ့ထံသို့ လာကြကုန်၏။ ငါသည် ထိုသူတို့ကို မြင်သော်လည်း ထိုဗောဓိပင်ရင်း၌ မြတ်သော ဗောဓိဉာဏ်ကို အောက်မေ့ ဆင်ခြင်၏။

၁၁။ ငါသည် အထူးကြည်လင်လှသောစိတ်ဖြင့် ဗောဓိပင်ကို ရှိခိုးပြီးသော် များစွာသော ထန်းဆင့် ပင် (ပမာဏ) နက်စောက်သည်ဖြစ်၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းသော အသွားအလာ ခက်ခဲသော တောင်ချောက်ကြား၌ လိမ့်ကျ၏။

၁၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ နိသော ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဗောဓိပင်ကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးခုမြောက် ကမ္ဘာထက်၌လည်း ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “သုသညတ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တမ္ပပုပ္ဖိယထေရာသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် တမ္ပပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၆ - ဗန္ဓုဇီဝကဝဂ် ===

၃ - ဝီထိသမ္ပဇ္ဇကတ္ထေရအပဒါန်

၁၅။ များစွာသော အရောင်၊ ဝါဝင်းသော အရောင်ရှိသည်ဖြစ်၍ တက်သစ်စ နေလှလင်သဖွယ် ဖြစ်သော တစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက်နေ့၌ ယုဂန်တောင်စွန်းမှ တက်ထွန်းသည့် လမင်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်သော (သိဒ္ဓိ) မြတ်စွာဘုရားကို ကြွသွားတော်မူစဉ် (ငါ ဖူးမြင်ရ၏)။

၁၆။ ခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင်ကုန်သော အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာချည်း ဖြစ်ကုန်၏။ (ထိုရဟန္တာတို့သည်) အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ခြံရံကြကုန်၏။

၁၇။ မြတ်စွာဘုရား ကြွသွားတော် မူသည်ရှိသော် ထိုလမ်းခရီးကို တံမြက်လှည်း၍ အထူး ကြည်လင်လှသော စိတ်ဖြင့် (ငါသည်) ထိုလမ်းခရီး၌ပင် တံခွန်ကို စိုက်ထူ၏။

၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ တံခွန်ကို စိုက်ထူ ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တံခွန်အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ လေးခုမြောက်ကမ္ဘာထက်၌ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုခဇ” ဟု ထင်ရှားသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝီထိသမ္ပဇ္ဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဝီထိသမ္ပဇ္ဇကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၆ - ဗန္ဓုဇီဝကဝဂ် ===

၄ - ကက္ကာရုပုပ္ဖုပုဇကထေရအပဒါန်

၂၁။ (ထိုအခါ) ငါသည် နတ်သားဖြစ်လျက် သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့၏။ ကက္ကာရုနတ်ပန်းကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကက္ကာရုပန်းကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကက္ကာရုနတ်ပန်း ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးခုမြောက် ကမ္ဘာထက်၌လည်း ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သတ္တုတ္တမ” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၄။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကက္ကာရုပုပ္ဖုပုဇကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ကက္ကာရုပုပ္ဖုပုဇကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၅ - မန္ဒာရဝပုပ္ဖုပုဇကထေရအပဒါန်

၂၅။ (ထိုအခါ) ငါသည် နတ်သားဖြစ်လျက် သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့၏။ မန္ဒာရဝနတ်ပန်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၂၆။ နတ်ပန်းသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မြတ်စွာဘုရား၌ အမိုးဖြစ်၏။ လူခပ်သိမ်းတို့သည် အညီ အညွတ် လာကြကုန်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးကြကုန်၏။

၂၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ မန္ဒာရဝနတ်ပန်း လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ဆယ်ခုမြောက် ကမ္ဘာထက်၌လည်း ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဇုတိန္ဒရ” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ဖူး၏။

၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မန္ဒာရဝပုပ္ဖုပုဇကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် မန္ဒာရဝပုပ္ဖုပုဇကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၆ - ဗန္ဓုဇီဝကဝဂ် ===

၆ - ကဒမ္ပပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၃၀။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌ ကုက္ကုဋမည်သော တောင် ရှိ၏။ ထိုတောင်ခြေရင်း၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ခုနစ်ပါးတို့သည် နေတော်မူကြကုန်၏။

၃၁။ ငါသည် ‘ထွက်သော လမင်းကဲ့သို့’ ကားကားစွင့်စွင့် ပွင့်သော ထိမ်ပန်းကို မြင်လတ်၍ လက် နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ယူပြီးလျှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါခုနစ်ပါးတို့ကို ကြံဖြန့်ပူဇော်၏။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ထိမ်ပန်းကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၃၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိကုန်သော “ပုပ္ဖ” အမည်ရှိကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူး ကုန်၏။

၃၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကဒမ္ပပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ကဒမ္ပပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၇ - တိဏသုလကထေရအပဒါန်

၃၅။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌ ဘူတဂဏမည်သောတောင် ရှိ၏။ အလိုလို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍ လောကမှ ထွက်မြောက်တော်မူသော တစ်ဆူတည်းသော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဘူတဂဏတောင်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

၃၆။ ထိုအခါ ငါသည် စံပယ်ပန်းကို ယူ၍ သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်၏။ တစ်ခုယူတ် ကမ္ဘာ တစ်သိန်းပတ်လုံး (ကိုသောင်းကိုးထောင် ကိုးရာကိုးဆယ့် ကိုးကမ္ဘာပတ်လုံး) အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ရချေ။

၃၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဓရဏီရဟ” မည်သော စကြာဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိဏသုလကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် တိဏသုလကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၆ - ဗန္ဓုဇိဝကဝဂ် ===

၈ - နာဂပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၃၉။ ဗေဒင်အရာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော အမည်အားဖြင့် “သုဝစ္ဆ” ဟု ထင်ရှားသော ပုဏ္ဏားသည် မိမိတပည့်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် တောင်တို့၏ အတွင်း၌ နေ၏။

၄၀။ လျှာဒါန်းဖွယ် ဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော ထိုပုဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို သံသရာမှ ထုတ်ဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍ ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၄၁။ ကောင်းကင်၌ စကြိုကြွတော်မူ၏၊ အခိုးလွတ်တော်မူ၏၊ ထိုမှတစ်ပါး အလျှံ တောက်ပတော်မူ၏၊ ငါ၏ စိတ်နှလုံး ရွှင်ယုခြင်းကို သိတော်မူ၍ အရှေ့အရပ်သို့ ဖဲကြွသွားတော် မူ၏။

၄၂။ ကြက်သီးမွေးညင်း ထလောက်အောင် မဖြစ်စဖူး ထူးကဲသော ထိုအံ့ဩဖွယ်ကိုလည်း မြင်ရ၍ ငါသည် ကံ့ကော်ပန်းကို ယူပြီးလျှင် ကြွတော်မူရာ လမ်းခရီး၌ ကြံဖြန့်ပူဇော်၏။

၄၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အကြင် ကံ့ကော်ပန်းကို ငါသည် ကြံဖြန့် ပူဇော်ခဲ့၏၊ ထိုကံ့ကော်ပန်းကို ကြံဖြန့်ပူဇော်ရသော စိတ်ကြည်လင်မှုကြောင့် ငါသည် အပါယ်လေးပါးသို့ မလား မရောက်ရပေ။

၄၄။ ကမ္ဘာ သုံးထောင့်တစ်ရာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “မဟာရဟ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နာဂပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် နာဂပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၆ - ဗန္ဓုဇီဝကဝဂ် ===

၉ - ပုန္နာဂပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၄၆။ (ထိုအခါ) မုဆိုးဖြစ်သော ငါသည် ငှက်စသည်တို့၏ တွန်မြူးရာဖြစ်သော တောသို့ သက်ဝင်၍ နေ၏။ ပွင့်သော ပုန်းညက်ပန်းကို မြင်သဖြင့် ဘုရားမြတ်ကို အောက်မေ့၏။

၄၇။ တင့်တယ် လှပသည်ဖြစ်၍ ကောင်းသော ရနံ့တို့ဖြင့် ကြိုင်လှိုင်အပ်သော ထိုပုန်းညက်ပန်းကို ဆွတ်ခူးပြီးလျှင် သဲတို့ကို စေတီပြုလုပ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်၏။

၄၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပုန်းညက်ပန်းကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ရသောအခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၉။ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “တမောနုဒ” မည်သော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၅၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုန္နာဂပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ပုန္နာဂပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၆ - ဗန္ဓုဒီဝကဝဂ် ===

၁၀ - ကုမုဒဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၅၁။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌ ပဒုမ္မာကြာ၊ ဥပ္ပလကြာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ပုဏ္ဏရိက်ကြာတို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးသော အိုင်ကြီးသည် ရှိ၏။

၅၂။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုအိုင်၌ သီလရှိသည် ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၌ လိမ္မာသော “ကုကုတ္ထ” အမည်ရှိသော ငှက်သည် ဖြစ်ခဲ့၏။

၅၃။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍ လှူဒါန်းဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို အလှူခံတော် မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ဇာတဿရအိုင်၏ အနီး၌ ကြွလာလှည့်လည်တော် မူ၏။

၅၄။ ငါသည် ရေ၌ ပေါက်ရောက်သော ကုမုဒဒါယကုတ်ကို ဖြတ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူ ပူဇော်၏။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အကြံအစည်ကို သိတော်မူ၍ အလှူခံယူ တော်မူ၏။

၅၅။ ငါသည် ထိုကြာပန်းအလှူကို ပေးလှူပူဇော်ပြီး၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ရပေ။

၅၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်ထောင့် ခြောက်ရာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန် သော “ဝရုဏ” မည်ကုန်သော ထိုစကြဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၅၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကုမုဒဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ကုမုဒဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုမြောက် ဗန္ဓုဒီဝကဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၇ - သုပါရိစရိယဝဂ် ===

၁ - သုပါရိစရိယထေရာပဒါန်

၁။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် တောအုပ်မှ ထွက်၍ တရားကို ဟောတော်မူ၏။

၂။ မြတ်စွာဘုရား၏ မနီးမဝေး၌ နတ်တို့၏ အစည်းအဝေးသည် ဖြစ်၏။ ယင်းအစည်းအဝေး ကိစ္စဖြင့် ရောက်လာကုန်သော နတ်တို့သည် ထိုတရားဟောရာအခါ၌ (ဘုရားကို) ကြည့်ရှုဖူးမြော်ကြ ကုန်၏။

၃။ (ထိုအခါ နတ်သားဖြစ်သော ငါသည်) မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတော်ကို လည်းကောင်း၊ အမြိုက် နိဗ္ဗာန်တရား ဟောတော်မူခြင်းကို လည်းကောင်း သိသဖြင့် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သောစိတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ လက်ခမောင်းခတ်လျက် (ဘုရားအား) ဆည်းကပ်ခဲ့၏။

၄။ မြတ်စွာဘုရားအား ဆည်းကပ်ခြင်းဟူသော အကျင့်မြတ်၏ အကျိုးကို ရှုလော့၊ ငါသည် ကမ္ဘာ သုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မရောက်ခဲ့ရပေ။

၅။ နှစ်ထောင့်ကိုးရာ ကိုးဆယ့်ကိုး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သမလင်္ကတ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုပါရိစရိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော သုပါရိစရိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၇ - သုပါရိစရိယဝဂ် ===

၂ - ကဏဝေရပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၇။ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထအမည် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်အပေါင်း ခြံရံလျက် မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။

၈။ (ငါသည်) မင်း၏ နန်းတော်တွင်း၌ “အဘိသမ္မတ” မည်သော နန်းတွင်းစောင့် ဖြစ်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) ငါသည် ပြာသာဒ်သို့ ဝင်လတ်သော် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၉။ (ထိုအခါ ငါသည်) ကုလား ဇလပ်ပန်းကို ယူပြီးလျှင် ရဟန်းသံဃာ၌ ကြံဖြန့် ပူဇော်ခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားအား အသီးအခြား ပြု၍ ထိုရှေးကြံဖြန့်သော ပန်းထက် လွန်စွာ ကြံဖြန့် ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ကုလားဇလပ်ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ ငါသည် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ရှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော တန်ခိုးကြီးမားကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် လေးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကဏဝေရပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ကဏဝေရပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၇ - သုပါရိစရိယဝဂ် ===

၃ - ခဇ္ဇကဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁၃။ ငါသည် ရှေးအခါက တိဿမြတ်စွာဘုရားအား သစ်သီးကို ပေးလှူခဲ့၏။ အုန်းသီးကိုလည်း ပေးလှူခဲ့၏။ ကောင်းမွန်စွာ စီရင်အပ်သော ခဲဖွယ်ကိုလည်း ပေးလှူခဲ့၏။

၁၄။ ငါသည် မြတ်သော သီလက္ခန္ဓစသော ကျေးဇူးကို ရှာမှီးတော်မူသော တိဿမြတ်စွာဘုရားအား ထိုသစ်သီးခဲဖွယ် အလုံးစုံကို ပေးလှူခဲ့ခြင်းကြောင့် အလိုရှိတိုင်းသော ကာမဂုဏ်ကိုရ၍ ငါ ဝမ်းမြောက်ခဲ့ရ၏။ အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခဲ့၏။

၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ သစ်သီးခဲဖွယ်ကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သစ်သီးအလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဣန္ဒသမ” မည်သော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ခဇ္ဇကဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ခဇ္ဇကဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၇ - သုပါရိစရိယဝဂ် ===

၄ - ဒေသပူဇေနတ္ထေရအပဒါန်

၁၈။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အတ္တဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်သို့ တက်တော်မူ၍ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွတော်မူ၏။

၁၉။ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရပ်လျက် အကြင် အရပ်၌ (ကောင်းကင်သို့) ပျံတက်တော်မူ၏။ ငါသည် ထိုအရပ်ကို ကြည့်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ရှိခိုး ပူဇော်ခဲ့၏။

၂၀။ (ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ) တစ်ရာတစ်ဆယ့်ရှစ် ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ကြည့်ညိုစိတ်ဖြင့် ဖူးမြင်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် (မြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူရာ) အရပ်ကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁။ တစ်ရာတစ်ဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဂေါသုဇာတ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဒေသပူဇေနတ္ထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဒေသပူဇေနတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၇ - သုပါရိစရိယဝဂ် ===

၅ - ကဏိကာရဆတ္တိယထေရအပဒါန်

၂၃။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော သစ္စာလေးပါးကို ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားသည် နေ့သန့်စင်ခြင်း (နေ့အခါ သီတင်းသုံးနေထိုင်ခြင်း)ငှါ မဟာဝုန်တောသို့ ဝင်တော်မူ၏။

၂၄။ ထိုအခါ ငါသည် မဟာလှေကားပန်းကို ဆွတ်ခူး၍ ထီးပြုလုပ်လျက် ပန်းအမိုးကို ပြုပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား စိုက်ထူပူဇော်ခဲ့၏။

၂၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ မဟာလှေကားပန်း ထီးကို စိုက်ထူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားအား ပန်း ပူဇော် ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာနှစ်ဆယ်ထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “သောဏ္ဍာဘ” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ် တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၂၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကဏိကာရဆတ္တိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ကဏိကာရဆတ္တိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၇ - သုပါရိစရိယဝဂ် ===

၆ - သပ္ပိဒါယကထေရအပဒါန်

၂၈။ လှူဒါန်းဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော ရဲရင့်တော်မူသော ဖုဿအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော လူအပေါင်းကို ငြိမ်းအေးစေလျက် လမ်းခရီး၌ ကြွသွားတော်မူ၏။

၂၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အထံသို့ အစဉ်အတိုင်း ကြွရောက်တော်မူ၏။ ငါသည် ထိုဘုရား ကြွလာတော်မူသော အခါ၌ ဘုရားရှင်၏ သပိတ်တော်ကို ယူပြီးလျှင် ထောပတ်ဆီကို ပေးလှူခဲ့၏။

၃၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ထောပတ်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ထောပတ်ကို ပေးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၃၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ငါးဆယ့်ခြောက် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိသော “သမောဒက” မည်သော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၃၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သပ္ပိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် သပ္ပိဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၇ - သုပါရိစရိယဝဂ် ===

၇ - ယူထိကပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၃၃။ ငါသည် စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်း၌ အောက်အကြေသို့ သွား၏။ ‘ပင်လုံးကျွတ် ပွင့်သော အင်ကြင်း ပင် မင်းကဲ့သို့’ တင့်တယ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ထိုအရပ်၌ ဖူးမြင်ရ၏။

၃၄။ ထိုအခါ ဇွန်ပန်းကို ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၏။ ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူပူဇော်၏။

၃၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဇွန်ပန်းကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းကို ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိသော “သာမုဒ္ဓရ” မည်သော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ယူထိကပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ယူထိကပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၇ - သုပါရိစရိယဝဂ် ===

၈ - ဒုဿဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၈။ ထိုအခါ ငါသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းသော တိဝရာပြည်၌ မင်းသားဖြစ်၏။ ငါသည် လက်ဆောင် (ပုဆိုး) ကို ရသဖြင့် ကိလေသာ ငြိမ်းပြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၃၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် အလှူခံတော်မူ၏။ အဝတ်ပုဆိုးသစ်ကို လက်ဖြင့် သုံးသပ်တော်မူ၏။ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် အလှူခံတော်မူ၍ ငှက်တို့ ရွှင်မြူးရာ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ကြွသွားတော်မူ၏။

၄၀။ ကြွသွားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်မှ ပုဆိုးတို့သည် လိုက်ကြကုန်၏။ ငါတို့၏ မြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်းဟု ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။

၄၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပုဆိုးလှူဒါန်း ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပုဆိုးကို ပေးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော လူတို့ကို အစိုးရသော “ပရိသုဒ္ဓ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဒုဿဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဒုဿဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၇ - သုပါရိစရိယဝဂ် ===

၉ - သမာဒပကထေရအပဒါန်

၄၄။ ဗန္ဓုမတီမြို့၌ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ပြုသော အသင်းအဖွဲ့သည် ရှိ၏။ ထိုအသင်းသား အပေါင်းတို့ တွင် ငါသည် အကြီးအမှူး (ဥက္ကဋ္ဌ) ဖြစ်၏။ အသင်းသားတို့သည်လည်း ငါနှင့် ဆက်သွယ်၍ လှည့်လည် ကုန်၏။

၄၅။ (သံဃာတော်သည်) အမြတ်ဆုံး ကောင်းမှုမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေ ကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ သံဃာတော်အား တန်ဆောင်းဝန်းကို ပြုလုပ် လှူဒါန်းကုန်အံ့ဟု ငါသည် ထိုအသင်း သား အားလုံးတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ ဆောက် တည်စေခဲ့၏။

၄၆။ ထိုအသင်းသားတို့သည် “ကောင်းပါပြီ” ဟု ဝန်ခံကုန်၍ ငါ၏ အလိုသို့ လိုက်ကြကုန်၏။ ထိုတန်ဆောင်းဝန်းကို ပြီးဆုံးစေပြီးလျှင် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းကြကုန်၏။

၄၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ တန်ဆောင်းဝန်းကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တန်ဆောင်းဝန်း လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၈။ ခြောက်ဆယ့်ကိုး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အာဒေယျ” မည်သော စကြာဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သမာဒပကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

ကိုးခုမြောက် သမာဒပကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၇ - သုပါရိစရိယဝဂ် ===

၁၀ - ပဉ္စဂုံလိယထေရအပဒါန်

၅၀။ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူ၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော တိဿ အမည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။ နေထိုင်တော်မူခြင်း၌ လိမ္မာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဂန္ဓကုဋ်သို့ ဝင်တော်မူ၏။

၅၁။ ထိုအခါ ငါသည် ရနံ့မွှေးကြိုင်သော ပန်းကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ သွား၏။ ငါသည် တိုးတိုးသာသာ ပြောသော အသံရှိလျက် မြတ်စွာဘုရား၌ လက်ငါးချောင်းဖြင့် နံ့သာလိမ်းကျံခြင်း အလှူကို ပေးလှူပူဇော်ခဲ့၏။

၅၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ နံ့သာကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် လက်ငါးချောင်းဖြင့် နံ့သာလိမ်းကျံခြင်း အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သယမ္ဘာ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၅၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဉ္စဂုံလိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပဉ္စဂုံလိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

တစ်ဆယ့်ခုနစ်ခုမြောက် သုပါရိစရိယဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၈ - ကုမုဒဝဂ် ===

၁ - ကုမုဒမာလိယထေရအပဒါန်

၁။ ဟိမဝန္တာတောင်၌ အိုင်ကြီးသည် ရှိ၏။ (ငါသည်) ထိုအိုင်၌ ဖြစ်သော ကြမ်းကြုတ်ခြင်း သဘော ရှိ၍ ခွန်အားကြီးမားသော ရေစောင့်ဘီလူး ဖြစ်ခဲ့၏။

၂။ ထိုအိုင်ကြီး၌ ကုမုဒြာကြာသည် ပွင့်၏။ (ပန်းတို့သည်) လှည်းဘီးစက်မျှ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအခါ ငါသည် ပူဇော်ရန် ပန်းအပေါင်းကို ဆွတ်ခူး၏။

၃။ ထိုအခါ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အတ္ထဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည် စုပုံထားသော ပန်းကို မြင်တော်မူ၍ ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၄။ လူတို့ထက် မြတ်၍ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို (ဖူးမြင်ရ၍) ပန်းအားလုံး ကို ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၅။ ထိုအခါ၌ ဟိမဝန္တာအဆုံး ပရိသတ်ရှိသလောက် ပန်းအမိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား သည် ကြွသွားတော်မူ၏။

၆။ ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ ကုမုဒြာကြာပန်းကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ကြာပန်း ပူဇော်ရခြင်း ၏ အကျိုးပေတည်း။

၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “သဟဿရထ” မည်ကုန်သော လူတို့ကို အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ ဖူးကုန်၏။

၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကုမုဒမာလိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ကုမုဒမာလိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၈ - ကုမုဒဝဂ် ===

၂ - နိဿေဏိဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၉။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရားအား ပြာသာဒ်သို့ တက်ရန် အလို့ငှါ ငါသည် လှေကားကို ပြုလုပ် (လှူဒါန်း) ခဲ့၏။

၁၀။ ထိုပြုလုပ်လှူဒါန်းရသော စိတ်၏ ကြည်လင်မှုကြောင့် စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို အစဉ်ခံစားရ၍ (ဤဂေါတမ) မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ အဆုံးဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောင်ရ၏။

၁၁။ ကမ္ဘာသုံးသောင်း တစ်ထောင်ထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “သမ္မဟုလ” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နိဿေဏိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် နိဿေဏိဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၃ - ရတ္တိပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်

၁၃။ ရှေးအခါက ငှက်တို့၏ တွန်မြူးရာဖြစ်သော တော၌ ငါသည် သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) လူတို့ထက် မြတ်၍ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၄။ (ဖူးမြင်ရသော်) ညဉ့်အခါ၌ ပွင့်သော မြေ၌ ပေါက်ရောက်သော လက်ထုတ်ကြီးပန်းကို မြင်၍ အမြစ်နှင့်တကွ ယူပြီးလျှင် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်ခဲ့၏။

၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ လက်ထုတ်ကြီးပန်းကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းလှူရခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၁၆။ ငါသည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ရှစ်ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုပ္ပသန္ဓ” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၁၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ရတ္တိပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ရတ္တိပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၁၈ - ကုမုဒဝဂ် ===

၄ - ဥဒပါနဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ

၁၈။ ငါသည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အလို့ငှါ (ရည်ရွယ်၍) ရေတွင်းကို တူးဖော် ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ဆွမ်းကိုလည်း လှူဒါန်း၍ (ရေတွင်းကို)အပ်နှင်း (လှူဒါန်း) ခဲ့၏။

၁၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရေတွင်းနှင့် ဆွမ်းလှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ရေတွင်းလှူဒါန်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၂၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥဒပါနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဥဒပါနဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

၅ - သီဟာသနဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ

၂၁။ လောက၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ သည်ရှိသော် ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်သော နေရာကို ပေးလှူ ပူဇော်ခဲ့၏။

၂၂။ များစွာသော လူအပေါင်းသည်လည်း မျက်မှောက်ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော ထိုပုထိုးတော် အား နံ့သာပန်း များစွာတို့ဖြင့် ပူဇော်မှုကို ပြုခြင်းကြောင့် (ကိလေသာမှ) ငြိမ်းအေး၏။

၂၃။ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်သော ဗောဓိပင်ကို ရှိခိုးခြင်းကြောင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မရောက်ရပေ။

၂၄။ ကမ္ဘာ တစ်သောင်းငါးထောင်ထက်၌ “သီလုစ္စယ” ဟု တူသော အမည်ရှိကုန်သော စကြာမင်း တို့သည် ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၂၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သီဟာသနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် သီဟာသနဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၈ - ကုမုဒဝဂ် ===

၆ - မဂ္ဂဒတ္တိကထေရအပဒါန်

၂၆။ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အနာမဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် မျက်မှောက်၌ (လောလောဆယ်) ချမ်းသာစွာနေခြင်း အကျိုးငှါ လွင်ပြင်၌ စကြိုကြွတော်မူ၏။

၂၇။ ခြေတော်တို့ကို ကြွချီတော်မူသည် ရှိသော် ပန်းတို့သည် ဦးခေါင်းထက်၌ တင့်တယ်စွာ တည်ကုန်၏။ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် ပန်းကို ကြဲဖြန့် (ပူဇော်) ၏။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာနှစ်သောင်းထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “ပုပ္ဖစ္ဆဒနိယ” မည်ကုန်သော စကြာမင်းတို့သည် ငါးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဂ္ဂဒတ္တိကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် မဂ္ဂဒတ္တိကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၇ - ဧကဒီပိယထေရအပဒါန်

၃၀။ ငါသည် ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သော ထင်းရှူးဗောဓိပင်၌ ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆီမီးတစ်တိုင်ကို ပေးလှူပူဇော်ခဲ့၏။

၃၁။ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကောင်းမှု အစုအပေါင်းကြောင့် ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်သည်ရှိသော် အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သောင်း ခြောက်ထောင်ထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော အမည်အားဖြင့် “စန္ဒာဘ” ဟု ထင်ရှားသော ထိုစကြာဝတေးမင်းတို့သည် လေးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၃၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကဒီပိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဧကဒီပိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ကိုးခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၈ - ကုမုဒဝဂ် ===

၈ - မဏိပူဇကတ္ထေရအပဒါန်

၃၄။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အတွင်း၌ တစ်ခုသော မြစ်သည် စီးဆင်းလျက် ရှိ၏။ ထိုအခါ ထိုမြစ်၏ အနီး၌ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

၃၅။ ထိုအခါ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ ဆန်းကြယ်သော နှလုံး မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ပတ္တမြားပလ္လင်ကို ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၃၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပတ္တမြား (ပလ္လင်)ကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “သတရံသီ” အမည် ရှိကုန်သော ထိုစကြဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

၃၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဏိပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် မဏိပူဇကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၈ - ကုမုဒဝဂ် ===

၉ - တိကိစ္ဆကတ္ထေရအပဒါန်

၃၉။ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့၌ ဆေးအတတ်ပညာကို ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ အနာရောဂါ စွဲကပ်လျက် ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်နေကုန်သော လူအပေါင်းတို့၏ ချမ်းသာကို ဆောင်ရွက် တတ်သော ဆေးဆရာသည် ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၀။ (ထိုအခါ) ငါသည် သီလရှိသော အာနုဘော်ကြီးမားသော မကျန်းမမာသော သီလဝန္တရဟန်း ကို တွေ့မြင်ရသော် ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆေးကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၁။ စောင့်ရှောက်အပ်သော ဣန္ဒြေရှိသော အသောကအမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော ဝိပဿီမြတ်စွာ ဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ရဟန်းသည် ထိုဆေးကြောင့်ပင်လျှင် အနာရောဂါ ကင်းပျောက် သည် ဖြစ်၏။

၄၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ဆေးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဆေးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၄၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ရှစ်ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိသော “သဗ္ဗေသဓ” အမည်ရှိသော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိကိစ္ဆကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် တိကိစ္ဆကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၈ - ကုမုဒဝဂ် ===

၁၀ - သံယုပဋ္ဌာကထေရ်အပဒါန်

၄၅။ ငါသည် ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်၌ အရံစောင့် ဖြစ်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သံဃာတော်ကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၄၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သံဃာအား လုပ်ကျွေးမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သံဃာကို လုပ်ကျွေးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “သမောဒက” မည်ကုန်သော စကြာမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ ဖူးကုန်၏။

၄၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သံယုပဋ္ဌာကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် သံယုပဋ္ဌာကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

တစ်ဆယ့်ရှစ်ခုမြောက် ကုမုဒဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၉ - ကုဋေပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၁ - ကုဋေပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၁။ (ငါသည်) တက်သစ်စနေမင်းကဲ့သို့ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်း ရှိတော်မူသော၊ အရပ် လေးမျက်နှာတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူလျက် ကောင်းကင်သို့ ကြွသွားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ ၏။

၂။ ထိုအခါ ငါသည် ကောင်းစွာ ကျယ်ပြန့်၍ ကောင်းစွာ ဖုံးအုပ်လျက် ပွင့်နေသော လက်ထုတ်ကြီး ပန်းကို မြင်သဖြင့် သစ်ပင်မှ ဆွတ်ခူး၍ ဖုဿမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူခဲ့၏။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ လက်ထုတ်ကြီးပန်းကို တင်လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းလှူဒါန်း ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုပုပ္ဖိတ” စကြာမင်းတို့သည် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကုဋေပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ကုဋေပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၉ - ကုဋေပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၂ - ဗန္ဓုဇီဝကတ္ထေရအပဒါန်

၆။ မိမိအလိုလို ဖြစ်တော်မူသော သူတော်ကောင်းတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် သမာဓိဈာန်ကို ဝင်စားလျက် တောင်ကြား၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။

၇။ (ထိုအခါ ငါသည်) ဇာတဿရအိုင်ဝယ် ရေ၌ ပေါက်သော မြတ်သော ပန်းကို ရှာဖွေသည် ရှိသော် အခြားမဲ့၌ လယ်ခေါင်ရန်းပန်းတို့ကို တွေ့မြင်၏။

၈။ ငါသည် လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် (ပန်းတို့ကို) ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ လယ်ခေါင်ရန်းပန်းကို တင်လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိသော “သမုဒ္ဒကပ္ပ” မည်သော စကြဝတေးမင်းသည် တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗန္ဓုဇီဝကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဗန္ဓုဇီဝကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၉ - ကုဋေပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၃ - ကောဋုမ္မရိယထေရာပဒါန်

၁၂-၁၃။ ‘မဟာလေ့ကားပန်းကဲ့သို့’ ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော ‘မဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့’ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည့် ‘မြေကြီးကဲ့သို့’ ကျယ်ပြန့်သည့် ပညာရှိတော်မူသော နတ်အပေါင်းသည် ပူဇော်အပ်သော ‘နိသဘအာဇာနည်မျိုးကဲ့သို့’ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော (သိခီ) မြတ်စွာဘုရားကို တောင်ကြား၌ ထိုင်နေတော်မူစဉ် ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်လန်းသော စိတ်ဖြင့် ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၁၄။ (ချဉ်းကပ်ပြီးသော်) ကောဋုမ္မရပန်းဖြင့် ရောပြွမ်းသော ပန်းခုနစ်ပွင့်တို့ကို ယူပြီးလျှင် လောက၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ ငါသည် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းလှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာနှစ်ဆယ်ထက်၌ တန်ခိုးကြီးမားသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “မဟာနေလ” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကောဋုမ္မရိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ကောဋုမ္မရိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၉ - ကုဋေပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၄ - ပဉ္စဟတ္ထိယထေရာပဒါန်

၁၈။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော တိဿအမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်) တပည့်အပေါင်း ခြံရံလျက် ခရီးလမ်းမ၌ ကြွသွားတော်မူ၏။

၁၉။ ငါသည် လှပတင့်တယ်ကုန်သော ကြာငါးလက်တို့ကို ထားအပ်ကုန်၏။ ငါသည် အလေ့အကျင့် ၏ ပြီးစီးခြင်းငှါ လှူဒါန်းဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုကို ပေးလှူလိုသည်ဖြစ်၍ ယူဆောင် ခဲ့ပြီ။

၂၀။ ‘ရွှေအဆင်းကဲ့သို့’ အဆင်းရှိတော်မူသော အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဈေးအကြား လမ်းခရီး၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရသောကြောင့် ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့် တွေ့ထိခဲ့ရသည် ဖြစ်၏။

၂၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသောအခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “သုဿာ” ဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် ငါးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၂၃။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဉ္စဟတ္ထိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ပဉ္စဟတ္ထိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၉ - ကုဋေပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၅ - ဣသိမုဂ္ဂဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၂၄။ များစွာသောအရောင်၊ ဝါဝင်းသော အရောင် ရှိသည်ဖြစ်၍ တွဲလောင်းကျသော ရေခံတက် ပင် သဖွယ်လည်းဖြစ်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို (ဖူးမြင်ရ၏)။

၂၅။ ရသေ့စား ပဲနောက်တို့ကို ကြိတ်ပြီးလျှင် ပျားကောင် မရှိသော ပျားငယ်ရည်၌ ထည့်၍ ပြာသာဒ်၌ ရပ်တည်လျက် လောက၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၂၆။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကတို့သည် ရှစ်သိန်း ရှိကုန်၏။ ရဟန်းအားလုံးတို့၏ သပိတ်တို့ ကို ပြည့်စေလျက် လည်းကောင်း၊ ထို့ထက်အလွန် များပြားစွာ လည်းကောင်း ပေးလှူခဲ့၏။

၂၇။ ငါသည် ထိုပေးလှူရသော စိတ်ကြည်လင်မှုကြောင့် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မရောက်ခဲ့ ရပေ။

၂၈။ ကမ္ဘာလေးသောင်းထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဣသိမုဂ္ဂ” အမည်ရှိသော ထိုစကြဝတေးမင်းတို့သည် သုံးဆယ့်ရှစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဣသိမုဂ္ဂဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဣသိမုဂ္ဂဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၆ - ဗောဓိဥပဋ္ဌာကတ္ထေရအပဒါန်

၃၀။ ငါသည် ရမ္မဝတီမြို့၌ မုရိုးစည်တီးတတ်သောသူ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ငါသည် မြတ်သော ဗောဓိပင်သို့ သွားလျက် အမြဲမပြတ် ဆည်းကပ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သူ ဖြစ်၏။

၃၁။ ငါသည် ညဉ့်နံနက် ဆည်းကပ်သဖြင့် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်း အပ်သည်ဖြစ်၍ ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာတို့ပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မရောက်ခဲ့ ရပေ။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်ထောင့်ငါးရာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “မုရုဇ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗောဓိဥပဋ္ဌာကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဗောဓိဥပဋ္ဌာကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၉ - ကုဋေပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၇ - ဧကစိန္တိကတ္ထေရအပဒါန်

၃၄။ အကြင်အခါ၌ နတ်သည် နတ်ပြည်မှ အသက်ကုန်ခြင်းကြောင့် စုတေရ၏။ (ထိုအခါ) ဝမ်းမြောက်ကုန်သော နတ်တို့၏ သုံးမျိုးသော အသံတို့သည် ထွက်ပေါ်လာကုန်၏။

၃၅။ (အဘယ်သို့ ထွက်ပေါ်လာကုန်သနည်း) အချင်းနတ်သား ဤနတ်ပြည်မှ ကောင်းသော လားရာဖြစ်သော လူ့ပြည်သို့ သွားလေလော့၊ လူဖြစ်လတ်သော် သူတော်ကောင်းတရား၌ အတုမရှိသော သဒ္ဓါတရားကို ရအောင် ကြိုးစားလော့။

၃၆။ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော သူတော်ကောင်းတရား၌ အသက်ထက်ဆုံး မရွေးရှားနိုင် သည်ဖြစ်၍ အခြေအမြစ် ခိုင်မြဲသော ထိုသဒ္ဓါတရားသည် သင့်အား သက်ဝင်သည် ဖြစ်လေလော့။

၃၇။ ကိုယ်ဖြင့် ကုသိုလ်ကို ပြု၍ နှုတ်ဖြင့် ကုသိုလ်ကို များစွာပြု၍ စိတ်ဖြင့် ဥပဓိကင်းသော အပြစ် မရှိသော ကုသိုလ်ကို ပြု၍ (နေလေလော့)။

၃၈။ ထို့ကြောင့် နတ်ပြည်၌ ခန္ဓာငါးပါးကို ဖြစ်စေတတ်သော ထိုကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပေးလှူခြင်း ဖြင့် များစွာ ပြု၍ အခြားသတ္တဝါတို့ကိုလည်း သူတော်ကောင်းတရားဟု ဆိုအပ်သော မြတ်သော အကျင့် ၌ သွတ်သွင်းလေလော့ (ဟု မြွက်ဆိုကြကုန်၏)။

၃၉။ အကြင်အခါ၌ စုတေခါနီးဖြစ်သော နတ်ကို အခြားနတ်တို့သည် သိကုန်သည်ဖြစ်၍ နတ်သား (ဤနတ်ပြည်သို့) အဖန်ဖန် လာလှည့်ပါလော့။ ဤသို့သော ကြင်နာသနားခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်ကြကုန် ၏။

၄၀။ ထိုအခါ နတ်အပေါင်းသည် အညီအညွတ် ရောက်လာလတ်သော် ဤနတ်ပြည်မှ စုတေလျှင် ငါသည် အဘယ်အမျိုးသို့ သွားရပါအံ့နည်းဟု ငါ့အား ထိတ်လန့်ခြင်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၁။ ဣန္ဒြေကို ပွားများပြီးသော ထို (သူမန) ရဟန်းသည် ငါ၏ ထိတ်လန့်ခြင်းကို သိတော်မူသဖြင့် ငါ့အား ထုတ်ဆောင်ကယ်တင်လိုသည် ဖြစ်၍ ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာ၏။

၄၂။ ထိုအခါ၌ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကဖြစ်သော “သူမန” အမည်ဖြင့် ထင်ရှား သော ရဟန်းသည် အကျိုးအကြောင်းကို ဆုံးမ၍ ငါ့အား သံဝေဂရစေခဲ့၏။ (ထိတ် လန့်စေခဲ့၏)။

၄၃။ ငါသည် ထိုရဟန်း၏ ဆုံးမစကားကို ကြားနာရ၍ မြတ်စွာဘုရား၌ မိမိစိတ်ကို ကြည်လင် စေခဲ့၏။ ထိုဉာဏ်တော်ရှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ ထိုအရပ်၌ပင် ငါသည် သေလွန်ခဲ့၏။

၄၄။ ထိုငါသည် ထိုအရပ်၌သာလျှင် ဖြစ်ခဲ့၏။ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်း အပ်သည်ဖြစ်၍ ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မရောက်ခဲ့ရပေ။

၄၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကစိန္တိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဧကစိန္တိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၉ - ကုဋေပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၈ - တိကဏ္ဍိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၄၆။ နတ်သားဖြစ်သော ငါသည် နတ်သမီးအပေါင်း ခြံရံအပ်သည် ရှိသော် ရှေးကောင်းမှုကံကို အောက်မေ့သဖြင့် ဘုရားမြတ်ကိုလည်း အောက်မေ့အမှတ်ရခဲ့ပြီ။

၄၇။ (ထိုအခါ) ဆည်းလည်းပန်းကို ယူ၍ မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေပြီးလျှင် လူတို့ထက် မြတ်တော် မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၄၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ဆည်းလည်းပန်းကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ ငါသည် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ရမုတ္တမ” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် လေးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူး ကုန်၏။

၅၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိကဏ္ဍိပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် တိကဏ္ဍိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၉ - ကုဋေပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၉ - ဧကစာရိယတ္ထေရအပဒါန်

၅၁။ “လောက၌ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏။ ငါတို့သည်ကား ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏” ဟု တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌ ထို (မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော)အခါ ကြီးစွာသော ကြွေးကြော်သံသည် ဖြစ်၏။

၅၂။ သောကတည်းဟူသော မြားပြောင့်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ထိုနတ်တို့သည် ထိတ်လန့်ကုန်လတ် သော် ငါသည် မိမိ၏ ကံအစွမ်းဖြင့် ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍ (ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော) မြတ်စွာဘုရား အထံသို့ သွားခဲ့၏။

၅၃။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌ စုပေါင်းသီကုံးအပ်သော မန္ဒာရဝပန်းကို ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား (အလောင်းတော်)အား လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့၏။

၅၄။ ထိုအခါ၌ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါ၏ နတ်သမီးတို့သည် လည်းကောင်း ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၏။ ငါသည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ခဲ့ရပေ။

၅၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာ ခြောက်သောင်းထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိသော “မဟာမလ္လဇန” မည်ကုန်သော ထိုစကြဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန် ၏။

၅၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကစာရိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဧကစာရိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁၉ - ကုဋေပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၁၀ - တိဝဏ္ဍိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၅၇။ ထိုတပည့်အားလုံးတို့သည် အနာနှိပ်စက်ခံရသော ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ကြည့်ရှုကြကုန်၏။ ထိုတပည့်တို့ ကြည့်ရှုကုန်စဉ် ပူလောင်ခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။

၅၈။ ထိုအခါ၌ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော ဓမ္မဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏ သုနန္ဒမည်သော တပည့် သာဝကသည် ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၅၉။ ထိုအခါ ငါ၏ အနီးနေတပည့်တို့သည် ငါ့အား ပန်းကို ပေးကြကုန်၏။ ငါသည် ထိုပန်းကို ယူပြီးလျှင် ဘုရား၏ တပည့်သာဝကရဟန်းအား တင်လှူပူဇော်၏။

၆၀။ ထိုငါသည် ထိုအရပ်၌ပင် သေခဲ့၏။ တစ်ဖန်လည်း နတ်ပြည်၌ ငါသည် ဖြစ်ခဲ့၏။ ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာတို့ပတ်လုံး ငါသည် ပျက်စီးကျရောက်ရာ ငရဲသို့ မရောက်ခဲ့ရပေ။

၆၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်သုံးရာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဓူမကေတု” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၆၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိဝဏ္ဍိပုပ္ဖိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် တိဝဏ္ဍိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

တစ်ဆယ့်ကိုးခုမြောက် ကုဋေပုပ္ဖိယဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၀ - တမာလပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၁ - တမာလပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်

၁။ ငါ၏ ဗိမာန်ကို နတ်ဗိမာန်နှင့်တူစွာ ဖန်ဆင်းအပ်၏။ (ထိုဗိမာန်၌) ရွှေဖြင့် ပြီးသော တိုင်တို့သည် ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိကုန်၏။

၂။ ထိုအခါ ပန်းညိုပန်းကို ယူ၍ အထူးကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် လောက၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းလှူမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ ငါသည် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာနှစ်ဆယ်ထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “စန္ဒတိတ္ထ” မည်သော စကြာဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ ဖူး၏။

၅။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တမာလပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော တမာလပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၀ - တမာလပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၂ - တိဏသန္ဓာရကတ္ထေရအပဒါန်

၆။ အကြင်အခါ၌ တောနေရသေ့သည် မြတ်စွာဘုရားအတွက် (သက်ဝယ်)မြက်ကို ရိတ်၏။ အလုံးစုံသော မြက်တို့သည် လက်ယာရစ်လှည့်ကုန်လျက် မြေ၌ လဲကြကုန်၏။

၇။ ငါသည် ထိုမြက်ကို ယူပြီးလျှင် မြတ်သော မြေ၌ ခင်းခဲ့၏။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ထန်းရွက်သုံးရွက် တို့ကို ဆောင်ယူ၍ -

၈။ မြက်ခင်းအပေါ်၌ အမိုးပြုလုပ်လျက် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။ နတ်လူတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး (ထိုအမိုးတို့သည်) ဆောင်းမိုးလျက် ရှိကုန်၏။

၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ မြက် (အခင်း) ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြက်ကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော များသော ဥစ္စာရှိသော စကြဝတေးမင်းတို့သည် လေးကြိမ် တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိဏသန္တာရကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် တိဏသန္တာရကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၀ - တမာလပုဗ္ဗိယဝဂ် ===

၃ - ခဏ္ဍပုလ္လိယထေရ်အပဒါန် [ပါဠိတော်၊ ၂၂၁။]

၁၂။ ဖုဿအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးတော်သည် မဟာဝုန် (တောကြီး)၌ ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဆင်တို့သည် ထိုးဆွ ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍ ထိုစေတီတော်၌ သစ်ပင်သည် ပေါက်ရောက် ကြီးပွား၏။

၁၃။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကြောင့် လောကသုံးပါး၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုး တော်အား ငါသည် နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မညီညွတ်သည်ကိုလည်း ညီညွတ်အောင် ပြုပြင်ပြီးလျှင် အင်္ဂတေစိုင် ဖို့လုပ်လှူဒါန်းခဲ့၏။

၁၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ အင်္ဂတေစိုင် ဖို့လုပ် လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အင်္ဂတေစိုင် လှူဒါန်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၅။ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဇိတသေန” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး ကုန်၏။

၁၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ခဏ္ဍပုလ္လိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ခဏ္ဍပုလ္လိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၀ - တမာလပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၄ - အသောကပူဇေကထေရအပဒါန်

၁၇။ ထိုအခါ ပျော်မွေ့ဖွယ် ကောင်းသော တိဝရာမြို့၌ မင်းဥယျာဉ်သည် ရှိလေ၏။ ထိုဥယျာဉ်၌ ငါသည် မင်း၏ အနီး၌ လှည့်လည်ရသော ဥယျာဉ်စောင့် ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၈။ ပဒုမုတ္တရအမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော အရောင်နှင့် တကွဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော် မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် သရက်ဖြူပင်ရင်း၌ နေထိုင်တော် မူလတ်သော် သရက်ပင်၏ အရိပ်သည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို မစွန့်ချေ။

၁၉။ (ထိုအခါ ငါသည်) အခိုင်လျှင် ဝန်ရှိသော ရှုချင်ဖွယ်ကောင်းသော သော်ကပန်းပွင့်ကို မြင်၍ (ဆွတ်ခူးပြီးလျှင်) ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၂၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ သော်ကပန်းပွင့်ကို တင်လှူခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အရဏဂ္ဂဟ” စကြာဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၂၂။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အသောကပူဇေကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် အသောကပူဇေကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၅ - အင်္ဂေါလကထေရအပဒါန်

၂၃။ ငါသည် ပွင့်နေသော မှန်ကူပင်ကို မြင်၍ ပန်းမြတ်ဖြစ်သော ထိုပန်းကို ရိုးတံအညှာနှင့်တကွ ဆွတ်ခူးပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား အထံတော်သို့ သွားခဲ့၏။

၂၄။ ထိုအခါ၌ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော် မူနေသောကြောင့် တစ်မုဟုတ်မျှ ဆိုင်းငံ့ပြီးလျှင် လိုဏ်ဂူ၌ ပန်းကို ကြံဖြန့်ပူဇော်ခဲ့၏။

၂၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်ခြောက် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဒေဝဂဇိတ” မည်သော စကြာဝတေးမင်း တစ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အင်္ဂါလကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် အင်္ဂါလကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၀ - တမာလပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၆ - ကိသလယပူဇကထေရ်အပဒါန်

၂၈။ ဒွါရဝတီမြို့၌ ငါ့အား ပန်းပင်ငယ်သည် ရှိ၏။ ထိုမြို့၌ပင်လျှင် သစ်ပင်တို့ကို စည်ပင် ပေါက်
ရောက်စေတတ်သော ရေတွင်းလည်း ရှိ၏။

၂၉။ မိမိကံစွမ်းဖြင့် ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍ တစ်ပါးရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော ထိုသိဒ္ဓတ္ထ
မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို သနား စောင့်ရှောက်လိုသောကြောင့် ကောင်းကင်၌ ကြွသွားတော်မူ၏။

၃၀။ (ထိုအခါ) ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရန် လျှောက်ပတ်သော (သော်ကညွန့်မှ) တစ်ပါး
အခြားတစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မမြင်ပေ။ သော်ကညွန့်ကို မြင်သဖြင့် ငါသည် ကောင်းကင်၌ မြောက်တင်
ပူဇော်ခဲ့ပြီ။

၃၁။ ကြွသွားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်တော်မှ ထိုပန်းညွန့်တို့သည် လိုက်သွားကြကုန်
၏။ ငါသည် ထိုအရာကို တွေ့မြင်ရ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ကြီးမားသော ဂုဏ်တော်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ
ဟု တုန်လှုပ်မိ၏။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ သော်ကညွန့်ကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှ
စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ရခြင်း
၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍
များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဧကိဿရ” မည်သော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကိသလယပူဇကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ကိသလယပူဇကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၀ - တမာလပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၇ - တိန္ဒြကဒါယကထေရအပဒါန်

၃၅။ ငါသည် အသွားအလာခက်သော တောင်ချောက်ကြား၌ လှည့်လည်သောအား အစွမ်း အဟုန်ရှိသော မျောက်သည် ဖြစ်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) အသီးသီးသော တည်ပင်ကို မြင်၍ ဘုရားမြတ်ကို အောက်မေ့မိ၏။

၃၆။ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်တိုင်တိုင် ထွက်ခွါပြီး လျှင် လောက၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော ဘုံသုံးပါးအဆုံးသို့ ရောက်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထ မြတ်စွာဘုရားကို ရှာဖွေခဲ့ဖူး၏။

၃၇။ လောက၌ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိတော်မူသဖြင့် အထောင်သော ရဟန္တာတို့နှင့် တကွ ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၃၈။ (ထိုအခါ) ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၍ သစ်သီးတို့ကို လက်စွဲလျက် (မြတ်စွာဘုရား ထံ) ချဉ်းကပ်ခဲ့ပြီ။ တရားဟောသူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော တရားအားလုံးကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် (တည်သီးကို) အလှူခံတော်မူ၏။

၃၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ သစ်သီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သစ်သီးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၀။ ငါးဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “ဥပနန္ဒ” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်၏။

၄၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိန္ဒြကဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် တိန္ဒြကဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၀ - တမာလပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၈ - မုဋ္ဌိပူဇကတ္ထေရအပဒါန်

၄၂။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီး သော သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည် နောင်လာနောက်သားတို့ကို အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းအားထုတ်တော်မူ၏။

၄၃။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် စကြိုကြွသွားတော်မူစဉ် ငါသည် “ဂိရိနေလ” မည်သော ပန်းဆုပ်ကို ဘုရားအား လှူဒါန်းပူဇော်၏။

၄၄။ ငါသည် ထိုလှူဒါန်းရသောစိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းဖြင့် ဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်း အပ်သည်ဖြစ်၍ ကမ္ဘာသုံးသိန်းတို့ပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ခဲ့ရပေ။

၄၅။ ကမ္ဘာ နှစ်ထောင့်သုံးရာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုနေလ” စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မုဋ္ဌိပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် မုဋ္ဌိပူဇကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၉ - ကိကဏိကပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်

၄၇။ အလိုလိုဖြစ်၍ ရန်သူတို့သည် မအောင်နိုင်သော သုမင်္ဂလအမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရားသည် တောမှ ထွက်၍ မြို့သို့ ဝင်တော်မူ၏။

၄၈။ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍ မြို့မှ ထွက်ပြီး သော် ဆွမ်းကိစ္စပြီးစီးသည် ဖြစ်၍ သာလျှင် တောတွင်း၌ နေတော်မူ၏။

၄၉။ ထိုအခါ ငါသည် ဆည်းလည်းပန်းကို ယူပြီးလျှင် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော သီလက္ခန္ဓစသည့် ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို ရှာမှီးလေ့ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၅၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပေးလှူ ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရ ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ရှစ်ဆယ့်ခြောက် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အပိလာသိ” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၅၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကံကဏိကပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ကံကဏိကပုပ္ဖိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၀ - တမာလပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၁၀ - ယူထိကပုပ္ဖိယထေရ်အပဒါန်

၅၃။ လှူဒါန်းဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် တောမှ ထွက်၍ ကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူ၏။

၅၄။ (ထိုအခါ ငါသည်) လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် မြတ်သော ဇွန်ပန်းကို ယူပြီးလျှင် မေတ္တာစိတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၅၅။ ငါသည် ထိုလှူဒါန်းရသော စိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကြောင့် စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ကို ခံစားရ၍ ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ခဲ့ရပေ။

၅၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာငါးဆယ်တို့၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သမိတ္တနန္ဒန” မည်သော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၅၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ယူထိကပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ယူထိကပုပ္ဖိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ဆယ်မြောက် တမာလပုပ္ဖိယဝဂ် ပြီး၏။

နှစ်ခုမြောက် မထေရ်တစ်ရာအပေါင်း ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၁ - ကဏိကာရပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၁ - ကဏိကာရပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၁။ ထိုအခါ ငါသည် ပွင့်နေသော မဟာလောကားပန်းကို မြင်၍ ဆွတ်ခူးပြီးလျှင် ဩယမှ ကူးမြောက် ပြီးသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော တိဿမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်ငါးကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အရုဏပါဏိ” ဟု ထင်ရှားသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကဏိကာရပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ကဏိကာရပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၂ - မိနေလပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၅။ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း၊ အရာမကသော ရောင်ခြည် ရှိတော်မူသော ကြီးမားသော လုံ့လဝီရိယ ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍ မေတ္တာသတိနှင့် ယှဉ်တော်မူသော သိခိမြတ်စွာဘုရားသည် စကြိုထက် သို့ တက်တော်မူ၏။

၆။ ငါသည် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ မြတ်သော ဉာဏ်တော်ကို ရည်စူးရှိခိုး ၍ မိနေလပန်းတို့ကို ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း ၏ အကျိုးပေတည်း။

၈။ နှစ်ဆယ့်ကိုးကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “သုမေယဃန” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မိနေလပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် မိနေလပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၁ - ကဏိကာရပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၃ - ကိဏိကာရပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၁၀။ တရားအလုံးစုံကို သိတော်မူသည် ဖြစ်၍ လူတို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော ရွှေတုရိုဏ်တိုင် နှင့် တူတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရေအိုင်သို့ သက်ဆင်း၍ ရေသပ္ပာယ် တော်မူ၏။

၁၁။ ထိုအခါ ငါသည် ဆည်းလည်းပန်းကို ယူ၍ တက်ကြွဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၁၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၃။ နှစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “ဘီမရထ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကိဏိကာရပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ကိဏိကာရပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၄ - တရဏိယထေရာပဒါန်

၁၅။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသည်ဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သာဝကအပေါင်း ခြံရံလျက် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနားသို့ ချဉ်းကပ်တော် မူ၏။

၁၆။ ထိုဂင်္ဂါမြစ်သည် ကမ်းနှင့် အညီအမျှ ကျိုးသောက်နိုင်လောက်သော ရေရှိသည်ဖြစ်၍ ကူးခပ် ခြင်းငှါ ခဲယဉ်း၏။ ထိုအခါ (ငါသည်) ရဟန်းသံဃာကို လည်းကောင်း၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း ကူးမြောက်စေခဲ့၏။ (ကူးတို့ပို့ခဲ့၏)။

၁၇။ ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ ကူးတို့ပို့မှု ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရ သည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကူးတို့ပို့ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်ထောင့်သုံးရာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သဗ္ဗောဘဝ” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ငါးကြိမ်တိုင် တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၉။ ငါသည် အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ဤဘဝ၌လည်း ဗြာဟ္မဏမျိုး၌ ဖြစ်၏။ အဖော်သုံး ယောက်တို့နှင့် အတူ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၏။

၂၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တရုဏိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် တရုဏိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၁ - ကဏိကာရပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၅ - နိဂ္ဂုဏ္ဍိပုပ္ဖိယထေရ်အပဒါန်

၂၁။ ငါသည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အရံစောင့် ဖြစ်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) ကြောင်ပန်းပွင့်ကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကြောင်ပန်းပွင့်ကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိသော “မဟာပတာပ” အမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော စကြာဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နိဂ္ဂုဏ္ဍိပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် နိဂ္ဂုဏ္ဍိပုပ္ဖိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၁ - ကဏိကာရပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၆ - ဥဒကဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၂၅။ ငါသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးဆဲ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ ကြည်လင်သန့်ရှင်း နောက်ကျခြင်း မရှိသော ရေကို အိုးဖြင့် ယူပြီးလျှင် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၂၆။ (ထို့ကြောင့်) ငါသည် ယခုဘဝ၌ အညစ်အကြေး မရှိသူ၊ အညစ်အကြေး ကင်းသူ၊ ယုံမှားမှု ကုန်ပြီးသူ ဖြစ်၏။ ဘဝ၌ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် ငါ့အား ကောင်းကျိုးသည် ဖြစ်၏။

၂၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ရေကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ရေလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဝိမလ” မည်သော စကြာဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥဒကဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဥဒကဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၇ - သလလမာလိယတ္ထေရအပဒါန်

၃၀။ ငါသည် ‘မဟာလေ့ကားပန်းကဲ့သို့’ ထွန်းတောက်ပတော်မူသော လူတို့ကို ဆုံးမတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့ကို ထွန်းလင်းစေလျက် တောင်ကြား၌ ထိုင်နေတော် မူစဉ်ဖူးမြင်ရ၏။

၃၁။ ထိုအခါ ငါသည် လေးကို (ညှို့နှင့်) တစ်ပေါင်းတည်းပြုကာ မြားကို ဖွဲ့၍ ပွင့်ညှာနှင့်တကွ ပန်းကို (ပစ်ခတ်) ဖြတ်ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၃၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ငါးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဇုတိန္ဒရ” စကြာမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သလလမာလိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် သလလမာလိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၁ - ကဏိကာရပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၈ - ကောရဏ္ဍပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၃၅။ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ စက်လက္ခဏာ တန်ဆာတို့ဖြင့် တင့်တယ်သော နင်းကြွသွားတော် မူပြီးသော ခြေရာကို မြင်သဖြင့် ခြေတော်ရာအစဉ်သို့ လိုက်သည်ရှိသော် -

၃၆။ ပွင့်နေသော လိပ်ဆူးရွှေပင်ကို မြင်၍ ငါသည် အမြစ်နှင့်တကွ လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့၏။ ရွှင်လန်း သော ငါသည် ရွှင်ပူသော စိတ်ဖြင့် ခြေတော်ရာမြတ်ကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၃၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို လှူဒါန်း ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရ ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၈။ ငါးဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “ဝီတမလ” မည်သော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကောရဏ္ဍပုပ္ဖိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ကောရဏ္ဍပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၉ - အာဓာရဒါယကထေရအပဒါန်

၄၀။ ငါသည် လောက၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားအား သပိတ်ခြေကို ပေးလှူခဲ့ ၏။ (ထို့ကြောင့်) ရတနာကို အကြွင်းမဲ့ ဆောင်သော ဤမြေပြင်အလုံးကို ဆောင်နိုင်ပေ၏။

၄၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ အလုံးစုံသော ဘဝတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အဆုံးဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၄၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သမန္တဝရဏ” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်းတို့သည် လေးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၄၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အာဓာရဒါယကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် အာဓာရဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၁ - ကဏိကာရပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၁၀ - ပါပနိဝါရိယတ္ထေရအပဒါန်

၄၄။ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော တိဿမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် အထူးကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် ထီးတစ်လက်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၅။ ငါသည် ကုသိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် မကောင်းမှုကို ပိတ်ဆို့အပ်ပေ၏။ (ငါ့အား) ကောင်းကင်၌ ထီးတို့သည် အလိုအလျောက် ဆောင်းမိုးကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရှေးကောင်းမှု ကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၆။ ငါ၏ (ဘဝသည်) အဆုံးဘဝ ဖြစ်၏။ ငါသည် အလုံးစုံသော ဘဝတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ပြီးပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အဆုံးဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၄၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ထီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ထီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ “မဟာနိဒါန” ဟူသော အမည်ဖြင့် စကြဝတေး မင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၄၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပါပနိဝါရိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပါပနိဝါရိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက် ကဏိကာရပုပ္ဖိယဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၂ - ဟတ္ထိဝဂ် ===

၁ - ဟတ္ထိဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁။ ငါသည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား ထွန်သန်သဖွယ် အစွယ်ရှိသော အလုံးအရပ်နှင့် ပြည့်စုံသော စီးတော်ဆင်မြတ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂။ လောကအားလုံး၏ အစီးအပွားကို ရှာတော်မူလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် မြတ်သော ဆင်အလှူကို ပေးလှူခဲ့၏။ (ထိုအလှူကြောင့်) အတုမရှိ ငြိမ်သက်သော နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော မြတ်သော အကျိုးကို ခံစားရ၏။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ စီးတော်ဆင်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဆင်ကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄။ ခုနစ်ဆယ့်ရှစ်ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သမန္တပါသာဒိက” မည်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဟတ္ထိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဟတ္ထိဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၂ - ပါနဓိဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၆။ ငါသည် ကြာမြင့်စွာ (ကျင့်အပ်သော) အကျင့်ရှိသော တရားကို ပွားစေအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိသော တောနေရသေ့အား ဖိနပ်ကို ပေးလှူ၏။

၇။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော လောကထက် အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် နတ်၌ဖြစ်သော ယာဉ်ကို ခံစားရပါ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ရှေးကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ ဖိနပ်လှူဒါန်းမှုကို ပြုရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဖိနပ်လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုယာန” အမည်ရှိသော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပါနမိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ပါနမိဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၂ - ဗဟိဝဂ် ===

၃ - သစ္စသညကထေရ်အပဒါန်

၁၁။ ထိုအခါ၌ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သော ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားသည် လူအပေါင်းကို
ငြိမ်းအေးစေတော်မူလျက် အရိယသစ္စာတရားတို့ကို ဟောပြောတော်မူ၏။

၁၂။ (ထိုအခါ) ငါသည် အလွန်သနားဖွယ်အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ ထိုငါသည် (တရားပွဲ၌) ထိုင်နေ
လျက် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို နာယူ၏။

၁၃။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။
ရှေးအခါ၌ ငါသည် ထိုနတ်ပြည်တို့၌ ကမ္ဘာသုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး နေခဲ့ဖူး၏။

၁၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ အကြင် သစ္စာတရားဟူသော အမှတ်ကို ရခဲ့သော
အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အရိယသစ္စာဟူသော
အမှတ်သည်ကို မှတ်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ခြောက် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော
“ဧကဖုသိတ” အမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သစ္စသညကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် သစ္စသညကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၂ - ဟတ္ထိဝဂ် ===

၄ - ဧကသညကထေရအပဒါန်

၁၇။ ငါသည် သစ်ပင်ဖျား၌ ကပ်ငြိနေသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုံသကူသင်္ကန်းကို မြင်သဖြင့် လက်အုပ်ချီ၍ ပုံသကူသင်္ကန်းကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ သင်္ကန်းတော်ဟူသော အမှတ်ကို ရခဲ့သော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ငါးကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အမိတာဘ” ဟူသော အမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော စကြာဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကသညကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဧကသညကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၅ - ရံသိသညကထေရအပဒါန်

၂၁။ အရာမကသော ရောင်ခြည်၊ ဝါဝင်းသော ရောင်ခြည်ရှိသော တက်သစ်စ နေလှလင်သဖွယ် ဖြစ်၍ မြတ်သော ကျားမင်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သုဇာတမြတ်စွာဘုရားကို တောင်ကြား၌ နေတော် မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၂၂။ မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုတန်ခိုးအရောင်သည် တောင်ကြား၌ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ (ထိုအခါ) ငါသည် ရောင်ခြည်တော်၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၍ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ခဲ့ရ၏။

၂၃။ ထိုစိတ် ကြည်လင်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို အောက်မေ့ခြင်း ကြောင့် လည်းကောင်း ကြွင်းသော ကမ္ဘာတို့၌ ငါသည် ကုသိုလ်ကို ပြုကျင့်ခဲ့၏။

၂၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ဘုရားဟူသော အမှတ်ကို ရခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဘုရားကို အမှတ်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၅။ ငါးဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုဇာတ” အမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော စကြာဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ရံသိသညကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ရံသိသညကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၂ - ဟတ္ထိဝဂ် ===

၆ - သန္ဓိတထွေရအပဒါန်

၂၇။ စည်ပင်ပြန့်ပွားသည်ဖြစ်၍ စိမ်းညိုသော အရောင်ရှိသော ညောင်ဗုဒ္ဓဟေဗောဓိပင်၌ ထင်သော သတိရှိသော ငါသည် ဘုရားလျှင် အာရုံရှိသော တစ်ခုသော သညာကို ရခဲ့၏။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားဟူသော သညာကို ရခဲ့၏။ ထိုသညာ၏ အစွမ်းကြောင့် ငါသည် အာသဝေါတရား ကုန်ခန်းခြင်းသို့ ရောက်ရပေ၏။

၂၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ခနိဋ္ဌ” မည်သော စကြာမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သန္ဓိတမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် သန္ဓိတထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

၇ - တာလဝဏ္ဍဒါယကထွေရအပဒါန်

၃၁။ ငါသည် နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော တိဿမြတ်စွာဘုရားအား နွေနေပူ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ပူအိုက်မှုကို အေးမြစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို ပေးလှူခဲ့၏။

၃၂။ ငါသည် ရာဂမီးကို လည်းကောင်း၊ ဒေါသမီးကို လည်းကောင်း ငြိမ်းစေခဲ့၏။ ထို့ထက် လွန်သော မောဟမီးကိုလည်း ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို ပေးလှူခြင်း ၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ် အပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အဆုံးဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၃၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း လှူဒါန်းမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “မဟာနာမ်” အမည်ရှိသော စကြာမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တာလဝဏ္ဍဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် တာလဝဏ္ဍဒါယကထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၂ - ဟတ္ထိဝဂ် ===

၈ - အက္ကန္တသညကထေရအပဒါန်

၃၇။ ငါသည် ပုဆိုးနွမ်းကို ယူ၍ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ ရှေ့၌ ကျမ်းဂန်၌ အပြစ်ကင်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ ဗေဒင်ကိုလည်း သင်ယူ၏။

၃၈။ (ထိုအခါ) ငါသည် လှူဒါန်းဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုကို ခံယူတော်မူထိုက်သော (ဘုန်းကံအားဖြင့်) မြတ်တော်မူသော (ဂုဏ်အားဖြင့်) မြတ်တော်မူသော (အမျိုးအားဖြင့်) မြတ်တော်မူသော အရိယာ အပေါင်းတို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော ကိလေသာတည်းဟူသော မြူကင်းသော သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော တိဿမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၉။ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ကောင်းစွာ ကျော်စောတော်မူသော ကြီးမားသော လုံ့လ ရှိတော် မူသော လူတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို နင်းတော်မူခြင်းငှါ ပုဆိုးနွမ်းကို ဖြန့်ခင်းအပ်၏။

၄၀။ အညစ်အကြေး ကင်းစင်သော လမင်းနှင့် တူသော လောက၌ ထွန်းလင်း တောက်ပတော်မူ သော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အထူးကြည်လင်လှသော စိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၄၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပုဆိုးနွမ်း လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပုဆိုးနွမ်း လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၄၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော သုနန္ဒ အမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော စကြာဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အက္ကန္တသညကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် အက္ကန္တသညကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၂ - ဟတ္ထိဝဂ် ===

၉ - သပ္ပိဒါယကထေရအပဒါန်

၄၄။ မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်၌ မိန်းမအပေါင်း ခြံရံလျက် နေသော ငါသည် မကျန်းမာတော်မူသော ကိလေသာကို ငြိမ်းအေးစေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မြင်သဖြင့် အိမ်သို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့၏။

၄၅။ အိမ်သို့ ကြွတော်မူသော ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော လူတို့ထက် မြတ်၍ နတ်ထက် နတ်ဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် ထောပတ်ဆီကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၆။ ပူပန်ခြင်း ငြိမ်းပြီးသော အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော မျက်နှာကုဏ္ဍေ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ရှေ့တော်၌ပင် ချီးကျူးစကား လျှောက်ထားခဲ့၏။

၄၇။ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသော ငါ့ကို မြင်တော်မူ၍ ‘ဟင်္သာမင်းသည် ကောင်းကင်၌ တက်သကဲ့သို့’ နိဗ္ဗာန်ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ရောက်တော်မူသော ဉာဏ်တော်ရှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်သို့ တန်ခိုးဖြင့် ကြွတော်မူ၏။

၄၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ ထောပတ်အလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ထောပတ်ဆီ လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၉။ ငါသည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဇုတိဒေဝ” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၅၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သပ္ပိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သပ္ပိဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၂ - ဟတ္ထိဝဂ် ===

၁၀ - ပါပနိဝါရိယတ္ထေရအပဒါန်

၅၁။ ငါသည် ကျုပ်တို့ဖြင့် ပိတ်ဖုံးအပ်သော လေနေပူကို တားမြစ်တတ်သော ပိယဒဿီ မြတ်စွာဘုရား၏ စကြိုတော်ကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းခဲ့၏။

၅၂။ ငါသည် စကြို သုတ်သင် ရှင်းလင်းမှုဟူသော ကုသိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း ဘုရား သာသနာတော်၌ (ကမ္မဋ္ဌာန်း) အားထုတ်ခဲ့၏။

၅၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အဂ္ဂိဒေဝ” ဟု ထင်ရှားသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၅၄။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပါပနိဝါရိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပါပနိဝါရိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက် ဟတ္ထိဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၃ - အာလမ္မဏဒါယကဝဂ် ===

၁ - အာလမ္မဏဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁။ လောကထက် အကြီးအမှူးဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ ထိုကဲ့သို့ ရှုချင်ဖွယ်ဖြစ်သော အတ္ထဒဿိမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် တံကဲပျဉ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂။ သမုဒ္ဒရာ တစ်ဖက်ကမ်းတိုင်အောင် ပြန့်ကျယ်သော မြေအပြင်ကို အစိုးရ၏။ မြေအပြင်၌ လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါတို့၌ လည်းကောင်း အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုကျင့်ရ၏။

၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့ အစဉ်ရောက်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပြီ။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော ဧကပဿီ အမည် ရှိကုန်သော ထိုစကြဝတေးမင်းတို့သည် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အာလမ္မဏဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော အာလမ္မဏဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၂ - အဇိနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဂိုဏ်းဆရာဖြစ်သော ငါသည် ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ခဲ့ရ၏။

၇။ (ထိုအခါ) လောက၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် သားရေပိုင်းကို ပေးလှူခဲ့၏။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ထိုကဲ့သို့လင်္ကံကြောင့်-

၈။ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားပြီး၍ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေပါပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အဆုံးဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောင်ရပါ၏။

၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် သစ်နက်ရေကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သစ်နက်ရေကို ပေးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ငါးကမ္ဘာမြောက်၌ ငါသည် ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုဒါယက” စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဇိနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် အဇိနဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၃ - အာလမ္မဏဒါယကဝဂ် ===

၃ - ဒွေရတနိယထေရ်အပဒါန်

၁၂။ ငါသည် ရှေးအခါက ငှက်စသည်တို့၏ တွန်မြူးရာဖြစ်သော တော၌ သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။
ထိုအခါ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော် မူထိုက်သော ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၃။ ငါသည် မြတ်သော သီလက္ခန္ဓစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရှာမှီးတော် မူပြီးသော ဝိပဿီ
မြတ်စွာဘုရားအား အသားတစ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။ (ထိုကံကြောင့်) ငါသည် နတ်နှင့်တကွသော လောက၌
အစိုးရသူ၏ အဖြစ်ကို ပြုရ၏။

၁၄။ ဤအသားတစ်ကို ပေးလှူခြင်းကြောင့် ငါ့အား (သက်ရှိ၊ သက်မဲ့ဖြစ်သော) ရတနာသည်
ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ လောက၌ မျက်မှောက်ချမ်းသာသို့ ရောက်ခြင်းငှါ (သက်ရှိ၊ သက်မဲ့) ရတနာခုနစ်ပါးတို့သ
ည် ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။

၁၅။ ငါသည် အသားတစ်ကို ပေးလှူခြင်း၏ အစွမ်းကြောင့် ထိုရတနာ အလုံးစုံတို့ကို ရရှိ ခံစားရ၏။
ငါ့အား နူးညံ့သော ခန္ဓာကိုယ်လည်း ရှိ၏။ ပညာ၏ သိမ်မွေ့သော အကျိုးတို့ကို ခံစားရ၏။

၁၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် အသားတစ်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှ
စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အသားတစ်ကို ပေးလှူခြင်း
၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ လေးကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “မဟာရောဟိတ”
အမည်ရှိသော ထိုစကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဒွေရတနိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဒွေရတနိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ဆယ်ခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၃ - အာလမ္မဏဒါယကဝဂ် ===

၄ - အာရက္ခဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁၉။ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၏ (ကျောင်းတော်၌) ငါသည် ပွတ်တိုင်ကို ပြုလုပ်စေခဲ့၏။ မြတ်သော သီလက္ခန္ဓစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရှာမှီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် အစောင့်အရှောက်ကို လည်း ပေးလှူခဲ့၏။

၂၀။ ထိုကံအထူးကြောင့် ငါသည် ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေးကို မတွေ့မြင်ခဲ့ရပေ။ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘဝ၌ ဖြစ်သော ငါ့အား ထိတ်လန့်ခြင်းသည် မရှိပေ။

၂၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ရှေးဖြစ်သော ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပွတ်တိုင်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပွတ်တိုင်ကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ကမ္ဘာ၌ ငါသည် ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အပဿေန” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အာရက္ခဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် အာရက္ခဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၅ - အဗျာဓိကတ္ထေရအပဒါန်

၂၄။ ငါသည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား မီးတင်းကုပ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။ အနာနှိပ်စက်သော ရဟန်း တို့အား ကျောင်းကို လည်းကောင်း၊ ရေဇွေးခံခွက်ကို လည်းကောင်း ပေးလှူခဲ့၏။

၂၅။ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် ငါ့အား ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်သော ဤခန္ဓာကိုယ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ ၏။ ငါသည် ဖျားနာခြင်းကို မသိရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် (ပြုခဲ့သော) ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးပေ တည်း။

၂၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ မီးတင်းကုပ်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မီးတင်းကုပ် (လှူခြင်း)၏ အကျိုး ပေတည်း။

၂၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အပရာဇိတ” မည်သော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဗျာဓိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် အဗျာဓိကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၃ - အာလမ္မဏဒါယကဝဂ် ===

၆ - အင်္ဂေါလပုပ္ဖိယထေရ်အပဒါန်

၂၉။ ငါ၏ အမည်သည် နာရဒဖြစ်၏။ ကဿပဟူ၍လည်း ငါ့ကို အသိအမှတ် ပြုကြကုန်၏။
ရဟန်းတို့ထက် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် အရိုအသေ ပြုအပ်သော ဝိပဿီ
မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၀။ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို အလှူခံတော် မူထိုက်သော မြတ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသော် စက်ကတုံးပန်းကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား
တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၃၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ စက်ကတုံးပန်းကို တင်လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍
အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏
အကျိုးပေတည်း။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဆင်ယင်အပ်သော ပန်းတန်ဆာရှိသော
ယာဉ်နှင့်တကွ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “ရောမသ” မည်သော မင်းဖြစ်ခဲ့၏။

၃၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အင်္ဂေါလပုပ္ဖိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် အင်္ဂေါလပုပ္ဖိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

၁။ မှန်ကူပန်းလည်း ဟူ၏။ အချို့မူတွင် ဝကုလဟု ရှိ၏။ ခရေပန်းဟူလို။

ထေရပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၃ - အာလမ္မဏဒါယကဝဂ် ===

၇ - သောဝဏ္ဏဝဋ်သင်္ကယထေရအပဒါန်

၃၄။ ငါသည် ဥယျာဉ်မြေသို့ ထွက်သွားလတ်သော် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ ထိုအခါ ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်း မွမ်းမံအပ်သော ရွှေဖြင့် ပြီးသော ဦးဆောက်ပန်းကို ယူပြီးလျှင် -

၃၅။ ဆင်ကျောက်ကုန်းထက်၌ ရောက်လျက်ရှိသော ငါသည် ထိုဆင်မှ လျင်မြန်စွာ သက်ဆင်း၍ လောက၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၃၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၃၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “မဟာပတာပ” မည်သော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သောဝဏ္ဏဝဋ်သင်္ကယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် သောဝဏ္ဏဝဋ်သင်္ကယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၈ - မိဇ္ဇဝဋ်သင်္ကယထေရအပဒါန်

၃၉။ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်ရှိသော် ငါသည် ဦးဆောက်ပန်းတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းလျက် (သရက်ဖြူ) မဟာဗောဓိပင်အား ပူဇော်ခြင်းကို ပြုခဲ့၏။

၄၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ခုမြောက် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဗောဓိပင်ကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ခြောက် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “မေဃဗ္ဗ” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မိဇ္ဇဝဋ်သင်္ကယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် မိဇ္ဇဝဋ်သင်္ကယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၃ - အာလမ္မဏဒါယကဝဂ် ===

၉ - သုကတာဝေဠိယထေရအပဒါန်

၄၃။ ထိုအခါ၌ ငါသည် အမည်အားဖြင့် အသိတဟု ထင်ရှားသော ပန်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါသည် နားသွယ်ပန်းကို ယူပြီးလျှင် ဘုရင်မင်းမြတ်အား ဆက်သခြင်းငှါ သွား၏။

၄၄။ (ထိုအခါ) မင်းထံသို့ မရောက်မီ သိခိမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ (ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော်) ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်လန်းသော စိတ်ဖြင့် သိခိမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့၏။

၄၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ နားသွယ်ပန်းကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်း ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ငါးကမ္ဘာထက်၌ အလွန်များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဝေဘာရ” အမည်ရှိသော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုကတာဝေဠိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သုကတာဝေဠိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၃ - အာလမ္မဏဒါယကဝဂ် ===

၁၀ - ဧကဝန္ဓနိယတ္ထေရအပဒါန်

၄၈။ ငါသည် (အမျိုးအားဖြင့်) မြတ်သော (ဂုဏ်အားဖြင့်) မြတ်သော လုံ့လ ရှိတော်မူသော အောင်အပ်ပြီးသော ရန်ရှိတော်မူသော ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားကို ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ရှိခိုး၏။

၄၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ (ရှိခိုးမှု) ကုသိုလ်ကံကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် (ဘုရားအား) ရှိခိုးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၀။ (ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ) နှစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဝိကတာနန္ဒ” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၅၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကဝန္ဓနိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ဧကဝန္ဓနိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက် အာလမ္မဏဒါယကဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၂၄ - ဥဒကာသနဝဂ် ===

၁ - ဥဒကာသနဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ

၁။ ငါသည် မြတ်သော အကျိုးကိုရခြင်းငှါ အရံတံခါးမှ ထွက်၍ ပျဉ်ချပ်ကို ခင်းခဲ့၏။ သောက်ရေကို လည်း တည်ထားခဲ့၏။

၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နေရာပျဉ်ခင်းခြင်း၊ သောက်ရေ တည်ထားခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အဘိသာမ” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥဒကာသနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဥဒကာသနဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

၂ - ဘာဇနပါလကတ္ထေရအပဒါနိ

၅။ ထိုအခါ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့၌ အိုးထိန်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ၌ ရဟန်းသံဃာ၏ သပိတ်ကို စောင့်ရှောက်ခဲ့၏။

၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သပိတ်ကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သပိတ်ကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ငါးဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အနန္တဇာလိ” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဘာဇနပါလကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဘာဇနပါလကတ္ထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၄ - ဥဒကာသနဝဂ် ===

၃ - သာလပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၉။ ငါသည် အရုဏဝတီမြို့၌ မုန့်သည် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ငါသည် မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော် မူပြီးသော သိခီမြတ်စွာဘုရားကို ငါ၏ အိမ်တံခါး (အနီး) ၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ခဲ့ရ၏။

၁၀။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သပိတ်တော်ကို ယူပြီးလျှင် ကောင်းစွာ ကြွသွားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် အင်ကြင်းပန်းကို ပေးလှူ၏။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် အင်ကြင်းပန်းကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အင်ကြင်းပန်းကို ပေးလှူ ခဲ့ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အမိတဉ္စလ” မည်သော စကြာမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သာလပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် သာလပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၄ - ဥဒကာသနဝဂ် ===

၄ - ကိလဉ္ဇဒါယကထေရအပဒါန်

၁၄။ ထိုအခါ ငါသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းသော တိဝရာပြည်၌ ကျူထရံသည် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ လောက၌ ထွန်းလင်း တောက်ပတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၌ ကြည်ညိုသော လူအပေါင်းသည်-

၁၅။ မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းငှါ ဖျာကို ရှာဖွေလျက် ရှိ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်မှုကို ပြုကုန်သော သူတို့အား ဖျာကို ပေးလှူခဲ့၏။

၁၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ အကြင်ဖျာလှူခြင်းကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဖျာကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၇။ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “ဇလဒ္ဓရ” မည်သော စကြာမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကိလဇ္ဇဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ကိလဇ္ဇဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၄ - ဥဒကာသနဝဂ် ===

၅ - ဝေဒိကာရကထေရ်အပဒါန်

၁၉။ ငါသည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သော သခွတ်ပင်ဗောဓိ၌ ကြည်ညိုဝမ်း မြောက်သော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပွတ်တိုင်ကို ပြုစေခဲ့၏။

၂၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ပွတ်တိုင်ကို ပြုစေခဲ့ရသော အခါမှစ၍
အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပွတ်တိုင်ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ
တည်း။

၂၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်
သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သူရိယဿမ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝေဒိကာရကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဝေဒိကာရကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၄ - ဥဒကာသနဝဂ် ===

၆ - ဝဏ္ဏကာရထွေရအပဒါန်

၂၃။ ထိုအခါ ငါသည် အရုဏဝတီမြို့၌ ပန်းဆိုးသမား ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ငါသည် စေတီ၌ (ရှိသော) ပုဆိုး ဘဏ္ဍာအဝတ်တို့ကို အရောင်အမျိုးမျိုးကို ဆိုးခဲ့၏။

၂၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ အကြင် ဆေးရောင်ကို ဆိုးခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဆေးရောင်ကို လှူခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၂၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဝဏ္ဏသမ” အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၂၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝဏ္ဏကာရမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဝဏ္ဏကာရထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၄ - ဥဒကာသနဝဂ် ===

၇ - ပိယာလပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန်

၂၇။ ရှေးအခါက ငါသည် ငှက်စသည်တို့၏ တွန်မြူးရာဖြစ်သော တော၌ သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ပွင့်နေသော လွန်ပင်ကို မြင်၍ ဆွတ်ခူးပြီးလျှင် ငါသည် မြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူရာ ခရီး၌ ပစ်ချပူဇော်ခဲ့၏။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပိယာလပုပ္ဖိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ပိယာလပုပ္ဖိယထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၄ - ဥဒကာသနဝဂ် ===

၈ - အဗ္ဗယာဂဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၀။ မိမိအတတ်ပညာ၌ ကျွမ်းကျင်သော ငါသည် တောသို့ သွားခဲ့၏။ (ထိုအခါ) ငါသည် မြတ်စွာဘုရား ကြွသွားတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၍ သရက်သီး အလှူကို လှူခဲ့၏။

၃၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သရက်သီး အလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သရက်သီးကို လှူခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၃၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဗ္ဗယာဂဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် အဗ္ဗယာဂဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၄ - ဥဒကာသနဝဂ် ===

၉ - ဇေတိကာရကတ္ထေရအပဒါန်

၃၃။ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အတ္ထဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည် ရှိသော် မြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော်မြတ်၌ အကျည် (ပန်းတင်ခုံ) မြှင့်ခြင်းကို ပြုလုပ် ပြင်ဆင်ခဲ့၏။

၃၄။ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာ ကမ္ဘာထက်၌ ကောင်းမှုကံကို ပြုလုပ်ခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အကျည် (ပန်းတင်ခုံ) ပြုပြင်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၃၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဇေတိကာရကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဇေတိကာရကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၄ - ဥဒကာသနဝဂ် ===

၁၀ - ဝါသိဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၆။ ရှေးအခါက ငါသည် တိဝရာပြည်မြတ်၌ ပန်းပဲသမား ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါသည် ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော မြတ်စွာဘုရားအား ပဲခွပ်တစ်ခုကို ပေးလှူခဲ့၏။

၃၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပဲခွပ်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပဲခွပ်လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝါသိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ဝါသိဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ဆယ့်လေးခုမြောက် ဥဒကာသနဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၅ - တုဝရဒါယကဝဂ် ===

၁ - တုဝရဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁။ ငါသည် ရှေးအခါက ငှက်စသည်တို့၏ တွန်မြူးရာဖြစ်သော တော၌ သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) ငါသည် ကတုံကနက်စေ့ကို ယူ၍ လှော်ပြီးလျှင် သံဃာအား ပေးလှူခဲ့၏။

၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကတုံကနက်စေ့ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကတုံကနက်စေ့ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တုဝရဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော တုဝရဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၁။ အင်္ဂတိုင်းရှိ တုဝရမြစ်အနီး၌ ပေါက်ရောက်သော အစေ့ ဖြစ်သည်။ ကတုံကနက်စေ့လည်း ဟူလို။ အဋ္ဌကထာ၌ ‘မဂ္ဂကလာယ သဒိသ’ ဟု ဖွင့်သဖြင့် ပဲနောက်၊ ကုလားပဲတို့နှင့် တူသော ပဲစေ့တစ်မျိုး ဟု ယူဆရ၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၅ - တုဝရဒါယကဝဂ် ===

၂ - နာဂကေသရိယတ္ထေရအပဒါန်

၄။ ငါသည် လေးကို ညှို့နှင့် တစ်ပေါင်းတည်း ပြုလုပ်၍ တောသို့ ဝင်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) အောက်သို့ အရွက်ကြွေကျ၍ ကောင်းစွာ ပေါက်သော ကံ့ကော်ဝတ်ဆံကို မြင်၍ -

၅။ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ယူပြီးလျှင် ဦးခေါင်းထက်၌ လက်အုပ်ချီလျက် လောက၏ အဆွေဖြစ်တော် မူသော တိဿမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းတင်ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၇။ ခုနစ်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “ကေသရ” အမည်ရှိကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန် ၏။

၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နာဂကေသရိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် နာဂကေသရိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၅ - တုဝရဒါယကဝဂ် ===

၃ - နဠိနကေသရိယထေရ်အပဒါန်

၉။ ငါသည် ဇာတဿရရေအိုင်၏ အလယ်၌ ရေကြက် ဖြစ်၍ နေ၏။ (ထိုအခါ) ငါသည် နတ်ထက်
နတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ကောင်းကင်၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၁၀။ (ဖူးမြင်ရသော်) နှုတ်သီးဖြင့် ကြာပန်းကို ယူပြီးလျှင် အထူးကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် လောက၏
အဆွေဖြစ်တော်မူသော တိဿမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းတင်ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး
လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ
တည်း။

၁၂။ ခုနစ်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ
အင်အားရှိသော “ကေသရ” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ ဖူးကုန်၏။

၁၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နဠိနကေသရိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် နဠိနကေသရိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၅ - တုဝရဒါယကဝဂ် ===

၄ - ဝိရဝပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၁၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာတစ်ထောင်တို့နှင့် တကွ ကြွသွားတော်မူ၏။ (ထိုအခါ) ငါသည် ဝိရဝမည်သော ပန်းကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝိရဝပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဝိရဝပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၅ - တုဝရဒါယကဝဂ် ===

၅ - ကုဋိဓူပကထေရအပဒါန်

၁၇။ ငါသည် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၏ ဂန္ဓကုဋိတိုက်စောင့် ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါသည် ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ အခါအားလျော်စွာ မိမိလက်တို့ဖြင့် နံ့သာအခိုးလွှတ်၍ ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ နံ့သာအခိုးထုံမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် နံ့သာအခိုးကို ပေးလှူခဲ့ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကုဋိဓူပကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ကုဋိဓူပကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၅ - တုဝရဒါယကဝဂ် ===

၆ - ပတ္တဒါယကထေရအပဒါန်

၂၀။ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို လွန်စွာ ဆုံးမတော်မူသဖြင့် ဖြောင့်မတ်သည် ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် သပိတ်အလှူကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ သပိတ်လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သပိတ်ကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပတ္တဒါယကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ပတ္တဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၅ - တုဝရဒါယကဝဂ် ===

၇ - ဓာတုပူဇကထေရအပဒါန်

၂၃။ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်ရှိသော် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဓါတ်တော်တစ်ဆူကို ငါသည် ရခဲ့၏။

၂၄။ ငါသည် နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၏ ထိုဓာတ်တော်ကို ယူပြီးလျှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိသော မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့ ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၂၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဓာတ်တော်ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဓာတ်တော်ကို လုပ်ကျွေး ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဓာတုပူဇကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဓာတုပူဇကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၅ - တုဝရဒါယကဝဂ် ===

၈ - သတ္တလိပုပ္ဖုပုဇကတ္ထေရအပဒါန်

၂၇။ ထိုအခါ ငါသည် မိုးစွေပန်း ခုနစ်ပွင့်တို့ကို ဦးခေါင်း၌ တင်ပြီးလျှင် လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ မိုးစွေပန်းပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သတ္တလိပုပ္ဖုပုဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် သတ္တလိပုပ္ဖုပုဇကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၅ - တုဝရဒါယကဝဂ် ===

၉ - ဗိမ္ဗိဇာလိယတ္ထေရအပဒါန်

၃၀။ မိမိအလိုလို ဖြစ်၍ အမြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်လည်းဖြစ်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် သစ္စာလေးပါးကို ဖော်ပြတော်မူ၏။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း ထွန်းပြတော်မူ၏။

၃၁။ ထိုအခါ၌ ငါသည် လိပ်ဆူးရွှေပွင့်တို့ကို အမျိုးမျိုးပြု၍ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်ရှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ကိဉ္ဇကေသရ” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် လေးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၃၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗိမ္ဗိဇာလိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဗိမ္ဗိဇာလိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၅ - တုဝရဒါယကဝဂ် ===

၁၀ - ဥဒ္ဓါလကဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၄။ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော ကကုဓမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားသည် တောမှ ထွက်၍ မြစ်ကြီးသို့ (မဟာနဒီမြစ်သို့) အစဉ်ရောက်တော်မူ၏။

၃၅။ ထိုအခါ ငါသည် ငုရွှေပန်းကို ယူပြီးလျှင် ဖြောင့်မတ်စွာ စောင့်စည်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပေးလှူခဲ့၏။

၃၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငုရွှေပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥဒ္ဓါလကဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ဥဒ္ဓါလကဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ဆယ့်ငါးခုမြောက် တုဝရဒါယကဝဂ် ပြီး၏။

၁။ “ကကုသန္ဓဿ ဘဂဝတော” ဟု အဋ္ဌကထာ ဆို၏။ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ဟူသော စကားနှင့် ဆန့်ကျင်လှသည်။ “သယမ္ဘူ အပရာဇိတော” ဟူသော ပုဒ်ကို ဘုရားဟုသာ ပေးသင့်သည်။ ကကုဓဘုရားဟူ၍ မရှိသဖြင့် ဤ၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဟုသာ ထားသည်။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၂၆ - ထောမကဝဂ် ===

၁ - ထောမကထွေရအပဒါနိ

၁။ ငါသည် နတ်ပြည်၌ တည်ရှိစဉ် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို နာယူခဲ့၍ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်ရကား ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို မြွက်ဆိုခဲ့၏-

၂။ ယောက်ျားအာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ အရှင်ဘုရားသည် သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို ဟောတော်မူလျက် လူများ အပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူပါပေ၏။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ချီးကျူးစကားကို ပြောဆိုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် (ဘုရားကို) ချီးကျူးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ထောမကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ထောမကထွေရအပဒါနိ ပြီး၏။

၂ - ဧကာသနဒါယကထွေရအပဒါနိ

၅။ ငါသည် ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ လွန်ကဲသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုလိုသည်ဖြစ်၍ နတ်၏ အသွင်ကို စွန့်၍ မယားနှင့်တကွ ဤလူ့ပြည်သို့ လာခဲ့၏။

၆။ (ထိုအခါ) ဒေဝလအမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကသည် ရှိ၏။ ထိုမထေရ်အား ငါသည် အလွန်ကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် ဆွမ်းကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆွမ်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကာသနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဧကာသနဒါယကထွေရအပဒါနိ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၆ - ထောမကဝဂ် ===

၃ - စိတကပူဇေယျထေရာပဒါန်

၉။ မိမိအလိုလို ဖြစ်တော်မူသော ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော အာနန္ဒာမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် လူသူမရှိသော ငှက်တို့၏ တွန်မြည်ရာဖြစ်သော တောအတွင်း၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ၏။

၁၀။ ထိုအခါ ငါသည် နတ်ပြည်မှ ဤလူ့ပြည်သို့ လာ၍ ထိုအရပ်၌ ထင်းပုံကို ပြုလုပ်ပြီးလျှင် အလောင်းတော်ကို မီးသဂြိုဟ်ခဲ့၏။ ငါသည် ပူဇော်မှုကိုလည်း ပြုခဲ့၏။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စိတကပူဇေယျထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် စိတကပူဇေယျထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၄ - တိစမ္မကပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၁၃။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌ ဝိကတမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုတောင်၏ အလယ်၌ ပွားများအပ်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိသော ရဟန်းသည် သီတင်းသုံးတော်မူ၏။

၁၄။ ငါသည် ထိုရဟန်း၏ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ဖူးမြင်ရ၍ အလွန်ကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် စကားဝါပန်းသုံးပွင့်ကို ယူ၍ ကြံမြောက် (ပူဇော်) ခဲ့၏။

၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ စကားဝါပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ ငါသည် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိစမ္မကပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် တိစမ္မကပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၆ - ထောမကဝဂ် ===

၅ - သတ္တပါဋုလိယထေရအပဒါန်

၁၇။ ‘မဟာလေ့ကားပန်းကဲ့သို့’ တောက်ပတော်မူသော၊ တောင်ကြား၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ ထိုအခါ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား သခွတ်ပန်း ခုနစ်ပွင့်တို့ကို တင်လှူ ခဲ့၏။

၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သတ္တပါဋုလိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် သတ္တပါဋုလိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၆ - ထောမကဝဂ် ===

၆ - ဥပါဟနဒါယကထေရအပဒါန်

၂၀။ ငါသည် စန္ဒနမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ သားဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ငါသည် ဖိနပ်တစ်ရံကို ပေးလှူ ခဲ့၏။ (ထိုဖိနပ်ပေးလှူရသောကြောင့်) အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်အား သာဝကဗောဓိဉာဏ်ကို ပြည့်စုံပါ စေသတည်း (ဟု ဆုတောင်းခဲ့၏)။

၂၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဖိနပ်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဖိနပ် (လှူခြင်း)၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥပါဟနဒါယကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဥပါဟနဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၆ - ထောမကဝဂ် ===

၇ - မဇ္ဇရိပူဇကထေရအပဒါန်

၂၃။ ငါသည် ပန်းခိုင်ကို ပြုလုပ်၍ လမ်းခရီး၌ သွား၏။ (ထိုအခါ) ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သော ရဟန်းတို့ထက် မြတ်တော်မူသော (ဖုဿ) မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၂၄။ ငါသည် (ဖူးမြင်ရသော်) လွန်ကဲသော ဝီတိဖြင့် ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် (ပန်းခိုင်ကို) ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၂၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၂၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ့်သုံးကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော အမည် အားဖြင့် “ဇောတိယ” ဟု ထင်ရှားသော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဇ္ဇရိပူဇကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် မဇ္ဇရိပူဇကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၆ - ထောမကဝဂ် ===

၈ - ပဏ္ဍဒါယကထေရအပဒါန်

၂၈။ ငါသည် ဟိမဝန္တာတောင်၌ လျှော်တေသင်္ကန်းကို ဆောင်သော ဆားမပါသော သစ်ရွက်ကို စားသော မြတ်သော အကျင့် (ငါးပါးသီလ) တို့၌လည်း ကောင်းစွာ ကျင့်သုံးသော ရသေ့ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၉။ နံနက်စာ စားချိန်သို့ ရောက်လတ်သော် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာ တော်မူ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ထိုသစ်ရွက် (စားဖွယ်) ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၃၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ သစ်ရွက်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သစ်ရွက်ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၃၁။ နှစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “သဒတ္တိယ” မည်သော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဏ္ဍဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ပဏ္ဍဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၆ - ထောမကဝဂ် ===

၉ - ကုဋိဒါယကထေရ်အပဒါန်

၃၃။ တော၌ လှည့်လည်လေ့ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် သစ်ပင်ရင်း၌ နေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ငါသည် သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ဆောက်လုပ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်း ခဲ့၏။

၃၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ရှစ် ကမ္ဘာထက်၌ မြေအားလုံးကို အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်း တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏ဟု ဆိုအပ်ကုန်၏။

၃၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကုဋိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ကုဋိဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၆ - ထောမကဝဂ် ===

၁၀ - အဂ္ဂပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၃၇။ ငါသည် 'မီးကဲ့သို့' အရောင်ဖြင့် တောက်ပတော်မူသည်ဖြစ်၍ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း ရှိတော်မူသော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားကို တောင်ကြား၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၃၈။ ငါသည် အဂ္ဂဇမည်သော ပန်းကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၃၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၀။ နှစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော "အမိတောဂတ" မည်သော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၄၁။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဂ္ဂပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် အဂ္ဂပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ဆယ့်ခြောက်ခုမြောက် ထောမကဝဂ် ပြီး၏။

ထေရပဒါနိပါဠိတော်

=== ၂၇ - ပဒုမုက္ခိပဝဂ် ===

၁ - အာကာသုက္ခိပိယထေရအပဒါနိ

၁။ ငါသည် ဈေးအကြားခရီးလမ်း၌ ကြွသွားတော်မူသော ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း ရှိတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို (ဖူးမြင်ရ၏)။ ထိုအခါ ကြာပန်းနှစ်ပွင့်တို့ကို ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၂။ ငါသည် ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်ကို ဘုရားမြတ်၏ ခြေတော်တို့၌ ချထား (ပူဇော်) ခဲ့၏။ ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်ကို ယူ၍ ကောင်းကင်၌ ကြမြောက် (ပူဇော်) ခဲ့၏။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်ခြောက် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “အန္တလိက္ခကရ” မည်သော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အာကာသုက္ခိပိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော အာကာသုက္ခိပိယထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

၂ - တေလမက္ခိယထေရအပဒါနိ

၆။ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည် ရှိသော်ငါသည် ထိုအခါ၌ (မဟာလောကား) ဗောဓိပင်၏ ဝရန်တာ (ပွတ်တိုင်) ၌ ဆီကို လိမ်းကျံခဲ့၏။

၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဆီကို လိမ်းကျံခဲ့သောအခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီလိမ်းကျံခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိသော “သုစ္ဆဝိ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တေလမက္ခိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် တေလမက္ခိယထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၇ - ပဒုမုက္ခိပဝဂ် ===

၃ - အမုစန္ဒိယထေရာပဒါန်

၁၀။ ငါသည် တိဿမြတ်စွာဘုရား၏ မြေ၌ ပေါက်သော သစ်ပင်တကာတို့ထက် မြတ်သော (ပိတောက်) ဗောဓိပင်အား (ပန်းတို့ကို) လခြမ်းသဏ္ဍာန် (ပြုလုပ်၍) ပေးလှူခဲ့၏။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဗောဓိပင်ကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဒေဝလ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အမုစန္ဒိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် အမုစန္ဒိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၄ - ပဒီပဒါယကထေရာပဒါန်

၁၄။ ထိုအခါ ငါသည် နတ်သားဖြစ်၍ မြေသို့ သက်ဆင်းပြီးလျှင် ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်ရကား မိမိလက်တို့ဖြင့် ဆီမီးငါးတိုင်တို့ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဆီမီးတိုင်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆။ ငါးဆယ့်ငါးကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သမန္တစက္ခု” မည်သော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဒီပဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ပဒီပဒါယကထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၇ - ပဒုမုက္ခိပဝဂ် ===

၅ - ဗိဠာလိဒါယကထေရအပဒါန်

၁၈။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌ ရောမသမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုရောမသ တောင်ခြေ၌ ပွားများအပ်ပြီးသော ကုဋေရှိသော ကိလေသာငြိမ်းပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သီတင်းသုံးတော်မူ၏။

၁၉။ ငါသည် ပိန်းဥတို့ကို ယူပြီးလျှင် ကိလေသာ ငြိမ်းပြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းခဲ့၏။ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော မိမိအလိုလို ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

၂၀။ သင်သည် ငါ့အား အထူးကြည်လင်သောစိတ်ဖြင့် ပိန်းဥတို့ကို ပေးလှူအပ်၏။ (ထိုကောင်းမှုကြောင့်) ဘုံဘဝ၌ ဖြစ်သည်ရှိသော် သင့်အား အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေသတည်း (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂၁။ ငါသည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပိန်းဥကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပိန်းဥလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗိဠာလိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဗိဠာလိဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၆ - မစ္ဆဒါယကထေရအပဒါန်

၂၃။ ငါသည် စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်း အနီး၌ ဝန်လိုငှက် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုအခါ ကြီးမားသော ငါးကို ယူ၍ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၂၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ငါးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ငါးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မစ္ဆဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် မစ္ဆဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၇ - ပဒုမုက္ခိပဝဂ် ===

၇ - ဇဝဟံသကတ္ထေရအပဒါန်

၂၆။ (ငါသည်) စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်းအနီး၌ တောမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ငါသည် ကြွသွားတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို ကောင်းကင်၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၂၇။ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်လျက် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဇဝဟံသကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဇဝဟံသကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၈ - သဠလပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်

၃၀။ (ငါသည်) စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်းအနီး၌ ကိန္နရာ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုအခါ ရောင်ခြည်တော် ကွန်ရက်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၁။ (ဖူးမြင်ရလျှင်) လွန်ကဲသောပီတိဖြင့် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်းရှူးပန်းကို ယူပြီးလျှင် ငါသည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ကြံမြောက်ပူဇော်ခဲ့၏။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ထင်ရှူးပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင်အသျှင်သဠလပုပ္ဖိယမထေရ်သည်ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက်သဠလပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၇ - ပဒုမုက္ခိပဝဂ် ===

၉ - ဥပါဂတာသယထေရအပဒါန်

၃၄။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အလယ်၌ ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်သော အိုင်သည် ရှိ၏။ ငါသည် ထိုအိုင်၌ (သူတစ်ပါးတို့ကို) ညှဉ်းဆဲလေ့ရှိသော ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော ရက္ခိသ်ဘီလူး ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၅။ အစဉ် စောင့်ရှောက်တော်မူ၍ ကရုဏာ ရှိတော်မူသော လူတို့၏ ရှေ့သွား ထိုဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို သံသရာမှ ကယ်တင်တော်မူလိုသည် ဖြစ်၍ ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၃၆။ (ငါ၏ အထံသို့) ကြွလာတော်မူသော ကြီးမားသော လုံ့လ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ နတ်ထက် နတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို (ဖူးမြင်ရသဖြင့်) ငါသည် နေရာမှ ထွက်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးခဲ့၏။

၃၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး ခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၈။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥပါဂတာသယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဥပါဂတာသယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရဝါဒအဘိဓမ္မာ

=== ၂၇ - ပဒုမုက္ခိပဝဂ် ===

၁၀ - တရုဏိယထေရအဘိဓမ္မာ

၃၉။ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်သည် ဖြစ်၍ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် မြစ်ကမ်းအနီး၌ ရပ်တည်တော်မူ၏။

၄၀။ ထိုမြစ်မ၌ (တစ်ဖက်ကမ်းသို့) ပို့ဆောင်သောလှေ မရှိ၊ (ထိုအခါ ငါသည်) မြစ်မှ ထွက်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ပို့ဆောင်ခဲ့၏။

၄၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ပို့ဆောင်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကူးတို့ပို့ ဆောင်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၂။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တရုဏိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် တရုဏိယထေရအဘိဓမ္မာ ပြီး၏။

နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ခုမြောက် ပဒုမုက္ခိပဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၈ - သုဝဏ္ဏဝိဇ္ဇာဟနဝဂ် ===

၁ - သုဝဏ္ဏဝိဇ္ဇာဟနိယထေရအပဒါန်

၁။ ငါသည် မြတ်သော အကျိုးကို ရခြင်းငှါ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် တစ်ခုသော နေရာကို လည်းကောင်း၊ ခေါင်းအုံးကို လည်းကောင်း ပေးလှူခဲ့၏။

၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် (နေရာနှင့်တကွ) ခေါင်းအုံးကို ပေးလှူခဲ့ ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ခေါင်းအုံးကို ပေးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အသမ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုဝဏ္ဏဝိဇ္ဇာဟနိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော သုဝဏ္ဏဝိဇ္ဇာဟနိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၂ - တိလမုဋ္ဌိဒါယကထေရအပဒါန်

၅။ လောကထက် မြတ်သည် ဖြစ်၍ လူတို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိတော်မူ၍ အဘိညာဉ်စိတ် တန်ခိုးကြောင့် ပြီးသော ကိုယ်တော်ဖြင့် (ငါ၏အထံသို့) ကြွလာတော်မူ၏။

၆။ ငါသည် ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ကြွလာတော်မူစဉ် ရှိခိုးပြီးလျှင် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နှမ်းဆုပ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ နှမ်းဆုပ်အလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နှမ်းဆုပ် (လှူခြင်း)၏ အကျိုးပေ တည်း။

၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်ခြောက် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “တန္တိသ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိလမုဋ္ဌိဒါယကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် တိလမုဋ္ဌိဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၈ - သုဝဏ္ဏဝိဇ္ဇာဟနဝဂ် ===

၃ - စင်္စောဋကိယထေရာပဒါန်

၁၀။ (သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည်) မဟာသမုဒ္ဒရာကို မှီ၍ (တည်သော) တောင်ကြား၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ငါသည် (မြတ်စွာဘုရားထံသို့) ချဉ်းကပ်ရန် ပန်းကလပ် (ပန်းကတ်)ကို ပြုပြီးလျှင် ပေးလှူခဲ့၏။

၁၁။ ငါသည် သတ္တဝါအားလုံးကို သနား စောင့်ရှောက်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား ပန်းကလပ်ကို ပေးလှူခဲ့သောကြောင့် နတ်ပြည်၌ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး မွေ့လျော်ခဲ့ရ၏။

၁၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကလပ်ကို ပေးလှူသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပန်းကလပ်ကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စင်္စောဋကိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် စင်္စောဋကိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၄ - အပ္ပဉ္စနဒါယကထေရာပဒါန်

၁၄-၁၅။ ရာဂကင်းတော်မူသည် ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ကောင်းကင်သဖွယ် ငြိတွယ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ သံသရာချဲ့ ‘ပပစ္စ’ တရား ရှိတော်မူသော၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ ရှိတော်မူသော၊ မောဟအားလုံးကို လွန်မြောက်တော်မူပြီးသော၊ အလုံးစုံသော လောက၏ အစီးအပွားကို ရှာမှီးလေ့ ရှိတော်မူသော၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် ခြေနယ်ဆီကို ပေးလှူခဲ့၏။

၁၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး ခြေနယ်ဆီကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ခြေနယ်ဆီကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “စိရပု” မည်သော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အပ္ပဉ္စနဒါယကထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် အပ္ပဉ္စနဒါယကထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၈ - သုဝဏ္ဏဝိဇ္ဇာဟနဝဂ် ===

၅ - ဧကဉ္စလိကတ္ထေရအပဒါန်

၁၉။ ရေသဖန်းပင်အနီး၌ အမြဲခင်းအပ်သော သစ်ရွက်အခင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော ကိလေသာ မီး ငြိမ်းပြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား နေရာအရပ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂၀။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူသတ္တဝါတို့ကို အစိုးရတော်မူသည် ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသော တိဿမြတ်စွာဘုရားအား လက်အုပ်ချီမြှောက်၍ ပန်းအခင်းကို ခင်းလှူခဲ့၏။

၂၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းအခင်းကို ခင်းလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းအခင်းကို ခင်းလှူခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဧကဉ္စလိက” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကဉ္စလိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဧကဉ္စလိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၆ - ပေါတ္တကဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၂၄။ မြတ်သော ကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရှာမှီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ တရားကို လည်းကောင်း၊ သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း အာရုံပြု၍ အမြတ်ဆုံး အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား ငါသည် လျှော်တေ အဝတ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် လျှော်တေအဝတ်ကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပေါတ္တကဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ပေါတ္တကဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၈ - သုဝဏ္ဏဝိဇ္ဇာဟနဝဂ် ===

၇ - စိတကပူဇကတ္ထေရအပဒါန်

၂၇။ ငါသည် စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်းနားမှ အောက် (ဂင်္ဂါ) သို့ သွား၏။ ထိုအခါ ငါသည် သဲပုံစေတီကို တည်၍ (ထိုစေတီအား) မာလောပန်း ခုနစ်ပွင့်တို့ကို တင်လှူခဲ့၏။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ သဲပုံစေတီကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သဲပုံစေတီကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော “ပဋိဇဂ္ဂ” အမည်ရှိကုန်သော စကြာဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၃၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စိတကပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် စိတကပူဇကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၈ - အာလုဝဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၁။ ဟိမဝန္တာတောင်၌ သုဒဿနမည်သော မြစ်ကြီးရှိ၏။ ထိုမြစ်ကြီး၌ တင့်တယ်သော အရောင်ရှိသော ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော ရဟန္တာကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၂။ လွန်စွာ ငြိမ်သက်ခြင်း (သမာဓိ)နှင့် ယှဉ်သော ရဟန္တာကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် မဖြစ်စဖူး ထူးကဲကြည်လင်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မိမိလက်တို့ဖြင့် မျောက်ဥ (ပိန်းဥ) ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၃၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ မျောက်ဥကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မျောက်ဥကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အာလုဝဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် အာလုဝဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၈ - သုဝဏ္ဏဗိဗ္ဗောဟနဝဂ် ===

၉ - ဧကပုဏ္ဏရီကထေရအပဒါန်

၃၅။ ထိုအခါ၌ ကောင်းသော အကျင့် ရှိတော်မူသော အမည်အားဖြင့် “ရောမသ” ဟု ထင်ရှားသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ပွင့်တော်မူ၏။ ငါသည် (ထိုမြတ်စွာဘုရားအား) အထူး ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့် သရက်ဖြူသီးကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၃၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ သရက်ဖြူသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သရက်ဖြူသီးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကပုဏ္ဏရီကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဧကပုဏ္ဏရီကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၁၀ - တရဏီယထေရအပဒါန်

၃၈။ မညီညွတ်သော ခရီးလမ်းမ၌ လူအပေါင်း၏ ကူးသွားရန် အကျိုးငှါ ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍ ငါသည် မိမိလက်တို့ဖြင့် တံတားကို ပြုလုပ်ခဲ့၏။

၃၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ တံတားကို ပြုလုပ်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တံတားကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ငါးဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သမောဂဓ” စကြဝတေမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တရဏီယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် တရဏီယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ဆယ့်ရှစ်ခုမြောက် သုဝဏ္ဏဗိဗ္ဗောဟနဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၉ - ပဏ္ဍဒါယကဝဂ် ===

၁ - ပဏ္ဍဒါယကထေရအပဒါန်

၁-၂။ ငါသည် သစ်ရွက်အစာကိုသာ စားလျက် သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၌ နေ၏။ (ထိုအခါ) ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်နေသော ထင်ရှားရှိသော ငါ့ထံသို့ လောက၌ ထွန်းလင်း တောက်ပတော်မူသော အလုံးစုံသော လောက၏ ဆေးသမား ဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် ကြွလာတော်မူ၏။ သစ်ရွက်အခင်း၌ ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် သစ်ရွက်(ဟင်းရွက်ပြုတ်)ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ သစ်ရွက်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ ငါသည် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သစ်ရွက်ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၄။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဏ္ဍဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ပဏ္ဍဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၉ - ပဏ္ဍဒါယကဝဂ် ===

၂ - ဖလဒါယကထေရအပဒါန်

၅။ ‘မြင်းမိုရ်တောင်ကဲ့သို့’ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ မြေနှင့်တူသော သည်းခံခြင်း ရှိတော် မူသော (သိဒ္ဓတ္ထ) မြတ်စွာဘုရားသည် နိရောဓသမာပတ် (သမာဓိ) မှထ၍ ဆွမ်း အလို့ငှါ ငါ၏ အထံသို့ ရပ်တော်မူ၏။

၆။ (ထိုအခါ) ငါသည် သဖန်းခါးသီးကို လည်းကောင်း၊ ဆီးဖြူ (သျှိုသျှား)သီးကို လည်းကောင်း၊ သရက်၊ သပြေ၊ သစ်ဆိမ့်သီးကို လည်းကောင်း၊ ဆီးသီးကို လည်းကောင်း၊ ချေးသီးကို လည်းကောင်း၊ ဥသျှစ်သီးကို လည်းကောင်း၊ ဖက်သက်တရော်သီးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အသီးအလုံးစုံကို လည်းကောင်း -

၇။ အလုံးစုံသော လောကကို သနား စောင့်ရှောက်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား အလွန် ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် ပေးလှူခဲ့၏။

၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ သစ်သီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သစ်သီးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ငါးဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဧကဇ္ဈ” မည်သော စကြဝတေမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၁၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဖလဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၉ - ပဏ္ဍဒါယကဝဂ် ===

၃ - ပစ္စုဂ္ဂမနိယထေရ်အပဒါန်

၁၁။ ‘တော၌ ကျက်စားသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ နိသဘအာဇာနည်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တင့်တယ်သော ဖောက်ကြို့ပင် (ထောက်ကြို့ပင်) ကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ ကြွလာတော်မူသော၊ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော-

၁၂။ လောက၏ ဆီမီးတန်ဆောင်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော၊ လူအပေါင်း၏ သမားတော်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် အထူးကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် ခရီးဦး ကြိုဆိုခဲ့၏။

၁၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ခရီးဦး ကြိုဆိုခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သပရိဝါရ” ဟု အမည်ထင်ရှားသော စကြဝတေမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပစ္စုဂ္ဂမနိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ပစ္စုဂ္ဂမနိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၉ - ပဏ္ဍဒါယကဝဂ် ===

၄ - ဧကပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၁၆။ ငါသည် (မြို့၏) တောင်တံခါး၌ မြေဘုတ်ဘီလူး ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ‘နေမင်းကဲ့သို့’ ဝါဝင်းသော ရောင်ခြည်တော်ရှိတော်မူသော ကိလေသာ အညစ်အကြေး ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၇။ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အလုံးစုံသော လောက၏ အစီးအပွားကို ရှာမှီးတော်မူသော အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် ပန်းတစ်ပွင့်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား (ပန်း) ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဧကပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၅ - မဃဝပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၂၀။ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် နမ္မဒါမြစ် ကမ်းအနီး၌ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူ၏။ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်တော်မူ၏။ နောက်ကျခြင်း ရှိတော်မူမူ။

၂၁။ ထိုအခါ ငါသည် ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည် ရှိသော် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖက်ထုပ်ပန်း (မဃဝပန်း) ဖြင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော် ခဲ့၏။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား (ပန်း) ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဃဝပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် မဃဝပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၂၉ - ပဏ္ဍဒါယကဝဂ် ===

၆ - ဥပဋ္ဌာကဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ

၂၄။ လှူဒါန်းဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ် လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော၊ ရဟန္တာမြတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ် တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားကို ငါသည် လမ်းခရီး၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် (ဖူးမြင်ရ၏)။

၂၅။ ကျက်ပြီးသော အာဟာရ၌ ရောင့်ရဲတော်မူသော၊ အလုံးစုံသော လောက၏ အစီးအပွားကို ရှာမှီးတော်မူသော ထိုသိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် အလုပ်အကျွေးကို ပေးလှူ ခဲ့၏။

၂၆။ တရားအားလုံးကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလှူခံပြီး၍ ပြန်လည် ဆောက်နှင်း တော် မူခဲ့ပြီးနောက် ထိုနေရာမှ ထ၍ အရှေ့အရပ်သို့ ဖဲကြွတော်မူ၏။

၂၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ အလုပ်အကျွေးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အလုပ်အကျွေးကို ပေးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ငါးဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဗလသေန” အမည်ရှိသော စကြဝတေမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥပဋ္ဌာကဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဥပဋ္ဌာကဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

၇ - အပဒါနိယတ္ထေရအပဒါနိ

၃၀။ ငါသည် မြတ်သော သီလက္ခန္ဓစသော ကျေးဇူးကို ရှာမှီးလေ့ ရှိတော်မူကြကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အကြောင်းအရာကို မြွက်ဆိုခဲ့၏။ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ ဦးခေါင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မိမိလက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း ခြေတို့ကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၃၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အကြောင်းအရာကို မြွက်ဆို ခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာ ဘုရားတို့၏ အကြောင်းအရာကို မြွက်ဆိုခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အပဒါနိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် အပဒါနိယတ္ထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

ထေရဝါဒပဒါနိပိဋတော်

=== ၂၉ - ပဏ္ဍိတဝိသုဒ္ဓိကဝင် ===

၈ - သတ္တာဟပဗ္ဗဇိတတ္ထေရအပဒါနိ

၃၃။ (လူအပေါင်းသည်) ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်အပေါင်း (သံဃာတော်)ကို ရိုသေ မြတ်နိုး အပ်၏။ (ထိုအခါ) ငါသည် (စည်းစိမ်) ပျက်စီးခြင်းသို့ အစဉ်ရောက်ခဲ့၏။ ရှေ့အခါ၌လည်း (ငါ့အား) ဆွေမျိုးတို့၏ ပျက်စီးခြင်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၄။ ငါသည် ပျက်စီးခြင်းမှ ငြိမ်းအေးခြင်းငှါ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍ (ရဟန်းပြု၍) ထိုဘုရားရှင် သာသနာတော်၌ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို အလိုရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့် ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး အလွန်မွေ့လျော်ခဲ့၏။

၃၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ရဟန်းပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရဟန်း ပြုခဲ့ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “သုနိက္ခမ” ဟု ထင်ရှားကုန်သော စကြဝတေမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၃၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သတ္တာဟပဗ္ဗဇိတမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် သတ္တာဟပဗ္ဗဇိတတ္ထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၉ - ပဏ္ဍဒါယကဝဂ် ===

၉ - ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာယိကတ္ထေရအပဒါန်

၃၈။ ငါ၏ အမည်သည် ဝေဠုမိနိ မည်၏။ ထိုအခါ၌ ငါ၏ ဖခင်သည် ငါ၏ လက်ကို ဆွဲ၍ ငြိမ်သက်သော (သမာဓိရှိတော်မူသော) မြတ်စွာဘုရား အထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့၏။

၃၉။ ‘လောက၌ အမြတ်ဆုံး အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူကုန်သော ဤမြတ်စွာဘုရားတို့သည် ငါ့ကို ညွှန်ပြကုန်လတ္တံ့’ (ဟု နှလုံးသွင်း၍) ငါသည် ကြည်ညိုသည် ဖြစ်ရကား မိမိလက်တို့ဖြင့် ရိုသေစွာ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၄၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို လုပ်ကျွေးခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားတို့ကို လုပ်ကျွေး ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “သမဏုပဋ္ဌာက” မည်ကုန်သော စကြာမင်းတို့သည် လေးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၄၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာယိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာယိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂၉ - ပဏ္ဍဒါယကဝဂ် ===

၁၀ - ပုဗ္ဗင်္ဂမိယထေရာပဒါန်

၄၃။ မြတ်သော အကျိုးကို ရခြင်းငှါ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော အမျိုးသား ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည် ကြောင့်ကြမရှိကုန်ဘဲ ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ ငါသည် ထိုအမျိုးသားတို့၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင် ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၄။ ရာဂနှင့် တက္ခ ဘဝနှင့်လည်းတက္ခ ဖြစ်ကုန်သော ထိုအမျိုးသားတို့သည် ကြည်ညိုကုန်လျက် အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ခြင်း ရှိကုန်၊ နောက်ကျခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍ မိမိ လက်တို့ဖြင့် ရိုသေစွာ လုပ်ကျွေးကြကုန်၏။

၄၅။ ထွေးအန်ပြီးသော ကိလေသာ အပြစ်ရှိကုန်သော၊ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စ ရှိကုန်သော၊ အာသဝေါ မရှိကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်ကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ဖြန့်၍ နေကြကုန်၏။

၄၆။ ငါတို့သည် သတိရှေ့သွား ရှိကုန်လျက် သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူကုန်သော ထိုရဟန္တာနှင့် မြတ်စွာဘုရားတို့အား လုပ်ကျွေးခဲ့ခြင်းကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်ကုန်လတ်သော် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကုန်၏။

၄၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ သီလကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် စောင့်စည်းရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၄၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုဗ္ဗင်္ဂမိယထေရာပဒါန်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပုဗ္ဗင်္ဂမိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ဆယ့်ကိုးခုမြောက် ပဏ္ဍဒါယကဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၀ - စိတကပူဇနာဝဂ် ===

၁ - စိတကပူဇနာထေရာပဒါန်

၁။ ထိုအခါ ငါသည် အမည်အားဖြင့် “အဇိတ” ဟု ထင်ရှားသော ပုဏ္ဏား ဖြစ်ခဲ့၏။ အလှူဝတ္ထုကို ပူဇော်လိုသည်ဖြစ်၍ ပန်းအမျိုးမျိုးကို ဆောင်ယူခဲ့၏။

၂။ ငါသည် လောက၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရား၏ တောက်ပသော အလောင်းတော် ထင်းပုံကို တွေ့မြင်သဖြင့် ထိုပန်းကိုလည်း ဆောင်ယူ၍ အလောင်းတော် ထင်းပုံ၌ ကြံဖြန့်ပူဇော်ခဲ့၏။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “သုပဇ္ဇလိတ” မည်သော ထိုစကြဝတေမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စိတကပူဇနာမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော စိတကပူဇနာထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၂ - ပုပ္ဖဓာရကထေရာပဒါန်

၆။ ငါသည် လျှော်တေ သင်္ကန်းကို ဆောင်သော သစ်နက်ရေကို ဝတ်ရုံလှေရှိသော ရသေ့ ဖြစ်ခဲ့၏။ (ငါ့အား) အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ (ထို့ကြောင့် ငါသည်) လဝန်းကို သုံးသပ်နိုင်၏။

၇။ ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူသော လောက၌ ထွန်းလင်း တောက်ပတော်မူသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ ငါသည် ပင်လယ်ကသစ်ပန်းတို့ကို မြတ်စွာဘုရားအား (ထီးသဖွယ်) ဆောင်းမိုး (ကပ်လှူ) ခဲ့၏။

၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပန်းထီးကို ဆောင်းမိုးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ရှစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သမန္တဓာရက” မည်သော စကြဝတေမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုပ္ဖာရကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ပုပ္ဖာရကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၀ - စိတကပူဇော်ဝဂ် ===

၃ - ဆတ္တဒါယကထေရ်အပဒါန်

၁၁။ ထိုအခါ၌ ငါ၏ သားသည် ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက် ရဟန်းပြု၏။ ထိုငါ၏
သားသည်ကား သစ္စာလေးပါးကို သိသော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လျက် လောကသည် ပူဇော်အပ်သည်
ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလေ၏။

၁၂။ ငါသည် မိမိသားကို စူးစမ်း ရှာဖွေလိုသောကြောင့် နောက်မှ (သားထံသို့) လိုက်သွားခဲ့၏။
ရဟန္တာမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသော (ငါ့သား၏) မီးသဂြိုဟ်ရာ ထင်းပုံသို့ ငါသည်
ရောက်ခဲ့၏။

၁၃။ ထိုအခါ ထိုအရပ်၌ လက်အုပ်မြောက်ချီလျက် အလောင်းတော်ထင်းပုံကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ထီးဖြူကို
လည်း ယူ၍ တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၁၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ထီးဖြူကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်
လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ထီးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော
“မဟာရဟ” ဟု တူသော အမည်ရှိကုန်သော စကြဝတေမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဆတ္တဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဆတ္တဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၀ - စိတကပူဇော်ဝဂ် ===

၄ - သဒ္ဓသညကထေရအပဒါန်

၁၇။ နေတက်သည်ရှိသော် လောက၌ မြတ်သော သီလက္ခန္ဓစသော ကျေးဇူးကို ရှာမှီးလေ့ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ထင်ရှား ပွင့်တော်မူခြင်းသည် ဖြစ်၏ဟု မိုးသောက်ထအခါ၌ ပြန်ပြောသော အသံသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

၁၈။ ထိုအချိန်၌ ငါသည် ဘုရားဟူသော အသံကို ကြားရ၏။ သေခြင်းအနီးသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုကား မဖူးမြင်ရပေ၊ ဘုရားဟူသော အမှတ်ကိုကား အောက်မေ့နိုင်ခဲ့၏။

၁၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားဟူသော အမှတ်ကို ရခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၀။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သဒ္ဓသညကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် သဒ္ဓသညကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၀ - စိတကပူဇော်ဝဂ် ===

၅ - ဂေါသီသနိက္ခေပကထေရအပဒါန်

၂၁။ ကျောင်းအရံတံခါးမှ ထွက်၍ ငါသည် နွားဦးခေါင်းရိုးကို ခင်းခဲ့၏။ မိမိကုသိုလ်ကံကို ခံစားရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရှေးကောင်းမှု၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၂။ လေကဲ့သို့ လျင်သော အဟုန်ရှိသော အာဇာနည် သိန္ဓောမြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ လျင်မြန်သော ယာဉ်ရထားတို့သည် လည်းကောင်း (ငါ့အား ဖြစ်ကုန်၏)။ ဤအလုံးစုံကို ခံစားရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည်ကား နွားဦးခေါင်းရိုး ခင်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၃။ မြင့်မြတ်စွာ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ လယ်မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော သံဃာ၌ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုလုပ်အပ်သော ကုသိုလ်ကံသည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ (သာသနာပ၌ ပြုအပ်သော) တစ်ပါးသော ကုသိုလ်ကံသည် သံဃာ၌ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ၏ (တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍) တစ်စိတ်ကိုမျှ မမီနိုင်။

၂၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် နွားဦးခေါင်းခွံရိုး အခင်းကို ခင်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် နွားဦးခေါင်းရိုးကို ခင်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၅။ ခုနစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော တန်ခိုးကြီးမားသော သုပုတိဋ္ဌိတမည်သော စကြဝတေမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဂေါသီသနိက္ခေပကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဂေါသီသနိက္ခေပကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၀ - စိတကပူဇကဝဂ် ===

၆ - ပါဒပူဇကထေရ်အပဒါန်

၂၇။ ထိုအခါ ငါသည် ဟိမဝန္တာတောင်၌ ကိန္နရာ ဖြစ်ခဲ့၏။ ‘နေမင်းကဲ့သို့’ ဝါဝင်းသော အရောင် အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ကင်းသော မြူရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၂၈။ ထိုအခါ ငါသည် ငါ့ထံသို့ ကြွလာတော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်၌ စန္ဒကူးကို လည်းကောင်း၊ တောင်လေပန်းကို လည်းကောင်း ကြဲဖြန့် ပူဇော်ခဲ့၏။

၂၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ခြေတော်ကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ခြေတော်ကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၃၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပါဒပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ပါဒပူဇကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၀ - စိတကပူဇော်ဝဂ် ===

၇ - ဒေသကိတ္တကတ္ထေရအပဒါန်

၃၀။ ထိုအခါ ငါသည် “ဥပသာလက” အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား ဖြစ်ခဲ့၏။ ငှက်တို့၏ တွန်မြူးရာ ဖြစ်သော တောသို့ ဝင်တော်မူသော လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို (ဖူးမြင် ရ၏)။

၃၂။ လောက၏ ပူဇော်ဖွယ်ကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ ခြေတော်တို့၌ ရှိခိုးခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသော ငါ့ကို သိတော်မူပြီး၍ (ကြွသွား) ကွယ်ပျောက် တော်မူ၏။

၃၃။ ငါသည် တောမှ ထွက်၍ မြတ်စွာဘုရားကို အောက်မေ့ခဲ့၏။ ထိုအရပ်ကို ချီးကျူးခြင်းကြောင့် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။

၃၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ အရပ်ကို ချီးကျူးခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ချီးကျူးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဒေသကိတ္တကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဒေသကိတ္တကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၈ - သရဏဂမနိယတ္ထေရအပဒါန်

၃၆။ ထိုအခါ ငါသည် ဟိမဝန္တာတောင်၌ မုဆိုး ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၇။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ပြီးလျှင် အမှုကြီးငယ် (ဝေယျာဝစ္စ)ကို ပြုစုခဲ့၏။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည် ဖြစ်၍ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသို့လည်း ရောက်ခဲ့၏။

၃၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် (မြတ်စွာဘုရားကို) ကိုးကွယ် ဆည်းကပ် ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်း သည် သရဏဂုံ ဆောက်တည်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သရဏဂမနိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် သရဏဂမနိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၀ - စိတကပူဇော်ဝဂ် ===

၉ - အမွပိဏ္ဍိယထေရအပဒါန်

၄၀။ ငါသည် အမည်အားဖြင့် “ရောမသ” အမည် ရှိ၏။ “ဒါနဝ” ဟူ၍ ကျော်စောခဲ့၏။ ထိုအခါ ငါသည် မြတ်သော သီလစသော ကျေးဇူးကို ရှာမှီးတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား သရက်သီးခိုင် တို့ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သရက်သီးခိုင်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သရက်သီးခိုင် လှူရခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၄၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အမွပိဏ္ဍိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် အမွပိဏ္ဍိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၀ - စိတကပူဇော်ကဝင် ===

၁၀ - အနုသံသာဝကထွေရအပဒါန်

၄၃။ ဆွမ်းခံ လှည့်လည်တော် မူလာသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ဖူးမြင်ရ၏။ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား တစ်ယောက်ချို့ (တစ်ဇွန်း) မျှသော ဆွမ်းကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၄။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ရှိခိုးခဲ့၏။ မြင့်မြတ်သော အကျိုးကို ရခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့၏။

၄၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ (ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည်) မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးရ ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အနုသံသာဝကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် အနုသံသာဝကထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

သုံးဆယ်မြောက် စိတကပူဇော်ကဝင် ပြီး၏။

ကဏိကာရဝဂ္ဂဒသက ပြီး၏။

သုံးခုမြောက် မထေရ်တစ်ရာ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၁ - ပဒုမကေသရဝဂ် ===

၁ - ပဒုမကေသရိယတ္ထေရအပဒါန်

၁။ ငါသည် ရှေးအခါက ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအပေါင်းတို့၏ အနီး၌ မာတင်္ဂဆင်မျိုး ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့အား ကြည်ညိုသဖြင့် ပဒုမ္မာကြာဝတ်ဆံကို ကြံဖြန့်ပူဇော်ခဲ့၏။

၂။ ငါသည် ခါတွက်ပြီးသော ရာဂရိုကုန်သည် ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော် မူကြကုန်သော ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုရားမြတ်တို့၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေခဲ့၍ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကြာဝတ်ဆံကို ကြံဖြန့်ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဒုမကေသရိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ပဒုမကေသရိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၂ - သဗ္ဗဂန္ဓိယတ္ထေရအပဒါန်

၅။ ငါသည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ပန်းနံ့သာကို ပေးလှူခဲ့၏။ ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်၍ ဖြစ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားအား မြတ်သော ပိုးချည်အဝတ်ကို ပေးလှူခဲ့ဖူး၏။

၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ (နံ့သာပန်းနှင့်တကွ) ပိုးချည်အဝတ်ကို ပေးလှူ ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် (ပိုးချည် အဝတ်နှင့်တကွ) ပန်းနံ့သာလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုစေဋ” မည်သော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သဗ္ဗဂန္ဓိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် သဗ္ဗဂန္ဓိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၁ - ပဒုမကေသရဝဂ် ===

၃ - ပရမန္ဒဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၉။ ‘မဟာလောကားပန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တက်သစ်သော နေလှလင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ တောက်ပတော်မူသော လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူ၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၀။ ငါသည် လက်အုပ်ကို မြှောက်ချီ၍ မိမိအိမ်သို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဆောင်ပြီး လျှင် မွန်မြတ်သော ဆွမ်းကို ပေးလှူခဲ့၏။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ မွန်မြတ်သော ဆွမ်းကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မွန်မြတ်သော ဆွမ်းကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပရမန္ဒဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ပရမန္ဒဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၁ - ပဒုမကေသရဝဂ် ===

၄ - ဓမ္မသညကတ္ထေရအပဒါန်

၁၃။ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ သဒ္ဓတံပင် မဟာဗောဓိပူဇော်ပွဲသည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ (လူအပေါင်း အား) လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူ၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ‘သစ်ပင်၌ တည်တော်မူ သကဲ့သို့’ ထင်၏။

၁၄။ ထိုအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ ရဲရင့်သော စကားကို မိန့်မြွက်တော်မူလျက် သစ္စာလေးပါးတရားတော်ကို ဟောကြားပြသတော်မူ၏။

၁၅။ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း ညွှန်ပြတော်မူလျက် အကျယ်အားဖြင့်လည်း ဟောကြားတော်မူ၏။ ကိလေသာအဖုံးကို ဖွင့်လှစ်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူအပေါင်းကို (ကိလေသာမှ) ငြိမ်းအေး စေတော်မူ၏။

၁၆။ ငါသည် လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသည် ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည်စုံတော်မူသော ထိုဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရသောကြောင့် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် ဖဲသွား၏။

၁၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ တရားတော်ကို ကြားနာခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တရားနာခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်သုံး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော အမည်အားဖြင့် “သုတဝါ” ဟု ထင်ရှားသော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဓမ္မသညကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဓမ္မသညကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၁ - ပဒုမကေသရဝဂ် ===

၅ - ဖလဒါယကထေရ်အပဒါန်

၂၀။ ထိုအခါ ဘာဂီရထိမြစ်ကမ်းအနီး၌ သင်္ခမ်းကျောင်းသည် ရှိ၏။ ငါသည် သစ်သီးကို လက်စွဲလျက် ငဲ့ကွက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်းသို့ သွား၏။

၂၁။ ငါသည် ‘နေမင်းကဲ့သို့’ ဝါဝင်းသော အရောင်ရှိသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌ ဖူးမြင်ရ၏။ ငါ့အား ရှိသော သစ်သီးအားလုံးကို မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သစ်သီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သစ်သီးကို ပေးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဖလဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၁ - ပဒုမကေသရဝဂ် ===

၆ - သမ္ပသာဒကတ္ထေရအပဒါန်

၂၄။ ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးခြင်းသည် ဖြစ်ပါစေ သတည်း၊ အရှင်ဘုရားသည် ဆင်းရဲခပ်သိမ်းတို့မှ ကင်းလွတ်တော် မူပါပေ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ပျက်စီးခြင်း သို့ ရောက်လျက် ရှိပါ၏။ အရှင်ဘုရားသည် ထိုအကျွန်ုပ်၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူပါလော့။

၂၅။ လောက၌ အတုမရှိသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသူအား ဟောကြားတော်မူ၏။ သံဃာတော်သည် မဟာသမုဒ္ဒရာနှင့် တူပေ၏။ မနှိုင်းရှည့်အပ်သော ဂုဏ်ရှိပေ၏။ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပေ၏။

၂၆။ သင်သည် ကိလေသာမြူ ကင်းသော၊ လယ်မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော၊ အဆုံးမရှိသော အကျိုးကို ပေးနိုင်သော ထိုသံဃာ၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၍ ကောင်းသော မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုး ကြံချလေ လော့။

၂၇။ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော၊ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ငါ့အားသာလျှင် ဆုံးမတော်မူ၍ ဟင်းလင်း အပြင်ဖြစ်သော ကောင်းကင် သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။

၂၈။ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွသွားတော်မူ၍ မကြာမီ ငါသည် သေခြင်းသို့ ရောက်လျက် တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၉။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ကိလေသာမြူကင်းသော၊ လယ်မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော၊ အဆုံး မရှိသော အကျိုးကို ပေးတတ်သော သံဃာတော်၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေသောကြောင့် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။

၃၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ (သံဃာ၌) ကြည်ညိုမှုကို ရခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် (သံဃာ၌) ကြည်ညိုခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၃၁။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သမ္ပသာဒကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် သမ္ပသာဒကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၁ - ပဒုမကေသရဝဂ် ===

၇ - အာရာမဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၂။ ငါသည် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၏ (အကျိုးငှါ) အရံကို စိုက်ပျိုးခဲ့၏။ ထူထပ်သော အရိပ်ရှိကုန်သော သစ်ပင်တို့၌ ငှက်တို့ နားနေကုန်စဉ်-

၃၃။ ပေးလှူဖွယ်ပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို အရံသို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့၏။

၃၄။ ထိုအခါ ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်လန်းသော စိတ်ဖြင့် အသီးနှင့် အပွင့်ကို ပေးလှူခဲ့၏။ ထို့နောက် ကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင် ထိုတောကို မြတ်စွာဘုရားသို့ ညွတ်စေ၏။ (လှူဒါန်း ခဲ့၏)။

၃၅။ အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် (မြတ်စွာဘုရားအား) တောကို ပေးလှူခဲ့၏။ ဘဝကြီးငယ်၌ ဖြစ်သည်ရှိသော် ငါ့အား အကျိုးတရားသည် ဖြစ်ထွန်း၏။

၃၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ အရံကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အရံလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “မုဒုသီတလ” မည်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ်တိုင် တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၃၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အာရာမဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် အာရာမဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၁ - ပဒုမကေသရဝဂ် ===

၈ - အနုလေပဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၉။ ငါသည် အတ္ထဒသီမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကကို ဖူးမြင်ရ၏။ သိမ်အကျိုးငှါ အမှုသစ်ကို ပြုနေသော (ရဟန်း) ထံသို့ ငါသည် ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၄၀။ အမှုသစ် ပြီးသည်ရှိသော် ငါသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှု စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော အမြတ်ဆုံး သံဃာတော်၌ ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အင်္ဂတေလိမ်းကျခြင်း ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၁။ (ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ) တစ်ထောင့်ရှစ်ရာ ကမ္ဘာထက်၌ (အင်္ဂတေလိမ်းကျခြင်း) အမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အင်္ဂတေ လိမ်းကျ ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အနုလေပဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် အနုလေပဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၉ - ဗုဒ္ဓသညကတ္ထေရအပဒါန်

၄၃။ များစွာသော အရောင်၊ ဝါဝင်းသော အရောင်ရှိသည် ဖြစ်၍ တက်သစ်စ နေလုလင်သဖွယ် ဖြစ်သော ငြိမ်သက်စွာ တောအတွင်းသို့ ကြွသွားတော်မူသော လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော-

၄၄။ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် အိပ်မက်ဖြင့် ဖူးမြင်ရ၏။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၍ သုဂတိဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၄၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားဟူသော အမှတ်သညာကို ရခဲ့သော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားဟူသော အမှတ် သညာ၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗုဒ္ဓသညကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဗုဒ္ဓသညကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၁ - ပဒုမကေသရဝဂ် ===

၁၀ - ပဗ္ဗာရဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၄၇။ ငါသည် ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏ လိုဏ်ဂူကို သုတ်သင်ခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ သုံးဆောင်တော်မူခြင်းငှါ ရေအိုးကိုလည်း တည်ထားခဲ့၏။

၄၈။ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူသော ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား ထိုစကားကို မိန့်ကြားတော်မူ၏။ မြားကျတစ်ထောင်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘုံဆင့်တစ်ရာရှိသော တံခွန် (အလံ) များစွာရှိသော ရွှေဖြင့်ပြီးသော-

၄၉။ ထိုပြာသာဒ်သည် (သင့်အား) ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့၊ များစွာသော ရတနာသည်လည်း ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့၊ ငါသည် လိုဏ်ဂူအလှူကို ပေးလှူသောကြောင့် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။

၅၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သုသုဒ္ဓ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၅၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ မြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဗ္ဗာရဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပဗ္ဗာရဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

သုံးဆယ့်တစ်ခုမြောက် ပဒုမကေသရဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၂ - အာရက္ခဒါယကဝဂ် ===

၁ - အာရက္ခဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁။ ငါသည် ဓမ္မဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏ (အရံ၌) စည်းစောင်းရန်းကို ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ငါသည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား အစောင့်အရှောက်ကိုလည်း ပေးလှူခဲ့၏။

၂။ (ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ) ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့၏။ ထိုကောင်းမှု အထူးကြောင့် ငါသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အာရက္ခဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော အာရက္ခဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၂ - ဘောဇနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၄။ ‘ကောင်းစွာ ပေါက်ရောက်သော အင်ကြင်းပင်ပျိုကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မြင့်တက်သော ဒန့်သလွန်ပင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ သက်တန့်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ မြတ်စွာဘုရားသည် အခါခပ်သိမ်း တင့်တယ်တော်မူပါပေ၏။

၅။ ငါသည် နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ သီလက္ခန္ဓစသော ကျေးဇူးကို ရှာမှီးတော်မူသော ထိုဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားအား အထူးကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် ဘောဇနကို ပေးလှူခဲ့၏။

၆။ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ထိုကောင်းမှုကို အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသော သံသရာဘဝ၌ သင့်အား အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေသတည်း (ဟု အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏)။

၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ (ဘောဇနကို) ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဘောဇနကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အမိတ္တက” မည်သော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဘောဇနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဘောဇနဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၂ - အာရက္ခဒါယကဝဂ် ===

၃ - ဂတသညကထွေရအပဒါန်

၁၀။ ငါသည် မရေးခြစ်အပ်သော၊ လေတို့၏ သွားရာလမ်းကြောင်း ဖြစ်သော၊ ခြေရာ မရှိသော ကောင်းကင်ဖြင့် နတ်ပြည်သို့ ကြွသွားတော်မူစဉ် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်လိုက်ရ၏။

၁၁။ ထိုအခါ လေ၏ အဟုန်ကြောင့် လှုပ်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ သင်္ကန်းတော်ကို မြင်ရခြင်း ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကြွသွားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း ငါ့အား နှစ်သက်မှုသည် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။

၁၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားဟူသော အမှတ်သညာကို ရခဲ့သော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားဟူသော အမှတ်သညာ ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၃။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဂတသညကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဂတသညကထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၂ - အာရက္ခဒါယကဝဂ် ===

၄ - သတ္တပဒုမိယထွေရအပဒါန်

၁၄။ နေသာဒမည်သော ပုဏ္ဏားဖြစ်သော ငါသည် မြစ်ကမ်းအနီး၌ ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့ဖြင့် သင်္ခမ်း ကျောင်းကို သုတ်သင်၍ (တန်ဆာဆင်၍) နေ၏။

၁၅။ ထိုအခါ လောကရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူ၍ ရွှေအဆင်းရှိတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို ကောင်းကင် (လမ်းခရီး) ဖြင့် ကြွသွားတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၍ ငါ့အား ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၆။ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူ၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ခရီးဦး ကြိုဆို၍ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ပင့်ဆောင်ပြီးလျှင် မြတ်သော ကြာပန်းတို့ဖြင့် ကြံဖြန့် ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ကြာပန်းကို ကြံဖြန့် ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ကြာပန်း ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ့်သုံးကမ္ဘာ (ခုနစ်ခုမြောက်ကမ္ဘာ) ထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “ပါဒပဝရ” မည်ကုန်သော စကြဝတေး မင်းတို့သည် လေးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သတ္တပဒုမိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် သတ္တပဒုမိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၂ - အာရက္ခဒါယကဝဂ် ===

၅ - ပုပ္ဖါသနဒါယကထေရ်အပဒါန်

၂၀။ ‘ဝါဝင်းသော အရောင်ရှိသော နေမင်းကဲ့သို့’ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း ရှိတော်မူသော ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို မနီးမဝေးအရပ်ဖြင့် ကြွသွားတော်မူစဉ် (ဖူးမြင်ရ၏)။

၂၁။ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ခရီးဦးကြိုဆို၍ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ကြွစေတော်မူပြီးလျှင် အလွန် ကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် ငါသည် ပန်းမွေ့ရာကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂၂။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၍ ထိုကောင်းမှုကို (နိဗ္ဗာန်သို့) ရှေးရှုညွတ်စေခဲ့၏။

၂၃။ မိမိအလိုလို ဖြစ်တော်မူသော ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော မြတ်စွာဘုရား၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံသည် ငါ့အား ရှိပေ၏။ ထိုကောင်းမှုကံ အားလုံးကြောင့် သာသနာတော်၌ ကိလေသာ အညစ်အကြေး ကင်းစင်သူ ဖြစ်ရပါလို၏ (ဟု ညွတ်စေခဲ့၏)။

၂၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ ပန်းမွေ့ရာကို ပေးလှူခဲ့၏။ ထိုအခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းမွေ့ရာလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုပ္ဖါသနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ပုပ္ဖါသနဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၂ - အာရက္ခဒါယကဝဂ် ===

၆ - အာသနသန္တဝိကထေရအပဒါန်

၂၆။ လောက၏ အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရား၏ ဥတ္တမမည်သော စေတီတော်သည် ရှိ၏။ ငါသည် ထိုအခါ လူတို့၏ သွားလာလှုပ်ရှားခြင်း ကင်းသော လူသံ တိတ်ဆိတ်သော တော၌ လမ်းမှားသည်ဖြစ်၍ လှည့်လည်၏။

၂၇။ ငါသည် တောမှ ထွက်သည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရား၏ နေရာကို တွေ့မြင်အပ်ပေ၏။ (ထိုအခါ) လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ (ကိုယ်ဝတ်ကိုတင်၍) လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့၏။

၂၈။ ငါသည် လောက၏ ရှေ့သွား အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို နေ့အဖို့ပတ်လုံး ချီးကျူးပြီးလျှင် ရွှင်လန်းသည် ဖြစ်၍ ရွှင်လန်းသော စိတ်ဖြင့် ဤစကားကို မြွက်ဆိုခဲ့၏ -

၂၉။ ယောက်ျားအာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ လုံ့လကြီးတော် မူသော လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား သည် တရားအလုံးစုံကို သိတော်မူပါပေ၏။

၃၀။ ငါသည် သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားကို (အာရုံ) အမှတ်ပြုသဖြင့် ချီးကျူးပြီးလျှင် နေရာတော်ကို ရှိခိုး၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုသွား၏။

၃၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဟောပြောတတ်သော သူတို့ထက် မြတ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ချီးကျူးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နှစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ် သည့် ဗိုလ်ပါအင်အား ရှိကုန်သော “အတုလ” မည်သော ထိုစကြဝတေးမင်းတို့သည် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၃၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အာသနသန္တဝိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

မြောက်ခုမြောက် အာသနသန္တဝိကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၂ - အာရက္ခဒါယကဝဂ် ===

၇ - သဒ္ဓသညကထေရအပဒါန်

၃၄။ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်အပေါင်း ခြံရံလျက် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေတော် မူပြီးလျှင် -

၃၅။ ချိုမြိန် သာယာသော ထိုတရားစကားဖြင့် လူအပေါင်းကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ပြန့်ပြောသော အသံတော်သည်လည်း ဖြစ်၏။ နတ်လူအပေါင်း၌ တောင့်တခြင်းသည်လည်း ဖြစ်လေ၏။

၃၆။ ငါသည် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၏ တရားသံကို နာကြားပြီးလျှင် အသံတော်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၃၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားဟူသော အမှတ်သညာကို ရခဲ့သော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားဟူသော အမှတ်သညာ ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သဒ္ဓသညကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် သဒ္ဓသညကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၂ - အာရက္ခဒါယကဝဂ် ===

၈ - တိရံသိယတ္ထေရအပဒါန်

၃၉။ ‘အမျိုးမြတ်သော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တောင်၌ ထွန်းလင်းတောက်ပသော မီးပုံကြီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ အရပ်အားလုံးတို့ကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေလျက် တောင်ကြား၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို (ဖူးမြင်ရ၏)။

၄၀။ နေ၏ အလင်းရောင်ကို လည်းကောင်း၊ လရောင်ကို လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အရောင်တော်ကို လည်းကောင်း တွေ့မြင်ရသည်ရှိသော် ငါ့အား နှစ်သက်ခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

၄၁။ ငါသည် အရောင်အလင်း သုံးမျိုးတို့ကို တွေ့မြင်ပြီးနောက် ပခုံးတစ်ဖက်၌ သစ်နက်ရေကို တင်၍ သာဝကတို့ထက် မြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ လောက၏ ရှေ့သွားဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့၏။

၄၂။ လောက၌ လောက၏ အမိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်တတ်ကုန်သော အလင်းရောင်ကို ပြုတတ်ကုန်သော အရာတို့သည် လ လည်းကောင်း၊ နေ လည်းကောင်း၊ လူတို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား လည်းကောင်း (ဤ) သုံးမျိုးတို့ပင်တည်း။

၄၃။ (ဤသို့) ငါသည် ဥပမာကို ညွှန်ပြ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးကျူးခဲ့သောကြောင့် ငါသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။

၄၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “ဉာဏဓရ” စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိရံသိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် တိရံသိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၂ - အာရက္ခဒါယကဝဂ် ===

၉ - ကန္ဒလိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၄၇။ ထိုအခါ ငါသည် သိန္နဲမြစ်ကမ်း၌ လယ်သမား ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ သူတစ်ပါး အလုပ်ကို လုပ်ရ၍ သူတစ်ပါး ထမင်းကို စားရ၏။

၄၈။ ငါသည် သိန္နဲမြစ်ကို လှည့်လည်သည် ရှိသော် သမာဓိဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူသော ပဒုမ္မာ ကြာပွင့်နှင့် တူတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၄၉။ ထိုအခါ ငါသည် ကန္ဒလိပန်း (သစ္စာပန်း) ခုနစ်ပွင့်တို့ကို အညှာ၌ ဖြတ်ပြီးလျှင် နေမင်း၏ အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ဦးထိပ်၌ (ထားလျက်) တင်လှူပူဇော် ခဲ့၏။

၅၀-၅၁။ ငါသည် ‘သုံးဌာနတို့မှ အမှန်ယိုသော ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့သော မာတင်္ဂမျိုးဖြစ်သော ဆင်ကဲ့သို့’ မြစ်ကမ်း၌ (နေတော်မူသော) တည်ကြည်သော သမာဓိ၊ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိ တော်မူသော ဣန္ဒြေတို့ ကို ပွားစေတော်မူပြီးသော ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ချဉ်းကပ် ၍ လက်အုပ်ချီးပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးခဲ့၏။

၅၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း ၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကန္ဒလိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ကန္ဒလိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၂ - အာရက္ခဒါယကဝဂ် ===

၁၀ - ကုမုဒမာလိယထေရအပဒါန်

၅၄-၅၅။ ‘အမျိုးမြတ်သော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့’ (အမျိုးအားဖြင့်) မြင့်မြတ်, (ဂုဏ်အားဖြင့်) မြင့်မြတ် တော်မူသော၊ ခိုင်ခံ့သော သမာဓိ ရှိတော်မူသော၊ မြတ်သော သီလစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရှာမှီးတော် မူသော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော၊ ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော် မူသော၊ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကို အလှူခံတော်မူသော၊ လမ်းခရီး၌ ကြွသွားတော်မူသော ဝိပဿီမည်သော ဘုရားမြတ်ကို (ဖူးမြင်ရ၍) ငါသည် ကုမုဒြာကြာပန်းကို ယူပြီးလျှင် ကြံဖြန့်ပူဇော်ခဲ့၏။

၅၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် (ဘုရားအား) ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၅၇။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကုမုဒမာလိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ကုမုဒမာလိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

သုံးဆယ့်နှစ်ခုမြောက် အာရက္ခဒါယကဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၃ - ဥမာပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၁ - ဥမာပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၁။ ငါသည် တည်ကြည်စွာ သမာပတ်ဝင်စားလျက် သမာဓိဖြင့် နေတော်မူသော၊ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော၊ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင် ရ၏။

၂-၃။ အောင်မဲညို (နှမ်းကြတ်) ပန်းကို ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။ ပန်းသီတံ တစ်ခုတည်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အထက်၌ အညှာရှိကုန်သော၊ အောက်၌ မျက်နှာပြုနေကုန်သော ပန်းအားလုံးတို့သည် လွန်စွာ ဆန်းကြယ်ကုန်လျက် ‘ကောင်းကင်၌ ပန်းအခင်းကဲ့သို့’ တည်ရှိကုန်၏။ ငါသည် ထိုစိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကြောင့် တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ငါးဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သမန္တဆဒန” မည်သော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥမာပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဥမာပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၃ - ဥမာပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၂ - ပုလိနပူဇကထေရအပဒါန်

၇။ ‘တင့်တယ်သော ဖောက်ကြံ့ပင် (ထောက်ကြံ့ပင်) ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိသဘ အာဇာနည်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တောက်ပသော သောက်ရှူးကြယ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ဖူးမြင်ရ၏။

၈။ (ဖူးမြင်ရ၍) ငါသည် လက်အုပ်ကို မြောက်ချီပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးခဲ့၏။ (ထို့ပြင်) မိမိကံဖြင့် နှစ်သက် ရောင့်ရဲတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ချီကျူးခဲ့၏။

၉။ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သော သဲကို ခါးပိုက်ဖြင့် ယူ၍ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ ကြွသွားတော်မူရာ လမ်းခရီး၌ ကြံဖြန့်ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၀။ ထိုသဲမှ ထက်ဝက်သော သဲကို (ယူ၍) တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ နေ့သန့်ရာ အရပ်၌ အလွန်ကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် သွန်းလောင်းခဲ့၏။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သဲကို သွန်းလောင်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ ငါသည် အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သဲ (လှူရခြင်း)၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုလိနပူဇကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ပုလိနပူဇကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၃ - ဥမာပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၃ - ဟာသဇနကထေရအပဒါန်

၁၃။ ငါသည် သစ်ပင်ဖျား၌ ဆွဲထားသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို မြင်၍ လက်အုပ် ချီပြီးလျှင် (ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို) လွန်စွာ မြတ်ဆိုချီးကျူးခဲ့၏။

၁၄။ အဝေးမှ မြင်သဖြင့် ငါ့အား ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် စိတ်ကို လွန်စွာ ကြည်လင်စေခဲ့၏။

၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားဟူသော အမှတ်ကို ရခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားဟူသော အမှတ်သည် ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဟာသဇနကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဟာသဇနကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၃ - ဥမာပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၄ - ယညသာမိကတ္ထေရအပဒါန်

၁၇။ ငါသည် မွေးဖွား၍ ခုနစ်နှစ်ရှိလျက် ဗေဒင်တို့၌ ကမ်းတစ်ဖက်ရောက် တတ်မြောက်သူ ဖြစ်ခဲ့၏။ အမျိုးအနွယ်၏ ကျင့်ဝတ်ကို ဆောင်ခဲ့၏။ ငါသည် (ပူဇော်ရန်) ယဇ်ကို အားထုတ်အပ်၏။

၁၈။ ထိုအခါ ငါသည် ရှစ်သောင်းလေး ထောင်ကုန်သော သားကောင်တို့ကို သတ်ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ ထိုသားကောင်တို့ကို ကြိုးတို့ဖြင့် ဆောင်ယူကုန်ပြီးလျှင် ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အကျိုးငှါ (တိုင်၌) ချည်ထားအပ်ကုန်၏။

၁၉။ ‘ပန်းထိမ်ဖိုဝ၌ ဦးပြီးသော ရွှေကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ရှားမီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တက်လာသော နေမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ လပြည့်နေ့၌ လကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ -

၂၀။ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးအားလုံးကို ပြီးစေတော်မူသော လူသုံးပါးတို့သည် ပူဇော်အပ်သည်ဖြစ်၍ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် (ငါ၏အထံသို့) ကြွလာတော်မူ၍ ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏။ -

၂၁။ သတို့သား သတ္တဝါ အားလုံးတို့အား မညှဉ်းဆဲမှုကို ငါဘုရား နှစ်သက်တော်မူ၏။ ခိုးခြင်း၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်း၊ သေရည်သေရက် သောက်ခြင်းတို့မှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းတို့လည်း ငါဘုရား နှစ်သက်တော်မူ၏။

၂၂။ မြတ်သော (တူမျှသော) အကျင့်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အကြားအမြင် များခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သူ့ကျေးဇူးကို သိလေ့ရှိခြင်းကို လည်းကောင်း ငါဘုရား နှစ်သက်တော်မူ၏။

ဤတရားတို့ကို မျက်မှောက်၌ လည်းကောင်း၊ တမလွန်၌ လည်းကောင်း ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။

၂၃။ (သတို့သား) သင်သည် ဤတရားတို့ကို ပွားစေ၍ သတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့၏ အစီးအပွား၌ မွေ့လျော်သည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေပြီးလျှင် မြတ်သော မဂ်ကို ပွားများလေလော့။ (ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏)။

၂၄။ ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား ဤသို့ ဆုံးမတော်မူပြီးလျှင် ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။

၂၅။ ရှေးဦးစွာ စိတ်ကို သုတ်သင်၍ နောက်မှ စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။ ထိုစိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကြောင့် ငါသည် တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ရပေ၏။

၂၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားဟူသော အမှတ်သညာရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ယညသာမိကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ယညသာမိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၃ - ဥမာပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၅ - နိမိတ္တသညကထေရအပဒါန်

၂၈။ ငါသည် စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်းရှိ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေ၏။ ငါသည် တော၌ ကျင်လည် ကျက်စားသော ရွှေသမင်ကို တွေ့မြင်၏။

၂၉။ သမင်အပေါ်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို အောက်မေ့ခဲ့၏။ ထိုစိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းဖြင့် အခြားတစ်ပါးသော မြတ်စွာဘုရားတို့ကို အောက်မေ့ခဲ့၏။

၃၀။ ပွင့်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပွင့်တော်မူဆဲ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထိုသုံးပါးသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် သားမင်းကဲ့သို့ ဤအတူ တင့်တယ်တော်မူကြပေကုန်၏ (ဟု အောက်မေ့ခဲ့၏)။

၃၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားဟူသော အမှတ်သညာကို ရခဲ့သော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားဟူသော အမှတ်သညာ ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “အရညသတ္တ” မည်သော စကြဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၃။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နိမိတ္တသညကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် နိမိတ္တသညကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၃ - ဥမာပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၆ - အန္ဓသံသာဝကတ္ထေရအပဒါန်

၃၄။ ရွှေတုရိုဏ်တိုင်နှင့် တူတော်မူသည် ဖြစ်၍ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ ရှိတော်မူသော ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို အိမ်ဈေး၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် (ဖူးမြင်ရ၏)။

၃၅။ အကျိုးခပ်သိမ်းကို ပြီးစေတတ်သော၊ တဏှာကင်းတော်မူသော၊ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဆွမ်းကျွေး၏။

၃၆။ ထိုအခါ လောက၌ သနားခြင်း ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကြည်လင်စေသောကြောင့် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မေ့လျော်ရ၏။

၃၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဆွမ်းအလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆွမ်းလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အန္ဓသံသာဝကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် အန္ဓသံသာဝကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၃ - ဥမာပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၇ - နိဂ္ဂုဏ္ဍိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၃၉။ နတ်သည် နတ်ပြည်မှ အသက်ကုန်ခြင်းကြောင့် စုတေသောအခါ ဝမ်းမြောက်ကုန်သော နတ်တို့၏ သုံးပါးသော အသံတို့သည် ထွက်ပေါ်လာကုန်၏။

၄၀။ အချင်း သင်သည် နတ်ပြည်မှ လူတို့၏ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်သော သုဂတိဘဝသို့ သွားပါချေ။ လူဖြစ်သည်ရှိသော် သူတော်ကောင်းတရား၌ အမြတ်ဆုံး သဒ္ဓါတရားကို ရပါစေလော့။

၄၁။ အခြေအမြစ် ဖြစ်သော တည်တံ့သော ထိုသဒ္ဓါတရားသည် သင်၏ (သန္တာန်၌) သက်ဝင်သည် ဖြစ်ရာ၏။ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော သူတော်ကောင်းတရား၌ အသက်ထက်ဆုံး မပျက်စီးသည် ဖြစ်ရာ၏။

၄၂။ ကိုယ်ဖြင့် ကုသိုလ်ကို ပြု၍ နှုတ်ဖြင့် ကုသိုလ်ကို များစွာပြု၍ စိတ်ဖြင့် ကြောင့်ကြမရှိသော ဥပဓိကင်းသော ကုသိုလ်ကို ပြု၍ -

၄၃။ ထို့နောက်မှ ဥပဓိရှိသော ထိုကောင်းမှုကို အလှူဖြင့် များစွာ ပြုပြီးလျှင် တစ်ပါးသော သတ္တဝါ တို့ကိုလည်း သူတော်ကောင်းတရားဖြစ်သော အကျင့်မြတ်၌ သွတ်သွင်းလေ လော့။

၄၄-၄၅။ အကြင်အခါ၌ ပညာရှိနတ်တို့သည် စုတေခါနီး နတ်သားကို ဤသို့သော အစဉ်သနား ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြားကြကုန်၏။ အမောင်နတ်သား (နတ်ပြည်သို့) အဖန်ဖန် လာခဲ့ပါ လော့။ နတ်အပေါင်း စည်းဝေးမိသည်ရှိသော် ထိုအခါ၌ ငါ့အား ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂသည် ဖြစ်၏။ ငါသည် ဤနတ်ပြည်မှ စုတေလျှင် အဘယ်မည်သော အမျိုးသို့ ရောက်ရပါမည်နည်း။

၄၆။ ပွားစေအပ်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိသော ထိုရဟန်းသည် ငါ၏ သံဝေဂဖြစ်ခြင်းကို သိသဖြင့် ငါ့အား ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်လိုသည် ဖြစ်၍ ငါ့ထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၄၇။ ထိုအခါ အမည်အားဖြင့် “သုမန” ဟု ထင်ရှားသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် သာဝကသည် အကျိုးအကြောင်းတို့ကို ဆုံးမတော်မူပြီးလျှင် ငါ့ကို သံဝေဂ ရစေတော်မူ၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၄၈။ ငါသည် ထိုရဟန်း၏ (တရား) စကားကို ကြားနာရ၍ မြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ ခဲ့၏။ ထိုပညာရှိရဟန်းကို ရှိခိုးပြီးနောက် ငါသည် ထိုအရပ်၌ပင် ကွယ်လွန်ခဲ့၏။

၄၉။ ထိုငါသည် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည် ဖြစ်၍ ထိုအရပ်၌ သာလျှင် ဖြစ်ခဲ့၏။ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေသော ငါ့ကို အမိသည် တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေ လွယ်ရ၏။

၅၀။ ငါသည် ထိုကိုယ်မှ စုတေပြီးနောက် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ဤအတွင်း၌ စိတ်ဆင်းရဲမှုကို မတွေ့မြင်ရပေ။

၅၁။ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ စုတေခဲ့၍ အမိဝမ်းသို့ ကောင်းစွာ ရောက်ရ၏။ ငါသည် ဝမ်းမှ ထွက်သည်ရှိသော် အကုသိုလ်, ကုသိုလ်ကို သိ၏။

၅၂။ ငါသည် မွေးဖွား၍ ခုနစ်နှစ်ရှိလတ်သော် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သာကီဝင် မင်းသား ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ အရံသို့ ဝင်ခဲ့၏။

၅၃။ မြတ်စွာဘုရား တရားတော် ကျယ်ပြန့်သည်ရှိသော် (ဘုရားတရားတော် ပြန့်ပွားလာ သောအခါ) သာသနာတော်ကို လူများစွာ သိလာသည်ရှိသော် ထိုသာသနာတော်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို တွေ့မြင်ရ၏။

၅၄။ ထိုအခါ မြို့တော်သည် သာဝတ္ထိမည်၏။ ထိုသာဝတ္ထိမြို့တော်၌ ကောသလမင်းသည် ရှိ၏။ (ထိုမင်းသည်) ဆင်ကသော ရထားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၏။

၅၅။ ငါသည် ထိုကောသလမင်း၏ ဆင်တော်ကို မြင်သဖြင့် ရှေးကောင်းမှုကံကို အောက်မေ့၏။ ငါသည် လက်အုပ်ကို ချီ၍ အစည်းအဝေးသို့ သွားခဲ့၏။

၅၆။ ငါသည် မွေးဖွား၍ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးလျက် ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြုခဲ့၏။ အာနန္ဒာ မည်သော တပည့်သည် မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေး၏။

၅၇။ ပညာရှိတော်မူသော၊ လုံ့လရှိတော်မူသော၊ သတိလည်း ရှိတော်မူသော၊ များသော အကြား အမြင် ရှိတော်မူသော၊ တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးတော်မူသော အသျှင်အာနန္ဒာသည် မင်း၏ စိတ်ကို ကြည်လင်စေလျက် (တရားကို) ဆောင်နှင်း၏။

၅၈။ ငါသည် ထိုအသျှင်အာနန္ဒာ၏ တရားကို ကြားနာရ၍ ရှေးကောင်းမှုကံကို အောက်မေ့၏။ ထိုအရပ်၌ပင် တည်လျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၅၉။ လက်ဝဲပခုံး တစ်ဖက်၌ သင်္ကန်းကို တင်လျက် ဦးထိပ်၌ လက်အုပ်ကို မြှောက်ချီပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍ ဤစကားကို မြက်ဆိုလျှောက်ထား၏ -

၆၀။ ငါသည် ကြောင်ပန်းပွင့်ပန်းကို ယူ၍ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော နတ်လူတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သော နေရာ၌ တင်ထား (ပူဇော်) ခဲ့၏။

၆၁။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော၊ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော် မူသော၊ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် အောင်ခြင်း , ရှုံးခြင်း (အနိုင်, အရှုံး) ကို ပယ်စွန့်၍ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၆၂။ ကမ္ဘာတို့၏ နှစ်သောင်းငါးထောင်ထက်၌ အဗျဒအသက်တမ်း, နိရဗျဒအသက်တမ်းတို့ ကာလပတ်လုံး လူတို့ကို အစိုးရကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ဆယ့်ရှစ်ကြိမ် တိုင်တိုင် ဖြစ်ဖူးကုန် ၏။

၆၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နိဂ္ဂုဏ္ဍိပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် နိဂ္ဂုဏ္ဍိပုပ္ဖိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၃ - ဥမာပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၈ - သုမနာဝေဠိယထေရအပဒါန်

၆၄။ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူ၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဝေဠိထေရ် မြတ်စွာဘုရားအား ထိုလူအားလုံးတို့သည် ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးကြကုန်၍ ကြီးမားသော ပူဇော်ခြင်းကို ပြုကြကုန်၏။

၆၅။ ထိုအခါ ငါသည် အင်္ဂတေစိုင်းကို (ပန်းတင်ရန်) ပြုလုပ်၍ မြတ်လေးပန်းဖြင့် ဦးဆောက်ပန်း ပြုပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား နေရာတော်၏ ရှေ့၌ တင်လှူ (ပူဇော်) ခဲ့၏။

၆၆။ လူခပ်သိမ်းတို့သည် ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးကြကုန်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ဤပန်းကို အဘယ်သူသည် ပူဇော်အပ်ပါသနည်းဟု မြတ်သောပန်းကို ရှာကည့်ကြ ကုန်၏။

၆၇။ ငါသည် ထိုစိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကြောင့် နိမ္မာနရတိဘုံ၌ ဖြစ်ရ၏။ မိမိ၏ ရှေးက ကောင်းစွာ ပြုခဲ့သော မိမိကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကို ခံစားရ၏။

၆၈။ ထိုမှတစ်ပါး ငါသည် ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူအဖြစ်၊ နတ် အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ နတ် လူ ခပ်သိမ်းတို့သည် ချစ်ခင်အပ်သူ ဖြစ်ပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၉။ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း စောင့်စည်းကုန်သော ရသေ့ရဟန်းတို့အား ငါသည် ဆဲရေးမှုကို ပြုဖူး၏ဟူ၍ မသိခဲ့ပေ။

၇၀။ ငါသည် ထိုကောင်းသော အကျင့်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်၏ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့၏ ပူဇော်အပ်သူ ဖြစ်ပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မဆဲရေးခြင်း ၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ တစ်ဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “သဟဿာရ” မည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၇၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုမနာဝေဠိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် သုမနာဝေဠိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၃ - ဥမာပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၉ - ပုပ္ဖစ္ဆတ္တိယထေရာပဒါန်

၇၃။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ထင်ရှားပြသတော်မူသော၊ သတ္တဝါတို့ကို ငြိမ်းအေးစေတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား-

၇၄။ နှလုံး မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ပွင့်ချပ်တစ်ရာ ပဒုမ္မာကြာပန်းကို ဆောင်ယူပြီးလျှင် ပန်းဖြင့် ထီးပြု၍ တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၇၅။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသည် ဖြစ်၍ ပေးလှူဖွယ်ပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော်မူ ထိုက်သော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာ၌ ရပ်တည်လျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာကို မိန့်တော်မူ၏-

၇၆-၇၇။ အကြင်သူသည် စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ ငါဘုရားအား ပန်းထီးကို ဆောင်းမိုး၏၊ ထိုသူသည် ထိုစိတ်၏ ကြည်လင်မှုကြောင့် ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ မရောက်လတ္တံ့ဟု ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် လောက၏ ရှေ့သွား သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းပရိသတ်ကို ပြန်လွှတ်၍ ဟင်းလင်းအပြင် ဖြစ်သော ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။

၇၈။ လူတို့၏ နတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထတော်မူသည်ရှိသော် ထီးဖြူသည်လည်း ထ၏၊ ဘုရားမြတ်၏ ရှေ့၌ မြတ်သော ထီးဖြူသည် သွား၏။

၇၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ထီးကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပန်းထီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၈၀။ ခုနစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါ အင်အားရှိကုန်သော “ဇလသိခ” မည်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည် ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၈၁။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုပ္ဖစ္ဆတ္တိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ပုပ္ဖစ္ဆတ္တိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၃ - ဥမာပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၁၀ - သပရိဝါရဆတ္တဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၈၂။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသည် ဖြစ်၍ ပေးလှူဖွယ်ပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကို အလှူခံတော်မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် တရားတည်းဟူသော မိုးရေဖြင့် ‘ကောင်းကင်၌ မိုးရွာသကဲ့သို့’ ရွာသွန်းတော်မူ၏။

၈၃။ ငါသည် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဟောပြောတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ခဲ့၏။ မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားခဲ့၏။

၈၄။ ငါသည် တန်ဆာဆင်ထားသော ထီးကို ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။ ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်ပျသော စိတ်ဖြင့် ကောင်းကင်၌ မြောက်တင် (ပူဇော်)၏။

၈၅။ (ထိုထီးသည်) ‘ကောင်းစွာ မောင်းနှင်သော ယာဉ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ယဉ်ကျေးသော တပည့်မြတ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ မြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိပ်ထက်၌ ကောင်းစွာ တည်နေလေ၏။

၈၆။ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ သနားခြင်း ရှိတော်မူသော လောကထက် မြတ်သည်ဖြစ်၍ ရှေ့ဆောင် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာ၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၈၇။ အကြင်သူသည် နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော တန်ဆာဆင်အပ်သော ဤထီးကို ပေးလှူခဲ့၏။ ထိုသူသည် ထိုစိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကြောင့် ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ မရောက်ရလတ္တံ့။

၈၈။ နတ်တို့၌ နတ်မင်း အဖြစ်ကိုလည်း ခုနစ်ကြိမ် ပြုရလတ္တံ့၊ စကြဝတေးမင်းလည်း သုံးဆယ့် နှစ်ကြိမ်ဖြစ်လတ္တံ့။

၈၉။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်၍ အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၉၀။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်တို့၌ အမွေခံလျက် တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော သားတော်ရဟန္တာ ဖြစ်၍ အာသဝေါတရား ခပ်သိမ်းတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးနောက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၉၁။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ကောင်းစွာ မြှောက်ဆိုအပ်သော စကားသံကို သိသဖြင့် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရွှင်ပျခြင်းကို လွန်စွာ ဖြစ်စေခဲ့၏။

၉၂။ ငါသည် လူ့ဘဝကို စွန့်၍ နတ်ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့၏။ ငါ၏ မြတ်သောဗိမာန်သည် အထက်သို့ စွင့်စွင့်တက်၏။ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်လည်း ရှိ၏။

၉၃။ ဗိမာန်မှ ထွက်သော ငါတို့အား ထီးဖြူသည် ဆောင်းမိုး၏။ ထိုအခါ ငါသည် (ရှေးက ထီးလှူခဲ့သော) အမှတ်သညာကို ရခဲ့၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် (ပန်းထီးလှူ ခဲ့သော) ရှေးကောင်းမှု၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၄။ ငါသည် နတ်ပြည်မှ စုတေခဲ့၍ လူ့အဖြစ်သို့လည်း ရောက်ခဲ့၏။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာခုနစ်ရာထက်၌ စကြဝတေးမင်းတို့သည် သုံးဆယ့်ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်၏။

၉၅။ ထိုကိုယ်မှ စုတေ၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်လာခဲ့၏။ အစဉ်အားဖြင့် ကောင်းစွာ ကျင့်လည်ပြီးနောက် လူ့ပြည်သို့ တစ်ဖန် ရောက်လာပြန်၏။

၉၆။ အမိဝမ်းသို့ သက်ဝင်သော ငါ့ကို (လူတို့သည်) ထီးဖြူကို ဆောင်းမိုးကုန်၏။ ငါသည် မွေးဖွား၍ ခုနစ်နှစ်သား ရှိလတ်သော် ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြု၏။

၉၇။ ဗေဒင်ပါရဂူဖြစ်သော အမည်အားဖြင့် “ သုနန္ဒ ” ဟု ထင်ရှားသော ထိုပုဏ္ဏားသည် ဖန်ထီးကို ယူပြီးလျှင် လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော အသျှင်သာရိပုတ္တရာအား ပေးလှူ၏။

၉၈။ ကြီးမားသော လုံ့လဝီရိယ ရှိတော်မူသော မြတ်သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော အသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။ ငါသည် ထိုအသျှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အနုမောဒနာတရားကို ကြားနာရသဖြင့် ရှေးကောင်းမှုကံကို အောက်မေ့ခဲ့၏။

၉၉။ ငါသည် လက်အုပ်ချီလျက် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။ ရှေးကောင်းမှုကံကို အောက်မေ့၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၀။ ထိုနေရာမှ ထ၍ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ချီလျက် မြတ်စွာဘုရားကို အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် ဤဆိုမည့် စကားကို မြွက်ဆိုလျှောက်ထား၏ -

၁၀၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ လောက၌ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် (ပွင့်တော်မူ၏)။

၁၀၂။ တပည့်တော်သည် ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်သော ဆန်းကြယ်သော ထီးကို ပေးလှူခဲ့၏။ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ခံယူတော်မူခဲ့ပါ၏။

၁၀၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ၊ တရားတော်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ၊ ငါတို့အား မြတ်စွာဘုရား၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ၊ တပည့်တော်သည် ထီးတစ်လက်ကို လှူသဖြင့် ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ (ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး) မရောက်ခဲ့ပါ။

၁၀၄။ တပည့်တော်သည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ပါပြီ။ ခပ်သိမ်းသော ဘဝတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ပါပြီ။ အာသဝေါ ခပ်သိမ်းတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီး၍ အာသဝေါ ကင်းကွာ ရဟန္တာဖြစ်လျက် နေရပါ၏။

၁၀၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သပရိဝါရဆတ္တဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် သပရိဝါရဆတ္တဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

သုံးဆယ့်သုံးခုမြောက် ဥမာပုပ္ဖိယဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၄ - ဂန္ဓောဒကဝဂ် ===

၁ - ဂန္ဓဝူပိယထေရာအပဒါန်

၁။ ငါသည် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား မုလေးပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ပတ်သော ထိုနံ့သာ အခိုးအထုံကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂။ အဖိုးထိုက်တန်သော ရွှေစင်နှင့် တူတော်မူသော၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ‘သက်တန်ကဲ့သို့’ ထွန်းလင်း တောက်ပတော်မူသော၊ ‘မီးစာကဲ့သို့’ ရဲရဲ တောက်ပတော်မူသော၊ -

၃။ ‘ကျားမင်း၊ နွားလားဥသဘကဲ့သို့’ မြတ်တော်မူသော၊ ‘ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့’ အမျိုး ကောင်းတော်မူ သော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် နေတော်မူသော၊ ရဟန်းတို့ထက် မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၄။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် စိတ်ကို ကြည်လင်စေပြီးလျှင် လက်အုပ်ချီလျက် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုသွားခဲ့၏။

၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ နံ့သာကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နံ့သာကို ပူဇော်ရ ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဂန္ဓဝူပိယထေရာသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဂန္ဓဝူပိယထေရာအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၄ - ဂန္ဓောဒကဝဂ် ===

၂ - ဥဒကပူဇကတ္ထေရအပဒါန်

၇။ ‘ထောပတ်မီးစာကဲ့သို့’ ထွန်းတောက်ပတော်မူသော၊ ‘မီးစာကဲ့သို့’ ရဲရဲတောက်ပ တော်မူသော၊ ကောင်းကင်၌ ကြွသွားတော်မူသော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို (ဖူးမြင်ရ၏)။

၈။ ငါသည် လက်ဖြင့် ရေကို ယူပြီးလျှင် ကောင်းကင်၌ ကြံမြောက် (ပူဇော်) ခဲ့၏။ ကြီးမားသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော၊ သနားခြင်း ရှိတော်မူသော၊ သီလစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရှာမှီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလှူခံတော်မူ၏။

၉။ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်တော်မူလျက် ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိတော်မူ၍ ဤဆိုမည့် ဂါထာကို မိန့်တော်မူ၏ -

၁၀။ (ဤသူသည်) ဤရေအလှူကြောင့် လည်းကောင်း၊ နှစ်သက်မှု ‘ပီတိ’ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပတ်လုံးလည်း ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ မလားရလတ္တံ့။

၁၁။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော၊ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော၊ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် အနိုင်အရှုံး (အောင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်း) ကို ပယ်စွန့်၍ ရွှေ့ရှားခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပါလိ၏။

၁၂။ ခြောက်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ သမုဒ္ဒရာလေးစင်း အဆုံးရှိကုန်သော လူတို့ကို အစိုးရကုန်သော “သဟဿရာဇ” အမည်ဖြင့် စကြဝတေးမင်းတို့သည် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ဖူးကုန်၏။

၁၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥဒကပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဥဒကပူဇကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၄ - ဂန္ဓောဒကဝဂ် ===

၃ - ပုန္နာဂပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၁၄။ ငါသည် ငှက်တို့ တွန်မြူးရာ ဖြစ်သော တောသို့ သက်ဝင်လျက် မုဆိုးဖြစ်၍ နေ၏။ ပွင့်သော ပုန်းညက်ပင်ကို မြင်သဖြင့် ဘုရားမြတ်ကို အောက်မေ့ခဲ့၏။

၁၅။ ထိုကောင်းသော အနံ့ရှိသော ပုန်းညက်ပန်းကို ဆွတ်ခူး၍ တင့်တယ်စွာ သီကုံးလျက် သံပုံစေတီ ပြုပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၁၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော “တမောနဒ” စကြာဝတေးမင်း တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုန္နာဂပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ပုန္နာဂပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၄ - ကေဒုဿဒါယကထေရအပဒါန်

၁၉။ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ မြက်ထမ်းသမား ဖြစ်ခဲ့၏။ မြက်ထမ်းသဖြင့် အသက်မွေးရ၏။ ထိုမြက်ထမ်းခြင်းအမှုဖြင့်ပင် သားမယားတို့ကို လုပ်ကျွေးရ၏။

၂၀။ တရားအလုံးစုံတို့ကို ဆုံးခန်းတိုင်ရောက် သိမြင်တော်မူသော လူတို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ကိလေသာ အမှိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီး၍ ပွင့်တော်မူ၏။

၂၁။ ထိုအခါ ငါသည် မိမိနေအိမ်၌ နေ၍ ဤသို့ ကြံစည်ခဲ့၏။ လောက၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာ ပွင့်တော်မူ၏။ ငါ့အား လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း မရှိချေ။

၂၂။ ငါ့အား ဤပုဆိုး တစ်ထည်သာ ရှိ၏။ ငါ့အား ပေးမည့်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိချေ။ ငါ့၏ အတွေ့သည် ဆင်းရဲလှပေ၏။ မြတ်သော အလှူမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးတော့အံ့။

၂၃။ ငါသည် ဤသို့ ကြံစည်၍ မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။ (ထို့နောက်) တစ်ထည်တည်းသော ပုဆိုးကို ယူ၍ ငါသည် ဘုရားမြတ်အား လှူဒါန်းခဲ့၏။

၂၄။ တစ်ထည်သော ပုဆိုးကို ပေးလှူပြီး၍ ကြွေးကြော်သံကို ဖြစ်စေခဲ့၏။ ရဲရင့်သော လုံ့လ ရှိတော် မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အကယ်၍ ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်တော်မူပါလျှင် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါဘုရား။

၂၅။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော၊ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းတို့ကို အလှူခံတော် မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အလှူကို ချီးကျူးတော်မူလျက် ငါ့အား အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

၂၆။ ဤပုဆိုးတစ်ထည်ကို လှူရခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကာလပတ်လုံး ပျက်စီး၍ ကျရာ အပါယ်သို့ မရောက်ရလတ္တံ့။

၂၇။ သုံးဆယ့်ခြောက်ကြိမ် သိကြားမင်းဖြစ်၍ နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ စကြာဝတေးမင်းလည်း သုံးဆယ့်သုံးကြိမ် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်း သင်္ချာအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၂၈။ သင်သည် နတ်ပြည်၌ဖြစ်စေ၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်စေ ဘဝ၌ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် အဆင်း လှသောသူ၊ ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ မကိုင်းမညွတ်သောကိုယ် ရှိသောသူသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ သူတစ်ပါးတို့ မလှုပ်ချောက်ချားနိုင်သော၊ မနှိုင်းရှဉ့်နိုင်သော ပုဆိုးသည် အလိုရှိတိုင်း (သင့်အား) ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၉။ ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် မြဲမြံသော သမာဓိ ရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား သည် ‘ကောင်းကင်၌ ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့’ ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။

၃၀။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော နတ်အဖြစ်၊ လူ အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ငါ့အား စည်းစိမ်၌ ယုတ်လျော့ ခြင်း မရှိချေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တစ်ထည်သော ပုဆိုးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၁။ ငါ၏ ခြေလှမ်းတိုင်း ခြေလှမ်းတိုင်း၌ ပုဆိုးတစ်ထည်သည် ဖြစ်ပေါ်၏။ ငါသည် အောက်က ပုဆိုးပေါ်၌ ရပ်တည်၏။ ငါ၏ အထက်၌ အမိုးသည် ဖြစ်ပေါ်၏။

၃၂။ ငါသည် ယခု အလိုရှိခဲ့လျှင် တောနှင့်တကွ၊ တောင်နှင့်တကွသော စကြာဝဠာကို အစပြု၍ ပုဆိုးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနိုင်ရာ၏။

၃၃။ ထိုပုဆိုးတစ်ထည်ကို လှူရခြင်းကြောင့်သာလျှင် ဘဝကြီး၊ ငယ်၌ ကျင်လည်ရသည် ရှိသော် ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရ၏။

၃၄။ တစ်ထည်သော ပုဆိုး၏ အကျိုးသည် တစ်စုံတစ်ခုသော ဘဝ၌ ကုန်ခြင်းသို့ မရောက်၊ ငါ၏ ဤဘဝသည် အဆုံးစွန်သော ဘဝပေတည်း။ ဤအဆုံးစွန်သော ဘဝ၌လည်း ငါ့အား အကျိုးပေး၏။

၃၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပုဆိုးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပုဆိုးတစ်ထည်ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်၏။ ဘဝအားလုံးကို ပယ်နုတ်အပ် ကုန်၏။ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝကင်းကွာ ရဟန္တာ ဖြစ်လျက် နေရ၏။

၃၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကဒုဿဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဧကဒုဿဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၄ - ဂန္ဓောဒကဝဂ် ===

၅ - ဖုသိတကမ္ပိယတ္ထေရအပဒါန်

၃၈။ ထိုအခါ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသော၊ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ဝိပဿီ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာတို့နှင့်တကွ သံဃာ့အရံ၌ နေတော်မူ၏။

၃၉။ လူတို့၌ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော ထိုဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည်^၂ အရံတံခါးမှ ထွက်တော်မူ၍ တပည့်ရဟန္တာ တစ်သိန်းတို့နှင့်တကွ ရပ်တည်တော်မူ၏။

၄၀။ ငါသည် သစ်နက်ရေကို ဝတ်လျက် လျှော်တေသင်္ကန်းကိုလည်း ဆောင်၏။ (ထိုအခါ) ငါ သည် ပန်းနံ့သာ ရေကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၄၁။ ငါသည် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေပြီးလျှင် နှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ လက်အုပ်ချီလျက် ပန်းနံ့သာ ရေကို ယူကာ မြတ်စွာဘုရားကို သွန်းဖျန်းခဲ့၏။

၄၂။ ထိုကောင်းမှုကြောင့် ပဒုမုတ္တရမည်သော^၃ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ကောင်းမှုကို ချီးကျူးတော်မူ၍ အကြင် အလိုရှိရာ အရပ်သို့ ကြွတော်မူ၏။

၄၃။ နံ့သာရေပေါက်တို့သည် ငါးထောင်ရှိကုန်၏။ ငါသည် ယင်းနံ့သာရေပေါက်တို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့၏။ နှစ်ထောင့်ငါးရာသော နံ့သာရေပေါက်တို့နှင့်အမျှ နတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။

၄၄။ ငါသည် နှစ်ထောင့်ငါးရာသော နံ့သာရေပေါက်တို့နှင့်အမျှ စကြဝတေမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ကြွင်းသော ကံကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၄၅။ ငါသည် နတ်မင်း၊ လူမင်းဖြစ်ခဲ့ရသော အခါ၌ ငါ၏ အမည်သည် ဖုသိတမည်သည်သာလျှင် ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၆။ နတ်ဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး လူဖြစ်သော် လည်းကောင်း ငါ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ တစ်လံမျှလောက်သော အရပ်၌ နံ့သာမိုးပေါက်သည်သာလျှင် ရွာသွန်း၏။

၄၇။ ငါသည် ဘဝတို့ကို ခွါပစ်အပ်ကုန်၏။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်၏။ ငါ့အား အာသဝအားလုံး ကုန်ခဲ့ပြီ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နံ့သာရေပေါက် (လှူရခြင်း)၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၈။ ငါ၏ ကိုယ်သည် 'စန္ဒကူးအနံ့ကဲ့သို့' လှိုင်၏။ ငါ၏ ကိုယ်မှ အနံ့သည် တစ်ကော သခွဲတိုင်တိုင် လှိုင်၏။

၄၉။ ကောင်းမှုကံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော နတ်တို့၏ အနံ့ကို နမ်းရှူရခြင်းကြောင့် ဖုသိတနတ်သားသည် နတ်ရနံ့ကို ကြိုင်လှိုင်စေလျက် ဤအရပ်သို့ ရောက်လာ၏ဟု (အခြားနတ်တို့က) သိကုန်၏။

၅၀။ သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်၊ ထင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ မြက်တို့သည် လည်းကောင်း အခါခပ်သိမ်း ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိသောကြောင့် ထိုသစ်ခက်စသည်တို့၏ အနံ့သည် တစ်ခဏချင်း ပြည့်စုံလာ၏။

၅၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ စန္ဒကူးကို ပူဇော်ခဲ့၏။ ထိုအခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နံ့သာရေပေါက် (လှူဒါန်းခြင်း)၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဖုသိတကမ္မိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဖုသိတကမ္မိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၁-၂။ ဂါထာ ၃၈, ၃၉-တို့တွင် ဝိပဿီဘုရားဟု ပြုပြီး ဂါထာ ၄၂-တွင် ပဒုမုတ္တရဟု ဆို၏။ သို့သော် ဂါထာ ၅၁-၌
ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်ဟု ဆိုသဖြင့် ပဒုမုတ္တရဘုရားက မှန်စရာအကြောင်းရှိ၏။ ဝိပဿီ ဘုရားသည် ၉၁-
ကမ္ဘာထက်၌ ပွင့်သည်။

၃။ ဂါထာ ၃၈, ၃၉-တို့တွင် ဝိပဿီဘုရားဟု ပြုပြီး ဂါထာ ၄၂-တွင် ပဒုမုတ္တရဟု ဆို၏။ သို့သော် ဂါထာ-၅၁-၌
ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်ဟု ဆိုသဖြင့် ပဒုမုတ္တရဘုရားက မှန်စရာအကြောင်းရှိ၏။ ဝိပဿီဘုရား သည် ၉၁-
ကမ္ဘာထက်၌ ပွင့်သည်။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၄ - ဂန္ဓောဒကဝဂ် ===

၆ - ပဘင်္ဂရတ္ထေရအပဒါန်

၅၃။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏
စေတီသည် သားရဲတိရစ္ဆာန်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော တော၌ ရှိ၏။

၅၄။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် စေတီတော်ကို ရှိခိုးခြင်းငှါ မသွားဝံ့ချေ။ စေတီသည် မြက်၊
ထင်း၊ နွယ်တို့ဖြင့် မြွေးယှက်အပ်သည် ဖြစ်၍ ပျက်စီးလျက် ရှိ၏။

၅၅။ ထိုအခါ ငါသည် အမိအဖတို့ ကွယ်လွန်သဖြင့် တော၌ အမှုပြုလုပ်သောသူ ဖြစ်၏။ တော၌
မြက်၊ နွယ်တို့ဖြင့် မြွေးယှက်လျက် ပျက်စီးသော စေတီတော်ကို တွေ့မြင်ရ၏။

၅၆။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား စေတီတော်ကို ဖူးမြင်ရ၍ ဘုရားမြတ်၏ ဤစေတီသည် တော၌
ပျက်စီးလျက် နေ၏ဟု ရိုသေ လေးစားသော စိတ်ကို ဖြစ်စေခဲ့၏။

၅၇။ ဂုဏ်ရှိ၊ ဂုဏ်မဲ့ကို သိသော ငါအား ဘုရားစေတီတော်ကို မသုတ်သင်မူ၍ အခြားအမှုကိစ္စကို
အားထုတ်ခြင်းသည် မသင့်တော် မလျောက်ပတ်ချေ။

၅၈။ ငါသည် စေတီတော်၌ မြက်၊ ထင်းကို လည်းကောင်း၊ နွယ်ကို လည်းကောင်း သုတ်သင်၍
ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရှိခိုးပြီးလျှင် နောက်ဆုတ်လျက် သွားခဲ့၏။

၅၉။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တ
မှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ၌ ဖြစ်သော ကိုယ်ကို စွန့်၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၆၀။ ထိုနတ်ပြည်၌ ငါ၏ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ဝိမာန်သည် ရွှေဖြင့် ပြီး၏။ ပြုံးပြီးပြက်ပြက်
ထွက်သော အရောင်ရှိ၏။ ယူဇနာခြောက်ဆယ် မြင့်၏။ ယူဇနာသုံးဆယ် ကျယ်ပြန့်၏။

၆၁။ အကြိမ်ပေါင်း သုံးရာတိုင်တိုင်လည်း နတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုခဲ့၏။ ငါသည် စကြာဝတေးမင်း နှစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်လည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၆၂။ ငါသည် ဘဝကြီး၊ ငယ်၌ ကျင်လည်သည်ရှိသော် ဥစ္စာစည်းစိမ် များစွာကို ရ၏။ ငါ့အား စည်းစိမ် ဥစ္စာ၌ ယုတ်လျော့ခြင်းသည် မရှိ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် (စေတီကို) သုတ်သင်ခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၆၃။ ထမ်းစင်ဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းဖြင့် ဖြစ်စေ အလိုရှိရာ အရပ်သို့ သွားတိုင်း၊ သွားတိုင်း သော ငါ့အား တောသည် ကိုးကွယ်ရာ အဖြစ်ဖြင့် ပြီးစီး၏။

၆၄။ ငါသည် သစ်ငှက်ကို လည်းကောင်း၊ ဆူးကို လည်းကောင်း မျက်စိဖြင့် မတွေ့မြင်ရချေ။ ကောင်းမှုကံနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ အလိုလိုသာလျှင် ဖဲသွားကုန်၏။

၆၅။ နှုနာ လည်းကောင်း၊ အိုင်းအနာ လည်းကောင်း၊ ပွေးညှင်းနာ လည်းကောင်း၊ ဝက်ရူးနာ လည်းကောင်း၊ ခြေဖဝါးကွဲနာ လည်းကောင်း၊ ဝဲနာ လည်းကောင်း၊ ယားနာ လည်းကောင်း (ဤအနာတို့သည်) ငါ့အား မရှိကုန်။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် စေတီတော်ကို သုတ်သင်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၆။ ဘုရားစေတီတော်ကို သုတ်သင်ခြင်းကြောင့် (ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ) တစ်ပါးသော အံ့ဩဖွယ် သည် ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။ ငါ၏ ကိုယ်၌ အဖုငယ် ပေါက်ရောက်သည်ကိုမျှ မသိရပေ။

၆၇။ ဘုရားစေတီတော်၌ သုတ်သင်ခြင်းကြောင့် အခြားတစ်ပါးသော အံ့ဩဖွယ်သည် ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။ နတ်ဘဝ လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး လူ့ဘဝ လည်းကောင်း ဤဘဝနှစ်ပါး၌ ကျင်လည် ရ၏။

၆၈။ ဘုရားစေတီတော်၌ သုတ်သင်ခြင်းကြောင့် ငါ့အား အခြားတစ်ပါးသော အံ့ဩဖွယ်သည် လည်း ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော ဘဝတို့၌ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း ရှိသောသူ၊ အရောင်ရှိသောသူ ဖြစ်ရပေ၏။

၆၉။ ဘုရားစေတီတော်၌ သုတ်သင်ခြင်းကြောင့် ငါ့အား အခြားတစ်ပါးသော အံ့ဩဖွယ်သည် လည်း ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။ မနှစ်သက်ဖွယ်ဟူသမျှသည် ကင်းရှင်း၏။ နှစ်သက်ဖွယ် ဟူသမျှသည် ကပ်၍ တည်၏။

၇၀။ ဘုရားစေတီတော်၌ သုတ်သင်ခြင်းကြောင့် ငါ့အား အခြားတစ်ပါးသော အံ့ဩဖွယ်သည် လည်း ဖြစ်ပေါ်သေး၏။ ငါ၏ စိတ်သည် အထူးစင်ကြယ်၏။ တစ်ခုတည်းသော အာရုံ ရှိသည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ တည်ကြည်၏။

၇၁။ ဘုရားစေတီတော်၌ သုတ်သင်ခြင်းကြောင့် ငါ့အား အခြားတစ်ပါးသော အံ့ဩဖွယ်သည် လည်း ဖြစ်ပေါ်သေး၏။ တစ်ထိုင်တည်းဖြင့် နေ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၇၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ (ဘုရားစေတီတော်၌) သုတ်သင်မှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် (ဘုရားစေတီအား) သုတ်သင်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဘက်ရမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ပဘက်ရတ္ထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၄ - ဂန္ဓောဒကဝဂ် ===

၇ - တိဏကုဋိဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၇၄။ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့၌ သူတစ်ပါးအမှု၌ ယှဉ်သည်၊ သူတစ်ပါး ထမင်းကို မှီသည် ဖြစ်၍ သူတစ်ပါး၏ အမှုလုပ် အစေအပါး ဖြစ်ခဲ့၏။

၇၅။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ရောက်လျက် ထိုင်ပြီးလျှင် လောက၌ ဘုရား ပွင့်တော် မူ၏။ ငါ့အား ကုသိုလ်ကောင်းမှုလည်း မရှိချေ။

၇၆။ ငါ့အား ဘဝဂတိကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းရန် အချိန်တန်ပြီ၊ ငါသည် နဝမခဏကို ပြီးစေအပ်၏။ ကောင်းမှုမရှိသော သတ္တဝါတို့အား ငရဲနှင့် တွေ့ရခြင်းသည် ဆင်းရဲလှပေ၏ဟု ဤသို့ ကြံစည်ခဲ့၏။

၇၇။ ငါသည် ဤသို့ ကြံစည်ပြီးလျှင် အလုပ်ရှင်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၏။ တစ်ရက်မျှ အမှုကို (တစ်ရက် ခွင့်) တောင်းပန်ပြီး၍ ငါသည် တောသို့ ဝင်ခဲ့၏။

၇၈။ ထိုအခါ၌ ငါသည် မြက် ထင်းကို လည်းကောင်း၊ နွယ်ကို လည်းကောင်း ဆောင်၍ တိုင်သုံးလုံး တို့ကို စိုက်ထားပြီးလျှင် မြက်မိုးကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ခဲ့၏။

၇၉။ ငါသည် သံဃာတော်၏ အကျိုးငှါ ထိုကျောင်းငယ်ကို အပ်နှင်းလှူဒါန်းပြီးလျှင် ထိုနေ့၌ပင် လျှင် ပြန်လာ၍ အလုပ်ရှင်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၈၀။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ငါ၏ ဗိမာန်ကို (လူ့ဘဝကလှူခဲ့သော) ကျောင်းငယ် ဖြင့် ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်၏။

၈၁။ မြားကျတစ်ထောင်ရှိ၏။ ဘုံဆင့်တစ်ရာရှိ၏။ များသော တံခွန်(အလံ) ရှိ၏။ ရွှေဖြင့် ပြီး၏။ တစ်သိန်းသော နန်းဦးပြာသာဒ်ဆောင်တို့သည် ငါ၏ ဗိမာန်၌ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၈၂။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူ့အဖြစ်၊ နတ် အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ ပြာသာဒ်သည် တည်လာ၏။

၈၃။ ကြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ကြက်သီး မွေးညင်း ထခြင်းသည် လည်းကောင်း (ငါ့အား) မရှိချေ။ (ငါသည်) မိမိ၏ ထိတ်လန့်ခြင်းကို မသိစဖူး ပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြက်မိုးကျောင်းကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၄။ ခြင်္သေ့၊ ကျားတို့သည် လည်းကောင်း၊ သစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝံ၊ ဝံပုလွေ၊ အောင်းတို့ သည် လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံသော သားရဲတို့သည် ငါ့ကို ရှောင်ကွင်းကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြက်မိုးကျောင်းကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၅။ မြွေ၊ ကင်း၊ သန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘုတ်၊ ပြိတ္တာတို့သည် လည်းကောင်း၊ နဂါး၊ ကုမ္ဘဏ်၊ ရက္ခိုသ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်း ငါ့ကို ရှောင်ကွင်းကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်း သည် မြက်မိုးကျောင်းကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၆။ ငါသည် ငါ၏ မကောင်းသော အိပ်မက် မြင်မက်ခြင်းကို အမှတ်မရချေ။ ငါ့အား သတိသည် ထင်လာ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြက်မိုးကျောင်းကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၇။ ငါသည် ထိုမြက်မိုးကျောင်းကို လှူရခြင်းကြောင့်သာလျှင် စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို ခံစားရပြီး နောက် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို မျက်မှောက်ပြုရ၏။

၈၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြက်မိုးကျောင်းကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၈၉။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိဏကုဋိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် တိဏကုဋိဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၄ - ဂန္ဓောဒကဝဂ် ===

၈ - ဥတ္တရေယျဒါယကထေရ်အပဒါန်

၉၀။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်သော၊ ဗေဒင်ကို ဆောင်သော၊ ဗေဒင် သုံးပုံတို့၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော ပုဏ္ဏားဖြစ်ခဲ့၏။

၉၁။ ထိုအခါ ဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကောင်းစွာ သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိသော ငါသည် တပည့် အပေါင်းခြံရံလျက် ရေသွန်းအံ့သောငှါ မြို့မှ ထွက်ခဲ့၏။

၉၂။ တရားအားလုံးတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် သိမြင်တော်မူသော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော် မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာတစ်ထောင်တို့နှင့်တကွ မြို့သို့ ဝင်တော်မူ၏။

၉၃။ ‘အလွန်တင့်တယ်သော အဆင်းရှိသော၊ မတုန်မလှုပ် ငြိမ်သက်အောင် ဆုံးမပြီးသော ဆင်ကို မြင်၍ စိတ်ကို ကြည်လင်စေသကဲ့သို့’ ငါသည် ရဟန္တာတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ သဖြင့် စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။

၉၄။ ငါသည် ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ချီလျက် ကောင်းသော အကျင့် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အပေါ်ရုံအဝတ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၉၅။ ငါသည် လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ယူ၍ အဝတ်ကို ပစ်မြောက်လှူဒါန်းခဲ့၏။ ထိုအခါ အဝတ်သည် ဘုရားပရိသတ် ရှိသလောက် ဖုံးလွှမ်းလေ၏။

၉၆။ ထိုအခါ (ပစ်မြောက်လိုက်သောအဝတ်သည်) များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းကို ခေါ်ဆောင် လျက် ဆွမ်းခံ လှည့်လည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ (အပေါ်၌) အမိုးပြုကာ ငါ့အား ရွှင်လန်းစေ လျက် တည်နေလေ၏။

၉၇။ အလိုလို ပွင့်တော်မူ၍ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် လမ်း၌သာ ရပ်တော်မူလျက် အိမ်မှ ထွက်သော ငါ့အား အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

၉၈။ အကြင်သူသည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ငါဘုရားအား အဝတ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။ ထိုသူကို ငါဘုရား ဗျာဒိတ်စကား မြွက်ကြားတော်မူအံ့၊ မြွက်ကြားမည့် ငါဘုရား၏ စကားကို နာကြကုန်လော့-

၉၉။ ထိုသူသည် ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ ကာလပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ အကြိမ်ငါးဆယ် နတ်တို့ကို အစိုးရသူဖြစ်၍ နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။

၁၀၀။ နတ်ပြည်၌ နေသော ဘုန်းကံနှင့် ပြည့်စုံသော သူအား ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူဇနာ တစ်ရာတိုင် အဝတ်အမိုးသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၀၁။ စကြာမင်းလည်း သုံးဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပြန်ပြောများပြားသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်ကိုကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၁၀၂။ ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသော ဘုန်းကံနှင့် ပြည့်စုံသူအား အလုံးစုံ စိတ်ဖြင့် တောင့်တ အပ်သော အရာဝတ္ထုသည် တောင့်တဆဲခဏ၌ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့။

၁၀၃။ ဤသူသည် ပိုးပုဆိုး၊ ကမ္မလာ (သားမွေး) ပုဆိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခေါမတိုင်းဖြစ် ပုဆိုး၊ ဝါချည်ပုဆိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်ကုန်သော ပုဆိုးတို့ကို လည်းကောင်း ဝတ်ဆင်ရ လတ္တံ့။

၁၀၄။ ဤသူသည် စိတ်ဖြင့် တောင့်တအပ်သော အရာဝတ္ထုအားလုံးကို ရလတ္တံ့၊ ပုဆိုးတစ်ထည် လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးကို အခါခပ်သိမ်း ခံစားရလတ္တံ့။

၁၀၅။ ထိုသူသည် နောက်၌ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည် ဖြစ်၍ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရဟတ္တဖိုလ်တရားကို မျက်မှောက် ပြုရလတ္တံ့ (ဟု မြွက်ကြားတော်မူ၏)။

၁၀၆။ ငါ၏ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံသည် အံ့ဩဖွယ်ရှိပါပေစွ၊ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ပုဆိုးတစ်ထည်ကို ပေးလှူခဲ့သောကြောင့် အမြိုက်နိဗ္ဗာန် သို့ ရောက်ရပေ၏။

၁၀၇။ မဏ္ဍပ်၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်အနီး၌ လည်းကောင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအိမ်၌ လည်းကောင်း နေသော ငါ့အား ပတ်ဝန်းကျင် တစ်လံမျှသော အရပ်၌ ပုဆိုးအမိုးသည် ဆောင်းမိုး၏။

၁၀၈။ ငါသည် သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ ကြွင်းသော ပစ္စည်းကို လည်းကောင်း မတောင်းမခံဘဲ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ရ၏။ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ အဖျော်ကို လည်းကောင်း ရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အပေါ်ရုံပုဆိုးအဝတ် လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပုဆိုးအဝတ် လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၁၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥတ္တရေယျဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဥတ္တရေယျဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၄ - ဂန္ဓောဒကဝဂ် ===

၉ - ဓမ္မသဝနိယတ္ထေရအပဒါန်

၁၁၁။ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် သိမြင်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် သစ္စာလေးပါးတရားကို ဖော်ပြတော်မူလျက် လူများအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၁၁၂။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ထက်မြက်သော အကျင့်ရှိသော ဆံကျစ်ရသေ့ဖြစ်လျက် ရှိ၏။ ထိုအခါ လျော်တေသင်္ကန်းတို့ကို ခါလျက် ကောင်းကင်၌ သွားနေ၏။

၁၁၃။ ငါသည် ဘုရားမြတ်၏ အထက်၌ သွားခြင်းငှါ မဝံ့ပေ၊ ငှက်တို့သည် ကျောက်တောင်သို့ ရောက်လျှင် သွားခြင်းကို မရသကဲ့သို့ ထို့အတူ ငါသည် သွားခြင်းကို မရပေ။

၁၁၄။ ဣရိယာပုထ်၏ ဤသို့ ပျက်စီးခြင်းသည် ငါ့အား ရှေး၌ မဖြစဖူးပေ၊ ရေ၌ ပေါ်၍ သွားသကဲ့ သို့ ထို့အတူ ကောင်းကင်၌ ပေါ်၍ သွား၏။

၁၁၅။ မြတ်သော လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါတို့၏ အောက်၌ (မုချ) ရှိသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယခု ငါသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို ရှာမှီးတော့အံ့၊ ငါသည် အကျိုးထူးကို ရသော်လည်း ရတန်ရာ၏။

၁၁၆။ ကောင်းကင်မှ သက်ဆင်းသည်ရှိသော် မမြဲသော တရားကို ဟောကြားလျက်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတော်ကို ကြားနာရ၏။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ထိုတရားတော်ကို သင်ယူခဲ့၏။

၁၁၇။ ငါသည် မမြဲသောအမှတ် 'အနိစ္စသညာ' ကို သင်ယူပြီးလျှင် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ သွားခဲ့ ၏။ ငါသည် အသက်ထက်ဆုံး နေပြီး၍ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌ ကွယ်လွန်ခဲ့၏။

၁၁၈။ စုတိစိတ် ဖြစ်ခါနီးသောအခါ ထိုတရားနာခြင်းကို အမှတ်ရပေ၏။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်ခဲ့သော ထိုကံကြောင့် ငါသည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၁၁၉။ ငါသည် ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ခဲ့၏။ ငါးဆယ့်တစ်ကြိမ် နတ်မင်း အဖြစ်ကိုလည်း ပြုခဲ့ရ၏။

၁၂၀။ ငါသည် လည်း စကြာဝတေးမင်း ခုနစ်ဆယ့်တစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ပြန့်ပြော များပြားသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၁၂၁။ ပွားများအပ်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိသော ရဟန်းသည် အဖအိမ်၌ နေ၍ ဂါထာဖြင့် ဖော်ပြလျက် အမြဲ မရှိသော အဖြစ်ကို ဟောတော်မူ၏။

၁၂၂။ ငါသည် ဘဝကြီး၊ ငယ်၌ ကျင်လည်ရစဉ် ထိုမမြဲသော အမှတ်ကိုသာလျှင် အောက်မေ့၏။ အဆုံးဘဝ၌ကား စုတေခြင်း မရှိသော အရိယာတို့သည် ရောက်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော အထွတ် အထိပ်ကို ထိုးထွင်း၍ မသိ။

၁၂၃။ သင်္ခါရတရားတို့သည် စင်စစ် အမြဲမရှိကုန်၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း သဘော ရှိကုန်၏။ ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်ကုန်၏။ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သည် ချမ်းသာ၏။

၁၂၄။ ဂါထာကို ကြားနာရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရှေးပြုခဲ့သော ကံကို အမှတ်ရခဲ့၏။ တစ်ထိုင် တည်းဖြင့်ပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၁၂၅။ ငါသည် မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိလျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် (ငါ) ဂုဏ်ကို သိတော်မူ၍ ရဟန်း ပြုပေးတော်မူ၏။

၁၂၆။ ငါသည် သူငယ် ဖြစ်ပါလျက် ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြီးဆုံးစေခဲ့၏။ ယနေ့ ငါ့အား မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည် အဘယ်မှာ ရှိတော့အံ့နည်း။

၁၂၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သူတော်ကောင်းတရားကို ကြားနာခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဓမ္မသဝနိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဓမ္မသဝနိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၄ - ဂန္ဓောဒကဝဂ် ===

၁၀ - ဥက္ခိတ္တပဒုမိယထေရ်အပဒါန်

၁၂၉။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ ပန်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏။ ပဒုမ္မာကြာအိုင်သို့ သက်ဆင်းပြီးလျှင် ငါသည် ပွင့်ချပ်တစ်ရာရှိသော ပဒုမ္မာကြာကို ဆွတ်ခဲ့၏။

၁၃၀-၁၃၁။ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် သိမြင်တော်မူသော ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ထိုပဒုမ္မတ္ထရမြတ်စွာဘုရားသည် ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သော ကိလေသာမှ စင်ကြယ်ကုန်သော အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး ရှိကုန်သော ရဟန္တာ တစ်သိန်းတို့နှင့် တကွ ငါ၏ ကြီးပွားမှုကို ရှာမှီးတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍ ကြွလာတော်မူ၏။

၁၃၂။ ထိုအခါ ငါသည် နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မြင်သဖြင့် ပွင့်ချပ်တစ်ရာရှိသော ပဒုမ္မာကြာပန်းကို အညှာ၌ ဖြတ်၍ ကောင်းကင်၌ ပစ်မြောက်ပူဇော် ခဲ့၏။

၁၃၃။ ရဲရင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်သော ဘုရားစင်စစ် အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပဒုမ္မာကြာတို့သည် အလိုလို သွားကုန်၍ အရှင်ဘုရား၏ ဦးထိပ်၌ ဆောင်းမိုးပါစေကုန်သတည်း။

၁၃၄။ လုံ့လကြီးမားတော်မူ၍ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဓိဋ္ဌာန် (ဆောက်တည်) တော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့် ထိုကြာပန်းတို့သည် ဦးထိပ်၌ ဆောင်းမိုးလျက် ရှိ၏။

၁၃၅။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ခဲ့သော ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၏ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လျှံ၌ ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာကို စွန့်၍ တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်၏။

၁၃၆။ ထိုတာဝန်တာဝန်ပြည်၌ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ငါ၏ ဝိမာန်ကို “သတပတ္တ” ဟု ဆိုအပ်၏။ ယူဇနာခြောက်ဆယ် မြင့်၏။ ယူဇနာသုံးဆယ် ကျယ်ပြန့်၏။

၁၃၇။ ငါသည် သိကြားမင်း အကြိမ်တစ်ထောင် ဖြစ်၍ နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရ၏။ စကြာဝတေးမင်းလည်း ခုနစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်၏။

၁၃၈။ ပြန့်ပြောများပြားသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ ရှေးက ကိုယ်တိုင် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော မိမိကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကို ခံစားရ၏။

၁၃၉။ ထိုပဒုမ္မာကြာ တစ်ပွင့်ကြောင့်သာလျှင် စည်းစိမ်တို့ကို ခံစားပြီးနောက် ငါသည် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ အရဟတ္တဖိုလ်တရားကို မျက်မှောက်ပြုရ၏။

၁၄၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်၏။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်၏။ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝေါ မရှိဘဲ နေရ၏။

၁၄၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပဒုမ္မာကြာ တစ်ပွင့်လျှင်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၄၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥက္ခိတ္တပဒုမိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ဥက္ခိတ္တပဒုမိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

သုံးဆယ့်လေးခုမြောက် ဂန္ဓောဒကဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၅ - ဧကပဒုမိယဝဂ် ===

၁ - ဧကပဒုမိယထေရာပဒါန်

၁။ တရားခပ်သိမ်းတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် သိမြင်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဘဝကြီး၊ ငယ်တို့ကို ထင်စွာပြုလျက် များစွာသော လူအပေါင်းကို (သံသရာမှ) ကယ်တင်တော်မူ၏။

၂။ ထိုအခါ ငါသည် ငှက်အပေါင်းတို့ထက် မြတ်သော ဟင်္သာမင်း ဖြစ်၏။ ဇာတဿရအိုင်သို့ ကောင်းစွာ သက်ဆင်းလျက် ဟင်္သာငှက်တို့ ကစားနည်းမျိုးကို ကစားလျက် ရှိ၏။

၃။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော် မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုခဏ၌ ဇာတဿရအိုင်၏ အထက်သို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၄။ ငါသည် လောက၌ ရှေ့သွားဖြစ်၍ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော (ပဒုမုတ္တရ) မြတ်စွာဘုရား ကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် စိတ်နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ပွင့်ချပ်တစ်ရာ ပဒုမ္မာကြာပန်းကို အညှာ၌ ဖြတ်၍ -

၅။ ခံတွင်းနှုတ်သီးဖြင့် ကိုက်ချိပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား၌ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ ကောင်းကင်၌ မြောက်ချီလျက် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၆။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော် မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်လျက် ငါ့အား ပန်းအနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

၇။ ဤပဒုမ္မာကြာပန်းတစ်ပွင့်ကို လှူရခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၏ တောင့်တမှုတို့ ကြောင့် လည်းကောင်း သင်သည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး ပျက်စီးကျရာ အပါယ်သို့ မလားရလတ္တံ့။

၈။ ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီးနောက် ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ကောင်းမှုကံကို ချီးကျူး၍ အလိုရှိရာ အရပ်သို့ ကြွသွားတော်မူ၏။

၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပန်းပူဇော်မှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားအား (ကြာပန်း) ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကပဒုမိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဧကပဒုမိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၅ - ဧကပဒုမိယဝဂ် ===

၂ - တိဏုပ္ပလမာလိယထေရအပဒါန်

၁၁။ ထိုအခါ (ငါသည်) စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်း၌ မျောက်ဖြစ်ခဲ့၏။ ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို တောင်ကြား၌ သီတင်းသုံး ထိုင်နေတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ခဲ့ရ၏။

၁၂။ အရပ်အားလုံးတို့ကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သည်ဖြစ်၍ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်း ပင်မင်းသဖွယ် လက္ခဏာတော်ကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၃။ တက်ကြွဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ပီတိဖြင့် ရှင်လန်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြာပန်း သုံးပွင့်ကို ဦးထိပ်၌ တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၁၄။ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ပန်းတို့ကို လှူဒါန်း ပူဇော်ပြီးနောက် ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုဖဲသွား၏။

၁၅။ အလွန်ကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်လျက် သွားသည်ရှိသော် တောင်ကြား၌ ကျ၍ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၁၆။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၏ တောင့်တမှုကြောင့် လည်းကောင်း ရှေးဘဝ^၀ကို စွန့်၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၁၇။ ငါသည် အကြိမ်သုံးရာတိုင်တိုင် နတ်မင်း အဖြစ်ကိုလည်း ပြုရ၏။ အကြိမ်ငါးရာ တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကြာပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိဏုပ္ပလမာလိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် တိဏုပ္ပလမာလိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၁။ ပါဠိ၌ မာနသံ ဒေဟံဟု ရှိသော်လည်း ဤအပဒါန်နှင့် တူသော ဥမာဝဂ် တတိယအပဒါန်တွင် ပုရိမံ ဇာတိဟု ရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ မျောက်ဘဝဖြစ်သဖြင့် လည်းကောင်း ပုရိမံ ဇာတိကို ယူ၍ ရှေးဘဝဟု ပြန်သည်။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၅ - ဧကပဒုမိယဝဂ် ===

၃ - ဓဇဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၂၀။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော တိဿမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။ (ထိုမြတ်စွာဘုရား၌) ဥပဓိသုံးပါးတို့ ကုန်ခန်းခြင်းတို့ကို သိမြင်၍ ငါသည် တံခွန်ကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၂၁။ ကောင်းစွာ ပြုလုပ်အပ်သော ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၏ တောင့်တမှု တို့ကြောင့် လည်းကောင်း ငါသည် လူ၌ ဖြစ်သော ကိုယ်ကို စွန့်၍ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်၏။

၂၂။ ငါသည် အကြိမ်သုံးရာတိုင်တိုင် နတ်မင်း အဖြစ်ကိုလည်း ပြုခဲ့ရ၏။ အကြိမ်ငါးရာ တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၃။ ပြန်ပြော များပြားသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ ရှေးက မိမိကိုယ်တိုင် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော မိမိ ကောင်းမှုကံအကျိုးကို ခံစားရ၏။

၂၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တံခွန်လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၅။ ငါသည် ယနေ့ အလိုရှိပါမူ ဟိမဝန္တာတောနှင့်တကွ စကြဝဠာတောင်နှင့်တကွသော အရပ်ကို ခေါမတိုင်းဖြစ် ပုဆိုးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနိုင်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ထိုအခါ၌ ငါပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဓဇဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဓဇဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၅ - ဧကပဒုမိယဝဂ် ===

၄ - တိကိင်္ကဏိပူဇကထေရအပဒါန်

၂၇။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌ ဘူတဂဏမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုတောင်ဝယ် သစ်ပင် ဖျား၌ ဆွဲထားကပ်ငြိသော ပုံသကူသင်္ကန်းကို တွေ့မြင်ရ၏။

၂၈။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ဆည်းလည်းပန်း သုံးပွင့်တို့ကို ဆွတ်ခူးပြီးလျှင် ရွှင်လန်းသည် ဖြစ်၍ ရွှင်ယု သော စိတ်ဖြင့် ပုံသကူသင်္ကန်းကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၂၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းပူဇော်မှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပန်းသုံးပွင့်တို့ကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၃၀။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိကိင်္ကဏိပူဇကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် တိကိင်္ကဏိပူဇကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၅ - ဧကပဒုမိယဝဂ် ===

၅ - နဠာဂါရိကထေရအပဒါန်

၃၁။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌ ဟာရိတမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုအခါ နာရဒမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် (ထိုတောင်ဝယ်) သစ်ပင်ရင်း၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။

၃၂။ ငါသည် ကျွဲဖြင့် ပြီးသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင် မြက်ဖြင့် မိုးခဲ့၏။ ငါသည် စကြိုကို သုတ်သင်၍ မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းခဲ့၏။

၃၃။ ငါသည် တစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။ ခုနစ်ဆယ့်လေးကြိမ် တိုင်တိုင် နတ်မင်းအဖြစ်ကိုလည်း ပြုရ၏။

၃၄။ ငါသည် ခုနစ်ဆယ့်လေးကြိမ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၃၅။ မြင့်သော ငါ၏ ဗိမာန်သည် ‘သက်တင်ရေးကဲ့သို့’ စွင့်စွင့် တက်၏။ (ငါ၏) ဗိမာန်သည် တိုင်ပေါင်းတစ်ထောင် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတုမရှိ ပြီးပြီးပြတ်ပြတ် ထွက်သော အရောင်ရှိ၏။

၃၆။ ငါသည် စည်းစိမ်နှစ်မျိုးကို ခံစားပြီးနောက် ဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်း ပြုခဲ့၏။

၃၇။ ငါသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်မှု၌ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ငြိမ်းအေးလျက် ကိလေသာ ဥပဓိ မရှိသူ ဖြစ်၏။ ‘ဆင်ပြောင်သည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝေါ ကင်းလျက် နေရ၏။

၃၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နဠာဂါရိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် နဠာဂါရိကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၅ - ဧကပဒုမိယဝဂ် ===

၆ - စမ္မကပုပ္ဖိယထေရ်အပဒါန်

၄၉။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌ ဇာပလမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုတောင်ကြား၌ သုဒဿန မည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် သီတင်းသုံးတော်မူ၏။

၄၀။ ငါသည် ပန်းကို ယူ၍ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ဟိမဝန္တာသို့ သွားစဉ် ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူ သော အာသဝေါ ကင်းတော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးမြင်ရ၏။

၄၁။ ထိုအခါ ငါသည် စံကားပန်း ခုနစ်ပွင့်တို့ကို ဦးခေါင်း၌ ထား၍ အလိုလို ဖြစ်တော်မူ၍ မြတ်သော သီလက္ခန္ဓစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရှာမှီးတော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့၏။

၄၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၄၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စမ္မကပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် စမ္မကပုပ္ဖိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၅ - ဧကပဒုမိယဝဂ် ===

၇ - ပဒုမပူဇကတ္ထေရအပဒါန်

၄၄။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌ ရောမသမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုအခါ၌ သမ္ဘဝမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်လည်း လွင်တီးခေါင် (ဟင်းလင်းအပြင်) ၌ သီတင်းသုံးတော် မူ၏။

၄၅။ ငါသည် ဗိမာန်မှ ထွက်၍ ပဒုမ္မာကြာကို (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား) ဆောင်းမိုး၏၊ တစ်ရက်ပတ်လုံး ဆောင်းမိုး၍ တစ်ဖန် ဗိမာန်သို့ ချဉ်းကပ်၏။

၄၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၄၇။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဒုမပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ပဒုမပူဇကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

တစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၅ - ဧကပဒုမိယဝဂ် ===

၈ - တိဏမုဋ်ဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၄၈။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌ လမ္မကမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ဥပတိဿမည်သော ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါသည် (ထိုတောင်ဝယ်) လွင်တီးခေါင် (လွင်ပြင်) ၌ စကြိုကြွတော်မူ၏။

၄၉။ ထိုအခါ ငါသည် ငှက်တို့ တွန်မြည်ရာဖြစ်သော တော၌ သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်၍ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးမြင်ရ၍ -

၅၀။ ငါသည် အထူးကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် မြတ်သော သီလစသော ကျေးဇူးကို ရှာမှီးတော်မူ လေ့ရှိသော ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားအား ထိုင်နေတော်မူရန် အလို့ငှါ မြက်ဆုပ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၅၁။ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားအား ပေးလှူခြင်းကြောင့် စိတ်ကို လွန်စွာ ကြည်လင်စေခဲ့၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု ဖဲသွားခဲ့၏။

၅၂။ ဖဲသွား၍ မကြာမီပင် ခြင်္သေ့သည် ငါ့ကို ပုတ်ခတ်လေ၏။ ငါသည် ခြင်္သေ့ ပုတ်ခတ်အပ်သည် ဖြစ်၍ ထိုအရပ်၌ပင် ကွယ်လွန်၏။

၅၃။ အာသဝေါ ကင်းတော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားမြတ်၌ သေခါနီးအခါတွင် ငါ ပြုအပ်သော ကံသည် 'လေးမှ ကောင်းစွာ လွှတ်အပ်သော မြား အဟုန်ကဲ့သို့' ငါသည် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။

၅၄။ နတ်ပြည်၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုက ဖန်ဆင်းထားသော ပြာသာဒ်သည် တင့်တယ်လှပ၏။ မြားကျ တစ်ထောင် ရှိ၏။ ဘုံဆင့်တစ်ရာ ရှိ၏။ များပြားသော တံခွန်ရှိ၏။ ရွှေဖြင့် ပြီး၏။

၅၅။ 'တက်သစ်သော နေမင်းကဲ့သို့' ထိုပြာသာဒ်၏ အရောင်သည် ပြေးထွက်လျက် ရှိ၏။ ငါသည် နတ်သမီးတို့နှင့် ရောပြွမ်းလျက် အလိုရှိအပ်သော ကာမတို့ကို အလိုရှိတိုင်း ရရှိသည် ဖြစ်၍ မွေ့လျော်ရ ပေ၏။

၅၆။ နတ်ပြည်မှ စုတေလတ်သော် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ် သည် ဖြစ်၍ လူ့ဘဝသို့ လာပြီးလျှင် အာသဝတရား ကုန်ခန်းခြင်းသို့ ရောက်ရပေ၏။

၅၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ထိုင်စရာ မြက်အခင်းကို လှူခဲ့၏။ ထိုအခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်ဆုပ် လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၅၉။ ဤသို့လျှင် အသျှင်တိဏမုဋ်ဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် တိဏမုဋ်ဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၅ - ဧကပဒုမိယဝဂ် ===

၉ - တိန္ဒြကဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၅၉။ ငါသည် ‘မဟာလေ့ကားပန်းကဲ့သို့’ တောက်ပလျက် ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော သြယမှ လွန်မြောက်သည်ဖြစ်၍ အာသဝေါ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို တောင်ကြား၌ ထိုင်နေတော် မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၆၀။ ငါသည် အသီးရှိသော တည်ပင်ကို မြင်သဖြင့် အခိုင်နှင့်တကွ ချီးပြီးလျှင် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၆၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ တည်သီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တည်သီးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိန္ဒြကဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် တိန္ဒြကဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၁၀ - ဧကဉ္စလိယတ္ထေရအပဒါန်

၆၃။ ရောမသအမည် ရှိတော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် မြစ်ကမ်း၌ နေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော ‘နေမင်းကဲ့သို့’ ဝါဝင်းသော ရောင်ခြည် ရှိတော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးမြင်ရ၏။

၆၄။ ‘ဖိုဝ်၌ လှော်ပြီး၊ ဦးပြီးသော ရွှေကဲ့သို့’ ဖြစ်၍ ရှားမီးနှင့် တူတော်မူသော ‘သောက်ရှူးကြယ် ကဲ့သို့’ တင့်တယ်တောက်ပတော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ငါသည် လက်အုပ်တစ်ကြိမ် ချီခြင်းကို ပြုခဲ့၏။

၆၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် လက်အုပ်ချီမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် လက်အုပ်ချီခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၆၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကဉ္စလိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ဧကဉ္စလိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

သုံးဆယ့်ငါးခုမြောက် ဧကပဒုမိယဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၆ - သဒ္ဓသညကဝဂ် ===

၁ - သဒ္ဓသညကထေရအပဒါန်

၁။ ရှေးအခါ ငါသည် ငှက်တို့ တွန်မြည်ရာဖြစ်သော တော၌ သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုတော၌ နတ် အပေါင်း ခြံရံအပ်သော -

၂။ သစ္စာလေးပါးကို ဖော်ပြတော်မူလျက် လူအပေါင်းကို (သံသရာမှ) ကယ်တင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ ကရဝိက်ငှက်၏ အသံနှင့်တူသော သာယာချိုမြိန်သော တရားစကားကို လည်း ကြားနာရ၏။

၃။ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့် တူသော အသံရှိတော်မူသော လောက၏ အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓိ မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတော်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ ယခုဘဝ၌ ငါသည် အာသဝေါတရား ကုန်ခြင်း သို့ ရောက်ပေ၏။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ တရားနာမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် (ဘုရားကို) ကြည်ညိုခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သဒ္ဓသညကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော သဒ္ဓသညကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၆ - သဒ္ဓသညကဝဂ် ===

၂ - ယဝကလာပိယထေရအပဒါန်

၆။ ထိုအခါ၌ (ငါသည်) အရုဏဝတီမြို့၌ မုယောခင်းစောင့် ဖြစ်ခဲ့၏။ လမ်းခရီး၌ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် မုယောစည်းကို ခင်းထား၏။

၇။ သနားခြင်း ‘ကရုဏာ’ ရှိသည် ဖြစ်၍ အစဉ် စောင့်ရှောက်တော်မူသော လောက၏ အမြတ်ဆုံး ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော သီဒိမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ မုယောအခင်း၌ ထိုင်နေ တော်မူ၏။

၈။ အညစ်အကြေး ကင်းစင်တော်မူသော မြတ်သော ဈာန်ကို ဝင်စားလေ့ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို (မုယောစည်းအခင်း၌) ထိုင်နေတော်မူသည်ကို ဖူးမြင်ရ၍ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်စေပြီးနောက် ငါသည် ထိုအရပ်၌ပင် ကွယ်လွန်ခဲ့၏။

၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ မုယောစည်းကို ခင်း၍ လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မုယောစည်းခင်း လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ယဝကလာပိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ယဝကလာပိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၃ - ကိသုကပူဇကထေရအပဒါန်

၁၁။ ပွင့်နေသော ပေါက်ပန်းပင်ကို မြင်သဖြင့် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို အောက်မေ့လျက် လက်အုပ် ချီပြီးလျှင် ကောင်းကင်၌ ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပေါက်ပွင့်ကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၁၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကိသုကပူဇကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ကိသုကပူဇကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၆ - သဒ္ဓသညကဝဂ် ===

၄ - သကောသကကောရဏ္ဍဒါယကထွေရအပဒါန်

၁၄။ ငါသည် လောက၏ အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရား၏ နင်းကြွတော်မူသော ခြေတော်ရာကို တွေ့မြင်သဖြင့် သစ်နက်ရေကို လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ တင်ပြီးလျှင် ခြေတော်ရာ မြတ်ကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၁၅။ မြေ၌ ပေါက်သော ပွင့်နေသော လိပ်ဆူးရွှေပင်ကို မြင်သဖြင့် အခိုင်နှင့်တကွ ယူ၍ ခြေတော် ရာကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းပူဇော်မှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ခြေတော်ရာကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သကောသကကောရဏ္ဍဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် သကောသကကောရဏ္ဍဒါယကထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

၅ - ဒဏ္ဍဒါယကထွေရအပဒါန်

၁၈။ ထိုအခါ ငါသည် ငှက်တို့ တွန်မြည်ရာ ဖြစ်သော တောသို့ ဝင်၍ ဝါးကို ဖြတ်ပြီးလျှင် တောင်ဝှေး ပြုလုပ်လျက် သံဃာအား လှူဒါန်းခဲ့၏။

၁၉။ ထိုစိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းဖြင့် ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော သံဃာတော်၌ ရှိခိုး၍ တောင်ဝှေး ကိုလည်း လှူဒါန်းပြီးလျှင် မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုဖဲသွားခဲ့၏။

၂၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ တောင်ဝှေးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တောင်ဝှေး လှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၂၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဒဏ္ဍဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဒဏ္ဍဒါယကထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၆ - သဒ္ဓသညကဝဂ် ===

၆ - အဗ္ဗယာဂုဒါယကထေရအပဒါန်

၂၂။ အလိုလို ဖြစ်တော်မူ၍ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော သတရံသီမည်တော်မူသော ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါသည် သမာပတ်မှ ထ၍ ဆွမ်းအလို့ငှါ ငါ၏ (အိမ်သို့) ကြွတော်မူ၏။

၂၃။ ငါသည် အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော စိတ်ရှိတော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးမြင်ရ၍ ထိုပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအား အထူးကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် သရက်သီးယာဂုကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၂၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ယာဂုလှူဒါန်းမှု ပြုလုပ်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သရက်သီးယာဂုကို လှူဒါန်းခြင်း ၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၅။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဗ္ဗယာဂုဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် အဗ္ဗယာဂုဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၇ - သုပုဋကပူဇကထေရအပဒါန်

၂၆။ လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော ထိုဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် နေ့သန့်ရာမှ ထွက်တော် မူလျက် ဆွမ်းခံ လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော် ငါ၏ အထံသို့ ကြွတော်မူလာ၏။

၂၇။ ထိုအခါ ငါသည် နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရားအား ဆားထုပ်ကို ပေးလှူခဲ့သဖြင့် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ဆားထုပ်ကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဆားထုပ် လှူခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုပုဋကပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် သုပုဋကပူဇကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၆ - သဒ္ဓသညကဝဂ် ===

၈ - မဉ္ဇဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၀။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်ဖြင့် ညောင်စောင်းတစ်ခုကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၃၁။ ငါသည် ထိုညောင်စောင်းအလှူကြောင့် ဆင်ယာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ မြင်းယာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ နတ်၌ ဖြစ်သော ယာဉ်ကို လည်းကောင်း ရခဲ့၏။ အာသဝေါ ကုန်ခြင်းသို့လည်း ရောက်ပေ၏။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ညောင်စောင်းကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ညောင်စောင်း လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဉ္ဇဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် မဉ္ဇဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၉ - သရဏဂမနိယတ္ထေရအပဒါန်

၃၄။ ထိုအခါ၌ ရဟန်းတော်သည်လည်းကောင်း၊ တက္ကတွန်း (အာဇီဝက) သည် လည်းကောင်း၊ ငါသည် လည်းကောင်း လှေကို စီးကုန်၏။ လှေပျက်သည်ရှိသော် ရဟန်းသည် ငါ့အား သရဏဂုံကို ပေး၏။

၃၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ (ရဟန်းသည်) ငါ့အား သရဏဂုံကို ပေးခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သရဏဂုံ ဆောက်တည် ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သရဏဂမနိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သရဏဂမနိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၆ - သဒ္ဓသညကဝဂ် ===

၁၀ - ပိဏ္ဍပါတိကတ္ထေရအပဒါန်

၃၇။ တိဿအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။ တော၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုအခါ ငါသည် တုသိတာနတ်ပြည်မှ ဤလူ့ပြည်သို့ လာ၍ ဆွမ်းကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၃၈။ များသော အခြံအရံ ရှိတော်မူသော တိဿမည်သော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးခဲ့၍ မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေပြီးလျှင် ငါသည် တုသိတာနတ်ပြည်သို့ သွားခဲ့၏။

၃၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဆွမ်းအလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆွမ်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပိဏ္ဍပါတိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပိဏ္ဍပါတိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

သုံးဆယ့်ခြောက်ခုမြောက် သဒ္ဓသညကဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၇ - မန္တာရဝပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၁ - မန္တာရဝပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၁-၂။ ငါသည် မင်္ဂလမည်သော လုလင်ဖြစ်စဉ် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ဤလူ့ပြည်သို့ လာ၍ မန္တာရဝနတ်ပန်း (ထင်ရှားပန်း) ကို ယူပြီးလျှင် သမာပတ်ဖြင့် နေတော်မူသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏ ဦးထိပ်၌ ဆောင်းမိုးခွဲ၏။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆောင်းမိုးပြီး၍ နတ်ပြည်သို့ တစ်ဖန် ပြန်လာခဲ့၏။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မန္တာရဝပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော မန္တာရဝပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၇ - မန္တာရဝပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၂ - ကက္ကာရူပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၅။ ငါသည် ယာမာနတ်ပြည်မှ ဤလူ့ပြည်သို့ လာ၍ အသရေ တည်နေရာဖြစ်သော ဂေါတမမည် သော ကက္ကာရူနတ်ပန်းကို ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့၏။

၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို လှူဒါန်း ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော် ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကက္ကာရူပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ကက္ကာရူပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၇ - မန္တာရပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၃ - ဘိသမုဠာလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၈။ တရားအားလုံးတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် သိမြင်တော်မူသော ဖုဿမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာကို အလိုရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍ ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာ တော်မူ၏။

၉။ ငါသည် ကြီးမားသော သနာခြင်း ‘မဟာကရုဏာ’ ရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေပြီးလျှင် ကြာစွယ်ကြာရင်းကို ယူ၍ ဘုရားမြတ်အား လှူဒါန်း၏။

၁၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကြာစွယ်ကြာရင်းကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကြာစွယ် ကြာရင်းကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဘိသမုဠာလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဘိသမုဠာလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၄ - ကေသရပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်

၁၂။ ထိုအခါ ငါသည် ဟိမဝန္တာတောင်၌ ဝိဇ္ဇာခိုရုံ ဖြစ်ခဲ့၏။ ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူ၍ များမြတ် သည့် အခြံအရံ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို စင်ကြယ် ကြွတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၁၃။ ထိုအခါ ငါသည် ဆပ်သွားပန်း သုံးပွင့်တို့ကို ဦးခေါင်း၌ တင်ပြီးလျှင် ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရား ကို ချဉ်းကပ်၍ ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကေသရပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ကေသရပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၇ - မန္တာရပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၅ - အင်္ဂေါလပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၁၆။ ထိုအခါ၌ ပဒုမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် စိတ္တကုဋ်တောင်၌ နေတော်မူ၏။ ငါသည် အလိုလို ဖြစ်တော်မူ၍ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော်-

၁၇။ ပွင့်နေသော အင်္ဂေါလ (မှန်ကျ) ပင်ကို မြင်သဖြင့် ထိုအခါ ငါသည် (ပန်းကို) ဆွတ်ခူးပြီးလျှင် သစ္စာလေးပါး တရားကို သိမြင်တော်မူသော ပဒုမမြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့၏။

၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အင်္ဂေါလပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် အင်္ဂေါလပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၆ - ကဒမ္ပပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၂၀။ ရွှေတုရိုဏ်တိုင်နှင့် တူတော်မူသည် ဖြစ်၍ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ ရှိတော်မူသော ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော လူတို့၏ ရှေ့သွား မြတ်စွာဘုရားကို အိမ်ဈေး၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် -

၂၁။ မြတ်သော ပြာသာဒ်၌ ထိုင်နေ၍ ငါ ဖူးမြင်ရ၏။ ဖူးမြင်ရသော ငါသည် ထိမ်ပန်းကို ယူ၍ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကဒမ္ပပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ကဒမ္ပပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၇ - မန္တာရပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၇ - ဥဒ္ဓါလကပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၂၄။ ထိုအခါ၌ အနောမမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ငါသည် ငုရွှေပန်းကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၂၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၂၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥဒ္ဓါလကပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဥဒ္ဓါလကပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၈ - ဧကစမ္မကပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၂၇။ ကိလေသာမှ ငြိမ်းအေးတော်မူပြီးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည် တောင်ကြား၌ နေတော်မူ ၏။ ထိုအခါ ငါသည် စံကားပန်းတစ်ပွင့်ကို ယူ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၂၈။ ငါသည် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ရန်သူတို့ မအောင်အပ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကို လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် (စံကားပန်း) ယူ၍ ပူဇော်ခဲ့၏။

၂၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၃၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကစမ္မကပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဧကစမ္မကပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၇ - မန္တာရပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၉ - တိမိရပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၃၁။ ငါသည် စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်း၌ ရေစုန်သို့ သွားလျက် ရှိ၏။ (ထိုအခါ) ပင်လုံးကျွတ် ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းသဖွယ်ဖြစ်သော၊ ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၂။ ငါသည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကို ကျည်းပန်းကို ယူ၍ ဦးထိပ်၌ ကြမြှောက်ပူဇော်ခဲ့၏။

၃၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကျည်းပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၄။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိမိရပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် တိမိရပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၇ - မန္တာရဝပုပ္ဖိယဝဂ် ===

၁၀ - သဠလပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၃၅။ ထိုအခါ စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်း၌ (ငါသည်) ကိန္နရာ ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါသည် လူတို့ထက် မြတ်၍ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ထိုမြစ်ကမ်း၌ စင်္ကြံ ကြွတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၃၆။ ငါသည် ထင်ရှူးပန်းကို ဆွတ်ခူး၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် နတ် ရန်နံ့လှိုင်သော ထင်းရှူးပန်းကို နမ်းရှူတော်မူ၏။

၃၇။ လူအပေါင်းကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ကြီးမားသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် အလှူခံတော်မူပြီး၍ ထိုအခါ၌ ငါသည် ကြည့်ရှုဖူးမြော်စဉ် (ပန်းကို) နမ်းရှူ တော်မူ၏။

၃၈။ ငါသည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် လက်အုပ်ချီလျက် တောင်သို့ တစ်ဖန် တက်ခဲ့၏။

၃၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သဠလပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် သဠလပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

သုံးဆယ့်ခုနစ်ခုမြောက် မန္တာရဝပုပ္ဖိယဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၈ - ဗောဓိဝန္တနဝဂ် ===

၁ - ဗောဓိဝန္တကထောရအပဒါန်

၁။ ငါသည် မြေ၌ ပေါက်သော စိမ်းစိုသော သခွတ်ဗောဓိပင်ကို မြင်သဖြင့် လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ကိုယ်ရုံကို တင်၍ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် သခွတ်ဗောဓိပင်ကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၂။ ငါသည် လက်အုပ်ချီလျက် စိတ်ကို အလေးပြုပြီးလျှင် အတွင်း၊ အပ၌ စင်ကြယ်တော်မူသော ကိလေသာမှ ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်သည်ဖြစ်၍ အာသဝ ကင်းတော်မူသော -

၃။ လောကသည် ပူဇော်အပ်တော်မူသော၊ မဟာသမုဒ္ဒရာနှင့် တူသော ကရုဏာဉာဏ် ရှိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို မျက်မှောက်၌ ရှိခိုးရသကဲ့သို့ ထို့အတူ ငါသည် သခွတ်ဗောဓိပင်ကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဗောဓိပင်ကို ရှိခိုးခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် (ဗောဓိပင်ကို) ရှိခိုးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗောဓိဝန္တကထောရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဗောဓိဝန္တကထောရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၈ - ဗောဓိဝန္တနဝဂ် ===

၂ - ပါဠိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၆။ အလိုလို ဖြစ်တော်မူသည် ဖြစ်၍ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် မိမိ တပည့်သာဝကတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ဗန္ဓုမတီပြည်သို့ ကြွဝင်တော်မူ၏။

၇။ ငါသည် သဒ္ဓတ်ပန်း သုံးပွင့်တို့ကို ခါးပိုက်၌ ထားအပ်ကုန်၏။ ငါသည် ဦးခေါင်းကို ရေဆေးလိုသည် ဖြစ်၍ သာလျှင် မြစ်ဆိပ်သို့ သွား၏။

၈။ ဗန္ဓုမတီပြည်မှ ထွက်သည်ရှိသော် ‘သက်တန့်ကဲ့သို့’ ထွန်းတောက်ပတော်မူသော ‘မီးစာကဲ့သို့’ ရဲရဲဝင်းဝင်း ထွန်းလင်းတော်မူသော -

၉။ မြတ်သော ကျားမင်း ဥသဘသဖွယ်လည်းဖြစ်သော၊ အမျိုးမြတ်သည့် ခြင်္သေ့မင်း သဖွယ်လည်း ဖြစ်သော၊ သမဏပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် ကြွသွားတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၁၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းအေးစေတော်မူသော၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့ကို ဆေးလျှော်တော်မူပြီးသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍ ပန်းသုံးပွင့်တို့ကို ယူပြီးလျှင် ဘုရားမြတ်ကို လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့၏။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပါဠိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ပါဠိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၈ - ဗောဓိဝန္တနဝဂ် ===

၃ - တိဏုပ္ပလမာလိယထေရအပဒါန်

၁၃။ ထိုအခါ (ငါသည်) စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်း၌ မျောက် ဖြစ်ခဲ့၏။ ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို တောင်ကြား၌ သီတင်းသုံး ထိုင်နေတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၁၄။ အရပ်အားလုံးတို့ကို ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်သည် ဖြစ်၍ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်း ပင်မင်းသဖွယ် လက္ခဏာတော်ကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် ငါသည် နှစ်သက်သော စိတ်သည် ဖြစ်၏။

၁၅။ တက်ကြွဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ပီတိဖြင့် ရှင်လန်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြာပန်း သုံးပွင့်တို့ကို ဦးထိပ်၌ တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၁၆။ ငါသည် ဖုဿမြတ်စွာဘုရားအား ပန်းတို့ကို ပူဇော်ပြီးလျှင် ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၍ မြောက် အရပ်သို့ ရှေးရှု ဖဲသွားခဲ့၏။

၁၇။ အလွန်ကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် နောက်သို့ ဆုတ်လျက် သွားသည်ရှိသော် တောင်ကြား၌ ကျ၍ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၁၈။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၏ တောင့်တမှုကြောင့် လည်းကောင်း ရှေးဘဝကို စွန့်၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၁၉။ ငါသည် အကြိမ်သုံးရာတိုင်တိုင် နတ်မင်း အဖြစ်ကိုလည်း ပြုခဲ့၏။ အကြိမ်ငါးရာ တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကြာပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိဏုပ္ပလမာလိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် တိဏုပ္ပလမာလိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၈ - ဗောဓိဝန္တနဝဂ် ===

၄ - ပဋိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၂၂။ မြတ်သော သီလက္ခန္ဓစသော ကျေးဇူးကို ရှာမှီးတော်မူပြီးသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသော အခါ၌ အလုံးစုံကုန်သော လူတို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးကြ၍ အလောင်းတော်ကို ထုတ်ဆောင်ကုန်၏။

၂၃။ အလောင်းတော်ကို ထုတ်ဆောင်စဉ် စည်တို့ကို တီးခတ်ကုန်သည်ရှိသော် ငါသည် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြံပိုင်ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၂၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အလောင်းတော်အား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၂၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေဘိသကဲ့သို့’ အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၂၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စစ်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၂၇။ လေးပါးသော ပဋိပုပ္ဖိယတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဋိပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ပဋိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၈ - ဗောဓိဝန္တနဝဂ် ===

၅ - သတ္တပဏ္ဍိယထေရာပဒါန်

၂၈။ လူတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော သုမနမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။ ငါသည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စရည်းပန်းကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ စရည်းပန်းကို လှူခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် (မြတ်စွာဘုရားအား) စရည်း ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၃၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သတ္တပဏ္ဍိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် သတ္တပဏ္ဍိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၈ - ဗောဓိဝန္ဓနဝဂ် ===

၆ - ဂန္ဓမုဋ္ဌိယတ္ထေရအပဒါန်

၃၃။ (အလောင်းတော်ကို မီးသဂြိုဟ်ရန်) ထင်းပုံကို ပြုလုပ်နေစဉ် နံ့သာအမျိုးမျိုးကို ဆောင်ယူအပ် သည်ရှိသော် ငါသည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နံ့သာဆုပ်ကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၃၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ထင်းပုံကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ထင်းပုံကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝ မရှိဘဲ နေရပေ၏။

၃၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံ တော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၃၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဂန္ဓမုဋ္ဌိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဂန္ဓမုဋ္ဌိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၇ - စိတကပူဇကတ္ထေရအပဒါန်

၃၈။ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလတ်သော် အလောင်းတော် ကို နံ့သာထင်းပုံသို့ တင်သော အခါ၌ ငါသည် အင်ကြင်းပန်းကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၃၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အလောင်းတော် ထင်းပုံကို ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၄၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံ တော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၄၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စိတကပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် စိတကပူဇကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၈ - ဗောဓိဝန္ဓနဝဂ် ===

၈ - သုမနတာလဝဏ္ဏိယထေရအပဒါန်

၄၃။ ငါသည် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား မုလေးပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော ထန်းရွက်ယပ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။ (ထို့ကြောင့်) ငါသည် မြတ်သော လူတို့အားသာ ထိုက်သော ထန်းရွက်ယပ်ကို ဆောင်ရပေ၏။

၄၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ထန်းရွက်ယပ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။ ထိုအခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ထန်းရွက်ယပ်ကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝ မရှိဘဲ နေရပေ၏။

၄၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၄၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုမနတာလဝဏ္ဏိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် သုမနတာလဝဏ္ဏိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၈ - ဗောဓိဝန္ဓနဝဂ် ===

၉ - သုမနဒါမိယထေရအပဒါန်

၄၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ဆေးလျော်တော်မူပြီးသည် ဖြစ်၍ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့် ရှိတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား မုလေးပန်းဆိုင်ကို ပြုလုပ်၍ ရှေ့တော်၌ ရပ်တည်လျက် ဆောင်းမိုး၏။

၄၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းဆိုင်ကို ဆောင်းမိုးခွဲရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မုလေးပန်းဆိုင်ကို ဆောင်းမိုးရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၅၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၅၂။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုမနဒါမိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သုမနဒါမိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၈ - ဗောဓိဝန္ဓနဝဂ် ===

၁၀ - ကာသုမာရိဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၅၃။ ‘မဟာလေ့ကားပန်းကဲ့သို့’ တောက်ပတော်မူသော၊ လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊ ကိလေသာဖြူ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို တောင်ကြား၌ ထိုင်နေတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၅၄။ ငါသည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လက်အုပ်ကို ဦးခေါင်း၌ တင်မြှောက် ပြီးလျှင် သရက်ဖြူသီးကို ဘုရားမြတ်အား ပေးလှူခဲ့၏။

၅၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် သရက်ဖြူသီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သရက်ဖြူသီးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝ မရှိဘဲ နေရပေ၏။

၅၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၅၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကာသုမာရိဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ကာသုမာရိဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

သုံးဆယ့်ရှစ်ခုမြောက် ဗောဓိဝန္ဓနဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၉ - အဝဋ္ဋဖလဝဂ် ===

၁ - အဝဋ္ဋဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁။ အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော၊ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော၊ သတရုံသီမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာကို အလိုရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ (ဆိတ်ငြိမ်ရာအာရုံကို) ကျက်စားခြင်းငှါ ထွက်တော်မူ၏။

၂။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို မြင်၍ သစ်သီးကို လက်ကိုကိုင်လျက် (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါထံ) ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။ ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဝဋ္ဋ (ထန်းသီး) အသီးကို ပေးလှူခဲ့၏။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ အဝဋ္ဋ (ထန်းသီး) အသီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သစ်သီးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကိုဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဝဋ္ဋဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော အဝဋ္ဋဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၉ - အဝဋ္ဌမလဝဂ် ===

၂ - လဗုဒ္ဓဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၇။ ထိုအခါ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့၌ အရံ (ခြံ)စောင့် ဖြစ်ခဲ့၏။ ကိလေသာမြူ ကင်းစင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ကောင်းကင်၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၈။ ငါသည် တောင်ပိန္နဲသီးကို ယူ၍ ဘုရားမြတ်အား လှူဒါန်းခဲ့၏။ များသော အခြံအရံ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်လျက် အလှူခံတော်မူ၏။

၉။ ငါ၏ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော မျက်မှောက်ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော အသီးကို အထူးကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် ဘုရားအား ပေးလှူရခြင်းကြောင့်-

၁၀။ ထိုအခါ၌ နှစ်သက်မှု 'ပီတိ' ကို ရရှိခဲ့၏။ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော ချမ်းသာမြတ်ကိုလည်း ရရှိခဲ့၏။ ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်သော ငါ့အား ရတနာသည် ဖြစ်ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သစ်သီးကို ပေလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သစ်သီးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ 'ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့' အာသဝ မရှိဘဲ နေရပေ၏။

၁၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၁၄။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်လဗုဒ္ဓဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် လဗုဒ္ဓဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၉ - အဝဋ္ဌဖလဝဂ် ===

၃ - ဥဒုမ္မရဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁၅။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဝိနတာမြစ်ကမ်း၌ နေတော်မူ၏။ (ထိုအခါ) ငါသည် တစ်ခုတည်းသော အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ လွန်စွာ တည်ကြည်တော်မူသော ကိလေသာဖြူ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၆။ ငါသည် ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို ဆေးလျှော်တော်မူပြီးသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရေသဖန်းသီးကို ယူပြီးလျှင် ဘုရားမြတ်အား လှူဒါန်းခဲ့၏။

၁၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သစ်သီးကို ပေလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သစ်သီးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ် ကုန်ပြီ။ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝ မရှိဘဲ နေရပေ၏။

၁၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံ တော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၂၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥဒုမ္မရဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဥဒုမ္မရဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၉ - အဝဋ္ဌဖလဝဂ် ===

၄ - ပိလက္ခမလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၂၁။ များသော အခြံအရံရှိတော်မူသော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားကို တောအတွင်း၌ ဖူးမြင်ရ သဖြင့် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ညောင်ကြတ်သီးကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ ညောင်ကြတ်သီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ညောင်ကြတ်သီးကို လှူရခြင်း ၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝ မရှိဘဲ နေရပေ၏။

၂၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၂၅။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပိလက္ခမလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ပိလက္ခမလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၅ - ဖာရုသဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၂၆။ ငါသည် ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ပေးလှူဖွယ်ပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော ခရီးလမ်းမ၌ ကြွသွားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ဖက်သက်သီးကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ဖက်သက်သီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သစ်သီးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၂၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံ တော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၃၀။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဖာရုသဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဖာရုသဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၉ - အဝဋ္ဌဖလဝဂ် ===

၆ - ဝလ္လိဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၁။ ထိုအခါ လူခပ်သိမ်းတို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်၍ တောသို့ သွားကြကုန်၏။ ထိုအခါ သစ်သီးကို ရှာကြကုန်သော ထိုသူတို့သည် သစ်သီးကို ရကြကုန်၏။

၃၂။ ငါသည် ထိုတောအရပ်၌ အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော၊ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ ငါသည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ နွယ်သီးကို ပေးလှူခဲ့၏။

၃၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ နွယ်သီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သစ်သီးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၃၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၃၆။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝလ္လိဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဝလ္လိဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၉ - အဝဋ္ဌဖလဝဂ် ===

၇ - ကဒလိဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၇။ ငါသည် ထွန်းလင်းတောက်ပသော မဟာလှေကားပန်းသဖွယ်၊ လပြည့်ဝန်းသဖွယ် ဖြစ်၍ အလှူတောက်သော ဆီမီးတိုင်သဖွယ်လည်းဖြစ်သော လူတို့၏ ရှေ့သွား မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၈။ ငါသည် ငှက်ပျောသီးကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းခဲ့၏။ ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် ဖဲသွားခဲ့၏။

၃၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငှက်ပျောသီးကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ငှက်ပျောသီးကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၄၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ် ကုန်ပြီ။ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၄၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၄၂။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကဒလိဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ကဒလိဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၉ - အဝဋ္ဌမလဝဂ် ===

၈ - ပနသဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၄၃။ ထိုအခါ၌ အဇ္ဈနအမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ဟိမဝန္တာတောင်၌ နေတော်မူ၏။ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် အကျင့် 'စရဏ' နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သမာဓိ၌လည်း လိမ္မာတော် မူ၏။

၄၄။ ငါသည် အသက်ရှင်စေတတ်သော၊ အိုးမျှလောက်ရှိသော ပိန္နဲသီးကို ယူ၍ စရည်းပင်၌ တင်ထားပြီးလျှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ပေးလှူခဲ့၏။

၄၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပိန္နဲသီးကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား သစ်သီး လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ 'ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့' အာသဝ မရှိဘဲ နေရပေ၏။

၄၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၄၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပနသဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ပနသဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၉ - အဝဋ္ဌမလဝဂ် ===

၉ - သောဏကောဋိဝိသတ္ထေရအပဒါန်

၄၉။ ငါသည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်တွင် အရပ်လေးမျက်နှာ၌ နေသော သံဃာတော်အား (ရည်မှန်း၍) ဗန္ဓုမတီမင်းနေပြည်တော်၌ လိုဏ်ဂူတစ်ခုကို ပြုလုပ်ခဲ့၏။

၅၀။ လိုဏ်ဂူမြေ (အခင်း)ကို ပုဆိုး (အဝတ်) တို့ဖြင့် ခင်း၍ စွန့်လွှတ် လှူဒါန်းခဲ့၏။ ထိုအခါ တက်ကြွ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆုတောင်းမှုကို ပြုခဲ့၏။

၅၁။ အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို နှစ်သိမ့် အားရစေနိုင်ရပါလို၏။ ရဟန်း အဖြစ်ကိုလည်း ရလိုပါ၏။ အတုမရှိ ငြိမ်သက် မြင့်မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း ရောက်ရပါလို၏။ (ဟု ဆုတောင်းခဲ့၏)။

၅၂။ ထိုဖြူစင်သော ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းကြောင့်သာလျှင် ကမ္ဘာကိုးဆယ်ပတ်လုံး ကျင်လည်ခဲ့ရ၏။ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသော ငါသည် နတ်ဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ လူဖြစ်သော် လည်းကောင်း တင့်တယ်၏။

၅၃။ ထိုမှ ကြွင်းကျန်သော ကံကြောင့် ဤနောက်ဆုံးဘဝ၌ စမ္မာပြည်ဝယ် အမြတ်ဆုံး သူဌေးကြီး၏ တစ်ယောက်တည်းသော သား ဖြစ်လာပေ၏။

၅၄။ အဖသူဌေးအား ငါ မွေးဖွားကြောင်းကို ကြားသဖြင့် သတို့သားအား ကုဋေနှစ်ဆယ် အောက် မယုတ်လျော့သော ဥစ္စာကို ငါ ပေးအံ့ဟု ဤသို့သော စိတ်အလိုဆန္ဒသည် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။

၅၅။ ငါ၏ နှစ်ဖက်သော ခြေဖဝါးအပြင်၌ ပေါက်ကုန်သော အမွေးတို့သည် လက်လေးသစ် ရှိကုန်၏။ သိမ်မွေ့ကုန်၏။ နူးညံ့သော အတွေ့ရှိကုန်၏။ လဲဝါဝွမ်းစုနှင့် တူကုန်၏။ တင့်တယ်လှပကုန်၏။

၅၆။ လွန်ပြီးသော ကမ္ဘာကိုးဆယ်တို့ လည်းကောင်း၊ ထို့ထက် အလွန်ဖြစ်သော ဤကမ္ဘာ တစ်ခုလည်းကောင်း (ဤကိုးဆယ်တစ်ကမ္ဘာအတွင်း၌) ငါသည် အခင်းမရှိသော မြေပေါ်၌ ခြေချဖူးသည်ကို မသိစဖူးပေ။

၅၇။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို နှစ်သိမ့်အားရစေခဲ့ပြီ။ ငါသည် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရပြီ။ ငါသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ရပြီ။ ငါသည် ကိလေသာငြိမ်းလျက် အေးမြသူ ဖြစ်ပေ၏။

၅၈။ မြတ်စွာဘုရားသည် အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသောသူတို့ထက် အမြတ်ဆုံးဟူ၍ ညွှန်ပြတော်မူ၏။ ငါသည် အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးကို ရသော၊ တန်ခိုးကြီးမားသော၊ အာသဝေါ ကုန်ပြီးသော ရဟန္တာဖြစ်၏။

၅၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ လိုဏ်ဂူအလှူကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် လိုဏ်ဂူကို လှူခဲ့ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝ မရှိဘဲ နေရပေ၏။

၆၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စစ်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၆၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၆၃။ ကောဋိဝိသအမျိုး၌ ဖြစ်သော သောဏမထေရ်သည် အနောတတ္တအိုင်ကြီး၌ ပြဿနာကို
မေးလျှောက်အပ်သည် ဖြစ်၍ ရဟန်းအပေါင်း၏ ရှေ့မှောက်၌ ပြဿနာကို ဖြေတော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သောဏကောဋိဝိသထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သောဏကောဋိဝိသထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃၉ - အဝဋ္ဌမလဝဂ် ===

၁၀ - ပုဗ္ဗကမ္မပိလောတိကဗုဒ္ဓအပဒါန်

၆၄-၆၅။ ရဟန်း အပေါင်းများစွာ ခြံရံအပ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ရတနာ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်
တောက်ပသော ပန်းရနံ့ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် သင်းကြိုင်သော တောအတွင်းဝယ် အနောတတ်အိုင် အနီးရှိ
မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော ထိုကျောက်ဖျာ အပြင်၌ ထိုင်နေတော်မူလျက် မိမိ (ကိုယ်တော်မြတ်)၏
ရှေးကံတို့ကို ဟောကြားတော်မူ၏။

၆၆။ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ငါ၏ တရားစကားကို နာယူကြကုန်လော့၊ ငါပြုခဲ့သော ရှေးကံဟောင်း
၏ (အကျိုးဆက်သည်) ဘုရားအဖြစ်၌လည်း အကျိုးပေးလျက် ရှိ၏။ (၁)

၆၇။ ငါသည် ရှေးအခါက တစ်ပါးသော ဘဝတို့၌ မုနာဠိမည်သော သေသောက်ကြူးသမားဖြစ်စဉ်
မပြစ်မှားထိုက်သော သုရဘိအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို စွပ်စွဲမိခဲ့၏။

၆၈။ ထိုစွပ်စွဲခဲ့သော ကံ၏ အကျိုးကြောင့် ငါသည် ငရဲ၌ ကြာမြင့်စွာ ကျင်လည်ခဲ့ရ၏။
ထောင်ပေါင်း များစွာသော နှစ်တို့ပတ်လုံး ဆင်းရဲဝေဒနာကို ခံစားခဲ့ရပေ၏။

၆၉။ ငါသည် ထိုကံအကြွင်းဖြင့် ဤနောက်ဆုံးဘဝ၌လည်း သုန္ဒရီပရိပိုဇ်မဟူသော အကြောင်း
ကြောင့် စွပ်စွဲခြင်းကို ခံရပေ၏။ (၂)

၇၀။ သဗ္ဗာဘိဘူအမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားအား နန္ဒမည်သော တပည့်သည် ရှိ၏။ ငါသည်
ထိုနန္ဒမည်သော ရဟန်းကို စွပ်စွဲခြင်းကြောင့် ငရဲ၌ ကြာမြင့်စွာ ကျင်လည်ခဲ့ရ၏။

၇၁။ အနှစ်တစ်သောင်းတို့ ပတ်လုံး ငရဲ၌ ကြာမြင့်စွာ ကျင်လည်ခဲ့ရ၏။ ငါသည် လူ့ဘဝကို ရသည်
ရှိသော် စွပ်စွဲမှုကို များစွာ ခံခဲ့ရပြန်၏။

၇၂။ ထိုကံအကြွင်းကြောင့် စိဉ္စမာဏဝိကာပရိပိုဇ်မသည် လူအပေါင်း၏ရှေ့၌ မဟုတ်မမှန် စကား
ဖြင့် ငါ့ကို စွပ်စွဲလေ၏။ (၃)

၇၃။ ငါသည် အကြားအမြင် များသည်ဖြစ်၍ ရှိသေအပ် ပူဇော်အပ်သော ဗြာဟ္မဏလူလင် ဖြစ်ခဲ့၏။
မဟာဝုန်တော၌ လူလင်ငါးရာတို့အား ဗေဒင်တို့ကို ပို့ချလျက် ရှိ၏။

၇၄။ တန်ခိုးကြီးမားသော ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်သော အဘိညာဉ်ရ ရသေ့သည် ထိုတောသို့ ရောက်လာ၏။ ငါသည် ရောက်လာသော ထိုရသေ့ကို မြင်၍ မပြစ်မှားထိုက်ဘဲလျက် စွပ်စွဲခဲ့၏။

၇၅။ ထိုအခါ ငါသည် တပည့် (လုလင်) တို့ကို ဤရသေ့ကား ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို ခံစားလေ့ ရှိသူတည်းဟု ပြောဆိုခဲ့၏။ ငါပြောကြားသည်ကိုလည်း တပည့်လုလင်တို့သည် ဝမ်းသာအားရကြကုန် ၏။

၇၆။ ထို့နောက် လုလင်အားလုံးတို့သည် အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း၌ ဆွမ်းခံသော ရသေ့ကို ဤရသေ့ သည် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားလေ့ ရှိသူတည်းဟု လူများအပေါင်းအား ပြောဆိုကြကုန်၏။

၇၇။ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် အားလုံးသော ဤရဟန်းငါးရာတို့သည် သုန္ဒရီပရိပိုင်မဟူသော အကြောင်းကြောင့် စွပ်စွဲခြင်းကို ခံကြရကုန်၏။ (၄)

၇၈။ ငါသည် ရှေးအခါက ဥစ္စာဟူသော အကြောင်းကြောင့် အမိဝမ်းကွဲသော ညီကို သတ်ခဲ့ဖူး၏။ (သတ်ပြီး၍) တောင်ချောက်ကြား၌ ပစ်ချခဲ့၏။ ကျောက်တုံးဖြင့်လည်း ဖိကြိတ် ခဲ့၏။

၇၉။ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဒေဝဒတ်သည် ကျောက်ကို ပစ်ချ၏။ (ထိုအခါ) ငါ၏ ခြေ၌ ကျောက် စရစ်လွှာသည် ခြေမတော်ကို ကြိတ်ချေ၏။ (၅)

၈၀။ ရှေးအခါက ငါသည် ကလေးသူငယ်ဖြစ်၍ လမ်းခရီးမ၌ ကစားစဉ် လမ်း၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို မြင်၍ ကျောက်ခဲဖြင့် ပစ်ခတ်ခဲ့၏။

၈၁။ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဤနောက်ဆုံးဘဝ၌ ဒေဝဒတ်သည် ငါ့ကို သတ်ရန် လေးသမားတို့ကို စေလွှတ်ခဲ့၏။ (၆)

၈၂။ ရှေးအခါက (ငါသည်) ဆင်ဦးစီး ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါသည် ဆွမ်းခံကြွလာတော်မူသော ထိုပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ကို ဆင်ဖြင့် တိုက်ဝေခဲ့၏။

၈၃။ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မြတ်၌ နာဠာဂိရိဆင်သည် တုန်လှုပ်လျက် (ယဉ်ကျေး ပြီး ဖြစ်ပါလျက်) ကြမ်းကြုတ်စွာ (ငါ့ထံသို့) ချဉ်းကပ်လေ၏။ (၇)

၈၄။ ငါသည် ပတ္တိဝမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) လှံဖြင့် ယောက်ျားကို သတ်ခဲ့၏။ ထိုကံ၏ အကျိုး ကြောင့် ငါ့ရဲ၌ ပြင်းထန်စွာ ကျက်ခဲ့ရ၏။

၈၅။ ထိုကံ၏ အကြောင်းကြောင့် ယခုအခါ၌ ကျောက်လွှာသည် ငါ၏ ခြေ၌ အရေအားလုံးကို ဖြတ် တောက်လေ၏။ အကြောင်းကံသည် မပျောက်မပျက်သည်သာလျှင်တည်း။ (၈)

၈၆။ ငါသည် တံငါရွာ၌ တံငါသည်၏ သားသူငယ် ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါးများစွာ သတ်နေသည်တို့ကို မြင်၍ ဝမ်းမြောက်မှုကို ဖြစ်စေခဲ့၏။

၈၇။ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ငါ့အား ခေါင်းခဲသော ဝေဒနာသည် ဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇုဇူဘမင်း သတ်သော အခါ၌ သာကီဝင်မင်း အားလုံးတို့သည်လည်း အသတ်ခံရကုန်၏။ (၉)

၈၈။ ငါသည် ဖုဿမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ (ဘုရား၏) တပည့်သာဝကတို့ကို မုယော (ဂုံ) ကို ခဲကြ၊ စားကြကုန်လော့၊ သလေးတို့ကို မစားကြကုန်လင့်ဟု ဆဲရေးမိခဲ့၏။

၈၉။ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဝေရဏ္ဍာပုဏ္ဏား ပင့်ဖိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဝေရဏ္ဍာပြည်၌ နေသော အခါဝယ် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး မုယောဆန်ကို စားခဲ့ရ၏။ (၁၀)

၉၀။ လက်ပန်းလုံးခြင်း ဖြစ်လတ်သော် (လက်ဝှေ့သတ်သောအခါ) လက်ပန်းသည် သားကို ညှဉ်းဆဲ ခဲ့၏။ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ငါ့အား ကျော၌ ဆင်းရဲဝေဒနာသည် ဖြစ်ခဲ့၏။ (၁၁)

၉၁။ ငါသည် ဆေးသမား ဖြစ်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) သူဌေးသားကို ဝမ်းလျှောစေခဲ့၏။ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ငါ့အား ဝမ်းလျှောခြင်းသည် ဖြစ်၏။ (၁၂)

၉၂။ ငါသည် ဇောတိပါလလုလင် ဖြစ်သောအခါ ကဿပမြတ်စွာဘုရားကို ဦးပြည် ရဟန်းအား သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည် လွန်စွာ ရခဲ့၏ဟု ပြောဆိုမိ၏။

၉၃။ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဥရုဝေလတော၌ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး (ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို) ခဲယဉ်းစွာ ကျင့်ပြီးနောက်မှသာလျှင် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။

၉၄။ ငါသည် ထိုပြုနိုင်ခဲ့သော အကျင့်လမ်းစဉ်ဖြင့် မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သို့ မရောက်ခဲ့ပေ။ ရှေးအကုသိုလ်ကံသည် တားမြစ်အပ်သည်ဖြစ်၍ မှားယွင်းသော အကျင့်ဖြင့် (သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို) ရှာဖွေခဲ့ရ၏။

၉၅။ ငါ့အား ကောင်းမှုကံ၊ မကောင်းမှုကံ ကုန်ဆုံးပေ၏။ ပူပန်ခြင်း အလုံးစုံမှ ကင်းရှင်းပေ၏။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိ၊ ပင်ပန်းခြင်း မရှိတော့ပေ။ အာသဝေါ မရှိဘဲ ငြိမ်းအေးခဲ့ပေပြီ။

၉၆။ ဤသို့လျှင် ခပ်သိမ်းသော အဘိညာဉ်အား အစွမ်းသို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အနာတတ်အိုင်၌ ရဟန်းအပေါင်း၏ ရှေ့ဝယ် ဟောကြားတော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် မိမိ၏ ရှေးက ကျင့်ကြံခဲ့သဖြင့် ကမ္မပိလောတိက (ကံဟောင်း) မည်သော ဗုဒ္ဓအပဒါန် တရားဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပုဗ္ဗကမ္မပိလောတိကဗုဒ္ဓအပဒါန် ပြီး၏။

သုံးဆယ့်ကိုးခုမြောက် အဝဋ္ဋဖလဝဂ် ပြီး၏။

တစ်ဆယ့်လေးခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၀ - ပိလိန္ဒဝတ္ထဝဂ် ===

၁ - ပိလိန္ဒဝတ္ထုတ္တေရာပဒါန်

ပထမ

၁။ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ တံခါးမှူး ဖြစ်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) ရန်သူမျိုးငါးပါး မလှုပ်ရှားစေနိုင်သော မနှိုင်းရှည်နိုင်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ငါ၏ အိမ်၌ စုဆောင်းထား၏။

၂။ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ ချဉ်းကပ်လျက် ထိုင်ပြီးလျှင် စိတ်ကို ရွှင်လန်းစေပြီးလျှင် ငါသည် ထိုအခါ၌ မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်၌ ထိုင်၍ ဤသို့ ကြံစည်စဉ်းစား၏။

(စိန္တနာကာရ) ကြံစည်စဉ်းစားပုံ

၃။ ငါသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာ များစွာတို့ကို ရအပ်ကုန်၏။ ငါ၏ အိမ်တွင်းသည် စည်ပင်ကြီး ပွားလျက် ရှိ၏။ မြေကို အစိုးရသော အာနန္ဒာမင်းမြတ်သည်လည်း (အလိုရှိမှုယူဟု ငါ့အား) ဖိတ်မန်ထား၏။

၄။ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ပွင့်တော်မူလျက် ရှိ၏။ မြတ်စွာဘုရားမည်သည် အကြောင်းအား လျော်စွာ တစ်ရံတစ်ခါသာ ပွင့်တော်မူ၏။ ငါ့အား စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့သည်လည်း ရှိကုန်၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား အလှူကို ပေးလှူရတော့အံ့။

၅။ ပဒုမမင်းသားသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဆင်ပြောင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပလ္လင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ များပြားသော တံကဲပျဉ်ကို လည်းကောင်း (ဤသို့) မြတ်သော အလှူကို ပေးလှူ၏။

၆။ ငါသည်လည်း အလွန်မြတ်သော ဂိုဏ်း သံဃာအား အလှူကို ပေးလှူအံ့။ သူတစ်ပါးတို့သည် မလှူဖူးသော အလှူကို ပေးလှူခြင်းကြောင့် အလှူဦးလှူသောသူ ဖြစ်အံ့ (ဟု ဤသို့ ကြံစည်စဉ်းစား လေ၏)။

၇။ ကြံစည် စဉ်းစားပြီးနောက် ချမ်းသာသော အကျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်သော အလှူဒါန အမျိုးမျိုးတွင် ငါ့အကြံကို ပြည့်ဝစေနိုင်သော ပရိက္ခရာ အလှူကို ငါ တွေ့မြင်၏။

၈။ ငါသည် အလွန်မြတ်သော ဂိုဏ်း သံဃာအား ပရိက္ခရာတို့ကို လှူဒါန်းအံ့။ သူတစ်ပါးတို့သည် မလှူဖူးသော အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် အလှူဦး လှူသောသူ ဖြစ်တော့အံ့။

(ဒါနဝတ္ထုသမ္မာဒန) လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို စီစဉ်ခြင်း

၉။ ထိုအခါ နှီးသမားတို့ထံ ချဉ်းကပ်၍ ထီးကို ပြုလုပ်စေ၏။ ထီးတစ်သိန်းတို့ကို တပေါင်းတည်း စုပေါင်းထားစေ၏။

၁၀။ ပုဆိုး တစ်သိန်းတို့ကို တပေါင်းတည်း စုပေါင်းထားစေ၏။ သပိတ် တစ်သိန်းတို့ကို တစ်ပေါင်း တည်း စုပေါင်းထားစေ၏။

၁၁။ ထိုဘုရားအမျိုးရှိသော သံဃာအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော ပဲခွပ်၊ ဓားငယ်၊ အပ်၊ လက်သည်း လှီးဓားတို့ကို ပြုလုပ်စေ၍ ထီးအောက်၌ ထားစေ၏။

၁၂။ ထိုဘုရားအမျိုးရှိသော သံဃာအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော ထန်းရွက်ယပ်၊ ဥဒေါင်း မြီးယပ်၊ စာမရီသားမြီးယပ်၊ ရေစစ်၊ ဆီကျည်တို့ကိုလည်း ပြုလုပ်စေ၏။

၁၃။ ထိုဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော အပ်ကျည်၊ အံသကိုဋ်၊ ခါးပန်းကြိုး နှင့် ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ထားသော သပိတ်ခြေတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်စေပြန်၏။

၁၄။ ငါသည် အသုံးအဆောင်ခွက်နှင့် ကြေးခွက်တို့ကိုလည်း ဆေးပစ္စည်းတို့ဖြင့် ပြည့်စေ၍ ထီး အောက်၌ ထားစေ၏။

၁၅။ အကျော်၊ ပန်းရင်း၊ နွယ်ချို၊ ပိတ်ချင်း၊ ငရုတ်သီး၊ သဖန်ခါးသီး၊ ချင်းတို့ကိုလည်း ခွက်၌ အလုံးစုံ ပြည့်စေ၏။

၁၆။ ထိုဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော ဖိနပ်၊ ခြေနှင့်၊ ရေသုတ် အဝတ် နှင့် ကောင်းစွာ ပြုလုပ်အပ်သော တောင်ဝှေးတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်စေ၏။

၁၇။ ဆေးမျက်စဉ်း၊ မျက်စဉ်းကျည်၊ မျက်စဉ်းတံ၊ ဓမကရိဏ်၊ သံကောက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အရောင်ငါးမျိုးတို့ဖြင့် ချုပ်အပ်ကုန်သော သံကောက်အိမ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ -

၁၈။ ထိုဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော အာယောဂပတ်၊ အခိုးတံ (ဆေးတံ)၊ ဆီမီးတိုင်၊ ဗူးကြုတ် (အစ) တို့ကို လည်းကောင်း ပြုလုပ်စေ၏။

၁၉။ ထိုဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော မွေးညှပ်၊ သင်တုန်း၊ နဖာကလော်၊ ဆေးအိတ်တို့ကိုလည်း ပြုလုပ်စေ၏။

၂၀။ ငါသည် ထိုဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ (မသာရက၊ ဗုန္ဒိကာဗဒ္ဒ၊ အာဟစ္စပါဒက၊ ကုဠီရပါဒကအားဖြင့်) ပလ္လင်လေးမျိုးတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်စေပြီး ၍ ထီးအောက်၌ ထားစေ၏။

၂၁။ ထိုဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော သားမွေး အစာသွတ်သော ဘုံလျှို၊ လဲအစာသွတ်သော ဘုံလျှို၊ အင်းပျဉ်၌ ခင်းအပ်သော ဘုံလျှိုနှင့် ကောင်းစွာ ပြုလုပ်အပ်သော ခေါင်းအုံး တို့ကိုလည်း ပြုလုပ်စေ၏။

၂၂။ သင်တုန်း ဓားသွေးကျောက်၊ သစ်မည်စည်မှုန့်၊ ဆီမီးမယ်ဖြူ (မီးဖို) နှင့် စင်ကြယ်ကုန်သော “သိပါဋီ” မည်သော ပျဉ်ချပ် အခင်းနှင့်တကွ အပ်သော ညောင်စောင်း၊ -

၂၃။ ကျောင်း၊ ခြေသုတ်ဖုံ၊ အိပ်ရာနေရာနှင့် တန်းဝါးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဒန်ပူ၊ အထပ်ထပ်သော ဖိနပ်၊ ခေါင်းလိမ်းနံ့သာတို့ကို လည်းကောင်း၊ -

၂၄။ ပွတ်ခုံ၊ ပွတ်ကျည်၊ ခြေထောက်မပါသော ပျဉ်ချပ် (အင်းပျဉ်)، သပိတ်ဖုံး၊ ဆွမ်း စားခွက်၊ ရေခပ်မှုတ်၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့် (ဆပ်ပြာ)، ဆိုးရေ ဆိုးစရာ စကျင်းကို လည်းကောင်း၊ -

၂၅။ တံမြက်စည်း၊ ရေခွက်၊ မိုးရေခံသင်္ကန်း၊ နိသီဒိုင်၊ အမာလွမ်း သင်္ကန်းနှင့် သင်းပိုင်ကို လည်း ကောင်း၊ -

၂၆။ ကိုယ်ဝတ်၊ ဒုကုဋ်၊ နှာနှုတ်တံ၊ သွားပွတ်တံ၊ လျှာခြစ်တံ၊ အိပ်မွေ့သီး၊ ဆားနှင့် များစွာသော ပျား၊ နို့ခမ်း အဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ -

၂၇။ အခိုးတိုင် (အမွှေးတိုင်)، ဖယောင်းတိုင်၊ ပုဆိုးကြမ်း၊ မျက်နှာသုတ်ပုဝါနှင့် အပ်ချည်ကို လည်း ကောင်း (ပြုစေခဲ့၏)။ အကြင် လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည် ရှိ၏။ အကြင် လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း မြတ်စွာဘုရား အား အပ်၏။

၂၈။ ဤလှူဖွယ်ဝတ္ထု အလုံးစုံကို ယူဆောင်၍ အာနန္ဒာမင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်၏။ ချမ်းသာကို ဖြစ်စေ တတ်သော မြေကို အစိုးရသော အာနန္ဒာမင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဦးခေါင်းဖြင့် ရှိခိုးပြီးလျှင် ဤစကားကို တင်လျှောက်၏။ -

(ဒါနောကာသယာစနာ) လှူဒါန်းခွင့် တောင်းခြင်း

၂၉။ အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်တို့သည် အတူတကွ မွေးဖွား၍ အတူတကွ ကြီးပွားလျက် ရှိကြပါကုန်၏။ နှစ်ယောက်သော အကျွန်ုပ်တို့အား တူမျှသော စိတ်ရှိပါ၏။ (အေးအတူ ပူအမျှ) ချမ်းသာ၊ ဆင်းရဲ၌ ဆက်ဆံလျက် ရှိကြကုန်၏။ နှစ်ယောက်သော အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း တစ်ယောက်သည် (တစ်ယောက် အလိုသို့) လိုက်ကြပါကုန်၏။

၃၀။ ရန်သူကို ဆုံးမတော် မူတတ်သော အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်နှင့် စပ်သော စိတ်ဆင်းရဲမှုကို အကယ်၍ စွမ်းနိုင်ပါမူ ပယ်ဖျောက်တော်မူပါလော့ (ဟု တံခါးမှူးက တင်လျှောက်၏)။

၃၁။ (အဆွေတံခါးမှူး) သင်၏ ဆင်းရဲသည် ငါ၏ ဆင်းရဲပင်တည်း။ ငါတို့ နှစ်ယောက်တို့အား တူညီသော စိတ်ရှိ၏။ သင်သည် ငါ၏ ဆင်းရဲနှင့် အကယ်၍ စပ်ငြားအံ့၊ ဆင်းရဲကုန်ဆုံးပြီဟု သိလေလော့ (ဟု အာနန္ဒာမင်းက ဆို၏)။

၃၂။ အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်၏ ဆင်းရဲကို စင်စစ် ပယ်ဖျောက်နိုင်ခဲ့၏ဟု သိတော်မူပါ။ အရှင်မင်းမြတ်သည် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပါမူ ကြီးဝါးတော်မူပါ။ အရှင်မင်းမြတ်အား စွန့်နိုင်ခဲ့သော တစ်ခုသော ဆုလာဘ်သည် ရှိပါလတ္တံ့။ (ဟု တံခါးမှူးက လျှောက်ဆို၏)။

၃၃။ (အဆွေတံခါးမှူး) ငါ၏ နိုင်ငံ၌ သက်ရှိသက်မဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းသည် လည်းကောင်း၊ တိုင်းနိုင်ငံသည် လည်းကောင်း ရှိ၏။ ထိုဥစ္စာပစ္စည်း၊ တိုင်းနိုင်ငံတို့ဖြင့် သင် အလိုရှိပါမူ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိဘဲ ငါပေးအံ့ (ဟု မင်းကြီးက ဆို၏)။

၃၄။ အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်သည် ကြီးဝါးတော် မူခဲ့ပါပေ၏။ များစွာ ကြီးဝါးအပ်သော ထိုစကားသည် မှားယွင်းလေမည်လော၊ ယနေ့ အရှင်မင်းမြတ်ကို တရားအားလုံး၌ တည်သည်ကို သိရပါအံ့ (ဟု တံခါးမှူးက လျှောက်ဆို၏)။

၃၅။ (အဆွေတံခါးမှူး) ငါသည် ပေးမည် ဖြစ်ပါလျက် သင်သည် အလွန်ပြင်းစွာ နှိပ်စက်ဘိ၏။ ငါ့အား နှိပ်စက်သဖြင့် သင့်အား အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သင် တောင့်တအပ်သော ဆုကို ငါ့အား ပြောဆိုလော့ (ဟု မင်းကြီးက ဆို၏)။

၃၆။ အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်သည် အတုမရှိ မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို အလိုရှိပါ၏။ မြတ်စွာဘုရားကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပါအံ့၊ အကျွန်ုပ်၏ အသက်သည် အပြစ် မဖြစ်ပါစေလင့် (ဟု တံခါးမှူးက လျှောက်ထား၏)။

၃၇။ (အဆွေတံခါးမှူး) ငါသည် သင့်အား ဘုရားမှ တစ်ပါးသော ဆုကို ပေး၏။ ဘုရားကို မတောင်းအပ်ချေ၊ ‘ဇောတိရသပတ္တမြားကဲ့သို့’ ဘုရားကို တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူအား မပေးထိုက်ချေ (ဟု မင်းကြီးက ဆို၏)။

၃၈။ အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်သည် ကြီးဝါးတော်မူခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်ပါလော့၊ သက်ရှိပစ္စည်းနှင့် မိမိအသက်ကို ပေးတော်မူနိုင်သော အရှင်မင်းမြတ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ပေးသင့်သည်ပင် မဟုတ်ပါလော့ (ဟု တံခါးမှူးက လျှောက်ထား၏)။

၃၉။ (အဆွေတံခါးမှူး) မြတ်စွာဘုရားကို ချန်လှပ်၍ ထားအပ်၏။ မြတ်စွာဘုရားကို တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူအား မပေးအပ်၊ မပေးနိုင်ပါ။ ငါသည် ဘုရားကို (ပေးမည်ဟု) ဝန်မခံပါ။ မနှိုင်းရှည့်အပ်သော ဥစ္စာကို တောင်းဆိုလော့ (ဟု မင်းကြီးက ဆို၏)။

၄၀။ အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်တို့သည် တရားရုံးသို့ သွားကြကုန်အံ့၊ တရားသူကြီးတို့ကို မေးကြကုန်အံ့၊ တရားဥပဒေ တည်ရှိတိုင်း ဆုံးဖြတ်ကုန်လတ္တံ့၊ ထိုတရားဥပဒေ တည်ရှိသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ထိုအကြောင်းအရာကို မေးမြန်းကြပါကုန်အံ့။

၄၁။ ငါသည် မင်း၏ လက်တို့ကို ဆွဲ၍ တရားရုံးသို့ သွားခဲ့၏၊ တရားသူကြီးတို့၏ ရှေ့၌ ဤစကားကို ပြောဆိုခဲ့၏-

၄၂။ တရားသူကြီးမင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နားထောင်ကြပါကုန်လော့၊ မင်းသည် အကျွန်ုပ်အား ဆုကို ပေးခဲ့ပါ၏၊ (အဘယ်သို့သော ဆုကို ပေးခဲ့ပါသနည်း)၊ တစ်စုံတစ်ခုကို ချန်မထားမူ၍ အသက်ကိုသော်လည်း ဖိတ်မန်ခဲ့ပါ၏၊ (ဤဆုကို ပေးခဲ့ပါ၏)။

၄၃။ ထိုအကျွန်ုပ်အား ဆုကို ပေးသည်ရှိသော် အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို တောင်းဆိုပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရားကို အကျွန်ုပ်အား ပေးအပ်ပါ၏၊ (ပေးရာရောက်ပါ၏)၊ ဤသို့ အကျွန်ုပ်၏ ယုံမှားမှုကို ဆုံးဖြတ်ကြပါကုန်လော့ (ဟု တံခါးမှူးက ပြောဆို၏)။

၄၄။ (အဆွေတံခါးမှူး) သင်၏ စကားကို လည်းကောင်း၊ ရေမြေကို စောင့်သော မင်း၏ စကားကို လည်းကောင်း ကြားနာကုန်အံ့။ ဤအရာ၌ နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ စကားကို ကြားနာရသော် ယုံမှားမှုကို ငါတို့ ဆုံးဖြတ်ပါမည် (ဟု ပြောဆို၏)။

၄၅။ အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်သည် ဤတံခါးမှူးအား အကြွင်းမဲ့ ယူစေနိုင်သော အလုံးစုံသော အရာဝတ္ထုကို ပေးတော် မူအပ်ပါသလော၊ တစ်စုံတစ်ရာကို ခြွင်းချန် မထားဘဲ အသက်ကိုသော်လည်း ဖိတ်ခဲ့ပါသလောဟု မေးကြကုန်၏။

၄၆။ (တရားသူကြီးတို့) ငြိုငြင်ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ အသက်သေလုမတတ် လွန်ကဲလှစွာသော ဤဆင်းရဲမှုကို သိခြင်းကြောင့် အကြွင်းမဲ့ ယူစေနိုင်သော ဆုကို ပေးခဲ့မိပါ၏ (ဟု မင်းကြီးက ထွက်ဆို၏)။

၄၇။ အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်သည် ရှုံးချေပြီ၊ ထိုတံခါးမှူးအား မြတ်စွာဘုရားကို ပေးထိုက်ပေ၏၊ နှစ်ယောက်သော သင်တို့၏ ယုံမှားမှုကို အကျွန်ုပ်တို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ၊ တရားဥပဒေ တည်ရှိသည့် အတိုင်း တည်ကြပါကုန် (ဟု ဆုံးဖြတ်ကြကုန်၏)။

၄၈။ မင်းသည် ထိုတရားရုံး၌ပင် ရပ်တည်၍ တရားသူကြီးတို့ ငါ့အားလည်း ပေးကြကုန်လော့၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို တစ်ဖန် ရလိုပါ၏ဟု တရားသူကြီးတို့အား ဤစကား ကို ပြောဆို၏။

၄၉။ (အဆွေတံခါးမှူး) သင်၏ စိတ်အကြံကို ပြည့်စေ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ဆွမ်းကျွေးပြီးလျှင် အခြံအရံများသော အာနန္ဒာမင်းအား မြတ်စွာဘုရားကို တစ်ဖန် ပေးလော့ (ဟု ဆုံးဖြတ်ကြကုန်၏)။

(နိမန္တနကထာ) ပင့်ဖိတ်လျှောက်ထားခြင်း

၅၀။ ငါသည် တရားသူကြီးတို့ကို လည်းကောင်း၊ အာနန္ဒာမင်းမြတ်ကို လည်းကောင်း ရှိခိုးပြီးလျှင် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၅၁။ ဩဃမှ ကူးမြောက်သည်ဖြစ်၍ အာသဝ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဦးခေါင်းဖြင့် ရှိခိုးပြီးလျှင် ဤစကားကို လျှောက်ထား၏။ -

၅၂။ စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (အရှင်ဘုရားသည်) ရဟန္တာ တစ်သိန်းတို့နှင့်တကွ (တပည့်တော်၏ လျှောက်ထားချက်ကို) လက်ခံတော်မူပါ၊ တပည့်တော်၏ စိတ်ကို ရွှင်ပြစေလျက် တပည့်တော်၏ အိမ်သို့ ကြွတော်မူပါဟု လျှောက်ထား၏။

၅၃။ စက္ခုငါးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော ပုဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ လက်ခံတော်မူ၏။

၅၄။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ခံတော်မူခြင်းကို သိမြင်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပြီးလျှင် ရွှင်ပျတက်ကြွသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်၏။

(ဒါနပဋိယာဒန) လှူဖွယ်ဝတ္ထုစီရင်ခြင်း

၅၅။ ငါသည် အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ဖိတ်ခေါ်စုပေါင်း၍ ဤစကားကို ပြောဆို၏။ ငါသည် ‘ဇောတိ ရသပတ္တမြားကဲ့သို့’ လွန်စွာ ရခဲလှသော မြတ်စွာဘုရားကို ရခဲပေ၏။

၅၆-၅၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် မနှိုင်းရှည့်အပ်သည်ဖြစ်၍ နှိုင်းခိုင်းဖွယ် ဥပမာမရှိသော အတုမရှိ သည်ဖြစ်၍ အတုမဲ့ ဖြစ်တော်မူသော မြဲမြံခိုင်ခံ့သည်ဖြစ်၍ ပြိုင်ဘက်မရှိသော ထို့ပြင် အတုမရှိသော ဘုရားရှင်တို့နှင့်သာ တူတော်မူသော နှစ်ယောက်မြောက် ရှိတော်မမူသော လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါပေ၏။ ငါတို့သည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့် ပူဇော်ရပါကုန်အံ့နည်း၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ပတ်သော (အလွန်အကဲ ပြုအပ်သော) ကောင်းမှုကိုလည်း ပြုနိုင်ခဲ့ပေ၏။

၅၈။ ပန်းအမျိုးမျိုးတို့ကို စုဆောင်း၍ ပန်းမဏ္ဍပ်ကို ပြုကုန်အံ့၊ ဤမဏ္ဍပ်သည် ဘုရားအား လျှောက်ပတ်၍ လူအားလုံးတို့၏ ပူဇော်မှုသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၅၉။ ငါသည် ဥပ္ပလက္ခာ၊ ပဒုမ္မာကြာ၊ မုလေးပန်း၊ စံကားပန်း၊ ကံ့ကော်ပန်းတို့ကို (စုပေါင်း၍) ပန်း မဏ္ဍပ်ကို ပြုစေခဲ့၏။

၆၀။ နေရာ တစ်သိန်းတို့ကို ထီးရိပ်၌ ခင်းထား၏။ ငါ၏ အညံ့ဆုံး နေရာသည် တစ်ရာကျော် အဖိုး ထိုက်တန်၏။

၆၁။ ငါသည် ထီးရိပ်၌ နေရာ တစ်သိန်းတို့ကို ခင်းထားလျက် ဆွမ်းအဖျော်ကို စီရင်ပြီးနောက် ဆွမ်းစားချိန်ကို ကြားလျှောက်၏။

၆၂။ ဆွမ်းစားချိန်ကို လျှောက်သောအခါ ပုဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာ တစ်သိန်းတို့နှင့် တကွ ငါ၏ အိမ်သို့ ကြွတော်မူ၏။

၆၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် အထက်၌ ဆောင်းမိုးအပ်သော ထီးရှိသော ပန်းပွင့်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ချယ်လှယ်အပ်သော ပန်းမဏ္ဍပ်၌ ရဟန္တာ တစ်သိန်းတို့နှင့်တကွ နေတော်မူ၏။

၆၄။ စက္ခုငါးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အပ်လည်းအပ်၍ အပြစ်လည်း မရှိသော ထီးတစ်သိန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ နေရာ တစ်သိန်းတို့ကို လည်းကောင်း အလှူခံတော်မူပါ။

၆၅။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို အလှူခံတော် မူထိုက်သော ထိုပုဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ချီးမြှောက် ကယ်တင်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ အလှူခံတော်မူ၏။

(ဒါနကထာ) လှူဒါန်းခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော စကား

၆၆။ ငါသည် ရဟန်း တစ်ပါးတစ်ပါးအား သပိတ် တစ်လုံးစီ ပေးလှူ၏။ (ထိုရဟန်းတို့သည်) မြေ သပိတ်ကို စွန့်ကြဲကုန်၏။ သံသပိတ်ကို ဆောင်ကုန်၏။

၆၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် ခုနစ်ရက်သော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး ပန်းမဏ္ဍပ်၌ နေတော်မူ၏။ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို သစ္စာလေးပါးတရားကို သိစေလျက် ဓမ္မစကြာတရားကို ဟော တော်မူ၏။

၆၈။ ပန်းမဏ္ဍပ်အောက်၌ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူသည်ရှိသော် သတ္တဝါပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင်တို့၏ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းသည် ဖြစ်လေ၏။

၆၉။ ခုနစ်ရက်မြောက် ရောက်သောအခါ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ထီးရိပ်၌ နေတော်မူလျက် ဤဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏ -

(ဗျာကရဏ) ဟောကြားတော်မူခြင်း

၇၀။ အကြင်လူလင်သည် မယုတ်လျော့သော အလှူမြတ်ကို ငါဘုရားအား ပေးလှူ၏။ ထိုလူလင်ကို ငါဘုရား ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားပေအံ့၊ ငါ ပြောကြားမည့် စကားကို နာကြကုန်လော့၊ -

၇၁။ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်၊ ခြေလျင်တပ်တို့သည်လည်း ဤသူ့ကို အမြဲ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အလုံးစုံသော အလှူဝတ္ထုကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၂။ ဆင်ယာဉ်၊ မြင်းယာဉ်၊ ထမ်းစင်၊ သံလျှင်းတို့သည်လည်း ဤသူ့ကို အမြဲ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အလုံးစုံသော အလှူဝတ္ထုကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၃။ အဆင်တန်ဆာ အားလုံးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ယာဉ်ရထား ခြောက်သောင်းတို့လည်း ဤသူ့ကို အမြဲ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အလုံးစုံသော အလှူဝတ္ထုကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၄။ တူရိယာ ခြောက်သောင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော စည်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း ဤသူ့ကို အမြဲ ဖျော်ဖြေ တီးမှုတ်ကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အလုံးစုံသော အလှူဝတ္ထုကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၅။ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ဆန်းကြယ်သော အဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ကုန် သော၊ ပုလဲသွယ်၊ ပတ္တမြားနားတောင်းကို ပန်ဆင်ကုန်သော၊ -

၇၆။ ကော့တက်သော မျက်တောင်ရှိကုန်သော၊ ပြုံးရွှင်စွာ ပြောဆိုတတ်ကုန်သော၊ ကောင်းသော အမှတ်သညာ ရှိကုန်သော၊ သေးသွယ်သော ခါးရှိကုန်သော နှစ်သောင်းခြောက်ထောင် ကုန်သော သတို့သမီးတို့သည် ဤသူ့ကို အမြဲ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အလုံးစုံသော အလှူဝတ္ထုကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၇။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ အကြိမ် တစ်ထောင်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းအဖြစ် ပြုရလတ္တံ့။

၇၈။ စကြာဝတေးမင်းလည်း အကြိမ်တစ်ထောင်တိုင်တိုင် ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ပြန်ပြော များပြားသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၇၉။ ဘုန်းကံနှင့် ပြည့်စုံသောသူအား နတ်ပြည်၌ နေသည်ရှိသော် နတ်ပြည်လျှင် အဆုံးရှိသော ရတနာထီးကို ဆောင်းရလတ္တံ့။

၈၀။ အကြင် အခါ၌ ဤသူသည် အဝတ်ပန်းကြောင့် ဖြစ်သော အရိပ်အမိုးကို အလိုရှိအံ့၊ ထိုအခါ ဤသူ၏ စိတ်အလိုကို သိ၍ (အရိပ်ပန်းမိုးသည်) အမြဲ ဆောင်းမိုးထားလတ္တံ့။

၈၁။ နတ်ပြည်မှ စုတေပြီးလျှင် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည် ဖြစ်၍ ဘုန်းကံနှင့် ယှဉ်သော (ပြည့်စုံသော) ဗြာဟ္မဏမျိုး ဖြစ်လတ္တံ့။

၈၂။ (ဤကမ္ဘာမှ နောက်) ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သြဏ္ဍာကအမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၈၃။ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရား အလုံးစုံကို သိမြင်တော်မူ၍ ရဟန်းသံဃာ (အလယ်)၌ ထိုင်နေတော်မူလျက် ဤသူ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူလတ္တံ့။

၈၄။ နတ်, အသုရာ, ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည် ကောင်းစွာ (ပူဇော်မှုကို) ပြုအပ်သော ပိလိန္ဒဝစ္ဆအမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော ဘုရားတပည့်သား ဖြစ်လတ္တံ့။

၈၅။ ထို့အတူသာလျှင် ထိုပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် အလုံးစုံသော ရဟန်းယောက်ျား, ရဟန်းမိန်းမ၊ လူဒါယကာ, ဒါယိကာမတို့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးအပ်သည်ဖြစ်၍ အာသဝေါ ကင်းလျက် နေရလတ္တံ့။

(ဒါနာနိသံသကထာ) ဒါန၏ အကျိုးဆက်ကို ဖော်ပြခြင်း

၈၆။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကံသည် ဤအဆုံးဘဝ၌ ငါ့အား အကျိုးတရားကို ဖော်ပြ၏။ ‘(ညှို့မှ) ကောင်းစွာ လွတ်သော မြားအဟုန်ကဲ့သို့’ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေ၏။

၈၇။ အတုမရှိသော ကောင်းမှုမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာ၌ ငါ၏ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ကံသည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ၊ အကြင် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာ၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၈၈။ အကြင် လုလင်သည် မယုတ်လျော့သော အလှူမြတ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။ (ထို့ကြောင့်) ထိုသူသည် အလှူပထမ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ခဲ့၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ထိုအလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

(၁-ဆတ္တာနိသံသ) ထီးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၈၉။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်း သံဃာအား လည်းကောင်း ထီးတို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးရှစ်ပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၉၀။ ငါသည် အအေးအပူကို မသိရပေ၊ (ငါ့အား) မြူအညစ်အကြေးသည် မလိမ်းကျံ မကပ်ငြိပေ၊ ငါသည် ဘေးရန်ဆင်းရဲ မရှိဘဲ အခါခပ်သိမ်း အပူဇော်ခံရသူ ဖြစ်ပေ၏။

၉၁-၉၂။ ငါသည် သိမ်မွေ့နူးညံ့သော အရေအဆင်းရှိသူ ဖြစ်၏။ (ငါ၏) စိတ်သည် သန့်ရှင်းပေ၏။ သံသရာ ဘဝ၌ ကျင်လည်ရသော ငါ့အား အလုံးစုံတန်ဆာနှင့် ယှဉ်စပ်ကုန်သော ထီး တစ်သိန်းတို့သည် ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် ဤဘဝကို ကြဉ်ထား၍ ငါ၏ ဦးထိပ်၌ ဆောင်မိုးလျက် ရှိကုန်၏။

၉၃။ အဘယ့်ကြောင့် ဤဘဝ၌ ငါ့အား ထီးဆောင်းခြင်းတို့သည် မရှိကုန်သနည်း၊ ငါ ပြုခဲ့သော ကံအလုံးစုံသည် အရဟတ္တဖိုလ်ထီးကို ရခြင်းငှါ ဖြစ်ပေ၏။

(၂-ဒုဿာနိသံသ) အဝတ်ပုဆိုးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၉၄။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း ပုဆိုး အဝတ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးရှစ်ပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၉၅။ ငါသည် ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိပေ၏။ မြူ အညစ်အကြေး ကင်းပေ၏။ ပြုံးပြုံး ပြက်ပြက် အရောင်ထွက်ပေ၏။ တန်ခိုးကြီးမားပေ၏။ ငါ၏ ကိုယ်သည် ပြေပြစ်ပေ၏။ သံသရာ၌ ကျင်လည်ရသော ငါ့အား -

၉၆။ အဖြူ၊ အဝါ၊ အနီ အဝတ်ပုဆိုး တစ်သိန်းတို့သည် ငါ၏ ဦးထိပ်၌ ဆောင်မိုးလျက် ရှိကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပုဆိုးအဝတ်ကို လျှစ်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၇။ ငါသည် ဘဝအားလုံး၌ ထိုပုဆိုးတို့၏ အကျိုးကြောင့် ပိုးပုဆိုး၊ သကလတ် (ကမ္မလာ) ပုဆိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခေါမချည်ပုဆိုး၊ ဝါချည်ပုဆိုးတို့ကို လည်းကောင်း ရပေ၏။

(၃-ပတ္တာနိသံသ) သပိတ်လျှစ်ခြင်း၏ အကျိုး

၉၈။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း သပိတ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုး ဆယ်ပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၉၉။ ငါသည် ရွှေခွက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တမြားခွက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ငွေခွက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တမြားပြောက် (ကျောက်နီ) ခွက်တို့ကို လည်းကောင်း အခါခပ်သိမ်း သုံးဆောင်ရပေ၏။

၁၀၀။ ငါသည် ဘေးရန်ဆင်းရဲ မရှိဘဲ အခါခပ်သိမ်း (လူနတ်တို့) ပူဇော်ခံရသူ ဖြစ်ပေ၏။ ထမင်း၊ အဖျော်၊ အဝတ်၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို များစွာ ရခြင်းရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။

၁၀၁။ ငါ၏ စည်းစိမ်တို့သည် မပျောက်ပျက်ကုန်၊ ငါသည် တည်တံ့သော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ အခါခပ်သိမ်း တရားကို လိုလားသူဖြစ်၍ အဆုံးဘဝ၌ ကိလေသာ နည်းပါးသူ၊ အာသဝေါ မရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။

၁၀၂။ နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း ဤဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည် ‘သစ်ပင်၏ အရိပ်ကဲ့သို့’ (ငါ့ကို) အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ ဘဝအားလုံး၌ ငါ့ကို မစွန့်ကုန်။

(၄-ဝါသိအာနိသံသ) ပဲခွပ်လျှစ်ခြင်း၏ အကျိုး

၁၀၃။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုလုပ်အပ်ကုန်သော၊ ဆန်းကြယ်သော အခွေးအဖွဲ့ တပ်အပ်ကုန်သော၊ များစွာသော ပဲခွပ်တို့ကို ဘုရားမြတ်အား လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါးသော သံဃာအား လည်းကောင်း ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် -

၁၀၄။ ငါ၏ ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးရှစ်ပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။ ငါသည် ရဲရင့်၏။ ရွံရှာခြင်း ကင်း၏။ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တို့၌ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်၏။

၁၀၅။ တည်ကြည်၏။ လုံ့လရှိ၏။ အခါခပ်သိမ်း ချီးမြှောက်အပ်သော စိတ်ရှိ၏။ ထိုပဲခွပ်အလှူ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ကိလေသာကို ဖြတ်တတ်သော သိမ်မွေ့သော ဉာဏ်ကို လည်းကောင်း၊ အတုမရှိသော စင်ကြယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း ငါ့အား ဘဝအားလုံး၌ ရရှိပေ၏။

(၅-သတ္တကာနိသံသ) ဓားငယ်လျှစ်ခြင်း၏ အကျိုး

၁၀၆။ ငါသည် မကြမ်းတမ်း မရုန်ရင်းကုန်သော ကောင်းစွာ ဆေးအပ်ကုန်သော ဓားငယ် များစွာတို့ကို ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး သံဃာအား လည်းကောင်း ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် -

၁၀၇။ ငါ၏ ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ငါးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။ မိတ်ဆွေ ခင်ပွန်းကောင်းကို လည်းကောင်း၊ လုံ့လကို လည်းကောင်း၊ သည်းခံခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မေတ္တာတည်းဟူသော လက်နက်ကို လည်းကောင်း-

၁၀၈။ တဏှာတည်းဟူသော ငြောင့်ကို ဖြတ်တတ်သောကြောင့် အတုမရှိသော ပညာ လက်နက်ကို လည်းကောင်း၊ ဝရဇိန်နှင့် တူသော ဉာဏ်ကို လည်းကောင်း ထိုစားငယ်ကို လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးဆက် ကြောင့် ရရှိပေ၏။

(၆-သူစိအာနိသံသ)အပ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၀၉။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်း သံဃာအား လည်းကောင်း အပ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့သောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ငါးပါးတို့ကို ခံစားရ ပေ၏။

၁၁၀။ ငါသည် ဘဝကြီး၊ ငယ်၌ ကျင့်လည်ရသည်ရှိသော် အခါခပ်သိမ်း တွေးတောမှု မရှိသူ၊ ယုံမှားခြင်းကို ဖြတ်နိုင်သူ၊ အလွန်အဆင်းလှသူ၊ စည်းစိမ်ရှိသူ၊ ထက်မြက်သော ပညာရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။

၁၁၁။ ငါသည် နက်နဲသိမ်မွေ့သော အကြောင်းအရာကို ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ပေ၏။ ဝရဇိန် အဖျားနှင့် တူသော မောဟအမှိုက်ကို ပယ်သတ်တတ်သော ဉာဏ်သည် ငါ့အား ဖြစ်ပေ၏။

(၇-နခစ္ဆေဒနာနိသံသ) လက်သည်းလှီးစားလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၁၂။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်း ကောင်း လက်သည်းလှီးစားတို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုး ဆက် ငါးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၁၃။ ငါသည် ကျွန်မိန်းမ၊ ကျွန်ယောက်ျားတို့ကို လည်းကောင်း၊ နွား၊ မြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ အလုပ်သမားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကချေသည် များစွာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဆတ္တာသည်တို့ကို လည်း ကောင်း၊ ထမင်းချက်သမား၊ စားဖိုသည်တို့ကို လည်းကောင်း ဘဝအားလုံး၌ပင် ရရှိပေ၏။

(၈-ဝိဇ္ဇပနတာလဝဏှာနိသံသ) ယပ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၁၄။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား တင့်တယ်လှပသော ထန်းရွက်ယပ်တို့ကိုလည်း ပေးလှူခဲ့ရ သောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ရှစ်ပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၁၅။ ငါသည် အအေး၊ အပူကို မသိရပေ၊ ငါ့အား ပူအိုက်ခြင်းသည် မရှိပေ၊ ငါသည် (ကိုယ်၏) ပူပန်ခြင်းကို မသိရပေ၊ ငါ့အား စိတ်ပူပန်ခြင်းသည် မရှိပေ။

၁၁၆။ ငါ၏ ထိုယပ်အလှူ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ရာဂမီး၊ ဒေါသမီး၊ မောဟမီး၊ မာနမီး၊ ဒိဋ္ဌိမီး ဟူသော မီးအားလုံးသည် ငါ့အား ငြိမ်းပေ၏။

(၉-မောရဟတ္ထ စာမရ) ဥဒေါင်းမြီးယပ်၊ သားမြီးယပ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၁၇။ အမြတ်ဆုံး ဂိုဏ်းသံဃာအား ဥဒေါင်းမြီးယပ်၊ သားမြီးယပ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါသည် ကိလေသာ ငြိမ်းလျက် ကိလေသာ မရှိဘဲ နေရ၏။

(၁၀-ပရိသာဝန ဓမ္မကရဏ) ရေစစ်၊ ဓမ္မကရိုဏ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၁၈။ မြတ်စွာဘုရားအား ရေစစ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ မြတ်သော ဓမ္မကရိုဏ်တို့ကို လည်းကောင်း ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ငါးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၁၉။ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့ထက် ပိုလွန်၍ နတ်၌ဖြစ်သော အသက်ကို ရ၏။ ငါသည် ခိုးသူ၊ ရန်သူတို့ အခါခပ်သိမ်း မနှိပ်စက်နိုင်သူ ဖြစ်ပေ၏။

၁၂၀။ လက်နက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဆိပ်ဖြင့် လည်းကောင်း ငါ့အား ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုလည်း မပြုနိုင်ချေ၊ ထိုရေစစ်တို့ကို လျှာခြင်း၏ အကျိုးကြောင့် (ငါ့အား သက်တမ်း) အတွင်း၌ သေဆုံးခြင်း မရှိပေ။

(၁၁ - တေလဓာရာနိသံသ) ဆီကျည်လျှာခြင်း၏ အကျိုး

၁၂၁။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်း သံဃာအား လည်းကောင်း ဆီကျည်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ငါးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၂၂။ ငါသည် အလွန်အဆင်းလှသူ၊ အလွန်ကောင်းသူ၊ အလွန်တက်ကြွသော စိတ်ရှိသူ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ် မရှိသူ၊ အတွင်းအပြင် အလုံးစုံ အစောင့်အရှောက်တို့ဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သူ ဖြစ်ပေ၏။

(၁၂-သူစိယရာနိသံသ)အပ်ကျည်လျှာခြင်း၏ အကျိုး

၁၂၃။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း အပ်ကျည်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် သုံးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၂၄။ ငါသည် ထိုအပ်ကျည်ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် စိတ်ချမ်းသာခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ချမ်းသာခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဣရိယာပုထ်ကြောင့် ဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်းကို လည်းကောင်း ဤအကျိုးတို့ကို ရပေ၏။

(၁၃-အံသဗဒ္ဓါနိသံသ) အံသကိုက်လျှာခြင်း၏ အကျိုး

၁၂၅။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း အံသကိုက်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် သုံးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၂၆။ ငါသည် ထိုအံသကိုက် အလှူ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် သူတော်ကောင်းတရား၌ ထောက်ရာ တည်ရာကို ရပေ၏။ ဒုတိယဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ ဘဝအားလုံး၌ ကောင်းမွန်သော အရေအဆင်း ရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။

(၁၄-ကာယဗန္ဓနာနိသံသ) ခါးပန်း၊ ကိလျာဒါနခြင်း၏ အကျိုး

၁၂၇။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံး ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း၊ ခါးပန်းကြိုး တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ခြောက်ပါးတို့ကို ခံစားပေ၏။

၁၂၈။ ငါသည် ပထမဈာန်စသော သမာဓိတို့၌ မတုန်လှုပ်ပေ၊ ပထမဈာန်စသော သမာဓိတို့၌ အလေ့အကျင့် ရှိပြီးသူ ဖြစ်ပေ၏။ မပြုမကွဲသော ပရိသတ်ရှိသူ၊ အခါခပ်သိမ်း နာယူထိုက်သော စကား ရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။

၁၂၉။ ငါသည် ထင်သော သတိရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ ငါ့အား ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိပေ။ နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း ဤအကျိုးတို့သည် ငါ့အား အစဉ်တစိုက် လိုက်ကုန်၏။

(၁၅-အာဇာနည်သံသ) သပိတ်ခြေလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၃၀။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း သပိတ်ခြေတို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် အကြောင်းငါးပါးတို့ဖြင့် အမွေခံရသူ ဖြစ်၏။ တစ်စုံတစ်ခု ကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။

၁၃၁။ ငါ နာကြားအပ်သော ခပ်သိမ်းသော တရားတို့သည် သတိနှင့် ဉာဏ်ကို ပွင့်လင်းစေလျက် ငါ၏ နှုတ်၌ ဆောင်ထားပြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း မပျောက်ပျက်ကုန်၊ ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်ပြီး ဖြစ်ကုန်၏။

(၁၆-ဘာဇနာနိသံသ) အိုးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၃၂။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်း သံဃာအား လည်းကောင်း၊ အိုးခွက် အသုံးအဆောင်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုး ဆက် သုံးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၃၃။ ငါသည် ရွှေအိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တမြားအိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဖန်အိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တမြားပြောက် (ကျောက်နီ) ဖြင့်ပြီးသော အိုးတို့ကို လည်းကောင်း ရရှိပေ၏။

၁၃၄။ မယားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ ခြေသည်သူရဲတို့ကို လည်းကောင်း၊ လင်၏ အလိုကို လိုက်တတ်သော မိန်းမတို့ကို လည်းကောင်း၊ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းတို့ကို လည်းကောင်း အခါခပ်သိမ်း ရရှိပေ၏။

၁၃၅။ အမျိုးမျိုးသော အတတ်ပညာ၊ ဗေဒင်၊ မန္တန်ပုဒ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အထူးထူး အပြားပြား များစွာသော ကျမ်းဂန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အတတ် အလုံးစုံကို လည်းကောင်း သင်ယူနိုင်၏။ အခါ ခပ်သိမ်း အသုံးအဆောင်တို့ကို ရရှိပေ၏။

(၁၇-ထာလကာနိသံသ) ခွက်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၃၆။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း ခွက်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် သုံးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၃၇။ ငါသည် ရွှေခွက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တမြားခွက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် ဖန်ခွက်တို့ ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တမြားပြောက် (ကျောက်နီ) ဖြင့် ပြီးသော ခွက်တို့ကို လည်းကောင်း ရရှိပေ၏။

၁၃၈။ ငါသည် ညောင်ဗုဒ္ဓဟေရုန်နှင့် တူသော ခွက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အသီးဖြင့် ပြုလုပ်အပ် သော ခွက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး ကြာရွက်နှင့် တူသော ခွက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပျားရည် သောက်စရာ ခရုသင်းတို့ကို လည်းကောင်း ရရှိပေ၏။

၁၃၉။ ငါသည် ထိုဆွမ်းစားခွက်အလှူ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်၌ ဖြည့်ကျင့်ခြင်း ကို လည်းကောင်း၊ အလေ့အကျင့် အမူအရာစသည်တို့၌ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို လည်းကောင်း ဤအကျိုးတို့ ကို ရရှိပေ၏။

(၁၈-ဘေသဇ္ဇာနိသံသ) ဆေးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၄၀။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း ဆေးကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ဆယ်ပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၄၁။ ငါသည် ထိုဆေးအလှူ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် အသက်ရှည်၏။ ခွန်အား ကြီးမား၏။ ပညာရှိ၏။ အဆင်းလှ၏။ အခြံအရံများ၏။ ချမ်းသာကြီး၏။ ဘေးရန်မရှိ။ ဆင်းရဲမရှိ။ အခါခပ်သိမ်း (သူတစ်ပါးတို့) ပူဇော်အပ်၏။ ငါ့အား ချစ်သောသူတို့နှင့် ကွေကွင်းခြင်း မရှိပေ။

(၁၉-ဥပါဟနာနိသံသ) ဖိနပ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၄၂။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်း သံဃာအား လည်းကောင်း ဖိနပ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် သုံးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၄၃။ ဆင်ယာဉ် မြင်းယာဉ် ထမ်းစင် သံလျှင်း ခြောက်သန်းတို့သည် ငါ့ကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံကုန်၏။

၁၄၄။ ပတ္တမြားစီကုန်သော (ကမ္မလာဖြင့်) ကြေးနီဖြင့် ချုပ်လုပ်သော ရွှေခြေနင်း ငွေခြေနင်းတို့သည် ဘဝသံသရာ၌ ကျင်လည်သော ငါ့အား ခြေလှမ်းတိုင်း ဖြစ်ကုန်၏။

၁၄၅။ မကောင်းသော အကျင့်တို့ကို သုတ်သင်တတ်သော အရိယာမဂ်သို့ သတိတို့သည် ပြေးသွားကုန်၏။ ငါသည် ထိုဖိနပ်အလှူ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ဤအကျိုးတို့ကို ရရှိပေ၏။

(၂၀-ပါဒုကာနိသံသ) ခြေနင်းလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၄၆။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်း သံဃာအား လည်းကောင်း ခြေနင်းတို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် တန်ခိုးခြေနင်းကို တက်စီး၍ အလိုရှိတိုင်း နေရပေ၏။

(၂၁-ဥဒကပုဉ္ဇနာနိသံသ) ရေသုတ်ပုဆိုးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၄၇။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း ရေသုတ်ပုဆိုး (အဝတ်) တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ငါးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၄၈။ ငါသည် ထိုရေသုတ်ပုဆိုးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိ၏။ မြူအညစ်အကြေး ကင်း၏။ ပြုံးပြုံးပြက် အရောင်ထွက်၏။ တန်ခိုးကြီးမား၏။ ငါ၏ ကိုယ်သည် ပြေပြစ်၏။ မြူအညစ်အကြေးသည် မလိမ်းကျံ မကပ်ငြိပေ။ ငါသည် ဤအကျိုးတို့ကို ရရှိပေ၏။

(၂၂-ကတ္တရဒဏ္ဍာနိသံသ) တောင်ဝှေးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၄၉။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းမြတ်ဖြစ်သော သံဃာအား လည်းကောင်း တောင်ဝှေးတို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ခြောက်ပါး တို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၅၀။ ငါ့အား သားသမီး များပြားကုန်၏။ ငါ့အား ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိ၊ အခါခပ်သိမ်း အလုံးစုံ အစောင့်အရှောက်တို့ဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးတို့ အနှိပ်စက် မခံရသူ ဖြစ်၏။ ချွတ်ယွင်းသည်ကိုလည်း မသိရပေ၊ ငါ၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိပေ။

(၂၃-ဩသဓဇ္ဇနာနိသံသ) မျက်စဉ်းဆေးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၅၁။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းမြတ်ဖြစ်သော သံဃာအား လည်းကောင်း မျက်စဉ်း ဆေးကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ရှစ်ပါးတို့ကို ခံစား ရပေ၏။

၁၅၂။ ငါသည် ကျယ်သော မျက်စိရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ (မျက်စိ၌) ဖြူသင့်ရာ ဖြူ၍ ဝါသင့်ရာဝါ နီသင့် ရာနီ ကုန်၏။ ရောဂါခပ်သိမ်းမှ ကင်းစင်သည်ဖြစ်၍ အလွန်ကြည်လင်သော မျက်စိရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။

၁၅၃။ ငါသည် နတ်မျက်စိနှင့် တူသော မျက်စိကို လည်းကောင်း၊ အတုမရှိသော ပညာမျက်စိကို လည်းကောင်း ရ၏။ ထိုမျက်စဉ်းအလှူ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ဤဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ရရှိပေ၏။

(၂၄-ကုဋိကာနိသံသ) သံကောက်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၅၄။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း သံကောက် (သော့) တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်တံခါးကို ပွင့်စေနိုင်သော ဉာဏ်တည်းဟူသော သံကောက် (သော့) ကို ရရှိပေ၏။

(၂၅-ကုဋိကာယရာနိသံသ) သံကောက်အိမ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၅၅။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းမြတ်ဖြစ်သော သံဃာအား လည်းကောင်း သံကောက်အိမ် (သော့ခလောက်) တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် နှစ်ပါးတို့ကို ရ၏။ ငါသည် ဘဝသံသရာ၌ ကျင်လည်သည်ရှိသော် အမျက် နည်းပါးသူ၊ ပင်ပန်းခြင်း မရှိသူ ဖြစ်ရ၏။

(၂၆-အာယောဂါနိသံသ) အာယောဂပတ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၅၆။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်း သံဃာအား လည်းကောင်း အာယောဂပတ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက်ငါးပါး တို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၅၇။ ငါသည် ပထမဈာန်စသော သမာဓိတို့၌ မတုန်လှုပ်ပေ၊ သမာဓိတို့၌ အလေ့အကျင့်ရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ မပြိုကွဲသော ပရိသတ်ရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ အခါခပ်သိမ်း နာယူထိုက်သော စကားရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ သံသရာ ဘဝ၌ ကျင်လည်ရသော ငါ့အား စည်းစိမ်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည် ဖြစ်ရ၏။

(၂၇-ဓမ္မနောတ္တနိသံသ) အခိုးတံလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၅၈။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်း သံဃာအား လည်းကောင်း အခိုးတံ (ဆေးတံ)တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် သုံးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၅၉။ ငါသည် ထိုအခိုးတံ အလှူ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ငါ၏ သတိသည် ဖြောင့်မတ်၏။ အကြောတို့သည် ကောင်းစွာ ဆက်စပ်လျက် ရှိကုန်၏။ နတ်မျက်စိနှင့် တူသော မျက်စိကို ရ၏။

(၂၈-ဒီပဓာရာနိသံသ) ဆီမီးတိုင်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၆၀။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း ဆီမီးတိုင်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် သုံးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၆၁။ ငါသည် အမျိုးမြတ်သူ၊ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသူ၊ သိနားလည်သူဟု သမုတ်အပ်သော ပညာ ရှိသူ ဖြစ်၏။ ထိုဆီမီးတိုင်အလှူ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ဤအကျိုးတို့ကို ရ၏။

(၂၉-တုမ္မကကရဏ) ဗူးနှင့် ကြုတ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၆၂။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းမြတ်ဖြစ်သော သံဃာအား လည်းကောင်း ဗူးနှင့် ကြုတ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ဆယ်ပါးတို့ကို ခံစားရ၏။

၁၆၃။ ကောင်းစွာ လုံခြုံ၏။ ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ များသော အခြံအရံ ရှိ၏။ ထို့ပြင် ဂတိဝိပတ္တိမှ ကင်း၏။ နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ ဆင်းရဲအားလုံးမှ ကင်း၏။

၁၆၄-၁၆၅။ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော ဂုဏ်တို့ကို ရရှိ၏။ ငါ၏ ခြေတို့သည် ညီညွတ်ကုန်၏။ ထိတ်လန့်ခြင်း ကင်း၏။ (ရွှေ၊ ငွေ၊ မြ၊ ဖန်) အဆင်းလေးမျိုးရှိသော ဗူးနှင့် ကြုတ်တို့ကို ရ၏။ ဆင်ရတနာ၊ မြင်းရတနာတို့ကိုလည်း ရ၏။ ငါ၏ ထိုရတနာတို့သည် မပျောက်ပျက်ကုန်။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဗူးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

(၃၀-မလဟရဏာနိသံသ) လက်သုတ်ပုဝါလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၆၆။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းမြတ်ဖြစ်သော သံဃာအား လည်းကောင်း လက်သုတ်ပုဝါတို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ငါးပါး တို့ကို ခံစားရ၏။

၁၆၇။ ငါသည် လက္ခဏာ အားလုံးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အသက်၊ ပညာဉာဏ်၊ သမာဓိတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ငါ၏ ကိုယ်သည် အခါခပ်သိမ်း ပင်ပန်းခြင်း အားလုံးမှ လွတ်ကင်း၏။

(၃၁-ပိပ္ပလာနိသံသ) သင်တုန်းလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၆၈။ ငါသည် ကောင်းစွာ သွေးအပ်ကုန်သော အသွားပါသည့် သင်တုန်းတို့ကို သံဃာအား ပေးလှူ ခဲ့ရသောကြောင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ကိလေသာကို ဖြတ်တောက်တတ်သော အတုမဲ့ ဉာဏ်ကို ရ၏။

(၃၂-သဏ္ဍာသာနိသံသ) မွေးညှပ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၆၉။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း မွေးညှပ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ကိလေသာကို ချိုးဖျက်တတ်သော သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အတုမဲ့ ဉာဏ်ကို ရ၏။

(၃၃-နတ္ထကာနိသံသ) နှာနှုတ်တံလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၇၀။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း နှာနှုတ်တံတို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ရှစ်ပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၇၁။ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ ဟိရီ၊ ဩတ္တပ္ပဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို လည်းကောင်း၊ သုတ၊ စာဂ၊ ခန္တီနှင့် ရှစ်ခုမြောက် ပညာဂုဏ်ကို လည်းကောင်း (ဤအကျိုးတို့ကို ခံစားရပေ၏)။

(၃၄-ပိဋကနိသံသ) အင်းပျဉ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၇၂။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း အင်းပျဉ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ငါးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၇၃။ ငါသည် မြင့်မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။ ငါသည် ဥစ္စာ များစွာရှိသူ ဖြစ်၏။ ငါ့ကို ခပ်သိမ်း သူတို့ ပူဇော်ကုန်၏။ ငါ၏ ကျော်စောသတင်းသည် ယုံနှံ့လျက် ရှိ၏။

၁၇၄။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး လေးထောင့်ရှိသော ပလ္လင်တို့သည် ငါ့ကို အမြဲခြံရံလျက် ရှိကုန်၏။ ငါသည် ခွဲခြမ်းဝေဖန်မှု၌ မွေ့လျော်သူ ဖြစ်ပေ၏။

(၃၅-ဘိသိအာနိသံသ) ဘုံလျှိုလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၇၅။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း ဘုံလျှိုတို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ခြောက်ပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၇၆။ ပြေပြစ်ညီညွတ်သော ကိုယ်ရှိ၏။ ပူဇော်ခံရ၏။ နူးညံ့၏။ ရှုချင်စဖွယ် တင့်တယ်လှပ၏။ အခြံ အရံနှင့်တကွသော ဉာဏ်ကို ရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုံလျှိုလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇၇။ လဲသွတ်သော ဘုံလျှိုတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြင်္သေ့ရုပ်၊ ကျားရုပ်တို့ဖြင့် အထူးပြုအပ်သော အခင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကချေသည် တစ်ကျိပ်ခြောက်ယောက်တို့ ကနိုင်လောက်သော အခင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ အကွက်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုလုပ်အပ်သော အခင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကောင်းမွန် သော အဝတ်များစွာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကမ္မလာ (သကလတ်) အမျိုးမျိုးတို့ကို လည်းကောင်း ငါသည် ရ၏။

၁၇၈။ နူးညံ့သော အပေါ်ရုံတို့ကို လည်းကောင်း၊ နူးညံ့သော သစ်နက်ရေတို့ကို လည်းကောင်း၊ အမျိုးမျိုးသော နေရာ အခင်းတို့ကို လည်းကောင်း ရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုံလျှိုလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇၉။ အကြင်အခါမှ (စ၍) မိမိကိုယ်ကို အောက်မေ့နိုင်၏။ အကြင်အခါမှ (စ၍) သိကြား လိမ္မာခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုအခါမှစ၍ အချည်းနှီးဖြစ်သူ မဟုတ်ဘဲ ဈာန်တည်းဟူသော ညောင်စောင်း ရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဘုံလျှိုလျှိုခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

(၃၆-ဗိဗ္ဗောဟနာနိသံသ) ခေါင်းအုံးလျှိုဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၈၀။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း၊ ခေါင်းအုံးတို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက်ခြောက်ပါးတို့ ကို ခံစားရပေ၏။

၁၈၁။ ငါသည် သားမွေး အဆာသွတ်သော ခေါင်းအုံး၌ လည်းကောင်း၊ ပဒုမ္မာဝတ်ဆံ အဆာ သွတ်သော ခေါင်းအုံး၌ လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး စန္ဒကူး အဆာသွတ်သော ခေါင်းအုံး၌ လည်း ကောင်း ငါ၏ ဦးခေါင်းသည် အခါခပ်သိမ်း အုံးရပေ၏။

၁၈၂။ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မြတ်သော မဂ်၌ လည်းကောင်း၊ ရဟန်းပြုခြင်း အကျင့်ဖြစ်သော ဖိုလ် လေးပါး၌ လည်းကောင်း ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့၌ အသိဉာဏ်ကို ဖြစ်စေ၍ နေရ၏။

၁၈၃။ ပေးကမ်းခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးကို စောင့်စည်းခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အပ္ပမညာတရားတို့၌ လည်းကောင်း၊ ရူပဈာန်တို့၌ လည်းကောင်း ငါသည် ထိုတရားတို့၌ အသိဉာဏ်ကို ဖြစ်စေ၍ အခါခပ်သိမ်း နေရ၏။

၁၈၄။ ဝတ်အကျင့်၌ လည်းကောင်း၊ သီလစသောဂုဏ်၌ လည်းကောင်း၊ အကျင့် အလေ့အကျင့် အမူအရာတို့၌ လည်းကောင်း ငါသည် ထိုတရားတို့၌ အသိဉာဏ်ကို ဖြစ်စေ၍ အခါခပ် သိမ်း နေရ၏။

၁၈၅။ စကြိုသွားခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဝီရိယ၌ လည်း ကောင်း၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား၌ လည်းကောင်း ထိုတရားတို့၌ အသိဉာဏ်ကို ဖြစ်စေ၍ အလိုရှိတိုင်း နေရ၏။

၁၈၆။ ငါသည် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ အမြတ်ဆုံး ဝိမုတ္တိ (အရဟတ္တဖိုလ်) တို့နှင့် အသိဉာဏ်ကို ဖြစ်စေ၍ ချမ်းသာစွာ နေရ၏။

(၃၇-ဖလပီဋ္ဌာနိသံသ) ပျဉ်ချပ်လျှိုဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၈၇။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း ပျဉ်ချပ် အင်းပျဉ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက်နှစ်ပါး တို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၈၈။ ရွှေပလ္လင်၊ ပတ္တမြားပလ္လင်၊ များစွာသော ဆင်စွယ်၊ စန္ဒကူးနှစ်ပလ္လင် ဤပလ္လင်မြတ်တို့ကို ရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပျဉ်ချပ် အင်းပျဉ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

(၃၈-ပါဒဝိဋ္ဌာနိသံသ) ခြေဆေးအင်းပျဉ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၈၉။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း ခြေဆေး အင်းပျဉ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် နှစ်ပါးတို့ကို ခံစားရ၏။ များစွာသော ယာဉ်တို့ကို ရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ခြေဆေးအင်းပျဉ် လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉၀။ ကျွန်မိန်းမ၊ ကျွန်ယောက်ျားတို့သည် လည်းကောင်း၊ မယားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် (ငါ့ကို) မှီ၍ အသက်မွေးကုန်သော အကြင် အခြားသူတို့သည် လည်းကောင်း ငါ့ကို ကောင်းစွာ လုပ်ကျွေးကြကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ခြေဆေးအင်းပျဉ် လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

(၃၉-တေလပ္ပဉ္စနာနိသံသ) ခြေနယ်ဆီလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၉၁။ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား ခြေနယ်ဆီတို့ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက်ငါးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၉၂။ အနာရောဂါ ကင်းခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ လျင်စွာ တရားကို စူးစမ်းနိုင်ခြင်း၊ ထမင်း၊ အဖျော် ကို ရလွယ်ခြင်း၊ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ငါ၏ အသက်ရှည်ခြင်း (ဤအကျိုးတို့ကို ရရှိပေ၏)။

(၄၀-သပ္ပိတေလာနိသံသ) ထောပတ်ဆီလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၉၃။ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား ထောပတ်ဆီကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ငါးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၉၄။ ငါသည် အားကောင်းသူ၊ အဆင်းလှသူ၊ အခါခပ်သိမ်း ရွှင်လန်းသော အမွှေးရှိသူ၊ အနာ ရောဂါ ကင်းသူ၊ သန့်ရှင်းသူ ဖြစ်ပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ထောပတ်ဆီလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

(၄၁-မုခသောဓနကာနိသံသ) သွားတိုက်ဆေးလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၉၅။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း ခံတွင်းအထုံ (ခံတွင်းဆေးစရာ သွားတိုက်ဆေး) ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ် ကုန်သော အကျိုးဆက်ငါးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၁၉၆။ စင်ကြယ် သန့်ရှင်းသော လည်ချောင်းရှိ၏။ သာယာသော အသံရှိ၏။ ချောင်းဆိုးနာ၊ ပန်းနာမှ ကင်း၏။ အခါခပ်သိမ်း ငါ၏ ခံတွင်းမှ ကြာညိုရနံ့ ကြိုင်လှိုင်၏။

(၄၂-ဒဓိအာနိသံသ) နို့ဓမ်းလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၉၇။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း (အဆင်း အနံ့ အရသာနှင့်) ပြည့်စုံသော နို့ဓမ်းကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ကာယဂတာသတိကို လည်းကောင်း၊ မြတ်သော အာဟာရကို လည်းကောင်း သုံးဆောင်ရပေ၏။

(၄၃-မဓုအာနိသံသ) ပျားရည်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၉၈။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း အဆင်း အနံ့ အရသာ နှင့် ပြည့်စုံသော ပျားရည်ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါသည် မနှိုင်းရှည့်နိုင်သော အတုမဲ့ဖြစ်သော ဝိမုတ္တိရသ (အရဟတ္တဖိုလ်အရည်) ကို သောက်ရပေ၏။

(၄၄-ရသာနိသံသ) အရသာလှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၁၉၉။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း သဘာဝအား လျော်စွာဖြစ်သော အရသာကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော ဖိုလ်လေးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

(၄၅-အန္ဓုပါနာနိသံသ) ထမင်းအဖျော်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၂၀၀။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း ထမင်း အဖျော်ကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက်ဆယ်ပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၂၀၁။ အသက်ရှည်သူ၊ ခွန်အားကြီးသူ၊ တည်ကြည်သူ၊ အဆင်းလှသူ၊ အခြံအရံများသူ၊ ချမ်းသာကြီးသူ၊ ထမင်း၊ အဖျော်ကို ရသူ၊ ရဲရင့်သူ၊ အခါခပ်သိမ်း ပညာရှိသူ ဖြစ်ရခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဤအကျိုးတို့ကို ဘဝသံသရာ၌ ကျင်လည်ရသော ငါသည် ရရှိ၏။

(၄၆-ဓူပါနိသံသ) အမွှေးတိုင်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုး

၂၀၂။ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဂိုဏ်းသံဃာအား လည်းကောင်း အခိုးအထုံကို ပေးလှူခဲ့ရသောကြောင့် ငါ၏ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက် ဆယ်ပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။

၂၀၃-၂၀၄။ ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသည် ရှိသော် ကိုယ်အနံ့မွှေးသူ၊ အခြံအရံများသူ၊ လျင်သော ပညာရှိသူ၊ ကျော်စောခြင်းရှိသူ၊ ထက်သော ပညာရှိသူ၊ မြေကြီးအထုနှင့် တူသော ပညာရှိသူ၊ ရွှင်သော ပညာ၊ နက်နဲသော ပညာရှိသူ၊ ပြန့်ပြောသော ပညာရှိသူ၊ လျင်မြန်သော ပညာရှိသူ ဖြစ်၍ ထိုအခိုးအထုံ လှူရခြင်း၏ အစွမ်းကြောင့်သာလျှင် ယခုအခါ အေးမြသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်ရပေ၏။

(၄၇-သာဓာရဏာနိသံသ) အလှူအားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသော အကျိုး

၂၀၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် နှောင်ကြီးကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၀၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၂၀၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၀ - ပိလိန္ဒဝတ္ထဝဂ် ===

၂ - သေလတ္တေရအပဒါန်

၂၀၈။ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ လမ်းပိုင်ရှင် ဖြစ်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) ငါ၏ ဆွေမျိုးတို့ကို ခေါ်ဆောင်၍ ဤစကားကို ပြောဆို၏ -

၂၀၉။ ကောင်းမှုမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော၊ အတုမဲ့ ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် လူခပ်သိမ်းတို့ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူပေ၏။

၂၁၀။ မင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ နိဂုံးသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာများပြားကုန်သော ဗြာဟ္မဏ မျိုးတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အသင်းဖွဲ့ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်၏။

၂၁၁။ ဆင်စီးသူရဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရထားစီး သူရဲတို့ သည် လည်းကောင်း၊ ခြေသည်သူရဲတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ အသင်းဖွဲ့ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်၏။

၂၁၂။ ထင်ရှားကျော်စောသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုန်သည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အသင်းဖွဲ့ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်၏။

၂၁၃။ စားဖို့သည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆေတ္တာသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရေချိုး ပေးသမား တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပန်းသည်တို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အသင်းဖွဲ့ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်၏။

၂၁၄။ ခဝါသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရက်ကန်းသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သားရေ နယ် သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရေချိုးပေးခံရသူတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အသင်းဖွဲ့ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြ ကုန်၏။

၂၁၅။ မြားသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပွတ်သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဖိနပ်ချုပ်သမားတို့ သည် လည်းကောင်း၊ တစည်းသမားတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ အသင်းဖွဲ့ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်၏။

၂၁၆။ ပန်းပဲသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး သလွဲသမား (သံဖြူသမား) ကြေးသွန်းသမားတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက် သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ အသင်းဖွဲ့ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြ ကုန်၏။

၂၁၇။ သူ့ခစားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အစေအပါးခံသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ များစွာကုန်သော ကျွန်အလုပ်သမားတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် မိမိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် အသင်းဖွဲ့ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်၏။

၂၁၈။ ရေထမ်းသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထင်းခွေသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ လယ်သမား တို့သည် လည်းကောင်း၊ မြက်ရိတ်သမားတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် မိမိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် အသင်းဖွဲ့ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်၏။

၂၁၉။ ပန်းသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပန်းကုံးသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟင်းရွက်သည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သစ်သီးကုန်သည်တို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် မိမိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် အသင်းဖွဲ့ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်၏။

၂၂၀။ ပြည့်တန်ဆာတို့သည် လည်းကောင်း၊ အိုးရွက်သော (ရေခပ်) ကျွန်မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း၊ မုန့်သည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးသည်တို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် မိမိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် အသင်းဖွဲ့ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်၏။

၂၂၁။ အချင်းတို့ လာကြကုန်၊ အားလုံးသော ငါတို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးကြ၍ တစုတပေါင်းတည်း အသင်းဖွဲ့ကြကုန်အံ့၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော အမြတ်ဆုံး ရဟန်းသံဃာ၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်အံ့။

၂၂၂။ ထိုသူတို့သည် ငါ၏ စကားကို ကြားရကုန်၍ ထိုခဏ၌ အသင်းဖွဲ့ကြကုန်၏၊ ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်အပ်သော ဆွမ်းစားကျောင်း (စည်းဝေးရာဇရပ်)ကို ရဟန်းသံဃာ အကျိုးငှါ ပြုလုပ်ကြကုန်၏။

၂၂၃။ ငါသည် ထိုဆွမ်းစားကျောင်း ဇရပ်ကို ပြီးစီးစေပြီး၍ တက်ကြွနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုလူအားလုံး ခြံရံလျက် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၂၂၄။ လောက၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဤစကားကို လျှောက် ထား၏။

၂၂၅။ လုံ့လကြီးမားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဤယောက်ျားသုံးရာတို့သည် တစ်ပေါင်းတည်း အသင်းဖွဲ့ကုန်လျက် ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်အပ်သော ဆွမ်းစားကျောင်းဇရပ်ကို အရှင်ဘုရားအား အပ်နှင်း လှူဒါန်းပါကုန်၏။

၂၂၆။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာ၏ ရှေ့မှောက်၌ အလှူခံတော်မူပြီး၍ လူသုံးရာတို့အား ရှေ့တော်မှောက်၌ ဤဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

၂၂၇။ လူသုံးရာတို့သည် လည်းကောင်း၊ အကြီးအမှူး (ခေါင်းဆောင်)သည် လည်းကောင်း တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ အားလုံးသော သူတို့သည် (တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်၍) (ကောင်းမှုကို) ပြုကြခြင်းကြောင့် စည်းစိမ်တို့ကို ခံစားကြရကုန်လတ္တံ့။

၂၂၈။ နောက်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်သည်ရှိသော် အေးမြသော၊ အိုခြင်းသေခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍ ငြိမ်သက်သော အမြတ်ဆုံး နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြရကုန်လတ္တံ့။

၂၂၉။ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော၊ ရဟန်းတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို ကြားနာရ၍ (ငါသည်) ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ခံစားရပေ၏။

၂၃၀။ ငါသည် ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏၊ အကြိမ်ငါးရာ တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရ၏။

၂၃၁။ ငါသည် အကြိမ်တစ်ထောင် တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏၊ နတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုစဉ် များစွာသော နတ်တို့သည် ငါ့ကို ရှိခိုးကြကုန်၏။

၂၃၂။ ဤလူ့ပြည်၌ မင်းအဖြစ်ကို (ပြုသည်ရှိသော်) ပရိသတ်တို့သည် အဆွေအမျိုးတို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဆုံးဘဝသို့ ရောက်သည်ရှိသော် ဝါသေဋ္ဌမည်သော ဗြာဟ္မဏမျိုး ရှိလေ၏။

၂၃၃။ ငါသည် ထိုဝါသေဋ္ဌဗြာဟ္မဏ၏ သားဖြစ်ခဲ့၍ ကုဋေရှစ်ဆယ် ကြွယ်ဝချမ်းသာသူ ဖြစ်၏။ ငါ၏ အမည်သည် သေလမည်၏။ အင်္ဂါခြောက်ပါးရှိသော ဗေဒင်၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက် ၏။

၂၃၄-၂၃၅။ ငါသည် မိမိ တပည့်အပေါင်း ခြံရံလျက် လမ်းလျှောက်ရန် လှည့်လည်သော် ရသေ့ ပရိက္ခရာတို့ဖြင့် ပြည့်သော ပူဇော်ဖွယ်ကို စီရင်နေသော ကေကိယမည်သော ရသေ့ကို မြင်၍ အချင်း ကေကိယ သင့်အား သမီး ပေးခြင်းသည်လည်း ဖြစ်လတ္တံ့လော၊ သမီး ယူခြင်းသည်လည်း ဖြစ်လတ္တံ့ လော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကိုမူလည်း သင်သည် ဖိတ်မန်အပ် သလောဟု ဤစကားကို ပြောဆို၏။

၂၃၆။ သေလ ငါသည် ယဇ်ပူဇော်လိုသည် ဖြစ်၍ နတ်ဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော ဗြာဟ္မဏတို့ကို မဖိတ်ပါ။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကိုလည်း မဖိတ်ပါ။ ငါ့အား ယဇ်ပူဇော်မှုသည် မရှိချေ။

၂၃၇။ ငါ့အား သမီးပေးခြင်းသည် မရှိပါ။ ငါ့အား သမီးယူခြင်းသည် မရှိပါ။ သာကီဝင်မင်းတို့၏ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော နတ်နှင့် တကွသော လောက၌ မြတ်တော်မူသော -

၂၃၈။ အလုံးစုံသော လောက၏ အစီးအပွါး အလို့ငှါ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ စီးပွားချမ်းသာ ကို ဆောင်တော်မူတတ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ယနေ့ ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။ ဤအလှူစီရင်ခြင်း သည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အကျိုးငှါ စီရင်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေ၏။

၂၃၉။ တည်သီးအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော၊ မနှိုင်းရှည့်အပ်သည်ဖြစ်၍ နှိုင်းရှည့် စရာ ဥပမာမရှိသော၊ အဆင်းအားဖြင့် တူသောသူ မရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို နက်ဖန် (ဆွမ်းစားခြင်း) အလို့ငှါ ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၄၀။ ဖိုဝ၌ လှော်ပြီး ဦးပြီးသော ရွှေနှင့် တူတော်မူသော၊ ရှားမီးကျိုးအစုနှင့် တူတော်မူသော၊ လျှပ်စစ်လျှင် ဥပမာရှိသော လုံ့လကြီးမားတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၄၁။ တောင်ထိပ်၌ ရှိသော မီးလျှံနှင့် တူတော်မူသော၊ လပြည့်နေ့ လဝန်းနှင့် တူတော် မူသော၊ ကျူးမီးအဆင်းနှင့် တူတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၄၂။ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းတော်မူသော၊ ဘေးကို လွန်မြောက်တော်မူသော၊ ဘဝအဆုံးကို ပြုတော် မူတတ်သော၊ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ခြင်္သေ့မင်းသဖွယ် ဖြစ်သော၊ လုံ့လ ကြီးမားတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၄၃။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး တရားတို့ဖြင့် လိမ္မာတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို အခြား သူတို့ မနှိုက်စက်နိုင်သော၊ ဆင်မင်းသဖွယ်ဖြစ်သော၊ လုံ့လကြီးမားတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၄၄။ သူတော်ကောင်းတရား အကျင့်၌ လိမ္မာတော်မူသော၊ ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်မင်း ဖြစ်တော်မူသော၊ တူသောသူ မရှိသည်ဖြစ်၍ ဥသဘာသဖွယ်ဖြစ်သော လုံ့လ ကြီးမားတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၄၅။ အဆုံးမရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိတော်မူသော၊ မနှိုင်းရှည့်အပ်သော အခြံအရံ ရှိတော်မူသော၊ အလုံးစုံ ဆန်းကြယ်သော လက္ခဏာရှိတော်မူသော၊ သိကြားမင်းသဖွယ်ဖြစ်သော၊ လုံ့လကြီးမားတော်မူ သော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၄၆။ ဈာန်သမာပတ်၌ အလေ့အကျင့် ရှိတော်မူသော၊ ဂိုဏ်းဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ကြီးမားသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော၊ ကြီးမားသော တန်ခိုးလည်းရှိတော်မူသော၊ ချဉ်းကပ်ရန် ခဲယဉ်းတော်မူသော၊ ဗြဟ္မာမင်းသဖွယ်ဖြစ်သော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ် ပေ၏။

၂၄၇။ ရောက်အပ် ရအပ်သော တရားရှိတော်မူသော၊ အားဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အားတကာတို့ထက် လွန်သော အားအဆုံးသို့ ရောက်တော်မူသော၊ မြေကြီးသဖွယ် ဖြစ်သော၊ ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၄၈။ သီလတည်းဟူသော လှိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့် ပြွမ်းသော၊ တရားအထူးကို သိတတ်သော ဉာဏ်ဖြင့် ချောက်ချားတော်မူသော၊ သမုဒ္ဒရာသဖွယ်ဖြစ်သော၊ လုံ့လကြီးမားတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၄၉။ ချဉ်းကပ်ရန် ခဲယဉ်းတော်မူသော၊ မဖျက်ဆီးနိုင်သော၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော၊ ကျော်ကြားတော်မူသော၊ ပညာဂုဏ် ကြီးကျယ်တော်မူသော၊ မြင်းမိုရ်တောင်သဖွယ် ဖြစ်သော၊ ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၅၀။ အဆုံးမရှိသော ဉာဏ်ရှိတော်မူသော၊ အတုမရှိသည့် ရှေးဘုရားတို့နှင့်သာ တူတော်မူသော၊ တူသောသူ မရှိသည်ဖြစ်၍ အမြတ်ဆုံးအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော၊ ကောင်းကင်သဖွယ် ကြီးကျယ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

တစ်ဆယ့်ငါးခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၂၅၁။ ဘေးကို ကြောက်လန့်ကုန်သော သူတို့၏ တည်ရာ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကုန်သော သူတို့၏ ပုန်းအောင်းရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ သက်သာရာကို ရစေတော်မူသည်ဖြစ်၍ ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၅၂။ ပညာရှိတို့၏ တည်နေရာ ချမ်းသာကို ရှာမှီးကုန်သော သူတို့၏ ကောင်းမှု မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော၊ တရား ရတနာတို့၏ တည်ရာဖြစ်၍ ကြီးမားသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၅၃။ သက်သာရာကို ရစေတတ်သော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုတတ်သော၊ ရဟန်းပြုခြင်း အကျိုးကို ပေးတတ်သော၊ မိုးကောင်းကင်သဖွယ် ကြီးကျယ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၅၄။ လောက၏ မျက်စိဖြစ်၍ တန်ခိုးကြီးမားတော်မူသော၊ ခပ်သိမ်းသော အမှိုက်ကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော နေမင်းသဖွယ် ကြီးကျယ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၅၅။ အရဟတ္တဖိုလ် အာရုံတို့၌ သဘာဝကို ရှုလေ့ရှိသော ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ လမင်းသဖွယ် ကြီးကျယ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၅၆။ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော်မူသည် ဖြစ်၍ လောက၌ ကောင်းစွာ ထင်ရှားတော်မူသော၊ လက္ခဏာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်တော်မူအပ်သော၊ မနှိုင်းရှည့်အပ်သည်ဖြစ်၍ လုံ့လကြီးမားတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၅၇။ အကြင် မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်သည် မနှိုင်းရှည့်နိုင်ပေ။ အကြင် မြတ်စွာဘုရား၏ သီလတော်သည် နှိုင်းရှည့်စရာ ဥပမာ မရှိပေ။ အကြင် မြတ်စွာဘုရား၏ အရဟတ္တဖိုလ်သည် အတူမရှိပေ။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၅၈။ အကြင် မြတ်စွာဘုရား၏ တည်ကြည်မှု ‘သမာဓိ’ သည် အတူမရှိပေ။ အကြင် မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းတော်သည် ကြံစည်အပ်သော အရာမဟုတ်ပေ။ အကြင် မြတ်စွာဘုရား၏ လုံ့လသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၅၉။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဂကို လည်းကောင်း၊ ဒေါသကို လည်းကောင်း၊ မောဟကို လည်းကောင်း အလုံးစုံသော ကိလေသာ အဆိပ်တို့ကို ကောင်းစွာ ပယ်နုတ်အပ် ကုန်ပြီ။ ဆေးကောင်း သဖွယ် ကြီးကျယ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏။

၂၆၀။ ကိလေသာတည်းဟူသော အနာကိုလည်းကောင်း၊ များစွာသော ဆင်းရဲတို့ကို လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံသော အမှိုက်ကို လည်းကောင်း ပယ်ဖျောက်တော်မူတတ်သော ဆေးသမားသဖွယ် ကြီးကျယ် သော လုံ့လရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပင့်ဖိတ်အပ်ပေ၏ (ဟု ပြောကြား၏)။

၂၆၁။ အရှင်ရသေ့ သင်သည် ဘုရားဟူ၍ အကြင်စကားကို ပြောဆိုပေ၏။ ဤဘုရားဟု ပြောဆို ရခြင်းကိုလည်း အလွန်ရခဲပါပေ၏။ ‘ဘုရား ဘုရား’ ဟူသော အသံကို ကြားရခြင်းကြောင့် ငါ့အား နှစ်သက်ခြင်း ‘ပီတိ’ သည် ဖြစ်လျက် ရှိပါ၏။

၂၆၂။ ငါ၏ ပီတိသည် ကိုယ်တွင်း၌ မဆန့်ဘဲ အပြင်သို့ ထွက်၏။ ထိုငါသည် နှစ်သက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဤစကားကို ပြောဆို၏။

၂၆၃။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ် အရပ်၌ ရှိပါသနည်း၊ ထိုအရပ်သို့ သွား၍ ရဟန်းပြုခြင်း အကျိုးကို ပေးတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပါအံ့။

၂၆၄။ (ကေဏိယရသေ့သည်) လက်ယာလက်မောင်းကို မြှောက်ပြီးလျှင် နှစ်သက်ခြင်းဖြစ်၍ လက်အုပ်ချီလျက် သောကဠော့ကို ပယ်ဖျောက်တော်မူတတ်သော တရားမင်း ဘုရားကို ငါ့အား ပြောကြားလေ၏။

၂၆၅။ တက်လာသော မိုးတိမ်တိုက်သဖွယ်ဖြစ်သော စိမ်းညိုသော မျက်စဉ်းတောင်သဖွယ် ဖြစ်သော တရားရေးထင်သော သမုဒ္ဒရာသဖွယ်ဖြစ်သော ထိုတောအုပ်ကို မြင်၏လော။

၂၆၆။ ဤတောအုပ်၌ မယဉ်ကျေးသူတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဆုံးမထိုက်သော သူတို့ကို ဆုံးမတော်မူလျက် ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့ကို သိစေတော်မူလျက် နေတော်မူ၏ (ဟု ပြောကြား၏)။

၂၆၇။ ရေငတ်သော သူသည် ရေကို ရှာသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ထမင်းဆာသော သူသည် အစာကို ရှာမှီးသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ နွားငယ်ကို ချစ်ခင်သော နွားမသည် နွားငယ်ကို ရှာသကဲ့သို့ လည်း ကောင်း ဤအတူ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှာဖွေ၏။

၂၆၈။ မြတ်စွာဘုရားထံ သွားမည့် မိမိတပည့်တို့ကို အကျင့်ဥပစာ၌ လိမ္မာသော ငါသည် တရားနှင့် လျော်သော စောင့်စည်းခြင်းအကျင့်ကို သင်ယူစေ၏။

၂၆၉။ လုလင်တို့ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ချဉ်းကပ်ဝံ့ကုန်၏။ ‘ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့’ တစ်ပါးတည်း ကျင့်တော် မူလေ့ရှိကုန်၏။ သင်တို့သည် ရှေ့ခြေရာ၌ နောက်ခြေရာကို ချနင်းကုန်လျက် လာကြကုန် လော့။

၂၇၀။ လျင်မြန်သော အဆိပ်ရှိသော ကြမ်းတမ်းသော မြွေဟောက်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သားများ သနင်း ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ လှည်းသန်သဖွယ် အစွယ်ရှိသော အမုန်ယစ်သော ဆင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း ဤအတူ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ချဉ်းကပ်ဝံ့ကုန်၏။

၂၇၁။ လုလင်တို့ သင်တို့သည် ချောင်း၌ ချေဆတ်သံတို့ကို ချုပ်တည်း၍ ရှေ့ခြေရာ၌ နောက် ခြေရာကို ချနင်းကုန်လျက် ဘုရားအထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြကုန်လော့။

၂၇၂။ ဘုရားရှင်တို့သည် တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းခြင်း၌ အလေးပြုတော်မူကုန်၏။ တိတ်ဆိတ်သော အသံရှိကုန်၏။ ချဉ်းကပ်ဝံ့ခဲကုန်၏။ ခဲယဉ်းစွာ ချဉ်းကပ်ရကုန်၏။ နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ အလေးအမြတ် ပြုအပ်ကုန်၏။

၂၇၃။ ငါ ပုစ္ဆာ မေးလျှောက်သော အခါ၌ ဖြစ်စေ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုသော အခါ၌ဖြစ်စေ တိတ်ဆိတ်သော အသံရှိကြကုန်လော့။ ငြိမ်သက်စွာ တည်နေကြကုန်လော့။

၂၇၄။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ အကြင် ကိလေသာကုန်ကြောင်း တရားကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုတရားသဘောကိုသာလျှင် နာကြကုန်လော့။ သူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်းသည် ချမ်းသာကြောင်းပေတည်း။

၂၇၅။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုခဲ့၏။ ထိုစကားကို ပြီးဆုံးစေ၍ လက္ခဏာတို့ကို စုံစမ်းဆင်ခြင်၏။

၂၇၆။ ငါသည် နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတို့ကို ယုံမှားလျက် ရှိ၏။ သုံးဆယ်သော လက္ခဏာတို့ကိုသာ တွေ့မြင်ရ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အအိမ်၌ တည်သော အဝတ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ယောက်ျားမြတ်၏ နိမိတ်ကို တန်ခိုးဖြင့် ပြတော်မူ၏။

၂၇၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် လျှာတော်ကို ထုတ်၍ နားတွင်းနှစ်ဖက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ နှာခေါင်းနှစ်ဖက်တို့ကို လည်းကောင်း သုံးသပ်တော်မူပေ၏။ အလုံးစုံသော နဖူးပြင်ကိုလည်း ဖုံးလွှမ်းတော် မူပေ၏။

၂၇၈။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ လက္ခဏာတော်ငယ်နှင့်တကွသော လက္ခဏာတော်ကြီးတို့ကို အပြည့်အစုံ မြင်ရသည်ရှိသော် ဘုရားအစစ်ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့ ရောက်၍ တပည့်တို့နှင့်အတူ ရဟန်းပြု၏။

၂၇၉။ တပည့်သုံးရာတို့နှင့် အတူ ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြု၏။ လခွဲမပြည့်မီ အလုံးစုံသော ငါတို့သည် ငြိမ်းအေးရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကုန်၏။

၂၈၀။ ကောင်းမှုမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော ဘုရားအမျိုးရှိသော သံဃာ၌ တစ်ပေါင်းတည်း ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့် တစ်ပေါင်းတည်း သံသရာ၌ ကျင်လည်၍ တစ်ပေါင်းတည်း ဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်ကုန်၏။

၂၈၁။ ငါသည် အခြင်ရနယ်တို့ကို ပေးလှူ၍ အသင်းဖွဲ့၍ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု၌ လေ့လာဆည်းပူးခဲ့၏။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကောင်းမှုကြောင့် ငါသည် အကြောင်း ရှစ်ပါးတို့ကို ရရှိပေ၏။

၂၈၂။ ငါသည် အရပ်မျက်နှာတို့၌ ပူဇော်ခံရပေ၏။ ငါ၏ စည်းစိမ်တို့သည် မနှိုင်းရှည့်နိုင်ကုန်၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏ တည်ရာ ဖြစ်၏။ ငါ့အား ထိတ်လန့်ခြင်းသည် မရှိချေ။

၂၈၃။ ငါ့အား အနာရောဂါတို့သည် မရှိကုန်၊ ငါသည် ရှည်သော အသက်ကိုလည်း စောင့်ရှောက်လျက် ရှိ၏။ ငါသည် သိမ်မွေ့သော အရေအဆင်းရှိသူ ဖြစ်၏။ တောင့်တအပ်သော (တည်တံ့သော) နေရာ၌သာလျှင် နေရ၏။

၂၈၄။ ငါသည် အခြင်ရနယ် ရှစ်ခုတို့ကို ပေးလှူ၍ အသင်းဖွဲ့လျက် ပြုအပ်သော ကောင်းမှု၌ လေ့လာဆည်းပူးခဲ့၏။ ဤပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာအဖြစ်သည် ငါ၏ အခြားတစ်ပါးသော ရှစ်ခုမြောက် အကျိုးပေတည်း။

၂၈၅။ အလုံးစုံ ပြီးဆုံးစေအပ်သော ရဟန်းကိစ္စ ပြီးဆုံးခြင်း ရှိပါ၏။ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စ တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက် ရှိပါ၏။ အာသဝ မရှိသော ရဟန္တာ ဖြစ်ပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ သားတော်သည် အဋ္ဌဂေါပါနသီ မည်ပါ၏။

၂၈၆။ ငါသည် တိုင်ငါးလုံးတို့ကို ပေးလှူ၍ အသင်းဖွဲ့၍ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ လေ့လာ ဆည်းပူးခဲ့၏။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် ငါသည် အကြောင်းငါးပါးတို့ကို ရရှိပေ ၏။

၂၈၇။ ငါသည် မေတ္တာကြောင့် မတုန်လှုပ်သူ ဖြစ်၏။ ငါသည် မယုတ်လျော့သော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသူ ဖြစ်၏။ ငါ၏ မဖျက်ဆီးမှုကြောင့် ငါသည် ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။

၂၈၈။ ငါ၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိချေ။ ငါသည် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ငြောင့်တံသင်းမှ ကင်းသူ ဖြစ်၏။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် သာသနာတော်၌ ကိလေသာ အညစ်အကြေး ကင်းသူ ဖြစ်ပေ၏။

၂၈၉။ ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ရိုသေတုတ်ဝပ်ခြင်း ရှိသော ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသော အာသဝ မရှိသော အရှင်ဘုရား၏ တပည့်ရဟန်းသည် အရှင်ဘုရားကို ရှိခိုးပါ၏။

၂၉၀။ ငါသည် ကောင်းစွာ လုပ်အပ်သော ပလ္လင်ကို ပြုလုပ်၍ ဆွမ်းစားကျောင်း၌ ခင်းထားခဲ့၏။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် အကြောင်းငါးပါးတို့ကို ရရှိပေ၏။

၂၉၁။ ငါသည် မြင့်မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်၍ စည်းစိမ်းဥစ္စာ များပြားစွာ ရှိသူဖြစ်ရ၏။ အလုံးစုံ ပြည့်စုံခြင်း ရှိ၏။ ငါ့အား ဝန်တိုမှု မရှိပေ။

၂၉၂။ ငါသည် သွားခြင်းကို တောင့်တအပ်သည်ရှိသော် (သွားရန်စိတ်ကူးလျှင်) ပလ္လင်သည် ရှေးရှု တည်လာ၏။ ပလ္လင်မြတ်နှင့်တကွ ငါ၏ တောင့်တရာအရပ်သို့ သွားရ၏။

၂၉၃။ ငါသည် ထိုပလ္လင်အလှူကြောင့် အမိုက်မှောင် အားလုံးကို ပယ်ဖျောက်၏။ မြတ်စွာဘုရား အလုံးစုံသော အဘိညာဉ်အားအစွမ်းသို့ ရောက်သော မထေရ်သည် အရှင်ဘုရားကို ရှိခိုးပါ၏။

၂၉၄။ ငါသည် သူတစ်ပါးကိစ္စ၊ မိမိကိစ္စဖြစ်သော ကိစ္စအားလုံးတို့ကို ပြီးစေခဲ့၏။ ကောင်းစွာ ပြုအပ် သော ထိုကံကြောင့် ဘေးမဲ့ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ဝင်ရ၏။

၂၉၅။ ဆောက်လုပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားကျောင်း ဇရပ်၌ ငါသည် အသုံးအဆောင်ကို လှူဒါန်းခဲ့၏။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် မြင့်မြတ်သော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၂၉၆။ လောက၌ ဆုံးမတတ်သော အကြင်သူ အားလုံးတို့သည် ဆင်မြင်းတို့ကို ဆုံးမကြကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် အမျိုးမျိုးသော ညှဉ်းဆဲမှုတို့ကို ပြု၍ ကြမ်းတမ်းစွာ ဆုံးမကြကုန်၏။

၂၉၇။ လုံ့လကြီးမားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ယောက်ျားမိန်းမတို့ကို ဤသို့ ဆုံးမတော်မူပါ။ လက်နက်မကိုင် ဒဏ်မထားဘဲ မြင့်မြတ်သော ဆုံးမခြင်းတို့ဖြင့် ဆုံးမတော်မူပေ၏။

၂၉၈။ တရားဟောခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဒါန၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ဟောကြားတော်မူစဉ် ပြဿနာတစ်ခုကို ဖြေတော်မူလျက်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးရာသော ရဟန်းတို့ကို သစ္စာလေးပါးကို သိစေတော်မူ၏။

၂၉၉။ ရထားထိန်းနှင့် တူသော မြတ်စွာဘုရားက ဆုံးမအပ်သော ငါတို့သည် အာသဝ မရှိဘဲ ကိလေသာမှ ကောင်းစွာ လွတ်ကုန်၏။ အလုံးစုံသော အဘိညာဉ်အားသို့ ရောက်လျက် ဥပဓိကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ ငြိမ်းအေးကြရကုန်၏။

၃၀၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ ဘေးအားလုံးကို လွန်မြောက်ကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆွမ်းစားကျောင်းဇရပ် လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၀၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝ အားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၀၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၃၀၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။

မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သေလမထေရ်သည် ပရိသတ်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌ ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် သေလထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၀ - ပိလိန္ဒဝတ္ထဝဂ် ===

၃ - သဗ္ဗကိတ္တိကထေရအပဒါန်

၃၀၄။ တင့်တယ်သော် မဟာလေ့ကားပန်းသဖွယ်၊ ထွန်းလင်းသော ဆီမီးတိုင်သဖွယ်၊ ကောင်းကင်၌ တင့်တယ်တောက်ပသော သောက်ရှူးကြယ်သဖွယ်၊ လျှပ်စစ် လျှပ်ပန်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ -

၃၀၅။ သားများသနင်း ခြင်္သေ့မင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ ကြောက်ခြင်း၊ လန့်ခြင်း ရှိတော်မူသော ဉာဏ် တော်တည်းဟူသော အလင်းကို ပြတော်မူလျက် တိတ္ထိအပေါင်းတို့ကို နှိမ်နင်းတော်မူသော။ -

၃၀၆။ ဤလောကကို သံသရာမှ ထုတ်ဆယ်ကယ်တင်လျက် ယုံမှား သံသယအားလုံးကို ဖြတ် တောက်တော်မူသော 'ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့' ကြီးဝါးကြွသွား (တော်မူသော) မြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ဖူးမြင် ရ၏။

၃၀၇။ ငါသည် (ပညာ) ကြီးကျယ်သော၊ (စိတ်) ဖြောင့်မတ်သော၊ လုံ့လရှိသော၊ ဆံကျစ် သစ်နက် ရေကို ဆောင်သော ရသေ့ဖြစ်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) လျှော်တေ သင်္ကန်းကို ယူ၍ (မြတ်စွာဘုရား၏) ခြေရင်း၌ ဖြန့်ခင်းခဲ့၏။

၃၀၈။ ငါသည် အကျော်နက် နံ့သာကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားကို လိမ်းကျံခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားကို လိမ်းကျံပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူး၏။

၃၀၉။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ဝဲဩဃကို လွန်မြောက်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ဤလောကကို ကယ်တင်နိုင်ပါပေ၏။ ဉာဏ်တော် အရောင်ဖြင့် ထွန်းတောက်ပတော်မူပါပေ၏။ (အရှင်ဘုရား၏) ဉာဏ် တော်မြတ်သည် အပိတ်အပင် အတားအဆီး မရှိပါ။

၃၁၀။ အရှင်ဘုရားသည် ဓမ္မစက်ကို လည်စေတော်မူပါပေ၏။ အခြားသော တိတ္ထိတို့ကို နှိမ်နင်း တော်မူနိုင်ပါပေ၏။ နွားမင်းဥသဘနှင့် တူတော်မူပါပေ၏။ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေ ရှိတော်မူပါပေ ၏။ မြေကြီးကို တုန်လှုပ်စေနိုင်တော်မူပါပေ၏။

၃၁၁။ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ လှိုင်းတို့သည် ကမ်းအဆုံး၌ ပျောက်ပျက်ကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ အယူဝါဒ အားလုံးတို့သည် အရှင်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်၌ ပျောက်ပျက်ပါကုန်၏။

၃၁၂။ အပေါက်ကျဉ်းသော ပိုက်ကွန် (ကွန်စိပ်) ဖြင့် ရေအိုင်ကို ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ရှိသော် ထိုခဏ၌ ပိုက်ကွန်တွင်းသို့ ရောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ဆင်းရဲဖြင့် အနှိပ်အစက် ခံရ ကုန်၏။

၃၁၃။ အရှင်ဘုရား ထို့အတူသာလျှင် လောက၌ များစွာသော တိတ္ထိအယူ ကျော့ကွင်း၌ မှီကုန် သော (သစ္စာလေးပါးကို တွေ့သိခြင်းမှ ကင်းကုန်သော) တိတ္ထိတို့သည် အရှင်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်မြတ် အတွင်း၌ လူးလို့မ့်လျက် ရှိပါကုန်၏။

၃၁၄။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ဩဃလေးဖြာ၌ မျောပါးကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ ထောက်တည်ရာ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ အရှင်ဘုရားသည်သာလျှင် အဆွေမရှိသော သတ္တဝါတို့၏ အားကိုး ရာ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ဘေးဖြင့် နှိပ်စက်ခံရသော သတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ လွတ်မြောက်ရေးကို အလိုရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ လဲလျောင်းရာ ဖြစ်တော် မူပါပေ၏။

၃၁၅။ အတုမရှိသော လုံ့လ ရှိတော်မူပါပေ၏။ အတုမရှိသောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ မေတ္တာ ကရုဏာအပေါင်း ရှိတော်မူပါပေ၏။ တူသောသူ မရှိသောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ အလွန်အေးချမ်း

သည်ဖြစ်၍ ငြိမ်သက်တော်မူပါပေ၏။ ဝသီဘော်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ အောင်ထိုက်သော ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင်တော်မူ ပါပေ၏။

၃၁၆။ မြဲမြံတည်ကြည်သော သမာဓိ ရှိတော်မူပါပေ၏။ တွေဝေမှု ကင်းတော်မူပါပေ၏။ တဏှာ ကင်းတော်မူပါပေ၏။ သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။ ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်တော် မူပါပေ၏။ အမျက်ဒေါသကို ထွေးအန်ပြီးသူ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ အညစ်အကြေး ကင်းတော်မူပါပေ၏။ စောင့်စည်းတော် မူပါပေ၏။ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းတော်မူပါပေ၏။

၃၁၇။ ကပ်ငြိတွယ်တာခြင်းကို ကျော်လွန်တော်မူပါပေ၏။ မာန်ယစ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော်မူပါ ပေ၏။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို ရသည် ဖြစ်၍ ဘဝသုံးပါး အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူပါပေ၏။ (သံသရာ) အပိုင်း အခြားကို ကျော်လွန်တော် မူပါပေ၏။ တရား၌ အလေးဂရု ပြုတော်မူပါပေ၏။ အရှင်ဘုရား၏ ရောက်အပ်ရအပ်သော အကျိုးသည် မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။

၃၁၈။ အရှင်ဘုရားသည် ‘လှေကဲ့သို့’ ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်တော်မူပါပေ၏။ ‘ရွှေအိုးကဲ့သို့’ သက်သာရာကို ပြုတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ‘ခြင်္သေ့ကဲ့သို့’ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။ ‘ဆဒ္ဒန်ဆင် မင်းကဲ့သို့’ ယဉ်ကျေးတော်မူပါပေ၏။

၃၁၉။ ထိုအခါ၌ ငါသည် အခြံအရံ များပြားတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို ဆယ်ဂါထာတို့ ဖြင့် ချီးကျူးပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး၍ ဆိတ်ဆိတ် ရပ်တည်၏။

၃၂၀။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော၊ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း(သံဃာ)အလယ်၌ ရပ်တည်တော်မူလျက် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ ၏ -

၃၂၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါ၏ သီလတော်ကို လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်တော်ကို လည်းကောင်း၊ သူတော်ကောင်းတရားကို လည်းကောင်း ချီးကျူး၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူအံ့၊ ငါ မြွက်ကြားမည့် ဗျာဒိတ်စကားကို နားထောင်ကြကုန်လော့။

၃၂၂။ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်) ကမ္ဘာခြောက်သောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ အခြားနတ် တို့ကို လွှမ်းမိုး၍ အစိုးရခြင်းကို ပြုလတ္တံ့။

၃၂၃။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် နောက်၌ ရဟန်းပြု၍ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သဖြင့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလတ္တံ့။

၃၂၄။ ရဟန်းပြုပြီးသော် ကိုယ်ဖြင့် မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်၍ အာသဝတရား အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိလျက် အာသဝမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလတ္တံ့။ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃၂၅။ မိုးသည် ထစ်ချုန်းလျက် ဤမြေကြီးကို နှစ်သက်စေသကဲ့သို့ ထို့အတူသာလျှင် လုံ့လကြီးမား တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို တရားဖြင့် နှစ်သက်စေတော်မူပါပေ၏။

၃၂၆။ မြတ်စွာဘုရား၏ သီလတော်ကို လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်တော်ကို လည်းကောင်း၊ တရားတော် ကို လည်းကောင်း ချီးကျူးခဲ့ခြင်းကြောင့် စုတေခြင်း မရှိသော အလွန်အေးမြ ငြိမ်းချမ်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရ၏။

၃၂၇။ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ကြာမြင့်စွာ တည်တံ့ပါမူ ကောင်းလေစွ၊ ထိုသို့ တည်တံ့ပါလျှင် (လူအပေါင်းသည်) မသိအပ်သော တရားကိုလည်း သိနိုင်ကုန်ရာ၏။ အမြိုက် နိဗ္ဗာန်သို့လည်း ရောက်ကုန်ရာ၏။

၃၂၈။ ငါ၏ ဤဘဝသည်ကား နောက်ဆုံး ဘဝပေတည်း၊ ငါသည် ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ အလုံးစုံသော အာသဝတို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းကြောင့် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၂၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၃၃၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ် အပ်ကုန်ပြီ၊ အာသဝေါတရား အားလုံးကုန်ပြီ၊ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်းသည် ယခု မရှိတော့ချေ။

၃၃၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၃၃၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သဗ္ဗကိတ္တိကမထရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် သဗ္ဗကိတ္တိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၀ - ပိလိန္ဒဝတ္ထဝဂ် ===

၄ - မဇ္ဇဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၃၃။ သိန္နုမြစ်ကမ်း၌ ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်ထားသော ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသည် ရှိ၏။ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌ လက္ခဏာကျမ်းနှင့်တကွသော ဣတိဟာသကျမ်းကို ငါသည် တပည့်တို့ကို ပို့ချလျက် ရှိ၏။

၃၃၄။ ထိုရသေ့တို့သည် တရားကို အလိုရှိကုန်၏။ ဆုံးမအပ်ကုန်၏။ ကောင်းမွန်သော အဆုံးအမကို နာယူလိုကုန်၏။ ခြောက်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော ဗေဒင်ကျမ်း၌ ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုသူတို့ သည် သိန္နုမြစ်ကမ်းနား၌ နေကြကုန်၏။

၃၃၅။ ကောင်းမကောင်းကို ပြသော နိမိတ်ကျမ်း၌ လည်းကောင်း၊ လက္ခဏာကျမ်းတို့၌ လည်း ကောင်း လိမ္မာကုန်သော ထိုရသေ့တို့သည် ထိုအခါ မြတ်သော အကျိုးကို ရှာမှီးလျက် တော၌ နေကြ ကုန်၏။

၃၃၆။ ထိုအခါ သုမေဓာမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။ ငါတို့ကို အစဉ် သနားတော်မူသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွလာတော်မူ၏။

၃၃၇။ ငါသည် လုံ့လ ကြီးမားတော်မူသော ကြွလာတော်မူသော သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားကို (ဖူးမြင် ရသဖြင့်) မြက်အခင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၃၃၈။ ငါသည် တောမှ ပျားရည်ကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီး၍ ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏-

၃၃၉။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ငါ့အား ပျားရည်ကို ပေးလှူ၏။ ငါသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူအံ့။ ဟောကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နားထောင်ကြ ကုန်လော့-

၃၄၀။ ဤပျားရည် အလှူကြောင့် လည်းကောင်း၊ မြက်အခင်း အလှူကြောင့် လည်းကောင်း ကမ္ဘာ သုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့။

၃၄၁။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ဩက္ကာကအမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမအမည် ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၃၄၂။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော တရားတို့၌ အမွေခံသားဖြစ်၍ အာသဝေါ အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိလျက် အာသဝမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရလတ္တံ့။ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃၄၃။ နတ်ပြည်မှ ဤလူ့ပြည်သို့ လာ၍ အမိဝမ်းသို့ ငါရောက်သည်ရှိသော် မြေကို ပျားရည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းစေလျက် ပျားရည်မိုးသည် ရွာသွန်းခဲ့၏။

၃၄၄။ လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့သော အမိဝမ်းမှ ငါသည် ထွက်(မွေးဖွား)ခါမျှ ဖြစ်လတ်သော် ထိုဘဝ၌ လည်း ပျားရည်မိုးသည် ငါ့အား အခါခပ်သိမ်း ရွာသွန်းလေ၏။

၃၄၅။ ငါသည် လူ့ဘောင်မှ ထွက်၍ ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြုခဲ့၏။ ထမင်းအဖျော်ကို ရလွယ်သူ ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပျားရည် လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၄၆။ ငါသည် လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရသည်ရှိသော် အလုံးစုံ ကာမဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထိုပျားရည် အလှူကြောင့်ပင် အာသဝကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရပေ၏။

၃၄၇။ မိုးရွာ၍ မြက်လက်လေးသစ် ရှိသောအခါ ကောင်းမွန်စွာ ပွင့်သော သစ်ပင်အပေါင်းသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော မဏ္ဍပ်သဖွယ် သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသော ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်း၌ အာသဝ မရှိဘဲ ချမ်းသာစွာ အမြဲ နေရ၏။

၃၄၈။ ငါသည် အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်ဖြစ်သော ဘဝအားလုံးတို့ကို လွန်မြောက်ခဲ့၏။ ငါ့အား ယခုအခါ၌ အာသဝေါတရားတို့ ကုန်ခန်းပြီ၊ ယခုအခါ တစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၃၄၉။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ အကြင် အလှူကို ပေးလှူခဲ့၏။ ထိုအခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပျားရည်လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၅၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ် အပ်ကုန်ပြီ။ အာသဝေါတရား အားလုံးကုန်ပြီ။ ယခုအခါ တစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၃၅၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၃၅၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်တို့ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဓုဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။
လေးခုမြောက် မဓုဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၀ - ပိလိန္ဒဝတ္ထဝဂ် ===

၅ - ပဒုမကုဋ္ဌာဂါရိယထေရအပဒါန်

၃၅၃။ ပိယဒဿီအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလိုလို ဖြစ်တော်မူပေ၏။ လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူပေ၏။ တိတ်ဆိတ်မှုကို အလိုရှိတော်မူပေ၏။ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူပေ၏။ သမာဓိ၌ ကျွမ်းကျင်တော်မူပေ၏။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူပေ၏။

၃၅၄။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် တောအုပ်သို့ ဝင်ရောက်၍ ပုံသကူ သင်္ကန်းကို ဖြန့်ခင်းတော်မူပြီးလျှင် ထိုင်နေတော်မူ၏။

၃၅၅။ ငါသည် ရှေးအခါက ငှက်တို့ တွန်မြူးရာ တော၌ သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ငါသည် ချေ၊ သမင်ကို ရှာမှီးလျက် လှည့်လည်၏။

၃၅၆။ ‘ထိုတောအုပ်၌ ပင်လုံးကျွတ် ပွင့်နေသော အင်ကြင်းပင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တက်သစ်စ နေမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ ဩယမှ ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော အာသဝမရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၅၇။ ထိုအခါ ငါသည် များသော အခြံအရံရှိသည် ဖြစ်၍ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ ဇာတဿရအိုင်သို့ သက်ဆင်းပြီးလျှင် ပဒုမ္မာကြာကို ဆောင်ယူခဲ့ ၏။

၃၅၈။ ငါသည် ပွင့်ချပ်တစ်ရာရှိသော ပဒုမ္မာကြာကို ဆောင်ယူ၍ မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းသော အထွတ်တပ်သော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင် ပဒုမ္မာကြာဖြင့် မိုး၏။

၃၅၉။ အစဉ် သနားတော်မူသော၊ မဟာကရုဏာ ရှိတော်မူသော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ခုနစ်ရက်သော နေ့၊ ည၌တို့ ပတ်လုံး အထွတ်တပ်သော ကျောင်း၌ နေတော်မူ၏။

၃၆၀။ ငါသည် ဟောင်းသော ကြာကို စွန့်၍ ကြာအသစ်ဖြင့် မိုးခဲ့၏။ ထိုအခါ ငါသည် လက်အုပ် မြောက်ချီ၍ ရပ်တည်လျက် နေ၏။

၃၆၁။ လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ဈာန်သမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ အရပ်မျက်နှာတို့ကို ကြည့်ရှုလျက် ထိုင်နေတော်မူ၏။

၃၆၂။ ထိုအခါ ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သုဒဿနမည်သော တန်ခိုးကြီး သော ရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ -

၃၆၃။ ရဟန်းရှစ်သောင်း ခြံရံလျက် တောတွင်း၌ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။

၃၆၄။ ထိုအခါ တောအုပ်၌ စိုးအုပ်နေသမျှသော နတ်အားလုံးတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ စိတ် အကြံကို သိ၍ စည်းဝေး လာရောက်ကြကုန်၏။

၃၆၅။ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရက္ခိုသ်နှင့်တကွသော ကုမ္ဘဏ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရဟန်း သံဃာသည် လည်းကောင်း အညီအညွတ် စည်းဝေးရောက်လာကြသည် ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားသည် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၃၆၆။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါဘုရားကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပူဇော်၏။ ငါ၏ နေရာကျောင်းကိုလည်း ဆောက်လုပ်ခဲ့၏။ ငါဘုရားသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားပေအံ့။ မိန့်ကြားတော်မူမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန်လော့။

၃၆၇။ အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့သော၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော၊ နက်နဲသော၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော တရား တော်ကို ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဟောကြားပေအံ့။ ဟောကြားမည့် တရားတော်ကို နာကြကုန်လော့။

၃၆၈။ တစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။ ထိုသူအား ကြီးစွာသော အထွတ်တပ်သော ဗိမာန်ကို ပဒုမ္မာကြာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားပေ၏။

၃၆၉။ ကောင်းကင်၌ ဆောင်းမိုးလတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ရှေးကံ၏ အကျိုးပေတည်း။ ကမ္ဘာ နှစ်ထောင့်လေးရာတို့ပတ်လုံး (၁၀) ရောပြွမ်းလျက် ကျင်လည်ရလတ္တံ့။

၃၇၀။ ထိုဘဝ၌ ပန်းဗိမာန်သည် ကောင်းကင်၌ ဆောင်းမိုးထားလတ္တံ့။ ပဒုမ္မာကြာရွက်၌ ရေသည် မလိမ်းကျံသကဲ့သို့-

၃၇၁။ ထို့အတူသာလျှင် ဤပုဂ္ဂိုလ်၏ ဉာဏ်၌ ကိလေသာတို့သည် မလိမ်းကျံကုန်၊ ဤသူသည် နီဝရဏ ငါးပါးတို့ကို စိတ်ဖြင့် ပယ်ခွါ၍ -

၃၇၂။ တောထွက်ခြင်း၌ စိတ်ကို ဖြစ်စေလျက် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းပြုလတ္တံ့။ ထိုအခါ၌ ပန်းဗိမာန်ကို ဆောင်းမိုးလျက် တောထွက်လတ္တံ့။

၃၇၃။ သတိ ရှိသည်ဖြစ်၍ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သစ်ပင်ရင်း၌ နေစဉ် ထိုသစ်ပင်ရင်း၌ ပန်းဗိမာန်သည် (ထိုသူ၏) ဦးထိပ်၌ ဆောင်းမိုးထားလတ္တံ့။

၃၇၄။ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ဆေးပစ္စည်း၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ရဟန်းသံဃာအား ပေးလှူခဲ့ခြင်း ကြောင့် အာသဝမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃၇၅။ ငါသည် ရဟန်းအဖြစ်ကို ကျင့်လိုသဖြင့် အထွတ်တပ်သော အိမ်နှင့်တကွ တောထွက်ခဲ့၏။ သစ်ပင်ရင်း၌ နေသော ငါ့ကိုလည်း အထွတ်တပ်သော အိမ်သည် ဆောင်မိုးလျက် ရှိခဲ့၏။

၃၇၆။ သင်္ကန်း၌ လည်းကောင်း၊ ဆွမ်း၌ လည်းကောင်း (ရဖို့ရန်) ငါ့အား စေ့ဆော် အားထုတ်ခြင်း မရှိ။ ဘုန်းကံနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ပြုလုပ်ပြီးစီးသော ပစ္စည်းကို ရ၏။

၃၇၇။ ဂဏန်းအားဖြင့် မရေမတွက်နိုင်ကုန်သော ကမ္ဘာကုဋေ များစွာတို့သည် ငါ့အား အချည်းနီး လွန်ကုန်၏။ ထိုကမ္ဘာကုဋေ များစွာတို့သည် မြတ်စွာဘုရားမှ လွတ်ကုန်၏။

၃၇၈။ ကမ္ဘာတစ်ထောင့် ရှစ်ရာထက်၌ ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ချဉ်းကပ်ခဲ့၍ ဤဘဝသို့ ရောက်ရပေ၏။

၃၇၉။ ဤဘဝ၌ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော “အနောမ” မည်တော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၃၈၀။ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုတော်မူတတ်သော သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား မဂ်တရားကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာ ရ၍ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရ၏။

၃၈၁။ သာကီဝင်မင်းသားတို့၏ ရှေ့သွား ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို အားရ နှစ်သိမ့်စေ၍ အာသဝတရား အားလုံးကို ပိုင်းခြားသိလျက် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၈၂။ ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၃၈၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ် အပ်ကုန်ပြီ၊ အာသဝေါတရား အားလုံးကုန်ပြီ၊ ယခု (ငါ့အား) တစ်ဖန် ဘဝသစ်သည် မရှိတော့ပြီ။

၃၈၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီး ပါပြီ။

၃၈၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဒုမကုဋ္ဌာဂါရိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ပဒုမကုဋ္ဌာဂါရိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၀ - ဝိလိန္ဒဝစ္ဆဝဂ် ===

၆ - ဗာကုလထေရ်အပဒါန်

၃၈၆။ ဟိမဝန္တာ၏ အနီး၌ သောဘိတမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ငါသည် ထိုတောင်၌ တပည့် အပေါင်းတို့နှင့်အတူ ကောင်းစွာ ပြုလုပ်အပ်သော သင်္ခမ်းကျောင်းကို ဖန်ဆင်းအပ်၏။

၃၈၇။ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌ မဏ္ဍပ်တို့သည်လည်း များပြားကုန်၏။ ရေဥဒ္ဓံပင်တို့သည် ပွင့်ကုန်၏။ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌ သီးပင်တို့သည်လည်း များပြားကုန်၏။ လယ်ခေါင်ရန်းပင်တို့သည် ပွင့်ကုန်၏။

၃၈၈။ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌ ကြောင်ပန်းပင်တို့သည် များပြားကုန်၏။ ဆီးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သျှိုသျှားပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဖက်သက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗူးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သရက်ဖြူပင်တို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်ကုန်၏။

၃၈၉။ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌ အပွင့်ဖြူရှိသော မရိုးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥသျှစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငှက်ပျောပင်၊ ရှောက်ချိုပင်တို့သည် လည်းကောင်း များပြားကုန်၏။ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌ ဆီးစောင်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဖောက်ကြံ့ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာပင်တို့သည် လည်းကောင်း များပြားကုန်၏။

၃၉၀။ ကြုံပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ထင်းရှူးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တမာပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပညောင်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ညောင်ကြတ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း (များပြားကုန် ၏)။ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသည် ဤသို့ သဘောရှိ၏။ ငါသည် တပည့်တို့နှင့်အတူ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း ၌ နေခဲ့၏။

၃၉၁။ အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူရာ အရပ်ကို ရှာမှီးသည် ဖြစ်၍ ငါ၏ သင်္ခမ်း ကျောင်းသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၃၉၂။ လုံ့လ ကြီးမားတော်မူသော အခြံအရံ များပြားတော်မူသော အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရား သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ကြွလာတော်မူသည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားအား တစ်ခဏချင်းဖြင့် လေနာ ထတော်မူ၏။

၃၉၃။ ငါသည် တော၌ လှည့်လည်သည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ စက္ခုငါးပါးရှိတော် မူသော အခြံအရံ များပြားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ -

၃၉၄။ ထိုအခါ၌ ငါသည် (မြတ်စွာဘုရား၏) အမူအရာကို မြင်ခြင်းကြောင့်လည်း ယုံမှားမရှိဘဲ သာယျာဉ် ငါတို့၏ မြတ်စွာဘုရားအား အနာရောဂါ ဖြစ်တော်မူ၏ဟု မှတ်ယူခဲ့၏။

၃၉၅။ ငါသည် ဆေးကုလိုသည် ဖြစ်၍ သင်္ခမ်းကျောင်းရှိ ငါ့တပည့်တို့ထံ လျင်မြန်စွာ ပြန်လာခဲ့၏။ ထိုအခါ ငါသည် တပည့်တို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။

၃၉၆။ ရှိသေခြင်းရှိသော တပည့်အားလုံးတို့သည် ငါ၏ စကားကို ရှေးရှုဝန်ခံကုန်၍ မြတ်စွာဘုရား၌ ရှိသေသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ငါ၏ အထံသို့ တစ်ပေါင်းတစ်စည်း စည်းဝေး ရောက်လာကြကုန်၏။

၃၉၇။ ငါသည် တောင်ထိပ်သို့ လျင်မြန်စွာ တက်၍ ခပ်သိမ်းသော ဆေးကို ပြုလုပ်ဖော်စပ်၏။ ငါသည် ရေနှင့် ဖျော်၍ ဘုရားမြတ်အား ပေးလှူခဲ့၏။

၃၉၈။ လုံ့လ ကြီးတော်မူသော တရားခပ်သိမ်းကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးဆောင် တော်မူသည်ရှိသော် ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ လေနာရောဂါသည် လျင်မြန်စွာ ကင်းငြိမ်းလေ၏။

၃၉၉။ အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ပူပန်ခြင်း ငြိမ်းတော်မူသည်ကို သိမြင်၍ မိမိနေရာ၌ ထိုင် နေတော်မူလျက် ဤဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

၄၀၀။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါဘုရားအား ဆေးကို ပေးလှူ၏။ ငါ၏ လေနာရောဂါကိုလည်း ကင်းငြိမ်းစေ၏။ ငါသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားပေအံ့၊ မိန့်ကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြ ကုန်လော့။

၄၀၁။ ဤသူသည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ ထိုနတ်ပြည်၌ တူရိယာ တို့ကို တီးမှုတ်လျက် အခါခပ်သိမ်း မွေ့လျော်ရလတ္တံ့။

၄၀၂။ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည့် အဖြစ်ကြောင့် လူ့ပြည်သို့ လာ၍ အကြိမ် တစ်ထောင်တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၀၃။ ငါးဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း အပိုင်းအခြား ရှိသည်ဖြစ်၍ အောင်အပ်ပြီး သော ရန်သူရှိသော ဇမ္ဗူဒိပ်တစ်ကျွန်းလုံးကို အစိုးရသူ 'အနောမ' မည်သော မင်းသည် -

၄၀၄။ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော များမြတ်သည့် ဗိုလ်ပါအင်အားရှိသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်လျက် တာဝတိံသာနတ်တို့ကိုလည်း ချောက်ချားစေ၍ အစိုးရမှုကို ပြုလတ္တံ့။

၄၀၅။ နတ်ဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ လူဖြစ်သော် လည်းကောင်း အနာရောဂါ ကင်းသူ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥစ္စာပစ္စည်း ယူခြင်းကို ကြဉ်၍ လောက၌ အနာရောဂါကို လွန်မြောက်စေလတ္တံ့။

၄၀၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ (နောက်၌) မနှိုင်းရှုည့်အပ်သော ကမ္ဘာတစ်သင်္ချေနှင့် တစ်သိန်းထက်၌
ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌
ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၄၀၇။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော တရားအမွေခံ သားတော်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်း
သော အာသဝတို့ကို ပိုင်းခြားသိလျက် အာသဝမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။

၄၀၈။ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေ၍ တဏှာရေလျဉ်ကို ကူးမြောက်လတ္တံ့၊ ဗာကုလ
အမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော ဘုရားတပည့်သား ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၀၉။ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွား ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ဤအလုံးစုံ
ကို သိတော်မူ၍ ရဟန်းသံဃာ (အလယ်) ၌ ထိုင်နေတော်မူလျက် ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူလတ္တံ့
(ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄၁၀။ အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွားဖြစ်တော်မူသော အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရား
သည် ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ကို ကြည့်တော်မူလျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ကြွလာ တော်မူ၏။

၄၁၁။ ကြွလာတော်မူသော လုံ့လကြီးမားတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို ကြည်ညိုသည်ဖြစ်
၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ဆေးအလုံးစုံဖြင့် နှစ်သက်စေခဲ့၏။

၄၁၂။ ကောင်းမှု မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ ဘုရားတည်းဟူသော လယ်ယာမြေကောင်း၌ ထိုငါ၏
ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ကံသည် မျိုးစေ့၏ ပြည့်စုံခြင်းပေတည်း၊ ထိုအခါ၌ ငါ၏ ကောင်းစွာ ပြုအပ်
သော ကံကို ငါသည် ကုန်စေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ပေ။

၄၁၃။ ထိုငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏၊ ဤဖူးမြင်ရခြင်းသည် ငါ့အား အရတော်ပေစွ၊
ငါ့အား ကောင်းစွာရပေစွ၊ ထိုကံကြွင်းကြောင့် ငါသည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၄၁၄။ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအလုံးစုံ
ကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ရဟန်းသံဃာ (အလယ်) ၌ ထိုင်နေတော်မူလျက် ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌
ထားတော်မူ၏။

၄၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာ အသင်္ချေထက်၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်
လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆေးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၁၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်
အပ်ကုန်ပြီ၊ အာသဝအလုံးစုံတို့ ကုန်ပြီ၊ ယခုတစ်ဖန် (ငါ့အား) ဘဝသစ်သည် မရှိတော့ပြီ။

၄၁၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏
အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး
ပြီးပါပြီ။

၄၁၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗာကုလမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဗာကုလထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၀ - ပိလိန္ဒဝတ္ထဝဂ် ===

၇ - ဂိရိမာနန္ဒတ္ထေရာပဒါန်

၄၁၉။ ငါ၏ မယားသည် ကွယ်လွန်ခဲ့၏။ ငါ၏ သားသည် သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်ခဲ့၏။ အမိ၊ အဖ၊ ညီအစ်ကိုတို့သည်လည်း သေကြကုန်၍ ထင်းပုံတစ်ခုတည်း၌ မီးသဂြိုဟ် ခံကြရကုန်၏။

၄၂၀။ ငါသည် ထိုစိုးရိမ်မှုဖြင့် ပူလောင်သည်ဖြစ်၍ ကြုံလို့လျက် ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသူ ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုစိုးရိမ်မှု နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ငါ့အား စိတ်ယုံလွင့်ခြင်းသည်လည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၂၁။ ငါသည် စိုးရိမ်မှုတည်းဟူသော ငြောင့်သည် နှိပ်စက်အပ်သဖြင့် တောအတွင်းသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့ ၏။ ငါသည် အလိုလို ကြွေကျသော သစ်သီးကို စား၍ သစ်ပင်ရင်း၌ နေ၏။

၄၂၂။ ဆင်းရဲအဆုံးကို ပြုတော်မူတတ်သော မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော သုမေဓာမည် သော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာ တော်မူ၏။

၄၂၃။ ငါသည် သုမေဓာမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်သံကို ကြားရသောကြောင့် ဦးခေါင်းကို ထောင် ၍ မြတ်စွာဘုရားကို မော်၍ ကြည့်၏။

၄၂၄။ မြတ်စွာဘုရား ကြွလာတော်မူသည်ရှိသော် ငါ့အား နှစ်သက်ခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ ငါ့အား တည်ကြည်သော စိတ် သည် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။

၄၂၅။ ငါသည် သတိရ၍ သစ်ရွက်ဆုပ်ကို ပေးလှူ၏။ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည် အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍ ထိုသစ်ရွက်အခင်း၌ ထိုင်တော်မူ၏။

၄၂၆။ လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော သုမေဓာ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ထိုသစ်ရွက် အခင်း၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ သောကတည်းဟူသော ငြောင့်ကို ပယ်ဖျောက်တတ် သော တရားကို ငါ့အား ဟောတော်မူ၏။

၄၂၇။ (ထိုမိဘ၊ သား၊ သမီးဖြစ်သောသူတို့သည်) မခေါ်ဘဲ ထိုရှေးဘဝမှ လာကုန်၏။ ခွင့်မပြုဘဲ ဤဘဝမှ သွားကုန်၏။ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် (ရှေးဘဝမှ) လာကုန်၏။ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် (ဤဘဝမှ) သွားကြကုန်၏။ ထိုလာလိုတိုင်း လာ၍ သွားလိုတိုင်း သွားရာ၌ ငိုကြွေးခြင်းသည် အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။

၄၂၈။ ထိုခရီးသွား သတ္တဝါတို့သည် မိုးရွာသည်ရှိသော် မိုးမစိုစိမ့်သောငှါ ဥစ္စာဘဏ္ဍာနှင့်တကွ မိုးလွတ်ရာ အရပ်သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။

၄၂၉။ ထိုသတ္တဝါတို့သည် မိုးစဲသည်ရှိသော် အလိုရှိရာအရပ်သို့ သွားကုန်သကဲ့သို့လည်း ထို့အတူ သင်၏ မိဘတို့သည် လာလိုသည့်အခါ လာ၍ ပြန်လိုသည့်အခါ ပြန်သွားကြကုန်၏။ ထိုပြန်သွားရာ၌ ငိုကြွေးခြင်းသည် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

၄၃၀။ အလှူခံ ဧည့်သည်တို့သည် လှုပ်လှုပ်ရွရွ သွားကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ သင်၏ မိဘတို့သည် သွားကုန်၏။ ထိုသို့ သွားရာ၌ ငိုကြွေးခြင်းသည် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

၄၃၁။ မြေသည် မိမိအရေဟောင်းကို စွန့်၍ သွားသကဲ့သို့ ထိုအတူ သင်၏ မိဘတို့သည် မိမိခန္ဓာ ကိုယ်ကို ဤဘဝ၌ စွန့်ပစ်ကုန်၏။

၄၃၂။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားစကားကို သိရ၍ သောကတည်းဟူသော ငြောင့်ကို ရှောင်ကွင်းနိုင်ခဲ့၏။ ငါသည် နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၍ ဘုရားမြတ်ကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၄၃၃။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် နတ်ရနံ့ ကြိုင်လှိုင်သော တောင်သင်္ဃန်းကို လောက ၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခဲ့၏။

၄၃၄။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်၍ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် မြင့်မြတ်သော ဂုဏ်တို့ကို အောက်မေ့လျက် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့၏။

၄၃၅။ ကြီးမားသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် (သံသရာ ရေလျှင်မှ) ကူးမြောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ဉာဏ်တော် ဖြင့် အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို (သံသရာရေလျှင်မှ) ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်တော်မူပါပေ၏။

၄၃၆။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ယုံမှားခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နှလုံးနှစ်ခွ ဖြစ်ခြင်းကို လည်း ကောင်း၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်တောက်တော် မူပါပေ၏။ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင် ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်ဖြင့် အကျွန်ုပ်အား မဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်စေတော်မူ ပါပေ၏။

၄၃၇။ ထိုအခါ ဝသီဘော်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး ရှိကုန်သော တန်ခိုးကြီးမား သည် ဖြစ်၍ ကောင်းကင်၌ လှည့်လည်ကုန်သော ပညာရှိရဟန္တာတို့သည် ခြံရံလျက် ရှိပါကုန်၏။

၄၃၈။ ကျင့်ဆဲသေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ကုန်သော ဖိုလ်၌ တည်ကုန်သော သာဝကတို့သည် ရှိပါကုန်၏။ ‘နေထွက်သော အခါ၌ ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့သည် ပွင့်ကုန်သကဲ့သို့’ အရှင်ဘုရား၏ အထံတော်၌ ထိုသာဝကတို့သည် ပွင့်ပါကုန်၏။

၄၃၉။ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား မချောက်ချား နိုင်သည်ဖြစ်၍ အတုမရှိသော အလွန်ကူးမြောက် နိုင်ခဲ့သော မဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ ဤအတူ အရှင်ဘုရားသည် ဉာဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍ မနှိုင်းရှည့်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။

၄၄၀။ ငါသည် လောက၌ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော များသော အခြံအရံ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် အရပ်ရှစ်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးကာ နောက်ဆုတ်လျက် သွားခဲ့၏။

၄၄၁။ နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် ပညာဉာဏ်၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံ လျက် အမိဝမ်းသို့ သက်ဝင်ရပေ၏။

၄၄၂။ လူ့ဘောင်မှ ထွက်၍ ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြုခဲ့၏။ ငါသည် ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ် သော လုံ့လရှိ၏။ ရင့်ကျက်သော ပညာဉာဏ်ရှိ၏။ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိ၏။ တစ်ယောက်တည်း ကိန်း အောင်းလျက် ကျက်စားလေ့ရှိ၏။

၄၄၃။ ငါသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို နှစ်သိမ့်စေပြီးလျှင် ‘တိမ်တိုက်မှ လွတ် သော လကဲ့သို့’ အခါခပ်သိမ်း လှည့်လည်ရပေ၏။

၄၄၄။ ငါသည် ဆိတ်ငြိမ်မှု၌ အားထုတ်လျက် ကိလေသာမီး ငြိမ်းသည် ဖြစ်၍ ဥပဓိမရှိသူ ဖြစ်ပေ ၏။ ငါသည် အာသဝေါတရား အလုံးစုံတို့ကို ပိုင်းခြားသိ၍ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၄၄၅။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၄၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အာသဝအားလုံး ကုန်သည်ဖြစ်၍ ယခု ငါ့အား ဘဝသစ်သည် နောက်တစ်ဖန် မရှိတော့ပြီ။

၄၄၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၄၄၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဂိရိမာနန္ဒမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဂိရိမာနန္ဒထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၀ - ပိလိန္ဒဝတ္ထဝဂ် ===

၈ - သဠလမဏ္ဍပိယထေရ်အပဒါန်

၄၄၉။ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော မင်္ဂလိစွကို ကျင့်သုံးပြီးသော ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလတ်သော် ငါသည် ထင်းရှူးပင်ကို ယူ၍ မဏ္ဍပ်ကို ပြုလုပ်စေခဲ့၏။

၄၅၀။ ငါသည် တာဝတိံသာသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ မြတ်သော ဝိမာန်ကို ရပေ၏။ အခြားနတ်တို့ကို လွန်၍ တင့်တယ်ပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ထင်းရှူးပန်း လှူရသော ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၅၁။ ငါသည် နေ၌ ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ည၌ ဖြစ်စေ စင်္ကြံသွားသော် လည်းကောင်း၊ ရပ်သော် လည်းကောင်း ထင်းရှူးပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို ခံယူရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ထင်းရှူးပန်း လှူရသော ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၅၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင်လျှင် ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၅၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့ ထို့အတူ ငါသည် အာသဝေါ မရှိဘဲ နေရ၏။

၄၅၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၄၅၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သဠလမဏ္ဍပိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် သဠလမဏ္ဍပိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၀ - ပိလိန္ဒဝစ္ဆဝဂ် ===

၉ - သဗ္ဗဒါယကထေရ်အပဒါန်

၄၅၆။ ငါသည် မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ သက်ဝင်၍ ဘုံဗိမာန်ကို ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းထား၏။ ရေကန်ကို
လည်း ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းထား၏။ (ထိုရေကန်၌) စက္ကဝါက်ငှက်တို့ တွန်ကျူးလျက် ရှိကုန်၏။

၄၅၇။ မန္ဒာလကနတ်ပန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဒုမ္မာကြာ၊ ဥပ္ပလကြာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း
ဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိကုန်၏။ ထိုရေကန်၌ မြစ်သည်လည်း စီးဆင်းလျက် ရှိ၏။ စိတ်ကိုလည်း ပျော်မွေ့စေနိုင်
သော ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းလည်း ရှိ၏။

၄၅၈။ ငါး၊ လိပ်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိ၏။ အမျိုးမျိုးသော ငှက်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းလျက် ရှိ၏။
ဥဒေါင်း၊ ကြိုးကြာတို့ တွန်မြည်လျက် ရှိကုန်၏။ အသံ သာယာသော ဥဩအစရှိသည်တို့ တွန်မြည်လျက်
ရှိကုန်၏။

၄၅၉။ ဤရေကန်၌ ခိုတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝမ်းဘဲ၊ ဟင်္သာတို့သည် လည်းကောင်း၊ စက္ကဝါက်
ငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တင်ကျီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘုံမတီးငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊
သာလိကာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပုတ်သင်ပျံတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဇီဝဇိုးငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊

၄၆၀။ ဟင်္သာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကြိုးကြာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုတ်သလုပ်ငှက် (ဇီးကွက်)
တို့သည် လည်းကောင်း၊ များပြားလှသော ငှက်ကျားတို့သည် လည်းကောင်း တွန်မြည်လျက် ရှိကုန်၏။
ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ပတ္တမြား၊ ပုလဲဖြင့်ပြီးသော သဲလည်း ရှိပေ၏။

၄၆၁။ အလုံးစုံသော ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်သော သစ်ပင်တို့သည် အမျိုးမျိုးသော ရနံ့တို့ဖြင့် ကြိုင်လှိုင်ကုန်
လျက် ဗိမာန်ကို နေ့ရော၊ ညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း ထွန်းတောက်ပစေလျက် ရှိကုန်၏။

၄၆၂။ ခြောက်သောင်းသော တူရိယာတို့သည် ညချမ်းအချိန်၊ နံနက်အချိန်၌ မြည်လျက် ရှိကုန်၏။
မိန်းမခြောက်သောင်းတို့သည် အခါခပ်သိမ်း ငါ့ကို ခြံရံလျက် ရှိကုန်၏။

၄၆၃။ ငါသည် ဗိမာန်မှ ထွက်၍ လောက၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော၊ အခြံအရံ များတော်မူသော
ထိုသူမေမာမြတ်စွာဘုရားကို ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှိခိုး၏။

၄၆၄။ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီး၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို သံဃာနှင့်တကွ ပင့်ဖိတ်ခဲ့၏။ လုံ့လ ကြီးမား
တော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွား ထိုသူမေမာမြတ်စွာဘုရားသည် (ပင့်ဖိတ်ခြင်းကို) လက်ခံတော်မူ၏။

၄၆၅။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ လွတ်တော်မူ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ ငါ၏ ဗိမာန်သို့ ပြန်လာခဲ့၏။

၄၆၆။ ထိုအခါ ငါ၏ ပရိသတ်ကို ပြောဆိုခဲ့၏။ သင်တို့အားလုံး စည်းဝေးကြကုန်လော့၊ နံနက်အခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗိမာန်သို့ ကြွလာတော်မူလတ္တံ့။ (ဟု ပြောဆိုခဲ့၏)။

၄၆၇။ ငါတို့သည် အရတော်လေစွ၊ ငါတို့သည် လူ့အဖြစ်ကို ကောင်းစွာ ရအပ်၏။ အရှင့်ထံ၌ နေရ ပါကုန်သော ငါတို့သည်လည်း လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းကို ပြုအပ်ပါကုန်အံ့ (ဟု ပြောကြကုန်၏)။

၄၆၈။ ငါသည် ထမင်း အဖျော်ကို တည်ခင်းထားပြီး နောက်၌ (ကြွရန်) အချိန်ကို (မြတ်စွာဘုရား အား) လျှောက်ထားခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာ တစ်သိန်းတို့နှင့်တကွ ကြွတော်မူ၏။

၄၆၉။ ငါသည် အင်္ဂါငါးပါးရှိသော တူရိယာတို့ဖြင့် ခရီးဦး ကြိုဆိုမှုကို ပြု၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံ ရွှေဖြင့်ပြီးသော အင်းပျဉ်၌ ထိုင်တော်မူ၏။

၄၇၀။ ထိုအခါ အလုံးစုံ ရွှေဖြင့်ပြီးသော အမိုးသည် အထက်၌ ဖြစ်ပေါ်လေ၏။ ရဟန်းသံဃာ၏ အကြား၌ ယပ်လေတို့သည် အလိုလို ခတ်ကုန်၏။

၄၇၁။ ငါသည် များစွာသော ဆွမ်းအဖျော်ဖြင့် ရဟန်းသံဃာကို ရောင့်ရဲစေ၏။ (ထို့နောက်) ရဟန်း သံဃာအား အသီးအသီး ပုဆိုးအစုံတို့ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၇၂။ လောက၏ ပူဇော်ခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြင် မြတ်စွာဘုရားကို သုမေဓာမည်၏ ဟူ၍ ပြောဆိုကုန်၏။ ထိုသုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာ၌ ထိုင်တော်မူ၍ ဤဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

၄၇၃။ အကြင်သူသည် ငါဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဤရဟန်းအားလုံးတို့ကို လည်းကောင်း ဆွမ်း အဖျော်ဖြင့် ရောင့်ရဲစေ၏။ ထိုသူကို ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူအံ့၊ ငါမိန့်ကြားမည့် စကားကို နာယူကြကုန်လော့။

၄၇၄။ ဤသူသည် တစ်ရာတစ်ဆယ့်ရှစ် ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ စကြဝတေး မင်းလည်း အကြိမ်တစ်ထောင်တိုင်တိုင် ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၇၅။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူ့အဖြစ် နတ်အဖြစ်၌ အလုံးစုံ ရွှေဖြင့်ပြီးသော အမိုးသည် အခါ ခပ်သိမ်း ဆောင်းမိုးပေလတ္တံ့။

၄၇၆။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၄၇၇။ တိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော် ဖြစ်၍ အာသဝတရား အားလုံးကို ပိုင်းခြား၍ သိလျက် အာသဝ မရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလတ္တံ့။

၄၇၈။ ရဟန်းသံဃာ၌ ထိုင်၍ ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံနှင့်တူသော အသံကို မြွက်ဆိုလတ္တံ့၊ မီးသဂြိုဟ် ရာထင်းပုံ၌ ထီးတို့ကို ဆောင်းမိုးကုန်၏။ ထီးအောက်၌ လောင်ကျွမ်းလေ၏။

၄၇၉။ ငါသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ အစဉ်ရောက်အပ်ပြီ၊ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင် ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ မဏ္ဍပ်၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ရင်း၌ လည်းကောင်း ငါ့အား ပူလောင်ခြင်း မရှိ ခေ။

၄၈၀။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ အလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည် ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အလုံးစုံသော အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၈၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ အလုံးစုံသော ဘဝတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ 'ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့' ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၈၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၄၈၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သဗ္ဗဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သဗ္ဗဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၀ - ပိလိန္ဒဝစ္ဆဝဂ် ===

၁၀ - အဇိတထေရ်အပဒါန်

၄၈၄။ တရား အလုံးစုံတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် သိမြင်တော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွား ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ဟိမဝန္တာသို့ သက်ဝင်၍ ထိုင်နေတော်မူ၏။

၄၈၅။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို မဖူးမြင်ဖူးချေ၊ အသံကိုမျှလည်း မကြားဖူးချေ၊ ငါသည် ငါ၏ အစာကို ရှာမှီးစဉ် တော၌ လှည့်လည်လျက် ရှိ၏။

၄၈၆။ ထိုတော၌ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏၊ ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် ငါသည် နှစ်သက်ခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သနည်းဟု (စဉ်းစား၍) -

၄၈၇။ လက္ခဏာတို့ကို ကြည့်ရှုလျက် ငါ၏ အတတ်ပညာကို အောက်မေ့၏၊ ကြီးသော ပညာရှိတို့၏ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော ထိုစကားကို ကြားရဖူး၏။

၄၈၈။ ထိုပညာရှိကြီးတို့၏ စကားအရ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငါသည် ပူဇော်မှုကို ပြုရပါမူ ကောင်းလေစွ၊ (ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်) ငါ၏ ဘဝဂတိကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းပေလတ္တံ့။

၄၈၉။ ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ လျင်မြန်စွာ လာ၍ သစ်မည်စည်ဆီကို ယူခဲ့၏၊ ဆီအိုး (ဖျဉ်းအိုး) ကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၏။

၄၉၀။ ငါသည် သစ်သားသုံးခွတို့ကို ယူ၍ လွင်တီးခေါင်၌ စိုက်ထား၏၊ ငါသည် ဆီမီး ထွန်းညှိပြီး လျှင် ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရှိခိုးခဲ့၏။

၄၉၁။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ခုနစ်နေ့၊ ခုနစ်ည၌ပတ်လုံး ထိုင်နေ တော်မူ၏၊ ထို့နောင် ခုနစ်ရက်မြောက်သော ည၌အဆုံး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ထတော် မူ၏။

၄၉၂။ ငါသည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော (ခုနစ်နေ့၊ ခုနစ်ည၌) တို့ပတ်လုံး ကြည်ညိုလျက် မိမိလက်တို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား ဆီမီးကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၉၃။ ဂန္ဓမာဒနတောင်၌ နံ့သာဖြင့် ပြီးသော တောအားလုံးတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ ရောက်လာကြကုန်၏။

၄၉၄။ ထိုအခါ၌ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ကြောင့် အလုံးစုံပွင့်သော သစ်ပင်အားလုံးတို့သည် ပန်းရနံ့ကို ဆောင်ကုန်လျက် စုဝေးရောက်လာကြကုန်၏။

၄၉၅။ ဟိမဝန္တာ၌ ရှိသမျှသော ထိုနဂါး၊ ဂဠုန် နှစ်မျိုးတို့သည် တရားတော်ကို နာလိုကုန်သည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်သို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၄၉၆။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော ‘ဒေဝလ’ မည်သော ရဟန်းသည် ရဟန္တာ တစ်သိန်း တို့နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်သို့ ကြွလာတော်မူပေ၏။

၄၉၇။ ပေးလှူဖွယ်ပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း သံဃာ (အလယ်) ၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

၄၉၈။ အကြင်သူသည် ငါဘုရားအား ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ဆီမီးကို ပူဇော်ခဲ့၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူအံ့၊ မိန့်ကြားမည့် စကားကို နာယူကြကုန်လော့။

၄၉၉။ ဤသူသည် ကမ္ဘာခြောက်သောင်းတို့ ကာလပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ အကြိမ် တစ်ထောင်တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်လတ္တံ့။

တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၅၀၀။ သုံးဆယ့်ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသူဖြစ်၍ သိကြားမင်း အဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ မြေအပြင်၌ အကြိမ်ခုနစ်ရာတိုင်တိုင် ပြန့်ပြောသော မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။

၅၀၁။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်ကိုကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်ပေ၊ ဤဆီမီး အလှူကြောင့် နတ်မျက်စိ “ဒိဗ္ဗစက္ခု” သည် (ဤပုဂ္ဂိုလ်အား) ဖြစ်လတ္တံ့။

၅၀၂။ ဤသူသည် အခါခပ်သိမ်း ထက်ဝန်းကျင်မှ ရှစ်ကောသတိုင်တိုင် မြင်ရလတ္တံ့၊ နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ (လူ့ပြည်၌) ဖြစ်သော သတ္တဝါအား-

၅၀၃။ နေ၌ လည်းကောင်း၊ ည၌ လည်းကောင်း (နေ့ရောည၌ပါ) ဆီမီးကို (အလိုလို) ဆောင် လတ္တံ့။ ဘုန်းကံနှင့် ပြည့်စုံသော သတ္တဝါသည် မွေးဖွားသည်ရှိသော်-

၅၀၄။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူအဖြစ်၊ နတ်အဖြစ်၌ မြို့ ကျယ်ပြန့်သလောက် ထွန်းလင်းလတ္တံ့။

၅၀၅။ ဤဆီမီး အလှူ၏ အရပ်ရှစ်မျက်နှာ၌ ထွန်းလင်းခြင်း အကျိုးကြောင့် ဤသူကို အခြား သတ္တဝါတို့သည် မအောင်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၀၆။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၅၀၇။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော် ဖြစ်၍ အာသဝခပ်သိမ်းကို ပိုင်းခြားသိလျက် အာသဝမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရလတ္တံ့။

၅၀၈။ ဤသူသည် သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင် ဖြစ်တော်မူသော ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကို အားရ နှစ်သက်စေ၍ အမည်အားဖြင့် “အဇိတ” ဟု ထင်ရှားသော ဘုရားတပည့် “သာဝက” ဖြစ်လတ္တံ့။

၅၀၉။ ငါသည် ကမ္ဘာခြောက်သောင်းတို့ ကာလပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ခဲ့ရ၏။ ထိုနတ်ပြည်၌ လည်း ငါ့အား ဆီမီးတိုင်တစ်ရာသည် အမြဲထွန်းလင်းလျက် ရှိ၏။

၅၁၀။ ငါ၏ အရောင်တို့သည် နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း ထွက်ပေါ်ကုန် ၏။ ငါသည် ဘုရားမြတ်ကို အောက်မေ့လျက် လွန်စွာ ရွှင်လန်းခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။

၅၁၁။ ငါသည် တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေ၍ အမိဝမ်းသို့ သက်ရောက်ခဲ့၏။ မွေးဖွားသည်ရှိသော် ငါ့အား ပြန်ပြောသော အလင်းရောင်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

၅၁၂။ လူ့ဘောင်မှ ထွက်၍ ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြု၏။ ဗာဝရီရသေ့ထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် တပည့် အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၅၁၃။ ငါသည် ဟိမဝန္တာ၌ နေစဉ် မြတ်စွာဘုရား (အကြောင်း)ကို ကြားသိရ၏။ မြင့်မြတ်သော အကျိုးကို ရှာမှီးလိုသည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၅၁၄။ ယဉ်ကျေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဆုံးမတော်မူလေ့ရှိ၏။ ဩဃမှ ကူးမြောက် တော်မူ၏။ ဥပဓိလေးပါးမှ ကင်းတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဒုက္ခအားလုံးမှ လွတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။

၅၁၅။ ထိုငါ၏ လာခြင်း ကိစ္စသည် ပြီးစီးခဲ့၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို အားရ နှစ်သက်စေခဲ့၏။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၅၁၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဆီမီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၁၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ပါကုန်ပြီ။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ် ပစ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့ ထို့အတူ ငါသည် အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၅၁၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်တို့ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၅၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဇိတမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် အဇိတတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

လေးဆယ်ခုမြောက် ပိလိန္ဒဝစ္ဆဝဂ် ပြီး၏။

ပဒုမဝဂ္ဂဒသက ပြီး၏။

လေးခုမြောက် တစ်ရာ (လေးရာ) ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၁ - မေတ္တေယျဝဂ် ===

၁ - တိဿမေတ္တေယျတ္ထေရအပဒါန်

၁။ သောဘိတမည်သော ရသေ့သည် တောင်ဝှမ်း အထွတ်ကို အမှီပြုကာ အလိုလို ကြွေကျသော အသီးကို စား၍ တောင်ကြား၌ နေ၏။

၂။ ထိုအခါ ငါသည် မြင့်မြတ်သော အကျိုးကို ရှာမှီးလိုသည် ဖြစ်၍ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှါ ထင်းကို ဆောင်ယူ၍ မီးကို တောက်စေခဲ့၏။ (မီးကို လုပ်ကျွေးပူဇော်ခဲ့၏)။

၃။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော် မူထိုက်သော ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်တော်မူလိုသည် ဖြစ်၍ ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၄။ ဘုန်းကံကြီးသောသူ အဘယ်ကို သင်ပြုသနည်း၊ ငါ့အား မီးပူဇော်ရန် ထင်းကိုပေးလော့၊ ငါသည် မီးကို လုပ်ကျွေးအံ့၊ ထိုလုပ်ကျွေးမှုကြောင့် ငါ့အား စင်ကြယ်မှုသည် ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ (ဟု မြတ်စွာဘုရားက မိန့်တော်မူ၏)။

၅။ သင်သည် အလွန်ကောင်းမွန်သူ ဖြစ်၏။ သင်သည် လူတို့ကို လည်းကောင်း၊ နတ်တို့ကို လည်းကောင်း သိ၏။ သင်သည်လည်း မီးကို လုပ်ကျွေးလော့၊ သင်သည် မီးပူဇော်ရန် ထင်းကို ယူပေ လော့ (ဟု ရသေ့ကဆို၏)။

၆။ ထိုအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ထင်းကို ယူ၍ မီးကို တောက်စေ၏။ ထိုမီးမွှေးရာ၌ မြတ်စွာဘုရား ၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် (မီးသည်) ထင်းကို မတောက်လောင်ချေ။

၇။ သင်၏ မီးသည် မတောက်ပါ။ သင့်အား ပူဇော်မှုသည် မရှိပါ။ သင်၏ ထိုမီးလုပ်ကျွေးမှု အလျဉ် သည် အကျိုးမရှိပါ။ ငါ၏ မီးကို လုပ်ကျွေးဦးလော့ (ဟု မြတ်စွာဘုရားက မိန့်တော်မူ၏)။

၈။ ကြီးမားသော လုံ့လရှိသောပုဂ္ဂိုလ် ငါ၏ မီးကို လုပ်ကျွေးဦးလော့ဟု သင်သည် ပြောဆိုအပ်၏။ သင်၏ ထိုမီးသည် အဘယ်သို့ သဘောရှိပါသနည်း၊ ထိုမီးကို အကျွန်ုပ်အားလည်း ပြောဆိုပါလော့၊ အကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်တို့သည် ပူဇော်လုပ်ကျွေးကြပါကုန်အံ့။

၉။ အကြောင်းတရား ချုပ်ငြိမ်းခြင်း အကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ ကိလေသာ ငြိမ်းအေးခြင်းငှါ လည်း ကောင်း ငြူစူမှု “ဣဿာ”， ဝန်တိုမှု “မစ္ဆရိယကို ပယ်စွန့်သည်ရှိသော် ထိုတရားသုံးပါးတို့သည် ငါ၏ ပူဇော်ခြင်းတို့ပင် ဖြစ်ပါလတ္တံ့။

၁၀။ လုံ့လကြီးမားသော ပုဂ္ဂိုလ် သင်သည် အဘယ်အမည် ရှိပါသနည်း၊ အချင်း သင်သည် အဘယ် အနွယ် ဖြစ်ပါသနည်း၊ သင်၏ အကျင့်ပဋိပတ်ကို အကျွန်ုပ်သည် လွန်စွာ နှစ်သက်ပါ၏။

၁၁။ ငါသည် မင်းမျိုး၌ ဖြစ်သူတည်း၊ အဘိညာဉ်တို့၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သူတည်း၊ အာသဝေါ တရားအားလုံး ကုန်ပြီးသူတည်း၊ ယခုဘဝသစ်၌ တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်း (ငါ့အား) မရှိတော့ပြီ။

၁၂။ အလင်းရောင်ကို ပြုလျက် အမိုက်ကို ဖျောက်တတ်သော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် တရား အလုံးစုံကို သိသော ဘုရားစင်စစ် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားကို ရှိခိုးပါ အံ့၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုတော်မူတတ်ပါ ပေ၏။ (ဤသို့ ဆို၍) -

၁၃။ ငါသည် သစ်နက်ရေကို ဖြန့်ခင်း၍ နေရာကို လျှော့ခွဲ၏။ တရားခပ်သိမ်းကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (ထိုနေရာ၌) ထိုင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားကို ဆည်းကပ်၍ လုပ်ကျွေးပါအံ့။

၁၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာ ဖြန့်ခင်းအပ်သော ထိုသစ်နက်ရေ၌ ထိုင်တော်မူ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်၍ တောင်ပေါ်သို့ သွား၏။

၁၅။ ငါသည် ပရိက္ခရာဝန်ကို ပြည့်စေ၍ တည်သီးကို ဆောင်ယူခဲ့၏။ သစ်သီးကို ပျားရည်နှင့် ရောစပ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၁၆။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ ကြည့်ရှု ဖူးမြော်နေစဉ် ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ငါသည် မြတ်စွာ ဘုရားကို ကြည့်ရှုဖူးမြော်လျက် ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။

၁၇။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို အလျှောက်တော် မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ ထိုင်နေတော်မူလျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

၁၈။ အကြင်သူသည် ငါဘုရားအား ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် (ကိုယ်တိုင်) သစ်သီးဖြင့် (သစ်သီးကို) ရောင့်ရဲစေ၏။ ထိုသူကို ငါဘုရား ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူအံ့။ မိန့်ကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာယူကြကုန်လော့။

၁၉။ ထိုသူသည် နှစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုလတ္တံ့၊ အကြိမ်တစ်ထောင် တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၀။ ရှေးကောင်းမှုကံနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုသူ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ မြတ်သော သူတို့အား ထိုက်တန်သော စားဖွယ်သောက်ဖွယ်သည် လည်းကောင်း၊ အဝတ်သည် လည်းကောင်း၊ အိပ်ရာ နေရာ သည် လည်းကောင်း၊ -

၂၁။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ထိုခဏ၌ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဤသူသည် အခါခပ်သိမ်း ဝမ်းမြောက်လျက် အနာမရှိသူ ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၂။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူအဖြစ်၊ နတ်အဖြစ် အလုံးစုံတို့၌ ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍ လူ့အဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့။

၂၃။ ထိုသူသည် ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်သူ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို ဆောင်သူ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သူ ဖြစ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ ရဟန္တာဖြစ်လတ္တံ့။

၂၄။ အကြင်အခါမှစ၍ မိမိကိုယ်ကို အမှတ်ရ၏။ အကြင် အခါမှစ၍ တတ်သိနားလည်သူ အဖြစ်သို့ ရောက်၏။ (ထိုအခါမှစ၍) ငါ၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ ယုတ်လျော့ခြင်းသည် မရှိချေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သစ်သီး လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၅။ ငါသည် တရားမြတ် (တရားထူး)ကို ရခဲ့ပြီ၊ ရာဂ၊ ဒေါသတို့ကို ပယ်နုတ်ခဲ့ပြီ၊ အာသဝေါတရား အားလုံးကုန်ပြီ၊ ယခု ငါ့အား ဘဝသစ် တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၂၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့ ထို့အတူ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံ တော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၂၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိဿမေတ္ထေယျမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော တိဿမေတ္ထေယျတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၁ - မေတ္ထေယျဝဂ် ===

၂ - ပုဏ္ဏကတ္ထေရအပဒါန်

၂၉။ အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော မြတ်စွာဘုရား (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ)
သည် မကျန်းမာတော် မူသည်ဖြစ်၍ တောင်ဝှမ်းကို အမှီပြု၍ တောင်ကြား၌ နေတော်မူ၏။

၃၀။ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း အနီး၌ မြတ်စွာဘုရား (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ) ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည် ရှိသော်
ထိုခဏ၌ သည်းစွာသော အသံ(ပဲ့တင်သံ)သည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။ ထိုခဏ၌ အလင်းရောင်သည် ဖြစ်ပေါ်
လေ၏။

၃၁။ တောအုပ်၌ ရှိသမျှကုန်သော အလုံးစုံသော ဝံပုလွေ (သစ်ကျွတ်), ကျားသစ် (အောင်း)တို့
သည် လည်းကောင်း၊ သားရဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ ခြင်္သေ့တို့သည် လည်းကောင်း ထိုခဏ၌ တွန်မြည်
ကြကုန်၏။

၃၂။ ငါသည် ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကို တွေ့မြင်ရ၍ တောင်ဝှမ်းသို့ သွားခဲ့၏။ ထိုအရပ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံတော်မူနေသော ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော မြတ်စွာဘုရား (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ) ကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၃။ ‘ကောင်းစွာ ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တက်လာသော နေမင်းကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ အလျှင်ကင်းသော မီးကျိုးကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
(ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ) ကို -

၃၄။ ငါသည် ထိုအရပ်၌ ထင်းနှင့် မြက်ကို ပြည့်စေ၍ မီးသဂြိုဟ်ရာ ထင်းပုံကို ပြုခဲ့၏။
မီးသဂြိုဟ် ရာ ထင်းပုံကို ကောင်းစွာ ပြု၍ အလောင်းကို မီးသဂြိုဟ်ခဲ့၏။

၃၅။ အလောင်းတော်ကို မီးသဂြိုဟ်ပြီးလျှင် ငါသည် နံ့သာရေကို ဖျန်းခဲ့၏။ ထိုအခါ နတ်သည်
ကောင်းကင်၌ တည်လျက် အမည်ကို ယူ၏။

၃၆။ ရသေ့ သင်သည် အလိုလို ပွင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ)၏ (မီးသဂြိုဟ်မှု)
ကိစ္စကို ပြုကျင့်အပ်ပေပြီ။ ရသေ့ သင်သည် အမည်အားဖြင့် “ပုဏ္ဏက” ဟူသော အမည်သည် အခါ
ခပ်သိမ်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၇။ ငါသည် ထိုကိုယ်ခန္ဓာ (ဘဝ)မှ စုတေ၍ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ ထိုနတ်ပြည်၌ နတ်၌
ဖြစ်သော နံ့သာသည် ကောင်းကင်မှ ရွာသွန်းလျက် ရှိ၏။

၃၈။ ထိုအခါ ထိုနတ်ပြည်၌လည်း ငါ့အား “ပုဏ္ဏက” ဟူသော အမည်သည် ဖြစ်၏။ ငါသည် နတ်ဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ လူဖြစ်သော် လည်းကောင်း အကြံအစည်ကို ပြည့်ဝစေနိုင်ခဲ့၏။

၃၉။ ဤဘဝသည် ငါ့အား နောက်ဆုံး ဖြစ်၏။ အဆုံးစွန်သော ဘဝဖြစ်ပေ၏။ ဤအဆုံးဘဝ၌ လည်း “ပုဏ္ဏက” ဟူသော အမည်သည် ထင်ရှား၏။

၄၀။ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင် ဖြစ်တော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို အားရ နှစ်သက်စေ၍ အလုံးစုံသော အာသဝတရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိလျက် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အလောင်းတော်ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ခြင်း ကိစ္စ၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၄၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ ပြုကျင့်အပ်ပြီ။

၄၄။ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုဏ္ဏကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ပုဏ္ဏကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၁ - မေတ္ထေယျဝဂ် ===

၃ - မေတ္တဂုတ္တေရအပဒါန်

၄၅။ ဟိမဝန္တာ၏ အနီး၌ အသောကမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုတောင်၌ ဝိသုကြိနတ်သား ဖန်ဆင်းအပ်သော ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသည် ရှိ၏။

၄၆။ မဟာကရုဏာ ရှိတော်မူသော ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော သုမေဓာအမည် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် နံနက်အခါ (သင်္ကန်းကို) ပြင်ဝတ်၍ ဆွမ်းအလို့ငှါ ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၄၇။ (ငါ၏အထံသို့) ကြွလာတော်မူသော လုံ့လကြီးမားတော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွား သုမေဓာ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ ဘုရား သပိတ်တော်ကို ယူပြီးလျှင် ထောပတ်ဆီကို ပြည့်စေခဲ့၏။

၄၈။ ငါသည် လောက၏ ရှေ့သွား သုမေဓာဘုရားမြတ်အား ပေးလှူ၍ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် လွန်စွာ ရွှင်လန်းခြင်းကို ဖြစ်စေခဲ့၏။

၄၉။ ထောပတ် အလှူကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း နတ်ဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ လူဖြစ်သော် လည်းကောင်း ပြန့်ပြောသော ချမ်းသာကို ရပေ၏။

၅၀။ ငါသည် အပါယ်လေးပါးကို ကြဉ်၍ ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရပေ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို တောင့်တခဲ့ခြင်းကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို ရပေ၏။

၅၁။ ပုဏ္ဏား ငါဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းသည် အရတော်ပေစွ၊ သင့်အား ကောင်းစွာ အရတော်ပေစွ၊ ငါဘုရားအား ဖူးမြင်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ (သင့်အား) အရဟတ္တဖိုလ်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့။

၅၂။ သင်သည် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ဖြစ်လော့၊ မကြောက်လင့်၊ ငါဘုရားအား ထောပတ်ကို လျှာသောကြောင့် အခြံအရံ၊ အကျော်အစော များစွာကို ရရှိ၍ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ လွတ်မြောက်လတ္တံ့။

၅၃။ ဤထောပတ် အလျှာကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း နတ်ဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ လူဖြစ်သော် လည်းကောင်း ပြန်ပြောသော ချမ်းသာကို ရပေ၏။

၅၄။ ဤထောပတ် အလျှာကြောင့် လည်းကောင်း၊ မေတ္တာစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့။

၅၅။ သုံးဆယ့်ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်လည်း နတ်မင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ် ကိုကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်ချေ။

၅၆။ အောင်အပ်ပြီးသော ရန်သူရှိသော သမုဒ္ဒရာလေးစင်း အဆုံးရှိသော ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်းလည်း ငါးဆယ့်တစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်လတ္တံ့။

၅၇။ မချောက်ချားအပ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သော မြေကြီး ကဲ့သို့ လည်းကောင်း ထို့အတူ သင့်အား မနှိုင်းရ၍ မရေတွက်နိုင်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည် ဖြစ်ကုန် လတ္တံ့။

၅၈။ ငါသည် ရွှေ၊ ငွေ ကုဋေခြောက်ဆယ်ကို စွန့်၍ ရဟန်းပြုခဲ့၏။ ကုသိုလ်ဟူသည် အဘယ်နည်း ဟု ရှာမှီးလျက် ဗာဝရီရသေ့ထံ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၅၉။ ထိုရသေ့ထံ၌ ဗေဒင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌင်္ဂမည်သော လက္ခဏာကျမ်းကို လည်းကောင်း သင်ယူလျက် ရှိ၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အမိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်လျက် ပွင့်တော်မူပါ ပေ၏။

၆၀။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ဖူးမြော်လိုသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ် လာရောက်ပါ၏။ အရှင် ဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပါ၏။

၆၁။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား ထောပတ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။ ဤအတွင်း၌ ငါသည် ထောပတ်ကို တောင်းဖူး၏ဟူ၍ မသိရချေ။

၆၂။ ငါ၏ အကြံကို သိ၍ အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လေ၏။ စိတ်ကို သိ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော ထောပတ် ကို အားလုံးသောသူတို့ကို ငါသည် ရောင့်ရဲစေ၏။

၆၃။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေကုန်စွ၊ တရားတော်တို့သည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေကုန် စွ၊ ငါတို့အား ဆရာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် အံ့ဩဖွယ်ရှိပါပေကုန်စွ၊ အနည်းငယ်မျှသော ထောပတ်ကို ပေးလှူ၍ မရေတွက်နိုင်သော ထောပတ်ကို ရပေ၏။

၆၄။ မြင်းမိုရ်တောင်နံပါးမှ (စ၍) မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ ရှိသမျှသော ရေသည် ငါ၏ ထောပတ်ကို ထောက်ဆသည်ရှိသော် အစိတ်အဖို့မျှ မရှိလတ္တံ့။ (တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍ တစ်စိတ်မျှ မရှိဟု ဆိုလိုသည်)။

၆၅။ ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်လာသော အဝတ်တို့ကို အစုအပုံပြုသော် စကြာဝဠာ၏ ရှိသမျှသော ထိုနေရာ သည် ဆန့်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

၆၆။ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ မြတ်သော ဟိမဝန္တာတောင်သည် လည်းကောင်း ငါ လိမ်းကျံသော နံ့သာ၏ အစိတ်အပိုင်းမျှ မရှိလတ္တံ့။

၆၇။ ငါသည် အဝတ်ကို လည်းကောင်း၊ နံ့သာကို လည်းကောင်း၊ ထောပတ်ကို လည်းကောင်း၊ မျက်မှောက်၌ မြင်အပ်သော အခြားပစ္စည်းကို လည်းကောင်း၊ ပြုပြင်မှု ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို လည်းကောင်း ရရှိခဲ့၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ထောပတ်လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၈။ ငါသည် သတိပဋ္ဌာန်ဟူသော အိပ်ရာရှိ၏။ သမာဓိဈာန်ဟူသော ကျက်စားရာရှိ၏။ ယခု ဗောဇ္ဈင်ဟူသော အစာဘောဇဉ်ရှိ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ထောပတ်လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၇၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ ပြုကျင့်အပ်ပြီ။

၇၁။ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မေတ္တာဂုဏ်ထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက်မေတ္တာဂုဏ်ထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၁ - မေတ္တေယျဝဂ် ===

၄ - ဓောတကတ္တေရအပဒါန်

၇၂။ ထိုအခါ ဟိမဝန္တာမှ စ၍ ဖြစ်သော ဘာဂီရထိမည်သော ဂင်္ဂါမြစ်သည် ဟံသာဝတီမြို့၏ တံခါး မှ စီးဆင်းလျက် ရှိ၏။

၇၃။ သောဘိတမည်သော ကျောင်းတိုက်ကို ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌ ကောင်းစွာ ပြုလုပ် ဖန်ဆင်းအပ်၏။ ထိုကျောင်းတိုက်၌ လောက၏ ရှေ့သွား ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် သီတင်းသုံး တော်မူ၏။

၇၄။ ‘သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် နေသကဲ့သို့’ ထိုကျောင်းတိုက်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် လူတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ‘ကြောက်ရွံ့မှု ကင်းသော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့’ နေတော်မူ၏။

၇၅။ မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ပြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်၍ ဟံသာဝတီမြို့၌ နေပါ၏။ အမည်အား ဖြင့် ဆဠာဟူသော အမည်ရှိသူ ဖြစ်ပါ၏။

၇၆။ ထိုအခါ တပည့်ပေါင်း တစ်ထောင့်ရှစ်ရာတို့သည် ငါ့ကို ခြံရံလျက် ရှိကုန်၏။ ထိုတပည့်တို့နှင့် တကွ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၇၇။ ထိုမြစ်ကမ်း၌ ပလ္လားဝါကြားခြင်း ကင်းကုန်သော ဆေးလျှော်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိကုန် သော ဘာဂီရထိမြစ်ကို ကူးကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ဖူးမြင်ရ၏။ ဖူးမြင်ခြင်းကြောင့် ငါသည် ထိုအခါ ဤသို့ ကြံစည်ခဲ့၏။

၇၈။ ညဉ့်၊ နံနက် (ညဉ့်ရော၊ နေ့ပါ) ကူးကုန်သော အခြံအရံ များကုန်သော ဤမြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်တို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ကို ပင်ပန်းစေကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့၏ ကိုယ်သည် ပင်ပန်းလျက်ရှိ၏။

၇၉။ နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်ပေ၏။ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား၌ (ပြုအပ်သော) ဂတိလမ်းကို သုတ်သင်ကြောင်း ကောင်းမှု ကံသည် ငါ့အား မရှိချေ။

၈၀။ မြတ်စွာဘုရားအား ဂင်္ဂါမြစ်၌ တံတားကို ဆောက်လုပ် (လှူဒါန်း) ရပါမူ ကောင်းလေရာ၏။ ဤတံတား ဆောက်လုပ်ခြင်းအမှုကို ပြုလုပ်စေ၍ ဤဘဝကို ကူးမြောက်ပေအံ့။

၈၁။ ငါသည် ဥစ္စာကြေးငွေ တစ်သိန်းပေး၍ တံတားကို ဆောက်လုပ်စေခဲ့၏။ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို ယုံကြည်သည် ဖြစ်၍ ပြန်ပြော ကြီးကျယ်သော အကျိုးသည် ငါ့အား ဖြစ်လတ္တံ့။

၈၂။ ထိုတံတားကို ဆောက်လုပ်စေပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ် ချီ၍ ဤစကားကို လျှောက်ထားခဲ့၏။

၈၃။ တပည့်တော်သည် အဖိုးအခ တစ်သိန်းပေး၍ အရှင်ဘုရား အကျိုးငှါ တံတားကြီးကို ဆောက်လုပ်စေခဲ့ပါပြီ။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အလှူခံတော်မူပါ။

၈၄။ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း သံဃာ အလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏-

၈၅။ အကြင်သူသည် ငါဘုရားအား ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် တံတားကို ဆောက်လုပ် စေခဲ့၏။ ထိုသူကို ငါဘုရား ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူအံ့။ မိန့်ကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာယူကြ ကုန်လော့။

၈၆။ ဤသူသည် ချောက်မှ လည်းကောင်း၊ တောင်မှ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်မှ လည်းကောင်း ကျသည်ဖြစ်စေ၊ (သို့မဟုတ်) စုတေသည်ဖြစ်စေ ဆောက်တည်ရာ (သုဂတိဘဝ)ကို ရလတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တံတားလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၇။ ‘စည်ပင်ပြန့်ပွားသော အမြစ်အစဉ်ရှိသော ပညောင်ပင်ကို (အရပ်လေးမျက်နှာမှ) တိုက်ခတ် လာသော လေသည် မနှိပ်စက်နိုင် သကဲ့သို့’ ရန်သူတို့သည် ဤသူ့ကို မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တံတားလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၈။ ထိုတံတားလှူသူအား ခိုးသူတို့သည် မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ မင်းတို့သည် မထီမဲ့မြင် မအောက် မေ့ကုန်လတ္တံ့။ ရန်သူခပ်သိမ်းတို့ကို လွန်မြောက်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တံတားလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၉။ ထိုအခါ လွင်တီးခေါင် အရပ်၌ နေထိုင်လျက် ကောင်းမှုကံနှင့် ယှဉ်သော ထိုသူ့ကို ကြမ်းတမ်း သော နေပူသည်လည်း နှိပ်စက်ခံရသည် မဖြစ်လတ္တံ့။

၉၀။ နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း ထိုသူ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်သော ဆင်ယာဉ်သည် ထိုခဏ၌ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့။

၉၁။ ‘လေကဲ့သို့’ လျင်မြန်ကုန်သော လျင်မြန်စွာ ဆောင်နိုင်ကုန်သော သိန္ဓောမြင်း တစ်ထောင်တို့ သည် ညဉ့်နံနက် ချဉ်းကပ်ကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တံတားလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၂။ ဤသူသည် လူ့ပြည်သို့ လာ၍ ချမ်းသာသောသူ ဖြစ်လတ္တံ့။ လူဖြစ်လျက်သာလျှင် ကောင်း ကင်၌ သွားနိုင်သော ဆင်ယာဉ်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့။

၉၃။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၉၄။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားဖြစ်၍ အာသဝေါတရား အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလတ္တံ့ (ဟု ဟောတော်မူ၏)။

၉၅။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၌ ကောင်းစွာ ပြုခဲ့သော ငါ၏ ကံသည် အံ့သြဖွယ်ရှိပါပေစွ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့် ငါသည် အာသဝတရား ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရပေ၏။

၉၆။ ငါသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ခြင်းသို့ လွတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ကိလေသာမီး ငြိမ်းပြီးသူ၊ ဥပဓိမရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၉၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၉၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းမွန်ပေ၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးအပ်ပြီ။

၉၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဓောတကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဓောတကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၁ - မေတ္ထေယျဝဂ် ===

၅ - ဥပသီဝတ္ထေရ်အပဒါန်

၁၀၀။ ဟိမဝန္တာ၏ အနီး၌ အနောမမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ (ထိုတောင်၌) ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်ထား၏။ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကိုလည်း ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းထားပေ၏။

၁၀၁။ ထိုတောင်၌ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းရှိသည် ဖြစ်၍ စိတ်နှလုံးကို မွေ့လျော်စေနိုင်သော မြစ်သည်လည်း စီးဆင်းလျက် ရှိ၏။ ရေများရာ ဆိပ်ကမ်း၌ ပဒုမ္မာကြာ၊ ဥပ္ပလကြာတို့သည် များစွာ ပေါက်ရောက်လျက် ရှိကုန်၏။

၁၀၂။ ငါးဖယ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးတန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးပတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးရံ၊ ငါးမြင်းတို့သည် လည်းကောင်း (များစွာရှိကုန်၏)။ ထိုအခါ၌ မြစ်သည် ငါးလိပ်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကာ စီးဆင်းလျက် ရှိ၏။

၁၀၃။ ထိုတောင်၌ ကျည်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သော်ကပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပန်းပင်ငယ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပုန်းညက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တောင်ပုန်းညက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်ကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို ကြိုင်လှိုင်စေကုန်၏။

၁၀၄။ ထိုတောင်၌ လက်ထုတ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကြက်ရုန်းတောတို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်လျက်ရှိကုန်၏။ ထိုတောင်၌ များစွာသော အင်ကြင်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ထင်းရှူးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ စံကားပင်တို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်လျက် ရှိကုန်၏။

၁၀၅။ ဖောက်ကြံ့ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကင်ပွန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရှားစောင်းကြီး ပင်တို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်လျက် ရှိကုန်၏။ ပိတောက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပျားအနံ့ရှိသော ပန်းတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသစ်ပင်တို့သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ ပွင့်လျက်ရှိကုန်၏။

၁၀၆။ ငှက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သခွတ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ စံပယ်ကြီးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာပင်တို့သည် လည်းကောင်း ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူဇနာခွဲတိုင်အောင် လိပ်ဆူးရွှေ ပန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိကုန်၏။

၁၀၇။ မာတဂ္ဂါရသစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မိုးစွေပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သခွတ်ပင်တို့ သည် လည်းကောင်း၊ ရေညှန်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ များစွာသော မှန်ကူ (အင်္ဂါလက) ပင်တို့ သည် လည်းကောင်း၊ လက်ပံပင်တို့သည် လည်းကောင်း ထိုတောင်၌ ပွင့်လျက် ရှိကုန်၏။ ငါ၏ ထိုသင်္ခမ်း ကျောင်း၌ ကျောက်ပန်းတို့သည် များစွာပွင့်လျက် ရှိကုန်၏။

၁၀၈။ ထိုသစ်ပင်တို့သည် အပွင့်ပွင့်ကုန်သည်ရှိသော် များစွာသော သစ်ပင်တို့သည် တင့်တယ်လှပ ကုန်၏။ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသည် ထိုပန်းရနံ့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ကြိုင်လှိုင်လျက် ရှိ၏။

၁၀၉။ သဖန်းခါးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သျှိုသျှားပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သရက်၊ သပြေ၊ သစ်ဆိမ့်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆီးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ချေးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥသျှစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဖက်သက်တရော် အသီးတို့သည် လည်းကောင်း (ထိုတောင်၌ များပြား ကုန်၏)။

၁၁၀။ တည်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ လွန်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သစ်မည်စည်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ထောက်ရှာပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တောင်ပိန္နဲပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အိမ်ပိန္နဲပင် တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငှက်ပျောသီး၊ ဆီးသီးမှည့်တို့သည် လည်းကောင်း ထိုတောင်၌ များပြားကုန်၏။

၁၁၁။ ထိုတောင်၌ ဝှေးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဖရဲသီးတို့သည် လည်းကောင်း များပြားကုန်၏။ ရှောက်ကြီးပင်၊ သံပရိပင်တို့သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းအနီး၌ သီးလျက် ရှိကုန်၏။

၁၁၂။ ပဲတက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရသေ့စားပဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး သပြက် သီး (မောဒ)၊ သစ်သီးတို့သည် လည်းကောင်း များပြားကုန်၏။ မှည့်၍ လေးသော အသီးဝန် ရှိကုန်သော (ထန်း) အဝဋ္ဋပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ညောင်ကြတ်ပင်၊ သဖန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း-

၁၁၃။ ထိုတောင်၌ ပိတ်ချင်းပင်၊ ငရုတ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပညောင်ပင်တို့သည် လည်း ကောင်း၊ သီးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရေသဖန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ စိမ်းလန်းကုန်သော ပဏ္ဍုကဏ္ဍမည်သော သစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း များပြားကုန်၏။

၁၁၄။ ဤသစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အခြားသစ်ပင်များစွာတို့သည် လည်းကောင်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း အနီး၌ အသီးသီးလျက် ရှိကုန်၏။ အပွင့်ပွင့်သော သစ်ပင်များစွာတို့သည်လည်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း အနီး၌ ပွင့်လျက် ရှိကုန်၏။

၁၁၅။ မျောက် (ဥ) ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သင်းတောက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပိန်းပင်တို့ သည် လည်းကောင်း၊ သတွေးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပဲတက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ထန်းပင်တို့ သည် လည်းကောင်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းအနီး၌ ရှိကုန်၏။

၁၁၆။ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း အနီး၌ ကြီးစွာသော ရေအိုင်သည် ရှိ၏။ ကြည်လင်သော ရေရှိ၏။ အေးမြသော ရေရှိ၏။ ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိ၏။ စိတ်နှလုံးကို မွေ့လျော်စေနိုင်ပေ၏။

၁၁၇။ ထိုရေအိုင်၌ များစွာသော ပဒုမ္မာကြာ၊ ဥပ္ပလကြာတို့သည် ကြာပုဏ္ဏရိတ်တို့နှင့် ရောနှောလျက် ရှိကုန်၏။ မျောက်လှေကူးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက် အမျိုးမျိုးသော ရနံ့တို့ဖြင့် ကြိုင်လှိုင်လျက် ရှိ၏။

၁၁၈။ (အချို့) ပဒုမ္မာကြာတို့သည် ဖူးငုံလျက် ရှိကုန်၏။ အခြားတစ်ပါးသော ပဒုမ္မာကြာတို့သည် ဝတ်ဆံစွင့်စွင့် ပွင့်ကြကုန်၏။ အခြားတစ်ပါးသော ပဒုမ္မာကြာတို့သည် ပွင့်ချပ်ကြွေကျလျက် တည်နေကုန်၏။ များစွာသော ကြာတို့သည် ကြာချက် (ကြာခွက်) မျှသာ ရှိကုန်လျက် တည်နေကုန်၏။

၁၁၉။ ကြာစွယ်မှ ချိုမြိန်သော အရည်သည် ယိုစီးလျက် ရှိ၏။ ကြာရင်း(ရိုး)တို့မှ နို့ရည်၊ ထောပတ်နှင့်တူသော အရည်သည် ယိုစီးလျက် ရှိ၏။ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုအနံ့ဖြင့်၊ အမျိုးမျိုးသော ရနံ့ဖြင့် ကြိုင်လှိုင်လျက် ရှိကုန်၏။

၁၂၀။ များစွာကုန်သော ကုမုဒြာကြာတို့ကို လည်းကောင်း၊ သရက်အနံ့ရှိသော ပန်းပင်တို့ကို လည်းကောင်း (အသီးအပွင့်ကို) ဆောင်ကုန်လျက် တွေ့မြင်အပ်ကုန်၏။ ရေအိုင်၏ ကမ်းနား တလျှောက်၌ များစွာကုန်သော ဆပ်သွားပွင့်တို့သည် ပွင့်လျက် ရှိကုန်၏။

၁၂၁။ ခေါင်ရန်းပင်တို့သည်လည်း ကောင်းစွာ ပွင့်လျက် ရှိကုန်၏။ မှော်တို့သည် ကောင်းသော အနံ့ ရှိကုန်၏။ ထိုအိုင်၌ ဖမ်းယူတတ်သော မိကျောင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ငါးတို့သည် လည်းကောင်း ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိကုန်၏။

၁၂၂။ ဖမ်းယူ၍ တတ်ကုန်သော စပါးကြီးတို့သည် ထိုအိုင်၌ များစွာ ရှိကုန်၏။ ငါးဖယ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးတန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးပတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးရံ၊ ငါးကြင်းတို့သည် လည်းကောင်း (ထိုအိုင်၌ များစွာ ရှိကုန်၏)။

၁၂၃။ ငါး၊ လိပ်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး ပုတ်သင်ပျံတို့သည် လည်းကောင်း၊ ခိုတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝမ်းဘဲ (ဟင်္သာ) တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘုတ်ငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တင်ကျီးငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊

၁၂၄။ ယစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ စက္ကဝါက်ငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မျောက်လှောင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဇီဝဇိုးငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ များစွာသော ရှုသိုနက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝံလို့ငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ထိုးသုတ်ဆောင်ယူတတ်ကုန်သော သိန်းစွန် ငှက်တို့သည် လည်းကောင်း များပြားကုန်၏။

၁၂၅။ ဥပျိုင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကျေးသားငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရူးပျံတို့သည် လည်းကောင်း၊ စမရီတို့သည် လည်းကောင်း များပြားကုန်၏။ ကာရေနိယမည်သော ငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တိလကမည်သော ငှက်တို့သည် လည်းကောင်း ထိုအိုင်ကို မှီ၍ အသက်မွေးလျက် ရှိကုန်၏။

၁၂၆။ ခြင်္သေ့တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကျားတို့သည် လည်းကောင်း၊ သစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝံပုလွေ၊ အောင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ မျောက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကိန္နရာတို့သည် လည်းကောင်း ငါ၏ ကျောင်း သင်္ခမ်းအနီး၌ ထင်ကုန်၏။

၁၂၇။ ငါသည် ထိုအနံ့တို့ကို နမ်းရှူလျက် လည်းကောင်း၊ သစ်သီးတို့ကို စားလျက် လည်းကောင်း၊ နံ့သာရေကို သောက်လျက် လည်းကောင်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေ၏။

၁၂၈။ ဧကီမည်သော သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငယ်သော ရုပ်သွင် သဏ္ဍာန်ရှိကုန်သော ချေ (ဂျီ) တို့သည် လည်းကောင်း၊ မီးပူဇော်သူတို့သည် လည်းကောင်း ဟူးရား သင်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေကြကုန်၏။

၁၂၉။ ဟင်္သာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကြီးကြာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥဒေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ သာလိကာငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥဩတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထိုတောင်၌ ကြောင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုပ်သလုပ် (ဇီးကွက်) ငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တောင်သူ ကြီးငှက်တို့သည် လည်းကောင်း များစွာ ရှိကုန်၏။

၁၃၀။ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒါနောဘီလူးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရက္ခိုသ်ဘီလူးတို့သည် လည်းကောင်း များစွာ ရှိကုန်၏။ ဂဠုန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နဂါးတို့သည် လည်းကောင်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း အနီး၌ နေကြကုန်၏။

၁၃၁။ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တည်ကြည်ကုန်သော တရားကို ဆောင်ကုန်သော သစ်နက်ရေအပေါ်ရုံကို ဝတ်ကုန်သော ရသေ့အားလုံးတို့သည် ရသေ့ပရိက္ခရာဝန်ဖြင့် ပြည့်ကုန်၍ သာလျှင် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေကြကုန်၏။

၁၃၂။ (ထိုရသေ့တို့သည်) ထမ်းပိုး တစ်ပြန်ခန့်မျှကိုသာလျှင် ကြည့်ရှုကုန်လျက် ရင့်ကျက်သော ပညာဉာဏ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ငြိမ်သက်သော ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်ပြီးလျှင် လာဘ်ရမှု၊ မရမှုဖြင့် ရောင့်ရဲလျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေကုန်၏။

၁၃၃။ ထိုအခါ၌ ထိုရသေ့တို့သည် လျှော်တေသင်္ကန်းကို ခါကုန်လျက် သစ်နက်ရေကို ပုတ်ခတ်ကုန်ပြီးလျှင် မိမိတန်ခိုးအစွမ်းတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းကင်၌ သွားလာကြကုန်၏။

၁၃၄။ ထိုရသေ့တို့သည် ရေကို မခပ်ကုန်။ ထင်းကို လည်းကောင်း၊ မီးပူဇော်ရန် ထင်းကို လည်းကောင်း မဆောင်ကုန်။ အလိုလိုသာလျှင် ပြည့်စုံကုန်၏။ ဤအကျိုးကား တန်ခိုးပြာဠိဟာ၏ အကျိုးပင်တည်း။

၁၃၅။ ထိုရသေ့တို့သည် ‘ဆင်ပြောင်ကြီးတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းကုန်သော ခြင်္သေ့တို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ ကြေးခွက်ကို ယူ၍ တောအလယ်၌ နေကြကုန်၏။

၁၃၆။ အချို့သော ရသေ့တို့သည် အနောက်ကျွန်းသို့ (အစာရှာမှီးခြင်းငှါ) သွားကြကုန်၏။ အချို့သော ရသေ့တို့သည် အရှေ့ကျွန်းသို့ (အစာရှာမှီးခြင်းငှါ) သွားကြကုန်၏။ အချို့သော ရသေ့တို့ကား မြောက်ကျွန်းသို့ (အစာရှာမှီးခြင်းငှါ) သွားကြကုန်၏။ ထိုရသေ့တို့သည် မိမိ တန်ခိုးအစွမ်းကို အမှီပြုကုန်၏။

၁၃၇။ ထိုထိုကျွန်းမှ ဆွမ်းကို ဆောင်ယူ၍ တစ်ပေါင်းတည်း ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားကြကုန်သော ထက်မြက်သော တန်ခိုးရှိကုန်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ရသေ့အားလုံးတို့၏ -

၁၃၈။ သစ်နက်ရေအသံကြောင့် ထိုအခါ၌ တောသည် ဆူညံလျက် ရှိ၏။ ကြီးသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ထက်မြက်သော အကျင့်ရှိကုန်သော အကျွန်ုပ်၏ ထိုတပည့်တို့သည် ဤသို့ သဘော ရှိပါကုန်၏။

၁၃၉။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုတပည့်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် အကျွန်ုပ်၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေပါ၏။ မိမိအလုပ်ဖြင့် နှစ်သက်စေအပ်ကုန်သော ဆုံးမအပ်ကုန်သော တပည့်တို့သည် အညီအညွတ် လာကုန်၏။

၁၄၀။ မိမိအလုပ်၌ တွယ်တာနှစ်သက်ကြကုန်သော သီလရှိကုန်သော ရင့်ကျက်သော ပညာရှိကုန်သော အပုမညာတို့၌ လိမ္မာကုန်သော ထိုတပည့်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အားရ နှစ်သက်စေပါကုန်၏။

၁၄၁။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် အခါကို သိတော်မူ၍ ကြွလာတော်မူ၏။

၁၄၂။ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း သိမြင်တော်မူသော ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော ရင့်ကျက်သော ဉာဏ်ရှိတော်မူသော မုနိအစစ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွလာတော်မူပြီးလျှင် သပိတ်ကို ယူ၍ ဆွမ်းခံအလို့ငှါ ကြွရောက်လာတော်မူ၏။

၁၄၃။ ငါသည် ကြွလာတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားကို မြက်အခင်းကို ခင်း၍ အင်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့် ဖြန့်ကြဲပူဇော်ခဲ့၏။

၁၄၄။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ထိုင်စေတော်မူပြီးလျှင် ရွှင်လန်းသော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ တောင်သို့ လျင်မြန်စွာ တက်လျက် အကျော်နံ့သာကို ယူ၏။

၁၄၅။ နတ်ရနံ့လှိုင်သော အိုးစရည်းမျှရှိသော ပိန္နဲသီးကို ယူခဲ့၍ ပခုံး၌ တင်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား ထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၁၄၆။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပိန္နဲသီးကို ပေးလှူပြီး၍ အကျော်နံ့သာကိုလည်း လိမ်းကျံခဲ့၏။ ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငါသည် ဘုရားမြတ်ကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၁၄၇။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော ပေးလှူဖြူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော် မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ရသေ့တို့၏ အလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

၁၄၈။ အကြင်သူသည် ငါဘုရားအား ပိန္နဲသီးကို လည်းကောင်း၊ အကျော်နံ့သာကို လည်းကောင်း၊ နေရာကို လည်းကောင်း ပေးလှူ၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားပေအံ့၊ မိန့်ကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာယူကြကုန်လော့။

၁၄၉။ ရွာ၌ ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် တော၌ ဖြစ်စေ၊ တောင်ဝှမ်းတို့၌ ဖြစ်စေ၊ လိုဏ်ဂူတို့၌ ဖြစ်စေ ဤသူ၏ စိတ်ကို သိ၍ စားဖွယ်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့။

၁၅၀။ ဤသူသည် နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း ဖြစ်ရသည်ရှိသော် စားဖွယ် အစာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဝတ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း ပရိသတ်ကို ရောင့်ရဲနှစ်သိမ့် ရလတ္တံ့။

၁၅၁။ ဤသူသည် ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူအဖြစ်၊ နတ်အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ သူတစ်ပါးတို့ မလှုပ်ချောက်ချားနိုင်သော စည်းစိမ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကျင်လည်ရလတ္တံ့။

၁၅၂။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ စကြဝတေးမင်းလည်း အကြိမ်တစ်ထောင်တိုင်တိုင် ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၁၅၃။ ခုနစ်ဆယ့်တစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်မင်း အဖြစ်ကိုလည်း ပြုရလတ္တံ့၊ ပြန်ပြောများ ပြားသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေမတွက်နိုင်။

၁၅၄။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အမည်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၁၅၅။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော် ဖြစ်လျက် အာသဝတရား အလုံးစုံတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝမရှိဘဲ နေရလတ္တံ့။ (ဟု ဟောတော်မူ၏)။

၁၅၆။ အကြင်ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ ထိုငါသည် ကောင်းစွာ ရအပ်သော လာဘ်ကို (လာဘ်ကောင်း လာဘ်မြတ်ကို) ရအပ်ပေ၏။ ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပေပြီ။

၁၅၇။ ရွာ၌ ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် တော၌ ဖြစ်စေ၊ တောင်ဝှမ်းတို့၌ ဖြစ်စေ၊ လိုက်ဂူတို့၌ ဖြစ်စေ ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ စားဖွယ်အစာသည် ငါ့အား အခါခပ်သိမ်း ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိ၏။

၁၅၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၁၅၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ။

၁၆၀။ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး။ပ။ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥပသီဝမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဥပသီဝတ္ထေရအပါနိ ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၄၁ - မေတ္တေယျဝဂ် ===

၆ - နန္ဒကတ္ထေရအပါနိ

၁၆၁။ ငါသည် ရှေးအခါက ငှက်တို့ တွန်မြူးရာ တော၌ သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ ချေ (ဂျီ) သမင်ကို ရှာမှီးသည်ရှိသော် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၆၂။ ထိုအခါ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော အနုရုဒ္ဓါမည်သော ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် တိတ်ဆိတ်မှုကို အလိုရှိတော် မူသည်ဖြစ်၍ တောသို့ ဝင်ရောက်တော်မူ၏။

၁၆၃။ ငါသည် တိုင်လေးလုံးတို့ကို ယူ၍ လေးဌာန၌ စိုက်ထူထား၏။ (စိုက်ထူပြီးသော်) မဏ္ဍပ်ကို ကောင်းစွာ ပြုလုပ်၍ ပဒုမ္မာကြာတို့ဖြင့် ဆောင်းမိုး၏။

၁၆၄။ မဏ္ဍပ်မိုးပြီး၍ မြတ်စွာဘုရား (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ) ကို ရှိခိုး၏။ ထိုအရပ်၌ပင် လေးကို ပစ်ချ၍ ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြုခဲ့၏။

၁၆၅။ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်မီ ငါ့အား အနာသည် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။ ငါသည် ရှေးကံကို အောက်မေ့၍ ထိုအရပ်၌ ကွယ်လွန်ခဲ့၏။

၁၆၆။ ငါသည် ရှေးကံနှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်၍ တုသိတာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရပေ၏။ ထိုတုသိတာ နတ်ပြည်၌ ရွှေဗိမာန်သည် (ငါ့အား) အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်လေ၏။

၁၆၇။ (ငါ့အား) နတ်မြင်းတစ်ထောင် ကသော နတ်ယာဉ်သည် တည်ရှိ၏။ ငါသည် ထိုယာဉ်သို့ တက်စီး၍ အလိုရှိသော အရပ်သို့ သွားရပေ၏။

၁၆၈။ ထိုအခါ ငါ သွားသည် ရှိသော် နတ်ဖြစ်သော ငါ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူဇနာ တစ်ရာတိုင် အောင် မဏ္ဍပ်သည် ငါ့အား ဆောင်းမိုးလျက် ရှိ၏။

၁၆၉။ ငါသည် ပန်းအခင်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အိပ်ရာ၌ အိပ်ရ၏။ ကောင်းကင်မှလည်း ပဒုမ္မာကြာ (မိုး) တို့သည် အခါခပ်သိမ်း ရွာသွန်းလျက် ရှိကုန်၏။

၁၇၀။ တံလျှပ်သည် တလျှပ်လျှပ် တုန်လှုပ်လျက် နေသည် ပူလျက် ရှိသော်လည်း ငါ့ကို နေသည် မပူလောင်ချေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မဏ္ဍပ်လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇၁။ ငါသည် ဒုဂ္ဂတိဘဝကို လွန်မြောက်ခဲ့၏။ ငါသည် အပါယ်တံခါးတို့ကို ပိတ်အပ်ကုန်ပြီ။ မဏ္ဍပ်၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ရင်း၌ လည်းကောင်း ပူပန်ခြင်းသည် ငါ့အား မရှိချေ။

၁၇၂။ ငါသည် မြေဟူသော အမှတ်သညာကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ သမုဒ္ဒရာ ဆားငန်ရေကို ကူးနိုင်ပေ၏။ ထိုငါသည် ကုသိုလ်ကံကို ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇၃။ ငါသည် ကောင်းကင်၌ ခရီးလမ်း မဟုတ်သည်ကိုလည်း ခရီးလမ်းသဖွယ် ပြုလုပ်၍ ကောင်းကင်၌ သွားလာနိုင်ပေ၏။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ငါ၏ ကံသည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇၄။ ငါသည် ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ် (ရှေးဘဝ) ကို သိနိုင်ပေ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပေပြီ။ ငါ့အား အာသဝတရားတို့ ကုန်လေပြီ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇၅။ ငါသည် ရှေး၌ ဖြစ်သော (ဗြာဟ္မဏ) ဇာတ်ကို စွန့်အပ်ပေပြီ။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ရင်နှစ်သားတော် ဖြစ်၍ သူတော်ကောင်း တရား၌လည်း အမွေခံသူ ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇၆။ ငါသည် တရားတည်းဟူသော တံခွန်ရှိသူ၊ တရားတည်းဟူသော အမွေခံ ရှိသူဖြစ်၍ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွား ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို အားရနှစ်သိမ့် စေအပ်ပေပြီ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇၇။ လောက၏ ရှေ့သွား သာကီဝင်မင်းတို့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို လည်း ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေး၍ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းလမ်းကို မြတ်စွာဘုရားအား မေးလျှောက်ခဲ့၏။

၁၇၈။ မေးလျှောက်အပ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် နက်နဲသိမ်မွေ့သော နိဗ္ဗာန်ကို ဟောပြောတော်မူ၏။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို နာယူခြင်းကြောင့် အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရပေ၏။

၁၇၉။ ငါ၏ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ကံသည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ။ ငါသည် အာသဝေါတရား အားလုံး ကုန်ခန်းသူဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပေ၏။ ယခုတစ်ဖန် ဘဝသစ်သည် ငါ့အား မရှိတော့ပြီ။

၁၈၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၁၈၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ။

၁၈၂။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နန္ဒကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် နန္ဒကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၁ - မေတ္တေယျဝဂ် ===

၇ - ဟေမကတ္တေရအပဒါန်

၁၈၃။ ထိုအခါ၌ အနောမမည်သော ရသေ့သည် တောင်ဝှမ်းအထွတ်ကို အမှီပြု၍ သင်္ခမ်းကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင် သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၌ နေ၏။

၁၈၄။ ထိုရသေ့အား ကျင့်ဖွယ်ကိစ္စသည် ပြီးစီးလေ၏။ မိမိ၏ တန်ခိုးအစွမ်း၌ အပြီးသို့ ရောက်လေ၏။ မိမိ၏ ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်၌ ရဲရင့်သူ ဖြစ်၏။ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လ၊ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော ရသေ့ ဖြစ်ပေ၏။

၁၈၅။ ထိုရသေ့သည် မိမိအယူဝါဒ၌ ရဲရင့်သူ ဖြစ်၍ သူတစ်ပါး အယူဝါဒ၌လည်း ကျွမ်းကျင်ပေ၏။ မြေအတတ်၊ ကောင်းကင် အတတ်၌ ကျော်ကြားသူ ဖြစ်၍ ဥပ္ပါတကျမ်း၌လည်း ကျွမ်းကျင်ပေ၏။

၁၈၆။ စိုးရိမ်ခြင်း ကင်းပေ၏။ မြဲသော လုံ့လရှိပေ၏။ နည်းပါးသော အာဟာရ ရှိပေ၏။ အစာအာဟာရ၌ တပ်မက်မှု မရှိပေ။ ရရသမျှနှင့် ရောင့်ရဲပေ၏။ ဈာန်ဝင်စားလေ့ ရှိပေ၏။ ဈာန်၌ မွေ့လျော်သော ရသေ့ဖြစ်ပေ၏။

၁၈၇။ ထိုအခါ၌ မဟာကရုဏာတော် ရှိတော်မူသော ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ထိုပိယဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူလိုသည် ဖြစ်၍ မဟာကရုဏာဖြင့် ဖြန့်တော်မူ၏။

၁၈၈။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါကို မြင်လတ်သော် စကြဝဠာ တစ်ထောင်တိုင်အောင်လည်း ကြွသွားတော်မူ၍ ဆုံးမတော်မူ၏။

၁၈၉။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်တော်မူလိုသည် ဖြစ်၍ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ကြွလာတော်မူ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှေးက မြင်လည်းမမြင်ဖူးချေ။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူ၏ စကားကိုမျှ ကြားလည်း မကြားဖူးပေ။

၁၉၀။ ငါသည် ဥပ္ပါတကျမ်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ အိပ်မက်ကျမ်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ လက္ခဏာကျမ်းတို့ကို လည်းကောင်း ကောင်းစွာ ပြသလျက် ရှိ၏။ မြေအတတ်၊ ကောင်းကင် အတတ်၌ ကျော်ကြားသူ ဖြစ်၍ နက္ခတ်အတတ်၊ ဗျာကရုဏ်းအတတ်တို့၌ ကျွမ်းကျင်ပေ၏။

၁၉၁။ ထိုငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားစကားကို ကြားနာရ၍ ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။ ရပ်သော် လည်းကောင်း၊ ထိုင်သော် လည်းကောင်း အခါခပ်သိမ်း (မြတ်စွာဘုရားကို) အောက်မေ့ခဲ့၏။

၁၉၂။ ငါသည် ဤသို့ အောက်မေ့လတ်သော် မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း အောက်မေ့တော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားကို အောက်မေ့သော ငါ့အား ထိုခဏ၌ ပီတိသည် ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိ၏။

၁၉၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် လျောက်ပတ်သော ကာလကို စွဲ၍လည်း ငါ့ထံသို့ တစ်ဖန် ကြွတော်မူလာ၏။ ကြွရောက်လာသော်လည်း ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား ရဟန်းမြတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားဟု ငါသည် မသိပေ။

၁၉၄။ အစဉ်သနားတော်မူတတ်သော မဟာကရုဏာတော် ရှိတော်မူသော ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ ငါသည် ဘုရားပင်တည်းဟု မိမိကိုယ်ကို သိစေတော်မူ၏။

၁၉၅။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု သိလတ်သော် ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား၌ မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ ဤစကားကို လျှောက်ထား၏။

၁၉၆။ အခြားတစ်ပါးသော သူတို့သည် အင်းပျဉ်၌ လည်းကောင်း၊ ပလ္လင်၌ လည်းကောင်း၊ အခြေတပ်သော ညောင်စောင်းတို့၌ လည်းကောင်း ထိုင်ပါကုန်၏။ တရားအားလုံးကို သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည်လည်း ရတနာဖြင့် ပြီးသော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူပါ။

၁၉၇။ ထိုအခါ ငါသည် ရတနာအလုံးစုံဖြင့် ပြီးသော အင်းပျဉ်ကို ဖန်ဆင်း၍ တန်ခိုးဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော ထိုအင်းပျဉ်ကို ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၁၉၈။ ထိုအခါ ငါသည် တန်ခိုးဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော ရတနာအင်းပျဉ်၌ ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား အိုးစရည်းခန့်ရှိသော ဇမ္ဗူသပြေသီးကို ပေးလှူခဲ့၏။

၁၉၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား ရွှင်လန်းခြင်းကို ဖြစ်စေ၍ ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ၌ ငါသည် စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၂၀၀။ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ပိယဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် ရတနာဖြင့် ပြီးသော နေရာ၌ နေတော်မူလျက် ဤဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

၂၀၁။ အကြင်သူသည် ငါဘုရားအား ရတနာဖြင့် ပြီးသော အင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း၊ အမြိုက်ဆေးသဖွယ်ဖြစ်သော ဇမ္ဗူသပြေသီးကို လည်းကောင်း ပေးလှူ၏။ ထိုသူ့ကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားပေအံ့၊ မိန့်ကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာယူကြကုန်လော့။

၂၀၂။ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ စကြဝတေးမင်းလည်း ခုနစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၀၃။ သုံးဆယ့်နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသူဖြစ်၍ နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၂၀၄။ ကောင်းစွာ ပြုလုပ်အပ်သော ရွှေပလ္လင်ကို လည်းကောင်း၊ ငွေပလ္လင်ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တမြားနီ ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း၊ ရတနာမျိုးစုံပလ္လင်ကို လည်းကောင်း များစွာ ရလတ္တံ့။

၂၀၅။ ထိုအခါ၌ ဘုန်းကံနှင့် ပြည့်စုံသော ဤသူ့ကို စကြိုသွားဆဲပင် ဖြစ်သော်လည်း များစွာသော ပလ္လင်တို့သည် ခြံရံကုန်လတ္တံ့။

၂၀၆။ အထွတ်တပ်သော ပြာသာဒ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မြတ်သော သူတို့အားသာ ထိုက်တန်သော အိပ်ရာနေရာသည် လည်းကောင်း ဤသူ၏ စိတ်ကို သိ၍ ထိုခဏ၌ ဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ္တံ့။

၂၀၇။ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ရွှေခါးကြိုး ရှိကုန်သော၊ ရွှေတန်ဆာဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ လှံချွန်း တောင်းလက်စွဲကုန်သော -

၂၀၈။ ဆင်စီးသူရဲတို့သည် တက်စီးအပ်ကုန်သော ခြောက်သောင်းသော ဆင်တို့သည် ဤသူ့ကို ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရတနာအင်းပျဉ်ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၂၀၉-၂၁၀။ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော ၊ အမျိုးအားဖြင့် အာဇာနည်မျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ သိန္ဓောမြင်းမျိုး ဖြစ်ကုန်သော ၊ လျင်မြန်စွာ ဆောင်လေ့ ရှိကုန်သော၊ သက်တင်ရေးကဲ့သို့သော လေးကို ဆောင်ကုန်သော မြင်းစီးသူရဲတို့ တက်စီးအပ်ကုန်သည့် ထိုသိန္ဓောမြင်းပေါင်း ခြောက်သောင်းတို့သည်လည်း ဤသူ့ကို ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရတနာအင်းပျဉ်ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁၁-၂၁၂။ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော ၊ ကျားသစ်ရေ သို့မဟုတ် ကျားရေဖြင့် ကျက်အပ်ကုန်သော ၊ မြဲမြံစွာ ဖွဲ့အပ်ကုန်သော ၊ အလံကို စိုက်ထူထားကုန်သော ၊ ချပ်မိန် ညိုဝတ်လျက် လေးလက်နက် စွဲကိုင်ကုန်သော ရထားစီးသူရဲတို့သည် တက်စီးအပ်ကုန်သော ရထားပေါင်း ခြောက်သောင်းတို့သည် ဤသူ့ကို အမြဲခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရတနာအင်းပျဉ်ကို လှူရ ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁၃။ နို့ညှစ်အပ်ကုန်သော (အမွေးနီကုန်သော) နွားမပေါင်း ခြောက်သောင်းတို့သည် နွားလား ဥသဘ အပါအဝင် ဖြစ်ကုန်သော နွားငယ်တို့ကို ဖြစ်စေကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရတနာ အင်းပျဉ်ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁၄-၂၁၅။ အလုံးစုံသော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ဆန်းကြယ်သော အဝတ် တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ကုန်သော ၊ ပုလဲသွယ် ပတ္တမြားနားတောင်း ဆင်ယင်ကုန်သော ၊ ကော့တက်သော မျက်တောင် ရှိကုန်သော ၊ ပြုံးရွှင်စွာ ပြောဆိုတတ်ကုန်သော ၊ အမှတ်သည် ကောင်းလျက် သေးသွယ် သော ခါးရှိကုန်သော ၊ တစ်သောင်းခြောက်ထောင် အရေအတွက် ရှိကုန်သော မိန်းမတို့သည် ဤသူ့ကို အမြဲ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရတနာ အင်းပျဉ်ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁၆။ ကမ္ဘာတစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် (မောဟတည်းဟူသော) အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူ၍ လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၂၁၇။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအား ဖူးမြင်ခြင်းကို စွဲ၍ ကြောင့်ကြမရိဘဲ ရဟန်းပြုလတ္တံ့၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို အားရနှစ်သက်စေ၍ သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့။

၂၁၈။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ ကိလေသာတို့ကို ပယ်သတ်လတ္တံ့၊ အာသဝတရား အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရလတ္တံ့။ (ဟု ဟောတော်မူ ၏)။

၂၁၉။ ဝန်ဆောင်နွားလားနှင့် တူသော ငါ၏ ဝီရိယသည် ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်သော အကျိုးကို တောင့်တလျက် သာသနာတော်၌ နေရပေ၏။

၂၂၀။ ဤဘဝကား ငါ့အား နောက်ဆုံးပေတည်း၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝဖြစ်ပေ၏၊ အာသဝေါတရား အားလုံး ကုန်ပြီ၊ (ယခု) ငါ့အား တစ်ဖန် ဘဝသစ်သည် မရှိတော့ပြီ။

၂၂၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၂၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ။

၂၂၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဟေမကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဟေမကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၁ - မေတ္တေယျဝဂ် ===

၈ - တောဒေယျတ္ထေရအပဒါန်

၂၂၄။ ထိုအခါ ကေတုမတီပြည်မြတ်၌ ရဲရင့်သော လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော အဇိတဥယမည်သော မင်းသည် တိုင်းပြည်ကို စိုးအုပ်၍ နေ၏။

၂၂၅။ မေ့လျော့သော ထိုမင်း၏ (နိုင်ငံ၌) တောတွင်းသူပုန်တို့သည် ထကြွ သောင်းကျန်းကုန်၏။ ထိုအခါ၌ ခိုးသား ဓားပြတို့သည်လည်း အခွင့်ရကြကုန်လျက် တိုင်းပြည်ကို ဖျက်ဆီး ကြကုန်၏။

၂၂၆။ အစွန်အဖျားကျသော တိုင်းပြည်မြို့ရွာသည် ပျက်စီးလတ်သော် ရန်သူတို့ကို ဆုံးမတတ် သော မင်းသည် မင်းမှုထမ်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ စစ်တပ်တို့ကို လည်းကောင်း လျင်မြန်စွာ စုဝေးစေ၏။ ထို (စုဝေးပြီးသော) အခါ၌ ရန်သူကို နှိမ်နင်းလေ၏။

၂၂၇။ ထိုအခါ ဆင်စီးသူရဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ လွှားကာ စွဲ၍ ထိုးပစ်တတ်သော သူရဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ လေးသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထင်ရှားသော မင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူအားလုံးတို့သည် စုဝေးကြ ကုန်၏။

၂၂၈။ ထိုအခါ စားဖိုသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆေတ္တာသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရေချိုး ပေးသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပန်းသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အောင်မြင်ပြီးသော စစ်ပွဲရှိသော သူတို့ သည် လည်းကောင်း ထိုသူအားလုံးတို့သည် စုဝေးကြကုန်၏။

၂၂၉။ ထိုအခါ ချပ်မိန်ညိုဝတ်ဆင်သော သန်လျက်ကိုင် ယောက်ျားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ချပ် မိန်ညိုဝတ်ဆင်ပြီးသော လေးကိုင်ယောက်ျားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော အောင်မြင် ပြီးသော စစ်ပွဲရှိသူတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူအားလုံးတို့သည်လည်း စုဝေးလျက် ရှိကြကုန်၏။

၂၃၀။ ထိုအခါ အရပ်သုံးပါးမှ ယိုကျသော အမုန်ရှိကုန်သော၊ အသက်ခြောက်ဆယ် အရွယ်တိုင်မှ ခွန်အားဆုတ်ယုတ်ကုန်သော၊ ရွှေကြိုးတန်ဆာ ရှိကုန်သော မာတင်ဆင်မျိုးအား လုံးတို့သည် စုဝေးကြ ကုန်၏။

၂၃၁။ ထိုအခါ အအေးကို လည်းကောင်း၊ အပူကို လည်းကောင်း၊ အဟုန်ဖြင့် တက်ရောက် ထိုးပစ် ခြင်းကို လည်းကောင်း သည်းခံနိုင်ကုန်သော၊ လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသော စစ်တိုက်မှု ရှိကုန်သော စစ်သည် သူရဲအားလုံးတို့သည် စုဝေးကြကုန်၏။

၂၃၂။ ထိုအခါ ခရုသင်းသံ လည်းကောင်း၊ စည်ကြီးသံ လည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် ဥတုကြောင့် ဖြစ် သော အသံ လည်းကောင်း ထိုအသံတို့ဖြင့် ရွှင်လန်း စေတတ်ကုန်သော ထိုစစ်သည် အားလုံးတို့သည် စုဝေးကြကုန်၏။

၂၃၃။ ထိုအခါ တံကျင်သုံးခွရှိသော လုံနှင့် မန္တာန်အတတ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ချပ်ဝတ်မိုန်းတို့ ဖြင့် လည်းကောင်း ထိုးပစ်တတ်သော ရန်သူတို့ကို ကျစေ (တွန်းလှန်) နိုင်သော စစ်သည်အားလုံးတို့ သည် စုဝေးကြကုန်၏။

၂၃၄။ ထိုအခါ ထိုအဇိတဥယမင်းသည် ဤသူတို့ကို အဘယ်မှာ အရှင်ထားရအံ့နည်းဟု စုံစမ်း ထောက်လှမ်း၍ ခြောက်သောင်းသောသူတို့ကို တံကျင်၌ (လျှို၍) ထိတ်လန့်စေ၏။

၂၃၅။ အဇိတဥယမင်းသည် ဪ တရားမဲ့လေစွ၊ ငရဲသို့ ကျသည်ရှိသော် ဘယ်အခါ၌ လွတ် တော့အံ့နည်းဟု လူတို့သည် အသံပြုကုန်ကြ၏။ (ဟစ်အော်ကြကုန်၏)။

၂၃၆။ ထိုအခါ ငါသည် အိပ်ရာ၌ အိပ်သည်ရှိသော် ငရဲကို မြင်ရ၏။ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး အိပ်စက်၍ မရ၊ တံကျင်ဖြင့် ငါ့ကို ခြိမ်းချောက်ကုန်၏။

၂၃၇။ မေ့လျော့သော မင်းပြုခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဆင်ယာ၍ မြင်းယာ၍ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စစ်သည် ဗိုလ်ပါဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ထိုအားလုံးတို့သည် ငါ့ကို ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ အခါခပ်သိမ်း ပူပန်စေကုန်၏။

၂၃၈။ ငါ့အား သားသမီးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မယားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံသော တိုင်းပြည်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ငါသည် ရဟန်းပြုရပါမူ ကောင်းလေစွ၊ သွားရာ “ဂတိ” လမ်းကို သုတ်သင်ရတော့အံ့။

၂၃၉။ အလုံးစုံသော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ရွှေကြိုး ရှိကုန်သော၊ ရွှေကကြိုး တန်ဆာဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ -

၂၄၀။ မှိုန်းချွန်း လက်စွဲကုန်သော သူရဲတို့သည် တက်စီးအပ်ကုန်သော မာတင်ဆင် အပေါင်း ခြောက်သောင်းတို့ကို ငါသည် မငဲ့ကွက်ဘဲ စစ်မြေပြင်၌ ပယ်စွန့်၍ မိမိအမှုဖြင့် ပြင်းစွာပူလောင်သည် ဖြစ်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ထွက်ခဲ့၏။

၂၄၁။ အလုံးစုံသော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင် အပ်ကုန်သော၊ အမျိုးအားဖြင့် အာဇာနည်မျိုး၊ သိန္ဓောမျိုး ဖြစ်ကုန်သော၊ လျင်မြန်စွာ ဆောင်နိုင်ကုန်သော၊ -

၂၄၂။ ချပ်မိန်ညိုဝတ်လျက် လေးကို စွဲကိုင်သော မြင်းစီးသူရဲတို့သည် တက်စီးအပ်ကုန်သော ထိုအလုံးစုံသော မြင်းပေါင်းခြောက်သောင်းတို့ကို စွန့်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ထွက် ခဲ့၏။

၂၄၃။ အလုံးစုံသော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ကျားသစ်ရေ သို့မဟုတ် ကျားရေဖြင့် ကျက်အပ် ကုန်သော၊ မြိုမြိုစွာ ဖွဲ့လျက် အလံ စိုက်ထူထားကုန်သော ထိုအလုံးစုံသော ရထားပေါင်း ခြောက်သောင်းတို့ကို ပယ်စွန့်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၂၄၄။ အလုံးစုံသော နို့ရေခံ ရွှေခွက်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော နွားမပေါင်း ခြောက်သောင်းတို့ကို စွန့်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၂၄၅။ အလုံးစုံသော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင် အပ်ကုန်သော၊ ဆန်းကြယ်သော အဝတ်တန်ဆာ ကို ဝတ်ကုန်သော၊ ပုလဲသွယ်၊ ပတ္တမြားနားတောင်းကို ဆင်ယင်ကုန်သော -

၂၄၆။ ကော့တက်သော မျက်တောင်ရှိ၍ ပြုံးရွှင်စွာ ပြောဆိုတတ်ကုန်သော၊ အမှတ်သညာ ကောင်း လျက် သေးသွယ်သော ခါးရှိကုန်သော ထိုမိန်းမပေါင်း ခြောက်သောင်းတို့ကို စွန့်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်း ကုန်စဉ် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၂၄၇။ ခပ်သမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့် ပြည့်စုံလုံ လောက်ကုန်သော ရွာပေါင်း ခြောက်သောင်းတို့ ကို လည်းကောင်း၊ ထိုတိုင်းပြည်ကို လည်းကောင်း စွန့်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင် ရောက်ခဲ့၏။

၂၄၈။ ငါသည် မြို့မှ ထွက်၍ ဟိမဝန္တာသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။ ဘာဂီရထိမြစ်ကမ်း၌ သင်္ခမ်းကျောင်းကို ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းခဲ့၏။

၂၄၉။ ငါသည် သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင် မီးတင်းကုပ်ကိုလည်း ပြုလုပ်၏။ ငါသည် အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိလျက် သင်္ခမ်း ကျောင်း၌ နေ၏။

၂၅၀။ မဏ္ဍပ်၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ရင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာ ကျောင်း၌ လည်းကောင်း၊ စျာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော ငါ့အား ထိတ်လန့်မှု မရှိချေ။ ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေးဘျမ်း ကို မမြင်ရချေ။

၂၅၁။ ထိုအခါ မဟာကရုဏာ ရှိတော်မူသော၊ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ သုမေဓာမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဉာဏ်တော်ရောင်ဖြင့် ထွန်းတောက်ပတော်မူလျက် လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။

၂၅၂။ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း အနီး၌ တန်ခိုးကြီးသော နတ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဘုရား ပွင့်တော်မူသည်ရှိသော် ထိုနတ်သည် ငါ့ကို ပြောကြားခဲ့၏။

၂၅၃။ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော သုမေဓာမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူ လျက် ရှိ၏။ အလုံးစုံသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် သင့်ကိုလည်း ကယ်တင်တော်မူလတ္တံ့ဟု ပြောကြား၏။

၂၅၄။ နတ်၏ စကားကို ကြားရ၍ ထိုခဏ၌ (ငါ့အား) ထိတ်လန့်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ငါသည် 'ဘုရား ဘုရား' ဟု စဉ်းစားကြံဆလျက် သင်္ခမ်းကျောင်းကို သိုမှီးသိမ်းဆည်းခဲ့၏။

၂၅၅။ ငါသည် မီးပူဇော်ရန် ထင်းကိုလည်း ပယ်စွန့်၍ အခင်းကို သိုမှီးပြီးလျှင် သင်္ခမ်းကျောင်းကို ရှိခိုးလျက် တောမှ ထွက်ခဲ့၏။

၂၅၆။ ထိုတောမှ စန္ဒကူးကို ယူ၍ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ရှာမှီးလျက် တစ်ရွာမှ တစ်ရွာသို့ လည်းကောင်း၊ တစ်မြို့မှ တစ်မြို့သို့ လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့ ၏။

၂၅၇။ ထိုအခါ၌ လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည် သစ္စာလေးပါး တရားကို ပြတော်မူလျက် များစွာသော လူအပေါင်းကို သိစေတော်မူ၏။

၂၅၈။ ငါသည် လက်အုပ်ချီလျက် စန္ဒကူးကို ဦးခေါင်း၌ တင်ထား၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆိုခဲ့၏။ -

၂၅၉။ မုလေးပန်း (မိုးစွေပန်း) သည် ပွင့်သည်ရှိသော် (အပင်၏) အနီး၌သာ ကြိုင်လှိုင်လျက် ရှိပါ ၏။ ကြီးသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ဂုဏ်တော်ရနံ့ဖြင့် အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့ကို ကြိုင်လှိုင်စေတော်မူပါပေ၏။

၂၆၀။ စံကားပန်းသည် လည်းကောင်း၊ ကံ့ကော်ပန်းသည် လည်းကောင်း၊ စစ်ကြီးပန်း၊ ဆပ်သွားပန်း သည် လည်းကောင်း၊ အင်ကြင်းပန်းတို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်ကုန်လတ်သော် လေအောက်သို့သာ ကြိုင်လှိုင်လျက် ရှိပါပေ၏။

၂၆၁။ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရား၏ (ဂုဏ်တော်) ရနံ့ကို ကြားရ၍ ဟိမဝန္တာမှ ဤအရပ်သို့ လာခဲ့ ပါ၏။ လုံ့လ ကြီးမားတော်မူသော လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော အခြံအရံ များတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားကို ပူဇော်ပါ၏။

၂၆၂။ ငါသည် မြတ်သော စန္ဒကူးဖြင့် လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော သုမေဓာမြတ်စွာ ဘုရားကို လိမ်းကျံပူဇော်ခဲ့၏။ မိမိစိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၍ ထိုခဏ၌ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင် ရပ်တည် ၏။

၂၆၃။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော သုမေဓာမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာ (အလယ်) ၌ ထိုင်တော်မူ၍ ဤဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

၂၆၄။ အကြင်သူသည် ငါ၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို ချီးကျူး၏။ စန္ဒကူးကိုလည်း ပူဇော်၏။ ငါသည် ထိုသူ့ကို ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူအံ့၊ မိန့်ကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာယူကြကုန်လော့။

၂၆၅။ ဤသူသည် နှစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး နာယူအပ်သော စကားရှိသော ဖြောင့်မတ် တည်ကြည်သော တန်ခိုးကြီးသော ပြီးပြီးပြတ်ပြတ် အရောင်ရှိသော ဗြဟ္မာ ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၆၆။ ကမ္ဘာနှစ်ထောင့်ခြောက်ရာတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ စကြဝတေးမင်းလည်း အကြိမ်တစ်ထောင် ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၆၇။ သုံးဆယ့်သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသူဖြစ်၍ နတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၂၆၈။ ဤသူသည် ထိုနတ်ပြည်မှ စုတေလတ်သော် လူ့ဘဝသို့ ရောက်လတ္တံ့၊ (ထိုအခါ) ကောင်းမှုကံနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ဗြဟ္မာမင်း၏ အဆွေဖြစ်သော ဗြဟ္မဏအမျိုး ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၆၉။ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်သော ဗေဒင်ကို ဆောင်သော ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော လက္ခဏာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဗာဝရီမည်သော ဗြဟ္မဏသည် ရှိ၏။

၂၇၀။ ဤသူသည် ထိုဗြဟ္မဏ၏ တပည့်ဖြစ်၍ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သူ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သာကီဝင်မင်းသားတို့၏ ရှေ့သွား ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ -

၂၇၁။ သိမ်မွေ့သော ပြဿနာတို့ ကို မေးလျှောက်ပြီးလျှင် ကောင်းမှုအစုကို ပွားများစေလျက် အာသဝတရား အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိကာ အာသဝမရှိဘဲ နေရလတ္တံ့၊ (ဟု ဟောတော်မူ၏)။

၂၇၂။ ငါ့အား မီးသုံးပါးတို့ ငြိမ်းကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အာသဝတရား အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိ၍ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၂၇၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၇၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၇၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တောဒေယျမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် တောဒေယျတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၁။ လက္ခဏာသုံးပါးကား ကောသောဟိတ၊ ပဟူတဇိဝှ၊ ဥဏ္ဍာလောမ။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၁ - မေတ္တေယျဝဂ် ===

၉ - ဇေတုကဏ္ဍိတ္ထေရအပဒါန်

၂၇၆။ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ သူဌေးသား ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ကာမဂုဏ်တို့ကို အပြည့်အစုံ ခံစားရပေ၏။

၂၇၇။ ထိုအခါ ငါသည် ပြာသာဒ်သို့ တက်၍ စည်းစိမ်တို့ကို ခံစားသုံးဆောင်၏။ ထိုပြာသာဒ်ထက်၌ ကခြင်း၊ သီခြင်းတို့ဖြင့် ခံစားရပေ၏။

၂၇၈။ ငါ့အလိုငှါ မောင်းကြေးနင်းနှင့် တကွသော တူရိယာတို့ကို တီးမှုတ်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော မိန်းမတို့သည် ကခုန်ကြကုန်လျက် ငါ၏ စိတ်ကို ဆွဲဆောင်ကြကုန်သည် သာတည်း။

၂၇၉။ စေလာပိကာမည်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ လာမဏိကာမည်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုဉ္ဇဝါသီမည်သောသူတို့နှင့်တကွ မဇ္ဈိကာမည်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ လယ်ကာမည်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ သောကဇ္ဈာယီမည်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း အခါခပ်သိမ်း ငါ့ကို ခြံရံကုန်၏။

၂၈၀။ များစွာသော မောင်းကြေးနင်းတီးသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အိုးစည်တီးသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကချေသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သီချင်းဆို၍ ကသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကချေသည်မတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဇာတ်ဆရာတို့သည် လည်းကောင်း အခါခပ်သိမ်း ငါ့ကို ခြံရံကုန်၏။

၂၈၁။ ကောင်းစွာ ဆည်းကပ်တတ်ကုန်သော ဆတ္တာသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရေချိုး ပေးသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ စားဖိုသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပန်းသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အညစ်အကြေး ပယ်တတ်သောသူ (ချေးတွန်းသမား)တို့သည် လည်းကောင်း၊ လက်ပန်းသည် (လက်ဝှေ့သမား) တို့သည် လည်းကောင်း ထိုအလုံးစုံသော သူတို့သည် ငါ့ကို အခါခပ်သိမ်း ခြံရံကုန်၏။

၂၈၂။ အတတ်ပညာသင်ပြီး၍ ဆည်းကပ်မှုကို ပြုကုန်သော သူတို့သည် မြူးထူးပျော်ပါး ကစားကြကုန်သည်ရှိသော် ငါသည် 'တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ သိကြားမင်းကဲ့သို့' နေ့နှင့် ည၌ကို မသိတော့ချေ။

၂၈၃။ အလုံးစုံသော ခရီးရှည်သွားသော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ခရီးတိုသွားသော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ သူတောင်းစားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အထီးကျန်သူတို့သည် လည်းကောင်း များစွာသော သူတို့သည် တောင်ရမ်းကြကုန်သည် ဖြစ်၍ ငါ၏ အိမ်သို့ အမြဲ ချဉ်းကပ်လာကြကုန်၏။

၂၈၄။ ကောင်းမှုမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာ မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ငါ၏ ကောင်းမှုကို ပွားကြစေကုန်လျက် ငါ့အိမ်သို့ ကြွလာကုန်၏။

၂၈၅။ အလုံးစုံကုန်သော ပဋ္ဌဂလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ လဇ္ဈကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ နိဂဏ္ဌလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖသာဋကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ တေဒဏ္ဍိကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဧကသိခါလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း ငါ့အိမ်သို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၂၈၆။ တက္ကတွန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ လုယက်တတ်သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ နွားကျင့်နွားကြံ ရှိသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်ရောက်ရန် ဒေဝဓမံရှိသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ မြူအညစ်အကြေးကို ဆောင်တတ်သူတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် ငါ့အိမ်သို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၂၈၇။ အရံအတားကို ပြုတတ်ကုန်သော (ပရိတ်ရွတ်) သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောဓပုဂ္ဂိုလ်မည်သော လူမျိုးများစွာတို့သည် လည်းကောင်း

ကောင်း၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ တော၌ လှည့်လည်ကျက်စားသော (ရသေ့) တို့သည် လည်းကောင်း ငါ့အိမ်သို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၂၈၈။ သြဇ္ဈကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒမိဋ္ဌလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သာကုဋ္ဌလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ မလဝါဋ္ဌကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သဝရလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ယောနကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း ငါ့အိမ်သို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၂၈၉။ အန္ဓကတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဦးပြည်အားလုံးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောဋ္ဌကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟနုဝိန္ဒကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာရာဝစိနရဋ္ဌလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း ငါ့အိမ်သို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၂၉၀။ အလသန္တကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပလ္လဝကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မရလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ နိဂ္ဂလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဂေဟိကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ စေတတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ငါ့အိမ်သို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၂၉၁။ မဇုရင်တိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောသလတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကလိင်္ဂတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိပုရတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဣသိန္ဒတိုင်းသား၊ မက္ကလတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း ငါ့အိမ်သို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၂၉၂။ များစွာသော စေလဝကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာရဗ္ဗလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သြဗုဋ္ဌလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ မေဃလလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဒကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း ငါ့အိမ်သို့ လာရောက် ကြကုန်၏။

၂၉၃။ ရောဟကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သိန္ဓဝလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ စိတကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဧကကဏ္ဍိကလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သုရဋ္ဌလူမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ အပရန္တတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း ငါ့အိမ်သို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၂၉၄။ သုပ္ပါရကတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုမာရတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ မလ္လတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဘူမိတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား၊ အင်္ဂတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း ထိုအလုံးစုံသော သူတို့သည် ငါ့အိမ်သို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၂၉၅။ ကျူထရံသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရက်ကန်းသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သားရေနယ်သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ သစ်ရွေ (သစ်ခုတ်) သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အလုပ်သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အိုးထိန်းသည်တို့သည် လည်းကောင်း ငါ့အိမ်သို့ လာ ရောက်ကြကုန်၏။

၂၉၆။ ရွဲ (ကျောက်သွေး) သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပန်းပဲ၊ ပန်းတင်းသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပန်းထိမ်သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အထည်သည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သလွဲ (သံဖြူ) သမားတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူအားလုံးတို့သည် ငါ့အိမ်သို့ လာရောက်ကြ ကုန်၏။

၂၉၇။ လေး (မြား) သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပန်းပွတ်သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရက်ကန်း သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ နံ့သာသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ခဝါသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အပ်ချုပ်သမားတို့သည် လည်းကောင်း ငါ့အိမ်သို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၂၉၈။ ဆီသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ထင်းသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရေထမ်းသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အစေခံတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟင်းချက်သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ သူပရက္ခ (ဟင်းချက်စောင့်) မည်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း ငါ့အိမ်သို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၂၉၉။ တံခါးမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ အကျဉ်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပန်းမှိုက်သွန် (မိလ္လာသမား) တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆင်စီးသူရဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆင်ထိန်းတို့သည် လည်းကောင်း ငါ့အိမ်သို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၃၀၀။ ငါသည် အာနန္ဒာမင်းကြီးအား ငါ၏ ဥစ္စာကို ပေးလှူ၏။ ငါသည် အဆင်းခုနစ်ပါး ရှိသော ရတနာဖြင့် ယုတ်လျော့သော ဥစ္စာကို ပြည့်စေ၏။

၃၀၁။ အမျိုးမျိုးသော အဆင်းအရောင် ရှိကုန်သော အလုံးစုံသော အကြင် များစွာသော လူတို့ကို ငါသည် ပြောကြားအပ်ကုန်၏။ ငါသည် ထိုသူတို့၏ စိတ်ကို သိ၍ ရတနာဖြင့် ရောင့်ရဲစေခဲ့၏။

၃၀၂။ သာယာသော စကားတို့ကို ပြောဆိုကုန်သည်ရှိသော် စည်တို့ကို တီးအပ်ကုန်သည် ရှိသော် ခရုသင်းတို့ကို မှုတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော် ငါသည် မိမိအိမ်၌ မွေ့လျော်၏။

၃၀၃-၃၀၄။ ထိုအချိန်၌ စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ထိုပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိသော တပည့်ရဟန်း တစ်သိန်းတို့နှင့်တကွ လမ်းခရီး၌ ကြွသွား တော်မူ၏။ (ထိုအခါ) အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့ကို ‘ဆီမီးတိုင်ကဲ့သို့’ ထွန်းလင်းစေလျက် တောက်ပတော် မူ၏။

၃၀၅။ မြတ်စွာဘုရား ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော် စည်အားလုံးတို့သည် မြည်ဟည်းလျက် ရှိကြ ကုန်၏။ ‘တက်လာသော နေမင်းကဲ့သို့’ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အရောင်သည် ထွက်ပေါ်လျက် ရှိပေ၏။

၃၀၆။ ထိုခဏဝယ် တံခါးရွက်ကြားမှလည်း ဝင်သော ရောင်ခြည်တော်ကြောင့် အိမ်အတွင်း၌ ပြန့်ပြောသော အလင်းရောင်သည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

၃၀၇။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အရောင်တော်ကို ဖူးမြင်ရ၍ အခြွေအရံတို့ကို ပြောဆို၏။ ဘုရားမြတ်သည် ဤလမ်းခရီးသို့ ဧကန်မုချ ကြွလာတော်မူ၏။

၃၀၈။ ငါသည် ပြာသာဒ်မှ လျင်မြန်စွာ သက်ဆင်း၍ ဈေးအတွင်းသို့ သွားရောက်ခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ ဤစကားကို လျှောက်ထား၏။

၃၀၉။ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်အား အစဉ်သနားတော် မူစေသတည်း။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတစ်သိန်းတို့နှင့်တကွ လျှောက်ထားချက်ကို လက်ခံတော်မူ၏။

၃၁၀။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်၍ မိမိအိမ်သို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့၏။ ထိုအိမ်၌ ထမင်း၊ အဖျော် ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ရောင့်ရဲစေခဲ့၏။

၃၁၁။ ငါသည် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားမြတ်၏ ဆွမ်းစားပြီးသော အခါကို သိ၍ အင်္ဂါတစ်ရာရှိသော တူရိယာဖြင့် ဘုရားမြတ်ကို လုပ်ကျွေးပူဇော်ခဲ့၏။

၃၁၂။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူ၍ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော် မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် အိမ်တွင်း၌ ထိုင်နေတော်မူလျက် ဤဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

၃၁၃။ အကြင်သူသည် ငါဘုရားကို တူရိယာတို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးပူဇော်၏။ ထမင်း၊ အဖျော်ကိုလည်း ငါ့အား ပေးလှူ၏။ ထိုသူ့ကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူအံ့။ မိန့်ကြားမည့် စကားကို နာယူ ကြကုန်လော့။

၃၁၄။ ဤသူသည် ရွှေ ငွေ အသုံးအဆောင်နှင့်တကွ အစားအစာ ပေါများသူဖြစ်၍ လေးကျွန်းလုံး၌ တစ်မင်းတည်းသော စကြာဝတေးမင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။

၃၁၅။ ငါးပါးသီလတို့ကို ဆောက်တည်၍ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရားဆယ်ပါး၌ မွေ့လျော်လျက် ပရိသတ်ကို ဆောက်တည်ပြီး ဖြစ်စေလျက် ကျင့်စေလတ္တံ့။

၃၁၆။ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော စည်တူရိယာ တစ်သိန်းတို့သည် ဤသူ့ကို အမြဲ တီးမှုတ်ဖျော်ဖြေကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် လုပ်ကျွေးပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၁၇။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ ခြောက်ဆယ့်လေးကြိမ် တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရလျက် နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။

၃၁၈။ ခြောက်ဆယ့်လေးကြိမ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၃၁၉။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၃၂၀။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူအဖြစ်၊ နတ်အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ မယုတ်လျော့သော စည်းစိမ်ရှိ သည် ဖြစ်၍ လူ့ဘဝသို့ ရောက်ရလတ္တံ့။

၃၂၁။ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်သူဖြစ်၍ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက် သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပြီးလျှင် မြတ်သော အကျိုးကို ရှာမှီးလျက် ဤမြေပြင်၌ လှည့်လည်ရလတ္တံ့။

၃၂၂။ ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည် ဖြစ်၍ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်ရ လတ္တံ့။

၃၂၃။ ဤသူသည် သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို အားရ နှစ်သက်စေ၍ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေပြီးလျှင် ရဟန္တာဖြစ်လတ္တံ့။

၃၂၄။ ‘တောအုပ်၌ ကျားမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သားတို့သနင်း ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ ငါသည် ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိဘဲ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ယခု နေရ၏။

၃၂၅။ နတ်ပြည်တွင်ဖြစ်စေ၊ လူ့ပြည်တွင်ဖြစ်စေ ဆင်းရဲသော အမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ အပါယ် ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌ လည်းကောင်း ငါ၏ ဖြစ်ခြင်းကို မတွေ့မြင်ရချေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ခစားလုပ်ကျွေးရ ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၂၆။ ငါသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာနှင့် ယှဉ်သောသူဖြစ်၍ ကိလေသာ မီးငြိမ်းလျက် ဥပဓိမရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၃၂၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၃၂၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဇေတုကဏ္ဍိမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဇေတုကဏ္ဍိတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၁ - မေတ္တေယျဝဂ် ===

၁၀ - ဥဒေနတ္ထေရအပဒါန်

၃၃၀။ ဟိမဝန္တာ၏ အနီး၌ ပဒုမမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုတောင်၌ ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်အပ်၏။ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းအပ်၏။

၃၃၁။ ထိုတောင်၌ စိတ်နှလုံး မွေ့လျော်စေနိုင်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းရှိသော မြစ်တို့သည် စီးဆင်းလျက် ရှိကုန်၏။ ကြည်လင်အေးမြသော ရေရှိသော မြစ်တို့သည် အခါခပ်သိမ်း စီးဆင်းလျက် ရှိကုန်၏။

၃၃၂။ ငါးဖယ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးတန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးပတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးရဲ့၊ ငါးကြင်းတို့သည် လည်းကောင်း ဤငါးတို့သည် မြစ်တို့ကို တင့်တယ်စေကုန်လျက် အခါခပ်သိမ်း မြစ်၌ နေကြကုန်၏။

၃၃၃။ ရေခံတက်ပင်၊ ပြည့်စင်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် ငှက်ပင်၊ သခွတ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း သရက်၊ သပြေတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၃၄။ မှန်ကူပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မျက်နှာပန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မာယာကာရိမည်သော သစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်ကြကုန်သည်ရှိသော် နတ်ရနံ့တို့ဖြင့် ကြိုင်လှိုင်ကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၃၅။ စစ်ကြီးပင်၊ မိုးစေ့ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကံ့ကော်ပင်၊ အင်ကြင်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်ကြကုန်သည်ရှိသော် နတ်ရနံ့တို့ကို ကြိုင်လှိုင် စေကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၃၆။ ကြို့ပင်၊ ထင်းရှူးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တမာပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂမည်သော သစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်ကြကုန်သည်ရှိသော် နတ်ရနံ့တို့ကို ကြိုင်လှိုင်စေကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၃၇။ သဖန်ခါးသီး၊ သျှိသျှားသီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သရက်သီး၊ သပြေသီး၊ သစ်ဆိမ့်သီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆီးသီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ချေးသီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥသျှစ်သီးတို့သည် လည်းကောင်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ များစွာ ရှိကုန်၏။

၃၃၈။ ကန်စွန်းပင် (ဟင်းနုနွယ်ပင်)، ကန္တလိပင်တို့သည် ထိုငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ ပွင့်လျက်ရှိကုန်၏။ နတ်ရနံ့တို့ကို ကြိုင်လှိုင်စေကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၃၉။ သော်ကပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တမာပင်တို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်ကြကုန်သည်ရှိသော် နတ်ရနံ့တို့ကို ကြိုင်လှိုင်စေကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၄၀။ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌ ပုန်းညက်ပင်၊ တောင်ပုန်းညက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကျည်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်ကြကုန်သည်ရှိသော် နတ်ရနံ့တို့ကို ကြိုင်လှိုင်စေကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၄၁။ ဤကျောင်း၌ ကြောင်ပန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သိရိနိဂ္ဂုဏ္ဍိပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ စံကားပန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်ကုန်သည်ရှိသော် နတ်ရနံ့တို့ကို ကြိုင်လှိုင်စေကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၄၂။ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၏ အနီး၌ လေးထောင့်ကန်သည် စက္ကဝါက်ငှက်တို့၏ တွန်မြူးရာ ဖြစ်၍ မျောက်လှေကူးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဒုမ္မာကြာ၊ ဥပ္ပလကြာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိ၏။

၃၄၃။ ထိုကန်သည် ကြည်လင်အေးမြသော ရေရှိ၏။ ကောင်းမွန်သော ဆိပ်ကမ်းရှိသည် ဖြစ်၍ နှလုံးမွေ့လျော် စေနိုင်ပေ၏။ ဖန်အဆင်းနှင့်တူသော ကြည်လင်သော ရေတို့သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း ကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၄၄။ ထိုရေကန်၌ ပဒုမ္မာကြာ၊ ပုဏ္ဏရိတ်ကြာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလကြာတို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်လျက် ရှိကုန်၏။ မျောက်လှေကူးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၄၅။ ငါးဖယ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးတန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးပတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးရံ၊ ငါးကြင်းတို့သည် လည်းကောင်း ထိုငါးတို့သည် ထိုရေအိုင်၌ ကျက်စားကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၄၆။ ဖမ်းယူတတ်သော မိကျောင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ငါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ လိပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဖမ်းယူတတ်ကုန်သော စပါးကြီးမြွေတို့သည် လည်းကောင်း များစွာ ရှိကုန်၏။ (ထိုသတ္တဝါတို့သည်) ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၄၇။ ဤရေကန်၌ ခိုတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝမ်းဘဲ၊ ဟင်္သာတို့သည် လည်းကောင်း၊ စက္ကဝါက် ငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တင်ကျီးငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ယစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆက်ရက် (သာလိကာ) တို့သည် လည်းကောင်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၄၈။ ထိုရေကန်၌ နယိတပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သရက်အနံ့ရှိသော ပန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆိပ်သွားပင်တို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်ကြကုန်သည်ရှိသော် နတ်ရနံ့တို့ကို ကြိုင်လှိုင်စေကုန် လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၄၉။ ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ ကျားသစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝံ၊ ဝံပုလွေ၊ အောင်းတို့သည် လည်းကောင်း တော၌ လှည့်လည်ကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၅၀။ ရသေ့ပရိက္ခရာဝန်ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော သစ်နက်ရေ အပေါ်ရုံကို ဝတ်သော ရသေ့တို့သည် တော၌ အစဉ်တစိုက် လှည့်လည်ကြကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၅၁။ ထိုရသေ့တို့သည် သစ်နက်ရေတို့ကို ဆောင်ကုန်လျက် ရင့်ကျက်သော ပညာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ငြိမ်သက်သော ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ထိုရသေ့အားလုံးတို့သည် အာဟာရ နည်းပါးကုန်လျက်ပင် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၅၂။ ထိုအခါ၌ ရသေ့တို့၏ ပရိက္ခရာကို ယူ၍ တောသို့ သက်ဝင်ပြီးလျှင် သစ်မြစ်၊ သစ်သီးတို့ကို စားကုန်လျက် ထိုအခါ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေကြကုန်၏။

၃၅၃။ ထိုရသေ့တို့သည် ထင်းကို မခွေကြကုန်၊ သောက်ရေနှင့် ခြေဆေးရေတို့ကို မခပ်ကြကုန်၊ ရသေ့အားလုံးတို့၏ အာနုဘော်ကြောင့် အလိုလိုသာလျှင် ဆောင်အပ်ပြီး ဖြစ်ပေ၏။

၃၅၄။ ဤကျောင်း၌ ရသေ့ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ စည်းဝေးကြကုန်၏။ ထိုရသေ့အားလုံးတို့ သည် ဈာန်ရ ရသေ့များ ဖြစ်၍ မြတ်သော အကျိုးကို ရှာမှီးလျက် ရှိကုန်၏။

၃၅၅။ ခြိုးခြံသော အကျင့်ရှိကုန်သော မြတ်သော အကျင့်ရှိကုန်သော အပူနာစွာန် အကျင့်၌ တိုက်တွန်းတတ်ကုန်သော ကောင်းကင်၌ သွားလာကုန်သော ရသေ့အားလုံးတို့သည် ထိုအခါ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေကုန်၏။

၃၅၆။ တည်ကြည်၍ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသော ရသေ့တို့သည် ငါးရက်တစ်ကြိမ် စည်းဝေးကုန်၏။ အချင်းချင်း ရှိခိုး၍ အရပ်မျက်နှာသို့ ရှေးရှု ဖဲသွားကုန်၏။

၃၅၇။ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော တရားခပ်သိမ်းတို့၏ ကမ်းတစ်ဖက်ရောက် သိမြင်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ပယ်ဖျောက်လျက် ထိုအခိုက်၌ ပွင့်တော်မူပြီး ဖြစ်ပေ၏။

၃၅၈။ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းအနီး၌ တန်ခိုးကြီးသော နတ်သည် ရှိ၏။ ထိုနတ်သည် သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား (ပွင့်တော်မူကြောင်း) ကို ငါ့အား ပြောကြားလေ၏။

၃၅၉။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ဤပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။ အချင်း ရသေ့လျင်မြန်စွာ သွား၍ မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ချေလော့ဟု (ပြောကြား၏)။

၃၆၀။ ထိုအခါ ငါသည် နတ်၏ စကားကို ကြားရ၍ အလွန်ကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် သင်္ခမ်းကျောင်းကို သိုမှီး၍ တောမှ ထွက်ခဲ့၏။

၃၆၁။ ‘ပုဆိုး၌ မီးလောင်သော သူကဲ့သို့’ တစ်ည၌မျှ နေ၍ သင်္ခမ်းကျောင်းမှ ထွက်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၏။

၃၆၂။ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို အလှူခံတော် မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် သစ္စာလေးပါးတရားကို ပြတော်မူလျက် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။

၃၆၃။ ကောင်းစွာ ပွင့်သော ပဒုမုတ္တရပန်းကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိလျက် မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၃၆၄။ ငါသည် သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ပြီးလျှင် သစ်နက်ရေကို လက်ဝဲပခုံးထက်၌ တင်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူး ခဲ့၏။

၃၆၅။ မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်ဉာဏ်တော်ကြောင့် ဤလောက၌ အာသဝမရှိဘဲ နေတော်မူ၏။ ထိုဉာဏ်တော်ကို ချီးကျူးပေအံ့၊ ချီးကျူး ပြောဆိုသော ငါ၏ စကားကို နာယူကြကုန်လော့။

၃၆၆။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် သံသရာရေလျှင်ကို ဖြတ်၍ သတ္တဝါအားလုံးကို ကယ်တင်တော်မူပါပေ၏။ အရှင်ဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ ထိုသူတို့သည် တဏှာရေလျှင်ကို ကူးမြောက်ကြပါကုန်၏။

၃၆၇။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် သတ္တဝါတို့၏ ဆရာလည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ မှန်ကင်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ တံခွန်သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ယဇ်တိုင်သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ လည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ဆောက်တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ မှီခိုရာကျွန်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။

၃၆၈။ လောက၌ အကြင်မျှလောက် ဂိုဏ်းဆရာတို့ကို “လှည်းမှူးသဖွယ် ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုအပ်ပါကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် (ဂိုဏ်းဆရာတို့တွင်) အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ထိုဂိုဏ်းဆရာတို့သည်ကား အရှင်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်အတွင်း၌ ဝင်ကြရပါ ကုန်၏။

၃၆၉။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်ဖြင့် များစွာသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူပါပေ၏။ (သတ္တဝါအားလုံးတို့သည်) အရှင်ဘုရားအား ဖူးမြင်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုကြရပါကုန်လတ္တံ့။

၃၇၀။ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား လောက၌ ဤနံ့သာမျိုး အားလုံးတို့သည် ကြိုင်လှိုင် လျက် ရှိပါကုန်၏။ ကောင်းမှုစိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား အရှင် ဘုရား၏ အနံ့နှင့် တူသော ရနံ့သည် မရှိပါ။

၃၇၁။ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် တိရစ္ဆာန်ဘဝကို လည်းကောင်း၊ ငရဲကိုလည်းကောင်း လွတ်စေတော်မူပါလော့။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ငြိမ်သက်သော အကြောင်းတရားတို့ ပြုပြင်ခြင်း ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို ဟောကြားတော်မူပါ (ဟု လျှောက်၏)။

၃၇၂။ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းတို့ကို အလှူခံတော်မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း သံဃာ (အလယ်) ၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ ဤဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

၃၇၃။ အကြင်သူသည် ငါဘုရား၏ ဉာဏ်တော်ကို ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ပူဇော်၏။ ထိုသူ့ကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူအံ့၊ မိန့်ကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာယူကြကုန်လော့။

၃၇၄။ ဤသူသည် ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ အကြိမ်တစ်ထောင် တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဟု ဟောတော်မူ၏)။

၃၇၅။ ငါသည် လာဘ်ကောင်း၊ လာဘ်မြတ်ကို ရသူ ဖြစ်ပေ၏။ ကောင်းသော အကျင့် ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို အားရနှစ်သက်စေ၍ အာသဝတရား အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိလျက် အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၃၇၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၇၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၇၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥဒေနမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ဥဒေနတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

လေးဆယ့်တစ်ခုမြောက် မေတ္တေယျဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၂ - ဘဒ္ဒါလိဝဂ် ===

၁ - ဘဒ္ဒါလိထွေရအပဒါန်

၁။ မြင့်မြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော လောကတွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်၍ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော သုမေဓာမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာကို အလိုရှိတော် မူသည်ဖြစ်၍ ဟိမဝန္တာသို့ ကြွတော်မူ၏။

၂။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွား သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည် ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်ရောက်တော်မူပြီးလျှင် တင်ပလွင်ဖွဲ့ခွေ နေထိုင်တော်မူ၏။

၃။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွား သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည် သမာပတ် ဝင်စားလျက် ခုနစ်နေ့၊ ခုနစ်ည၌တို့ပတ်လုံး ထိုင်နေတော်မူ၏။

၄။ ငါသည် ရသေ့ ပရိက္ခရာဝန်ကို ယူ၍ တောသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ထိုလောက၌ ဩဃကို လွန်မြောက်တော်မူသော အာသဝေါ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရပေ၏။

၅။ ထိုအခါ တံမြက်စည်းကို ယူ၍ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တံမြက်လှည်းပြီးလျှင် တိုင်လေးတိုင်ကို စိုက်ထူ၍ မဏ္ဍပ်ကို ဆောက်လုပ်ခဲ့၏။

၆။ ငါသည် အင်ကြင်းပန်းကို ယူဆောင်၍ မဏ္ဍပ်ကို မိုးခွဲ၏။ ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၏။

၇။ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော မြေကြီးအထုနှင့်တူသော ပညာရှိတော်မူသော အကြင် မြတ်စွာဘုရားကို သုမေဓာဟူ၍ ဆိုကြကုန်၏။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်) ရဟန်းသံဃာ (အလယ်)၌ ထိုင်နေ တော်မူပြီးလျှင် ဤဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

၈။ စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် “ဧကန်မုချ တရားဟောတော်မူ၏” ဟု မြတ်စွာ ဘုရား၏ စကား (အသံ) တော်ကို သိသဖြင့် နတ်အားလုံးတို့ စုဝေးကြကုန်၏။

၉။ ပေးလှူဖွယ်ပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည် နတ်အပေါင်း (အလယ်) ၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ ဤဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

၁၀။ အကြင်သူသည် အင်ကြင်းပန်းဖြင့် မိုးအပ်သော မဏ္ဍပ်ကို ငါ့အား ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆောင်းမိုးပေ၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူအံ့၊ မိန့်ကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာယူကြကုန်လော့ -

၁၁။ (ဤသူသည်) နတ်ဖြစ် သော် လည်းကောင်း၊ လူဖြစ် သော်လည်းကောင်း ရွှေအဆင်း ရှိသူ ဖြစ် လတ္တံ့ ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာများသူ ဖြစ်၍ ကာမဂုဏ်ကို ခံစားရသူ ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၂-၁၃။ အလုံးစုံ တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော ခါးကြိုးရှိကုန်သော၊ ရွှေတန်ဆာတို့ ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော ၊ မှိန်းနှင့် ချွန်းကို လက်စွဲသော ဆင်စီးသူရဲတို့ တက်စီးအပ်ကုန်သော မာတင် ဆင်ပေါင်း ခြောက်သောင်းတို့သည် ည၌ရောနေပါ ခစားခြင်းငှါ ဤသူ့ထံသို့ လာရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဤသူသည် ထိုဆင်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် မွေ့လျော်ရလတ္တံ့။

၁၄-၁၅။ အလုံးစုံ တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော ၊ အမျိုးအားဖြင့် အာဇာနည်မျိုး ဖြစ်ကုန်သော ၊ လျင်မြန်စွာ ဝန်ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော ၊ သက်တင်ရေးနှင့်တူသော လေးကို ဆောင်

ကုန်သော မြင်းစီးသူရဲတို့သည် တက်စီးအပ်ကုန်သော သိန္ဓောမြင်းပေါင်း ခြောက်သောင်းတို့သည် ဤသူကို အမြဲ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆-၁၇။ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော ၊ ကျားသစ်ရေ၊ ကျားရေတို့ဖြင့် ကျက်အပ်ကုန်သော ၊ မြိမြိစွာ ဖွဲ့ချည်အပ်ကုန်သော ၊ စိုက်ထူထားသော အလံ ရှိကုန်သော ၊ လေးကို လက်စွဲကုန်သော ၊ ချပ်မိန်ညိုဝတ်ဆင်သည့် ရထားစီးသူရဲတို့သည် တက်စီးအပ်ကုန်သော ရထား ခြောက်သောင်းတို့သည် ဤသူ့ကို အမြဲ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၈။ အကြွင်းမဲ့ ပြည့်စုံကုန်သော ခြောက်သောင်းသော ရွာတို့သည် လည်းကောင်း၊ များသော ဥစ္စာ စပါး ရှိကုန်သော၊ အလုံးစုံ အလွန်ကြွယ်ဝကုန်သော ရွာပေါင်း ခြောက်သောင်းတို့သည် လည်းကောင်း အခါခပ်သိမ်း ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၉။ ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်၊ ခြေလျင်တပ်ဟူသော အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်တပ်တို့သည် ဤသူ့ကို အမြဲ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၀။ ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ စကြဝတေးမင်းလည်း အကြိမ်တစ်ထောင်တိုင်တိုင် ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၁။ အကြိမ်သုံးရာတို့တိုင်တိုင် နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ် မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၂၂။ ကမ္ဘာ သုံးသောင်းထက်၌ သြက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၂၃။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံ သားတော် ဖြစ်၍ အာသဝတရား အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝမရှိဘဲ နေရလတ္တံ့။ (ဟု ဟောတော်မူ ၏)။

၂၄။ ငါသည် ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ခဲ့ရ၏။ ဤအခါမှစ၍ အမြိုက် နိဗ္ဗာန်ကို ရှာဖွေခဲ့၏။

၂၅။ ငါသည် သာသနာကို အကြံကြောင့် သိ၏။ ထိုသို့ သိရခြင်းသည် ငါ့အား အရတော်ပေစွာ ငါသည် ကောင်းစွာ ရအပ်ပေ၏။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၆။ ယောက်ျားအာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ယောက်ျား မြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ အရှင်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်ကို ချီးကျူး ခဲ့ခြင်းကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပါ၏။

၂၇။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူအဖြစ်၊ နတ်အဖြစ်ဟူသမျှ အားလုံးတို့၌ ချမ်းသာသူ ဖြစ်ရပေ၏။ (ဤအကျိုးသည်) ဉာဏ်တော်ကို ချီးကျူးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ငါ၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၈။ ဤဘဝသည် နောက်ဆုံးပေတည်း။ ငါ့အား နောက်ဆုံးဘဝသည် ဖြစ်ပေ၏။ ‘ဆင်ပြောင်ကြီး သည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၂၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ 'ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့' ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၃၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၁။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဘဒ္ဒါလိမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဘဒ္ဒါလိထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၂ - ဘဒ္ဒါလိဝဂ် ===

၂ - ဧကဆတ္တိယထေရ်အပဒါန်

၃၂။ စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်း၌ ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်၏၊ (ထိုကျောင်း၌) အလွန်စင်ကြယ်သော သဲဖြင့် ပြုမိ၏၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ကောင်းစွာ ပြုလုပ် ဖန်ဆင်းအပ်၏။

၃၃။ မြစ်ငယ်သည် တိမ်သော ကမ်းရှိ၏၊ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းရှိသည် ဖြစ်၍ စိတ်နှလုံးကို မွေ့လျော်စေနိုင်ပေ၏၊ ငါး၊ လိပ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ မိကျောင်းတို့ မှီဝဲနေထိုင်ရာ ဖြစ်ပေ၏။

၃၄။ ဝံ၊ ကျားသစ်၊ ဥဒေါင်း၊ ကရဝိက်၊ သာလိကာတို့သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်လျက် အခါခပ်သိမ်း တွန်မြူးကြကုန်၏။

၃၅။ သာယာစွာ တွန်မြည်လေ့ရှိသော ဥဩတို့သည် လည်းကောင်း၊ ချိုမြိန်သော အသံ ရှိကုန်သော ဟင်္သာတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသတ္တဝါတို့သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်လျက် ထိုအရပ်၌ အလွန် တွန်မြူးကြကုန်၏။

၃၆။ ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ ဝက်၊ ဝက်ဝံ၊ ဝံပုလွေ၊ အောင်းတို့သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်လျက် တောင်ချောက်၌ မြည်ကြကုန်၏။

၃၇။ ဧဏီမည်သော သားကောင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သမင်ဆီးဆောက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မြေခွေးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝက်တို့သည် လည်းကောင်း များပြားသော သတ္တဝါတို့သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်လျက် တောင်ချောက်၌ မြည်ကြကုန်၏။

၃၈။ ငှက်ပင်၊ စံကားပင်၊ သခွတ်ပင်၊ ရေဥနှံပင်၊ စစ်ကြီးပင်၊ သော်ကပင်တို့သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၃၉။ မှန်ကူပင်၊ စံပယ်ကြီးပင်၊ မိုးစွေပင်၊ လိပ်ဆူးရွှေပင်၊ မဟာလှေကားပင်တို့သည်လည်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေလျက် ပွင့်ကြကုန်၏။

၄၀။ ဤအရပ်၌ ကံ့ကော်ပင်, အင်ကြင်းပင်, ထင်းရှူးပင်, ကြာပုဏ္ဏရိက်ပင်တို့သည် ပွင့်ကုန်သည် ရှိသော် နတ်ရန်တို့ကို ကြိုင်လှိုင်စေကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၄၁။ ဤအရပ်၌ ဖောက်ကြို့ (ထောက်ကြို့) ပင်, ပိတောက်ပင်, ရှားစောင်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သာလ (အင်ကြင်း) ပင်, ဥပါသကာပင်တို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်ကုန်သည်ရှိသော် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၄၂။ သရက်ပင်, သပြေပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပြည့်စင်ပင်, တမာပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကြောင်လျှာပင်တို့သည် လည်းကောင်း နတ်ရန်တို့ ကြိုင်လှိုင်စေကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၄၃။ ဤအရပ်၌ သော်ကပင်, သီးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တောင်၌ ပေါက်သော ပန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်ကုန်သည်ရှိသော် နတ်ရန်တို့ ကြိုင်လှိုင်စေကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၄၄။ ထိမ်ပင်, ငှက်ပျောပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော ရသေ့စား ပဲပင်တို့သည် လည်းကောင်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်လျက် အမြဲမပြတ် အသီးသီးလျက် ရှိကုန်၏။

၄၅။ သဖန်ခါးပင်, သျှိသျှားပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သရက်ပင်, သပြေပင်, သစ်ဆိမ့် ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆီးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ချေးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥသျှစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းအနီး၌ အသီးသီးလျက် ရှိကုန်၏။

၄၆။ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၏ အနီး၌ လေးထောင့်ကန်သည် ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိသည် ဖြစ်၍ စိတ်နှလုံးကို မွေ့လျော်စေနိုင်၏။ မျောက်လှေကူးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဒုမ္မာကြာ, ဥပုလကြာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိ၏။

၄၇။ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းအနီး၌ အချို့သော ပဒုမ္မာကြာတို့သည် ဖူးငုံလျက် ရှိကုန်၏။ အချို့သော ကြာတို့သည် ဝတ်ဆံစွင့်စွင့် ပွင့်လျက် ရှိကုန်၏။ အချို့သောကြာတို့သည် အရွက်ကြွေကျ ကြာခွက်မှု ရှိကုန်လျက် ပွင့်ကြကုန်၏။

၄၈။ ငါးဖယ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးတန်, ငါးပတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါးရံ, ငါးကြင်းတို့သည် လည်းကောင်း ကြည်လင်သော ရေ၌ လှည့်လည်ကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၄၉။ နယိတပင်, သရက်နံ့ရှိသော ပန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကမ်းနား၌ ပေါက်ရောက်ကုန်သော ဆပ်သွားပင်တို့သည် လည်းကောင်း နတ်ရန်တို့ ကြိုင်လှိုင်စေလျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၅၀။ ပျားရည်သည် ကြာစွယ်မှ ယိုစီးလျက် ရှိ၏။ ကြာရင်းတို့မှ နို့ထောပတ်နှင့် တူသော အရည်သည် ယိုစီးလျက် ရှိ၏။ နတ်ရန်တို့ ကြိုင်လှိုင်စေလျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၅၁။ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း (အနီး) ၌ တင့်တယ်လှပသော သဲတို့သည် ရောပြွမ်းလျက် ရှိကုန်၏။ ရေကို မှီသော ပန်းပင်ငယ်တို့သည် ပွင့်ကုန်သည်ရှိသော် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေလျက် ဖြစ်ထွန်းကုန်၏။

၅၂။ ရသေ့ပရိက္ခရာဝန်တို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော သစ်နက်ရေအပေါ်ရုံကို ဝတ်ကုန်သော လျှော်တေ သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သော ရသေ့အားလုံးတို့သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ်စေကုန်၏။

၅၃။ ထမ်းပိုးတစ်ပြန်မျှသာ ကြည့်ရှုကုန်သော ရင့်ကျက်သော ပညာရှိကုန်သော ငြိမ်သက်သော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော ရသေ့တို့သည် ကာမစည်းစိမ်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိဘဲ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေကြ ကုန်၏။

၅၄။ ပေါက်ရောက်သော လက်ကတီးမွေး (ချိုင်းမွေး) ရှိကုန်သော ၊ ရှည်သော လက်သည်း၊ ခြေသည်း၊ မုတ်ဆိတ်၊ ကြင်စွယ်မွေးရှိကုန်သော ၊ သွားချေးကပ်သော သွားရှိကုန်သော ၊ ဦးခေါင်း၌ မြူ ရှိကုန်သော ၊ အညစ်အကြေးကို ဆောင်ကုန်သော ရသေ့အားလုံးတို့သည် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း၌ နေကြကုန်၏။

၅၅။ ထိုရသေ့တို့သည် အဘိညာဉ်၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ကောင်းကင်၌ လှည့်လည် သွားလာကုန်၏။ ထိုရသေ့တို့သည် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ကုန်လျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တင့်တယ် စေကုန်၏။

၅၆။ ထိုအခါ၌ (ငါသည်) ထိုတပည့်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍ တော၌ နေ၏။ အခါခပ်သိမ်း စွာန်ဝင်စားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ နေ့၊ ည၌ကို မသိချေ။

၅၇။ ထိုအခါ၌ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွား အတ္ထဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးလျက် ပွင့် တော်မူ၏။

၅၈။ ထိုအခါ၌ တပည့်တစ်ဦးသည် ဗေဒင်သုံးပုံတွင် ဆဋ္ဌင်္ဂမည်သော လက္ခဏာကျမ်းကို သင်လို သည် ဖြစ်၍ သာလျှင် ငါ၏ အထံသို့ ရောက်လာ၏။

၅၉။ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလျက် ရှိ၏။ သစ္စာလေးပါးကို ပြတော်မူလျက် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဟောကြားတော်မူပေ၏ (ဟု ငါ့အား ပြောဆို ၏)။

၆၀။ ငါသည် နှစ်သက်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍ ထူးခြားသော တရားအပေါင်းကို အလိုရှိ သည် ဖြစ်၍ သင်္ခမ်းကျောင်းမှ ထွက်ပြီးလျှင် ဤစကားကို ပြောဆို၏။

၆၁။ လောက၌ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။ လာကြကုန်လော့၊ ငါတို့အားလုံးတို့သည် မြတ်စွာဘုရား အထံတော် သို့ သွားကြကုန်အံ့။

၆၂။ ဆုံးမခြင်းကို လိုက်နာကုန်သော သူတော်ကောင်းတရား၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ကုန် သော မြတ်သော အကျိုးကို ရှာမှီးကုန်သော ထိုတပည့်တို့သည် “ကောင်းပါပြီ” ဟု ဝန်ခံကြကုန်၏။

၆၃။ ထိုအခါ ရသေ့ ပရိက္ခရာဝန်ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော သစ်နက်ရေ အပေါ်ရုံကို ဝတ်ကုန်သော ထိုတပည့် (ရသေ့) တို့သည် မြတ်သော အကျိုးကို ရှာမှီးလိုကုန်သည်ဖြစ်၍ တောမှ ထွက်ကြကုန်၏။

၆၄။ ထိုအခါ၌ အခြံအရံ များပြားတော်မူသော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် သစ္စာလေးပါးကို ပြတော်မူလျက် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။

၆၅။ ငါသည် ထီးဖြူကို ယူ၍ ဘုရားမြတ်အား ဆောင်းမိုး၏။ ငါသည် တစ်ရက်မျှ ဆောင်းမိုးပြီးလျှင် ဘုရားမြတ်အား ရှိခိုးခဲ့၏။

၆၆။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာ (အလယ်) ၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ ဤဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏ -

၆၇။ အကြင်သူသည် ငါဘုရားအား ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ထီးကို ဆောင်းမိုးပေ၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူအံ့၊ မိန့်ကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာကြကုန်လော့။

၆၈။ နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် လူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း ဖြစ်သော ဤသူအား ထီးသည် အခါခပ်သိမ်း ဆောင်းမိုးလတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ထီးလျှံခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၆၉။ ဤသူသည် ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ် ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့။ အကြိမ် တစ်ထောင်တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၇၀။ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်မင်းအဖြစ်ကိုလည်း ပြုရလတ္တံ့၊ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ် မင်း အဖြစ်ကိုကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၇၁။ ကမ္ဘာတစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်၍ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးလျက် ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၇၂။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော် ဖြစ်၍ အာသဝ အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိ၍ အာသဝမရှိဘဲ နေရလတ္တံ့ (ဟု ဟောတော်မူ၏)။

၇၃။ ငါသည် အကြင်အခါမှ (စ၍) မြတ်စွာဘုရားအား ထီးကို ဆောင်းမိုးမှုကို ပြုခဲ့၏၊ ဤအတွင်း၌ ထီးဖြူ မဆောင်းဖူးသည်ကို မသိရပေ။

၇၄။ ငါ၏ ဤဘဝသည်ကား အဆုံးစွန်သော ဘဝတည်း၊ ငါ့အား နောက်ဆုံးဘဝ ဖြစ်ပေ၏၊ ယခု အခါလည်း ထီးဆောင်းခံခြင်းသည် အခါခပ်သိမ်း ဖြစ်၏။

၇၅။ အတ္ထဒသီမြတ်စွာဘုရားအား ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ခဲ့သော ငါ၏ ကံသည် အံ့ဩဖွယ်ရှိပေစွ၊ အာသဝတရားအားလုံးကုန်ပြီ၊ ယခု ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်းသည် မရှိတော့ပြီ။

၇၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝတရား မရှိဘဲ နေရပေ၏။

၇၇။ စင်စစ် ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၇၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကဆတ္တိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဧကဆတ္တိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၂ - ဘဒ္ဒါလိဝဂ် ===

၃ - တိဏသုလကဆာဒနိယထေရအပဒါန်

၇၉။ ထိုအခါ ငါသည် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်းကို စဉ်းစား ဆင်ခြင်ခဲ့၏။ တစ်ယောက်တည်း တောထွက်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏။

၈၀။ ငါသည် အစဉ်အတိုင်း လှည့်လည်သည်ရှိသော် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းသို့ ရောက်၏။ ထိုဂင်္ဂါမြစ် ကမ်း၌ မြင့်မောက်လျက်ရှိသော မြေကြီးကို တွေ့မြင်ရပေ၏။

၈၁။ ထိုနေရာ၌ သင်္ခမ်းကျောင်းကို ဖန်ဆင်း၍ ငါသည် ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌ပင် နေ၏။ ကောင်းစွာ ပြုလုပ်အပ်သော ငါ၏ စင်္ကြံသည် အမျိုးမျိုးသော ငှက်အပေါင်းတို့နှင့် စပ်ယှဉ် လျက် ရှိ၏။

၈၂။ (ငှက်တို့သည်) ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိဘဲ ငါ့ထံသို့လည်း ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်သော အသံကိုလည်း တွန်ကျူးကြကုန်၏။ ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်း၌ ထိုငှက်တို့နှင့် အတူတကွ မွေ့လျော်ပျော်ရွှင်စွာ နေ၏။

၈၃။ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းအနီး၌ အခြေလေးချောင်းဖြင့် သွားတတ်သော ခြင်္သေ့သည် ရှိ၏။ ထိုခြင်္သေ့သည် နေရာမှ ထွက်၍ 'မိုးကြိုးသံကဲ့သို့' ဟိန်းဟောက်လေ၏။

၈၄။ ခြင်္သေ့ ဟိန်းဟောက်သည်ရှိသော် ငါ့အား ရွှင်လန်းခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။ ငါသည် ခြင်္သေ့ကို ရှာဖွေသည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရပေ၏။

၈၅။ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူ၍ လောက၏ အမြတ်ဆုံး ရှေ့သွားဖြစ်တော်မူသော တိဏသုလကဆာဒနိယထေရအပဒါန်ကို ဖူးမြင်ရ၍ ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်ပျသော စိတ်ဖြင့် ကံ့ကော်ဝတ်ဆံကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၈၆။ 'တက်လာသော နေမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ထွန်းတောက်တင့်တယ် သောက်ရှူးကြယ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း' မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့၏။

၈၇။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အရှင်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်ဖြင့် နတ်နှင့်တကွသော ဤလောကကို လွတ်မြောက် စေတော်မူပါပေ၏။ (ထိုသူတို့သည်) အရှင်ဘုရားအား နှစ်သက်စေကုန်၍ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ လွတ်မြောက်ကြပါကုန်၏။

၈၈။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား (ထိုသူတို့သည်) တရားအားလုံးကို သိမြင်လေ့ရှိသော ဘုရားရှင်တို့ကို မဖူးမြင်ရခြင်းကြောင့် ရာဂ, ဒေါသတို့ တွေ့ထိ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ အဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်ပါကုန်၏။

၈၉။ လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (ထိုသူတို့သည်) အရှင်ဘုရားအား ဖူးမြင်ရခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဘဝအားလုံးမှ လွတ်မြောက်ကြပါကုန်၏။ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပါကုန်၏။

၉၀။ အကြင်အခါ၌ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူကုန်သော အလင်းရောင်ကို ပြုတော်မူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်၏။ ထိုဘုရားရှင်တို့သည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေကုန်၍ အလင်းရောင်ကို ပြတော်မူကြပါကုန်၏။

၉၁။ လောက၏ အမြတ်ဆုံး ရှေ့သွားဖြစ်တော်မူသော တိဏသုလကဆာဒနိယထေရအပဒါန်ကို ချီးကျူး (လျှောက်ထား) ပြီးလျှင် နှစ်သက်ရွှင်ပျသော စိတ်ဖြင့် ကြက်ရုန်းပန်းကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၉၂။ တိဿမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ မိမိနေရာ၌ ထိုင်နေလျက် ဤဆိုမည့် ဝါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

၉၃။ အကြင်သူသည် ငါ့အား ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ပန်းတို့ကို ဖုံးလွှမ်းပူဇော်၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားပေအံ့၊ မိန့်ကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာယူကြကုန်လော့။

၉၄။ ထိုသူသည် နှစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ ခုနစ်ဆယ့်ငါးကြိမ် တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၉၅။ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။ ထိုကံ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပန်းပူဇော်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊

၉၆။ ဤသူသည် ဦးခေါင်းလျော် ရေချိုးပြီး၍လည်း ပန်းပန်ခြင်းကို အလိုရှိလတ်သော် ကောင်းမှု ကံနှင့် ယှဉ်သော ပန်းသည် ရှေ့၌ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့။

၉၇။ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် အကြင် အကြင်ဝတ္ထုကို အလိုရှိအံ့၊ ထိုထိုဝတ္ထုသည် (သူ့အား) ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့၊ (ထိုသူသည်) စိတ်အကြံကို ပြည့်စုံစေ၍ အာသဝမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရလတ္တံ့ (ဟု ဟောတော်မူ၏)။

တစ်ဆယ့်ရှစ်ခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၉၈။ ငါသည် ဆင်ခြင်မှု “ပညာ”， အောက်မေ့မှု “သတိ” နှင့် ပြည့်စုံလျက် တစ်ခုတည်းသော နေရာ၌ ထိုင်၍ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေပြီးလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၉၉။ ငါသည် စကြိုသွားသော် လည်းကောင်း၊ လျောင်းသော် လည်းကောင်း၊ ထိုင်သော် လည်း ကောင်း၊ ထို့ပြင် ရပ်သော် လည်းကောင်း ဘုရားမြတ်ကို အခါခပ်သိမ်း အောက်မေ့၍ နေထိုင်၏။

၁၀၀။ သင်္ကန်း၌ လည်းကောင်း၊ ဆွမ်း၌ လည်းကောင်း၊ ဆေးပစ္စည်း၌ လည်းကောင်း၊ ကျောင်း အိပ်ရာနေရာ၌ လည်းကောင်း ထိုပစ္စည်းလေးပါး၌ ငါ့အား ယုတ်လျော့ခြင်း မရှိချေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်း သည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၁။ ယခုအခါ ထိုငါသည် သေခြင်း မရှိ၍ ငြိမ်သက်သော အမြတ်ဆုံး အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပေပြီ၊ အာသဝတရား အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိ၍ အာသဝ မရှိဘဲ နေရပေ၏။

၁၀၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၁၀၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၁၀၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၀၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိဏသူလကဆာဒနိယမထေရ်သည် ဤဝါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် တိဏသူလကဆာဒနိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၂ - ဘဒ္ဒါလိဝဂ် ===

၄ - မဓုမံသဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁၀၆။ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့၌ ဝက်သားသည် (ဝက်သတ်သမား) ဖြစ်ခဲ့၏။ အဖျဉ်း၊ အဆုတ်၊ အသားကို ချက်၍ ကောင်းမြတ်သော အသား၌ သွန်းလောင်း၏။

၁၀၇။ ငါသည် (သံဃာ) အစည်းအဝေးသို့ သွား၍ သပိတ်တစ်လုံးကို ယူခဲ့၏။ ငါသည် ထိုသပိတ်ကို ပြည့်စေ၍ ရဟန်းသံဃာအား ပေးလှူခဲ့၏။

၁၀၈။ ထိုအခါ ဤအစည်းအဝေး၌ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော ရဟန်းသည် “ဤကောင်းမြတ်သော အသားဖြင့် ပြည့်သော သပိတ်ကို လှူခြင်းကြောင့် ပြန့်ပြောသော ချမ်းသာကို ရစေသော” ဟု ငါ့ကို ဆုပေးလေ၏။

၁၀၉။ စည်းစိမ်နှစ်မျိုးတို့ကို သုံးဆောင်ခံစားပြီးလျှင် ဖြူစင်သော အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ အဆုံးစွန်သော ဘဝဖြစ်လတ်သော် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေနိုင်လတ္တံ့။

၁၁၀။ ငါသည် အလှူ၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ (အလိုရှိတိုင်း) စား၍ လည်းကောင်း၊ သောက်၍ လည်းကောင်း ပြန့်ပြောသော ချမ်းသာကို ရရှိပေ၏။

၁၁၁။ မဏ္ဍပ်၌ဖြစ်စေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ဖြစ်စေ ရှေးကံကို အမှတ်ရပေ၏။ ထိုခဏ၌ ငါ့အတွက် ထမင်း၊ အဖျော်မိုးသည် ရွာသွန်းလေ၏။

၁၁၂။ ဤဘဝသည် ငါ၏ နောက်ဆုံး ဘဝတည်း။ အဆုံးစွန်သောဘဝ ဖြစ်ပေ၏။ ဤ နောက်ဆုံးဘဝ၌လည်း ထမင်း၊ အဖျော်သည် ငါ့အတွက် အခါခပ်သိမ်း ရွာသွန်းလျက် ရှိပေ၏။

၁၁၃။ ငါသည် ထိုကောင်းမြတ်သော အသားအလှူကြောင့်ပင်လျှင် ဘဝအမျိုးမျိုး၌ ကျင် လည်ပြီး၍ အာသဝတရား အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိ၍ အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၁၁၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ အလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောင်းမြတ်သော အသားကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၁၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၁၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၁၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဓုမံသဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် မဓုမံသဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၂ - ဘဒ္ဒါလိဝဂ် ===

၅ - နာဂပလ္လဝတ္ထေရအပဒါန်

၁၁၈။ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့ မင်းဥယျာဉ်၌ နေခဲ့၏။ ထိုအခါ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း အနီး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုင်နေတော်မူ၏။

၁၁၉။ ငါသည် ကံ့ကော်ညွန့်ကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။ ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၁၂၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကံ့ကော်ညွန့်ကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၁၂၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၂၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နာဂပလ္လဝမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် နာဂပလ္လဝတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၂ - ဘဒ္ဒါလိဝဂ် ===

၆ - ဧကဒိပိယတ္ထေရအပဒါန်

၁၂၄။ လောက၏ ရှေ့သွား သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည် ရှိသော် နတ်နှင့် တကွသော လူအားလုံးတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ကြကုန်၏။

၁၂၅။ လောကရှေ့သွား သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား (အလောင်းတော်)ကို နံ့သာထင်းပုံထက်သို့ တင်အပ် ပြီးသည်ရှိသော် မိမိတို့ အားစွမ်းအလျောက် မြတ်စွာဘုရား၏ နံ့သာထင်းပုံကို ပူဇော်ကြကုန်၏။

၁၂၆။ ငါသည် နံ့သာထင်းပုံ၏ အနီး၌ ဆီမီးကို ညှိထွန်းပူဇော်ခဲ့၏။ နေထွက်သည်တိုင် အောင်ပင် ငါ၏ ဆီမီးသည် တောက်ပလျက် ရှိလေ၏။

၁၂၇။ ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ခဲ့သော ထိုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ငါသည် လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်သည်ရှိသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၁၂၈။ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ဗိမာန်သည် “ဧကဒိပိဗိမာန်” ဟု ထင်ရှား၏။ ငါ၏ ဗိမာန်၌ ဆီမီးတစ်သိန်းတို့သည် တောက်ပကုန်၏။

၁၂၉။ ငါ၏ ကိုယ်သည် အခါခပ်သိမ်း ‘တက်လာသော နေမင်းကဲ့သို့’ ထွန်းတောက်ပ၏။ ကိုယ်၏ အရောင်တို့ဖြင့် ငါ့အား အလင်းရောင်သည် အခါခပ်သိမ်း ဖြစ်၏။

၁၃၀။ နံရံတစ်ဖက်ကို လည်းကောင်း၊ ကျောက်တောင်တစ်ဖက်ကို လည်းကောင်း၊ တောင်ကို လည်းကောင်း ကျော်လွန်၍ ငါသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူဇနာတစ်ရာ တိုင်အောင် မျက်စိဖြင့် မြင်ရ၏။

၁၃၁။ ငါသည် ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်လည်း နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ခဲ့ရ၏။ သုံးဆယ့်တစ်ကြိမ် တိုင်အောင်လည်း နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရပေ၏။

၁၃၂။ ငါသည် နှစ်ဆယ့်ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၁၃၃။ နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ အမိဝမ်း၌ ဖြစ်လေ၏။ အမိဝမ်း၌ ဖြစ်ရသော်လည်း ငါ၏ မျက်စိသည် မှိတ်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

၁၃၄။ ငါသည် မွေးဖွား၍ လေးနှစ်မျှ ရှိလတ်သော် ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြုခဲ့၏။ လခွဲသို့ မရောက်မီ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့ပေ၏။

၁၃၅။ ငါသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို စင်ကြယ်စေခဲ့၏။ ဘဝအားလုံးကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ကိလေသာ အားလုံးတို့ကို ဖြတ်တောက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးတစ်တိုင် လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၃၆။ နံရံတစ်ဖက်ကို လည်းကောင်း၊ ကျောက်တောင်တစ်ဖက်ကို လည်းကောင်း၊ တောင်သက် သက်ကို လည်းကောင်း ကျော်လွန်၍ မြင်ရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးတစ်တိုင် လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၃၇။ ငါ့အား မညီညွတ်သော အရာတို့သည် ညီညွတ်လျက် ရှိကုန်၏။ အမှိုက်တိုက်သည် ငါ့အား မရှိချေ။ ငါသည် အမှိုက်မှောင်ကို မမြင်ချေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးတစ်တိုင်ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၃၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဆီမီးကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးတစ်တိုင်လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၃၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၁၄၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၄၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကဒီပိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဧကဒီပိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၂ - ဘဒ္ဒါလိဝဂ် ===

၇ - ဥစ္ဆင်္ဂပုပ္ဖိယထေရာအပဒါန်

၁၄၂။ အကြင်အခါ၌ (ငါသည်) ဗန္ဓုမတီမြို့၌ ပန်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) ခါးပိုက်ကို ပြည့်စေလျက် ဈေးအတွင်းသို့ သွားခဲ့၏။

၁၄၃။ ထိုအခါ၌ လောက၏ ရှေ့သွားဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် ကြီးစွာသော အာနုဘော်ဖြင့် ထွက်တော်မူ၏။

၁၄၄။ လောက၏ မီးရှူးတန်ဆောင်ဖြစ်သော လောကကို ကယ်တင်တော်မူသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ ခါးပိုက်မှ ပန်းကို ယူပြီးလျှင် ဘုရားမြတ်ကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၄၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၄၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၁၄၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၄၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥစ္ဆင်္ဂပုပ္ဖိယထေရာသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဥစ္ဆင်္ဂပုပ္ဖိယထေရာအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၂ - ဘဒ္ဒါလိဝဂ် ===

၈ - ယာဂုဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁၄၉။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ခရီးလမ်း စားနပ်ရိက္ခာကို ယူ၍ ရွာငယ်သို့သွား၏။ ရေပြည့်သော မြစ်ငယ်ကို တွေ့မြင်၍ သံဃာ့အရံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၁၅၀။ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းရှိကုန်သော တောကျောင်းနေ ဓူတင်ဆောင် ဈာန်ရဖြစ်သော ထိုပညာရှိ ရဟန်းတို့သည် သံဃာ့အရံ၌ နေကုန်၏။

၁၅၁။ ကိလေသာမှ ကောင်းစွာ လွတ်ကုန်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော ထိုရဟန်းတို့၏ ဆွမ်းခံရာ လမ်းခရီးသည် ပြတ်တောက်လျက် ရှိ၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် မြစ်၏ ပိတ်ဆို့လျက် ရှိခြင်းကြောင့်သာလျှင် ဆွမ်းခံ မသွားကြကုန်။

၁၅၂။ ငါသည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိလျက် နှစ်သက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် ငါ၏ ဆန်ကို ယူ၍ ယာဂုအလှူကို လှူဒါန်း၏။

၁၅၃။ ငါသည် ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်ဖြင့် ရဟန်းငါးပါးတို့အား ယာဂုကို ပေးလှူခဲ့ခြင်းကြောင့် မိမိကောင်းမှုကို အားရနှစ်သက်လျက် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၁၅၄။ တာဝတိံသာနတ် အပေါင်း၌ ငါ့အား ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော ဗိမာန်သည် ဖြစ်လေ၏။ ငါသည် နတ်သမီးအပေါင်းတို့နှင့် တကွဖြစ်၍ ဗိမာန်မြတ်၌ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မွေ့လျော်ရပေ၏။

၁၅၅။ သုံးဆယ့်သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ သိကြားနတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။ အကြိမ်သုံးဆယ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရပေ၏။

၁၅၆။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ ငါသည် လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်၌ ကိုယ်တိုင် ခံစားပြီး၍-

၁၅၇။ အဆုံးစွန်သော ဘဝသို့ ရောက်သည်ရှိသော် ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြု၏။ ဆံချသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ငါသည် အလုံးစုံသော တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိ၏။

၁၅၈။ ခန္ဓာကိုယ်ကို ကုန်ခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပျက်ခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း သုံးသပ်သည်ရှိသော် သိက္ခာပုဒ် မယူမီပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၁၅၉။ ငါသည် အလှူမြတ်ကို ကောင်းစွာ လှူအပ်ပြီ၊ ကုန်သွယ်မှုကို ကောင်းစွာ ယှဉ်စေအပ်ပြီ၊ ငါသည် ထိုယာဂု အလှူကြောင့်သာလျှင် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၁၆၀။ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ဖျားနာခြင်း၊ ကိုယ်ပူပန်ခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်း ဖြစ်ဖူးသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ယာဂုလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆၁။ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော အမြတ်ဆုံး ရတနာသုံးပါး၌ သံဃာတော်အား ယာဂုကို ပေးလှူခြင်းကြောင့် အကျိုးထူး ငါးပါးတို့ကို ခံစားရပေ၏။ ပူဇော်ခြင်းသည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ။

၁၆၂။ ငါ့အား အနာရောဂါ ကင်းခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အဆင်းလှခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ လျင်မြန်စွာ တရားကို ဆင်ခြင်နိုင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ထမင်း၊ အဖျော်ကို ရလွယ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ငါးခုမြောက်သော အသက်ရှည်ခြင်းသည်လည်းကောင်း ဖြစ် လေ၏။

၁၆၃။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေလျက် သံဃာအား ယာဂုကို ပေးလှူငြားအံ့၊ ထိုပညာရှိသည် ဤငါးပါးသော အရာတို့ကို ခံယူရာ၏။

၁၆၄။ ပြုဖွယ်အလုံးစုံကို ပြုအပ်ပြီ၊ ငါသည် ဘဝတို့ကို ပယ်ခွါအပ်ကုန်ပြီ၊ (ငါ့အား) အာသဝေါ တရားအားလုံး ကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ တစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၁၆၅။ ထိုငါသည် မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း ရှိခိုးလျက် တရားတော်အားလည်း ကောင်းသော တရားတော်အဖြစ်ကို ချီးကျူးလျက် တစ်ရွာမှ တစ်ရွာသို့ တစ်မြို့မှ တစ်မြို့သို့ လှည့်လည်ရတော့အံ့။

၁၆၆။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ယာဂုအလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရ သည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ယာဂုလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၁၆၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၆၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ယာဂုဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ယာဂုဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၂ - ဘဒ္ဒါလိဝင် ===

၉ - ပတ္တောဒနဒါယကထေရ်အပဒါန်

၁၇၀။ ရှေးအခါက တော၌ လှည့်လည်လေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ အမြဲမပြတ် တောအမှု ပြုလုပ်သူ ဖြစ်ခဲ့ ၏။ ငါသည် တစ်ကွမ်းစား (တစ်စလယ်) ချက်ထမင်းကို ယူပြီးလျှင် အလုပ်ဌာနသို့ သွားခဲ့၏။

၁၇၁။ ထိုတော၌ အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဆွမ်းအလို့ငှါ တောမှ ထွက်ကြွတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။ ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။

၁၇၂။ ငါသည် သူတစ်ပါး အလုပ်ကို ပြုလုပ်ရသူ ဖြစ်၍ ငါ့အား ကောင်းမှုသည်လည်း မရှိချေ၊ တစ်ကွမ်းစားချက်ထမင်းသည် (ငါ့အား) ရှိ၏။ ငါသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဆွမ်းကပ်ရ တော့အံ့။

၁၇၃။ ငါသည် တစ်ကွမ်းစားချက်ထမင်းကို ယူ၍ (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ) ဘုရားရှင်အား ပေးလှူ၏။ ထိုအခါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ငါ ဖူးမြော်နေစဉ်ပင်လျှင် ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူ၏။

၁၇၄။ ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ခဲ့သော ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာ တောင့်တမှုတို့ ကြောင့် လည်းကောင်း ငါသည် လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ရသည်ရှိသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ ပေ၏။

၁၇၅။ ငါသည် သုံးဆယ့်ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရလျက် သိကြားနတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရပေ၏။ သုံးဆယ့်သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့ရပေ၏။

၁၇၆။ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ ချမ်းသာ လျက် အခြံအရံများသူ ဖြစ်ရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တစ်ကွမ်းစားချက်ဆွမ်းကို လှူခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၁၇၇။ ငါသည် ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသည် ရှိသော် မရေတွက်နိုင်သော ပစ္စည်းဥစ္စာကို ရခဲ့ပေ ၏။ ငါ့အား စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ ယုတ်လျော့ခြင်း မရှိပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တစ်ကွမ်းစားချက်ဆွမ်းကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇၈။ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည် မြစ်ရေအလျဉ်နှင့် တူစွာ ငါ့အား ဖြစ်ထွန်းလျက် ရှိကုန်၏။ နှိုင်းရှည့် ရေတွက်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တစ်ကွမ်းစားချက်ဆွမ်းကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၇၉။ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်ပင်လျှင် “ဤခဲဖွယ်ကို ခဲပါ။ ဤစားဖွယ်ကို စားပါ။ ဤနေရာ၌ အိပ်ပါ” ဟု သူတစ်ပါးတို့က ဖိတ်ခေါ် ယုယအပ်သည်ဖြစ်၍ ငါသည် ချမ်းသာသူ ဖြစ်ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်း သည် တစ်ကွမ်းစားချက်ဆွမ်းကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၈၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် (တစ်ကွမ်းစားချက်ဆွမ်း) အလှူကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်ကား တစ်ကွမ်းစားချက် ဆွမ်းကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၈၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၁၈၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၈၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပတ္တောဒနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ပတ္တောဒနဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၂ - ဘဒ္ဒါလိဝဂ် ===

၁၀ - မဇ္ဇဒါယကထေရာပဒါန်

၁၈၄။ မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွား သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်ရှိသော် နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်သော သာသနာတော်သည် ကျယ်ပြန့် ထွန်းကားလျက် ရှိစဉ်-

၁၈၅။ ထိုအခါ ငါသည် ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ပြုလုပ်သော ဒွန်းစက္ကား ဖြစ်ခဲ့ပေ၏။ ထိုအလုပ် ဖြင့် အသက်မွေးရပေ၏။ ထိုအလုပ်ဖြင့် သားမယားတို့ကို မွေးမြူရပေ၏။

၁၈၆။ ငါသည် ညောင်စောင်းကို ကောင်းစွာ ပြုလုပ်၍ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ပြီးလျှင် ကြည်ညို သည် ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ရဟန်းသံဃာအား ပေးလှူခဲ့၏။

၁၈၇။ ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ခဲ့သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ငါသည် လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ရသည်ရှိသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၁၈၈။ ငါသည် နတ်ပြည်သို့ ရောက်သည်ရှိသော် တာဝတိံသာနတ် အပေါင်း၌ ဝမ်းမြောက်ရပေ၏။ အဖိုးများစွာ ထိုက်ကုန်သော အိပ်ရာနေရာတို့သည် အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်ကုန်၏။

၁၈၉။ ငါသည် အကြိမ်ငါးဆယ်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရလျက် သိကြားနတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ ပေ၏။ အကြိမ်ရှစ်ဆယ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့ရပေ၏။

၁၉၀။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ ငါသည် ချမ်းသာလျက် အခြံအရံများသူ ဖြစ်ပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ညောင်စောင်း လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၉၁။ ငါသည် နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ လူ့ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့၏။ ထိုအခါ မြတ်သောသူတို့ အားသာ ထိုက်တန်သော အိပ်ရာနေရာတို့သည် အလိုလိုသာလျှင် ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၁၉၂။ ဤဘဝသည်ကား ငါ့အား နောက်ဆုံးဘဝတည်း၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝ ဖြစ်ပေ၏။ ယခု ဘဝ၌လည်း အိပ်သောအခါ အိပ်ရာနေရာသည် ရှေးရှု တည်လာရပေ၏။

၁၉၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ညောင်စောင်းအလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ညောင်စောင်း လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးကို ပယ်နုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့ ထို့အတူ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၁၉၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ပြီးပါပြီ။

၁၉၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊
ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး
အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဇ္ဇဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် မဇ္ဇဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

လေဆယ့်နှစ်ခုမြောက် ဘဒ္ဒါလိဝဂ် ပြီး၏။

ပထမအုပ် ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

=== ၄၃ - သင်္ကသမ္ဗုဒ္ဓကဝဂ် ===

၁ - သင်္ကသမ္ဗုဒ္ဓကတ္ထေရအပဒါနိ

၁။ ငါသည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ သခွတ်ဗောဓိပင်မြတ်ကို ဖူးမြင်၏။ ထိုသစ်ပင်မြတ်ကို ဖူးမြင်၍ သာလျှင် ထိုဗောဓိပင်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။

၂။ ထိုအခါ တံမြက်စည်းကို ယူ၍ ဗောဓိပင်ရင်ပြင်ကို တံမြက်စည်းလှည်းခဲ့၏။ တံမြက် လှည်းပြီးလျှင် ငါသည် ထိုသခွတ်ဗောဓိပင်ကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၃။ ငါသည် ထိုဗောဓိပင်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် ထို ဗောဓိပင်ကို ရှိခိုးလျက် နောက်ဆုတ် ပြန်သွား၏။

၄။ ထိုသို့သော ခရီးဖြင့် မြတ်သော ဗောဓိပင်ကို အောက်မေ့လျက် သွား၏။ (ထိုအခါ) ကြမ်းတမ်းသော ခွန်အားကြီးမားသော စပါးကြီးမြေသည် ငါ့ကို နှိပ်စက်၏။

၅။ (စုတိစိတ်၏) အနီး၌ ပြုအပ်သော ငါ၏ ကံသည် အကျိုးပေးသောအားဖြင့် ငါ့ကို နှစ်သက်စေ၏။ (မြေသည်) ငါ၏ ကိုယ်ကို မျိုလိုက်၏။ ငါသည် နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။

၆။ ငါ၏ စိတ်သည် နောက်ကျခြင်း မရှိ၊ စင်ကြယ်၏။ အခါခပ်သိမ်း ဖြူစင်၏။ ငါ၏ စိတ်ကို ပူပန်စေတတ်သော သောကတည်းဟူသော ငြောင့်ကို မသိရပေ။

၇။ နူနာသည် လည်းကောင်း၊ အိုင်းအမာသည် လည်းကောင်း၊ ဝဲကြီးနာသည် လည်းကောင်း၊ ဝက်ရူးနာသည် လည်းကောင်း၊ ဝဲနာသည် လည်းကောင်း၊ ပွေးနာသည် လည်းကောင်း၊ ယားနာသည် လည်းကောင်း ငါ့အား မရှိပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တံမြက်လှည်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈။ ငါ၏ စိတ်နှလုံး၌ စိုးရိမ်မှုသည် လည်းကောင်း၊ ငိုကြွေးမှုသည် လည်းကောင်း မရှိချေ။ (ငါ၏) စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိဘဲ ဖြောင့်မတ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တံမြက်လှည်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉။ ငါသည် ဈာန်သမာဓိတို့၌ မမေ့မလျော့၊ (ငါ၏) စိတ်သည် သန့်ရှင်းလျက် ရှိ၏။ ငါ့အား အကြင်အကြင် သမာဓိကို အလိုရှိ၏။ ထိုထိုအလိုရှိသော သမာဓိသည် ပြည့်စုံ၏။

၁၀။ နှစ်သက်ဖွယ် အာရုံ၌ မနှစ်သက်၊ ထို့ပြင် အမျက်ထွက်ဖွယ် အာရုံ၌လည်း အမျက်မထွက်၊ တွေဝေဖွယ် အာရုံ၌ မတွေဝေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တံမြက်လှည်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ တံမြက်လှည်းမှု ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တံမြက်လှည်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၁၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သက်သမ္ပဇ္ဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော သက်သမ္ပဇ္ဇကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၃ - သက်သမ္ပဇ္ဇကဝဂ် ===

၂ - ဧကဒုဿဒါယကထေရ်အပဒါန်

၁၅။ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ မြက်ရိတ်သမား (မြက်ထမ်းသမား) ဖြစ်ခဲ့၏။ ထို မြက်ထမ်းခြင်းဖြင့် အသက်မွေး၍ သားမယားတို့ကို လည်း ကျွေးမွေး၏။

၁၆။ တရားအားလုံးတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် သိမြင်တော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွား ပဒုမုတ္တရ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီး၍ ပွင့်တော်မူ၏။

၁၇။ ထိုအခါ ငါသည် မိမိအိမ်၌ ထိုင်နေ၍ ဤသို့ ကြံစည်၏- “မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူပေ၏။ ငါ့အား လှူဖွယ်ဝတ္ထုလည်း မရှိပေ။

၁၈။ ငါ့အား ဤပုဆိုးတစ်ထည်သာ ရှိ၏။ ငါ့အား ပေးမည့်သူ တစ်ယောက်မျှ မရှိချေ။ ငါ့အတွေ့သည် ဆင်းရဲလှချေ၏။ ငါသည် ကောင်းမှုမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးတော့အံ့” ဟု ကြံစည်၏။

၁၉။ ငါသည် ဤသို့ ကြံစည်ပြီးလျှင် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။ ငါသည် ပုဆိုး တစ်ထည်ကိုယူ၍ ဘုရားမြတ်အား ပေးလှူခဲ့၏။

၂၀။ ပုဆိုးတစ်ထည်ကို ပေးလှူပြီးလျှင် “ရဲရင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အကယ်စင်စစ် ဘုရားဖြစ်ပါမူ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါလော့” ဟု ကြွေးကြော်မှု ကို ဖြစ်စေ၏။

၂၁။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူ၍ ပေးလှူဖွယ်ပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော် မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အလှူကို ချီးကျူးတော်မူလျက် ငါ့အား အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

၂၂။ ဤပုဆိုးတစ်ထည်ကို လှူရခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး ပျက်စီးကျရာ အပါယ်သို့ မလားရလတ္တံ့။

၂၃။ သုံးဆယ့်ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ သုံးဆယ့်သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၄။ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ သင်သည် နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း ကျင်လည်ရသည် ရှိသော် -

၂၅။ အဆင်းလှသူသည် လည်းကောင်း၊ ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် လည်းကောင်း၊ မနှိပ်စက် နိုင်သော ကိုယ်ရှိသူသည် လည်းကောင်း ဖြစ်လတ္တံ့။ ရန်သူတို့ မချောက်ချားနိုင်၊ မနှိုင်းရှည့်နိုင်သော ပုဆိုးကို အလိုရှိတိုင်း ရလတ္တံ့။

၂၆။ ရဲရင့်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ‘ကောင်းကင်၌ (ပျံသန်းသော) ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့’ ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွတော် မူ၏။

၂၇။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူ့အဖြစ် နတ်အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ငါ့အား စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ ယုတ်လျော့ ခြင်းသည် မရှိချေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပုဆိုးတစ်ထည် လှူရခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၂၈။ ခြေလှမ်းတိုင်း ခြေလှမ်းတိုင်း၌ ငါ့အား ပုဆိုးအခင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိ၏။ ငါသည် ပုဆိုး (မျက်နှာကြက်) အောက်၌ တည်၍ ပုဆိုးသည် ငါ၏ အထက်၌ အမိုးဖြစ်လျက် ရှိ၏။

၂၉။ ယခု ငါ အလိုရှိသည်ရှိသော် တောင်နှင့်တကွသော ဟိမဝန္တာတောကို အစပြု၍ ထိုစကြဝဠာ တစ်ခုလုံးကို ပုဆိုးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနိုင်၏။

၃၀။ ထိုပုဆိုးတစ်ထည်ကို လှူရခြင်းကြောင့်သာလျှင် ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသည် ရှိသော် ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း ရွှေအဆင်းရှိသူ ဖြစ်၍ ကျင်လည်ရ၏။

၃၁။ ပုဆိုးတစ်ထည် (အလှူ)၏ အကျိုးသည် မည်သည့်ဘဝ၌မျှ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ မရောက်ချေ။ ငါ့အား ဤဘဝသည် အဆုံးဘဝပေတည်း။ ဤအဆုံးဘဝ၌လည်း ငါ့အား အကျိုးပေးလျက် ရှိ၏။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပုဆိုးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပုဆိုးတစ်ထည် လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၃၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကဒုဿဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဧကဒုဿဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၄၃ - သင်္ကသမ္ပဒကဝဂ် ===

၃ - ဧကောသနဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ

၃၆။ ဟိမဝန္တာ၏ အနီး၌ ဂေါသိတမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုတောင်၌ ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်အပ်၏။ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်၏။

၃၇။ အမည်အားဖြင့် “နာရဒ” ဟု ထင်ရှား၏။ ငါ့ကို “ကဿပ” ဟူ၍လည်း (လူတို့) သိကြကုန်၏။ ထိုအခါ ငါသည် စင်ကြယ်သော လမ်းစဉ်ကို ရှာမှီးလျက် ဂေါသိတတောင်၌ နေ၏။

၃၈။ တရားခပ်သိမ်းတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် သိမြင်တော်မူသော မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာကို အလိုရှိတော်မူ သည်ဖြစ်၍ ကောင်းကင်ဖြင့် ကြွသွားတော်မူ၏။

၃၉။ တော၏ အထက်၌ ကြွသွားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ရောင်ခြည်တော်ကို ဖူးမြင်ရ၍ သစ်သားညောင်စောင်းကို ခင်းလျက် သစ်နက်ရေကိုလည်း ဖြန့်ခင်းခဲ့၏။

၄၀။ နေရာခင်းပြီးလျှင် ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ကို ချီလျက် ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြား၍ ဤစကားကို လျှောက်ထား၏-

၄၁။ ကြီးသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် (ကိလေသာ) မြားငြောင့်ကို နှုတ်တော်မူတတ်ပါပေ၏။ (ကိလေသာ) အနာနှိပ်စက်သော သူတို့ကို ဆေးကုတော် မူတတ်ပါပေ၏။ မြတ်စွာဘုရား (ကိလေသာ) ရောဂါဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော အကျွန်ုပ်အား ဆေးကုပေးတော်မူပါ။

၄၂။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ် အနာမရှိခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော (အတတ်ပညာကို လို၍ပေးလှူသော) အကြင်သူတို့သည် အရှင်ဘုရားကို ဖူးမျှော်ကြပါကုန်၏။ မချွတ် အကျိုးပြီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုသူတို့၏ ဘဝ၌ မအိုမပျက်စီးခြင်းသည် ဖြစ်၏။

၄၃။ အကျွန်ုပ်အား လှူဖွယ်ဝတ္ထု မရှိပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကြွေကျသော သစ်သီးကို စားလေ့ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်အား ဤနေရာသည်သာ (လှူဖွယ်) ရှိပါ၏။ (အရှင်ဘုရား) သစ်သားညောင်စောင်း၌ ထိုင်နေတော်မူပါ။

၄၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် ‘ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းသော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့’ ထိုညောင်စောင်း၌ ထိုင်တော်မူ၏။ တစ်ခဏမျှ လွန်စေ၍ ဤစကားကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏-

၄၅။ သင်သည် ရွံ့ရှားခြင်းကင်းသူ ဖြစ်လော့၊ မကြောက်လင့်၊ သင်သည် ဇောတိရသ ပတ္တမြားကို ရအပ်ပေ၏။ သင်သည် အကြင်ဆုကို တောင့်တအပ်ပေ၏။ ထိုဆုအားလုံးသည် နောင်သောအခါ သင့်အား ပြည့်စုံလတ္တံ့။

၄၆။ ကုသိုလ်မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော အမြတ်ဆုံး ဘုရား၌ သင် ပြုအပ်သော ထိုကောင်းမှုသည် အချည်းနှီး မဖြစ်ချေ။ အကြင်သူသည် စိတ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ထားပေ၏။ ထိုသူသည် မိမိကိုယ်ကို (ဝဋ်မှ) ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ရာ၏။

၄၇။ ဤနေရာအလှူကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး ပျက်စီးကျရောက်ရာ အပါယ်သို့ မလားရလတ္တံ့။

၄၈။ အကြိမ်ငါးဆယ်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသူ ဖြစ်၍ သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ အကြိမ်ရှစ်ဆယ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၉။ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ချမ်းသာခြင်းရှိသူ ဖြစ်၍ သံသရာ၌ ကျင်လည်ရလတ္တံ့။

၅၀။ ပဒုမုတ္တရမည်သော ရဲရင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၍ ‘ကောင်းကင်၌ (ပုံသန်းသော) ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့’ ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။

၅၁။ ဆင်ယာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ မြင်းယာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ရထားနှင့်တကွသော သံလျှင်း (ထမ်းစင်)ကို လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံကို ရရှိပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နေရာတစ်ခုကို လှူရခြင်း ၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၂။ ငါသည် တောသို့ ဝင်သော်လည်း နေရာကို အလိုရှိသော အခါ၌ ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ ပလ္လင်သည် အနီး၌ တည်လာ၏။

၅၃။ ရေလယ်သို့ ရောက်သော်လည်း နေရာကို အလိုရှိသော အခါ၌ ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ ပလ္လင်သည် အနီး၌ တည်လာ၏။

၅၄။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူအဖြစ် နတ်အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ပလ္လင်တစ်သိန်းတို့သည် ငါ့ကို အခါ ခပ်သိမ်း ခြံရံကုန်၏။

၅၅။ ငါသည် နှစ်မျိုးသော လူ့ဘဝ နတ်ဘဝတို့၌ သာလျှင် ကျင်လည်ရပေ၏။ မင်းမျိုး၌ လည်း ကောင်း၊ သို့မဟုတ် ပြာဟွာမျိုး၌ လည်းကောင်း နှစ်ပါးသော အမျိုး၌သာ ဖြစ်ရပေ၏။

၅၆။ အတုမရှိသော ကောင်းမှုမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား နေရာတစ်ခုကို ပေးလှူခဲ့ခြင်းကြောင့် တရားတည်းဟူသော ပလ္လင်ကိုယူ၍ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၅၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ နေရာအလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နေရာတစ်ခုကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၅၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၅၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၆၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကသနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဧကသနဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၃ - သင်္ကသမ္ပဒေကဝဂ် ===

၄ - သတ္တကဒမ္ပပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၆၁။ ဟိမဝန္တာ၏ အနီး၌ ကုက္ကုဋမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုတောင်ခြေရင်း၌ ခုနစ်ဆူသော ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် သီတင်းသုံးတော်မူကြကုန်၏။

၆၂။ ငါသည် ပွင့်နေသော ထိမ်ပင်ကို မြင်၍ ပန်းခုနစ်ပွင့်တို့ကို ခူးယူပြီးလျှင် ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့် လက်အုပ်ချီလျက် ကြံဖြန့်ပူဇော်ခဲ့၏။

၆၃။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ငါသည် လူ့ကိုယ်ခန္ဓာကို စွန့်ရသည်ရှိသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။

၆၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ ပန်းလှူမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၆၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၆၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သတ္တကဒမ္ပပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် သတ္တကဒမ္ပပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၃ - သင်္ကသမ္ဗဇူကဝဂ် ===

၅ - ကောရဏ္ဍပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၆၈။ ငါသည် ရှေးအခါက မိဘကွယ်လွန်သဖြင့် တောမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ သားကောင်ကို သတ်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးရ၏။ ငါ့အား ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည် မရှိချေ။

၆၉။ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော လောက၌ မြတ်သော ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော တိဿ မြတ်စွာဘုရားသည် အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့် ခြေတော်ရာ သုံးဆူတို့ကို ငါ့နေရာအနီး၌ ပြတော်မူ၏။

၇၀။ တိဿမည်သော မြတ်စွာဘုရား၏ နင်းအပ်သော ခြေတော်ရာသုံးဆူတို့ကို ဖူးမြင်ရ၍ ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်ပျသော စိတ်ဖြင့် ခြေတော်ရာ၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။

၇၁။ မြေ၌ ပေါက်ရောက်သော ပွင့်နေသော လိပ်ဆူးရွှေပင်ကို တွေ့မြင်ရ၍ အခိုင်နှင့်တကွ ယူပြီးလျှင် ခြေတော်ရာမြတ်ကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၇၂။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ငါသည် လူ့ကိုယ်ခန္ဓာကို စွန့်ရသည်ရှိသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။

၇၃။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူအဖြစ် နတ်အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ငါသည် လိပ်ဆူးရွှေပွင့် အဆင်း ရှိလျက် ကောင်းစွာ အရောင်တောက်သူ ဖြစ်ရ၏။

၇၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် ခြေတော်ရာအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၇၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၇၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကောရဏ္ဍပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ကောရဏ္ဍပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၃ - သင်္ကသမ္ပဒေကဝဂ် ===

၆ - ဃာတမဏ္ဍဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၇၈။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော တောအုပ်ကြီး အတွင်းသို့ ဝင်သော သုစိန္တိတပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားကို လေနာဖြင့် နှိပ်စက်ခံနေရသည်ကို ဖူးမြင်ရ၏။

၇၉။ ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် ငါသည် စိတ်ကို ကြည်လင်စေပြီးလျှင် ထောပတ်ကြည်ကို ရှေးရှုဆောင် ယူ ပူဇော်ခဲ့၏။ (ကံကို) ပြုလုပ်ပွားစေခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဘာဂီရထိမည်သော ဤမြစ်သည် လည်း ကောင်း-

၈၀။ မဟာသမုဒ္ဒရာ လေးစင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ငါ့အား ထောပတ်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ မနှိုင်းယှဉ် မရေတွက်နိုင်သော ကြမ်းတမ်းခက်မာသော မြေကြီးသည်လည်း-

၈၁။ ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ ပျားသကာ ဖြစ်လေ၏။ ဤသစ်ပင်တို့သည် လေးကျွန်းလုံး၌ ရှိကုန် ၏။ ခြေဖြင့် ရေကို သောက်ကုန်၏။ မြေ၌ ပေါက်ရောက်ကုန်၏။

၈၂။ ထိုသစ်ပင်တို့သည် ငါ၏ စိတ်အကြံကိုသိ၍ ပဒေသာပင်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ အကြိမ်ငါးဆယ် တိုင်တိုင်နတ်တို့ကို အစိုးရလျက် သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။

၈၃။ ငါးဆယ့်တစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ငါသည် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၈၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ အလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ထောပတ်ကြည်ကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၈၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၈၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။။။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၈၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။။။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။
ဤသို့လျှင် အသျှင်ဃာတမဏ္ဍဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဃာတမဏ္ဍဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၄၃ - သင်္ကသမ္ပဒူကဝဂ် ===

၇ - ဧကဓမ္မဿဝနိယထေရအပဒါနိ

၈၈။ တရားခပ်သိမ်းတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် သိမြင်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် သစ္စာလေးပါးကို ဖော်ပြတော်မူလျက် များစွာသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၈၉။ ထိုအခါ ၌ ငါသည် ထက်မြက်သော တန်ခိုးရှိသော ရသေ့ဖြစ်၍ လျှော်တေသင်္ကန်းတို့ကို ခါလျက် ထိုအခါ ကောင်းကင်၌ သွားခဲ့၏။

၉၀။ ဘုရားမြတ်၏ အထက်၌ ငါသည် သွားခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ချေ၊ ‘ငှက်သည် ကျောက်တောင်သို့ ရောက်သည်ရှိသော် သွားခွင့်ကို မရသကဲ့သို့’ ငါသည် သွားခွင့်ကို မရတော့ချေ။

၉၁။ ရေ၌ သက်ဆင်း၍ သွားရသကဲ့သို့ ထို့အတူ ကောင်းကင်၌ သွားရ၏။ ဣရိယာပုတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ဤအကြောင်းသည် ငါ့အား ရှေးက မဖြစ်စဖူးပေ။

၉၂။ ယခုအခါ၌ ငါသည် ဤအကြောင်းကို ရှာဖွေရတော့အံ့၊ ထိုအကျိုးကို ရနိုင်တန်ရာ၏။ (ဤသို့ ကြံလျက်) ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတော်ကို ကြားနာရလေ၏။

၉၃။ ထိုအခါ နှစ်သက်ဖွယ် နာပျော်ဖွယ် ကောင်းသော သာယာသော အသံဖြင့် အနိစ္စတရားကို ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ထိုအနိစ္စသညာတရားကိုသာလျှင် သင်ယူခဲ့၏။ အနိစ္စသညာကို သင်ယူ၍ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ပြန်သွားခဲ့၏။

၉၄။ ငါသည် ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌ အသက်ထက်ဆုံး နေ၍ ကွယ်လွန်ခဲ့၏။ နောက်ဆုံး စုတိစိတ် ဖြစ်ခါနီးလတ်သော် ကြားနာခဲ့ရသော သူတော်ကောင်းတရားကို အောက်မေ့၏။

၉၅။ ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ခဲ့သော ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ ကြောင့် လည်းကောင်း ငါသည် လူ့ကိုယ်ခန္ဓာကို စွန့်ရသည်ရှိသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။

၉၆။ ငါသည် ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။ ငါးဆယ့်တစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်မင်းအဖြစ်ကိုလည်း ပြုရ၏။

၉၇။ ငါသည် နှစ်ဆယ့်တစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၉၈။ ငါသည် ဘဝကြီးငယ်၌ ချမ်းသာသူ ဖြစ်၍ မိမိပြုအပ်သော ကောင်းမှု၏ အကျိုးကို ခံစားရ၏။ ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် ထိုအနိစ္စသညာကို အောက်မေ့၏။ ငါသည် ဘဝ၏ အဆုံးဖြစ်သော စုတေခြင်း ကင်းသော (ပညာရှိတို့) ရောက်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ထိုးထွင်း၍ မသိခဲ့ချေ။

၉၉။ ပွားများအပ်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိသော ရဟန်း (တစ်ပါး)သည် အဖအိမ်၌ ကြွရောက်ထိုင်နေတော်မူလျက် တရားစကားကို ဟောပြောတော်မူသည်ရှိသော် အနိစ္စသညာကိုသာ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။

၁၀၀။ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း သဘောရှိကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့သည် အမြဲ မရှိကုန်စွတကား၊ ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်ငြိမ်းကုန်၏။ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သည် ချမ်းသာ၏။

၁၀၁။ ငါသည် ဂါထာကို ကြားနာရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရှေးအမှတ်သညာကို အောက်မေ့ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) တစ်ထိုင်တည်း၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၂။ မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်မျှဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် (ငါ့ကို) ရဟန်း ပြုပေးတော်မူ၏။ (ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်) တရားနာခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ တရားကို နာခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တရားနာခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၀၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား။။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၁၀၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကဓမ္မဿဝနိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဧကဓမ္မဿဝနိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၃ - သင်္ကသမ္ပဇ္ဇကဝဂ် ===

၈ - သုစိန္တိတထေရ်အပဒါန်

၁၀၇။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ လယ်သမား ဖြစ်ခဲ့၏။ လယ်လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေး၏။ ထိုလယ်အလုပ်ဖြင့်ပင် သားမယားတို့ကို ကျွေးမွေး၏။

၁၀၈။ ထိုအခါ ၌ (ငါ၏) လယ်သည် အလွန်ပြည့်စုံသော ကောက်ပင် ရှိ၏။ ငါ၏ စပါးခင်းသည် အသီးဖြစ်ထွန်းလေ၏။ ငါသည် စပါးမှည့်ချိန်ရောက်လတ်သော် ဤသို့ ကြံ စည်ခဲ့၏။

၁၀၉။ ဂုဏ်ရှိ ဂုဏ်မဲ့ကို သိသည်ဖြစ်၍ သံဃာအား မပေးလှူဘဲ ဦးဦးဖျားဖျား စားသော ငါ့အား မလျှောက်ပတ် မသင့်တော်ပေ။

၁၁၀။ ဤဘုရားရှင်သည် အတုမရှိသော ရှေးဘုရားတို့နှင့်သာ တူတော်မူ၏။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကောင်းမှုမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်း သဖွယ် ဖြစ်သော အမြတ်ဆုံးသော သံဃာတော်သည် ထိုမြတ်စွာဘုရားမှ အမွန်စ၍ ဖြစ်ပေါ်တော်မူ၏။

၁၁၁။ ငါသည် ထိုဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား ကောက်ဦးအလှူကို ဦးဦးဖျားဖျား ပေးလှူအံ့။ ဤသို့ ကြံစည်ပြီးလျှင် ရွှင်လန်း၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ -

၁၁၂။ လယ်မှ စပါးကို ဆောင်ယူ၍ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော လူတို့ထက် မြတ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်လျက် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးကာ ဤစကားကို လျှောက်ထား၏ -

၁၁၃။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည်လည်း ပူဇော်ရာ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ (တပည့်တော်အား လည်း) ကောက်ဦးသည် ပြည့်စုံလျက် ရှိပါ၏။ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အစဉ်သနားမှုကို အကြောင်းပြု၍ လက်ခံတော်မူပါ (အလှူခံတော်မူပါ)။

၁၁၄။ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို အလှူခံတော် မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ ဤစကားကို မိန့်တော် မူ၏-

၁၁၅-၁၁၆။ ကျင့်ဆဲဖြစ်သော (မဂ်) ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်တို့ လည်းကောင်း၊ ဖိုလ်၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်တို့ လည်းကောင်း ဤရှစ်ယောက်သော အရိယာသံဃာတော်သည် ဖြောင့်မတ်သော အကျင့် ရှိတော်မူပါပေ၏။ ပညာ သီလ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံတော် မူပါပေ၏။ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသဖြင့် ပူဇော်ကုန်သော နတ်ပြည်ဥပဓိကို ဖြစ်စေတတ်သော လူသတ္တဝါတို့ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည် သံဃာအား ပေးလှူအပ်သည်ရှိသော် များသော အကျိုးရှိပေ၏။ ထိုသံဃာအားသာလျှင် သင်၏ ကောက်ဦးကို လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ အခြားဝတ္ထုကို လည်းကောင်း ပေးလှူအပ်၏။

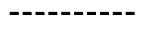
၁၁၇။ သံဃာမှ ညွှန်ပြသော ရဟန်းတို့ကို မိမိအိမ်သို့ ပင့်ဆောင်ပြီးလျှင် အိမ်၌ စီရင်ထားသော ထင်ရှားရှိသော အလှူဝတ္ထုကို သင်သည် ရဟန်းသံဃာအား ပေးလှူလော့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၁၈။ ငါသည် သံဃာမှ ရည်ညွှန်းပြသော ရဟန်းတို့ကို မိမိအိမ်သို့ ပင့်ဆောင်၍ ငါ၏ အိမ်၌ စီရင် အပ်သော အလှူဝတ္ထုကို ရဟန်းသံဃာအား ပေးလှူခဲ့၏။

၁၁၉။ ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ခဲ့သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ငါသည် လူ့ကိုယ်ခန္ဓာကို စွန့်သည်ရှိသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။

၁၂၀။ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ငါ၏ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ဝိမာန်သည် ရွှေဖြင့် ပြီး၏။ ပြုံးပြုံး ပြက်ပြက် အရောင်ထွက်၏။ ယူဇနာခြောက်ဆယ် အစောက်နက်၏။ ယူဇနာသုံး ဆယ်အပြန့်ကျယ်၏။

တစ်ဆယ့်ကိုးခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၁၂၁။ ငါ၏ ဝိမာန်၌ နတ်သမီးအပေါင်းတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းလျက် ရှိ၏။ ငါသည် ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ (အလိုရှိတိုင်း) စားသောက်၍ နေရ၏။

၁၂၂။ အကြိမ်သုံးရာတိုင်တိုင် နတ်မင်းအဖြစ်ကိုလည်း ပြုရ၏။ အကြိမ်ငါးရာတိုင်တိုင် စကြာဝတေး မင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအား ဖြင့်မရေတွက်နိုင်။

၁၂၃။ ငါသည် ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် မရေတွက်နိုင်သော ဥစ္စာကို ရ၏။ ငါ့အား စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ ယုတ်လျော့ခြင်း မရှိ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောက်ဦးဆွမ်း လှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၂၄။ ဆင်ယာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ မြင်းယာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ သံလျှင်းကို လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံကို ရရှိ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောက်ဦးဆွမ်း လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂၅။ အဝတ်သစ်ကို လည်းကောင်း၊ အသီးဦးကို လည်းကောင်း၊ မွန်မြတ်သော အရသာ ရှိသော ဘောဇဉ်ဦးကို လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံကို ရရှိ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောက်ဦးဆွမ်း လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂၆။ ပိုးပုဆိုး၊ ကမ္မလာပုဆိုး (သက္ကလပ်) တို့ကို လည်းကောင်း၊ ခေါမတိုင်းဖြစ် ပုဆိုး၊ ဝါချည် ပုဆိုးတို့ကို လည်းကောင်း ထိုအလုံးစုံကို ရရှိ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောက်ဦးဆွမ်း လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂၇။ ကျွန်မိန်းမအပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ ကျွန်ယောက်ျားအပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော မိန်းမတို့ကို လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံကိုလည်း ရရှိ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောက်ဦးဆွမ်း လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂၈။ ငါ့အား အေးခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အိုက်စပ်ခြင်းသည် မရှိပေ၊ ထို့ပြင် ငါ၏ နှလုံး၌ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းသည် မရှိ။

၁၂၉။ “ဤခဲဖွယ်ကို ခဲပါလော့၊ ဤစားသောက်ဖွယ်ကို စားပါလော့၊ ဤနေရာ၌ အိပ်ပါလော့” ထိုအလုံးစုံသော ဖိတ်မန်မှုကိုလည်း ရရှိ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောက်ဦးဆွမ်း လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၃၀။ ယခုအခါ၌ ဤဘဝသည်ကား အဆုံးစွန်သော ဘဝပေတည်း။ နောက်ဆုံးဘဝ ဖြစ်ပေ၏။ ယခုဘဝ၌လည်း ငါ၏ လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည် အခါခပ်သိမ်း အကျိုးကို နှစ်သက်စေ၏။

၁၃၁။ အမြတ်ဆုံးဂိုဏ်း သံဃာအား ကောက်ဦးဆွမ်းကို ပေးလှူရ၍ ငါ၏ ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော အကျိုးဆက်ရှစ်ပါးတို့ကို ခံစားရ၏။

၁၃၂။ ငါသည် အဆင်းလှသူ၊ အခြံအရံများသူ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ် များပြားသူ၊ ဘေးရန်မရှိသူ ဖြစ်ရ၏။ အခါခပ်သိမ်း အပေါင်းအသင်း ပေါများသူ၊ မပျက်စီးသော ပရိသတ်ရှိသူ ဖြစ်ရ၏။

၁၃၃။ မြေ၌ နေကုန်သော လူအားလုံးတို့သည် ငါ့ကို ပူဇော်ကြကုန်၏။ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော လှူဖွယ် ဝတ္ထုကိုလည်း ဦးဦးဖျားဖျား ရရှိပေ၏။

၁၃၄။ ရဟန်းသံဃာ၏ အလယ်၌ လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ လည်းကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့ကို ကျော်လွန်၍ အလှူဒါယကာတို့သည် ငါ့အားသာလျှင် ပေးလှူ ကြကုန်၏။

၁၃၅။ အမြတ်ဆုံး ဂိုဏ်းသံဃာအား ကောက်ဦးဆွမ်းကို ရှေးဦးစွာ ပေးလှူခြင်းကြောင့် အကျိုးဆက်ရှစ်ပါးတို့ကို ခံစားရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောက်ဦးဆွမ်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၃၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ကောက်ဦးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောက်ဦးဆွမ်း လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၃၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၃၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၁၃၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုစိန္တိတမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် သုစိန္တိတထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၄၃ - သင်္ကသမ္ပဒေကဝဂ် ===

၉ - သောဝဏ္ဏကိင်္ကဏိယထေရာပဒါနိ

၁၄၀။ ငါသည် ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားဖြင့် တောထွက်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။
ခြူးခြံသော အကျင့်ကို မှီလျက် လျှော်တေသင်္ကန်းကို ဆောင်သူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၄၁။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည်
ထိုအခါ ၌ လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူလျက် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၄၂။ ငါသည် လွန်စွာ မကျန်းမာခြင်းကြောင့် ငါ၏ အင်အားသည်လည်း စင်စစ် ကုန်ခန်းလျက်
ရှိ၏။ ဘုရားမြတ်ကို အောက်မေ့၍ မြတ်သော သံပုဇေတီကို ပြုပြီးလျှင် -

၁၄၃။ ငါသည် ရွှင်လန်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရွှေအဆင်းရှိသော ဆည်းလည်းပန်းတို့ကို
တက်ကြွသော စိတ်ရှိလျက် မိမိလက်ဖြင့် ကြံဖြန့်ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၄၄။ ငါသည် မျက်မှောက်၌ သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့ သံပုဇေတီတော်ကို
ဆည်းကပ်ပူဇော်ခဲ့၏။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားအား ထိုစိတ်၏
ကြည်လင်မှုကြောင့်-

၁၄၅။ နတ်ပြည်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ပြန့်ပြောကြီးမားသော ချမ်းသာကို ရရှိပေ၏။ ထိုနတ်ပြည်၌
'ရွှေအဆင်းကဲ့သို့' အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏
အကျိုးပေတည်း။

၁၄၆။ ကောင်းစွာ တန်ဆာ ဆင်ယင်အပ်ကုန်သော ကုဋေရှစ်ဆယ်မျှသော ငါ၏ မိန်းမတို့သည်
အခါခပ်သိမ်း ငါ့အား ခစားလုပ်ကျွေးကြကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း
၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၄၇။ တူရိယာ ခြောက်သောင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ စည်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထက်စည်
တို့သည် လည်းကောင်း၊ ခရုသင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ စည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒုန်းဒုန်းမည်သော
စည်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း ထိုနတ်ပြည်၌ သာယာစွာ မြည်လျက် ရှိကုန်၏။

၁၄၈-၁၄၉။ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ဌာနသုံးမျိုးမှ ယိုကျသော အမုန်ရှိကုန်သော၊
တောင်ထိပ်တောင်ကျွေ၌ ပျော်မွေ့ကုန်သော၊ အသက်ခြောက်ဆယ်တွင်မှ အရွယ် ယုတ်လျော့ကုန်သော၊
ရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော မာတင်္ဂဆင်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ့အား
ခစားမှုကို ပြုကြကုန်၏။ ငါ့အား ဗိုလ်ပါအပေါင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဆင်အပေါင်း၌ လည်းကောင်း
ယုတ်လျော့ခြင်းသည် မရှိချေ။

၁၅၀။ ငါသည် ရွှေဆည်းလည်းပန်းတို့၏ အကျိုးကို ခံစားရ၏။ ငါးဆယ့်ရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်မင်း
အဖြစ်ကိုလည်း ပြုရ၏။

၁၅၁။ ငါသည် ခုနစ်ဆယ့်တစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်၏။ တစ်ရာ့တစ်ကြိမ်
တိုင်တိုင် ဧကရာဇ်မင်း အဖြစ်ကို မြေအပြင်၌ ပြုရ၏။

၁၅၂။ ထိုငါသည် ယခုအခါ၌ ပြုစီရင်မှု မရှိသော အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့သော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်
၏။ ငါ့အား သံယောဇဉ်ကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ တစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၁၅၃။ (ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ) ကမ္ဘာတစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ ပန်းတင်ပူဇော်ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၅၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၅၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၁၅၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သောဝဏ္ဏကိဏ်ကိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သောဝဏ္ဏကိဏ်ကိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၃ - သင်္ကသမ္ပဇ္ဇကဝဂ် ===

၁၀ - သောဏ္ဏကောန္တရိကထေရ်အပဒါန်

၁၅၇။ စိတ်ကို ပွားစေတတ်သော သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူသော ယဉ်ကျေးသော ကိုယ်၊ စိတ်ရှိတော်မူသော ကောင်းစွာ တည်ကြည်တော်မူသော မြတ်သော အကျင့်လမ်း၌ ကျင့်တော်မူသော စိတ်၏ ငြိမ်သက်ခြင်း၌ မွေ့လျော်တော်မူသော -

၁၅၈။ ဩဃကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော ဈာန်ဝင်စားလေ့ ရှိတော်မူသော ဈာန်ဝင်စားမှု၌ မွေ့လျော်တော်မူသော ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ရေဆိပ်အနီး၌ သမာပတ်ဝင်စားတော်မူသော ကြာညိုပွင့်ချပ်ရောင်နှင့် တူတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို (ဖူးမြင်ရ၏။ ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော်) -

၁၅၉။ ဗူးဖြင့် ရေကို ယူ၍ ဘုရားမြတ်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရေဆေး၍ ဗူးကို ပေးလှူခဲ့၏။

၁၆၀။ “သင်သည် ဤဗူးဖြင့် ရေကို ဆောင်ပြီးလျှင် ငါ၏ ခြေရင်း၌ ထားခဲ့လော့” ဟု ပဒုမုတ္တရ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် စေခိုင်းတော်မူ၏။

၁၆၁။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၌ ရိုသေခြင်းဖြင့်လည်း “ကောင်းပါပြီ” ဟု ဝန်ခံ၍ ဗူးဖြင့် ရေကို ဆောင်၍ ဘုရားမြတ်ထံ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၁၆၂။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ စိတ်ကို ငြိမ်းအေးစေလျက် အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။ “ဤဗူးကို လှူရခြင်းကြောင့် သင်၏ အကြံအစည်သည် ပြည့်စုံစေသတည်း”။

၁၆၃။ ငါသည် တစ်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။ အကြိမ်သုံးဆယ် တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၆၄။ နေ၌ဖြစ်စေ၊ ည၌ဖြစ်စေ စကြိုသွားစဉ်လည်းကောင်း၊ ရပ်တည်စဉ် လည်းကောင်း ငါ၏ ရှေ့၌ (တစ်စုံတစ်ယောက်သည်) ရွှေအောင်လံကို ကိုင်၍ တည်၏။

၁၆၅။ မြတ်စွာဘုရားအား ဗူးကို ပေးလှူခဲ့ခြင်းကြောင့် ရွှေအောင်လံကို ရ၏။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတို့၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည် အနည်းငယ်မျှပင် ဖြစ်သော်လည်း ပြန့်ပြောသော အကျိုးသည် ဖြစ်ထွန်းလေ၏။

၁၆၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဗူးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဗူးအလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၆၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၁၆၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သောဏ္ဍကောန္တရိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် သောဏ္ဍကောန္တရိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

လေးဆယ့်သုံးခုမြောက် သင်္ကံသမ္ပဇ္ဇကဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၄ - ဧကဝိဟာရိဝဂ် ===

၁ - ဧကဝိဟာရိကတ္ထေရအပဒါန်

၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဗြဟ္မာမင်း၏ အဆွေဖြစ်သော အခြံအရံ များတော်မူသော အနွယ်တော်အား ဖြင့် ကဿပအမည်ရှိသော ဟောပြောသော သူတို့ထက် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ပပဉ္စတရား ရှိတော်မူမူ၊ စွဲလမ်းခြင်း ရှိတော်မူမူ၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော စိတ်ရှိတော်မူ၏။ တိတ်ဆိတ်ရာ အရပ်၌ များစွာ နေလေ့ရှိတော်မူ၏။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူ၏။ အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်၌ မွေ့လျော်တော်မူ၏။ ဝသီငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၃။ မကပ်ငြိသော စိတ်ရှိတော်မူ၏။ (ကိလေသာဖြင့်) လိမ်းကျခြင်းမှ ကင်းတော်မူ၏။ အမျိုးအပေါင်း ၌ ရောနှောခြင်း ရှိတော်မူမူ၊ ကြီးမားသော မဟာကရုဏာရှိတော်မူ၏။ ရဲရင့်တော်မူ၏။ ဆုံးမခြင်း အကြောင်း၌ လိမ္မာတော်မူ၏။

၄။ သူတစ်ပါးကိစ္စတို့၌ အားထုတ်တော်မူ၏။ နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ ဂတိတည်းဟူသော ညွှန်ကိုခြောက်သွေ့စေတတ်သော နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း မဂ်တရားကို လည်းကောင်း-

၅။ အိုခြင်းသေခြင်းကို တားမြစ်တတ်သော လွန်စွာသာယာဖွယ် ကောင်းသော အမြိုက် နိဗ္ဗာန် တရားကို လည်းကောင်း ဆုံးမတော်မူပါပေ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ပရိသတ်တို့၏ အလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူလျက် လောကကို ကယ်တင်တော်မူတတ်ပါပေ၏။

၆။ ကရဝိက်ငှက်မင်း၏ အသံနှင့်တူသော အသံရှိတော်မူသော ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့်တူသော အသံ ရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ကိုးကွယ်ရာမရှိဘဲ ပျက်စီး သော သူတို့ကို သံသရာတည်းဟူသော ကြီးစွာသော ချောက်မှ ထုတ်ဆောင်တော်မူ တတ်ပါပေ၏။

၇။ ကိလေသာ အညစ်အကြေးကင်းသော တရားကို ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ဖူးမြင်ရ၏။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို နာရ၍ ရဟန်းဘောင်၌ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၈။ ထိုအခါ ၌ ငါသည် ရဟန်းပြုပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမကို ဆင်ခြင်ဝင်စားလျက် အပေါင်းအဖော်ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော တော၌ တစ်ယောက်တည်း သာလျှင် နေခဲ့၏။

၉။ အပေါင်းအဖော် ရောနှောခြင်း၌ ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိသော ငြိမ်းချမ်းသော စိတ်ရှိသော ငါ့အား “ငါ” ဟု စွဲလမ်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ငြိမ်းမှုသည် ဖြစ်လေ၏။

၁၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ် ကုန်ပြီ။ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲနေရ၏။

၁၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား အထံ တော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ တော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကဝိဟာရိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဧကဝိဟာရိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၄ - ဧကဝိဟာရီဝဂ် ===

၂ - ဧကသဒ္ဓိယတ္ထေရအပဒါန်

၁၃။ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ မဟာဗောဓိပင်ကို ပူဇော်ပွဲသည် ဖြစ်လေ၏။ များစွာသော လူတို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်၍ ဗောဓိပင်မြတ်ကို ပူဇော်ကြကုန်၏။

၁၄။ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏ ဤသို့ သဘောရှိသော ဗောဓိပင်ကို ဤပူဇော်ခြင်းသည် ရှိ၏။ ထိုဗောဓိပင်ကို ပူဇော်ခြင်းသည် မယုတ်ညံ့၊ ဘုရားမြတ်ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟုဆင် ခြင်၏)။

၁၅။ ထိုအခါ ၌ ငါသည် ခရုသင်းကို ယူ၍ တစ်နေ့လုံး မှုတ်လျက် ဗောဓိပင်ကို ဆည်းကပ် ပူဇော်၏။ မြတ်သော ဗောဓိပင်ကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၁၆။ သေခါနီးအခါ၌ ပြုအပ်သော ကံသည် နတ်ပြည်သို့ ရောက်စေ၏။ ငါ၏ ကိုယ်သည် (မြေ၌) ကျသည်ရှိသော် ငါသည် နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရ၏။

၁၇။ တူရိယာ ခြောက်သောင်းတို့သည် နှစ်သက်ရွှင်လန်း၊ ဝမ်းမြောက်စေလျက် ငါ့အား အခါခပ်သိမ်း ခစားဆည်းကပ်ကြကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၈။ ခုနစ်ဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သမုဒ္ဒရာလေးစင်း အပိုင်းအခြားရှိသော မြေကို အစိုးရသော၊ အောင်အပ်ပြီးသော ရန်သူရှိသော၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအလုံးကို အစိုးရသော သုဒဿနမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၉။ ထိုအခါ ၌ အစိတ်အပိုင်း (အင်္ဂါ) တစ်ရာ ရှိကုန်သော တူရိယာတို့သည် အခါခပ်သိမ်း ငါ့ကို ခြံရံကုန်၏။ ငါသည် မိမိကောင်းမှု ကံကို ခံစားရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆည်းကပ်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၀။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော နတ်အဖြစ် လူ့အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ အမိဝမ်း၌ ကိန်းအောင်းလျက် ရှိသော ငါ့အားလည်း စည်တို့သည် အခါခပ်သိမ်း မြည်ဟီးကုန်၏။

၂၁။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် စည်းစိမ်တို့ကို ခံစားပြီးလျှင် အေးချမ်း၍ ဘေးမရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရ၏။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကသဒ္ဓိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဧကသဒ္ဓိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၄ - ဧကဝိဟာရိဝဂ် ===

၃ - ပါဠိဟိရသညကထေရအပဒါန်

၂၆။ ထိုအခါ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို အလှူခံတော်မူထိုက်သော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာတစ်သိန်းတို့နှင့် အတူ မြို့သို့ ဝင်တော်မူ၏။

၂၇။ ကိလေသာမီး ငြိမ်းတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် မြို့သို့ ဝင်တော်မူလတ်သော် ရတနာ တို့သည် တောက်ပလေကုန်၏။ ထိုခဏ၌ ကြွေးကြော်သံသည် ဖြစ်ပေါ်၏။

၂၈။ မြတ်စွာဘုရား မြို့သို့ ဝင်တော်မူလတ်သော် မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့် စည်တို့ သည် မတီးမမှုတ်ကုန်ဘဲ မြည်ကုန်၏။ စောင်းတို့သည် အလိုလို မြည်ကုန်၏။

၂၉။ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ရှိခိုးပါ၏။ တန်ခိုး ပြာဠိဟာကို ဖူးမြင်ရခြင်းကြောင့်လည်း ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေခဲ့၏။

၃၀။ ဘုရားရှင်သည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ တရားတော်သည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ ငါတို့အား ဆရာ၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေကုန်စွ၊ စိတ်စေတနာ မရှိကုန်သော တူရိယာတို့သည် လည်း အလိုလိုသာလျှင် မြည်လျက် ရှိကုန်၏။

၃၁။ (ငါသည်) ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ “မြတ်စွာဘုရား” ဟူသော အမှတ် သညာကို ရခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် “ဘုရား” ဟူသော အမှတ်သညာ၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပါဠိဟိရသညကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ပါဠိဟိရသညကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၄ - ဧကဝိဟာရိဝဂ် ===

၄ - ဉာဏတ္ထဝိကတ္ထေရအပဒါန်

၃၅။ ‘မဟာလောကားပန်းကဲ့သို့’ တောက်ပတော်မူသော ‘ဆီမီးတိုင်ကဲ့သို့’ ထွန်းလင်းတော်မူသော ‘ရွှေကဲ့သို့’ တင့်တယ်တော်မူသော အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၆။ ငါသည် ကရားကို လည်းကောင်း၊ လျှော်တေသင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ သံကောက်ကို လည်းကောင်း ချထား၍ သစ်နက်ရေကို လက်ဝဲပခုံး၌ တင်ပြီးလျှင် ဘုရားမြတ်ကို ချီးကျူးခဲ့၏။

၃၇။ မြတ်စွာဘုရား အသျှင်ဘုရားသည် မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ပယ်ဖျောက်လျက် မောဟတည်းဟူသော ကွန်ရက်ဖြင့် ရောယှက်ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိသော သတ္တဝါ အပေါင်းအား ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အလင်းရောင်ကို ပြ၍ (သံသရာမှ) ကူးမြောက်ပြီး သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။

၃၈။ အရှင်ဘုရားသည် ဤလောကကို ကောင်းစွာ ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်တော်မူပါပေ၏။ (အရှင်ဘုရား၏) အလုံးစုံကို သိမြင်ခြင်းရှိသော ဉာဏ်တော်သည် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ထိုဉာဏ်တော်၏ သိဖွယ်တရားကို သိမြင်တော်မူသလောက် အရှင်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်၌ နှိုင်းစရာ (ဥပမာ) မရှိတော့ပါ။

၃၉။ ထိုဉာဏ်တော်ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကို “သဗ္ဗညု” ဟု ဆိုအပ်ပါ၏။ ငါသည် မပိတ်ပင် မတားဆီးအပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပါ၏။

၄၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ငါသည် ဘုရားမြတ်ကို ချီးကျူးခဲ့၏။ ထိုအခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဉာဏ်တော်ကို ချီးကျူးရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဉာဏတ္ထဝိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဉာဏတ္ထဝိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၄ - ဧကဝိဟာရိဝဂ် ===

၅ - ဥစ္ဆာဓက္ကိကတ္ထေရအပဒါန်

၄၄။ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့၌ တံခါးစောင့် ဖြစ်ခဲ့၏။ တရားခပ်သိမ်းတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် သိမြင် တော်မူသော ကိလေသာအညစ်အကြေး ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကို ဖူးမြင်ရ၏။

၄၅။ ငါသည် ကြံပိုင်းကို ယူ၍ ဘုရားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပေးလှူခဲ့၏။

၄၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကြံကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကြံပိုင်းကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥစ္ဆာဓက္ကိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဥစ္ဆာဓက္ကိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၄ - ဧကဝိဟာရိဝဂ် ===

၆ - ကဠမ္ပဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၅၀။ ရောမသ အမည်တော်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် တောင်ကြား၌ နေတော်မူ၏။ ငါသည် ထိုရောမသပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် သင်းတောက်ဥကို ပေးလှူခဲ့၏။

၅၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ သင်းတောက်ဥကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သင်းတောက်ဥကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၅၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကဠမ္ပဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ကဠမ္ပဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၄ - ဧကဝိဟာရီဝဂ် ===

၇ - အမ္မာဋကဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၅၅။ အလိုလို ပွင့်တော်မူသော ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော မြတ်စွာဘုရားကို တော၌ ဖူးမြင်ရ၍ ငါသည် ဝှေးသီးကို ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းခဲ့၏။

၅၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဝှေးသီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် ဝှေးသီးကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၅၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အမ္မာဋကဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် အမ္မာဋကဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၄ - ဧကဝိဟာရီဝဂ် ===

၈ - ဟရိတကဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၆၀။ ငါသည် ဖန်ခါးသီး၊ သျှိသျှားသီးကိုလည်းကောင်း၊ သရက်၊ သပြေ၊ သစ်ဆိမ့်သီးကို လည်းကောင်း၊ ဆီးသီးကို လည်းကောင်း၊ ချေးသီးကို လည်းကောင်း၊ ဥသျှစ်သီးကို လည်းကောင်း ကိုယ်တိုင်သာလျှင် ဆောင်ယူခဲ့၏။

၆၁။ လိုဏ်ဂူ၌ နေတော်မူသော ၊ စျာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော၊ စျာန်၌ မွေ့လျော်တော်မူသော ၊ အကျိုးနှစ်ပါးကို သိတော်မူသော ၊ အဖော်မရှိသော၊ အနာနှိပ်စက်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၆၂။ ငါသည် ဖန်ခါးသီးကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။ ဆေးကို သုံးဆောင်တော်မူကာမျှ ထိုခဏ၌ အနာရောဂါသည် ငြိမ်းလေ၏။

၆၃။ ပူပန်ခြင်းကို ပယ်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား ဆေးအနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။ အနာငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော ဤဆေးကို လှူရခြင်းကြောင့်-

၆၄။ နတ်ဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ လူဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ အခြားဘဝ၌ ဖြစ်သော် လည်းကောင်း အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ချမ်းသာခြင်းရှိသူ ဖြစ်စေသတည်း။ သင့်အား အနာရောဂါ မကပ်ရောက်စေသတည်း။

၆၅။ အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော ၊ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော၊ ပညာ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၍ ‘ကောင်းကင်၌ ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့’ ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။

၆၆။ အကြင်ဘဝ၌ ငါသည် ဖန်ခါးသီးကို အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။ ဤဘဝကို အစပြု၍ ငါ့အား အနာရောဂါသည် မဖြစ်စဖူးပေ။

၆၇။ ငါ၏ ဤဘဝသည်ကား အဆုံးစွန်သော ဘဝပေတည်း။ ငါ့အား နောက်ဆုံးဘဝ ဖြစ်ပေ၏။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို ပြုကျင့်အပ်ပြီ။

၆၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ဆေးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆေးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၇၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၇၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဟရိတကဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဟရိတကဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၄ - ဧကဝိဟာရိဝဂ် ===

၉ - အမ္ပပိဏ္ဍိယထေရအပဒါန်

၇၂။ ထိုအခါ၌ (ငါသည်) ထွန်သန်သဖွယ် အစွယ်ရှိလျက် ခွန်အားကြီးမားသော ဆင်မင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါသည် တောကြီးထဲ၌ လှည့်လည်သည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၇၃။ ငါသည် သရက်သီးခိုင်ကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။ လုံ့လ ကြီးမားတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် အလှူခံတော်မူ၏။

၇၄။ ထိုအခါ၌ ကြည့်ရှုနေစဉ် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေခဲ့၍ တုသိတာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။

၇၅။ ငါသည် ထိုတုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေခဲ့၍ စကြဝတေးမင်း ဖြစ်၏။ ဤသို့သောနည်းအားဖြင့် သာလျှင် စည်းစိမ်တို့ကို ခံစား၍ -

၇၆။ ငါသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသူ၊ ကိလေသာငြိမ်းသူ၊ ဥပဓိမရှိသူ ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော အာသဝတရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၇၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ သရက်သီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သရက်သီး လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၇၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၇၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၈၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အမ္ပပိဏ္ဍိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် အမ္ပပိဏ္ဍိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၄ - ဧကဝိဟာရီဝဂ် ===

၁၀ - အမ္မဖလိယထေရာပဒါန်

၈၁။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်သော အခြံအရံကို ဆောင်လျက် ဆွမ်းခံလှည့်လည်တော်မူစဉ်-

၈၂။ ငါသည် သရက်သီးဦးကို ယူ၍ အထူးကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့် မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၈၃။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ထိုကောင်းမှုကြောင့် အောင်ခြင်း ရှုံးခြင်းကို ပယ်၍ မတုန်လှုပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပါလို၏။

၈၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သရက်သီးအလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သရက်သီးဦးကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၈၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၈၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အမ္မဖလိယထေရာသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် အမ္မဖလိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

လေးဆယ့်လေးခုမြောက် ဧကဝိဟာရီဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၅ - ဝိဘိတကဝဂ် ===

၁ - ဝိဘိတကမိစ္ဆိယထေရအပဒါန်

၁။ တရားခပ်သိမ်းတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် သိမြင်တော်မူသော ထိုကကုသန် မြတ်စွာဘုရားသည် အပေါင်းအဖော်မှ ဖဲခွါလျက် ဆိတ်ငြိမ်ရာကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ တောအတွင်းသို့ ကြွတော်မူ၏။

၂။ ငါသည် သစ်ဆိမ့်သီးအဆံကို ယူ၍ နွယ်ဖြင့် သီကုံးခဲ့၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တောင်ကြား၌ စုန်ဝင်စား၍ နေ၏။

၃။ ငါသည် နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်၍ အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားအား သစ်ဆိမ့်သီးဆံကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ထိုသစ်ဆိမ့်သီးဆံကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သစ်ဆိမ့်သီးဆံကို လှူရခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝိဘိတကမိစ္ဆိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဝိဘိတကမိစ္ဆိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၅ - ဝိဘိတကဝဂ် ===

၂ - ကောလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၈။ ထိုအခါ၌ သစ်နက်ရေကို ဝတ်လျက် လျှော်တေသင်္ကန်းကို ဆောင်သော ငါသည် ဆီးသီးကို တောင်းဖြင့် ပြည့်စေ၍ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ဆောင်ယူခဲ့၏။

၉။ ထိုအခါ၌ နှစ်ယောက်မြောက် ရှိတော်မူသော အတုမရှိ မြတ်သော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူလျက် ရှိလေ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အချိန်အခါအားလုံးကို သိတော်မူလျက် ငါ၏သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၁၀။ ငါသည် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဆီးသီးကို လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ယူဆောင်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဆီးသီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဆီးသီးကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကောလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ကောလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၅ - ဝိဘိတကဝဂ် ===

၃ - ဗိလ္လိယထေရအပဒါန်

၁၅။ စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်း၌ ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်အပ်၏။ ဥသျှစ်ပင် တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းလျက် ရှိ၏။ အထူးထူးသော သစ်ပင်တို့၏ မှီဝဲပေါက်ရောက်ရာ ဖြစ်၏။

၁၆။ ငါသည် ကောင်မွန်သော (မွေးကြိုင်သော) အနံ့ရှိသော ဥသျှစ်သီးကို မြင်ရသည် ရှိသော် ပရိက္ခရာဝန်ကို ပြည့်စေလျက် နှစ်သက်သည် ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဘုရားမြတ်ကို အောက်မေ့ခဲ့၏။

၁၇။ ငါသည် ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ကောင်းမှု စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေ ကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားအား အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် ဥသျှစ်သီးမှည့်ကို ပေးလှူ ၏။

၁၈။ ဤကမ္ဘာ၌ ဥသျှစ်သီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူး ပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဥသျှစ်သီးကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗိလ္လိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဗိလ္လိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၅ - ဝိဘိတကဝဂ် ===

၄ - ဘလ္လာတဒါယကထေရအပဒါန်

၂၂။ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းနှင့် တူတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို တောအထက်၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၍ -

၂၃။ ငါသည် မြက်အခင်းကို ခင်းပြီးလျှင် ဘုရားမြတ်ကို တောင်းပန်လျှောက်ထားခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို အစဉ် သနားတော်မူပါ။ (အကျွန်ုပ်သည်) ဆွမ်းကို လှူခြင်းငှါအလိုရှိပါ၏။

၂၄။ အစဉ် စောင့်ရှောက်တော် မူတတ်သော မဟာကရုဏာ ရှိတော်မူသော အခြံအရံ များပြားတော်မူသော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ ငါ၏ သင်္ခမ်း ကျောင်း၌ ဆင်းသက်တော်မူ၏။

၂၅။ မြတ်စွာဘုရားသည် သက်ဆင်းတော်မူ၍ သစ်ရွက်အခင်း၌ ထိုင်တော်မူ၏။ ငါသည် ချေးသီးကို ယူ၍ ဘုရားမြတ်အား ပေးလှူခဲ့၏။

၂၆။ ထိုအခါ ငါသည် ကြည့်ရှုစဉ် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၂၇။ ကမ္ဘာတစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ သစ်သီးအလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သစ်သီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဘလ္လာတဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဘလ္လာတဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၅ - ဝိဘိတကဝဂ် ===

၅ - ဥတ္တလိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၃၁။ စိမ်းညိုသော အရောင်ရှိသော ပညောင်ပင်သည် စည်ပင်ပြန့်ပွားလတ်သော် မြစ်သေးပန်းကို ယူ၍ ဗောဓိပင်အား တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဗောဓိပင်ကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိ စဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဗောဓိပင်ကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၃၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥတ္တလိပုပ္ဖိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဥတ္တလိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၆ - အမ္မာဋကိယထေရာပဒါန်

၃၆။ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာ ပွင့်သော အင်ကြင်းတောသို့ ဝင်၍ တောင်ချောက် ကြားတို့၌ ‘အမျိုးမြတ်သော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့’ နေတော်မူ၏။

၃၇။ ငါသည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ဝှေးသီးကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၃၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဝှေးသီးကို လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အမ္မာဋကိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် အမ္မာဋကိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၅ - ဝိဘိတကဝဂ် ===

၇ - သီဟာသနိကတ္ထေရအပဒါန်

၄၂။ သတ္တဝါအားလုံး၏ အကျိုးစီးပွားကို ရှာမှီးတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငါသည် မြတ်သော နေရာကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၃။ ငါသည် နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း အကြင် အကြင်ဘဝ၌ နေရ၏ (ဖြစ်ရ၏)။ ထိုထိုဘဝ၌ ပြန်ပြောသော ဗိမာန်ကို ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်သော နေရာကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၄။ ရွှေပလ္လင်၊ ငွေပလ္လင်၊ ကျောက်နီပလ္လင်၊ ပတ္တမြားပလ္လင်တို့သည် အခါခပ်သိမ်း ငါ့အား များစွာ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၄၅။ ငါသည် ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဗောဓိပင်၌ နေရာကို ပြုလုပ်ခဲ့ရ သောကြောင့် မြင့်မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။ တရားတော်၏ ကောင်းသော တရားအဖြစ်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ။

၄၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ငါသည် မြတ်သောနေရာ (ခင်းမှု) ကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်သော နေရာကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သီဟာသနိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် သီဟာသနိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၅ - ဝိဘိတကဝဂ် ===

၈ - ပါဒပိဋိယထေရာပဒါန်

၅၀။ မဟာကရုဏာ ရှိတော်မူသော ၊ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ၊ များသော အခြံအရံ ရှိတော်မူသော ၊ သုမေဓာမည်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါများစွာတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူ၏။

၅၁။ သုမေဓာမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သော နေရာအနီး၌ ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ခြေဆေးအင်းပျဉ်ကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းခဲ့၏။

၅၂။ ငါသည် ကောင်းသော အကျိုးရှိသော ချမ်းသာကို ပွားစေသော ကုသိုလ်ကံကို ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့် ကောင်းမှုကံနှင့် ယှဉ်လျက် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။

၅၃။ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေသော ကောင်းမှုကံနှင့် ပြည့်စုံသော ငါသည် ခြေတို့ကို ကြွသည် ရှိသော် ရွှေအင်းပျဉ်တို့သည် ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၅၄။ အကြင်သူတို့သည် “ဘုရား” ဟူသော စကားသံကို ကြားခြင်းကို ရရှိကုန်၏။ ထိုသူတို့အား အရတော်လေကုန်စွာ သင်တို့သည် ကောင်းစွာ ရအပ်ပေ၏။ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၌ ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့် ကြီးကျယ်သော ချမ်းသာကို ရရှိကုန်၏။

၅၅။ ငါသည်လည်း ကောင်းမှုကံကို ကောင်းစွာ ရအပ်ပြီ၊ ကုန်သွယ်မှုကို ကောင်းစွာ ယှဉ်စေအပ်ပြီ၊ ငါသည် ခြေဆေးအင်းပျဉ် ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ရွှေအင်းပျဉ်ကို ရရှိပေ၏။

၅၆။ ငါသည် အကြောင်းကိစ္စ တစ်စုံတစ်ခုဖြင့် အကြင်အကြင်အရပ်သို့ ဖဲသွား၏။ (ထိုအခါ) ရွှေအင်းပျဉ်၌ နစ်သွားရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် (ခြေဆေးအင်းပျဉ်ကို ပေးလှူသော) ကောင်းမှုကံ ၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၇။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည် ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ခြေဆေး အင်းပျဉ်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၅၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၆၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပါဒပိဋိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ပါဒပိဋိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၅ - ဝိဘိတကဝဂ် ===

၉ - ဝေဒိကာရကတ္ထေရအပဒါန်

၆၁။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ ဗောဓိပင်မြတ်၌ ပွတ်တိုင်ကို ကောင်းစွာ ပြုလုပ်၍ မိမိ စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။

၆၂။ ပြုလုပ်ပြီး မပြုလုပ်ရသေးသော အလွန်မြတ်သော တန်ဆာဘဏ္ဍာတို့သည် ကောင်းကင်မှ ရွာချကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပွတ်တိုင် (လှူခြင်း) ၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၃။ ငါသည် နှစ်ဖက်ချီတက်သော ကြောက်မက်ဖွယ် စစ်မြေပြင်၌ ဘေးငယ်ဘေးကြီးကို မတွေ့မြင် ရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပွတ်တိုင်လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၄။ ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ တင့်တယ်သော ဗိမာန်သည် (ငါ့အား) ဖြစ်ပေါ်၏။ အဖိုး များစွာ ထိုက်သော နေရာတို့သည် ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပွတ်တိုင်လှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၆၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပွတ်တိုင်ကို ပြုလုပ် လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပွတ်တိုင်လှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၆၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၆၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၆၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝေဒိကာရကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဝေဒိကာရကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၅ - ဝိဘီတကဝဂ် ===

၁၀ - ဗောဓိယရဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၆၉။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဗောဓိစံအိမ်ကို ပြုလုပ်ခဲ့၏။

၇၀။ ငါသည် (ထိုကံကြောင့်) တုသိတာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။ ရတနာ (ဗိမာန်) အိမ်၌ နေရ၏။ ငါ့အား အအေးသည် လည်းကောင်း၊ အပူသည် လည်းကောင်း မတွေ့ထိ။ လေသည် ကိုယ်၌မတွေ့ထိ (မနှိပ်စက်) နိုင်ပေ။

၇၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ခြောက်ဆယ့်ငါး ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ဝိသကြိုနတ်သားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော ကာသိကမည်သော မြို့သည်-

၇၂။ အလျား ဆယ်ယူဇနာ ရှိ၍၊ အနံ ရှစ်ယူဇနာ ရှိ၏။ ထိုမြို့၌ သစ်သားသည် လည်းကောင်း၊ နွယ်သည် လည်းကောင်း၊ မြေညက်သည် လည်းကောင်း မရှိပေ။

၇၃။ ဝိသကြိုနတ်သားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော မင်္ဂလမည်သော ပြာသာဒ်သည် ဖီလာ (အမြင့်) တစ်ယူဇနာရှိ၍ အနံယူဇနာခွဲ ရှိ၏။

၇၄။ ရွှေဖြင့်ပြီးသော တိုင်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ရှိကုန်၏။ နန်းဦး ပြာသာဒ်ဆောင် တို့သည် ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးကုန်၏။ အမိုးသည် ငွေဖြင့်ပြီး၏။

၇၅။ ငါသည် ဝိသကြိုနတ်သား ဖန်ဆင်းအပ်သော အလုံးစုံ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ဤဗိမာန် အိမ်ကို စိုးအုပ်နေခဲ့၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဗောဓိစံအိမ်လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၆။ လူ့ပြည် နတ်ပြည်၌ ထိုအလုံးစုံတို့ကို သုံးဆောင်စံစားပြီး၍ ငြိမ်းအေးလျက် ရောက်အပ်သော အမြတ်ဆုံး နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၇၇။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ဗောဓိစံအိမ်ကို ပြုခဲ့၏။ ထိုအခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဗောဓိစံအိမ်လှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၇၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၇၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၈၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗောဓိယရဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ဗောဓိယရဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

လေးဆယ့်ငါးခုမြောက် ဝိဘီတကဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၆ - ဇေတိဒါယကဝဂ် ===

၁ - ဇေတိဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁။ ငါသည် ဓမ္မဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏ (ရေခံတက်) ဗောဓိပင်မြတ်၌ ကြည်လင် ဝမ်းမြောက် သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အကျည် (သမံတလင်း) ကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းခဲ့၏။

၂။ ငါသည် ချောက်မှ လည်းကောင်း၊ တောင်မှ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်မှ လည်းကောင်း လိမ့်ကျ လျက် သေလွန်သည်ရှိသော် (သုဂတိဘဝတည်းဟူသော) တည်ရာကိုရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အကျည် (ပြုလုပ်ခြင်း) ၏ အကျိုးပေတည်း။

၃။ သူ့ခိုးတို့သည် ငါ့အား မညှဉ်းဆဲနိုင်ကုန်၊ မင်းတို့သည် ငါ့ကို မထိမဲ့မြင် မပြုနိုင်ကုန်၊ ငါသည် ရန်သူအားလုံးတို့ကို လွန်မြောက်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အကျည်ပြုလုပ်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူ့အဖြစ် နတ်အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ပူဇော်ခံရသူ ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အကျည် ပြုလုပ်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅။ ငါသည် ကမ္ဘာတစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ အကျည်ကို ပြုခဲ့၏။ ထိုအခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အကျည်ပြုလုပ် လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား အထံတော် ၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၈။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဇေတိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဇေတိဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၆ - ဇေတိဒါယကဝဂ် ===

၂ - မောရဟတ္ထိယထေရအပဒါန်

၉။ ငါသည် ဒေါင်းမြီးယပ်ကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။ ငါသည် ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဒေါင်းမြီးယပ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၁၀။ ဤဒေါင်းမြီးယပ်ကို လှူရခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း (ငါ့အား) မီးသုံးပါးတို့သည် ငြိမ်းအေးကုန်၏။ ငါသည် ကြီးကျယ် ပြန့်ပြောသော ချမ်းသာကို ရရှိပေ၏။

၁၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ တရားတော်သည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ ငါတို့အား ဆရာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေကုန်စွ၊ ငါသည် ဒေါင်းမြီးယပ်ကို ပေးလှူခဲ့၍၊ ကြီးကျယ် ပြန့်ပြောသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ရရှိပေ၏။

၁၂။ ငါ့အား မီးသုံးပါးတို့သည် ငြိမ်းကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အာသဝတရား အားလုံး ကုန်ပြီ၊ (ငါ့အား) ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၁၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ အလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဒေါင်းမြီးယပ်ကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မောရဟတ္ထိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် မောရဟတ္ထိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၆ - ဇေတိဒါယကဝဂ် ===

၃ - သီဟာသနဗိဇယထွေရအပဒါန်

၁၇။ ငါသည် တိဿမြတ်စွာဘုရား၏ (ပိတောက်) ဗောဓိပင်ကို ရှိခိုးခဲ့၏။ ငါသည် ယပ်ကို ယူ၍ ထိုဗောဓိပင်၌ မြတ်သော နေရာကို ယပ်ခတ်ခဲ့၏။

၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် မြတ်သော နေရာကို ယပ်ခတ်ခဲ့၏။ ထိုအခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ယပ်ခတ်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သီဟာသနဗိဇယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် သီဟာသနဗိဇယထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၆ - ဇေတိဒါယကဝဂ် ===

၄ - တိဏုက္ကဓာရိယထွေရအပဒါန်

၂၂။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ ဗောဓိပင်မြတ်၌ ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ မီးတိုင် (မီးရှူး) သုံးခုတို့ကို ထွန်းညှိခဲ့၏။

၂၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ထိုငါသည် မီးတိုင် (မီးရှူး)ကို ထွန်းညှိခဲ့၏။ ထိုအခါမှ စ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မီးတိုင် လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိဏုက္ကဓာရိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် တိဏုက္ကဓာရိယထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၆ - ဇေတိဒါယကဝဂ် ===

၅ - အက္ကမနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၂၇။ မကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော ကျင့်သုံးပြီးသော အကျင့်သိက္ခာ ရှိတော်မူသော နေ့သန့်စင် တော်မူရန် ကြွသွားတော်မူသော ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားအား ဖိနပ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဖိနပ်အလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဖိနပ်လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အက္ကမနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် အက္ကမနဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၆ - ဇေတိဒါယကဝဂ် ===

၆ - ဝနကောရက္ခိယတ္ထေရအပဒါန်

၃၂။ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား တော၌ ဖြစ်သော လိပ်ဆူးရွှေပန်းကို ယူ၍ တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၃၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ခြင်း ၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝနကောရက္ခိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဝနကောရက္ခိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ဆယ်ခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၆ - ဇေတိဒါယကဝဂ် ===

၇ - ဧကဆတ္တိယထေရအပဒါန်

၃၇။ မြေသည် 'မီးကျီးကဲ့သို့' ဖြစ်လျက် ရှိ၏။ မြေသည် 'ပြာပူကဲ့သို့' ဖြစ်လျက် ရှိ၏။ (ထိုအခါ) ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် လွင်တီးခေါင်၌ စကြိုကြွတော်မူလေ၏။

၃၈။ ငါသည် ထီးဖြူကို ယူ၍ ခရီးရှည် သွားခဲ့၏။ ထိုခရီး၌ မြတ်စွာဘုရားကို မြင်ရ၍ ငါ့အားအား ရနှစ်သက်ခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

၃၉။ မြေကြီးသည် တံလျှပ်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိ၏။ ဤမြေကြီးသည် 'မီးကျီးကဲ့သို့' ဖြစ်လျက် ရှိ၏။ ကိုယ်ကို လျင်စွာ ကုန်ခန်းစေတတ်ကုန်သော (ကိုယ်၏ အသက်ကို ကုန်ခန်းစေတတ်ကုန်သော) ကြီးမားသော လေ (လေမုန်တိုင်း) တို့သည် တိုက်ခတ်လျက် ရှိကုန်၏။

၄၀။ အအေးအပူကို ပယ်ဖျောက်နိုင်သော လေ၊ နေပူကို တားမြစ်နိုင်သော ဤထီးကို အလှူခံတော်မူပါ။ အပူငြိမ်းအေးခြင်းကို တွေ့ထိစေလိုပါ၏။

၄၁။ အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်သော၊ မဟာကရုဏာ ရှိတော်မူသော ၊ များသော အခြံအရံ ရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအခါ၌ ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ အလှူခံတော်မူ၏။

၄၂။ ငါသည် ကမ္ဘာသုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး နတ်တို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ သိကြားနတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။ အကြိမ်ငါးရာတိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

၄၃။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ ရှေးက ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ခဲ့သော မိမိ၏ ကောင်းမှုအကျိုးကို ခံစားရ၏။

၄၄။ ဤဘဝသည်ကား အဆုံးဖြစ်သော ဘဝတည်း၊ (ငါ့အား) နောက်ဆုံးဘဝ ဖြစ်ပေ၏။ ယခုဘဝ၌ လည်း ထီးဖြူသည် ငါ့အား အခါခပ်သိမ်း ဆောင်းမိုးလျက် ရှိ၏။

၄၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ထီးကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ထီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကဆတ္တိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဧကဆတ္တိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၆ - ဇာတိဒါယကဝဂ် ===

၈ - ဇာတိပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၄၉။ များသော အခြံအရံ ရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည် ရှိသော် ဦးဆောက်ပန်းတို့ကို ပြုလုပ်၍ ကိုယ်တော်ကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၅၀။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေခြင်းကြောင့် နိမ္မာနရတိနတ်ဘုံသို့ ရောက်ရ၏။ ငါသည် နတ်ပြည်သို့ ရောက်သည်ရှိသော် ကောင်းမှုကို အောက်မေ့၏။

၅၁။ ငါ့အား ပန်းမိုးသည် ကောင်းကင်မှ အခါခပ်သိမ်း ရွာလျက်ရှိ၏။ ငါသည် လှူပြည်၌ ကျင်လည် ရငြားအံ့၊ အခြံအရံများသော မင်း ဖြစ်ရလေ၏။

၅၂။ မြတ်စွာဘုရားအား ထိုပန်းပူဇော်မှု၏ အစွမ်းကြောင့် ထိုလူ့ဘဝ၌ ငါ့အား ပန်းမိုးသည် အခါ ခပ်သိမ်း ရွာသွန်းလျက်ရှိ၏။

၅၃။ ဤဘဝသည်ကား ငါ့အား အဆုံးစွန်သော ဘဝတည်း၊ နောက်ဆုံးဘဝ ဖြစ်ပေ၏။ ယခုဘဝ၌ လည်း ငါ့အား ပန်းမိုးသည် အခါခပ်သိမ်း ရွာလျက်ရှိ၏။

၅၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပန်းကို တင်လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် ကိုယ်တော်အား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၅၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဇာတိပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဇာတိပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၉ - ပဋိပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၅၈။ အလောင်းတော်ကို ထုတ်ဆောင်စဉ် စည်တို့ကို တီးအပ်ကုန်သည် ရှိသော် ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြပိုင်ပွင့်ကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၅၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၆၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၆၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဋိပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ပဋိပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၆ - ဇေတိဒါယကဝဂ် ===

၁၀ - ဂန္ဓပူဇေတေရအပဒါန်

၆၃။ နံသာထင်းပုံတို့ကို ပြုကုန်လျက် အမျိုးမျိုးသော နံသာတို့ကို ဆောင်ယူအပ်သည် ရှိသော် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နံသာဆုပ်ကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၆၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ နံသာထင်းပုံကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် နံသာထင်းပုံကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၆၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၆၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၆၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဂန္ဓပူဇေတေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ဂန္ဓပူဇေတေရအပဒါန် ပြီး၏။

လေးဆယ့်ခြောက်ခုမြောက် ဇေတိဒါယကဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၇ - သာလကုသုမိယဝဂ် ===

၁ - သာလကုသုမိယထေရာပဒါန်

၁။ ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်ရှိသော် နံ့သာထင်းပုံပေါ်သို့ တင်သောအခါ၌ အင်ကြင်းပန်းကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နံ့သာထင်းပုံကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား အထံတော် ၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြု ကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သာလကုသုမိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော သာလကုသုမိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၂ - စိတကပူဇကထေရာပဒါန်

၆။ လောက၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို မီးသဂြုဏ် အပ်သည်ရှိသော် နံ့သာထင်းပုံပေါ်သို့ စံကားပန်းရှစ်ပွင့်တို့ကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နံ့သာထင်းပုံကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စိတကပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် စိတကပူဇကထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၇ - သာလကုသုမိယဝဂ် ===

၃ - စိတကနိဗ္ဗာပကတ္ထေရအပဒါန်

၁၁။ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို မီးသဂြိုဟ်အပ်သည်ရှိသော် ငါသည် နံ့သာရေ ကို ယူ၍ နံ့သာထင်းပုံကို ငြိမ်းစေခဲ့၏။

၁၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် နံ့သာထင်းပုံကို ငြိမ်းစေ၏။ ထိုအခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် နံ့သာ ရေလှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စိတကနိဗ္ဗာပကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် စိတကနိဗ္ဗာပကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၇ - သာလကုသုမိယဝဂ် ===

၄ - သေတုဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁၆။ ငါသည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ စကြီးဦး၌ ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ တံတားကို ဆောက်လုပ်စေခဲ့၏။

၁၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် တံတားပြုလုပ်စေခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်ကား တံတား လှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သေတုဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် သေတုဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၇ - သာလကုသုမိယဝဂ် ===

၅ - သုမနတာလဝဏှိယထေရအပဒါန်

၂၁။ ငါသည် သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားအား မုလေးပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော ထန်းရွက် ယပ်ဝန်းကို ပေးလှူခဲ့၏။ (ထိုယပ်ဖြင့်) များမြတ်သော အခြံအရံရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဆောင်းမိုးခဲ့၏။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုမနတာလဝဏှိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် သုမနတာလဝဏှိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၆ - အဝဋုဖလိယထေရအပဒါန်

၂၆။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော ရန်သူတို့ မအောင်အပ်သော သတရံသီမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာကို အလိုရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍ ဆွမ်းခံရာ အရပ်မှ ထွက်တော်မူ၏။

၂၇။ လက်၌ သစ်သီးရှိသော ငါသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးမြင်ရ၍ (အနီးသို့) ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။ ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဝဋုမည်သော သစ်သီးကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ သစ်သီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် သစ်သီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဝဋုဖလိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် အဝဋုဖလိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၄၇ - သာလကုသုမိယဝဂ် ===

၇ - လဗုဇဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ

၃၂။ ထိုအခါ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့၌ အရံစောင့်ဖြစ်ခဲ့၏။ ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော ကောင်းကင်၌ ကြွသွားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၃။ ငါသည် တောင်ပိန္နဲသီးကို ယူ၍ ဘုရားမြတ်အား ပေးလှူခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်၌ ရပ်တော်မူလျက်သာလျှင် ခံယူတော်မူ၏။

၃၄။ ငါ၏ နှစ်သက်မှု ဖြစ်စေခြင်းသည် မျက်မှောက်ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်၏။ မြတ်စွာဘုရားအား အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် သစ်သီးကို ပေးလှူခဲ့ခြင်းကြောင့်-

၃၅။ ထိုအခါ၌ ငါသည် နှစ်သက်မှုကို လည်းကောင်း၊ ပြန့်ပြောသော ချမ်းသာမြတ်ကို လည်းကောင်း ရခဲ့၏။ ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်သော ငါ့အား ရတနာသည် ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိပေ၏။

၃၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သစ်သီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သစ်သီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်လဗုဇဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် လဗုဇဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

၈ - ပိလက္ခဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ

၄၀။ များသော အခြံအရံရှိတော်မူသော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားကို တောအတွင်း၌ ဖူးမြင်ရ၍ ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ညောင်ကြတ်သီးကို ပေးလှူခဲ့၏။

၄၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ သစ်သီးကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သစ်သီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပိလက္ခဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ပိလက္ခဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၇ - သာလကုသုမိယဝဂ် ===

၉ - သယံပဋိဘာနိယထေရာအပဒါန်

၄၅။ တင့်တယ်လှပသော ရေခံတက်ပင်ကဲ့သို့သော၊ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ခရီးလမ်း၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

၄၆။ မောဟတည်းဟူသော အမိုက်မှောင်ကို ဖျက်ဆီး၍ များစွာသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်လျက် ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်း တောက်ပတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

၄၇။ ရဟန္တာတစ်သိန်းတို့နှင့် အတူ ကြွသွားတော်မူသော များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

၄၈။ တရားတော်တည်းဟူသော စည်ကြီးကို ရိုက်တီး၍ တိတ္ထိအပေါင်းတို့ကို နှိမ်နင်းတော်မူသော ရဲရင့်သော မိန့်ခွန်းတော်ကို မိန့်မြှောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

၄၉။ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ ဗြဟ္မာနှင့် တကွသော နတ်တို့သည် လာရောက်ကုန်၍ သိမ်မွေ့ခက်ခဲသော ပြဿနာတို့ကို (မြတ်စွာဘုရားအား) မေးကြရကုန်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

၅၀။ နတ်နှင့် တကွသော လူတို့သည် အကြင်မြတ်စွာဘုရားအား လက်အုပ်ချီ၍ တောင်းပန်လျက် ပေးလှူကြရကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ကောင်းမှုအကျိုးကို ခံစားကြရကုန်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

၅၁။ ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည် စုဝေးကုန်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ခြံရံကြကုန်၏။ (ပြဿနာမေးရန်) တောင်းပန်ခံရသော မြတ်စွာဘုရားသည် တုန်လှုပ်တော်မမူချေ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

၅၂။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် မြို့တွင်းသို့ ဝင်တော်မူလတ်သော် များစွာသော စည်ကြီးတို့သည် မြည်ဟည်းကုန်၏။ အမုန်ယစ်သော ဆင်တို့သည် အော်မြည်ကြကုန်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

၅၃။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် ခရီးလမ်းမ၌ ကြွသွားတော်မူလတ်သော် အခါခပ်သိမ်း ရောင်ခြည်တော် အားလုံးသည် အမြဲမပြတ် တောက်ပလျက်ရှိ၏။ မြင့်မောက်သော မြေတို့သည် ညီညွတ်လျက် ရှိကုန်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

၅၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားဟောတော်မူလတ်သော် စကြဝဠာ အဆုံးတိုင်အောင်လည်း ကြားရ၏။ သတ္တဝါအားလုံးတို့ကို သိစေနိုင်ပေ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

၅၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၅၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သယံပဋိဘာနိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သယံပဋိဘာနိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၇ - သာလကုသုမိယဝဂ် ===

၁၀ - နိမိတ္တဗျာကရဏိယထေရ်အပဒါန်

၅၉။ ထိုအခါ၌ ငါသည် ဟိမဝန္တာသို့ သက်ဝင်၍ ပေဒင်တို့ကို ပို့ချ၏။ တပည့် ငါးသောင်းလေး ထောင်တို့သည် ငါ့အား ခစားလုပ်ကျွေးကုန်၏။

၆၀။ အလုံးစုံသော တပည့်တို့သည် သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိကုန်၏။ ပေဒင်ကို တတ်မြောက်ကြ ကုန်၏။ အင်္ဂါခြောက်ပါးရှိသော ပေဒင်၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် မိမိ၏ အတတ်ပညာတို့၏ အထောက်အပံ့ကို ခံရကုန်လျက် ဟိမဝန္တာ၌ နေကြကုန်၏။

၆၁။ (ထိုအခါ များသော အခြံအရံရှိသော) အလောင်းတော်နတ်သားသည် တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိလျက် ထင်သော သတိရှိလျက် အမိဝမ်း၌ ဖြစ်ရ၏။

၆၂။ မြတ်စွာဘုရားအလောင်း ပဋိသန္ဓေ နေတော်မူသည်ရှိသော် လောကဓာတ် တစ်သောင်းသည် တုန်လှုပ်လေ၏။ မြတ်စွာဘုရားအလောင်း ပဋိသန္ဓေ နေတော်မူသည်ရှိသော် သူကန်းတို့သည် မျက်စိ (အလင်း) ကို ရကြကုန်၏။

၆၃။ ဤမြေကြီးအားလုံးသည် အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့် တုန်လှုပ်၏။ လူအများတို့သည် တော်လည်းသံကို ကြားကုန်၍ ထိတ်လန့်ကြကုန်၏။

၆၄။ လူအားလုံးတို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးကြကုန်၍ ငါ၏ အထံသို့ လာရောက်ကြကုန်၏။ ဤမြေကြီးသည် တုန်လှုပ်ခဲ့၏။ အကျိုးကား အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း (ဟု မေးကြကုန်၏)။

၆၅။ (မကြောက်ကြကုန်လင့်၊) သင်တို့အား ဘေးမရှိချေ။ အလုံးစုံသော သင်တို့သည်လည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း ရဲတင်းကြကုန်လော့။ ဤဖြစ်ပေါ်သော နိမိတ်ကား ကောင်းကျိုးရှိမည့် နိမိတ်ပေ တည်းဟု ထိုအခါ ငါသည် ထိုသူတို့အား ပြောဆိုခဲ့၏။

၆၆။ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့သော အကြောင်းရှစ်ပါးကြောင့် ဤမြေကြီးသည် တုန်လှုပ်၏။ အကြင် အခြင်း အရာအားဖြင့် အရောင်အလင်းသည် ပြန့်ပြောကြီးမား၏။ ထိုအခြင်းအရာအား ဖြင့်နိမိတ်တို့သည် ထင်ပေါ်ကုန်၏။

၆၇။ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော ဘုရားမြတ်သည် မချွတ်ပွင့်တော်မူလတ္တံ့၊ ဤသို့ ငါသည် လူ အပေါင်းကိုသိစေ၍ ငါးပါးသီလတို့ကို ဟောခဲ့၏။

၆၈။ ထိုသူတို့သည် ငါးပါးသော သီလတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရခဲသော ဘုရားပွင့်တော်မူခြင်းကို လည်းကောင်း ကြားသိရ၍ ဖြစ်သော တက်ကြွခြင်းရှိကုန်လျက် နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက် ကြလေ ကုန်၏။

၆၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ နိမိတ်ကို မိန့်ကြား (ဖတ်ကြား) ခဲ့ရသော အခါမှ ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နိမိတ် ဖတ်ကြားခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၇၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၇၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၇၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နိမိတ္တဗျာကရဏိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် နိမိတ္တဗျာကရဏိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

လေးဆယ့်ခုနှစ်ခုမြောက် သာလကုသုမိယဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၈ - နဠမာလိဝဂ် ===

၁ - နဠမာလိယထေရာပဒါန်

၁။ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို အလှူခံတော်မူထိုက်သော လောက၏ ရှေ့သွား မြတ်စွာဘုရားကို တော၏ အထက်၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ၏။

၂။ ထိုခဏ၌ ငါသည် ကျူပန်းကို ယူ၍ ထွက်သည်ရှိသော် ထိုအရပ်၌ ဩဃမှလွန် မြောက်သော အာသဝကင်းတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃။ မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ ကြီးမားသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော ၊ လောကအားလုံးကို အစဉ်သနားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကျူပန်းကိုပူဇော်ခဲ့၏။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ကျူပန်းကို လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၇။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နဠမာလိယထေရာသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော နဠမာလိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၈ - နဋမာလိဝဂ် ===

၂ - မဏိပူဇကတ္ထေရအပဒါန်

၈။ တရားခပ်သိမ်းတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် သိမြင်တော်မူသော ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူပြီးသော၊ ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို အလိုရှိတော်မူ သည်ဖြစ်၍ ကောင်းကင်၌ ကြွသွားတော်မူ၏။

၉။ ဟိမဝန္တာ၏ အနီး၌ ဇာတဿရအိုင်ကြီးသည် ရှိ၏။ ထိုအိုင်ကြီး၌ ကောင်းမှုကံနှင့် ယှဉ်သော ငါ၏ဗိမာန်သည် ရှိ၏။

၁၀။ ငါသည် ဗိမာန်မှ ထွက်သည်ရှိသော် ‘တောက်ပသော ငုရွှေပန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ရဲရဲတောက်သော ဟုန်းမီးစာကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၁။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်အံ့ဟု ပန်းကို ရှာဖွေလတ်သော် မတွေ့မြင်ခဲ့၊ (ထို့ကြောင့်) ငါသည် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးခဲ့၏။

၁၂။ ငါ၏ ဦးခေါင်း၌ (ရှိသော) ပတ္တမြားကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့၏။ ဤပတ္တမြားကို ပူဇော်ခြင်းကြောင့် ကောင်းသော အကျိုးသည် ဖြစ်ထွန်းပါစေသတည်း။

၁၃။ ပေးလှူဖွယ်ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို အလှူခံတော်မူထိုက်သော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်၌ ရပ်တော်မူလျက် ဤဆိုမည့် ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏-

၁၄။ သင့်အား ထိုစိတ်အကြံသည် ပြည့်စုံစေသတည်း၊ ကြီးကျယ်သော ချမ်းသာကို ရစေသတည်း၊ ဤပတ္တမြားဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကြောင့် များပြားသော အခြံအရံအကျော်အစောကို ခံစားရစေသတည်း။

၁၅။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် စိတ်အလိုရှိရာ အရပ်သို့ ကြွသွားတော်မူ၏။

၁၆။ ငါသည် ကမ္ဘာခြောက်ဆယ်တို့ပတ်လုံး နတ်တို့ကို အစိုးရသည်ဖြစ်၍ သိကြားမင်း အဖြစ်ကို ပြုရ၏။ အကြိမ်ရာပေါင်းများစွာ စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၇။ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ငါသည် ရှေးကောင်းမှုကံကို အောက်မေ့သည်ရှိသော် အရောင်အလင်းကို ပြုတတ်သော ပတ္တမြားသည် ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

၁၈-၁၉။ ဆန်းကြယ်သော အဝတ်တန်ဆာရှိကုန်သော၊ ပုလဲသွယ်၊ ပတ္တမြားနားတောင်းကို ပန်ဆင်ကုန်သော၊ ကော့တက်သော မျက်တောင်ရှိကုန်သော၊ ပြီးရွှင်စွာ ပြောဆိုတတ်ကုန်သော၊ ကောင်းသော အမှတ်သည် ရှိကုန်သော၊ သေးသွယ်သော ခါးရှိကုန်သော ငါသိမ်းပိုက် အပ်ကုန်သော မိန်းမပေါင်း ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်တို့သည် ငါ့ကို အမြဲမပြတ် ခြံရံလျက် ရှိကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပတ္တမြားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၀။ ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်သော၊ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးကုန်သော၊ ထို့အတူ ကျောက်နီဖြင့် ပြီးကုန်သော တန်ဆာတို့သည် အကယ်၍ အလိုရှိပါမူ ကောင်းစွာ ပြုလုပ်အပ်သော ဘဏ္ဍာတို့သည် ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၂၁။ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းသော စုလစ်မွန်းချွန် အထွတ်တပ်အပ်သော အိမ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မြတ်သော သူတို့အားသာ ထိုက်သော အိပ်ရာနေရာသည် လည်းကောင်း ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၂၂။ အကြင်သူတို့သည် တရားသံကို နာယူနိုင်သော အရပ်ဒေသကို လည်းကောင်း၊ လူတို့၏ ကောင်းမှုမျိုးစေ့ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ ဆေးသဖွယ်ဖြစ်သော တရားတော်ကို လည်းကောင်း ရရှိကုန်၏။ (ဤသို့ ရရှိခြင်းကား) ထိုသူတို့အား ကောင်းစွာ ရအပ်သော လာဘ်ကြီးပေတည်း။

၂၃။ အကြင်ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ခဲ့၏။ ထိုငါသည် ကောင်းမှုကံကို ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏။ ပျက်စီးကျရာ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်မြောက်ရ၏။ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရ၏။

၂၄။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူအဖြစ် နတ်အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ နေ၌ လည်းကောင်း၊ ည၌ လည်းကောင်း အရောင်အလင်းသည် ငါ့အား အခါခပ်သိမ်း ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိ၏။

၂၅။ ထိုပတ္တမြားကို ပူဇော်ခြင်းကြောင့် စည်းစိမ်တို့ကို ခံစားပြီးလျှင် ဉာဏ်တည်းဟူသော အရောင် အလင်းကို တွေ့မြင်လျက် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၂၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပတ္တမြားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပတ္တမြားကို ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဏိပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် မဏိပူဇကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၈ - နဋမာလိဝဂ် ===

၃ - ဥက္ကာသတိကတ္ထေရအပဒါန်

၃၀။ ထိုအခါ၌ ကောသိကမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် စိတ္တကုဋ်တောင်၌ နေတော်မူ၏။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည် ဈာန်ဝင်စားတော်မူလေ့ရှိ၏။ ဈာန်၌ မွေ့လျော်တော်မူ၏။ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်တော်မူ၏။

၃၁။ ငါသည် မိန်းမအပေါင်း ခြံရံလျက် ဟိမဝန္တာတောသို့ သက်ဝင်သည်ရှိသော် 'လပြည့်နေ့၌ ပေါ်ထွက်သော လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့' ကောသိကပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၂။ ထိုအခါ၌ ငါသည် မီးရှူးမီးတိုင် တစ်ရာတို့ကို ယူဆောင်၍ ဝန်းရံခဲ့၏။ ခုနစ်ည၌ ခုနစ်နေ့ ပတ်လုံးရပ်တည်၍ ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ ပြန်သွားခဲ့၏။

၃၃။ ငါသည် အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော ၊ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော၊ သမာပတ်မှ ထတော် မူသော ကောသိကပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ကို ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိလျက် ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ထပ်စာဆွမ်း ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၃၄။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရား ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရပါ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တစ်ထပ်စာဆွမ်းကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၅။ အရောင်အလင်းသည် ငါ့အား နေ့၌ လည်းကောင်း၊ ည၌၌ လည်းကောင်း နေ့ရော ည၌ပါ အခါခပ်သိမ်း ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိ၏။ ငါသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူဇနာတစ်ရာတိုင်အောင် အရောင်ဖြင့် ဖြန့်နိုင်၏။

၃၆။ ငါသည် ငါးဆယ့်ငါး ကမ္ဘာပတ်လုံး သမုဒ္ဒရာလေးစင်း အဆုံးရှိသော၊ မြေပြင်ကို အစိုးရသော၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်သည်ရှိသော၊ ဇမ္ဗူဒိပ် တစ်ကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၇။ ထိုအခါ၌ ငါ၏ မြို့သည် ပြည့်စုံ၏။ စည်ပင်သာယာ၏။ ကောင်းစွာဖန်ဆင်း အပ်သော အလျားယူဇနာသုံးဆယ်၊ အနံယူဇနာနှစ်ဆယ် ရှိ၏။

၃၈။ ဝိသကြိုနတ်သား ဖန်ဆင်းအပ်သော ထိုသောဘဏမည်သော မြို့သည် မောင်းကြေးနင်းသံ နှင့်တကွဖြစ်သော အသံဆယ်မျိုးတို့ဖြင့် မတိတ်ဆိတ်ဘဲ ရှိလေ၏။

၃၉။ ထိုမြို့၌ ကြိမ်နွယ်သစ်သားသည် လည်းကောင်း၊ အင်္ဂတေမြေညက်တို့သည် လည်းကောင်း မရှိကုန်။ (မြို့သည်) အလုံးစုံ ရွှေဖြင့်ပြီးလျက် အခါခပ်သိမ်းပင် ထွန်းတောက်ပ ပေ၏။

၄၀။ မြို့ကို တံတိုင်းလေးထပ် ဝန်းရံအပ်ပေ၏။ တံတိုင်းသုံးထပ်တို့သည် ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးကုန်၏။ အလယ်၌ ထန်းပင်အစဉ်လိုက်ကိုလည်း ဝိသကြိုနတ်သားသည် ဖန်ဆင်းအပ်၏။

၄၁။ တစ်သောင်းသော ရေကန်တို့သည် ပဒုမ္မာကြာ၊ ဥပ္ပလကြာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကုန်၍ ပုဏ္ဏရိက်ကြာ တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်၏။ အမျိုးမျိုးသော ရနံ့တို့ဖြင့် ကြိုင်လှိုင်လျက် ရှိကုန်၏။

၄၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် မီးရှူးမီးတိုင်ကို ညှိထွန်းပူဇော် ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မီးရှူးမီးတိုင်ညှိထွန်း ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။
၄၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။
၄၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။
ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥက္ကာသတိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။
သုံးခုမြောက် ဥက္ကာသတိကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၈ - နဋမာလိဝဂ် ===

၄ - သုမနဗီဇနိယတ္ထေရအပဒါန်

၄၆။ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သော ဗောဓိပင်၌ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ ယပ်ကို ယူပြီးလျှင် ဗောဓိပင်မြတ်ကို ယပ်ခတ်ခဲ့၏။

၄၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဗောဓိပင်မြတ်ကို ယပ်ခတ်ခဲ့၏။ ထိုအခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ယပ်ခတ်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုမနဗီဇနိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် သုမနဗီဇနိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၈ - နဋမာလိဝဂ် ===

၅ - ကုမ္မာသဒါယကထေရအပဒါန်

၅၁။ ငါသည် ဆွမ်းရှာမှီးခြင်းငှါ ကြွတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အချည်းနှီးသော သပိတ်ကို မြင်ရ၍ မုယောဆွမ်းကို ပြည့်စေခဲ့၏။

၅၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ မုယောဆွမ်းကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မုယောဆွမ်း လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၅၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေ ရ၏။

၅၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကုမ္မာသဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ကုမ္မာသဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၈ - နဋမာလိဝဂ် ===

၆ - ကုသဋ္ဌကဒါယကထေရအပဒါန်

၅၆။ မကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးတော်မူသော ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော သိက္ခာသီလ ရှိတော်မူ သောကဿပမြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငါသည် စာရေးတံဆွမ်း ရှစ်ဝတ်ကို ပေးလှူခဲ့၏။

၅၇။ ငါသည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ စာရေးတံဆွမ်း ရှစ်ဝတ်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် စာရေးတံဆွမ်း ရှစ်ဝတ်ကို ပေးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၅၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၆၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကုသဋ္ဌကဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ကုသဋ္ဌကဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၈ - နဠမာလိဝဂ် ===

၇ - ဝိရိပုနွာဂိယထေရအပဒါန်

၆၁။ ထိုအခါ၌ သောဘိတမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် စိတ္တကုဋ်တောင်၌ နေတော်မူ၏။ ငါသည် တောင်ပုန်းညက်ပန်းကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၆၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၆၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၆၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝိရိပုနွာဂိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဝိရိပုနွာဂိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၈ - နဠမာလိဝဂ် ===

၈ - ဝလ္လိကာရဖလဒါယကထေရအပဒါန်

၆၆။ ထိုအခါ၌ သုမနမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် တက္ကရာပြည်၌ နေတော်မူ၏။ ငါသည် နွယ်သီးကိုယူ၍ မြတ်စွာဘုရားကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၆၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ နွယ်သီးကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သစ်သီးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၆၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၇၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝလ္လိကာရဖလဒါယကထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဝလ္လိကာရဖလဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၈ - နဋမာလိဝဂ် ===

၉ - ပါနဓိဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၇၁။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော၊ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ၊ စက္ခုငါးမျိုးရှိ တော်မူသော အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် နေ့အခါ၌ ကျောင်းတော်မှထွက်၍ ခရီး လမ်းမသို့ ကြွတော်မူ၏။

၇၂။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ဖိနပ်ကို ယူ၍ ခရီးရှည် သွားခဲ့၏။ ထိုအခါ တင့်တင့် တယ်တယ် ရှုချင်ဖွယ်ရှိသော ခြေကျင် ကြွတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၇၃။ မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေပြီးလျှင် ဖိနပ်ကို ထုတ်၍ ခြေတော်ရင်း၌ ထားလျက် ဤစကားကို လျှောက်ထား၏-

၇၄။ လုံ့လ ကြီးမားတော်မူသော သုဂတိဘဝကို ပေးတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား (ဤဖိနပ်ကို) စီးတော်မူပါ။ ဤအလှူမှ အကျိုးကို ရလိုပါ၏။ အကျွန်ုပ်အား ထိုအကျိုးသည် ပြည့်စုံပါစေသတည်း (ဟု ဤစကားကို လျှောက်ထား၏)။

၇၅။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရား သည် ဖိနပ်ကို စီး၍ ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏-

၇၆။ အကြင်သူသည် ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ငါဘုရားအား ဖိနပ်ကို ပေးလှူ၏။ ထိုသူ့ကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူအံ့၊ မိန့်ကြားမည့် ငါ၏ စကားကို နာယူကြကုန်လော့-

၇၇။ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားအသံတော်ကို သိကုန်၍ တက်ကြွသော စိတ်ရှိကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်ကြကုန်ပြီးလျှင် လက်အုပ်ချီလျက် စည်းဝေးရောက်လာကြကုန်၏။

၇၈။ ဤသူသည် ဖိနပ်တို့ကို လှူဒါန်းခြင်းကြောင့် ချမ်းသာခြင်းရှိသူ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငါးဆယ့်ငါးကြိမ် တိုင်တိုင် နတ်မင်းအဖြစ်ကိုလည်း ပြုရလတ္တံ့။

၇၉။ အကြိမ်တစ်ထောင်တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၈၀။ ဤကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော တစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက် ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ သြက္ကာက မင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူ လတ္တံ့။

၈၁။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်တို့၌ တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော်ဖြစ်၍ အာသဝတရား အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိလျက် အာသဝမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။

၈၂။ နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း ကောင်းမှုရှိသော သူ (ဘုန်းကံကြီးမားသူ) သည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ နတ်ယာဉ်နှင့်တူသော ယာဉ်ကို ရလတ္တံ့။

၈၃။ ပြာသာဒ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ထမ်းစင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ လှည်းပေါင်းချုပ်သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်သော ဆင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အာဇာနည်မြင်းကသော ရထားတို့သည် လည်းကောင်း အခါခပ်သိမ်း ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၈၄။ ငါသည် အိမ်မှ ထွက်သော်လည်း ရထားဖြင့် ထွက်ခဲ့ရ၏။ ဆံပင်တို့ကို ရိတ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော် ငါသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၈၅။ ငါ့အား အရတော်လေစွ၊ ငါသည် ကောင်းစွာ ရအပ်ပေ၏။ ကုန်သွယ်မှုကို ကောင်းစွာ ယှဉ်စေ အပ်၏။ ဖိနပ်တစ်ရံကို လှူခြင်းကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၈၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော တစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ငါသည် ဖိနပ်ကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဖိနပ် လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၈၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၈၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပါနမိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ပါနမိဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၈ - နဠမာလိဝဂ် ===

၁၀ - ပုလိနစင်္ကမိယထေရ်အပဒါန်

၉၀။ ရှေးအခါက ငါသည် ငှက်တို့ တွန်မြည်ရာ ဖြစ်သော တော၌ သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါသည် သမင်ပုံကို ရှာမှီးသည်ရှိသော် စကြိုကျောင်းကို တွေ့မြင်ရ၏။

၉၁။ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ခါးပိုက်ဖြင့် သဲကိုယူပြီးလျှင် ဘုန်းကျက် သရေ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကြိုကျောင်းကို ဖြန့်ခင်းခဲ့၏။

၉၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သဲကို ဖြန့်ခင်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ် လေးပါးလားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သဲကို ဖြန့်ခင်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၉၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၉၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုလိနစင်္ကမိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပုလိနစင်္ကမိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

လေးဆယ့်ရှစ်ခုမြောက် နဠမာလိဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၉ - ပံသုကူလဝဂ် ===

၁ - ပံသုကူလသညကထေရအပဒါန်

၁။ အလိုလို ဖြစ်တော်မူ၍ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော တိဿမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ပံသုကူသင်္ကန်းကို ထား၍ ကျောင်းသို့ ဝင်တော်မူ၏။

၂။ ငါသည် (သက်တင်ရေးကဲ့သို့) ညွတ်ကွေးသော လေးကို ယူ၍ အစားအစာ အကျိုးငှါ လှည့်လည်ခဲ့၏။ သန်လျက်ကို စွဲကိုင်လျက် တောသို့ ဝင်ခဲ့၏။

၃။ ငါသည် ထိုတောတွင် သစ်ပင်ဖျား၌ ငြိတွယ်သော ပံသုကူသင်္ကန်းကို တွေ့မြင်ရ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုနေရာ၌ပင် လေးကို ချထားပြီးလျှင် ဦးထိပ်၌ လက်အုပ်ချီလျက်-

၄။ ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပြန့်ပြောသော နှစ်သက်ခြင်း 'ပီတိ' ဖြင့် ဘုရားမြတ်ကို အောက်မေ့လျက် ပံသုကူသင်္ကန်းကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ပံသုကူသင်္ကန်းကို ရှိခိုးခဲ့ရသော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရှိခိုးရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ အလုံးစုံသော ဘဝတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ 'ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့' ငါသည် အာသဝ မရှိဘဲနေရ၏။

၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းသောလာခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၈။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပံသုကူလသညကထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ပံသုကူလသညကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၉ - ပံသုကူလဝဂ် ===

၂ - ဗုဒ္ဓသညကတ္ထေရအပဒါန်

၉။ (ငါသည်) ပေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်၏။ ပေဒင်ကို ဆောင်တတ်၏။ ပေဒင်သုံးပုံးတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်၏။ နိယဏ္ဍု (အဘိဓာန်) ကျမ်း၊ ကေဠုဘ (အလင်္ကာ) ကျမ်းနှင့် တကွသော လက္ခဏာကျမ်း၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိဟာသ (ပူရာဏ်) ကျမ်း၌ လည်းကောင်း တစ်ဖက် ကမ်းရောက် တတ်မြောက်၏။

၁၀။ ထိုအခါ တပည့်တို့သည် 'မြစ်ရေလျှင်ကဲ့သို့' ငါထံသို့ လာရောက်ကုန်၏။ ငါသည် ထိုတပည့်တို့ အား ညဉ့်နေပတ်လုံး မပျင်းမရိဘဲ ပေဒင်တို့ကို ပို့ချ၏။

၁၁။ ထိုအခါ သိဒ္ဓတ္ထမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။ မောဟ အမှိုက်မှောင် ကို ဖျက်ဆီး၍ ဉာဏ်အလင်းရောင်ကို ဖြစ်စေတော်မူ၏။

၁၂။ ငါ၏ တပည့်တစ်ယောက်သည် ငါ၏ တပည့်တို့အား ပြောဆို၏။ ထိုအခါ ထိုတပည့်တို့သည် ဤအကြောင်းကို ကြားကုန်၍ ငါ့အား ပြောကြားကုန်၏။

၁၃။ အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူသော လောကကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။ လူ့အပေါင်းသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့ အတုလိုက်၍ ကျင့်လျက်ရှိ၏။ ငါတို့အား လာဘ်ရခြင်းသည် မရှိတော့လတ္တံ့။

၁၄။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် တစ်ရံတစ်ခါသာ ပွင့်တော်မူကြကုန်၏။ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော် မူကုန်၏။ များသော အခြံအရံအကျော်အစော ရှိတော်မူကုန်၏။ ငါသည် လောကကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော ဘုရားမြတ်ကို ဖူးမြင်ရမူ ကောင်းလေစွ။

၁၅။ ငါသည် ငါ၏ သစ်နက်ရေလျှော်တေ (သင်္ကန်း) နှင့် ရေကရားတို့ကို ယူ၍ သင်္ခမ်းကျောင်းမှ ထွက်ပြီးလျှင် တပည့်တို့ကို ပြောဆိုခဲ့၏။

၁၆။ ရေသဖန်းပွင့်ကို ရခဲသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လ၌ ယုန်ရုပ်ကို ရခဲသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကျီးတို့၏ နို့ရည်ကို ရခဲသကဲ့သို့ လည်းကောင်း ထို့အတူ (လောကကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော) မြတ်စွာဘုရားကို ရနိုင်ခဲ့၏။

၁၇။ လောက၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူစဉ် လူ့အဖြစ်ကိုလည်း ရနိုင်ခဲ့၏။ (ဘုရားအဖြစ်၊ လူ့အဖြစ်) နှစ်ပါးစုံရှိကုန်သော်လည်း တရားကို နာကြားရခြင်းကိုလည်း အလွန်ရနိုင်ခဲ့၏။

၁၈။ လောက၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာ ပွင့်တော်မူပေ၏။ ငါတို့အား အကျိုးရှိသော ပညာ မျက်စိကို ရကုန်လတ္တံ့။ လာကြကုန်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အထံသို့ ငါတို့အားလုံး သွားကုန်အံ့။

၁၉။ ထိုအခါ ရေကရားကို ဆောင်ကုန်သော၊ ကြမ်းတမ်းသော သစ်နက်ရေကို ဝတ်ကုန်သော ထိုရသေ့အားလုံးတို့သည် ရသေ့ပရိက္ခရာဝန်ဖြင့် ပြည့်ကုန်လျက် တောမှ ထွက်ကုန်၏။

၂၀။ ထိုရသေ့အားလုံးတို့သည် ထမ်းပိုးတစ်ပြန်မျှ ရှုကြည့်တတ်ကုန်၏။ မြတ်သော အကျိုးကို ရှာမှီး လေ့ရှိကုန်၏။ ကပ်ငြိခြင်း 'လောဘ' ပြစ်မှားခြင်း 'ဒေါသ' မှ ကင်းကုန်၏။ ကေသရာခြင်သို့မင်းကဲ့သို့ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိကြကုန်။

၂၁။ အမှုကိစ္စ နည်းပါးကုန်၏။ လျှပ်ပေါ်လော်လည်ခြင်း မရှိကုန်၊ (ပါဠိဟာရိယဉာဏ်ဖြင့်) ရင့်ကျက်သော ပညာဉာဏ်ရှိကုန်၏။ ငြိမ်သက်သော ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ (ဆွမ်းကို) ရှာမှီးခြင်း အကျိုးငှါ လှည့်လည်တတ်ကုန်၏။ ထိုရသေ့တို့သည် ဘုရားမြတ်သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။

၂၂။ ကြွင်းကျန်သော ယူဇနာခွဲ ခရီးရှိလတ်သော် ငါ့အား အနာရောဂါသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဤသည် ဘုရားမြတ်ကို အောက်မေ့လျက် ထိုအရပ်၌ပင် ကွယ်လွန်ခဲ့၏။

၂၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရား၌ အမှတ်သညာကို ရခဲ့သော အခါမှစ၍ အပါယ်လေးပါး လားရသည်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရား၌ အမှတ်ရခြင်း၏အကျိုးပေတည်း။

၂၄။ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်းပေတည်း။ အဆုံးအမသာသနာကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ သာသနာကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗုဒ္ဓသညာကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဗုဒ္ဓသညာကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၉ - ပံသုကူလဝဂ် ===

၃ - ဘိသဒါယကထေရ်အပဒါန်

၂၇။ ထိုအခါ ငါသည် ဆင်အမျိုးမျိုးတို့ မှီဝဲရာ ရေကန်သို့ သက်ဆင်း၍ ထိုရေကန်၌ အစာဟူသော အကြောင်းကြောင့် ကြာစွယ်ကို နုတ်ယူ၏။

၂၈။ ထိုအခါ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် နိမြန်းသော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံလျက် ကောင်းကင်ခရီး၌ ကြွသွားတော်မူ၏။

၂၉။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ပံသုကူသင်္ကန်းတို့ကို ခါတော်မူသည်ရှိသော် ငါသည် အသံကို ကြားရ၏။ ငါသည် အထက်သို့ မျှော်ကြည့်လတ်သော် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၀။ ထိုအရပ်၌ပင် ရပ်တည်လျက် မြတ်စွာဘုရားကို တောင်းပန် လျှောက်ထားခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရား ကြာစွယ်တို့မှ ပျားရည်သည် ယိုစီးလျက် ရှိပါ၏။ ကြာရင်းတို့မှ နို့ရည် ထောပတ်သည် ယိုစီးလျက်ရှိပါ၏။

၃၁။ စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တော်အား အစဉ်သနားသဖြင့် ခံယူတော်မူပါ (ဟုတောင်းပန် လျှောက်ထားခဲ့၏)။ ထိုအခါ သနားခြင်း ‘ကရုဏာ’ ရှိတော်မူသော များသော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် (ကောင်းကင်မှ) သက်ဆင်း၍ -

၃၂။ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အစဉ်သနားသဖြင့် ငါ၏ ဆွမ်းကို ခံယူတော်မူ၏။ ခံယူပြီး၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

၃၃။ ဘုန်းကံကြီးသော ရသေ့ သင်သည် ချမ်းသာခြင်းရှိသူ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ လားရာ ဂတိသည် သင့်အား ပြည့်စုံပါစေသတည်း၊ ဤကြာစွယ်ကို လျှစ်ခြင်းကြောင့် ပြန်ပြောသော ချမ်းသာခြင်းကို ရပါစေ သတည်း။

၃၄။ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသော သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း သိမြင်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဆွမ်းကို ယူလျက် ကောင်းကင်ဖြင့် ကြွသွားတော်မူ၏။

၃၅။ ထို့နောက် ငါသည် ကြာစွယ်ကို ယူ၍ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ပြန်လာခဲ့၏။ ကြာစွယ်ကို သစ်ပင်၌ ဆွဲချိတ်ပြီးလျှင် ငါ၏ အလျှူကို အကြိမ်ကြိမ် အောက်မေ့ခဲ့၏။

၃၆။ ထိုအခါ လေပြင်းမုန်တိုင်းသည် ထ၍ တောသည် တုန်လှုပ်လေ၏။ မိုးကြိုး ထစ်ကြိုးသဖြင့် ကောင်းကင်သည် မြည်ဟည်းလေ၏။

၃၇။ ထိုအခါ မိုးကြိုးကျသည်ရှိသော် ငါ၏ ဦးထိပ်၌ ကျလေ၏။ ထိုအခါ ထိုငါသည် ထိုင်လျက်ပင် ထိုနေရာ၌ ကွယ်လွန်ခဲ့၏။

၃၈။ ကောင်းမှုကံနှင့် ယှဉ်သော ငါသည် တုသိတာဘုံ၌ ကပ်ရောက်ရပေ၏။ ငါသည် ငါ၏ ကိုယ်ကောင်ကို ပစ်ချလျက် နတ်ပြည်လောက၌ ပျော်မွေ့ရ၏။

၃၉။ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင် အပ်ကုန်သော မိန်းမပေါင်း ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်တို့သည် ညဉ့်နံနက် (ငါ့အား) ခစားလျက် ရှိကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကြာစွယ်လျှစ်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၄၀။ ငါသည် လူဘဝသို့ လာရောက်သည်ရှိသော် အခါခပ်သိမ်း ချမ်းသာခြင်း ရှိသူဖြစ်၏။ စည်းစိမ် ဥစ္စာ၌ငါ့အား ယုတ်လျော့ခြင်းသည် မရှိ။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည် ကြာစွယ်လျှစ်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၁။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍ အာသဝအားလုံး ကုန်ခန်းပြီး ယခုအခါ တစ်ဖန် ဘဝသစ် သည် (ငါ့အား) မရှိတော့ပြီ။

၄၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ကြာစွယ်ကို လျှစ်ခြင်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကြာစွယ်လျှစ်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ သာသနာကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီး ပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဘိသဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဘိသဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၄၉ - ပံသုကူလဝဂ် ===

၄ - ဉာဏထဝိကတ္ထေရအပဒါနိ

၄၆။ ဟိမဝန္တာ၏ တောင်ဘက်၌ ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်အပ်၏။ ထိုအခါ (ငါသည်) မြတ်သော အကျိုးကို ရှာမှီးလျက် တော၌ နေ၏။

၄၇။ ငါသည် ရရသမျှသော သစ်မြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သစ်သီးဖြင့် လည်းကောင်း ရောင့်ရဲပြီးလျှင် ဆရာကို အစဉ် ရှာဖွေလျက် တစ်ယောက်တည်း နေ၏။

၄၈။ ထိုအခါ သုမေဓာမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။ လူအပေါင်းကို ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်တော်မူလျက် သစ္စာလေးပါးကို ပြတော်မူ၏။

၄၉။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူကြောင်းကို မကြားရပေ။ ငါ့အား တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူမျှလည်း မပြောကြားချေ။ ရှစ်နှစ်လွန်သောအခါ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား (ပွင့်တော်မူကြောင်း) ကို ကြားရပေ၏။

၅၀။ ငါသည် မီးပူဇော်ရန် ထင်းကို ထုတ်၍ သင်္ခမ်းကျောင်းကို တံမြက်လှည်းပြီးလျှင် ရသေ့ ပရိက္ခရာဝန်ကို ယူလျက် တောမှ ထွက်ခဲ့၏။

၅၁။ ထိုအခါ ငါသည် ရွာတို့၌ လည်းကောင်း၊ နိဂုံးတို့၌ လည်းကောင်း တစ်ည၌မျှနေလျက် အစဉ်အတိုင်း (သွားလတ်သော်) စန္ဒဝတီမြို့သို့ ရောက်လေ၏။

၅၂။ ထိုအခါ လူအပေါင်းကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို ထုတ်ဆောင်ကယ်တင်လျက် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဟော ကြားတော်မူ၏။

၅၃။ ငါသည် လူအပေါင်းကို ကျော်လွန်၍ သမုဒ္ဒရာနှင့် တူသော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ပခုံးတစ်ဖက်၌ သစ်နက်ရေကို တင်လျက် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့၏။

၅၄။ အရှင်ဘုရားသည် သတ္တဝါတို့၏ ဆရာလည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ မှန်ကင်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ တံခွန်သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ယင်တိုင်သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ လဲလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ တည်ရာမှီရာလည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ကျွန်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူပါပေ၏။

နှစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၅၅။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ဉာဏ်အမြင်၌ သိမ်မွေ့ခြင်း ရှိတော်မူပါပေ၏။ လုံ့လရှိတော် မူပါပေ၏။ လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူပါပေ၏။ အရှင်ဘုရားထက် သာလွန်သော အခြားကယ်တင် နိုင်သူသည် လောက၌ မရှိပါ။

၅၆။ သမုဒ္ဒရာမြတ်၌ ရေပေါက်တို့ကို သမန်းမြက်ဖျားဖြင့် နှိုင်းယှဉ် (ရေတွက်)ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ရာပါ ၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်ကို နှိုင်းယှဉ် (ရေတွက်) ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်သာတည်း။

၅၇။ ချိန်ခွင် (မောင်း) ၌ မြေကို တင်ထား၍ ချိန်ဆောင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ရာပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ ပညာတော်၏ အတိုင်းအရှည်ကား မရှိသည်သာတည်း။

၅၈။ ကောင်းကင်ကို ကြီးဖြင့် လည်းကောင်း၊ လက်သစ်ဖြင့် လည်းကောင်း နှိုင်းယှဉ် (တိုင်းတာ) ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ရာပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ သီလတော်ကို နှိုင်းယှဉ်(တိုင်းတာ)ခြင်းငှါ မစွမ်း နိုင်သည်သာတည်း။

၅၉။ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ ရေ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင် လည်းကောင်း၊ မြေကြီး လည်းကောင်း ဤအရာတို့သည် နှိုင်းယှဉ်နိုင်ပါကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။

၆၀။ ထိုအခါ ငါသည် များသော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ခြောက်ဂါထာတို့ဖြင့် (ပြောကြား) ချီးကျူး၍ လက်အုပ်ကိုချီပြီးလျှင် ဆိတ်ဆိတ် ရပ်တည်၏။

၆၁။ ထိုအခါ မြေကြီးအထူနှင့် တူသော ပညာရှိတော်မူသော ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော အကြင် မြတ်စွာဘုရားကို “သုမေဓာ” ဟူ၍ ပြောဆိုကုန်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း သံဃာ (အလယ်) ၌ ထိုင်ကာ ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏-

၆၂။ အကြင်သူသည် ငါ၏ ဉာဏ်တော်ကို အထူးကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် ချီးကျူးလေ၏။ ထိုသူ့ကို ငါသည် ဗျာဒိတ်စကားကို မိန့်ကြားတော်မူအံ့၊ မိန့်ဆိုမည့် ငါ၏ စကားကို နာယူ ကြကုန်လော့-

၆၃။ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ ပျော်မွေ့ရလတ္တံ့၊ အကြိမ်တစ်ထောင်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရ၍ သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။

၆၄။ အကြိမ်တစ်ရာမက စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ် သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၆၅။ ကုသိုက်ကံကို ဆောက်တည်ပြီးသူသည် နတ်ဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ လူဖြစ်သော် လည်း ကောင်း မယုတ်လျော့သော စိတ်အကြံရှိလျက် ထက်မြက်သော ပညာရှိသူ ဖြစ်လတ္တံ့။

၆၆။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၆၇။ အိမ်မှ ထွက်၍ ကြောင့်ကြမရှိဘဲ ရဟန်းပြုလတ္တံ့၊ မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်မျှဖြင့် အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့ ရောက်ရလတ္တံ့။

၆၈။ အကြင်အခါမှ (စ၍) ငါသည် မိမိကိုယ်ကို အောက်မေ့နိုင်၏။ အကြင်အခါမှ (စ၍) ငါသည် သာသနာတော်သို့ ရောက်၏။ ဤအတွင်း၌ မပျော်မွေ့သော စိတ်စေတနာကို မသိစဖူးပေ။

၆၉။ ငါသည် အလုံးစုံသော ဘဝ၌ ကျင့်လည်၍ စည်းစိမ်ကို ခံစားခဲ့ရ၏။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ ငါ့အား ယုတ်လျော့ခြင်းသည် မရှိချေ။ (ဤကား) ဉာဏ်တော်ကို ချီးကျူးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၀။ မီးသုံးပါးတို့သည် ငါ့အား ငြိမ်းကုန်ပြီ၊ အလုံးစုံသော ဘဝတို့ကို ပယ်နုတ်ပြီးကုန်ပြီ၊ အာသဝ အားလုံး ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ တစ်ဖန် ဘဝသစ်သည် (ငါ့အား) မရှိ တော့ပြီ။

၇၁။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ဉာဏ်တော်ကို ချီးကျူးခဲ့ရသော အခါမှစ၍ ငါသည် မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည် ဉာဏ်တော်ကို ချီးကျူးရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၂။ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။
၇၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။
၇၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ သာသနာကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီး ပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဉာဏထဝိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဉာဏထဝိကထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၉ - ပံသုကူလဝဂ် ===

၅ - စန္ဒနမာလိယထွေရအပဒါန်

၇၅။ ငါသည် ချစ်အပ်သော သဘောရှိသော စိတ်ကို ပျော်မွေ့စေနိုင်သော ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်၍ ဥစ္စာကုဋေရှစ်ဆယ်တို့ကို ပယ်စွန့်ပြီးလျှင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင် ရောက်ခဲ့၏။

၇၆။ ရဟန်းပြုပြီး၍ ကိုယ်ဖြင့် မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်ခဲ့၏။ ငါသည် ဝစီဒုစရိုက်ကို ပယ်စွန့်၍ မြစ်ကမ်း၌ နေ၏။

၇၇။ ဘုရားမြတ်သည် တစ်ယောက်တည်းနေသော ငါ၏ အထံသို့ ကြွလာတော်မူ၏။ ငါသည် “ဘုရား” ဟူ၍ မသိချေ။ (သို့သော်) ပဋိသန္ဓာရအမှု (စေ့စပ်ပြောဟောခြင်း) ကို ပြုခဲ့၏။

၇၈။ ငါသည် ပဋိသန္ဓာရအမှု (စေ့စပ်ပြောဟောခြင်း) ကိုပြုပြီး၍ အမည်နှင့်အနွယ်ကို မေးမြန်းခဲ့၏။ သင်သည် နတ် ဖြစ်ပါသလော၊ သင်သည် ဂန္ဓဗ္ဗ (နတ်)မျိုး ဖြစ်ပါသလော၊ သို့မဟုတ် (ရှေး၌ အလှူပေး ဖူးသော) သိကြားမင်း ဖြစ်ပါသလော။

၇၉။ သင်သည် အဘယ်သူ ဖြစ်ပါသနည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူ၏သား ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဗြဟ္မာကြီး သည်ပင် ဤအရပ်သို့ လာပါသလော၊ သင်သည် ‘တက်သစ်သော နေမင်းကဲ့သို့’ အရပ်မျက်နှာအားလုံး တို့ကို တင့်တယ်စေဘိ၏။

၈၀။ အချင်း (သင်၏) ခြေ၌ အကန့် တစ်ထောင်ရှိသော စက်တို့ကို တွေ့မြင်ရပါကုန်၏။ သင်သည် အဘယ်သူ ဖြစ်ပါသနည်း၊ အဘယ်သူ၏ သား ဖြစ်ပါသနည်း၊ ငါတို့သည် သင့်ကို အဘယ်သို့ သိရပါ ကုန်အံ့နည်း၊ အမည်အနွယ်ကို ပြောကြားပါလော့၊ ငါ၏ ယုံမှားခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ပါလော့ (ဟုမေး၏)။

၈၁။ ငါသည် နတ်လည်း မဟုတ်၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုးလည်း မဟုတ်၊ ရှေး၌ အလှူပေးခဲ့ဖူးသော သိကြားမင်းလည်း မဟုတ်၊ ငါ့အား ဗြဟ္မာအဖြစ်သည်လည်း မရှိချေ။ ငါကား ထိုသူ တို့ထက်မြတ်၏။

၈၂။ ငါသည် ထိုသူတို့၏ အရာကို လွန်မြောက်လျက် ကာမအနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ် တောက်ခဲ့၏။ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေ၍ မြတ်သော သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏ် (ဘုရား အဖြစ်) သို့ ရောက်သူ ဖြစ်ပေ၏ (ဟု ဖြေကြားပေ၏)။

၈၃။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားကို ကြားရ၍ ဤစကားကို လျှောက်ဆို၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်သည် အကယ်၍ အလုံးစုံကို သိသော မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်ပါမူ ထိုင်တော်မူပါ။

၈၄။ အရှင်သည် ဆင်းရဲခြင်း၏ အဆုံးကို ပြုတော်မူတတ်ပါ၏။ (ထို့ကြောင့်) အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ကို ပူဇော်ပါအံ့၊ (ဤသို့) ငါသည် လျှောက်ပြီးလျှင် ငါသည် သစ်နက်ရေကို ဖြန့်ခင်း၍ မြတ်စွာ ဘုရားအား ပေးလှူခဲ့၏။

၈၅။ ‘တောင်ခေါင်း (လိုဏ်ဂူ) ၌ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့’ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုနေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ငါသည် တောင်ပေါ်သို့ လျင်စွာ တက်၍ သရက်သီးကို ဆွတ်ယူခဲ့၏။

၈၆။ အင်ကြင်ပန်းကို လည်းကောင်း၊ မြတ်သူတို့အား ထိုက်တန်သော စန္ဒကူးကို လည်းကောင်း ထိုအလုံးစုံကို လျင်မြန်စွာ ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် -

၈၇-၈၈။ သရက်သီးကို မြတ်စွာဘုရားအား လှူ၍ အင်ကြင်ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့၏။ ငါသည် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိလျက် ပြန်ပြောသော ပီတိဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား စန္ဒကူးကို လိမ်းကျံ၍ ရှိခိုးခဲ့၏။ သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည် သစ်နက်ရေ၌ ထိုင်တော်မူ၏။

၈၉။ ထိုအခါ ငါ့ကို ရွှင်လန်းစေလျက် ငါ၏ ကောင်းမှုကံကို ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ဤသရက်သီးအလှူကြောင့်လည်းကောင်း၊ နံ့သာပန်း (အလှူ) တို့ကြောင့် လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံသော အလှူတို့ကြောင့်-

၉၀။ ကမ္ဘာနှစ်ထောင့်ငါးရာတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ ပျော်မွေ့ရလတ္တံ့၊ မယုတ်လျော့သော စိတ်အကြံရှိသူဖြစ်၍ မိမိအလိုဆန္ဒအတိုင်း လိုက်စေနိုင်သူ ဖြစ်လတ္တံ့။

၉၁။ ကမ္ဘာနှစ်ထောင့်ခြောက်ရာတို့ပတ်လုံး လူ့အဖြစ်သို့ ရောက်ရလတ္တံ့၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းအပိုင်းအခြား ရှိသည်ဖြစ်၍ တန်ခိုးကြီးသော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၉၂။ (ထိုမင်းအား) ဝိသကြုံနတ်သား ဖန်ဆင်းအပ်သော အလုံးစုံ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ရတနာအမျိုးမျိုး တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဝေဘာရမည်သော မြို့သည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၉၃။ ဤနည်းအားဖြင့်သာလျှင် ထိုသူသည် နတ်ဘဝ၌ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် လူ့ဘဝ၌ဖြစ်စေ အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ပူဇော်ခံရသူ ဖြစ်၍ ကျင်လည်ရလတ္တံ့။

၉၄။ နောက်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် ဗြဟ္မာ၏ အဆွေဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏမျိုး ဖြစ်လတ္တံ့၊ အိမ်မှ ထွက်၍ ရဟန်းဖြစ်လတ္တံ့၊ အဘိညာဉ်၏ ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ရောက်သူဖြစ်၍ အာသဝမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရလတ္တံ့ (ဟု ဟောတော်မူ၏)။

၉၅။ လောက၏ ရှေ့သွား သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်ဆို၍ ငါသည် ဖူးမြော်နေစဉ်ပင် ကောင်းကင်၌ ဖဲကြွတော်မူ၏။

၉၆။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာစွန့်၍ တာဝတိံသာသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၉၇။ ငါသည် တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေ၍ အမိဝမ်း၌ ဖြစ်၏။ ငါ့အား စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ ယုတ်လျော့သည့်အဖြစ်သည် မရှိချေ၊ ငါသည် အကြင်အမိဝမ်း၌ နေ၏။

၉၈။ ငါသည် အမိဝမ်းသို့ ရောက်သည်ရှိသော် ထမင်း၊ အဖျော်သည် လည်းကောင်း၊ စားဖွယ်သည် လည်းကောင်း ငါ၏ အလိုဆန္ဒကြောင့် အမိအား အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်လေ၏။

၉၉။ မွေးဖွားသည်မှ ငါးနှစ်မျှဖြင့် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ဆံကို ချအပ်သည်ရှိသော် ငါသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၀။ ငါသည် ရှေးကံကို ရှာဖွေစုံစမ်းသည်ရှိသော် (ကမ္ဘာသုံးသောင်း) အတွင်း၌ မတွေ့မြင်ရချေ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ငါ၏ ကံကို အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့နိုင်၏။

၁၀၁။ ယောက်ျားအာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ အရှင်ဘုရား၏ အဆုံးအမကို ရရှိ၍ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပါ၏။

၁၀၂။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၃။ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၀၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ သာသနာကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၀၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ သာသနာတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်စန္ဒနမာလိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် စန္ဒနမာလိယထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၉ - ဝံသုကူလဝဂ် ===

၆ - ဓာတုပူဇကထွေရအပဒါန်

၁၀၆။ လောက၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော် မူသည် ရှိသော် ငါသည် ငါ၏ ဆွေမျိုးတို့ကို ခေါ်ဆောင်၍ ဓာတ်တော်ပူဇော်ခြင်းကို ပြုခဲ့၏။

၁၀၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ ဓာတ်တော်ကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှုပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဓာတ်တော် ပူဇော်ရ ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၈။ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၀၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ သာသနာတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၁၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ သာသနာတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဓာတုပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဓာတုပူဇကထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၉ - ပံသုကူလဝဂ် ===

၇ - ပုလိနုပ္ပါဒကထေရအပဒါန်

၁၁၁။ (ငါသည်) ဟိမဝန္တာတောင်၌ ဒေဝလမည်သော ရသေ့ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုတောင်၌ နတ်တို့ ဖန်ဆင်းအပ်သော ငါ၏ စင်္ကြံသည် ရှိ၏။

၁၁၂။ ထိုအခါ အခါခပ်သိမ်း ရေကရားကို ဆောင်သော ငါသည် ရသေ့ပရိက္ခရာဝန်ဖြင့် ပြည့်လျက် မြတ်သော အကျိုးကို ရှာမှီးလို၍ တောမှ ထွက်ခဲ့၏။

၁၁၃။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော တပည့်တို့သည် ငါ့အား ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ထိုအခါ (တပည့်တို့သည်) မိမိအမှု၌ လေ့လာ အားထုတ်ကုန်လျက် တော၌ နေကုန်၏။

၁၁၄။ ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်းမှ ထွက်၍ သဲပုံစေတီကို ပြုခဲ့၏။ ပန်းအမျိုးမျိုးကို ကောင်းစွာ ဆောင်ယူ၍ ထိုစေတီကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၁၅။ ငါသည် ထိုစေတီ၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ဝင်၏။ (ထိုအခါ) တပည့် အားလုံးတို့သည် စုဝေးလာရောက်ကုန်၍ ငါ့အား ဤအကြောင်းကို မေးမြန်းကုန်၏။

၁၁၆။ အရှင်ရသေ့ အရှင်သည် စေတီကို သဲဖြင့် ပြုအပ်၏။ ယင်းစေတီကို ရှိခိုးဘိ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ လည်း သိလိုပါကုန်၏။ မေးအပ်သော အရှင်ရသေ့သည် အကျွန်ုပ်တို့အား ဖြေ ကြားပါလော့။

၁၁၇။ များသော အခြံအရံရှိသော စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတို့ကို ပေဒင်ကျမ်းဂန် ၌ ညွှန်ပြထားကုန်သည် မဟုတ်ပါလော့။ ငါသည် များသော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိကုန်သော ထိုဘုရားမြတ်တို့ကို ရှိခိုးပေ၏။

၁၁၈။ မြတ်သော လုံ့လရှိသော အရှင်ရသေ့ တရားအားလုံးကို သိတော်မူကုန်သော ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည် အဘယ်သို့ သဘောရှိပါကုန်သနည်း၊ အဘယ်သို့ ကျေးဇူးဂုဏ် ရှိပါကုန်သနည်း၊ အဘယ်သို့ အကျင့်သီလ ရှိပါကုန်သနည်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် အဘယ်သို့သဘော ရှိပါကုန် သနည်း (ဟု မေးကုန်၏)။

၁၁၉။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏။ လေးဆယ်သော သွားတော်တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏ နွားငယ်၏ မျက်တောင်နှင့်တူသော မျက်တောင်မွေးရှိသော မျက်လုံးတော်တို့သည် ချင်ရွေးသီးနှင့် တူကုန်၏။

၁၂၀။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် ကြွသွားကုန်သော်လည်း ထမ်းပိုးတစ်ပြန်မျှကိုသာ ကြည့်ရှုတော် မူကုန်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏ ပုဆစ်ဒူးဝန်းသည် မြည်ခြင်းမရှိ၊ အရိုးဆက်အသံကိုလည်း မကြားရချေ။

၁၂၁။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ကြွသွားကုန်သော်လည်း လက်ယာခြေကို ရှေးဦးစွာ ကြံချီလျက် သာလျှင် ကြွသွားတော်မူကုန်၏။ ဤကား မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သဘောဓမ္မတာတည်း။

၁၂၂။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် ‘သားတို့သနင်း ခြင်္သေ့မင်းတို့ကဲ့သို့’ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိကုန်၊ မိမိ ကိုယ်ကိုလည်း မြှောက်ပင့်တော် မမူကုန်၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း နှိမ့်ချရှုတ်ချတော် မမူကုန်။

၁၂၃။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် မောက်မာခြင်း၊ မထိမဲ့မြင် ပြုခြင်းတို့မှ လွတ်ကင်းတော် မူကုန်၏။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ ညီမျှသော စိတ်ရှိတော်မူကုန်၏။ မိမိကိုယ်ကို မြှောက်ပင့်တော် မမူကုန်။ ဤကား မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သဘောဓမ္မတာတည်း။

၁၂၄။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပွင့်ထွန်းတော်မူကုန်သည်ရှိသော် တရားအလင်းရောင်ကို ပြတော်မူတတ်ကုန်၏။ အလုံးစုံသော ဤမြေကြီးကို ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် တုန်လှုပ်စေတော်မူကုန်၏။

၁၂၅။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် ငရဲကို အကယ်၍ ကြည့်ရှုကုန်အံ့၊ ထိုအခါ ငရဲမီးသည် ငြိမ်းအေး၏။ မိုးကြီးသည် ရွာသွန်း၏။ ဤကား မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သဘောဓမ္မတာတည်း။

၁၂၆။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဤသို့ သဘောရှိတော်မူကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် အတုရှိတော် မမူကုန်၊ (သူတစ်ပါးတို့သည်) မြတ်စွာဘုရားတို့ကို ကျေးဇူးဂုဏ်အားဖြင့် မသာလွန်နိုင်ကုန်၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်ကုန် (ဟု ပြောကြား၏)။

၁၂၇။ ရိုသေလေးစားခြင်းရှိသော တပည့်အားလုံးတို့သည် ငါ၏ စကားကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံလည်း လက်ခံကြလေကုန်၏။ အစွမ်းရှိသလောက် ခွန်အားရှိသလောက် ထိုသို့ မိန့်ဆိုသည့် အတိုင်းကျင့်လည်း ကျင့်ကြလေကုန်၏။

၁၂၈။ မိမိအလုပ်ကို အထူးလိုလားသော တပည့်တို့သည် ငါ၏ စကားကို ယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၌ ရိုသေသော စိတ်ရှိကုန်လျက် သံပုံစေတီကို အကြိမ်ကြိမ် ပူဇော်ကြကုန်၏။

၁၂၉။ ထိုအခါ များသော အခြံအရံ အကျော်အစောရှိသော (အလောင်းတော်) နတ်သားသည် တုသိတာ (နတ်ပြည်)မှ စုတေ၍ မယ်တော်ဝမ်း၌ ဖြစ်လေ၏။ (ထိုအခါ) စကြာဝဠာတိုက် တစ်သောင်းသည် တုန်လှုပ်လေ၏။

၁၃၀။ ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်း၏ အနီးဖြစ်သော စင်္ကြံ၌ ရပ်တည်လျက်ရှိစဉ် အလုံးစုံသော တပည့်တို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်၍ ငါ၏ အထံသို့ လာရောက်ကြလေကုန်၏။

၁၃၁။ (ထိုအခါ တပည့်တို့က) အရှင်ရသေ့ မြေကြီးသည် ‘နွားလားဥသဘကဲ့သို့’ မြည်တွန်ပါ၏။ ‘ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့’ ဟိန်းဟောက်ပါ၏။ ‘မိကျောင်းကဲ့သို့’ အော်မြည်ပါ၏။ အဘယ်သို့သော အကျိုးသည် ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့နည်း (ဟု မေးမြန်းကုန်၏)။

၁၃၂။ ငါသည် သံပုံစေတီအနီး၌ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးပြောဆိုခဲ့၏။ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မယ်တော်ဝမ်းသို့ ယခုအခါကပ်ရောက်တော်မူ၏။

၁၃၃။ ငါသည် ထိုတပည့်တို့အား တရားစကားကို ဟောကြား၍ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးလျက် မိမိတပည့်တို့ကို လွတ်လိုက်ပြီးလျှင် ထက်ဝယ်ပလ္လင်ကို ဖွဲ့ခွေခဲ့၏။

၁၃၄။ ငါ့ကို လွန်ကဲသော အနာရောဂါ နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့် ငါ၏ ခွန်အားသည် စင်စစ် ကုန်ခန်းလျက် ရှိပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို အောက်မေ့၍ ထိုအရပ်၌ ကွယ်လွန်ခဲ့၏။

၁၃၅။ ထိုအခါ အလုံးစုံသော တပည့်တို့သည် အညီအညွတ် လာရောက်ကုန်၍ (မီးသဂြိုဟ်ရန်) ထင်းပုံကို ပြုကြကုန်၏။ ငါ၏ အလောင်းကိုလည်း ယူကုန်၍ (မီးသဂြိုဟ်ရန်) ထင်းပုံသို့ တင်ထားလေကုန်၏။

၁၃၆။ အညီအညွတ် ရောက်လာသော ထိုတပည့်တို့သည် (မီးသဂြိုဟ်ရာ) ထင်းပုံကို ဝန်းရံကုန်ပြီးလျှင် ဦးထိပ်၌ လက်အုပ်ချီကုန်လျက် စိုးရိမ်ခြင်းငြောင့်ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလေကုန်၏။

၁၃၇။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုတပည့်တို့ ငိုကြွေး မြည်တမ်းကုန်စဉ်ပင် (မီးသဂြိုဟ်ရာ) ထင်းပုံးသို့ သွားခဲ့၏။ ငါသည် သင်တို့၏ ဆရာပေတည်း၊ ကောင်းသော ပညာရှိတပည့်တို့ (သင်တို့) မစိုးရိမ်ကြကုန်လင့်။

၁၃၈။ သင်တို့သည် ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး မပျင်းရိကုန်ဘဲ မိမိအကျိုး၌ အားထုတ်ကြကုန်လော့၊ သင်တို့သည် မေ့လျော့ခြင်း မဖြစ်ကြကုန်လင့်၊ သင်တို့အား အခွင့်ကောင်း အခါကောင်းသည် ပြီးပြည့်စုံလျက် ရှိ၏။

၁၃၉။ ငါသည် မိမိတပည့်တို့ကို ဆုံးမ၍ နတ်ပြည်သို့ ပြန်သွားခဲ့၏၊ ငါသည် တစ်ဆယ့်ရှစ် ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ ပျော်မွေ့ရ၏။

၁၄၀။ ငါသည် အကြိမ်ငါးရာတိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏၊ အကြိမ်အရာမက နတ်မင်း အဖြစ်ကိုလည်း ပြုရ၏။

၁၄၁။ ငါသည် ကြွင်းသော ကမ္ဘာတို့၌ (လူ့ပြည်နတ်ပြည်) ရောပြွမ်းလျက် ကျင်လည်ရပေ၏၊ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နိမိတ်ဖတ်ခြင်း (သံပုံစေတီ တည်ထားခြင်း) ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၄၂။ ကုမုဒြာကြာဖြူ ပွင့်ဆဲဖြစ်သော တန်ဆောင်မုန်းလ၌ များစွာကုန်သော သစ်ပင်တို့သည် ပွင့်ကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူပင် ငါသည်လည်း မြတ်စွာဘုရားကြောင့် ပွင့်ချိန်တန်သောအခါ၌ ပွင့်ရပေ၏။

၁၄၃။ ငါ၏ လုံ့လဝီရိယသည် ဝန်ကို ဆောင်နိုင်၏၊ ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်နိုင်၏၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၁၄၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှုပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘုရားကို ချီးကျူးရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၄၅။ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၄၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၄၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ သာသနာတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုလိနုပ္ပါဒကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ပုလိနုပ္ပါဒကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၉ - ပံသုကူလဝဂ် ===

၈ - တရုဏိယထေရာပဒါန်

၁၄၈။ အလိုလို ဖြစ်တော်မူ၍ လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူတတ်သော ‘ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့’ ကောင်းစွာ ကြွလာတော်မူတတ်သော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ဝိနတာမြစ်ကမ်းသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူ၏။

၁၄၉။ ငါသည် ရေ၌ ကျက်စားသော လိပ်ဖြစ်၍ ရေမှ ပေါ်ထွက်လျက် မြတ်စွာဘုရားကို ကူးတို့ ပို့လိုသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၁၅၀။ အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တော်ကို တက်စီးတော်မူပါ။ ပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရားကို ကူးတို့ပို့ပါအံ့၊ အရှင်ဘုရားသည် ဆင်းရဲခြင်း၏ အဆုံးကိုပြုတော်မူတတ်ပါပေ၏။

၁၅၁။ များသော အခြံအရံ၊ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိသဖြင့် ငါ၏ ကျောက်ကုန်းထက်သို့ တက်စီးလျက် ရပ်တည်တော်မူလေ၏။

၁၅၂။ အကြင်အခါမှ (စ၍) မိမိကိုယ်ကို အောက်မေ့နိုင်၏။ အကြင်အခါမှ (စ၍) သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်၏။ (မြတ်စွာဘုရား၏) ခြေတော်အပြင်သည် (ငါ၏ ကျောက်ကုန်း၌) တွေ့ထိသောအခါ ငါ့အား (ဖြစ်ပေါ်လာသော) ချမ်းသာနှင့် တူသော ချမ်းသာမျိုးသည် မရှိခဲ့ဘူးပေ။

၁၅၃။ များသော အခြံအရံ၊ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ကူးမြောက်ပြီး၍ မြစ်ကမ်း၌ ရပ်တည်လျက် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏ -

၁၅၄။ ငါသည် ဂင်္ဂါမြစ် ရေအလျဉ်ကို ကူးအံ့ဟု အကြင်အခါ၌ (ငါ၏) စိတ်သည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။ (ထိုအခါ) ပညာရှိသော ဤလိပ်မင်းသည် ငါ့ကို ကူးတို့ပို့ပေး၏။

၁၅၅။ ဤမြတ်စွာဘုရားကို ကူးတို့ပို့ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ မေတ္တာစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း ကမ္ဘာတစ်ထောင့်ရှစ်ရာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ ပျော်မွေ့ရလတ္တံ့။

၁၅၆။ နတ်ပြည်မှ ဤလူ့ပြည်သို့ လာသည်ရှိသော် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်ကံအကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ထိုင်လျက် ယုံမှားခြင်း ရေအလျဉ်ကို ကူးမြောက်လတ္တံ့။

၁၅၇။ ကောင်းသော လယ်၌ အနည်းငယ်သော မျိုးစေ့ကိုလည်း စိုက်ပျိုးအပ်သည် ရှိသော် အလျဉ်သည် ထန်စွာ မိုးရွာသောအခါ အသီးသည် လယ်သမားကို အားရနှစ်သိမ့်စေသကဲ့သို့-

၁၅၈။ ထို့အတူပင် ဤမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူရာခေတ်၌ မြတ်စွာဘုရား တရားဟောတော်မူသည်ရှိသော် အလျဉ်သည် ထန်စွာ သဒ္ဓါမိုးရွာသောအခါ အကျိုးသည် ငါ့ကို ကောင်းစွာအားရ နှစ်သိမ့်စေလတ္တံ့။

၁၅၉။ ငါသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ခြင်း၌ စိတ်ကို စေလွှတ်ထားသူ ဖြစ်၏။ ကိလေသာ မီးငြိမ်းလျက် ဥပဓိမရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ အာသဝအားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိသဖြင့် အာသဝမရှိဘဲ နေရပေ၏။

၁၆၀။ ကမ္ဘာတစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ ကုသိုလ်ကံကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကူးတို့ပို့ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၆၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ သာသနာတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၆၃။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ သာသနာတော်ကိုလိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တရုဏိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် တရုဏိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၉ - ပံသုကူလဝဂ် ===

၉ - ဓမ္မရုစိယထေရ်အပဒါန်

၁၆၄။ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် သုမေဓာရသေ့ကို အကြင် အခါ၌ ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏။ (အဘယ်သို့ မိန့်ကြားတော်မူသနည်း)။ဤ ကမ္ဘာမှမရေတွက် နိုင်သော လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဤရသေ့သည် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့။

၁၆၅။ ဤရသေ့၏ မယ်တော်ရင်းသည် မာယာမည်သော မယ်တော် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤရသေ့၏ ခမည်း တော်သည် သုဒ္ဓေါဒနမည်သော ခမည်းတော် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤရသေ့ကား ဂေါတမ (ဘုရား) ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၆၆။ (ဤရသေ့သည်) ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်၍ ပြုနိုင်ခဲ့သော အကျင့်ကို ပြုကျင့်လျက် ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်ရင်း၌ များသော အခြံအရံ အကျော်အစောရှိသော ဘုရားဖြစ်၍ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၁၆၇။ ဥပတိဿနှင့် ကောလိတတို့သည် အဂ္ဂသာကဝတို့ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အမည်အားဖြင့် အာနန္ဒာ ဟု ထင်ရှားသော ရဟန်းသည် ဤမြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေးလတ္တံ့။

၁၆၈။ ခေမာသည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလဝဏ်သည် လည်းကောင်း မြတ်သော အဂ္ဂသာဝိကာမတို့ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ စိတ္တသည် လည်းကောင်း၊ အာဠဝကသည် လည်းကောင်း မြတ်သော ဥပါသကာတို့ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။

၁၆၉။ ခုဇ္ဈတ္တရာနှင့် နန္ဒမာတာသည် မြတ်သော ဥပါသိကာမတို့ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ရဲရင့်သော လုံ့လ ရှိသော ဤဂေါတမဘုရား၏ ဗောဓိပင်ကို ညောင်ဗုဒ္ဓဟေဟူ၍ ခေါ်ဆိုရလတ္တံ့။ (ဤသို့ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏။)

၁၇၀။ လူနတ်တို့သည် အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဤစကားကို ကြားရခြင်းကြောင့် လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ လက်အုပ်ချီလျက် ရှိခိုးကုန်၏။

၁၇၁။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုအခါ ကောင်းစွာ သင်ကြားပြီးသော အတတ်ရှိ သောမေဃ မည်သော လုလင်ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ သုမေဓာရသေ့အား (မိန့်ကြားသော) ဗျာဒိတ်စကား မြတ်ကိုကြားရ၍ -

၁၇၂။ ကရုဏာ၏ တည်ရာဖြစ်သော သုမေဓာရသေ့၌ အလွန်အကျွမ်းဝင်သည်ဖြစ်၍ ရသေ့၊ ရဟန်းဖြစ်သော ထိုသုမေဓာရသေ့နောက်သို့ တကွပင် အတူလိုက်၍ ရဟန်းပြုခဲ့ပါ၏။

၁၇၃။ အကျွန်ုပ်သည် ရသေ့၊ ရဟန်း ပြုပြီးလတ်သော် ပါတိမောက်သီလ၌ လည်းကောင်း၊ ငါးပါးသော ကုန္ဒတို့၌ လည်းကောင်း စောင့်စည်းခဲ့ပါ၏။ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသူဖြစ်၍ သတိ၊ ဝီရိယနှင့် ပြည့်စုံလျက် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာပြုကျင့်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါ၏။

၁၇၄။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ နေစဉ် တစ်စုံတစ်ယောက်သော ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေသည် မလျော်သော အကျင့်၌ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းသော အကျင့်လမ်းမှ လျော့ ခဲ့ပါ၏။

၁၇၅-၁၇၆။ (ယုတ်မာသော) အကြံအစည်၏ အလိုသို့ လိုက်သူ ဖြစ်လျက် သာသနာမှ ဖဲခွါခဲ့ရပါ၏။ နောက်အခါ ထိုယုတ်မာသော မိတ်ဆွေသည်ပင် တိုက်တွန်းအပ်သည် ဖြစ်၍ အမိ သတ်မှု အနန္တရိယကံ ကိုလည်း ပြုမိခဲ့ပါ၏။ (အကျွန်ုပ်သည်) ပြစ်မှားသော စိတ်ရှိလျက် (အမိကို) သတ်မိခဲ့ပါ၏။ ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် အလွန်ကြမ်းကြုတ်သော အဝီစိငရဲကြီးသို့ ရောက်ခဲ့ရပါ၏။

၁၇၇။ အကျွန်ုပ်သည် ဖရိုဖရဲ ပျက်စီး၍ ကျရာ ငရဲသို့ ရောက်သည်ရှိသော် ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ဆင်းဆင်းရဲရဲ ကျင်လည်ခဲ့ရပါ၏။ လုံ့လရှိသော လူတို့၏ ရှေ့သွား ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော သုမေဓာရသေ့ကို တစ်ဖန် မတွေ့မြင်တော့ပါ။

၁၇၈။ အကျွန်ုပ်သည် ဤကမ္ဘာတွင် သမုဒ္ဒရာ၌ တိမိင်္ဂလငါးကြီး ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ သမုဒ္ဒရာ၌ လှေကို မြင်၍ ကျက်စားခြင်း၏ အကျိုးငှါ (အစာရှာခြင်းငှါ) ချဉ်းကပ်ခဲ့ပါ၏။

၁၇၉။ ကုန်သည်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မြင်သည်ရှိသော် ကြောက်ရွံ့ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားမြတ်ကို အဖန်ဖန် အောက်မေ့ကြပါကုန်၏။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုကုန်သည်တို့ မြွက်ဆိုအပ်သော “ဂေါတမ” ဟူသော အသံကြီးကို ကြားရ၍ -

၁၈၀။ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော အမှတ်သညာကို အောက်မေ့လျက် ထိုငါးဘဝမှ စုတေလတ်သော် သာဝတ္ထိမြို့ဝယ် ကြွယ်ဝသော အမျိုးဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏဇာတ်၌ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

၁၈၁။ အကျွန်ုပ်သည် အလုံးစုံသော အကုသိုလ်ကို စက်ဆုပ်တတ်သော ဓမ္မရုစိမည်သောသူ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သားရှိလတ်သော် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် -

၁၈၂။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပါ၏။ ညဉ့်၌ လည်းကောင်း၊ နေ့၌ လည်းကောင်း သုံးကြိမ် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပါ၏။

၁၈၃။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို မြင်၍ “ဓမ္မရုစိ ကြာမြင့်ပြီ” ဟု မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားအား ရှေးကံလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော စကားကို လျှောက်ထားပါ၏။

၁၈၄။ အရာ မကသော ဘုန်းကံလက္ခဏာ ရှိတော်မူသော ရှေးဘဝ၌ အထူးစင်ကြယ်သော အကြောင်းကံ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို (မဖူးမြင်ရသည်ကား) အလွန် ကြာမြင့်ပါပြီ။ ယခု တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရား၏ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော ကိုယ်တော်ကို ဖူးမြင်ရပါ၏။ (ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်) စင်စစ် ကောင်းသော ဖူးမြင်ရခြင်းပါတည်း။

၁၈၅။ အကျွန်ုပ်သည် မောဟအမိုက်မှောင်ကို အလွန်ကြာမြင့်စွာ ဖျက်ဆီးခဲ့ရပါ၏။ စင်ကြယ်စွာ စောင့်ရှောက်အပ်သော သီလအကျင့်မြတ်ဖြင့် တဏှာမြစ်ကို ခြောက်သွေ့စေအပ်ပါပြီ။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဉာဏ်ဖြင့် ပြီးသော မျက်လုံးကို အညစ်အကြေး မရှိအောင် အလွန်ကြာမြင့်စွာ သုတ်သင်ခဲ့ရပါပြီ။

၁၈၆။ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားနှင့် ကာလကြာမြင့်စွာ အတူတကွ ပေါင်းဆုံခဲ့ရပါ၏။ တစ်ဖန် ဘဝအလယ်၌ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ကွေကွင်းခဲ့ရပါ၏။ ယခုတစ်ဖန် အရှင်ဘုရားနှင့် ပေါင်းဆုံရပြန်ပါ၏။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား မှန်ပါ၏။ ပြုအပ်သော ကံတို့သည် မပျောက်ပျက်ပါကုန်။

၁၈၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၈၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးအပ်ပါပြီ။

၁၈၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ
ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဓမ္မရုစိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဓမ္မရုစိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄၉ - ပံသုကူလဝဂ် ===

၁၀ - သာလမဏ္ဍပိယထေရ်အပဒါန်

၁၉၀။ ငါသည် အင်ကြင်းတောသို့ သက်ဝင်၍ သင်္ခမ်းကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်ထား၏။
(သင်္ခမ်းကျောင်းသည်) အင်ကြင်းပွင့်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိ၏။ ငါသည် ထိုအခါ တော၌
နေ၏။

၁၉၁။ အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော သစ္စာလေးပါးကို ကိုယ်တိုင်
သိတော်မူသော ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို အလိုရှိတော်မူ၍ အင်ကြင်း
တောသို့ ကြွတော်မူလေ၏။

၁၉၂။ ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်းမှ ထွက်၍ တောသို့ ထွက်သွားခဲ့၏။ ထိုအခါ ငါသည် သစ်မြစ်၊
သစ်သီးကို ရှာဖွေလျက် တော၌ လှည့်လည်၏။

၁၉၃။ ထိုတောကြီး၌ ကောင်းစွာ ထိုင်လျက် သမာပတ် ဝင်စားကာ တင့်တယ်တော်မူသော
များသော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၉၄။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား အထက်၌ တိုင်လေးတိုင်တို့ကို စိုက်ထား၍ မဏ္ဍပ်ကို ကောင်းစွာ
ပြုလုပ်ပြီးလျှင် အင်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခဲ့၏။

၁၉၅။ ငါသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အင်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော မဏ္ဍပ်ကို ဆောင်းမိုးပြီး
လျှင် ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေလျက် ဘုရားမြတ်ကို ရှိခိုးခဲ့၏။

၁၉၆။ ထိုအခါ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် သမာပတ်မှ ထ၍ ထမ်းပိုး
တစ်ပြန်မျှကိုသာ ကြည့်ရှုလျက် ထိုင်နေတော်မူ၏။

၁၉၇။ ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏ ဝရုဏမည်သော တပည့် ‘သာဝက’ သည် ရဟန္တာ တစ်သိန်းတို့
နှင့် အတူမြတ်စွာဘုရားထံသို့ ကြွလာ၏။

၁၉၈။ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်
မူသော ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာအလယ်၌ ထိုင်နေ၍ ပြီးခြင်းကို ထင်ရှားပြုတော်
မူ၏။

၁၉၉။ ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည် ပခုံး တစ်ဖက်၌ သင်္ကန်းစကို တင်၍ မြတ်စွာဘုရားကို မေးလျှောက်လေ၏ -

၂၀၀။ မြတ်စွာဘုရား မြတ်စွာဘုရား၏ (ပြီးခြင်းကို) ပြုတော်မူခြင်း၏ အကြောင်းကား အဘယ်ပါ နည်း၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အကြောင်းရှိသော်သာ ပြီးခြင်းကို ထင်ရှားပြုတော်မူပါ၏ (ဟု မေးလျှောက် ၏)။

၂၀၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါ့အား အင်ကြင်းပန်းအမိုးကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆောင်းမိုး၏။ ငါသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ကောင်းမှုကို အောက်မေ့၍ ပြီးခြင်းကို ထင်စွာ ပြုတော်မူခဲ့၏။

၂၀၂။ ငါသည် အကျိုးပေးခွင့် မရှိသော ကုသိုလ်ကို မြင်တော်မမူ။ အကြင်ဘုံ၌ ကုသိုလ်ကို ရင့်ကျက်၏ (အကျိုးပေး၏)။ ထိုကုသိုလ်၏ အကျိုးပေးခွင့်သည် နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း မဆန့်သည်သာတည်း။

၂၀၃။ နတ်ပြည်၌ နေရသည်ရှိသော် ဘုန်းကံနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုသူ၏ ပရိသတ် ရှိသလောက် အင်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၀၄။ ထိုနတ်ပြည်၌ ကောင်းမှုကံနှင့် ပြည့်စုံသော သူတော်ကောင်းသည် နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော ကခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သီဆိုခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း အခါ ခပ်သိမ်း ပျော်မွေ့ရလတ္တံ့။

၂၀၅။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ပရိသတ်ရှိသလောက် မွှေးကြိုင်သော ရနံ့သည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုအခိုက် အင်ကြင်း ပန်းမိုးသည် ရွာလတ္တံ့။

၂၀၆။ ဤသူသည် ဤနတ်ပြည်မှ စုတေလတ်သော် လူ့ပြည်သို့ ရောက်လတ္တံ့၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်း အင်ကြင်းပန်းအမိုးသည် (ထိုသူ့အား) အခါခပ်သိမ်း ဆောင်းမိုးလတ္တံ့။

၂၀၇။ ဤလူ့ပြည်၌ မောင်း၊ ကြေးနင်း၊ ခွက်ခွင်းနှင့် တကွဖြစ်သော ကခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သီဆိုခြင်းသည် လည်းကောင်း ဤသူ့ကို အမြဲ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေးတည်း။

၂၀၈။ နေတက်သည်ရှိသော် အင်ကြင်းပန်းမိုးသည် ရွာလတ္တံ့၊ ကုသိုလ်ကံနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ အခါခပ်သိမ်း ရွာ၏။

၂၀၉။ ကမ္ဘာတစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည် သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၂၁၀။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော တရားအမွေခံသား ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော အာသဝေါတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။

၂၁၁။ တရားကို ထိုးထွင်းသိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား အင်ကြင်းပန်းအမိုးသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ မီးသဂြိုဟ် ရန် ထင်းပုံ၌ မီးသဂြိုဟ်စဉ် အင်ကြင်းပန်းအမိုးသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မီးသဂြိုဟ်ရာ၌ ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂၁၂။ ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် (ထိုကံ၏) အကျိုးကို မိန့်ကြား၍ တရားမိုးဖြင့် ရောင့်ရဲစေ လျက် ပရိသတ်အား တရားကို ဟောတော်မူ၏။

၂၁၃။ ငါသည် ကမ္ဘာသုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်တို့၌ နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။ ခြောက်ဆယ့် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၁၄။ နတ်ပြည်မှ ဤလူ့ပြည်သို့ ရောက်လာ၍ ပြန်ပြောသော ချမ်းသာကို ရပေ၏။ ဤလူ့ပြည်၌ လည်း အင်ကြင်းပန်းအမိုးကို ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မဏ္ဍပ်၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁၅။ ဤဘဝသည်ကား ငါ့အား နောက်ဆုံးဘဝဖြစ်ပေ၏။ ဤနောက်ဆုံးဘဝ၌လည်း အင်ကြင်းပန်း အမိုးသည် အခါခပ်သိမ်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၁၆။ သာကီဝင်မင်းသားတို့၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို အားရနှစ်သက်စေလျက် အောင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်း (အနိုင်၊ အရှုံး) ကို စွန့်ပယ်၍ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၂၁၇။ ကမ္ဘာတစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှုပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၁၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၂၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သာလမဏ္ဍပိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် သာလမဏ္ဍပိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

လေးဆယ့်ကိုးခုမြောက် ပံသုကူလဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၀ - ကိင်္ကဏိပုပ္ဖဝဂ် ===

၁ - တိကိင်္ကဏိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန်

၁။ ‘မဟာလေ့ကားပန်းကဲ့သို့’ တောက်ပလျက်ရှိသော ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွား ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို တောင်ကြား၌ ထိုင်နေတော်မူစဉ် ငါသည် ဖူးမြင်ရ၏။

၂။ ငါသည် ဆည်းလည်းပန်း သုံးပွင့်တို့ကို ယူ၍ တင်လှူပူဇော်ခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ပြီး လျှင် တောင်အရပ်သို့ ရှေးရှု (မျက်နှာမူ) လျက် သွား၏။

၃။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှုပြုသူတို့ လားရာ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးပေတည်း။

၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ အာသဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ် အပ်ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲနေရ၏။

၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား အထံ တော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိကိင်္ကဏိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော တိကိင်္ကဏိပုပ္ဖိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၀ - ကိင်္ကဏိပုပ္ဖဝဂ် ===

၂ - ပံသုကူလပူဇကတ္ထေရအပဒါန်

၈။ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌ ဥဒင်္ဂဏမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုတောင်၌ သစ်ပင်ဖျားဝယ် တွဲရ၍ ဆွဲထားသော ပံသုကူသင်္ကန်းကို တွေ့မြင်ရ၏။

၉။ ထိုအခါ ငါသည် ဆည်းလည်းပန်း သုံးပွင့်တို့ကို ဆွတ်ခူး၍ ရွှင်လန်းသည် ဖြစ်၍ ရွှင်လန်းသော စိတ်ဖြင့် ပံသုကူသင်္ကန်းကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၀။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက် ခဲ့၏။

၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ပူဇော်မှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တံခွန်သဖွယ် ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို ပူဇော်ခြင်းကြောင့် မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။

၁၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပံသုကူလပူဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ပံသုကူလပူဇကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၀ - ကိင်္ကဏိပုပ္ဖဝဂ် ===

၃ - ကောရဏ္ဍပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်

၁၅။ ရှေးအခါ ငါသည် အဖ အမိ (မိဘ) ကွယ်လွန်သဖြင့် တော၌ အမှုလုပ်သူ ဖြစ်ခဲ့၏။ သားကောင်ကို သတ်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးရပေ၏။ (ထို့ကြောင့်) ငါ့အား ကုသိုလ်သည် မရှိပေ။

၁၆။ လောကထက် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူတတ်သော တိဿမြတ်စွာဘုရားသည် အစဉ် သနားတော်မူသဖြင့် ငါ၏ နေရာ အနီး၌ ခြေတော်ရာ သုံးဆူတို့ကို ပြတော်မူ၏။

၁၇။ တိဿမည်သော မြတ်စွာဘုရား၏ နင်းကြွသော ခြေတော်ရာတို့ကို ဖူးမြင်ရ၍ ရွှင်လန်းသော ငါသည် ရွှင်ပျသော စိတ်ဖြင့် ခြေတော်ရာ၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။

၁၈။ မြေ၌ ပေါက်သော ပွင့်နေသော လိပ်ဆူးရွှေပင်ကို မြင်၍ အခိုင်နှင့်တကွ ဆွတ်ယူ၍ ခြေတော် ရာမြတ်ကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၉။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက် ခဲ့၏။

၂၀။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူ့အဖြစ် နတ်အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ငါသည် ‘လိပ်ဆူးရွှေကဲ့သို့’ အရေ ရှိသူဖြစ်၏။ ကောင်းသော အရောင်အဆင်း ရှိသူလည်း ဖြစ်၏။

၂၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌ ပူဇော်မှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ခြေတော်ရာကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကောရဏ္ဍပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ကောရဏ္ဍပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၀ - ကိင်္ကဏိပုပ္ဖဝဂ် ===

၄ - ကိသုကပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၂၅။ ပွင့်နေသော ပေါက်ပွင့်ကို မြင်၍ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် ဘုရားမြတ်ကို အောက်မေ့လျက် ကောင်းကင်၌ ပူဇော်ခဲ့၏။

၂၆။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပူဇော်မှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။ ဤသို့လျှင် အသျှင်ကိသုကပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ကိသုကပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၀ - ကိင်္ကဏိပုပ္ဖဝဂ် ===

၅ - ဥပမဒုဿဒါယကထေရအပဒါန်

၃၁။ ထိုအခါ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ သုဇာတမည်သော တပည့် 'သာဝက' သည် ပုံသကူ သင်္ကန်းကို ရှာဖွေလျက် တံမြက်ချေးစွန့်ရာ အရပ်၌ လှည့်လည်လျက် ရှိ၏။

၃၂။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ သူတစ်ပါးတို့၏ အခစား ဖြစ်၍ ပုဆိုးတစ်ပိုင်းကို လှူ၍ ဦးခေါင်းဖြင့် ရှိခိုးခဲ့၏။

၃၃။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက် ခဲ့၏။

၃၄။ သုံးဆယ့်သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသည် ဖြစ်၍ သိကြားနတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုရ၏။ ငါသည် ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ရ၏။

၃၅။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ ပုဆိုးပိုင်းကို ပေးလှူခြင်းကြောင့် တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်မှ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက် ရပေ၏။

၃၆။ ငါသည် ယခု အလိုရှိလတ်သော် တော၊ တောင်နှင့် တကွသော အရပ်ကို မျက်နှာရှိသမျှကို ခေါမပုဆိုးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနိုင်ပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပုဆိုးတစ်ပိုင်း လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပုဆိုးအလှူကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပုဆိုးတစ်ပိုင်း လှူခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၃၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥပဗုဒ္ဓဿဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဥပဗုဒ္ဓဿဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၀ - ကိင်္ကဏိပုပ္ဖဝဂ် ===

၆ - ဃတမဏ္ဍဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၄၁။ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော သုစိန္တိတမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို တောကြီးသို့ ဝင်တော်မူလျက် လေနာဖြင့် နှိပ်စက်ခံနေရသည်ကို -

၄၂။ ဖူးမြင်ရ၍ စိတ်ကို ကြည်လင်စေလျက် ထောပတ်ကြည်ကို ကပ်လှူခဲ့၏။ ပြုအပ်၊ ဆည်းပူး အပ်သော ကံကြောင့် ဤဘာဂီရထိဂင်္ဂါမြစ်သည်လည်းကောင်း၊ -

၄၃။ သမုဒ္ဒရာကြီး လေးစင်းတို့သည် လည်းကောင်း ငါ့အား ထောပတ် ဖြစ်ကုန်၏။ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်၊ မရေတွက်နိုင်သော ကြမ်းတမ်းသော ဤမြေကြီးသည်လည်း -

၄၄။ ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ ပျားသကာ ဖြစ်၏။ အခြေဖြင့် ရေကိုသောက်လျက် မြေ၌ ပေါက် ကုန်သော လေးကျွန်းလုံးရှိ ဤသစ်ပင်တို့သည် -

၄၅။ ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိကုန်၍ ပဒေသာပင်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ငါသည် အကြိမ်ငါးဆယ် တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသူဖြစ်၍ သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။

၄၆။ ငါးဆယ့်တစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၄၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ အလှူကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ထောပတ်ကြည် (လှူခြင်း) ၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။
၅၀။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။
ဤသို့လျှင် အသျှင်ဃတမဏ္ဍဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဃတမဏ္ဍဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၀ - ကိင်္ကဏိပုပ္ဖဝင် ===

၇ - ဥဒကဒါယကထေရ်အပဒါန်

၅၁။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ရဟန်းသံဃာ၌ ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သောက်ရေအိုးကို ပြည့်စေခဲ့၏။

၅၂။ တောင်ထိပ်၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ဖျား၌ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် မြေပြင်၌ လည်းကောင်း သောက်ရေကို အလိုရှိ၏။ ထိုအခါ (ရေသည်) ငါ့အား လျင်မြန်စွာ ဖြစ်လေ၏။

၅၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလှူကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ရေလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၅၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၆။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။
ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥဒကဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဥဒကဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၀ - ကိင်္ကဏိပုပ္ဖဝဂ် ===

၈ - ပုလိနထူပိယထေရာအပဒါန်

၅၇။ ဟိမဝန္တာ၏ အနီး၌ ယမကမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုတောင်၌ ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်ထား၏။ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းထား၏။

၅၈။ ငါသည် အမည်အားဖြင့် “နာရဒ” ဟု ထင်ရှားသော ထက်သော တန်ခိုးရှိသော ရသေ့ဖြစ်၏။ တစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော တပည့်တို့သည် ငါ့ကို ခြံရံ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။

၅၉။ ထိုအခါ ငါသည် တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းလျက် ဤသို့ ကြံစည်ခဲ့၏။ အလုံးစုံသော လူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကို ပူဇော်ပေ၏။ ငါသည်ကား တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ မပူဇော်ရချေ။

၆၀။ ငါ့အား ဆုံးမတတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် မရှိ၊ ပြောဆိုတတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် မရှိ၊ ငါသည် ဆရာဥပဇ္ဈာယ် မရှိဘဲ တော၌ နေရ၏။

၆၁။ ငါသည် အကြင်ဆရာကို ဆည်းကပ်လျက် အလေးပြုသော စိတ်ကို ဖြစ်စေရာ၏။ ထိုဆရာသည် ငါ့အား မရှိ၊ တော၌ နေခြင်းသည် (ငါ့အား) အကျိုးမရှိချေ။

၆၂။ ငါသည် အလေးပြုထိုက် မြတ်နိုးထိုက် ပူဇော်ထိုက်သော ဆရာကို ရှာဖွေအံ့၊ မှီခိုရာရှိလျက် သာလျှင် နေတော့အံ့၊ (ဤသို့ နေသည်ရှိသော်) တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် (ငါ့အား) မကဲ့ရဲ့လတ္တံ့။

၆၃။ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်း အနီး၌ မြစ်ငယ်သည် တိမ်သော ကမ်းရှိ၏။ ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိ၏။ စိတ်နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ၏။ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သော သဲဖြင့် ရောပြွမ်းလျက် ရှိ၏။

၆၄။ ထိုအခါ ငါသည် အမရိကမည်သော မြစ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ သဲကို ကြီးပွားစေ (ပေါင်းစု) လျက် သဲပုံစေတီကို ပြုခဲ့၏။

၆၅။ ဘဝအဆုံးကို ပြုတော်မူတတ်ကုန်သော ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူကုန်သော အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပွင့်တော်မူခဲ့ကြကုန်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏ စေတီပုထိုးသည် ဤသို့ သဘောရှိပေ၏။ ငါသည် ထိုစေတီပုထိုးဟူသော အမှတ်နိမိတ်ကို ပြု၏။

၆၆။ ငါသည် သဲပုံစေတီကို ပြု၍ ရွှေအတိပြီးအောင် ဖန်ဆင်းခဲ့၏။ ရွှေဆည်းလည်းပန်းသုံးထောင်တို့ကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၆၇။ ငါသည် နှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်၍ လက်အုပ်ချီလျက် ညဉ့်နံနက် ရှိခိုးခဲ့၏။ ငါသည် သဲပုံစေတီကို ‘မျက်မှောက် (သက်တော်ထင်ရှား) မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့’ ရှိခိုးခဲ့၏။

၆၈။ အကြင်အခါ အိမ်၌ မှီကုန်သော အကြံအစည် ကိလေသာတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအခါ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော စေတီပုထိုးကို အောက်မေ့၏။ (စေတီပုထိုးကို) ဆင်ခြင်၏။

၆၉။ လှည်းမျိုးနှင့် တူသော မြတ်စွာဘုရားကို မှီ၍ နေပါလျက် (သင်သည်) ကိလေသာတို့နှင့် အတူတကွ နေငြားအံ့၊ အမောင် သင့်အား (ထိုသို့နေခြင်းသည်) မသင့်လျော်ချေ။

၇၀။ စေတီပုထိုးကို ဆင်ခြင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုအခါ ငါ့အား (စေတီပုထိုး၌) ရိုသေလေးစားမှုသည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ငါသည် ‘သံချွန်ဖြင့် ထိုးအပ်သော ဆင်ကဲ့သို့’ ယုတ်မာသော အကြံအစည်တို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခဲ့၏။

၇၁။ ဤသို့ နေသော ငါ့ကို သေမင်းသည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်လေ၏။ ငါသည် ထိုအရပ်၌ ကွယ်လွန် လျက် ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၇၂။ ငါသည် အသက်ထက်ဆုံး (ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌) နေပြီးလျှင် တာဝတိံသာနတ်ဘုံ၌ ဖြစ်ခဲ့၏။ အကြိမ် ရှစ်ဆယ်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသူ ဖြစ်၍ သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။

၇၃။ ငါသည် အကြိမ်သုံးရာတိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ် မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၇၄။ ငါသည် ရွှေဆည်းလည်းပန်းတို့၏ အကျိုးကို ခံစားရပေ၏။ နို့ထိန်း တစ်သိန်းတို့သည်ဖြစ်ရာ ဘဝ၌ ငါ့ကို ခြံ ရံကုန်၏။

၇၅။ စေတီပုထိုးကို နှလုံးသွင်း လေ့ကျက်ခဲ့ခြင်းကြောင့် မြူအညစ်အကြေးသည် ကိုယ်၌ မလိမ်းကျ ပေ၊ ချွေးတို့သည် (ကိုယ်မှ) မထွက်ကုန်၊ ငါသည် အရောင်အဆင်း တောက်ပသူ ဖြစ်ပေ၏။

၇၆။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ငါ၏ စေတီပုထိုးသည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ ရှုမြင်အပ်သော အမရိကာမြစ်သည် လည်းကောင်း အံ့ဩဖွယ်ရှိပါပေစွ။ ငါသည် သဲပုံစေတီကို ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၇၇။ ကုသိုလ်ကို ပြုရန် အလိုရှိလျက် တရားအနှစ်ကို ယူလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအားခေတ်သည် လည်းကောင်း၊ ခေတ်မဟုတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း (ခေတ်ကောင်း၊ မကောင်းသည်) မရှိ။ အကျင့် သည်သာလျှင် (အကျိုးကို) ပြီးစေတတ်၏။ (တရားအနှစ်ပေတည်း)။

၇၈။ ‘အားကောင်းသော ယောက်ျားသည် သမုဒ္ဒရာကို ကူးရန် အားထုတ်ရာသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သေးငယ်သော သစ်သားကို ယူ၍ သမုဒ္ဒရာကို ကူးရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း’ -

၇၉။ ငါသည် ဤသစ်သားကို မှီ၍ သမုဒ္ဒရာကို ကူးရတော့အံ့။ လူသည် အားထုတ်ခြင်း လုံ့လဖြင့် သမုဒ္ဒရာကို ကူးရာသကဲ့သို့ -

၈၀။ ထို့အတူပင် ငါပြုအပ်သော ကံသည် သေးငယ်၏။ နည်းပါး၏။ ထိုကံကို အမှီပြု၍ ငါသည် သံသရာကို ကောင်းစွာ လွန်မြောက်ခဲ့၏။

၈၁။ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်ကံ အကြောင်း ရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ သာဝတ္ထိပြည်ဝယ် ကောင်းစွာ ကြွယ်ဝသော မဟာသာလ အမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။

၈၂။ ငါ၏ အမိ၊ အဖတို့သည် ယုံကြည်မှု ‘သဒ္ဓါ’တရား ရှိကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဤမိဘနှစ်ပါးတို့သည် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ကုန်၏။ (မြတ်စွာဘုရား၏) အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်ကြံကုန်၏။

၈၃။ (ငါ၏ မိဘတို့သည်) ဗောဓိပင်အပွေးကို ယူ၍ ရွှေပုထိုးစေတီကို ပြုကုန်၏။ ညဉ့်၊ နံနက် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ ရှိခိုးကုန်၏။

၈၄။ ဥပုသ်နေ့၌ ရွှေပုထိုးစေတီကို ထုတ်ကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးကုန် လျက် ညဉ့်သုံးယံကို လွန်စေကုန်၏။

၈၅။ ငါသည် စေတီပုထိုးကို ဖူးမြင်ရ၍ သဲပုံစေတီကို အောက်မေ့ခဲ့၏။ တစ်ခုသော နေရာ၌ နေ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

နှစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၈၆။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ရှာဖွေလတ်သော် တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ဖူးမြင်ရ၏။ (ထိုအခါ) အိမ်မှ ထွက်၍ ထိုတရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အထံ၌ ရဟန်းပြုခဲ့၏။

၈၇။ မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် (ငါ၏) ဂုဏ်ကို သိ၍ ရဟန်းခံပေးတော်မူ၏။

၈၈။ ငယ်ရွယ်သူမျှသာ ဖြစ်လျက် ငါသည် ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြီးဆုံးစေခဲ့ပြီ။ သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ငါသည် ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ယခု ပြုအပ်ပြီ။

၈၉။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ တပည့် ‘သာဝက’ ရဟန်းသည် အလုံးစုံသော ဘေးရန် အပေါင်းမှ လွန်မြောက်လျက် အလုံးစုံသော ငြိကပ်တွယ်တာခြင်းမှ လွန်မြောက်ပါ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်း သည် ရွှေပုထိုးစေတီကို တည်ထားရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၉၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၉၂။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုလိနထူပိယထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ပုလိနထူပိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၀ - ကိင်္ကဏိပုပ္ဖဝဂ် ===

၉ - နဠကုဋိဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၉၃။ ဟိမဝန္တာ၏ အနီး၌ ဟာရိတမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုတောင်၌ ထိုအခါ ‘နာရဒ’ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် သစ်ပင်ရင်း၌ နေတော်မူ၏။

၉၄။ ငါသည် ကျူထရံကျောင်းကို မြက် (သက်ငယ်) ဖြင့် မိုးခွဲ၏။ ငါသည် စင်္ကြံကို သုတ်သင်၍ မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းခဲ့၏။

၉၅။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၉၆။ ထိုဘုံ၌ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ငါ၏ ဝိမာန်ကို ကျူထရံကျောင်းကို ဆောက်လုပ်သော ကံသည် ဖန်ဆင်းအပ်၏။ (ထိုဝိမာန်သည်) ယူဇနာခြောက်ဆယ် မြင့်၏။ ယူဇနာသုံးဆယ် ကျယ်ပြန့်၏။

၉၇။ တစ်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာတို့၌ ငါသည် နတ်ပြည်၌ ပျော်မွေ့ခဲ့ရ၏။ ခုနစ်ဆယ့်တစ်ကြိမ် တိုင်တိုင် သိကြားမင်းအဖြစ်ကိုလည်း ပြုရ၏။

၉၈။ ငါသည် သုံးဆယ့်လေးကြိမ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၉၉။ ငါသည် သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အလုံးစုံ မြတ်သော အခြင်းအရာဖြင့် နှိုင်းယှဉ်အပ်သော တရားတည်းဟူသော ပြာသာဒ်သို့ တက်၍ အလိုရှိတိုင်း နေရပေ၏။

၁၀၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှုပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကျူထရံကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရိဘဲ နေရ၏။

၁၀၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၀၃။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကိုလိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။ ဤသို့လျှင် အသျှင်နဠကုဋိဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက်နဠကုဋိဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၀ - ကိင်္ကဏိပုပ္ဖဝဂ် ===

၁၀ - ပိယာလဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁၀၄။ ငါသည် ရှေးအခါ တော၌ လှည့်လည်သော သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော တရားတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၀၅။ ငါသည် လွန်သီးကို ယူ၍ ကုသိုလ်မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာ မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော လုံ့လရှိတော်မူသော ဘုရားမြတ်အား ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် လှူဒါန်း ခဲ့၏။

၁၀၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ လွန်သီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှုပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် လွန်သီးကို လှူဒါန်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၀၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၀၉။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကိုလိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။ ဤသို့လျှင် အသျှင်ပိယာလဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပိယာလဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ငါးဆယ်ခုမြောက် ကိင်္ကဏိပုပ္ဖဝဂ် ပြီး၏။

မေတ္ထေယျဒသကဝဂ် ပြီး၏။

ငါးခုမြောက် မထေရ်တစ်ရာအပေါင်း ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၁ - ကဏိကာရဝဂ် ===

၁ - တိကဏိကာရပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်

၁။ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်၏ လက္ခဏာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သုမေဓာမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို အလိုရှိ တော်မူသည်ဖြစ်၍ ဟိမဝန္တာသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူ၏။

၂။ သနားခြင်း ကရုဏာရှိတော်မူသော ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်ရောက်၍ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူ၏။

၃။ ထိုအခါ ငါသည် ကောင်းကင်၌ သွားနိုင်သော ဝိဇ္ဇာဓိရ် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော တံကျင်သုံးခွကို ကိုင်၍ ကောင်းကင်၌ သွား၏။

၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် ‘တောင်ထိပ်၌ မီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လပြည့်နေ့၌ ပေါ်ထွက်သော လဝန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ ထွန်းလင်းတောက်ပတော် မူလျက် ရှိ၏။

၅။ မြတ်စွာဘုရား၏ ရောင်ခြည်တော်တို့သည် တောဖျားမှ ထွက်၍ (ပြီးပြန်) ပြေးသွားကုန်၏။ ငါသည် ကျူးမီးအဆင်းနှင့် တူသော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို ဖူးမြင်ရ၍ စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။

၆။ ငါသည် နတ် (ပန်း) ရနံ့ရှိသော မဟာလှေကားပန်းကို ရှာဖွေစဉ် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ ပန်းသုံးပွင့်တို့ကို ယူ၍ ဘုရားမြတ်ကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၇။ ထိုအခါ ငါ၏ ပန်းသုံးပွင့်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ကြောင့် အထက်၌ အညှာ အောက်၌ ပွင့်ချပ်ရှိကုန်လျက် မြတ်စွာဘုရားအား အရိပ်ကို ပြုကုန်၏။

၈။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်း ကောင်း လှူဒါနကိုယ်ကို စွန့်လွှတ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၉။ ထိုဘုံ၌ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ငါ၏ ဗိမာန်သည် “ကဏိကာရီ” ဟု ထင်ရှားလျက် ယူဇနာခြောက်ဆယ် မြင့်၏။ ယူဇနာသုံးဆယ် ကျယ်ပြန့်၏။

၁၀။ ငါ၏ ဗိမာန်သည် အပိုင်းအခြား တစ်ထောင် ရှိ၏။ (အခန်းတစ်ထောင် ရှိ၏)။ ကျင်လုံး (ပွတ်လုံး) တစ်ရာရှိ၏။ များသော တံခွန်ရှိ၏။ ရွှေအတိ ပြီး၏။ ငါ၏ ဗိမာန်၌ ပြာသာဒ်ဆောင် တစ်သိန်းတို့သည် ထင်ရှားရှိကုန်၏။

၁၁။ ရွှေပလ္လင်၊ ပတ္တမြားပလ္လင်၊ ကျောက်နီပလ္လင်၊ ဖန်ပလ္လင်တို့သည်လည်း အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၁၂။ မြတ်သော သူတို့အား ထိုက်တန်သော အိပ်ရာသည်လည်း လဲသွတ်သော မွေ့ရာ အရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အခင်းတို့နှင့် ယှဉ်၏။ တစ်ဖက်အမွှေးရှိသော အခင်းသည် လည်းကောင်း၊ နှစ်ဖက် အမွှေးရှိသော အခင်းသည်လည်းကောင်း ခေါင်းအုံးနှင့် ယှဉ်လျက် ရှိ၏။

၁၃။ အကြင်အခါ ငါသည် နတ်အပေါင်း ခြံရံလျက် ဗိမာန်မှ ထွက်၍ နတ်ပြည်သို့ လှည့်လည် သွားလာခြင်းကို အလိုရှိ၏။

၁၄။ ထိုအခါ ငါသည် ပန်းပွင့်အောက်၌ ရပ်တည်ရပေ၏။ ငါ၏ အထက်၌ အမိုးသည် ထက်ဝန်း ကျင် ယူဇနာတစ်ရာတိုင်တိုင် မဟာလေ့ကားပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။

၁၅။ တူရိယာခြောက်သောင်းတို့သည် ညဉ့်၊ နံနက် ခစားလျက် ရှိကုန်၏။ ညဉ့်၊ နေ့ပတ်လုံး မပျင်း မရိကုန်ဘဲ ငါ့ကို အမြဲ ခြံရံလျက် ရှိကုန်၏။

၁၆။ ထိုနတ်ပြည်၌ ကခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သီဆိုခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မောင်းကြေးနင်း တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ပျော်မွေ့ရ၏။ ငါသည် အလိုရှိတိုင်း မြူးထူး ပျော်ရွှင်မှုဖြင့် ဝမ်းမြောက်ရ၏။

၁၇။ ထိုအခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ အလိုရှိတိုင်း ခံစား၍ လည်းကောင်း၊ သောက်၍ လည်း ကောင်း ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ဗိမာန်မြတ်၌ နတ်သမီးအပေါင်းတို့နှင့် အတူတကွ ဝမ်းမြောက်ရ၏။

၁၈။ အကြိမ်ငါးရာတိုင်တိုင် နတ်မင်းအဖြစ်ကိုလည်း ပြုရ၏။ ငါသည် အကြိမ်သုံးရာ တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၁၉။ ငါသည် ဘဝငယ်၊ ဘဝကြီး၌ ကျင်လည်ရသော် များသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရပေ၏။ ငါ့အား စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ ယုတ်လျော့ခြင်းသည် မရှိချေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၀။ နတ်ဘဝ သို့မဟုတ် လူ့ဘဝဟူသော ဘဝနှစ်ပါး၌ ကျင်လည်ရ၏။ တစ်ပါးသော လားရာ ဂတိကိုမသိရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁။ မင်းမျိုး သို့မဟုတ် ပြာဟွဏ်မျိုးဟူသော နှစ်ပါးသော အမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။ ယုတ်နိမ့်သော အမျိုး၌မဖြစ်ရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၂။ ဆင်ယာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ မြင်းယာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ထမ်းစင်ကို လည်းကောင်း၊ သံလျင်း ကို လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံကိုပင် ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၃။ ကျွန်မအပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ ကျွန်ယောက်ျားအပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော မိန်းမတို့ကို လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံကိုပင် ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၄။ ပိုးအထည်၊ ကမ္မလာအထည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ခေါမအထည်၊ ဝါချည်အထည်တို့ကို လည်း ကောင်း ဤအလုံးစုံကိုပင် ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၂၅။ အဝတ်ဦးကို လည်းကောင်း၊ သစ်သီးဦးကို လည်းကောင်း၊ မြတ်သော အရသာရှိသော စားဖွယ် ဘောဇဉ်ဦးကို လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံကိုပင် ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၆။ ဤခဲဖွယ်ကို ခဲလော့၊ ဤစားဖွယ်ကို စားလော့၊ ဤအိပ်ရာ၌ အိပ်လော့၊ ဤ (ဖိတ်ခေါ်မှု) အလုံးစုံကိုပင် ရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၇။ ငါသည် အလုံးစုံသော အရပ်၌ ပူဇော်ခံရသူ ဖြစ်၏။ ငါ၏ အကျော်အစော သတင်းသည် ပျံ့နှံ့လျက်ရှိ၏။ ငါသည် အခါခပ်သိမ်း များသော အသင်းအပင်းရှိသူ၊ အခါခပ်သိမ်း မကွဲပြားသော

ပရိသတ်ရှိသူ ဖြစ်၏။ အဆွေအမျိုးတို့ထက် မြတ်သူ ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေးတည်း။

၂၈။ အအေး၊ အပူကို မသိရပေ။ အိုက်စပ်ခြင်းသည် (ငါ့အား) မရှိချေ။ ထိုမှတစ်ပါး ငါ၏ နှလုံး၌ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းသည် မရှိချေ။

၂၉။ ဘဝငယ်၊ ဘဝကြီး၌ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသူဖြစ်၍ ကျင်လည်ရပေ၏။ အဆင်း ဖောက်ပြန်ခြင်းကို မသိရပေ။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးပေးတည်း။

၃၀။ (ငါသည်) နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ် သည်ဖြစ်၍ သာဝတ္ထိပြည်ဝယ် ကောင်းစွာ ကြွယ်ဝသော မဟာသာလအမျိုး၌ ဖြစ်ရ ပေ၏။

၃၁။ ငါသည် ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို စွန့်ပယ်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ငါသည် မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးလျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၃၂။ စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် (ငါ၏) ဂုဏ်ကို သိ၍ ငါ့ကို ရဟန်း ခံပေး တော်မူ၏။ ငါသည် ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်လျက် ပူဇော်ခံရသူ ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေးတည်း။

၃၃။ ငါ၏ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည် အထူးစင်ကြယ်၏။ ငါသည် ဈာန်သမာဓိ၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်၏။ အဘိညာဉ်တို့၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော် ရခြင်း၏ အကျိုးပေးတည်း။

၃၄။ ငါသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်တို့ကို အစဉ်ရောက်ရပေ၏။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၌ လိမ္မာ ကျွမ်းကျင်ပေ၏။ တရားတို့၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေးတည်း။

၃၅။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှုပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေးတည်း။

၃၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ် ကုန်ပြီ။ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲနေရ၏။

၃၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ် ပါပြီ။

၃၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိကဏိကာရပုပ္ဖိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော တိကဏိကာရပုပ္ဖိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၁ - ကဏိကာရဝဂ် ===

၂ - ဧကပတ္တဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၉။ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ အိုးထိန်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏။ ကိလေသာမြူ ကင်းသော ဩယကို လွန်မြောက်သော အာသဝေါ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၄၀။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော မြေသပိတ်ကို ဘုရားမြတ်အား လှူဒါန်းခဲ့၏။ ဖြောင့်မတ်သော စိတ်သဘော ရှိတော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား သပိတ်ကို လှူဒါန်းခြင်းကြောင့်-

၄၁-၄၂။ ငါသည် သံသရာဘဝ၌ ဖြစ်ရသည်ရှိသော် ရွှေခွက်တို့ကို ရပေ၏။ ငါသည် ငွေဖြင့် ပြီးသော ခွက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ခွက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးကုန်သော သဘော ဖျာ သင်ဖြူးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခွက်တို့ကို လည်းကောင်း သုံးဆောင်ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောင်းမှု၏ အကျိုးပေတည်း။ ငါသည် အခြံအရံတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာတို့၏ လည်းကောင်း အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ရပေ၏။

၄၃။ ကောင်းသော လယ်၌ အနည်းငယ်သော မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးအပ်သော်လည်း မိုးသည်ထန်စွာ ရွာသည်ရှိသော် အသီးအနှံသည် လယ်သမားကို နှစ်သက်စေဘိ သကဲ့သို့-

၄၄။ ထို့အတူပင် မြတ်စွာဘုရားဟူသော လယ်မြေ၌ ဤသပိတ်အလှူ (မျိုးစေ့)ကို စိုက်ပျိုးအပ်သည် ရှိသော် ပီတိမိုးရွာသည်ရှိသော် အကျိုးသည် ငါ့အား နှစ်သက်စေလတ္တံ့။

၄၅။ သံဃာဟူသော လယ်မြေတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းဟူသော လယ်မြေတို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏။ (ထိုလယ်မြေတို့တွင်) အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အား ချမ်းသာကို ပေးနိုင်သော ဘုရားတည်းဟူသော လယ်မြေနှင့် တူသော အရာသည် မရှိ။

၄၆။ ယောက်ျားအာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ယောက်ျား မြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ (အကျွန်ုပ်သည်) သပိတ်တစ်လုံးကို လှူခဲ့ခြင်းကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပါ၏။

၄၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ သပိတ်ကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သပိတ် လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဧကပတ္တဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဧကပတ္တဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၁ - ကဏိကာရဝဂ် ===

၃ - ကာသုမာရဖလိယထေရအပဒါန်

၅၁။ ‘မဟာလေကားပန်းကဲ့သို့’ တောက်ပလျက် ကိလေသာမြူကင်းသော လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူ၍ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို တောင်ကြား၌ ထိုင်နေတော်မူစဉ် ဖူးမြင်ရ ၏။

၅၂။ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ချီလျက် သရက်ဖြူ သီးကို ယူပြီးလျှင် ဘုရားမြတ်အား လှူဒါန်းခဲ့၏။

၅၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အသီးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၅၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကာသုမာရဖလိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ကာသုမာရဖလိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၁ - ကဏိကာရဝဂ် ===

၄ - အဝဋ္ဋဖလိယထေရာပဒါန်

၅၇။ အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော ရန်သူတို့သည် မအောင်နိုင်သော ရောင်ခြည်တစ်ထောင် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာမှ ထ၍ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ ရှေးရှု ထွက်တော်မူ၏။

၅၈။ လက်၌ သစ်သီးရှိသော ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် (မြတ်စွာဘုရားထံသို့) ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။ (ထိုအခါ) ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ “အဝဋ္ဋ” မည်သော သစ်သီးကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၅၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အသီးကို လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၆၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၆၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဝဋ္ဋဖလိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် အဝဋ္ဋဖလိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

၅ - ပါဒဖလိယထေရာပဒါန်

၆၃။ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းတို့ကို အလှူခံတော် မူထိုက်သော ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ခရီးလမ်း၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် ငါသည် သစ်မြစ် အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၆၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အသီးကို လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၆၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၆၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပါဒဖလိယထေရာပဒါန် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ပါဒဖလိယထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရပဒါနိပါဠိတော်

=== ၅၁ - ကဏိကာရဝဂ် ===

၆ - မာတုလုင်္ဂိဖလဒါယကထေရအပဒါနိ

၆၈။ ငါသည် 'တောက်ပသော မဟာလေ့ကားပန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လပြည့်နေ့၌ ပေါ်ထွန်းသော လဝန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ထွန်းလင်းသော ဆီမီးတိုင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း' မြတ်စွာဘုရားကိုဖူးမြင်ရ၏။

၆၉။ ငါသည် ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ ရှောက်ချိုသီးကို ယူပြီးလျှင် မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား မိမိလက်တို့ဖြင့် လှူဒါန်းခဲ့၏။

၇၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အသီးကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၇၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၇၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မာတုလုင်္ဂိဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် မာတုလုင်္ဂိဖလဒါယကထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

၇ - အဇေလိဖလဒါယကထေရအပဒါနိ

၇၄။ ထိုအခါ အဇူနမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဟိမဝန္တာ၌ နေတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အကျင့် 'စရဏ' နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဈာန်သမာဓိ၌လည်း ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတော်မူ၏။

၇၅။ ငါသည် အသက်ကို ရှည်စေတတ်သော 'ထီးကဲ့သို့' အရွက်ရှိသော အိုစရည်းပမာဏ ရှိသော အဇေလိမည်သော အသီးကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းခဲ့၏။

၇၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အသီးကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၇၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၇၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဇေလိဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် အဇေလိဖလဒါယကထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၁ - ကဏိကာရဝဂ် ===

၈ - အမောဒဖလိယတ္ထေရအပဒါန်

၈၀။ ပေးလှူဖွယ်ပစ္စည်း ဝတ္ထုကို ခံတော်မူထိုက်သော ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားကို လမ်းခရီး၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် အမောဒမည်သော အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၈၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အသီးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၈၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၈၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၈၄။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အမောဒဖလိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် အမောဒဖလိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၉ - တာလဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၈၅။ အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော ရန်သူတို့ မအောင်နိုင်သော သတရံသီမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်သည် ဆိတ်ငြိမ်ရာမှ ထ၍ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ ရှေးရှု ထွက်တော်မူ၏။

၈၆။ လက်၌ သစ်သီးရှိသော ငါသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် (ဘုရားထံ သို့) ချဉ်းကပ်၏။ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထန်းသီးကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၈၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်း မှု ပြုသူတို့ လားရာ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အသီးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၈၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၈၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၉၀။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တာလဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် တာလဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၁ - ကဏိကာရဝဂ် ===

၁၀ - နာဠိကေရဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၉၁။ ထိုအခါ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့၌ အရံစောင့် ဖြစ်စဉ် ကောင်းကင်၌ ကြွသွားတော်မူသော ကိလေသာမြူ ကင်းသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၉၂။ ငါသည် အုန်းသီးကို ယူ၍ ဘုရားမြတ်အား လှူဒါန်းခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်လျက်ပင် အလှူခံတော်မူ၏။

၉၃။ အထူးကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် အသီးကို မြတ်စွာဘုရားအား လှူခဲ့ခြင်းကြောင့် ငါ့အား နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ ငါ့အား မျက်မှောက်ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်၏။

၉၄။ ထိုအခါ နှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပြန်ပြောသော ချမ်းသာမြတ်ကို လည်းကောင်း ရပေ၏။ ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်သော ငါ့အား ရတနာသည် ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

၉၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အသီးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၉၆။ ငါ၏ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည် အထူးစင်ကြယ်ပေ၏။ ငါသည် ဈာန်သမာဓိ၌ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာသူ ဖြစ်ပေ၏။ အဘိညာဉ်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သူ ဖြစ်ပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အသီးကို လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၉၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၉၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နာဠိကေရဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် နာဠိကေရဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ငါးဆယ့်တစ်ခုမြောက် ကဏိကာရဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၂ - ဖလဒါယကဝဂ် ===

၁ - ကုရုဋ္ဌိယဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁။ ရှေးအခါ ငါသည် တော၌ လှည့်လည်သော သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ အလုံးစုံသော တရားတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်တော်မူသော ကိလေသာမြူ ကင်းသော မြတ်စွာဘုရား ကို ဖူးမြင်ရ၏။

၂။ ငါသည် ကုရုဋ္ဌိယမည်သော အသီးကို ယူ၍ ကုသိုလ်မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်း သဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားမြတ်အား ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိ လက်တို့ဖြင့် လှူဒါန်းခဲ့၏။

၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အသီးကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံ တော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကုရုဋ္ဌိယဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ကုရုဋ္ဌိယဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၂ - ဖလဒါယကဝဂ် ===

၂ - ကဝိတ္ထဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၇။ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုကို ခံတော်မူထိုက်သော ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား လမ်းခရီး၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် သီး၊ သီးကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် သီး၊ သီးကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

- ၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။
- ၁၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။
- ၁၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကဝိတ္ထဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ကဝိတ္ထဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၃ - ကောသမ္မဖလိယတ္ထေရအပဒါန်

၁၂။ ငါသည် ထိုအခါ ‘ရေခတ်ပင်ကဲ့သို့’ တင့်တယ်တော်မူသော လူတို့ထက်မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားအား လမ်းခရီး၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် ကြို့သီးကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၁၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကြို့သီးကို လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

- ၁၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။
- ၁၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။
- ၁၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကောသမ္မဖလိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ကောသမ္မဖလိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၂ - ဖလဒါယကဝဂ် ===

၄ - ကေတကပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၁၇။ ကောက္ခိယမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဝိနတာမြစ်၏ ကမ်း၌နေတော်မူ၏။ (ထိုအခါ ငါသည်) တစ်ခုသော အာရုံရှိ၍ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ ကိလေသာ မြူ ကင်းသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၈။ ထိုအခါ ငါသည် ပျားရနံ့ရှိသော ဆပ်သွားပင်၏ အပွင့်ပန်းဖြင့် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၂။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကေတကပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ကေတကပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၅ - နာဂပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၂၃။ ပေးလှူဖြူပွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုကို ခံတော်မူထိုက်သော ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်း ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား လမ်းခရီး၌ ကြွသွားတော်မူစဉ် ကံ့ကော်ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၂၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၇။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နာဂပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် နာဂပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၂ - ဖလဒါယကဝဂ် ===

၆ - အဇ္ဈနပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၂၈။ ငါသည် စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်း၌ ကိန္နရာ ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော ရန်သူတို့ မအောင်နိုင်သော ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၂၉။ ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်လျက် လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် ဖောက်ကြံ့ပန်းကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခဲ့၏။

၃၀။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ကိန္နရာဘဝကိုယ်ကို စွန့်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၃၁။ သုံးဆယ့်ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသူဖြစ်၍ နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။ ဆယ်ကြိမ်တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းကြီး အဖြစ်ကိုလည်း ပြုခဲ့ရ၏။

၃၂။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ လယ်ယာမြေ ကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၌ စိုက်ပျိုးအပ်သော ငါ၏ (ကုသိုလ်) မျိုးစေ့သည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ။

၃၃။ ငါ့အား ကုသိုလ်သည် ရှိ၏။ (ထို့ကြောင့်) ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ရပေ၏။ သာကီဝင် မင်းသားမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ငါသည် ပူဇော်ခံထိုက်သူ ဖြစ်ရ၏။

၃၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၆။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဇ္ဈနပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် အဇ္ဈနပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၂ - ဖလဒါယကဝဂ် ===

၇ - ကုဋုဇပုပ္ဖိယထေရအပဒါန်

၃၇။ ဟိမဝန္တာ၏ အနီး၌ ဝသလမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ သုဒဿနမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် တောင်ကြား၌ နေတော်မူ၏။

၃၈။ ငါသည် ဟိမဝန္တာ၌ ဖြစ်သော (ရွှေအဆင်းရှိသော) ပန်းကို ယူ၍ ‘ကောင်းကင်သို့’ သွားခဲ့၏။ ထိုတောင်၌ ဩယမှ လွန်မြောက်တော်မူသော အာသဝမရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၉။ ထိုအခါ ငါသည် လက်ထုတ်ကြီးပန်းကို ယူ၍ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ချီလျက် အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော မြတ်သော ဂုဏ်ကို ရှာမှီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား တင်လှူပူဇော် ခဲ့၏။

၄၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၃။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကုဋုဇပုပ္ဖိယထေရသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ကုဋုဇပုပ္ဖိယထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၂ - ဖလဒါယကဝဂ် ===

၈ - ယောသသညကထေရအပဒါန်

၄၄။ ရှေးအခါ ငါသည် ငှက်တို့ မြည်တွန်ရာတော၌ သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ နတ်အပေါင်း ခြံရံအပ်သော ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၄၅။ သစ္စာလေးပါးကို ပြလျက် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဟောတော်မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရား၏ ချိုမြိန်သော တရားသံကို ကြားနာခဲ့ရ၏။

၄၆။ အတူ ပြိုင်ဘက်မရှိသော မြတ်စွာဘုရား၌ လည်းကောင်း၊ (မြတ်စွာဘုရား၏) အသံတော်၌ လည်းကောင်း စိတ်ကို ကြည်ညိုစေခဲ့၏။ ထိုဘုရားနှင့် တရားသံ၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေခြင်းကြောင့် ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သော ဘဝကို ကူးမြောက်ရပေ၏။

၄၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ အမှတ်သညာကို ရခဲ့သော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တရားသံကို မှတ်သားခြင်း သညာ ၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၀။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ယောသသညာကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ယောသသညာကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၂ - ဖလဒါယကဝဂ် ===

၉ - သဗ္ဗဖလဒါယကထေရ်အပဒါန်

၅၁။ ထိုအခါ ငါသည် ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ရောက်သော အမည်အားဖြင့် “ဝရုဏ” ဟု ထင်ရှားသော ဗြာဟ္မဏဖြစ်၍ သားသမီးဆယ်ယောက်တို့ကို စွန့်ပြီးလျှင် တောအလယ်သို့ ဝင်ခဲ့၏။

၅၂။ ငါသည် သင်္ခမ်းကျောင်းကို ကောင်းစွာ ပြုလုပ်၍ ကောင်းစွာ ပိုင်းခြားအပ်သောစိတ် ပျော်မွေ့ ဖွယ်ကောင်းသော သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ပြုလုပ်ပြီးလျှင် တော၌ နေ၏။

၅၃။ ပေးလှူဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား (သံသရာမှ) ထုတ်ဆောင်တော် မူလိုသည်ဖြစ်၍ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ကြွလာတော်မူ၏။

၅၄။ ပြန်ပြောသော အလင်းရောင်သည် တောအုပ်ရှိသလောက် ဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား ၏ အာနုဘော်ကြောင့် တောသည် ထိန်လင်းတောက်ပလျက် ရှိ၏။

၅၅။ ငါသည် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားမြတ်၏ ထိုတန်ခိုးပြာဋိဟာကို ဖူးမြင်ရ ၍သစ်သီးထုပ်ကို ယူ၍ သစ်သီးဖြင့် ပူဇော်ခဲ့၏။

၅၆။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ပရိက္ခရာနှင့်တကွ လှူဒါန်းခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား အစဉ်သနားသဖြင့် ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏-

၅၇။ သင်သည် ရသေ့ပရိက္ခရာဝန်ကို ယူ၍ ငါ၏ နောက်မှ လိုက်ခဲ့လော့၊ သံဃာသည် သုံးဆောင် အပ်သည်ရှိသော် သင့်အား ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည် ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅၈။ ငါသည် သစ်သီးထုပ်ကို ယူ၍ ရဟန်းသံဃာအား လှူဒါန်းခဲ့၏။ ငါသည် ထိုရဟန်းသံဃာ၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၍ တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ရပေ၏။

၅၉။ ထိုတုသိတာဘုံ၌ နတ်၌ ဖြစ်သော ကခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သီခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ကောင်းမှုကံနှင့် ယှဉ်သော ချမ်းသာကို အခါခပ်သိမ်း ခံစားရပေ၏။

၆၀။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူ့အဖြစ် နတ်အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ငါ့အား စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ ယုတ်လျော့ခြင်းသည် မရှိချေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သစ်သီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၁။ သမုဒ္ဒရာနှင့်တကွ တောင်နှင့်တကွသော လေးကျွန်းတို့သည် အကြင်မျှလောက် ရှိကုန်၏။ ငါသည် သစ်သီးကို မြတ်စွာဘုရားအား လှူခြင်းကြောင့် ထိုလေးကျွန်းတို့၌ အစိုးရခြင်းကို ပြုရ၏။

၆၂။ ကောင်းကင်၌ ပျံသန်းနေကြသော ငှက်အပေါင်းတို့သည် အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်၏။ ထိုငှက်အပေါင်းတို့သည်လည်း ငါ၏ အလိုသို့ အစဉ်လိုက်ကြရကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သစ်သီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၃။ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘုတ်ဘီလူးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရက္ခိသ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘာနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဂဠုန်တို့သည် လည်းကောင်း အကြင်မျှလောက် တောအုပ်၌ ရှိကုန်၏။ ထိုနတ်အစရှိသည်တို့သည်လည်း ငါ့အား ခစားဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။

၆၄။ လိပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ခွေးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပျားငယ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ခြင် မှက် နှစ်မျိုးစုံတို့သည် လည်းကောင်း ငါ့အား ခစားဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။

၆၅။ အတောင်ရှိကုန်သော ကြီးမားသော ခွန်အားရှိကုန်သော ဂဠုန် (သုပဏ္ဏ) မည်သော ငှက်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုငှက်တို့သည်လည်း ငါ့ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အသီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၆။ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်သော ကြီးမားသော တန်ခိုးရှိကုန်သော များသော အခြံအရံ ရှိကုန်သော အကြင် နဂါးတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုနဂါးတို့သည်လည်း ငါ၏ အလိုသို့ အစဉ်လိုက်ကြရကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အသီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၇။ ခြင်္သေ့တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကျားတို့သည် လည်းကောင်း၊ သစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝံ၊ ဝံပုလွေ၊ အောင်းတို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်း ငါ၏ အလိုသို့ အစဉ်လိုက်ကြရကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အသီးလှူရခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၆၈။ ဆေးပင် မြက်ပင်၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏။ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည် ငါ့ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အသီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၉။ (ငါသည်) အလွန်သိမ်မွေ့နက်နဲ၍ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော အလွန်မြင်နိုင်ခဲသော နိဗ္ဗာန်ကို တွေ့ရောက်၍ နေရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အသီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၇၀။ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော ရင့်ကျက်သော ဉာဏ်လည်းရှိသော ငါသည် ဝိမောက္ခရှစ်ပါးတို့ကို တွေ့ရောက်၍ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည် အသီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၁။ ကုန်ပြီးသော ဒေါသရှိကုန်သော၊ များသော အခြံအရံရှိကုန်သော၊ ဖိုလ်၌ တည်ကုန်သော အကြင် မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုသားတော်တို့တွင် ငါသည် တစ်ယောက် အပါအဝင် ဖြစ်ရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အသီးလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၂။ ငါသည် အဘိညာဉ်တို့၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်၍ ဖြူစင်သော ကံအကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့် အလုံးစုံသော အာဝသတို့ကို ပိုင်းခြားသိသဖြင့် အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၇၃။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိကုန်သော တန်ခိုးသို့ ရောက်ကုန်သော များသော အခြံအရံ ရှိကုန်သော ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုသားတော်တို့တွင် ငါသည် တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်ရ၏။

၇၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အသီးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၇၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၇၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၇၇။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သဗ္ဗဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သဗ္ဗဖလဒါယကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၂ - ဖလဒါယကဝဂ် ===

၁၀ - ပဒုမဓာရိကထေရ်အပဒါန်

၇၈။ ဟိမဝန္တာ၏ အနီး၌ ရောမသမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုတောင်၌ သမ္ဘဝမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်လည်း ထိုအခါ လွင်တီးခေါင်၌ နေတော်မူ၏။

၇၉။ ငါသည် ဘုံဗိမာန်မှ ထွက်၍ ပဒုမ္မာကြာကို (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား) ဆောင်းမိုးခဲ့၏။ တစ်ရက်မျှ ဆောင်းမိုး၍ ဘုံဗိမာန်သို့ တစ်ဖန် ပြန်လာခဲ့၏။

၈၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ပူဇော် ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၈၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၈၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပဒုမဓာရိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပဒုမဓာရိကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ငါးဆယ့်နှစ်ခုမြောက် ဖလဒါယကဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါနိပါဠိတော်

=== ၅၃ - တိဏဒါယကဝဂ် ===

၁ - တိဏမုဋ်ဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ

၁။ ဟိမဝန္တာ၏ အနီး၌ လမ္ဗကမည်သော တောင်သည် ရှိ၏။ ထိုတောင်၌သာလျှင် တိဿမြတ်စွာ ဘုရားသည် လွင်တီးခေါင်၌ စကြိုကြွသွားတော်မူ၏။

၂။ ငါသည် ရှေးအခါ ငှက်တို့၏ တွန်မြည်ရာ ဖြစ်သော တော၌ သာမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုနတ်ထက် နတ် မြတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ ငါသည် မြက်ဆုပ်ကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၃။ မြတ်စွာဘုရားအား ထိုင်တော်မူခြင်းငှါ (မြက်ဆုပ်ကို) လှူပြီးလျှင် စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီး၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုဖဲသွားခဲ့၏။

၄။ ဖဲသွား၍မျှ မကြာမြင့်မီ သားတို့သနင်း ခြင်္သေ့မင်းသည် (ငါ့ကို) နှိပ်စက်၏။ ငါသည် ခြင်္သေ့ နှိပ်စက်ခံရသည်ဖြစ်၍ ထိုအရပ်၌ ကွယ်လွန်ခဲ့၏။

၅။ အာသဝကင်းတော်မူသော ဘုရားမြတ်၌ ငါသည် သေခါနီးအခါ ကောင်းမှုကံကို ပြုအပ်၏။ (ထိုကံကြောင့်) ငါသည် ‘ကောင်းစွာ လွတ်အပ်သော မြားအဟုန်ကဲ့သို့’ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။

၆။ ထိုနတ်ပြည်၌ ကုသိုလ်သည် ဖန်ဆင်းအပ်သော တင့်တယ်လှပသော ပြာသာဒ်သည် ဖြစ်၏။ အပိုင်းအခြား (အခန်း) တစ်ထောင်ရှိ၏။ ဂျင်လုံး (ပွတ်လုံးတိုင်) တစ်ရာရှိ၏။ တံခွန်များစွာ ရှိ၏။ ရွှေအတိ ပြီး၏။

၇။ ထိုပြာသာဒ်၏ အရောင်သည် ‘တက်သစ်သော နေမင်းကဲ့သို့’ ထိုမှ ဤမှ ပြေးသွား၏။ ငါသည် နတ်သမီးတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် အလိုရှိတိုင်း မွေ့လျော်ရ၏။

၈။ နတ်ပြည်မှ စုတေလတ်သော် ဖြူစင်သော ကံအကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည် ဖြစ်၍ လူ့ဘဝသို့ ရောက်ပြီးလျှင် အာသဝကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရ၏။

၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် နိဿိဒိုင်ကို လှူခဲ့၏။ ထိုအခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြက်ဆုပ် (လှူခြင်း ၏) အကျိုးပေတည်း။

၁၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ် ကုန်ပြီ။ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲနေရ၏။

၁၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံ တော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်တိဏမုဋ်ဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော တိဏမုဋ်ဒါယကတ္ထေရအပဒါနိ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၃ - တိဏဒါယကဝဂ် ===

၂ - မဇ္ဇဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၁၃။ လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာ ဘုရားအား ငါသည် ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်ဖြင့် ညောင်စောင်းတစ်ခုကို (ပြုလုပ်) လှူဒါန်းခဲ့၏။

၁၄။ ငါသည် ထိုညောင်စောင်းအလှူကြောင့် ဆင်ယာဉ်၊ မြင်းယာဉ်၊ နတ်ယာဉ်တို့ကို ရခဲ့၏။ အာသဝကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရ၏။

၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ညောင်စောင်းကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ညောင်စောင်း လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၈။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဇ္ဇဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် မဇ္ဇဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၃ - သရဏဂမနိယတ္ထေရအပဒါန်

၁၉။ ထိုအခါ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ အာဇီဝကတက္ကတွန်းသည် လည်းကောင်း၊ ငါသည် လည်းကောင်း လှေကို တက်စီးကြကုန်၏။ လှေသည် ပျက်လတ်သော် ရဟန်းသည် ငါ့အား သရဏဂုံကို ပေး၏။

၂၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ထိုရဟန်းသည် ငါ့အား သရဏဂုံကို ပေးခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သရဏဂုံ ၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၃။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သရဏဂမနိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် သရဏဂမနိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၃ - တိဏဒါယကဝဂ် ===

၄ - အပ္ပဇ္ဇနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၂၄။ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့ မင်းဥယျာဉ်၌ နေ၏။ ထိုအခါ ငါသည် သားရေကို ဝတ်လျက် ရေကရားကိုဆောင်၏။

၂၅။ အညစ်အကြေးကင်းသော အလိုလို ဖြစ်၍ ရန်သူတို့ မအောင်နိုင်သော လုံ့လရှိသည် ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော ဈာန်ဝင်စားလျက် ဈာန်၌ မွေ့လျော်သော ဝသီဘော် ရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၂၆။ အလိုရှိသမျှ အလုံးစုံ ပြည့်စုံတော်မူသော ဩယမှ လွန်မြောက်တော်မူသော အာသဝမရှိသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်လျက် ခြေနယ်ဆီကို လှူခဲ့၏။

၂၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ အလှူကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ခြေနယ်ဆီ လှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

- ၂၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။
- ၂၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။
- ၃၀။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။ ဤသို့လျှင် အသျှင်အပ္ပဇ္ဇနဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် အပ္ပဇ္ဇနဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

၅ - သုပဋ္ဌဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၃၁။ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် နေ့အခါ၌ ကျောင်းမှ ထွက်လတ်သော် ငါသည် ကောင်းသော အဝတ်ပုဆိုးကို လျင်မြန်စွာ လှူဒါန်းခဲ့ခြင်းကြောင့် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့ လျော်ရ၏။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ငါသည် ကောင်းသော ပုဆိုးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကောင်းသော ပုဆိုး (လှူခြင်း) ၏ အကျိုးပေတည်း။

- ၃၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။
- ၃၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။
- ၃၅။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။ ဤသို့လျှင် အသျှင်သုပဋ္ဌဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် သုပဋ္ဌဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၃ - တိဏဒါယကဝဂ် ===

၆ - ဒဏ္ဍဒါယကထေရအပဒါန်

၃၆။ ထိုအခါ ငါသည် ငှက်တို့ တွန်မြည်ရာဖြစ်သော တောသို့ဝင်၍ ဝါးကို ဖြတ်ပြီးလျှင် တောင်ဝှေးကို ပြုလုပ်လျက် သံဃာအား များစွာ လှူဒါန်းခဲ့၏။

၃၇။ ထိုစိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကြောင့် ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော သံဃာ၌ ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍ တောင်ဝှေးကို လှူပြီးလျှင် မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် ဖဲသွားခဲ့၏။

၃၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ တောင်ဝှေးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှုပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တောင်ဝှေးလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဒဏ္ဍဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဒဏ္ဍဒါယကထေရအပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၃ - တိဏဒါယကဝဂ် ===

၇ - ဝိရိနေလပူဇကထေရအပဒါန်

၄၂။ ရှေးအခါ ငါသည် တော၌ လှည့်လည်သော သားမုဆိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ အလုံးစုံသော တရားတို့၏ ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ရောက်တော်မူသော ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၄၃။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွား၌ ပျော်မွေ့တော်မူသော မဟာကရုဏာရှင် မြတ်စွာဘုရား၌ ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အောင်မဲညိုပွင့်ကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၄၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှုပြုသူတို့လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၇။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။
ဤသို့လျှင် အသျှင်ဂိရိနေလပူဇော်မထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဂိရိနေလပူဇော်မထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၃ - တိဏဒါယကဝဂ် ===

၈ - ဗောဓိသမ္ပဇ္ဇကထေရာပဒါန်

၄၈။ ရှေးအခါ စေတီယင်ပြင်၌ စွန့်ပစ်အပ်သော ဗောဓိရွက်သည် ရှိ၏။ ငါသည် ထိုဗောဓိရွက်ကို ယူ၍စွန့်ပစ်ခဲ့၏။ ထိုကောင်းမှုကြောင့် နှစ်ဆယ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ရခဲ့၏။

၄၉။ ထိုကံ၏ တန်ခိုးကြောင့် ဘဝကြီး၊ ငယ်၌ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် နတ်ဘဝ၊ လူ့ဘဝ ဖြစ်သော နှစ်မျိုးသော ဘဝ၌ ကျင်လည်ရ၏။

၅၀။ နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ လူ့ဘဝသို့ ရောက်သည်ရှိသော် မင်းမျိုး ဗြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်သော နှစ်ပါး သော အမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။

၅၁။ ငါသည် အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အလုံးအရပ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အလွန် အဆင်းလှ၏။ စင်ကြယ်သူ ဖြစ်၏။ မယုတ်လျော့ဘဲ ပြည့်ဖြိုးသော အင်္ဂါရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။

၅၂။ ငါသည် နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘဝ၌ လည်းကောင်း ဖြစ်သည်ရှိသော် ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိလျက် လှော်ပြီး၊ ဦးပြီးသော ရွှေနှင့် တူသော သူဖြစ်ပေ၏။

၅၃။ ဗောဓိရွက်ကို စွန့်ပစ်ရသော ကံကြောင့် ငါ၏ အသားအရေသည် အခါခပ်သိမ်း နူးညံ့၏။ ပြေပြစ်၏။ ညက်ညော၏။ သိမ်မွေ့၏။ အလွန် နုနယ်၏။

၅၄။ အမှတ်မရှိသော လားရာဂတိဝယ် ဖြစ်ပေါ်လာသော ကိုယ်ခန္ဓာ၌ မြူအညစ်အကြေး မလိမ်း ကျံ။ ဤကား ဗောဓိရွက် စွန့်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၅။ ထိုငါ့အား လေပူနေပူကြောင့် လည်းကောင်း၊ မီးပူကြောင့် လည်းကောင်း ကိုယ်၌ ချွေးတို့ သည် မထွက်ကုန်။ ဤကား ဗောဓိရွက် စွန့်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၆။ နူနာ လည်းကောင်း၊ အိုင်းအနာ လည်းကောင်း၊ ဝဲကြီးနာ လည်းကောင်း၊ မွဲ လည်းကောင်း၊ သွေးစုနာ လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး ပွေးနာ လည်းကောင်း ဤအနာတို့သည် ငါ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ မဖြစ်ကုန်။ (ဤကား) ဗောဓိရွက် စွန့်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၇။ “ဘဝကြီးငယ်၌ ထိုငါ့အား ကိုယ်၌ ရောဂါတို့သည် မဖြစ်ကုန်” ဟူသော တစ်ပါးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်လည်း ဖြစ်၏။ (ဤကား) ဗောဓိရွက် စွန့်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၈။ “ဘဝကြီးငယ်၌ ထိုငါ့အား စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော နှိပ်စက်ခြင်းတို့သည် မဖြစ်” ဟူသော တစ်ပါးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်လည်း ဖြစ်၏။ (ဤကား) ဗောဓိရွက် စွန့်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၉။ “ဘဝကြီးငယ်၌ ထိုငါ့အား ရန်သူတို့သည် မရှိကုန်” ဟူသော တစ်ပါးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်လည်း ဖြစ်၏။ (ဤကား) ဗောဓိရွက် စွန့်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၀။ “ဘဝကြီးငယ်၌ ထိုငါ့အား မယုတ်လျော့သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှိသူဖြစ်၏” ဟူသော တစ်ပါးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်လည်း ဖြစ်၏။ (ဤကား) ဗောဓိရွက် စွန့်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၆၁။ “ဘဝကြီးငယ်၌ ထိုငါ့အား မီးဘေး၊ မင်းဘေး၊ ခိုးသူဘေး၊ ရေဘေးသည် မဖြစ်” ဟူသော တစ်ပါးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်လည်း ဖြစ်၏။

၆၂။ “ဘဝကြီးငယ်၌ ထိုငါ့အား အခြံအရံဖြစ်သော ကျွန်မိန်းမ၊ ကျွန်ယောက်ျားတို့သည် ငါ၏ စိတ်အလိုသို့ လိုက်ကြကုန်၏” ဟူသော တစ်ပါးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်လည်း ဖြစ်၏။

၆၃။ လူ့ဘဝဝယ် အကြင် အသက်တမ်း၌ ဖြစ်၏။ ထိုအသက်တမ်းအောက် ငါ၏ အသက်သည် မယုတ်လျော့ချေ ငါသည် အသက်တမ်းရှိသလောက် တည်ရပေ၏။

၆၄။ အတွင်းလူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အပြင်လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ တိုင်းသူပြည်သားနှင့် တကွ နိဂုံးသူ၊ နိဂုံးသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည် မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိကုန်လျက် (ငါ၏) ကြီးပွားခြင်းကို အလိုရှိကုန်၏။ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိကုန်၏။

၆၅။ ငါသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသူ၊ အခြံအရံရှိသူ၊ ဘုန်းကျက်သရေရှိသူ၊ ဆွေမျိုး အသင်းအပင်းရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် ဘဝ၌ ဖြစ်ရသည်ရှိသော် အခါခပ်သိမ်း ကြောက်ခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်း ကင်းသူ ဖြစ်ပေ၏။

၆၆။ “နတ်၊ လူ၊ အသူရာ၊ ဝန္တုဗ္ဗနတ်၊ ဘီလူး၊ ရက္ခိယ” ဟူကုန်သော ထိုအလုံးစုံတို့သည် ဘဝ၌ ကျင်လည်သော ငါ့အား အခါခပ်သိမ်း စောင့်ရှောက်ကုန်၏။

၆၇။ နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း စည်းစိမ်နှစ်မျိုးတို့ကို ခံစားပြီး၍ အဆုံးဘဝ၌လည်း အေးမြသော အမြတ်ဆုံး နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၆၈။ အကြင်သူသည် မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ဗောဓိ(ပင်)ကို လည်းကောင်း ရည်စူး၍ ကုသိုလ်ကို ပွားစေ၏။ ထိုသူအား ရနိုင်ခဲ့သော အရာဝတ္ထုဟူ၍ အဘယ်မှာ ရှိပါမည်နည်း။

၆၉။ ငါသည် မဂ်၌ လည်းကောင်း၊ ဖိုလ်၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ်အာဂုံ၌ လည်းကောင်း၊ ဈာန်အဘိညာဉ်ဂုဏ်တို့၌ လည်းကောင်း သူတစ်ပါးတို့ထက် လွန်ကဲသူ ဖြစ်၍ အာသဝမရှိဘဲ ငြိမ်းအေးရပေ၏။

၇၀။ ရှေးအခါ ငါသည် ရွှင်လန်းသော စိတ်ရှိလျက် ဗောဓိပင်၏ အရွက်ကို စွန့်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဤဂုဏ်အင်္ဂါ နှစ်ဆယ်တို့နှင့် အခါခပ်သိမ်း ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ရပေ၏။

၇၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၇၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၇၃။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗောဓိသမ္ပဇ္ဇကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဗောဓိသမ္ပဇ္ဇကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၃ - တိဏဒါယကဝဂ် ===

၉ - အာမဏ္ဍဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်

၇၄။ အလုံးစုံသော တရားတို့၏ ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ရောက်တော်မူသော လောကကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် သမာဓိ (နိရောဓသမာပတ်) မှ ထ၍ စင်္ကြံ ကြွတော်မူ၏။

၇၅။ ထိုအခါ ငါသည် ပရိက္ခရာဝန်ကို ယူ၍ သစ်သီးကို ဆောင်ယူသည်ရှိသော် ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူ၍ စင်္ကြံကြွတော်မူသော ရဟန်းမြတ် ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၇၆။ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ချီလျက် မြတ်စွာ ဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် သျှိုသျှားသီးကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၇၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ငါသည် အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သျှိုသျှားသီးကို လှူရ ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၇၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၈၀။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အာမဏ္ဍဖလဒါယကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် အာမဏ္ဍဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၃ - တိဏဒါယကဝဂ် ===

၁၀ - သုဂန္ဓတ္ထေရအပဒါန်

၈၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ပြာဟုဏမျိုး ဖြစ်တော်မူသော များသော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော တရားဟောပြုသူတို့ထက် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော အနွယ်အားဖြင့် ကဿပမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၈၂။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်) လက္ခဏာတော် (ရှစ်ဆယ်) နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဗျာမပုဘာရောင်ခြည်တော်ကဲ့သို့သော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ရှိတော်မူ၏။ ရောင်ခြည်တော်ကွန်ရက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိတော်မူ၏။

၈၃။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်) ‘လကဲ့သို့’ သက်သာစေတော်မူ၏။ ‘နေကဲ့သို့’ အရောင်အလင်းကို ပြုတော်မူတတ်၏။ ‘မိုးကဲ့သို့’ ငြိမ်းအေးစေတော်မူတတ်၏။ ‘သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့’ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၈၄။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်) သီလအားဖြင့် မြေကြီးနှင့် တူတော်မူ၏။ သမာဓိအားဖြင့် ဟိမဝန္တာနှင့် တူတော်မူ၏။ ပညာအားဖြင့် ကောင်းကင်နှင့် တူတော်မူ၏။ မကပ်ငြိခြင်း၌ လေနှင့်တူတော်မူ၏။

၈၅။ ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော ပရိသတ်တို့၌ ရဲရင့်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရံခါ လူများအပေါင်းကို (ဝင်္ဂုမု) ထုတ်ဆောင်လျက် သစ္စာတရားတို့ကို ကောင်းစွာ ပြတော်မူ၏။

၈၆။ ထိုအခါ ငါသည် ဗာရာဏသီပြည်၌ များသော အခြံအရံ အကျော်အစောရှိသော သူဌေးသား ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ဆည်းပူးအပ်သော ဥစ္စာစပါးဖြင့် ပေါများ၏။

၈၇-၈၈။ ငါသည် အညောင်းပြေ လမ်းလျှောက်သည်ရှိသော် (သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ) မိဂဒါဝုန် တောသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။ သန့်ရှင်းလျက် နှစ်သက်ဖွယ်သော စကား ရှိတော်မူသော၊ ကရဝိက်ငှက်၏ အသံနှင့် တူမျှသော အသံရှိတော်မူသော ၊ ဟင်္သာမင်း၏ အသံနှင့် တူသော အသံရှိတော်မူသော ၊ လူအပေါင်းကို သိစေတော်မူတတ်သော၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဟောကြားတော်မူတတ်သော၊ ကိလေသာမြူကင်းသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၈၉။ ထိုနတ်ထက် နတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရပြီးလျှင် ချိုမြိန်သော တရားသံကို ကြားနာရ၍သာလျှင် များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို ပယ်စွန့်လျက် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် ခဲ့၏။

၉၀။ ငါသည် ဤသို့ရဟန်းပြုပြီးလတ်သော် မကြာမြင့်မီ အကြားအမြင်များသူ ဖြစ်လျက် ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဟောကြားတတ်သော တရားဟော “ဓမ္မကထိက” ဖြစ်၏။

၉၁။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးမှု၌ ရဲရင့်သော ငါသည် ရွှင်လန်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ များစွာသော ပရိသတ်အလယ်၌ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်ကို အဖန်ဖန် ချီးကျူးခဲ့၏။

၉၂။ ဤမြတ်စွာဘုရားသည် ကုန်ပြီးသော အာသဝ ရှိတော်မူပါပေ၏။ ဆင်းရဲခြင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်း ရှိတော်မူပါပေ၏။ အလုံးစုံသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံတို့၏ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ ရောက်တော်မူပါပေ၏။ ဥပမိကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ သက်ဝင်တော်မူပါပေ၏။

၉၃။ ဤမြတ်စွာဘုရားသည် ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ဤမြတ်စွာဘုရားသည် 'ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့' ရဲရင့်တော်မူပါပေ၏။ အတုမရှိ မြင့်မြတ်တော်မူပါပေ၏။ နတ်နှင့်တကွသော လောကအား မြတ်သော တရားစကြာကို လည်စေတော်မူတတ်ပါပေ၏။

၉၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် (ကိုယ်တိုင်) ယဉ်ကျေး ပြီး၍ (လူအပေါင်းကိုလည်း) ယဉ်ကျေးစေတော်မူပါပေ၏။ (ကိုယ်တိုင်) ငြိမ်သက်ပြီး၍ (လူအပေါင်းကိုလည်း) ငြိမ်သက်စေတော်မူ တတ်ပါပေ၏။ (ကိုယ်တိုင်) ငြိမ်းအေးပြီး၍ (လူအပေါင်းကိုလည်း) ငြိမ်းအေး စေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ (ကိုယ်တိုင်) သက်သာရာ ရပြီး၍ (လူအပေါင်းကိုလည်း) သက်သာရာ ရစေတော်မူတတ် ပါပေ၏။

၉၅။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် လုံ့လ ရှိတော်မူပါပေ၏။ ရဲရင့်တော်မူပါပေ၏။ နှစ်သက်ခြင်း ရှိတော်မူပါပေ၏။ ပညာရှိတော်မူပါပေ၏။ ကရုဏာ ရှိတော်မူပါပေ၏။ ဝသီဘော် ရှိတော်မူပါပေ၏။ ရန်ကို အောင်ပြီးတော် မူပါပေ၏။ မာန်မူခြင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။ ကပ်ငြိတွယ်တာခြင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။

၉၆။ မြတ်စွာဘုရားသည် တဏှာ ကင်းတော်မူပါပေ၏။ တုန်လှုပ်ခြင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။ ပညာ ရှိတော်မူပါပေ၏။ တွေဝေခြင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။ ပြိုင်ဘက် ကင်းတော်မူပါပေ၏။ လေးစားအပ်သူတို့ တွင် ဝန်ဆောင်သော နွားလားဥသဘာနှင့်လည်း တူတော်မူပါပေ၏။ ဆင်ပြောင်နှင့်လည်း တူတော်မူပါပေ၏။ ခြင်္သေ့မင်းနှင့်လည်း တူတော်မူပါပေ၏။ သိကြားမင်း နှင့်လည်း တူတော်မူပါပေ၏။

၉၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် တပ်မက်ခြင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။ အညစ်အကြေး ကင်းတော် မူပါပေ၏။ ဗြဟ္မာနှင့် တူတော်မူပါပေ၏။ အယူဝါဒရှိသူတို့ထက် ရဲရင့်တော်မူပါပေ၏။ ကိလေသာ ကိုပယ်စွန့်တော် မူပါပေ၏။ (ကိလေသာ) ငြောင့်တံသင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။ (ကိလေသာ) မြားငြောင့်ကိုလည်း နုတ်ပြီး တော်မူပါပေ၏။ အတုမဲ့ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ စောင့်စည်းခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိတော်မူပါပေ၏။

၉၈။ မြတ်စွာဘုရားသည် မကောင်းမှုကို အပပြုပြီး ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ကိလေသာကို ငြိမ်းအေးစေ တော်မူပါပေ၏။ (လူအားလုံးတို့၏) ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ဆေးဆရာနှင့်တူတော်မူပါပေ၏။ ငြောင့်တံသင်းကို ပယ်နုတ်တတ်သော ဆေးဆရာနှင့် တူတော်မူပါပေ၏။ သူရဲကောင်း (စစ်သား) နှင့် တူတော်မူပါပေ၏။ ကျော်စောသူတို့ထက် ကျော်စော တော်မူပါပေ၏။ တုန်လှုပ်ခြင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစေတော်မူပါပေ၏။

၉၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် (သံသရာမှ) ထုတ်ဆောင်တော်မူတတ်ပါပေ၏။ နိဗ္ဗာန်ကို ဆောင်ထား တော်မူတတ်ပါပေ၏။ ငြိမ်သက်တော်မူပါပေ၏။ (တဏှာကို) သတ်တော်မူတတ်ပါ ပေ၏။ (နိဗ္ဗာန်သို့) ဆောင်တော်မူတတ်ပါပေ၏။ (သစ္စာတရားကို) ပြတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ကောင်းစွာရွှင်လန်းစေတော် မူတတ်ပါပေ၏။ (ကိလေသာကို) ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဖြတ်တောက်တော် မူတတ်ပါပေ၏။ (တရားကို) နာစေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ချီးမွမ်းတော်မူ တတ်ပါပေ၏။

၁၀၀။ (ကိလေသာ) တံသင်းလည်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။ (ကိလေသာ) ငြောင့်ကိုလည်း နုတ်တော်မူ တတ်ပါပေ၏။ ဆင်းရဲခြင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။ သို့လောသို့လော တွေးတောခြင်း လည်းရှိတော်မမူ တဏှာကင်းတော်မူပါပေ၏။ ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူပါပေ၏။ တဏှာကို သတ်တော်မူပါပေ၏။ သီလ အနံ့ ရှိတော်မူပါပေ၏။ ဆိုသင့်သည်ကို ဆိုတတ်သည်ဖြစ်၍ ချီးမွမ်းသင့်သည်ကို ချီးမွမ်းတော်မူတတ် ပါပေ၏။

၁၀၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကယ်တင်တော်မူတတ်ပါပေ၏။ အကျိုးကို ပြုတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ပြုစေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ကိလေသာကို ဖောက်ခွဲတော်မူတတ်ပါပေ၏။ (နိဗ္ဗာန်သို့) ရောက်စေတော် မူတတ်ပါပေ၏။ (ကိလေသာကို) နှိပ်စက်တော်မူတတ်ပါပေ၏။ နှစ်သက်စေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ကိလေသာကို သတ်တော်မူတတ်ပါပေ၏။ (ကိလေသာကို) ပူန့်စေတတ်သော လုံ့လရှိတော်မူပါပေ၏။ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူပါပေ၏။

၁၀၂။ သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်သော ကုသိဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မျှတသောစိတ် ရှိတော်မူပါပေ၏။ အတုမရှိသော ရှေးဘုရားတို့နှင့်သာ တူတော်မူပါပေ၏။ (တဏှာ) အဖော်ကင်းတော် မူပါပေ၏။ သနားခြင်း ရှိတော်မူပါပေ၏။ အကျော်အစော ရှိတော်မူပါပေ၏။ ကိလေသာကို ဖြတ်တောက် သော လက်နက်ရှိတော်မူပါပေ၏။ ပလွားခြင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စ ရှိတော်မူပါ ပေ၏။

၁၀၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကူးမြောက်ပြီးသော ယုံမှားခြင်း ရှိတော်မူပါပေ၏။ မာန်မာန ကင်းတော် မူပါပေ၏။ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်ဖြစ်၍ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာရှိတော်မမူ၊ အလုံးစုံသော စကားလမ်းကြောင်း ကို ကျော်လွန်တော်မူပါပေ၏။ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်း၌ အဆုံးသို့ရောက်တော်မူပါပေ၏။

၁၀၄။ သတ္တဝါတို့၏ အနှစ်အမြဲတေ ဖြစ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ ကြည်ညိုခြင်းသည် အမြိုက် နိဗ္ဗာန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၌ လည်းကောင်း၊ တရား၌ လည်းကောင်း၊ သံဃာ၌ လည်းကောင်း ယုံကြည်မှု ‘သဒ္ဓါ’ သည် ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိပေ၏။

၁၀၅။ ဤသို့ အစရှိကုန်သော ဂုဏ်တို့ဖြင့် လောကသုံးပါး၏ ကိုးကွယ်ရာ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူ သော မြတ်စွာဘုရားကို ငါသည် ပရိသတ်အလယ်၌ ချီးကျူးလျက် တရားစကားဟော ပြောမှုကို ပြုခဲ့၏။

၁၀၆။ ငါသည် ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် တုသိတာဘုံ၌ ကြီးကျယ်သော ချမ်းသာကို ခံစားရ၍ ထိုတုသိတာဘုံမှ စုတေလျက် လူ့ဘုံတို့၌ ဖြစ်လတ်သော် ကောင်းသော ဂုဏ်ရနံ့ ရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။

၁၀၇။ ခံတွင်းအနံ့သည်လည်း မကောင်းသော အနံ့ မရှိ၊ (မွှေးကြိုင်၏)။ ငါ၏ ကိုယ်နံ့သည် အလား တူပင်တည်း၊ ချွေးအနံ့သည်လည်း အမြဲ ငါ့အား အလုံးစုံ မွှေးရနံ့သည်ပင် ဖြစ်၏။

၁၀၈။ ငါ၏ ခံတွင်းနံ့သည် အခါခပ်သိမ်း ပဒုမ္မာကြာနံ့၊ ဥပ္ပလကြာနံ့၊ စံကားပန်းနံ့ ရှိ၏။ ပရိသတ် အဆုံးတိုင်အောင် အခါခပ်သိမ်း ကြိုင်လှိုင်၏။ ငါ၏ ကိုယ်နံ့သည်လည်း အလားတူ မွှေးကြိုင်သည် သာတည်း။

၁၀၉။ ငါသည် (မြတ်စွာဘုရား၏) ဂုဏ်ကို ချီးကျူးခြင်း၏ အလွန်အံ့ဖွယ်ကောင်းသော ထိုအကျိုး အားလုံးကို မြွက်ဆိုပေအံ့၊ အလုံးစုံသော သင်တို့သည် တည်ကြည်သော စိတ်ဖြင့် ငါ၏ စကားကို နာကုန် လော့-

၁၁၀။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောဆိုခြင်းကြောင့် အစီးအပွား၌လည်း အတူ မရှိချေ၊ ငါသည် အလုံးစုံသော ဘဝ၌ ချမ်းသာသောသူ၊ ကိလေသာကို ညှဉ်းဆဲနိုင်သူ၊ ရဲရင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူ ဖြစ်ရပေ၏။

၁၁၁။ ငါသည် အခြံအရံ အကျော်အစောရှိ၏။ ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ နှစ်သက်အပ်၏။ အရောင်အဆင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ချစ်ဖွယ်ကောင်းသူ၊ ရှုချင်ဖွယ်ကောင်းသူ ဖြစ်၏။ ယဉ်ကျေးစွာ ပြောဆိုတတ်၏။ သူတစ်ပါး တို့ မနှိပ်စက်နိုင်သည်ဖြစ်၍ အပြစ်ကင်းသူ ဖြစ်၏။ (ထိုမှတစ်ပါး) ပညာရှိသူ ဖြစ်၏။

၁၁၂။ မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်လေ့ရှိသော သူအား အသက်တမ်းကုန်သည်ရှိသော် နိဗ္ဗာန်ကို ရလွယ်ပေ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကြောင်းကို အမှန်အတိုင်း ဆိုပေအံ့၊ ထိုစကားကို နာကုန်လော့-

၁၁၃။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား ထင်ရှားရှိသော ကျော်စောခြင်းကို (ဆိုအပ်ပြီးသော) အစီအရင် ဖြင့် ချီးကျူးခဲ့၍ ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်သော်လည်း ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် အခြံအရံ အကျော်အစော များသူ ဖြစ်ရပေ၏။

၁၁၄။ ငါသည် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ (အကြောင်း တရားတို့) မပြုပြင်အပ်သော ငြိမ်သက်သော တရားကို လည်းကောင်း ချီးမွမ်းခဲ့၍ ထိုကံကြောင့် (ကိုယ်တိုင်) ချမ်းသာသောသူ ဖြစ်လျက် သတ္တဝါတို့ကိုလည်း ချမ်းသာပေးနိုင်သူ ဖြစ်ရပေ၏။

၁၁၅။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၌ နှစ်သက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးကျူးလျက်မိမိကိုယ်တိုင် နှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း နှစ်သက်စေခြင်းကို လည်းကောင်း ဖြစ်စေ၏။ ထိုကံကြောင့် ငါသည် နှစ်သက်ခြင်းခံရသူလည်း ဖြစ်ရပေ၏။

၁၁၆။ ပညာရောင် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တိတ္ထိဖြင့် ရောပြွမ်းသော လောက၌ ယုတ်မာသော တိတ္ထိကို လွှမ်းမိုး၍ အောင်မြင်တော်မူပါပေ၏။ ဤသို့ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးကျူးလျက် မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ထွန်းတောက်စေခဲ့ပါ၏။

၁၁၇။ ငါသည် လူအပေါင်းအား ချစ်ခင်ဖွယ်ကို ပြုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုလည်း ချီးကျူးခဲ့ပေ၏။ ထိုကံကြောင့် ငါသည် ‘တန်ဆောင်မုန်းလ၌ ထွက်ပေါ်သော လမင်းကဲ့သို့’ ချစ်အပ်သူ၊ ချစ်ခင်ဖွယ်ရှိသူ ဖြစ်ရပေ၏။

၁၁၈။ ငါသည် အစွမ်းသတ္တိ ရှိသည့်အတိုင်း အလုံးစုံသော စကားတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူး ခဲ့၏။ ထိုကံကြောင့် စကားကို အစိုးရသူ၊ ဆန်းကြယ်သော ဉာဏ်ပဋိဘာန်ရှိသူ ဖြစ်ရပေ၏။

၁၁၉။ ယုံမှားခြင်းသို့ ရောက်သော အကြင် လူမိုက်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှုတ်ချ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ငါသည် ထိုလူမိုက်တို့ကို သူတော်ကောင်းတရားဖြင့် နှိမ်နင်းခဲ့၏။ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် ငါသည် ရှုတ်ချ ကဲ့ရဲ့ခံရသူ မဖြစ်ရပေ။

၁၂၀။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခြင်းဖြင့် သတ္တဝါတို့၏ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားခဲ့၏။ ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် ကိလေသာကင်းသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်ရပေ၏။

၁၂၁။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား အောက်မေ့ခြင်းဂုဏ်ကို ညွှန်ပြလျက် တရားနာသူတို့၏ ကြီးပွား ခြင်းကို ဖြစ်စေခဲ့၏။ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်း သိမ်မွေ့သော အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို သိမြင်သောပညာရှိ ဖြစ်ရပေ၏။

၁၂၂။ ငါသည် အာသဝအားလုံး ကုန်ခန်းလျက် သံသရာသမုဒ္ဒရာကို ကူးမြောက်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ‘လောင်စာမရှိသော မီးလျှံကဲ့သို့’ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ ရောက်ရတော့အံ့။

၁၂၃။ ဤကမ္ဘာ၌ပင်လျှင် ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ချီးကျူးခြင်း ၏အကျိုးပေတည်း။

၁၂၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၂၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၂၆။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကိုလိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။ ဤသို့လျှင် အသျှင်သုဂန္ဓမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် သုဂန္ဓထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ငါးဆယ့်သုံးခုမြောက် တိဏဒါယကဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၄ - ကစ္စာယနဝဂ် ===

၁ - မဟာကစ္စာယနထေရာပဒါန်

၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော တဏှာကင်းတော်မူသော အောင်နိုင်ခဲ့သော ရန်အပေါင်းကို အောင်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူလေ၏။

၂။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်) လုံ့လရှိတော်မူ၏၊ ကြာညိုပွင့်ချပ်နှင့် တူသော မျက်လုံး ရှိတော်မူ၏၊ ‘လကဲ့သို့’ အညစ်အကြေးကင်းသော မျက်နှာရှိတော်မူ၏၊ ရွှေတောင်နှင့် တူတော်မူ၏၊ နေရောင်နှင့် တူမျှသော အရောင်ရှိတော်မူ၏။

၃။ သတ္တဝါတို့၏ မျက်စိနှင့် စိတ်နှလုံးကို ဆွဲဆောင်တော်မူတတ်၏၊ မြတ်သော လက္ခဏာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်တော်မူအပ်၏၊ အလုံးစုံသော စကားစ လမ်းကြောင်းကို ကျော်လွန်တော်မူ၏၊ လူ၊ နတ်တို့သည် အရိုအသေ ပြုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူ၏။

၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါတို့အား သစ္စာလေးပါးကို သိစေတော်မူတတ်၏၊ စကားကို အစိုးရတော်မူ၏၊ ချိုမြိန်သော အသံရှိတော်မူ၏၊ ကရုဏာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော စိတ်အစဉ် ရှိတော်မူ၏၊ ပရိသတ်တို့၌ ရဲရင့်တော်မူ၏။

၅။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်) သစ္စာလေးပါးနှင့် စပ်သော ချိုမြိန်သော တရားတော်ကို ဟောတော်မူ၏၊ မောဟညွန့်၌ နစ်မြုပ်သော သတ္တဝါတို့ကို ကောင်းစွာ ထုတ်ဆောင်ကာ တင်တော်မူ၏။

၆။ ထိုအခါ ငါသည် ဟိမဝန္တာ၌ နေလျက် တစ်ဦးတည်း ကျင့်သော ရသေ့ဖြစ်၍ ကောင်းကင်ဖြင့် လူတို့ မြို့ရွာသို့ သွားသည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရပေ၏။

၇။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ တပည့် ‘သာဝက’ ၏ ကြီးမြတ်သော ဂုဏ်ကို ချီးကျူးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ တရားဒေသနာတော်ကို နာကြားခဲ့၏။

၈။ ဤကစ္စာယနမထေရ်သည် အကျဉ်းအားဖြင့် ငါဟောအပ်သည်ကို အကျယ်အားဖြင့် ဟောပြုလျက် ပရိသတ်ကို လည်းကောင်း၊ ငါ့ကို လည်းကောင်း အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် နှစ်သက်စေနိုင်ပေ၏။

၉။ ငါသည် ဤသို့သဘောရှိသော (ကစ္စာယနမှ) တစ်ပါးသော တပည့် ‘သာဝက’ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မြင်တော်မူမူ၊ ထို့ကြောင့် ထိုမြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ဤကစ္စာယနမထေရ်သည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏၊ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ဤသို့ မှတ်ကုန်လော့။

၁၀။ ထိုအခါ ငါသည် စိတ်ကို မွေ့လျော်စေတတ်သော စကားကို ကြားနာရသည်ရှိသော် အံ့ဩသည် ဖြစ်၍ဟိမဝန္တာသို့ သွားပြီးလျှင် ပန်းအပေါင်းကို ဆောင်ယူလျက်-

၁၁။ လောက၏ ကိုးကွယ်ရာ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်၍ ထိုအရာကို ဆုတောင်းခဲ့၏၊ ထိုအခါ ငါ၏ စိတ်အလိုကို သိ၍ ကိလေသာကို စွန့်ပြီးသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏။

၁၂-၁၃။ လှော်ပြီး၊ ဦးပြီးသော ရွှေနှင့် တူသော အရေရှိသော၊ ရွှင်လန်းတက်ကြွသော အမွှေးရှိသော၊ ပြည့်ဖြိုးသော ပခုံးရှိသော၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော၊ လက်အုပ်ချီလျက် တည်နေသော၊ ရွှင်လန်းသော၊ ပြည့်ဖြိုးသော မျက်စိရှိသော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ် (ကျေးဇူး) ၌ ရောက်သော စိတ်အလိုရှိသော၊ တရားကြောင့်ဖြစ်သော တက်ကြွသော စိတ်နှလုံးရှိသော၊ အမြိုက်ရေစင် သွန်းအပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သော ဤရသေ့မြတ်ကို ရှုကုန်လော့-

၁၄-၁၅။ ကစွာယနမထေရ်၏ ဂုဏ်ကို ကြားနာရ၍ ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်းလျက် တည်နေသော ရသေ့သည် အနာဂတ်ကာလဝယ် ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် “ကစွာယန” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၆။ ဤရသေ့သည် ငါဘုရား ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားသည့်အတိုင်း များသော အကြားအမြင် ရှိသော ကြီးသော ဉာဏ်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အလို (အဓိပ္ပါယ်)ကို သိသော ရဟန်းဖြစ်၍ ထိုအရာအထူးသို့ ရောက်လတ္တံ့။

၁၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ကုသိုလ်ကံကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၈။ နတ်ဘဝနှင့် လူ့ဘဝဟူသော နှစ်ပါးသော ဘဝ၌ ကျင်လည်ရပေ၏။ တစ်ပါးသောလားရာဂတိ (ဒုဂ္ဂတိ) သို့ မရောက်ရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉။ မင်းမျိုးနှင့် ပုဏ္ဏားမျိုးဟူသော နှစ်ပါးသော အမျိုး၌ ဖြစ်ရပေ၏။ ယုတ်နိမ့်သော အမျိုး၌ မဖြစ်ရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၀။ ယခုနောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝ၌လည်း ဥဇ္ဇေနီပြည်၌ စက္ကပဇ္ဇောတမင်း၏ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားနှင့်စပ်သွယ်သော-

၂၁။ တိရိစ္ဆာန်ပုဏ္ဏား၏ သားဖြစ်၍ သိမ်မွေ့၏။ ဗေဒင်အရာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်၏။ အမိ (သည်)ကား စန္ဒိမာ အမည်ရှိပေ၏။ ငါကား မြတ်သော အရေအဆင်းရှိသော ကစွာယနသတို့ သားပေတည်း။

၂၂။ မြတ်စွာဘုရားအား စုံစမ်းခြင်းငှါ မင်းသည် စေလွှတ်သည်ရှိသော် နိဗ္ဗာန်မြို့ တံခါးသဖွယ် ဖြစ်သော ဂုဏ်တို့၏ စုပေါင်းရာ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်၍လည်းကောင်း-

၂၃။ ဂတိဟူသော ညွှန်ကို ခြောက်သွေ့စေတတ်သော၊ အညစ်အကြေး ကင်းသော တရားစကားကို ကြားနာရ၍ လည်းကောင်း၊ ကြွင်းသော အဖော်ခုနစ်ယောက်တို့နှင့်တကွ ငြိမ်သက်သော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၂၄။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သော အယူဝါဒ၌ အလို (အဓိပ္ပါယ်)ကို သိသူ ဖြစ်၍ စေတနာအရာ၌တင်ထားအပ်သူ ဖြစ်၍ စိတ်နှလုံး အလိုပြီးမြောက်သူ ဖြစ်ပေ၏။

၂၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲနေရ၏။

၂၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာ ဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဟာကစွာယနမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော မဟာကစွာယနတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၄ - ကမ္ဘာယနဝဂ် ===

၂ - ဝတ္ထလိတ္ထေရအပဒါန်

၂၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ မယုတ်ညံ့သော အမည်တော်ရှိသော၊ (ဂုဏ်အားဖြင့်) မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ အမည်အားဖြင့် “ပဒုမုတ္တရ” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူလေ၏။

၂၉။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်) ပဒုမ္မာကြာနှင့် တူသော နှုတ်ခမ်းရှိတော်မူ၏။ ‘ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့’ အညစ်အကြေးကင်းလျက် သန့်ရှင်းသော အရေအဆင်းရှိတော်မူ၏။ ‘ရေနှင့် ပဒုမ္မာကြာသည်အချင်းချင်း မကပ်ငြိသကဲ့သို့ပင်လျှင်’ လောကနှင့် လိမ်းကျံကပ်ငြိတော် မမူချေ။

၃၀။ လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကြာပဒုမ္မာပွင့်ချပ်နှင့်တူသော မျက်လုံး ရှိတော်မူ၏။ ‘ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့’ နှစ်သက်ဖွယ် ရှိတော်မူ၏။ ‘ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့’ မြတ်သော အနံ့ ရှိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် “ပဒုမုတ္တရ” အမည် ရှိတော်မူ၏။

၃၁။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်) လောက၏ အကြီးအမှူးလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ မာန်လည်း ကင်းတော် မူ၏။ သူကန်းတို့၏ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ငြိမ်သက်သော အသွင်သဏ္ဍာန် ရှိတော်မူ၏။ ဂုဏ်၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ‘သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့’ ကရုဏာပညာ ရှိတော်မူ၏။

၃၂။ ဗြဟ္မာ၊ အသုရာနှင့် နတ်တို့သည် ပူဇော်အပ်သော၊ လုံ့လကြီးမားသော၊ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ရံတစ်ခါ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့နှင့် ရောပြွမ်းလျက်ရှိသော သတ္တဝါတို့ အလယ်၌-

၃၃။ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော ခံတွင်းတော်မှ ချိုမြိန်သော အသံတော်ဖြင့် အလုံးစုံသော ပရိသတ် ကို ရွှင်ပြုံး နှစ်သက်စေလျက် မိမိတပည့် ‘သာဝက’ အပေါင်းကို ချီးကျူးတော်မူ၏။

၃၄။ ဤဝတ္ထလိရဟန်းသည် ကြည်ညိုခြင်း ‘သဒ္ဓါ’ ၌ သက်ဝင်၍ တည်သူ ဖြစ်ပေ၏။ ကောင်းသော ပညာရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ ငါ့အား ဖူးမြင်ခြင်း၌ ပြင်းပြသော စိတ်အလိုရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ ထိုအခြင်းအရာ အားဖြင့် ဤသို့ သဘောရှိသော အခြားသော ရဟန်းသည် မရှိချေ။

၃၅။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ ပုဏ္ဏား၏ သားဖြစ်၍ ထိုစကားကို ကြားနာရသည်ရှိသော် ထိုအရာအထူးကို အလွန် နှစ်သက်ခဲ့၏။

၃၆။ ထိုအခါ ငါသည် (ကိလေသာ) အညစ်အကြေး ကင်းသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို တပည့် သာဝကနှင့်တကွ ပင့်ဖိတ်၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆွမ်းကပ်ပြီးလျှင် အဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း လှူဒါန်းခဲ့ ၏။

၃၇။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးမရှိသော ဂုဏ်တော်သမုဒ္ဒရာ၌ နစ်မြုပ်၍ ပီတိဖြင့် ပြည့် လျက် ဦးညွတ်ပြီးလျှင် ဤစကားကို လျှောက်၏-

၃၈။ မြတ်စွာဘုရား ဤနေ့မှ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ကြည်ညိုခြင်း ‘သဒ္ဓါ’ ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တွင် ဤရဟန်းသည် မြတ်၏ဟု အကြင်ရဟန်းကို ချီးကျူးတော်မူခဲ့ပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် သည် ထိုသို့ သဘောရှိသော ရဟန်း ဖြစ်ရပါလို၏။

၃၉။ ဤသို့ လျှောက်အပ်သော် အပိတ်အပင်မရှိသော ဉာဏ်အမြင် ရှိတော်မူသော လုံ့လ ကြီးမား သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိသတ်အား ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏-

၄၀။ ပြေပြစ်သော ရွှေရောင်ပုဆိုးကို ဝတ်သော ရွှေစလွယ်တင်သော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော လူတို့၏ မျက်စိနှင့် စိတ်နှလုံးကို ဆွဲဆောင်နိုင်သော ဤလူလင်ကို ရှုကုန်လော့-

၄၁။ ဤလူလင်သည် အနာဂတ်ကာလ၌ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုခြင်း ‘သဒ္ဓါ’ ၌ သက်ဝင်၍ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် မြတ်သော တပည့် ‘သာဝက’ သည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၂။ နတ်ဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ လူဖြစ်သော် လည်းကောင်း အလုံးစုံသော ပူပန်ခြင်း ကင်းသူ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ တိုးပွားသူ၊ ချမ်းသာသောသူ ဖြစ်၍ ကျင်လည်ရ လတ္တံ့။

၄၃။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၄၄။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တရားအမွေခံ တပည့်သားတော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် “ဝက္ကလိ” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် ‘သာဝက’ ဖြစ်လတ္တံ့။

၄၅။ ထိုကံအထူးကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာ ကိုယ်ကို စွန့်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၄၆။ ငါသည် ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ချမ်းသာခြင်းရှိသူ ဖြစ်၍ သာဝတ္ထိပြည်၌ အမှတ်မရှိသော အမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၇။ ‘ဆီဦးကဲ့သို့’ သိမ်မွေ့သော ‘ပေါက်ခါစ ရွက်နုကဲ့သို့’ နူးညံ့သော ပက်လက် အိပ်တတ်ကာမျှဖြင့် ငယ်ရွယ်သော ငါ့ကို မြေဘုတ်ဘီလူးဘေးမှ ကြောက်လန့်ကုန်သော မိဘတို့သည်-

၄၈။ စိတ်ဆင်းရဲကုန်သည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရင်း၌ အိပ်စေကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ဤသူငယ်ကို လှူပါကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူ ပါလော့။

၄၉။ ထိုအခါ ကြောက်လန့်သူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် စက် လက္ခဏာ တို့ဖြင့်ပြည့်သော ရွှေကွန်ရက်နှင့် တူသော နူးညံ့သိမ်မွေ့သော လက်ဖြင့် ငါ့ကို ခံယူတော်မူ၏။

၅၀။ ငါသည် ထိုအခါ မှစ၍ အစောင့်အရှောက် ကင်းသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် စောင့်ရှောက် အပ်သည် ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော ဘေးရန်တို့မှ လွတ်မြောက်လျက် ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွားခဲ့ရသူဖြစ်၏။

၅၁။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားနှင့် တစ်မူဟုတ်မျှ ကင်းကွာလတ်သော် ငြီးငွေ့ပျင်းရိလျက် ရှိပေ၏။ မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်မျှ ရှိသေးလျက် ငါသည် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၅၂။ ငါသည် အလုံးစုံသော ပါရမီတော်ကြောင့်ဖြစ်သော ညိုသော မျက်စိ၊ မျက်လုံးရှိသော အလုံးစုံ တင့်တယ်ခြင်းတို့ဖြင့် ပြွမ်းသော ရုပ်ပုံတော် (အဆင်း) မြတ်ကို (ဖူးမြော်လျက်) မရောင့်ရဲနိုင်ဘဲ နေရပေ ၏။

၅၃။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ရုပ်ပုံတော် (အဆင်း) ၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို သိ၍ ငါ့ကို ဆုံးမတော်မူ၏။ ဝက္ကလိ မသင့်လျော်၊ သူမိုက်တို့သာ နှစ်သက်အပ်သော ရုပ်အဆင်း၌ သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် မွေ့လျော်နေဘိသနည်း။

၅၄။ ပညာရှိသော အကြင်သူသည် သူတော်ကောင်းတရားကို မြင်၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကိုမြင်သည် သာတည်း။ သူတော်ကောင်းတရားကို မမြင်သော သူသည် ငါ့ကို မြင်သော် လည်း မမြင်သည်မည်၏။

၅၅။ ကိုယ်ခန္ဓာသည် အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော အပြစ်ရှိပေ၏။ အဆိပ်ပင်နှင့်တူသော ဥပမာ ရှိပေ၏။ အလုံးစုံသော ရောဂါတို့၏ နေရာ ဖြစ်ပေ၏။ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲ ခြင်း၏ အစုအပုံ ဖြစ်ပေ၏။

၅၆။ ထို့ကြောင့် သင်သည် ရုပ်အဆင်း၌ ပြီးငွေ့၍ ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို ရှုလတ်သော် ညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသာတို့၏ အဆုံးသို့ ချမ်းသာစွာ ရောက်လတ္တံ့။

၅၇။ ဤသို့ အစီးအပွားကို တောင့်တ ရှာမှီးတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဆုံးမတော်မူသည် ရှိသော် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သို့ ကောင်းစွာ တက်၍ တောင်ချောက်ကြား၌ ကြံ့မှိုင်း၏။

၅၈။ မြတ်စွာဘုရားသည် တောင်ခြေ၌ ရပ်လျက် သက်သာစေတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် “ဝက္ကလိ” ဟူသော စကားကို မိန့်ခေါ်တော်မူ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုစကားကို ကြားရ၍ ဝမ်းမြောက်၏။

၅၉။ အသူတစ်ရာ မကသော ကျောက်တောင်ဝှမ်း၌ ချော်ကျလေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ကြောင့် ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင် မြေသို့ ရောက်ရပေ၏။

၆၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား ခန္ဓာတို့၏ အဖြစ်၊ အပျက်တရားကို ဟောတော်မူ၏။ ငါသည် ထိုတရားကို သိ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၆၁။ ထိုအခါ အလွန်များသော ပရိသတ်အလယ်၌ အကျင့်‘စရဏ’ ၏ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ကြည်ညိုခြင်း ‘သဒ္ဓါ’ ၌ သက်ဝင်၍ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် မြတ်၏ ဟု ပညတ်တော်မူ၏။

၆၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ကုသိုလ်ကံကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၆၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၆၅။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝက္ကလိမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ဝက္ကလိတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၄ - ကစ္စာယနဝဂ် ===

၃ - မဟာကပ္ပိနတ္ထေရအပဒါန်

၆၆။ အလုံးစုံသော တရားတို့၏ ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ရောက်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ‘တန်ဆောင်မုန်းလအခါ မရေးခြစ်အပ်သော ကောင်းကင်၌ နေကဲ့သို့’ တောက်ပလျက် (သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့) တက်ကြွတော်မူ၏။

၆၇။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဝေနေယျကြာ သတ္တဝါတို့ကို တရားစကားတော် အရောင်ဖြင့် ပွင့်စေတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ပညာအရောင်တို့ဖြင့် ကိလေသာညွှန်ကို ခြောက်သွေ့စေတော်မူ၏။

၆၈။ နေသည် ပိုးစိမ်းဖြူရောင်တို့ကို ပယ်ဖျောက်သကဲ့သို့ (ထို့အတူ မြတ်စွာဘုရားသည်) တိတ္ထိတို့၏ အကျော်အစောတို့ကို ပယ်ဖျောက်တော်မူ၏။ နေသည် ရတနာကို ထင်ရှားပြသကဲ့သို့ (ထို့အတူ) မြတ်စွာဘုရားသည် သစ္စာလေးပါးတို့၏ အနက်အဓိပ္ပါယ် အရောင်ကို ပြတော်မူ၏။

၆၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် ‘ရတနာတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့’ ဂုဏ်တို့၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ‘မိုးနတ်သားကဲ့သို့’ သတ္တဝါတို့ကို တရားမိုးဖြင့် ရွာသွန်းတော်မူပါပေ၏။

၇၀။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသအမည်ရှိသော မြို့၌ တရားသူကြီး ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါသည် ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ တရားတော်ကို နာကြားခဲ့၏။

၇၁။ (မြတ်စွာဘုရားသည်) ရဟန်းတို့ကို ဆုံးမတတ်သော “ကတာဝိ” မည်သော တပည့် ‘သာဝက’ ရဟန်း၏ ဂုဏ်ကို ပြလျက် ငါ၏ စိတ်ကို နှစ်သက်စေတော်မူလတ်သော် -

၇၂။ ငါသည် ကြားနာရ၍ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်လျက် မြတ်စွာဘုရားကို တပည့်သံဃာနှင့်တကွ ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းဘောဇဉ် လုပ်ကျွေးပြီးလျှင် ထိုအရာဌာနကို ဆုတောင်း (တောင့်တ) ခဲ့၏။

၇၃-၇၄-၇၅။ ထိုအခါ ဟင်္သာမင်းနှင့် တူမျှသော အဖို့ရှိသော၊ ဟင်္သာမင်း၏ အသံနှင့် တူသော စကားသံရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်တော်မူ၏- တရားအဆုံးအဖြတ်၌ ရဲရင့်သော ငါ၏ ခြွေရင်း၌ ဝပ်လျက်ရှိသော၊ ရွှင်လန်းတက်ကြွသော ကိုယ်အမွှေးရှိသော၊ မိုးတိမ် ညို (သုံးဆင့်ပန်း) အဆင်းရှိသော၊ ပြည့်ဖြိုးသော ပခုံးရှိသော၊ ကြည်လင်သော မျက်လုံး မျက်နှာရှိသော၊ များသော အခြံအရံအားဖြင့် မင်းနှင့်ယှဉ်သော အခြံအရံအကျော် အစောရှိသော ဤအမတ်ကြီးကို ရှုကုန်လော့။ ဤအမတ်ကြီးသည် ကတာဝိရဟန်း၏ အရာအထူးကို ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့် အလိုရှိလျက် ဆုတောင်း၏။

၇၆။ ဤပဏိပါတ သရဏဂုံကြောင့် လည်းကောင်း၊ လှူဒါန်း စွန့်ကြဲခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝသို့ မရောက်ရလတ္တံ့။

၇၇။ နတ်ပြည်တို့၌ နတ်၏ တင့်တယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ လူတို့၌ မြင့်မြတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း ခံစားရ၍ ကြွင်းသော ကုသိုလ်ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရလတ္တံ့။

၇၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၇၉။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တရားအမွေခံ သားတော်တပည့် ‘သာဝက’ ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် “ကပ္ပိန” ဟု ထင်ရှားသော တပည့် ‘သာဝက’ သည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၈၀။ ထို့နောက် ငါသည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ပူဇော်သက္ကာရ ကို ပြုခဲ့၍ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ရသည်ရှိသော် တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၈၁။ နတ်မင်း၊ လူမင်း အဖြစ်တို့ကို အမြဲအားဖြင့် ဆုံးမ၍ ဗာရာဏသီမြို့ အနီးဝယ် ရက်ကန်း သည် (ကေနိယဇာတ်) အမျိုး၌ ဖြစ်၏။

၈၂။ မယားနှင့်တကွသော ငါသည် အခြံအရံ တစ်ထောင်နှင့်အတူ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါငါးရာတို့ကို ကောင်းစွာ လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၈၃။ ငါတို့သည် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ဆွမ်းကျွေးမွေးပြီးလျှင် နောက်အခါ တိစီဝရိက်သင်္ကန်း သုံးထည်ကိုပါ လှူဒါန်းခဲ့ကုန်၏။ ငါတို့အားလုံးသည် ထိုဘဝမှ စုတေကုန်သည်ရှိသော် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ကြကုန်၏။

၈၄။ တစ်ဖန် ထိုတာဝတိံသာဘုံမှ စုတေပြီးနောက် အားလုံးသော ငါတို့သည် လူ့ဘဝသို့ ရောက်လာကုန်၏။ ဟိမဝန္တာ၏ နံပါးမှ ကုက္ကုဋ်ပြည်၌ ဖြစ်ကြကုန်၏။

၈၅။ ငါသည် များသော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိသော ကပ္ပိနမည်သော မင်းသား ဖြစ်ခဲ့၏။ ကြွင်းသော သူတို့သည် အမတ်မျိုး၌ ဖြစ်ကုန်၍ ငါ့ကိုပင် ခြံရံကုန်၏။

၈၆။ မြတ်သော မင်းအဖြစ်သို့ ချမ်းသာစွာ ရောက်လျက် အလို 'ဆန္ဒ' အားလုံး ပြည့်စုံခြင်းရှိသော ငါသည် ကုန်သည်တို့ ကောင်းစွာ ပြောကြားအပ်သော ဘုရား ပွင့်တော်မူကြောင်းကို ကြားသိရပေ၏။

၈၇။ အတုမရှိ တစ်ပါးတည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ကောင်းစွာ ပွင့်ထွန်းတော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် သူတော်ကောင်းတရားကို လည်းကောင်း၊ အမြိုက် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမြတ်ကိုလည်းကောင်း ပြတော်မူ၏။

၈၈။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်တို့သည် လည်းကောင်း မြတ်သော အကျင့်သီလနှင့် ယှဉ်ကုန်၏။ (ကိလေသာမှ) လွတ်မြောက်လျက် အာသဝလည်း ကင်းတော်မူကုန်၏။ ငါသည် ထိုကုန်သည်တို့၏ (အထံမှ) ကောင်းသော စကားကို ကြားရသဖြင့် ကုန်သည်တို့ကို (အသပြာသုံးသိန်း) ပူဇော်ပြီးလျှင် -

၈၉-၉၀။ မင်းအဖြစ်ကို ပယ်စွန့်၍ မြတ်စွာဘုရားကို မြတ်နိုးသည် ဖြစ်၍ အမတ်တို့နှင့်တကွ ထွက်လာခဲ့၏။ (ထိုအခါ) ကမ်းနှင့် အညီအမျှ ရေဖြင့် ပြည့်သော ထောက်တည်ရာ မရှိသော ဆွဲစရာ မရှိသော ကူးနိုင်ခဲ့သော လျင်သော ရေအဟုန်ရှိသော မဟာစန္ဒြေမြစ်ကို တွေ့မြင်ရသည်ရှိသော် မြတ်စွာ ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို အောက်မေ့ခြင်းကြောင့် ချမ်းသာသဖြင့် ကောင်းစွာ လွန်မြောက်ခဲ့ပေ၏။

၉၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘဝအယဉ်ကို ကူးမြောက်ပြီး ဖြစ်၍ လောက၏ အဆုံးသို့ ရောက်လျက် (လောကကို) သိသော (လွမ်းမိုးနိုင်သော) ပုဂ္ဂိုလ် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤသစ္စာ စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့် ငါ၏ သွားခြင်းကိစ္စသည် ပြီးမြောက်ပါစေသတည်း။

၉၂။ မဂ်သည် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း တရားဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း ဧကန်စင်စစ် ချမ်းသာ သော တရားသည် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤ (အမှန်) သစ္စာစကားကို ဆိုခြင်း ကြောင့် ငါ၏ သွားခြင်းကိစ္စသည် ပြီးမြောက်ပါစေသတည်း။

၉၃။ သံဃာတော်သည် (သံသရာ) ခရီးခဲကို ကူးမြောက်ပြီးဖြစ်၍ အတုမရှိသော ကုသိုလ် မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဤသို့ ဖြစ်သည် ရှိသော် ဤ(အမှန်) သစ္စာ စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့် ငါ၏ သွားခြင်းကိစ္စသည် ပြီးမြောက်ပါ စေသတည်း။

၉၄။ မြတ်သော သစ္စာကို ပြုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရေသည် လမ်းခရီးမှ ဖဲသွားလေ၏။ ထိုအခါ ချမ်းသာစွာ ကူးမြောက်ခဲ့ရ၏။ စိတ်ကို မွေ့လျော်စေနိုင်သော မြစ်ကမ်းအနီး၌-

၉၅-၉၆။ ‘တက်သစ်သော နေမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တောက်ပသော ရွှေတောင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ထွန်းလင်းသော ဆီမီးတိုင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကြယ်တာရာနှင့်တကွဖြစ်သော လမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း’ ဒေသနာကွန်ရက်ကို ဖြန့်ကာ တပည့်သာဝကတို့ ခြံရံလျက် ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရလေ၏။

၉၇။ အမတ်တို့နှင့် တကွ ရှိခိုး၍ သင့်လျော်သော အရပ်၌ ချဉ်းကပ်ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါတို့၏ အလိုဆန္ဒကို သိ၍ တရားကို ဟောတော်မူ၏။

၉၈။ ငါတို့သည် အညစ်အကြေးကင်းသော တရားကို ကြားနာရ၍ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘဝ၌ ငြီးငွေ့ပါကုန်၏။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ရဟန်း ပြုပေးတော်မူပါဟု မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ထားကုန်၏။

၉၉။ ရဟန်းတို့ ငါသည် သင်တို့အား ဆင်းရဲခြင်း၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းငှါ တရားကို ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်ပေပြီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို သင်တို့ ကျင့်ကုန်လော့၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်တော်မူလေ၏။

၁၀၀။ မိန့်တော်မူသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အလုံးစုံသော ငါတို့သည်လည်း ရဟန်းအသွင်ကို ဆောင်ကုန်လျက် သာသနာတော်၌ သောတာပန်ရဟန်းတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၀၁။ ထို့နောက် ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်သို့ သွားရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆုံးမတော်မူ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူအပ်သည်ရှိသော် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၂။ ထို့နောက် ငါသည် ရဟန်းတစ်ထောင်တို့ကို ဆုံးမ၏။ ထိုအခါ ငါ၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာပြုကျင့်ကုန်သော ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း အာသဝကင်းကွာ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြကုန်၏။

၁၀၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဂုဏ်၌ နှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ “ကပ္ပိနသည် ရဟန်းတို့အား ဆုံးမတတ်သူတို့တွင် မြတ်၏” ဟု လူများအပေါင်းဝယ် ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၁၀၄။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပြုအပ်ခဲ့သော ကံသည်ပင် ‘လွတ်လိုက်သော မြားအဟုန်ကဲ့သို့’ ဤဘဝ၌ ငါ့အား အကျိုးကို ပြုလေ၏။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်း စေအပ်ပြီ။

၁၀၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၀၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၀၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဟာကပ္ပိနမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် မဟာကပ္ပိနတ္ထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၄ - ကစ္စာယနဝဂ် ===

၄ - ဒဗ္ဗမလ္လပုတ္တတ္ထေရအပဒါန်

၁၀၈။ အလုံးစုံသော လောကကို သိတော်မူသော ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ထက်၌ ပွင့်တော်မူ၏။

၁၀၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ (တရားကို) အထူးသိစေတော်မူတတ်၏။ (အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို) ကယ်တင်တော်မူတတ်၏။ ဒေသနာ၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတော်မူ၏။ များစွာသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၁၁၀။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူ၏။ သနားခြင်း ရှိတော်မူ၏။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို တောင့်တ (ရှာမှီး)တော်မူ၏။ ရောက်လာသော တိတ္ထိအားလုံးတို့ကို ငါးပါးသီလ၌ တည်စေတော်မူ၏။

၁၁၁။ ဤသို့ (မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်သည်) ရောယှက်ရှုပ်ထွေးခြင်း မရှိဘဲ တိတ္ထိတို့မှလည်း ဆိတ်သုဉ်း၏။ ဝသီဘော်သို့ ရောက်ကုန်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာတို့ဖြင့် အထူးဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိပေ၏။

၁၁၂။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အတောင် ငါးဆယ့်ရှစ်တောင် တိုင်တိုင် မြင့်တော်မူ၏။ အဖိုးများစွာ ထိုက်သော ရွှေတုရိဏ်နှင့် တူတော်မူ၏။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၁၁၃။ ထိုအခါ အနှစ်တစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး အသက်တမ်း တည်ရှိ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအနှစ်တစ်သိန်းမျှလောက် တည်တော်မူလျက် များစွာသော လူအပေါင်းတို့ကို ကယ် တင်တော်မူ၏။

၁၁၄။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ များသော အခြံအရံ အကျော်အစောရှိသော သူဌေးသား ဖြစ်လျက် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ တရားဒေသနာကို နာကြားခဲ့၏။

၁၁၅။ ငါသည် ရဟန်းတို့တွင် ကျောင်း၊ အိပ်ရာ၊ နေရာတို့ကို ခင်းထားတတ်သော မိမိ တပည့် ‘သာဝက’ ကို ချီးကျူးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားကို ကြားနာရ၍ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်သူ ဖြစ်လေ၏။

၁၁၆။ သံဃာနှင့် တကွသော ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းကို ပြု၍ ခြေတော်၌ ဦးခေါင်းဖြင့် ဝပ်ကာ ထိုအရာအထူးကို (တောင့်တ) ဆုတောင်းခဲ့၏။

၁၁၇။ ထိုအခါ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ကောင်းမှုကံကို ချီးကျူးလျက် (ဗျာဒိတ်စကား) မိန့်တော်မူ၏။ အကြင် သူဌေးသားသည် သံဃာတော်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆွမ်းကျွေးမွေး၏။

၁၁၈။ ကြာညိုပွင့်ချပ်နှင့် တူသော မျက်လုံးရှိသော၊ ခြင်္သေ့ပခုံးနှင့် တူသော ပခုံးရှိသော၊ ရွှေနှင့်တူသော အရေအဆင်းရှိသော ထိုသူဌေးသားသည် မြတ်သော အရာအထူးကို ဆုတောင်းလျက် ငါ၏ ခြေရင်း၌ဝပ်၏။

၁၁၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၁၂၀။ ထိုအခါ ဤသူဌေးသားသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် ‘ဒဗ္ဗ’ ဟု ထင်ရှားကျော်စောလျက် ကျောင်း၊ အိပ်ရာ၊ နေရာတို့ကို ခင်းထားတတ်သော မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၂၁။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်၏။

၁၂၂။ ငါသည် အကြိမ်သုံးရာတိုင်တိုင် နတ်မင်း အဖြစ်ကိုလည်း ပြုခဲ့၏။ ငါသည် အကြိမ်ငါးရာတို့ တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၂၃။ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ချမ်းသာသော သူ ဖြစ်ရပေ၏။

၁၂၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ရှုချင်ဖွယ် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော အလုံးစုံသော တရားတို့ကို အထူးရှုမြင်တတ်သော ဝိပဿီမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော် မူ၏။

၁၂၅။ ငါသည် ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏ အလုံးစုံသော အာသဝကုန်ပြီးသော တပည့် ‘သာဝက’ ကို စင်ကြယ်သူဟု သိလျက်လည်း စွပ်စွဲ ခဲ့၏။

၁၂၆။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သာလျှင် မြတ်သော ဂုဏ်ကို ရှာမှီးလေ့ ရှိကုန်သော တပည့် ‘သာဝက’ တို့အား စာရေးတံကို ယူ၍ နို့ဆွမ်းကိုလည်း ကပ်လှူခဲ့၏။

၁၂၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဗြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်၍ များသော အခြံအရံ အကျော်အစောရှိသော တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော အမည်အားဖြင့် ကဿပမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ ၏။

၁၂၈။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တပည့် ‘သာဝက’နှင့်တကွ သာသနာတော်ကို ထွန်လင်းစေ လျက်ယုတ်မာသော တိတ္ထိတို့ကို နှိမ်နင်း၍ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမပြီးလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူ၏။

၁၂၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တို့နှင့်တကွ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူ၍ သာသနာတော်သည် ကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်လုလတ်သော် နတ်တို့သည် ထိတ်လန့်ကြ၍ ဆံပင်ကို ဖြေကာ ငိုသော မျက်နှာ ရှိကုန်လျက် မြည်တမ်းကြကုန်၏။

၁၃၀။ တရားကို ဟောကြားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ချုပ်ငြိမ်းတော်မူလတ္တံ့၊ ကောင်းသော အကျင့် ရှိသော သံဃာတို့ကို မဖူးမြင်ရကုန်တော့အံ့၊ သူတော်ကောင်းတရားကို မနာကြားရကုန်တော့အံ့။ ငါတို့၏ ဘုန်းကံနည်းပါးသည်၏ အဖြစ်သည် ဪ အံ့ဩဖွယ်ရှိပါပေစွ။

၁၃၁။ ထိုအခါ မတုန်လှုပ်နိုင်သော အလုံးစုံသော ဤမြေကြီးသည် ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်လေ၏။ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း စိုးရိမ်ခြင်း ရှိသူကဲ့သို့ သနားဖွယ် အသံကို မြည်ဟည်းလေ၏။

၁၃၂။ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လူသံ မဟုတ်သော တော်လည်းသံတို့သည် မြည်ဟည်းကုန်၏။ ကြောက်မက်ဖွယ်ကို ဆောင်ကုန်သော မိုးကြိုးတို့သည်လည်း ထက်ဝန်းကျင်မှ ထစ်ကြိုးကုန်၏။

၁၃၃။ ကောင်းကင်မှ ဥပါတ် (ဥက္ကာ) တို့သည် ကျရောက်ကုန်၏။ ကြိတ် (အခိုးအလှုံအလုံး)သည် လည်းကောင်း၊ အခိုးနှင့်တကွ တိမ်တံခွန်သည်လည်းကောင်း ထင်ရှားလျက် ရှိ၏။ သားကောင်တို့သည် သနားစဖွယ် အော်မြည်ကုန်၏။

၁၃၄။ ထိုအခါ သာသနာကွယ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြကုန်သော ကြမ်းတမ်းသော ဥပါတ် နိမိတ် တို့ကို တွေ့မြင်ရ၍ ထိတ်လန့်ကြသော ငါတို့ ရဟန်းခုနစ်ပါးတို့သည် စဉ်းစားကြံစည်ကုန်၏။

၁၃၅။ ငါတို့အား သာသနာတော်နှင့် ကင်း၍ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိချေ၊ ငါတို့သည် တောကြီးသို့ ဝင်၍ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို အားထုတ်ကုန်အံ့။

၁၃၆။ ထိုအခါ (ငါတို့သည်) တော၌ မြင့်မားသော ကျောက်တောင်မြတ်ကို တွေ့မြင်ကုန်၏။ (ထမ်းကျင့်) လှေကားဖြင့် ထိုတောင်သို့ တက်ပြီးလျှင် (ထမ်းကျင့်) လှေကားကို အောက်သို့ ချလိုက် ကုန်၏။

၁၃၇။ ထိုအခါ ငါတို့အား (အကြီးဆုံး) မထေရ်သည် ဆုံးမ၏။ (ငါတို့အား) အလွန်ရခဲသော ဘုရား ပွင့်တော်မူခြင်းကို ရအပ်၏။ အလွန်ရခဲသော ယုံကြည်ခြင်း ‘သဒ္ဓါ’ တရားကို ရအပ်၏။ သာသနာတော် သည် လည်း အနည်းငယ် ကြွင်းကျန်သေး၏။

၁၃၈။ (ဘုရားပွင့်တော်မူရာ) ခဏကို လွန်သွားသူတို့သည် အဆုံးမရှိသော ဆင်းရဲခြင်း သမုဒ္ဒရာ၌ ကျရောက်ရကုန်၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော် တည်တံ့နေသမျှ အားထုတ်ခြင်းကို ပြု သင့်ပေ၏။

၁၃၉။ ထိုမထေရ်ကြီးသည် ရဟန္တာ ဖြစ်တော်မူလေ၏။ ထိုမထေရ်၏ နောက်လိုက် မထေရ်သည် အနာဂါမ် ဖြစ်တော်မူလေ၏။ တရားအားထုတ်ဘက် အခြားရဟန်းငါးပါးတို့သည် ကောင်းသော သီလ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြရကုန်၏။

၁၄၀။ သံသရာကို ကူးမြောက်သော ရဟန္တာမထေရ်ကြီးသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူလေ၏။ အနာဂါမ်မထေရ်တစ်ဦးကား သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ ဖြစ်လေ၏။ ငါ (ဒဗ္ဗ)သည် လည်းကောင်း၊ ပတ္တုသာတီသည် လည်းကောင်း၊ သဘိယသည် လည်းကောင်း၊ ဗာဟိယသည် လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး-

၁၄၁။ ကုမာရကဿပသည် လည်းကောင်း ငါတို့သည် ထိုထိုဘဝသို့ ရောက်ကုန်လျက် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည် အစဉ်စောင့်ရှောက်မှုကြောင့် သံသရာအနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက် ကြကုန်၏။

၁၄၂။ ငါသည် မလ္လတိုင်း ကုသိနာရုံမြို့၌ မွေးဖွားခဲ့၏။ ငါသည် အမိဝမ်း၌ ရှိစဉ်သာလျှင် အမိ ကွယ်လွန်သဖြင့် ထင်းပုံသို့ တင်သည်ရှိသော် ထိုအမိဝမ်းမှ ထွက်ကျခဲ့၏။

၁၄၃။ ထင်းတုံးစပေါ်၌ ကျ၏။ ထို့ကြောင့် “ဒဗ္ဗ” ဟု ကျော်စော၏။ ငါသည် အကျင့်မြတ်၏ အစွမ်း ကြောင့် ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးလျက် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ခဲ့၏။

၁၄၄။ ငါသည် နို့ဆွမ်း (လှူခြင်း) အစွမ်းကြောင့် အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပေ၏။ ရဟန္တာကို စွပ်စွဲခဲ့ခြင်းကြောင့် ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့သည် ငါ့ကို အကြိမ်များစွာ စွပ်စွဲအပ်၏။

၁၄၅။ ယခုအခါ ငါသည် ကုသိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ အကုသိုလ်ကို လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံကို လွန်မြောက်သူ ဖြစ်၏။ အမြတ်ဆုံးနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၍ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၄၆။ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော သံဃာတော်တို့ကို ရွှင်လန်းစေလျက် အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေး ခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဂုဏ်ကျေးဇူး၌ နှစ်သက်အားရတော်မူသည် ဖြစ်၍ ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

- ၁၄၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။
- ၁၄၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။
- ၁၄၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဒဗ္ဗမလ္လပုတ္တမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဒဗ္ဗမလ္လပုတ္တတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၄ - ကမ္မာယနဝဂ် ===

၅ - ကုမာရကဿပထေရအပဒါန်

၁၅၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော လောက၏ အစီးအပွါး ဖြစ်သော လုံ့လ ရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၅၁-၁၅၂။ ထိုအခါ ငါသည် ဝေဒကျမ်းတို့၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်လျက် ကျော်စော သော ပုဏ္ဏားဖြစ်၍ နေ၌နေရာအရပ်သို့ လှည့်လည်လတ်သော် နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းအား သစ္စာလေးပါးတရားကို ဖော်ပြသိစေတော်မူသည်ဖြစ်၍ ဆန်းကြယ်စွာ ဟောပြောတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ရဟန်းကို လူအပေါင်း၌ ချီးကျူးတော်မူဆဲဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင် ရပေ၏။

၁၅၃-၁၅၄။ ထိုအခါ ငါသည် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်လျက် ရတနာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် တောက်ပသော မဏ္ဍပ်ကို အရောင်အမျိုးမျိုး ဆိုးအပ်ကုန်သော အဝတ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ပြီးလျှင် ထိုမဏ္ဍပ်၌ သံဃာနှင့်တကွ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။ ငါသည် မြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ် အမျိုးမျိုးကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ကျွေး မွေး၍-

၁၅၅။ ငါသည် အထူးထူး ဆန်းကြယ်ကုန်သော ပန်းတို့ဖြင့် တပည့် ‘သာဝက’ နှင့်တကွသော မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ပြီးလျှင် ခြေတော်ရင်း၌ ဝပ်လျက် ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်း ခဲ့၏။

၁၅၆-၁၅၇-၁၅၈။ ထိုအခါ သနားခြင်းကိစ္စ၏ တည်ရာဖြစ်သော ဘုရားမြတ်သည် မိန့်ဆိုတော်မူ၏- ပဒုမ္မာကြာနှင့်တူသော မျက်နှာ၊ မျက်လုံးရှိသော၊ များသော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ ကောင်းစွာ ရွှင်လန်းတက်ကြွသော အမွှေးရှိသော၊ ရွှင်ခြင်းပြုံးခြင်းရှိလျက် ကျယ်သော မျက်စိရှိသော၊ ငါ၏ သာသနာတော်ကို လွန်စွာ နှစ်သက်သော၊ ငါ၏ ခြေရင်း၌ ပျပ်ဝပ်လျက်ရှိသော၊ ပျစ်ထည်သော အဝတ်ကို ဝတ်လျက် ကောင်းသော စိတ်ရှိသော ဤပုဏ္ဏားမြတ်ကို ရှုကုန်လော့။ ဤပုဏ္ဏားသည် ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဟောကြား တတ်သူ၏ အဖြစ်ဟူသော ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်း၏။

၁၅၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၁၆၀။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော်ဖြစ်၍ ကုမာရကဿပမည်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် ‘သာဝက’ ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၆၁။ ဆန်းကြယ်သော ပန်းပွင့်ပုဆိုးတို့၏ လည်းကောင်း၊ ရတနာတို့၏ လည်းကောင်း အစွမ်း ကြောင့် ထိုပုဏ္ဏားသည် ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဟောကြားတတ်သူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် အဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၆၂။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်သည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၁၆၃။ ‘ပွဲလမ်းသဘင်အလယ်၌ ကချေသည်ကဲ့သို့’ ဘဝကြီးငယ်၌ ချာချာလည်ခဲ့ရသည် ရှိသော် “သာခ” သမင်မင်း၏ သားဖြစ်၍ သမင်မ၏ ဝမ်းသို့ သက်ရောက်ခဲ့ရ၏။

၁၆၄။ ထိုအခါ ငါသည် ဝမ်း၌ တည်ရှိစဉ် ငါ့အမိကို သတ်ရန် အလှည့်ရောက်လာ၏။ ငါ့အမိသည် “သာခ” သမင်မင်း စွန့်ပစ်အပ်သည်ရှိသော် “နိဂြောဓ” သမင်မင်းကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်၏။

၁၆၅။ ထိုနိဂြောဓသမင်မင်းသည် မိမိအသက်ကို စွန့်လွှတ်၍ ထိုအမိသမင်မကို သေခြင်းမှ လွတ်မြောက်စေ၏။ ထိုအခါ (အမိသည်) ငါ့အား ဤသို့ ဆုံးမ၏-

၁၆၆။ နိဂြောဓသမင်မင်းကိုသာလျှင် မှီဝဲဆည်းကပ်ရာ၏။ သာဓသမင်မင်းကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရာ၊ နိဂြောဓသမင်မင်း (အထံ) ၌ သေရခြင်းသည် မြတ်၏။ သာဓသမင်မင်း (အထံ)၌ အသက်ရှင်ရခြင်းသည် မမြတ်ချေ။

၁၆၇။ သမင်အပေါင်းကို စောင့်ရှောက်တတ်သော ထို(နိဂြောဓ) သမင်မင်း၏ အဆုံးအမကို ခံရသော ငါသည် လည်းကောင်း၊ အမိသည် လည်းကောင်း၊ အခြားသော သမင်တို့သည် လည်းကောင်း ထိုသမင်မင်း၏ အဆုံးအမကို စွဲ၍ ‘ကင်းကွာနေသော မိမိအိမ်သို့ ရောက်ရသကဲ့သို့သာလျှင်’ မွေ့လျော် ဖွယ်ရှိသော တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ကုန်၏။

၁၆၈။ တစ်ဖန် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်သည် ကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်လု လတ်သော် ကျောက်တောင်ထွတ်သို့ တက်၍ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်ကို အားထုတ်ခဲ့သောကြောင့်-

၁၆၉။ ယခုအခါ ငါသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ သူဌေးအမျိုး၌ မွေးဖွားရသူ ဖြစ်ရပေ၏။ ကိုယ်ဝန်ရှိသော ငါ၏ အမိသည် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၁၇၀။ (ငါ၏) ကိုယ်ဝန်ရှိသော ထိုအမိကို သိကုန်၍ ဒေဝဒတ်အထံသို့ ပို့ဆောင်ကုန်၏။ (ထိုအခါ) ထိုဒေဝဒတ်သည် “ယုတ်မာသော ဤရဟန်းမိန်းမကို ဖျက်ဆီးကုန်လော့” ဟု မိန့်ဆို လေ၏။

၁၇၁။ ဤအခါ၌လည်း ရဟန်းမင်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အစဉ်စောင့်ရှောက်တော် မူအပ်သည်ဖြစ်၍ ငါ၏ အမိသည် ရဟန်းမိန်းမကျောင်း၌ ငါ့အား ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ မွေးဖွားခဲ့ ၏။

၁၇၂။ ထိုအကြောင်းကို သိ၍ ကောသလမင်းသည် မင်းသားတို့၏ အဆောင်အယောင်ဖြင့် ငါ့ကို မွေးစားခဲ့၏။ ငါသည်ကား အမည်အားဖြင့် ကဿပမည်၏။

၁၇၃။ အရှင်မဟာကဿပကို စွဲ၍ ငါသည် ကုမာရကဿပမည်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်ကို တောင်တို့နှင့် တူကြောင်း (ဥပမာပြု၍) ဟောအပ်သော တရားတော်ကို နာကြားရ၍-

၁၇၄။ ထိုအခါ ငါ၏ စိတ်သည် (တစ်စုံတစ်ရာကို) မစွဲလမ်းဘဲ အကြွင်းမဲ့ လွတ်မြောက်၏။ ငါသည် ပါယာသီ (ရာဇည) မင်းကို ဆုံးမ၍ ဧတဒဂ်အရာဌာနသို့ ရောက်၏။

၁၇၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၇၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၇၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကုမာရကဿပမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ကုမာရကဿပထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ဆယ့်လေးခုမြောက် ဘာဏဝါရပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၄ - ကစ္စာယနဝဂ် ===

၆ - ဗာဟိယထေရာပဒါန်

၁၇၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ကြီးမားသော အရောင်တော်ရှိသော လောကသုံးပါး ထက် မြတ်သော အမည်အားဖြင့် ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၇၉။ ငါသည် လျင်မြန်သော အဘိညာဉ် (အသိဉာဏ်) ရှိသော ရဟန်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားကို ကြားနာရသည်ရှိသော် တက်ကြွသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာရကို ပြုပြီးလျှင် -

၁၈၀။ ငါသည် တပည့်နှင့်တကွသော မြတ်စွာဘုရားအား ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အလှူကို ပေးလှူ၍ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုးခိုးလျက် ထိုအရာဌာနကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၁၈၁-၁၈၂-၁၈၃။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏-ပုဏ္ဏားသည် အကျင့်ကို ဆင်ခြင်လျက် ငါ၏ ခြေရင်း၌ ပျပ်ဝပ်လျက် နေသော၊ ရွှေစလွယ်တင်သော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော၊ ဖြူဖွေးသော ကိုယ်အရေရှိသော၊ တွဲရခွဲ ကျသော၊ ကျီးအာသီးနှင့် တူသောနိမိတ်သော နှုတ်ခမ်းရှိသော၊ ဖြူဖွေးသော၊ ထက်သော၊ ညီညာသော သွားရှိသော၊ အထူးထူးအပြားပြား များပြားသော ဂုဏ်အားအစွမ်းရှိသော၊ ကောင်းစွာ ရွှင်လန်းတက်ကြွသော ကိုယ်အမွှေးရှိသော၊ ဂုဏ်အပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်သော ပီတိဖြင့် ကောင်းစွာ ပွင့်သော မျက်စိရှိသော ဤပုဏ္ဏားကို ရှုကုန်လော့။

၁၈၄။ ဤပုဏ္ဏားသည် လျင်မြန်သော အဘိညာဉ် (အသိဉာဏ်) ရှိသော ရဟန်း၏ အရာ ဌာနကို ဆုတောင်းလျက် ရှိ၏။ နောင်အခါ၌ ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ လတ္တံ့။

၁၈၅။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် ဗာဟိယမည်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် ‘သာဝက’ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၈၆။ ထိုအခါ ငါသည် နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ နေရာမှ ထပြီးလျှင် အသက်ထက်ဆုံး မြတ်စွာဘုရား၌ ပူဇော်သက္ကာရကို ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့် (ဤဘဝမှ) စုတေလတ်သော် ‘မိမိနေရာ အိမ်ကဲ့သို့’ နတ်ပြည်ဘုံသို့ ရောက်၏။

၁၈၇။ ငါသည် ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် နတ်ဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ လူဖြစ်သော် လည်းကောင်း ချမ်းသာသောသူ ဖြစ်လျက် ကျင်လည်ခဲ့ပြီးလျှင် စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားရပေ၏။

၁၈၈။ တစ်ဖန် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာသည် ကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်လုလတ်သော် ကျောက်တောင်ထွတ်သို့ တက်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားသာသနာကို အားထုတ်၍ -

၁၈၉။ ငါသည် အထူးစင်ကြယ်သော သီလရှိ၏၊ ပညာရှိ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ သာသနာကို လိုက်နာပြုကျင့်တတ်၏၊ ငါးယောက်သော ငါတို့သည် ထိုဘဝမှ စုတေကုန်လတ်သော် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြရကုန်၏။

၁၉၀။ ထို့နောက် ငါ ဗာဟိယသည် ဘာရုကစ္ဆပြည်မြတ်၌ ဖွားမြင်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ လှေသင်္ဘောဖြင့် အကျိုးပြီးစီးမှု နည်းပါးသော သမုဒ္ဒရာကို ကူးသွား၏။

၁၉၁။ ထိုအခါ လှေသင်္ဘောသည် နှစ်ရက်သုံးရက် သွားပြီးလတ်သော် ကွဲပျက်၏၊ ထိုအခါ မကရ်းတို့၏ တည်ရာ ကြောက်မက်ဖွယ် ကြမ်းတမ်းသော သမုဒ္ဒရာ၌ ကျလေ၏။

၁၉၂။ ထိုအခါ ငါသည် အားထုတ်၍ သမုဒ္ဒရာကို ကူးသည်ရှိသော် အနည်းငယ် ဖောက်ထွင်း၍ (ရန်ကိုနှိမ်နင်းရာ) သုပ္ပါဒက သင်္ဘောဆိပ်သို့ ကောင်းစွာ ရောက်ခဲ့၏။

၁၉၃။ ငါသည် ပျဉ်ချပ်စီသော အဝတ်ကို ဝတ်၍ ဆွမ်းအလို့ငှါ ရွာသို့ ဝင်၏။ ထိုအခါ ထိုလူ အပေါင်းသည် နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ “ဤရဟန္တာသည် ဤအရပ်သို့ ကြွလာတော်မူ၏” ဟု ပြောဆိုလေ၏။

၁၉၄။ ငါတို့သည် ဤရဟန္တာကို ဆွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဖျော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဝတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အိပ်ရာနေရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဆေးဖြင့် လည်းကောင်း ပူဇော်ရသောကြောင့် ချမ်းသာ သူတို့ ဖြစ်ကုန်အံ့ (ဟု ပြောဆိုကုန်၏)။

၁၉၅။ ထိုအခါ ထိုသူတို့ကား အလေးအမြတ် ပူဇော်အပ်သောကြောင့် ပစ္စည်းတို့ကို ရခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ ငါသည် ရဟန္တာတည်းဟူသော အကြံအစည်ကို မသင့်သောအားဖြင့် ဖြစ်စေခဲ့၏။

၁၉၆။ ထိုအခါ ရှေး၌ အဆွေဖြစ်ဖူးသော ဗြဟ္မာသည် ငါ၏ စိတ်ကို သိ၍ သင်သည် မဂ်ရကြောင်း ကိုပင် သိသူ မဟုတ်ချေ။ အဘယ်မှာ သင်သည် ရဟန္တာ ဖြစ်မည်နည်းဟု အပြစ်တင်၏။

၁၉၇။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုဗြဟ္မာက အပြစ်တင်သည် ရှိသော် ထိတ်လန့်လျက် ထိုဗြဟ္မာကိုပင် လောက၌ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည် အဘယ်သူတို့နည်း၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည် အဘယ်မှာ (ရှိကုန်) သနည်းဟု မေးမြန်းခဲ့၏။

၁၉၈။ ကောသလမင်း နန်းစိုက်ရာ သာဝတ္ထိမြို့၌ ကြီးမားသော ပညာရှိသော ‘မြေကြီးကဲ့သို့’ မြတ်သော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရှိတော်မူ၏။ အာသဝေါကင်းလျက် ရဟန္တာဖြစ်သော ထိုသာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရားသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ တရားဟောတော်မူ၏ (ဟု ဆို၏)။

၁၉၉။ အထီးကျန်သော သူသည် ရွှေအိုးကို ရသည်ရှိသော် အလွန်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ငါသည် ထိုဗြဟ္မာ၏ စကားကို ကြားရသည်ရှိသော် နှစ်သက်လျက် တက်ကြွသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်တရားမြတ်ကို ကောင်းစွာ သိမြင်တော်မူသော အဆုံးမရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရန်အလို့ငှါ-

၂၀၀။ ထိုသင်္ဘောဆိပ်မှ ထွက်ခဲ့၍ အညစ်အကြေးကင်းသော မျက်နှာတော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား ကို အခါခပ်သိမ်း ဖူးမြော်အံ့ဟု (ကြံလျက်) မြတ်စွာဘုရား၏ ဓမ္မလျော်ဖွယ်ရှိသော ဇေတဝန်မည်သော ထိုကျောင်းတိုက်သို့သာလျှင် ချဉ်းကပ်၍ လူအားလုံး ချစ်နှစ်သက် အပ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မှာနည်းဟု ရဟန္တာတို့ကို မေးလျှောက်ခဲ့၏။

၂၀၁။ ထိုအခါ (ရဟန္တာတို့က) လူနတ်တို့ ရှိခိုးအပ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မြို့သို့ ဆွမ်းခံ ဝင်တော်မူ၏။ သင်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရန် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့သော် လျင်မြန်စွာ ချဉ်းကပ် လော့၊ ချဉ်းကပ်၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလေလော့ဟု မိန့်ဆိုကုန်၏။

၂၀၂။ ထိုအခါ ငါသည် သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ လျင်မြန်စွာ သွားသည်ရှိသော် ချစ်ခင်တပ်မက်ခြင်း ကင်းလျက် ဆွမ်းအကျိုးငှါ လှည့်လည်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရပေ၏။

၂၀၃။ လက်၌ သပိတ် ရှိတော်မူသော ၊ မလျှပ်ပေါ်သော ဣန္ဒြေ ရှိတော်မူသော ၊ အကျိုးကို ရင့်ကျက်စေတော်မူတတ်သော၊ ဝါဝင်းသော အရောင် ရှိတော်မူသော ၊ အသရေ၏ တည်ရာ အိမ်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော ၊ နေ၏ အရောင်ကို ပယ်ရှားနိုင်သော မျက်နှာရှိတော်မူသော -

၂၀၄။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့ ငါသည် ကောင်းစွာ ချဉ်းကပ်၍ တုပ်ဝပ်လျက် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ခရီးလမ်းမှား၌ ပျက်စီးလျက်ရှိသော တပည့်တော်၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူပါဟု ဤစကားကို လျှောက် ၏။

၂၀၅။ (ဗာဟိယ) ငါသည် အသက်ကို ဆောင်ခြင်း အကျိုးငှါ ဆွမ်းခံ လှည့်လည်လျက် ရှိ၏။ သင့်အား တရားဟောရန် အခါ မဟုတ်ပေ။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်တော်မူ၏။

၂၀၆။ ထိုအခါ တရားကို အလွန်လိုလားသော ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန် ခဲ့၏။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် နက်နဲသော ရာဂစသည် ဆိတ်ငြိမ်သော နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း တရားကိုငဲ့အား ဟောတော်မူ၏။

၂၀၇။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားကို နာကြားရ၍ အသက်ကုန်ခါနီးသူ ဖြစ်ပါလျက် ငါသည် အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ သနားစောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းသည် ဪ အံ့ဩ ဖွယ် ရှိပါပေစွ။

၂၀၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၀၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။။။။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၁၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။။။။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

၂၁၁။ ဤသို့ ပျဉ်ချပ်အဝတ်ကို ဝတ်သော ဗာဟိယမထေရ်သည် ဖုတ်ဘီလူး ပူးဝင်သော နွားမ၏ ဝှေ့ခတ်ခြင်းကြောင့် အမှိုက်ပုံ၌ လဲကျစဉ် ပြောကြားတော်မူလေ၏။

၂၁၂။ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိသော ထိုမထေရ်သည် မိမိ၏ ရှေးအကျင့်ကို မိန့်ကြားပြီးလျှင်သာ ဝတ္ထိမြို့တော်၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလေ၏။

၂၁၃-၂၁၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် မြို့မှ ထွက်လတ်သော် (သာသနာတော်၏) အပမှ လာသော ‘သိကြားမင်း၏ မှန်ကင်းကို ချသကဲ့သို့’ မြေ၌ လဲကျသော ယဉ်ကျေးပြီးသော ထိုအခါ အသက်ကုန်ပြီး ခါစဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမကို လိုက်နာပြုကျင့်တတ်သော ပျဉ်ချပ်အဝတ်ကို ဝတ်သော ထိုပညာရှိ ဗာဟိယကို မြင်သည်ရှိသော် -

၂၁၅။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် သာသနာ၌ ပျော်မွေ့ကုန်သော တပည့်သာဝကတို့ကို မိန့်တော် မူ၏။ သီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်သော ဗာဟိယ၏ အလောင်းကို ယူခဲ့ကုန်လော့၊ ပူဇော်၍ မီးသဂြိုဟ်ကုန်လော့။

၂၁၆။ စေတီပုထိုးကို ပြုကုန်လော့၊ ပူဇော်ကုန်လော့၊ မြတ်သော ပညာရှိသော ထိုတပည့် သာဝက သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ၊ ငါ၏ စကားကို လိုက်နာတတ်သော ဤတပည့်သာဝကသည် လျင်မြန်သော အဘိညာဉ် (အသိဉာဏ်) ရှိသူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်၏။

၂၁၇။ အကျိုးမရှိသော ပုဒ်နှင့် စပ်ယှဉ်သော ဂါထာသည် အကယ်၍ တစ်ထောင်ပင်ရှိသော်လည်း မမြတ်ပေ။ အကြင် ဂါထာပုဒ်ကို ကြားနာရ၍ ကိလေသာ (မီး) ငြိမ်းအေး၏။ ထိုဂါထာပုဒ်သည် တစ်ဂါထာပင် ဖြစ်သော် လည်း မြတ်၏။

၂၁၈။ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌ ရေဓာတ်သည် လည်းကောင်း၊ မြေဓာတ်သည် လည်းကောင်း၊ မီးဓာတ်သည် လည်းကောင်း၊ လေဓာတ်သည် လည်းကောင်း မတည်တံ့နိုင်။ ထိုနိဗ္ဗာန်၌ ဖြူသော အရောင်ရှိသော ဂြိုဟ်တို့သည် မထွန်းတောက်နိုင်ကုန်၊ နေသည်လည်း အလင်းရောင် ကို မပြနိုင်ချေ။

၂၁၉။ ထိုနိဗ္ဗာန်၌ လသည်လည်း မထွန်းလင်းနိုင်ချေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌ အမှိုက်မှောင်သည်လည်း မရှိချေ။ အကြင် အခါ၌ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော ရဟန်းသည် မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင်ပင် သိ၏။

၂၂၀။ ထိုအခါ ရုပ်မှ လည်းကောင်း၊ နာမ်မှ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ လည်းကောင်း လွတ်မြောက်၏။ ဤသို့လျှင် သတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ၊ လောကသုံးပါး၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်တော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဗာဟိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဗာဟိယတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၄ - ကစ္ဆာယနဝဂ် ===

၇ - မဟာကောဠိကတ္ထေရအပဒါန်

၂၂၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော လောကကို သိတော်မူသော ရဟန်း မြတ် ဖြစ်တော်မူသော စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂၂၂။ မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ (သစ္စာ လေးပါးကို) အထူးသိစေတော်မူတတ်၏။ (သံသရာမှ) ကယ်တင်တော်မူတတ်၏။ တရားပြုမှု၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတော် မူ၏။ များစွာသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၂၂၃။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစဉ် စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်၏။ သနာခြင်း ရှိတော်မူ၏။ (သတ္တဝါအားလုံးတို့၏) အစီးအပွားကို ရှာမှီးတော်မူတတ်၏။ ရောက်လာကုန်သော တိတ္ထိအားလုံးတို့ကို ငါးပါးသီလ၌ တည်စေတော်မူ၏။

၂၂၄။ ဤသို့ (မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်သည်) ရောယှက်ရှုပ်ထွေးခြင်း ကင်းလေ၏။ တိတ္ထိတို့မှလည်း ဆိတ်သုဉ်းလေ၏။ ဝသီဘော်ရှိကုန်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာတို့ဖြင့် လည်း ဆန်းကြယ်ပေ၏။

၂၂၅။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အတောင်ငါးဆယ့်ရှစ်တောင် မြင့်တော်မူ၏။ ရွှေပန်းကုံးနှင့် တူတော် မူ၏။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်၏ လက္ခဏာတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော် မူ၏။

၂၂၆။ ထိုအခါ အသက်တမ်းသည် အနှစ်တစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး တည်ရှိ၏။ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည် ထိုမျှလောက် သက်တော်တည်ရှိသည်ဖြစ်၍ များစွာသော လူအပေါင်းတို့ကို ကယ် တင်တော်မူ၏။

၂၂၇။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ ဝေဒကျမ်း၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော ပုဏ္ဏားဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ ချဉ်းကပ်လျက် တရားဒေသနာတော်ကို နာကြား ခဲ့၏။

၂၂၈။ ထိုအခါ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်၏ အာရုံရှိသော အကျိုး (အနက်)၌ လည်းကောင်း၊ အကြောင်း (ပါဠိ) ၌ လည်းကောင်း၊ သဒ္ဒါ၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိဘာန်ဉာဏ်၌ လည်းကောင်း ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော တပည့်သာဝကကို-

၂၂၉။ ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ တပည့်သာဝကနှင့်တကွ ဘုရားမြတ်ကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။

၂၃၀။ ငါသည် သမုဒ္ဒရာနှင့် တူသော ပညာရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို တပည့်နှင့်တကွ အဝတ် ပုဆိုးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း (လျှို့ဝှက်) ၍ ခြေရင်း၌ တုပ်ဝပ်လျက် ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၂၃၁။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗျာဒိတ်စကားကို မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ငါ၏ ခြေရင်း၌ ဦးညွတ် လျက် နေသော ကြာတိုက်နှင့် တူသော အရောင်ရှိသော ဤပုဏ္ဏားမြတ်ကို ရှုကုန် လော့။

၂၃၂။ ဤပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရား၏ (တပည့်ဖြစ်သော ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ) ရဟန်း၏ မြတ်သော အရာဌာနကို ဆုတောင်း၏။ ထိုယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါကြောင့် လည်းကောင်း၊ ထိုစွန့်ကြဲခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ထိုတရားနာခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း-

၂၃၃။ ဘဝငယ်၊ ဘဝကြီး၌ ကျင့်လည်ရသည်ရှိသော် အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ချမ်းသာခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ အနာဂတ်ကာလ၌ ထိုစိတ်နှလုံး အလို 'ဆန္ဒ' ရှိသော ဆုကို ရရှိလတ္တံ့။

၂၃၄။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၂၃၅။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် "ကောဠိက" ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် 'သာဝက' ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏)။

၂၃၆။ ထိုအခါ သတိ၊ ပညာ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်လျက် အသက်ထက်ဆုံး မြတ်စွာဘုရားကို မေတ္တာစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လေ့ကျက်ခဲ့ ၏။

၂၃၇။ ထိုကံအကျိုးကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာ ကိုယ်ကို ပယ်စွန့်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၃၈။ ငါသည် အကြိမ်သုံးရာတိုင်တိုင် နတ်မင်းအဖြစ်ကိုလည်း ပြုခဲ့ရ၏။ အကြိမ်ငါးရာ တိုင်တိုင် စကြဝတေမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၃၉။ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ချမ်းသာသော သူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၄၀။ ငါသည် နတ်ဘဝ သို့မဟုတ် လူ့ဘဝဟူသော ဘဝနှစ်ပါး၌သာ ကျင့်လည်ခဲ့ရ၏။ အခြား တစ်ပါးသော လားရာဂတိသို့ မရောက်ရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကောင်းစွာ လေ့ကျက်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၄၁။ မင်းမျိုး သို့မဟုတ် ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော အမျိုးနှစ်ပါး၌သာ ဖြစ်ရ၏။ နိမ့်ကျသော အမျိုး၌ မဖြစ်ရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကောင်းစွာ လေ့ကျက်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၂၄၂။ ငါသည် နောက်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် သာဝတ္ထိမြို့တွင် များသော ဥစ္စာရှိသော ဗြာဟ္မဏမျိုး၌ မွေးဖွားသော ပုဏ္ဏားဖြစ်ခဲ့၏။

၂၄၃။ (ငါ၏) အမိသည် စန္ဒဝတီမည်၏။ ငါ၏ အဖကား အဿလာယနမည်၏။ အကြင် အခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ ငါ၏ အဖကို ဆုံးမတော်မူ၏။

၂၄၄။ ထိုအခါ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၌ ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ငါ၏ နိဿရည်းဆရာပေတည်း။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် (ငါ၏) ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာပေတည်း။

၂၄၅။ ဆံပင်တို့ကို ဖြတ်အပ်ကုန်စဉ် အမြစ်နှင့်တကွ မှားသော အယူသည် ပြတ်လေကုန်၏။ သည် သင်္ကန်းကို ဝတ်သည်ရှိသော် အရဟတ္တဖိုလ်သို့လည်း ရောက်ခဲ့၏။

၂၄၆။ ငါ၏ ဉာဏ်ပညာသည် အကျိုး (အနက်)، အကြောင်း (ပါဠိ)، သဒ္ဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိဘာန်ဉာဏ်၌ လည်းကောင်း ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာနိုင်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၂၄၇။ အရှင်ဥပတိဿသည် မေးအပ်သည် ဖြစ်၍ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့ကို ယုံမှားခြင်း မရှိဘဲ ဖြေကြားခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ထိုပဋိသမ္ဘိဒါသို့ ရောက်သော ရဟန်း တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်၏။

၂၄၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၄၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၅၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဟာကောဠိကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် မဟာကောဠိကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၄ - ကစ္စာယနဝဂ် ===

၈ - ဥရုဝေဠကဿပထေရ်အပဒါန်

၂၅၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော လောကကို သိတော်မူသော ရဟန်း မြတ် ဖြစ်တော်မူသော စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂၅၂။ မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ (သစ္စာ လေးပါးကို) အထူး သိစေတော်မူတတ်၏။ (သံသရာမှ) ကယ်တင်တော်မူတတ်၏။ တရားဟောပြု၍ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ တော်မူ၏။ များစွာသော လူအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၂၅၃။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစဉ် စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်၏။ သနာခြင်း ‘ကရုဏာ’ ရှိတော်မူ၏။ (သတ္တဝါအားလုံးတို့၏) အစီးအပွားကို ရှာမှီးတော်မူ၏။ ရောက်လာသော တိတ္ထိအားလုံးတို့ကို ငါးပါးသီလ၌ တည်စေတော်မူ၏။

၂၅၄။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်သည် ရောယှက်ရှုပ်ထွေးခြင်း ကင်းလေ၏။ တိတ္ထိတို့မှ လည်း ဆိတ်သုဉ်းလေ၏။ ဝသီဘော်ရှိကုန်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာတို့ဖြင့်လည်း ဆန်းကြယ်၏။

၂၅၅။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အတောင်ငါးဆယ့်ရှစ်တောင် မြင့်တော်မူ၏။ ပန်းကုံးနှင့် တူတော်မူ၏။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၂၅၆။ ထိုအခါ အသက်တမ်းသည် အနှစ်တစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး တည်ရှိလေ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုမျှလောက် (အသက်တော်) တည်ရှိလျက် များစွာသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၂၅၇။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်သော ပုဏ္ဏားဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် တရားဒေသနာတော်ကို နာကြားခဲ့၏။

၂၅၈။ ထိုအခါ ငါသည် များစွာသော ပရိသတ်၌ များသော ပရိသတ်ရှိသော တပည့်သာဝကကို စေတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူသည်ကို ကြားနာရသည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍-

၂၅၉။ ငါသည် ဘုရားမြတ်ကို ပင့်ဖိတ်၍ များစွာသော အခြံအရံဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတစ်ထောင်နှင့် တကွ အလှူကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂၆၀။ သင့်လျော်သော အရပ်၌ တည်နေသော ငါသည် ရွှင်လန်းလျက် ကြီးကျယ်သော အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဤစကားကို လျှောက်ထား၏-

၂၆၁။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၌ တပည့်တော်၏ ယုံကြည်ခြင်း ‘သဒ္ဓါ’ ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း ဂုဏ်ကြောင့် လည်းကောင်း ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်ရသော တပည့်တော်အား များသော ပရိသတ်သည် ဖြစ်ပါစေသော် (ဟု ဆုတောင်းလျှောက်ထား၏)။

၂၆၂-၂၆၃။ ထိုအခါ ‘ဆင်မြည်သံကဲ့သို့’ ကောင်းသော အသံ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိသတ်ကို မိန့်တော်မူ၏- ရွှေအဆင်းရှိသော၊ ကြီးမားသော လက်ရုံးရှိသော၊ ကြာနှင့် တူသော မျက်နှာ၊ မျက်လုံးရှိသော၊ ရွှင်လန်းတက်ကြွသော အမွှေးရှိသော၊ ရွှင်လန်းခြင်းရှိသော ငါဘုရား၏ ဂုဏ်၌ ယုံကြည်ခြင်း ‘သဒ္ဓါ’ ရှိသော ဤပုဏ္ဏားကို ရှုကုန်လော့။

၂၆၄။ ဤပုဏ္ဏားသည် “သီဟယောသ” မည်သော ရဟန်း၏ အရာအထူးကို ဆုတောင်း၏။ အနာဂတ် ကာလ၌ ဤစိတ်အလို ‘ဆန္ဒ’ ရှိသော ဆုကို ရလတ္တံ့။

၂၆၅။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၂၆၆။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံ သားတော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် ကဿပမည်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂၆၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ သာလွန်သူမရှိသော၊ ဥပမာ မရှိသော၊ တူသော သူမရှိသော၊ လောက၏ အမြတ်ဆုံး ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော ဖုဿမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူခဲ့၏။

၂၆၈။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် (ကား) အလုံးစုံသော အမိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်၍ ကြီးစွာသော တဏှာ အရှုပ်အထွေးကို ဖြေရှင်းပြီးလျှင် နတ်နှင့်တကွသော လူကို ရောင့်ရဲနှစ် သက်စေလျက် အမြိုက် နိဗ္ဗာန်မိုးကို ရွာချတော်မူ၏။

၂၆၉။ ထိုအခါ၌ပင်လျှင် (ငါတို့သည်) ဗာရာဏသီမြို့၌ မင်း၏ သားတော်ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ သုံးယောက်သော ငါတို့ညီနောင်အားလုံးတို့သည် မင်းအား ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းစေကုန်၏။

၂၇၀။ ရဲရင့်သော အင်္ဂါရုပ်ရှိကုန်၏။ ခွန်အား ကောင်းကုန်၏။ စစ်မြေပြင်၌ ရန်သူတို့သည် မအောင်နိုင်ကုန်၊ ထိုအခါ တိုင်းစွန်ပြည်ဖျားအရပ်သည် (သောင်းကျန်းမှုကြောင့်) ပျက်စီး၏။ မင်းသည် ငါတို့ကို မိန့်ဆို၏-

၂၇၁။ လာကြကုန်လော့၊ တိုင်းစွန်ပြည်ဖျားအရပ်သို့ သွား၍ တောနေသူပုန်ကို သုတ်သင်ပြီးလျှင် ငါ၏ နိုင်ငံတော်ကို ဘေးကင်းအောင်ပြု၍ ပြန်သိမ်းပေးကုန်လော့ဟု မိန့်ဆိုလေ၏။

၂၇၂။ ထိုအခါ ငါတို့သည် ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏- မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ အရှင်မင်းကြီးသည် အကျွန်ုပ်တို့အား အကယ်၍ ပေးငြားအံ့၊ ထိုသို့ပေးခဲ့သော် အရှင်မင်းကြီးတို့၏ (အမှုကိစ္စကို) ပြီးစေပါကုန်အံ့ (ဟု လျှောက်၏)။

၂၇၃။ ထိုအခါ ဆုရပြီးသော ငါတို့သည် မင်းသည် စေလွှတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ တိုင်းစွန့် ပြည်ဖျားအရပ်ကို လက်နက်ချစေပြီးလျှင် ထိုမင်းထံသို့ တစ်ဖန် ချဉ်းကပ်လျက်-

၂၇၄။ မြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးရန် မင်းကို တောင်းပန်လတ်သော် လောက၏ ရှေ့သွားဘုရားမြတ်ကို ရ၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို အသက်ထက်ဆုံး ပူဇော်ခဲ့ကုန်၏။

၂၇၅။ အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော အဝတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ မွန်မြတ်ကုန်သော အရသာတို့ကို လည်းကောင်း၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း၊ အစီးအပွားကို ဆောင်သော ဆေးတို့ကို လည်းကောင်း-

၂၇၆။ သီလရှိကုန်သော သနားခြင်းရှိကုန်သော ဘာဝနာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိကုန်သော ငါတို့သည် သံဃာနှင့်တကွသော မြတ်စွာဘုရားအား ငါတို့၏ တရားသဖြင့် ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့ကို ပေးလှူ၍-

၂၇၇။ မြတ်စွာဘုရားကို သဒ္ဓါတရား ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြီးလျှင် ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလတ်သော် မြတ်စွာဘုရားကို စွမ်းအားရှိသလောက် ပူဇော်ခြင်းကို ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့်-

၂၇၈။ ထိုဘဝမှ စုတေလတ်ကုန်သော် တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ကြရကုန်၏။ ထိုတုသိတာဘုံ၌ ငါတို့အားလုံးသည် ကြီးစွာသော ချမ်းသာကို ခံစားကြရကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၇၉။ မျက်လှည့်သမားသည် ပွဲသဘင်၌ (နိုင်ငံ၌) အထူးအဆန်း များစွာကို ပြသကဲ့သို့ ထို့အတူ ငါသည် သံသရာဘဝ၌ ကျင်လည်ရသော် ဝိဒေဟ (တိုင်းကိုအစိုးရသောအင်္ဂါ) မင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၈၀။ ငါသည် ဂုဏ်တက္ကတွန်း၏ စကားကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည် ဖျက်ဆီးအပ်သောစိတ် အလိုရှိသူ ဖြစ်၍ ငရဲလမ်းကြောင်းသို့ တက်ရောက်လျက် ရှိလေ၏။ ငါသည် ငါ၏ သမီးတော်ရုစာ၏-

၂၈၁။ အဆုံးအမကို မနာယူခြင်းကြောင့် ငါ့ကို နာရဒဗြဟ္မာသည် များစွာ ဆုံးမအပ်သည် ဖြစ်၍ ယုတ်ညံ့သော ဒိဋ္ဌိအယူကို ပယ်စွန့်ပြီးလျှင် -

၂၈၂။ ငါသည် ကမ္မပထဆယ်ပါးတို့ကို အထူးသဖြင့် ပြည့်စေလျက် ခန္ဓာကိုယ်ကို ပယ်စွန့်ရသည် ရှိသော် 'မိမိဘုံကဲ့သို့' နတ်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။

၂၈၃။ ငါသည် နောက်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် စည်ပင်ပြောသော ဗာရာဏသီမြို့တွင် မြတ်သော ဗြာဟ္မဏမျိုး၌ မွေးဖွားသော ပုဏ္ဏား ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၈၄။ ငါသည် သေခြင်း၊ နာခြင်း၊ အိုခြင်းမှ ကြောက်လန့်သည် ဖြစ်၍ ဥရုဝေဠတောကြီးသို့ ဝင်ပြီးလျှင် နိဗ္ဗာန် (ရောက်ကြောင်းတရား) ကို ရှာမှီးလိုသဖြင့် ရသေ့တို့ဘောင်၌ ဝင်ရောက် ခဲ့၏။

၂၈၅။ ထိုအခါ ငါ၏ ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည် ငါနှင့်အတူ ရသေ့ရဟန်းပြု၏။ ငါသည် ဥရုဝေဠတော၌ သင်္ခမ်းကျောင်းကို ဖန်ဆင်း၍ နေခဲ့၏။

၂၈၆။ အနွယ်အားဖြင့် ကဿပ အမည်ရှိ၏။ ဥရုဝေဠတော၌ နေခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ငါ့အား “ဥရုဝေဠကဿပ” ဟူသော အမည်ပညတ်သည် ဖြစ်လေ၏။

၂၈၇။ ငါ၏ ညီအလတ်သည် မြစ်အနီး၌ နေခြင်းကြောင့် နဒီကဿပ အမည်ရှိ၏။ ဂယာ၌ နေသော ငါ၏ ညီငယ်သည် မိမိနေရာ အမည်အားဖြင့် “ဂယာကဿပ” ဖြစ်လေ၏။

၂၈၈။ ညီငယ်အား နှစ်ရာသော တပည့်တို့ ရှိကုန်၏။ ညီလတ်အား သုံးရာသော တပည့်တို့ ရှိကုန်၏။ ငါ့အား မယုတ်လျော့ကုန်သော တပည့်ငါးရာတို့သည် ရှိကုန်၏။ တပည့်အားလုံးတို့သည် ငါ၏ နောက်လိုက်များ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၈၉။ ထိုအခါ လောကထက်မြတ်သော လူတို့ကို ဆုံးမတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ငါ့အား တန်ခိုးပြာဋိဟာ အမျိုးမျိုးတို့ကို ပြ၍ ဆုံးမတော်မူ၏။

၂၉၀။ ငါသည် တစ်ထောင်သော အခြံအရံနှင့် တကွ ဧဟိဘိက္ခုရဟန်းဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုတပည့် အားလုံး တို့နှင့်အတူတကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၉၁။ များစွာသော ထိုတပည့်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အခြားသော သူတို့သည် လည်းကောင်း ငါ့ကို ခြံရံကုန်၏။ ငါသည်လည်း ဆုံးမခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို-

၂၉၂။ များသော ပရိသတ်ရှိခြင်းဟူသော ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၌ ပြုအပ် သော ပူဇော်သက္ကာရသည် အံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ ငါ့အား အကျိုးရှိသည် ဖြစ်၏။

၂၉၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။။။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၉၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။။။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၉၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။။။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥရုဝေဠကဿပမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဥရုဝေဠကဿပထွေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၄ - ကစွာယနဝဂ် ===

၉ - ရာဇထွေရအပဒါန်

၂၉၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော လောကကို သိတော်မူ၍ စက္ခုငါးမျိုး ရှိသည့် ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂၉၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ (သစ္စာလေးပါးကို) အထူးသိစေတော်မူတတ်၏။ (သံသရာမှ) ကယ်တင်တော်မူတတ်၏။ တရားဟောပြောမှု၌ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာတော်မူ၍ များစွာသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၂၉၈။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်၏။ သနားခြင်း ရှိတော်မူ၏။ (သတ္တဝါအားလုံးတို့၏) အစီးအပွားကို ရှာမှီးတော်မူ၏။ ရောက်လာသော တိတ္ထိအားလုံးတို့ကို ငါးပါးသီလ ၌ တည်စေတော်မူ၏။

၂၉၉။ ဤသို့ (မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်သည်) ရောယှက်ရှုပ်ထွေးခြင်း ကင်းလေ၏။ တိတ္ထိတို့မှလည်း ဆိတ်သုဉ်းလေ၏။ ဝသီဘော်သို့ ရောက်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာတို့ ဖြင့်လည်း ဆန်းကြယ်ပေ၏။

၃၀၀။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အတောင်ငါးဆယ့်ရှစ်တောင် မြင့်တော်မူ၏။ ရွှေတူရိယာတိုင်နှင့် တူတော်မူ၏။ ယောက်ျားမြတ်တို့၏ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၃၀၁။ ထိုအခါ အသက်တမ်းသည် အနှစ်တစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး တည်ရှိ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုမျှလောက် အသက်တော် တည်ရှိလျက် များစွာသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၃၀၂-၃၀၃။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော ပုဏ္ဏားဖြစ်၍ ပဋိဘာန်ဉာဏ်ရှိသော တရားဒေသနာ ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော ရဟန်းကို ဧတဒဂ်အရာ၌ တင်ထားပညတ်တော်မူသော ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော ပရိသတ်တို့၌ ရဲရင့်တော်မူသော သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့ ကပ်၍ တရားဒေသနာတော်ကို နာကြားခဲ့၏။

၃၀၄။ ထိုအခါ ငါသည် သံဃာနှင့်တကွသော မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာရကို ပြုပြီးလျှင် ခြေတော်တို့ကို ဦးတိုက်၍ ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၃၀၅။ ထိုအခါ သီရိနိဂ္ဂေနှင့် တူမျှသော အရောင်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို ပယ်ရှားတတ်သော နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော အသံတော်ဖြင့် ငါ့ကို ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏။

၃၀၆။ သင်သည် သံဃာနှင့် တကွသော ငါဘုရားအား အလွန်လျှင် ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော ပူဇော်သက္ကာရကို ပြုခဲ့၏။ (ထို့ကြောင့်) ချမ်းသာရှိသူ၊ အသက်ရှည်သူ ဖြစ်စေသတည်း။ သင်၏ ဆုတောင်းခြင်းသည် ပြည့်စုံစေသတည်း။

၃၀၇။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၃၀၈။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံ သားတော်ဖြစ်၍ “ရာဓ” ဟူသော အမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၀၉။ လူတို့ထက် မြတ်သော သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရားသည် မိမိဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော အကြောင်း ပါရမီဂုဏ်၌ နှစ်သက်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ပဋိဘာန်ဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးဟု တင်ထားပညတ်တော်မူလတ္တံ့ (ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏)။

၃၁၀။ ထိုအခါ သတိ၊ ပညာ၊ သမာဓိရှိသော ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသည် ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ အသက်ရှင်သမျှ ကာလပတ်လုံး မြတ်စွာဘုရားကို မေတ္တာစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၃၁၁။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ပယ်စွန့်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၃၁၂။ ငါသည် အကြိမ်သုံးရာတိုင်တိုင် နတ်မင်း အဖြစ်ကိုလည်း ပြုခဲ့၏။ အကြိမ်ငါးရာ တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၁၃။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ချမ်းသာသောသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၁၄။ နောက်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မြတ်တွင် အဝတ်အစား ချို့တဲ့သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။

၃၁၅။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အသျှင်သာရိပုတ္တရာအား တစ်ဖွန်းမျှသော ဆွမ်းကို ပေးလှူခဲ့၏။ အကြင်အခါ၌ အိုမင်းသူလည်း ဖြစ်၏။ အရွယ်ကြီးသူလည်း ဖြစ်၏။ ထိုအခါတွင်မှ ငါသည် ကျောင်းအရံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၃၁၆။ ထိုအခါ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းမျှ အိုမင်း၍ နည်းသော အားအစွမ်းရှိသော ငါ့ကို ရဟန်း ပြုမပေးချေ။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ဆင်းရဲလျက် ရုပ်အဆင်းအင်္ဂါမလှဘဲ စိုးရိမ်ခြင်းရှိသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၁၇။ ကြီးမြတ်သော သနားခြင်း ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို မြင်၍ ချစ်သား အဘယ့်ကြောင့် စိုးရိမ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်ဘိသနည်း၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော သင်၏ ရောဂါကို ပြောဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁၈။ မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော အရှင်ဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းအဖြစ်ကို မရပါ။ ထိုစိုးရိမ်ခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲသူ ဖြစ်ရပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် (တပည့်တော်၏) ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူပါ။

၃၁၉။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ ဤပုဏ္ဏား၏ ပြုဖူးသော ကျေးဇူးကို အမှတ်ရသူတို့သည် ပြောကြားကုန်လော့ဟု မေးတော်မူ၏။

၃၂၀။ ထိုအခါ အသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထိုပုဏ္ဏား၏ ပြုဖူးသော ကျေးဇူးကို တပည့်တော် အောက်မေ့မိပါ၏။ ဆွမ်းအကျိုးငှါ လှည့်လည်သော တပည့်တော်အား တစ်ဖွန်းမျှသော ဆွမ်းကို လှူခဲ့ဖူး ပါ၏ဟု လျှောက်ဆို၏။

၃၂၁။ သာရိပုတ္တရာ သာဓု၊ သာဓု၊ (ကောင်းစွ၊ ကောင်းစွ)။ သင်သည် ပြုခဲ့သော ကျေးဇူးကို သိသူ ဖြစ်၏။ သင်သည် ဤပုဏ္ဏားအိုကြီးကို ရဟန်းပြုပေးလိုက်လော့၊ ဤပုဏ္ဏားသည် အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၂၂။ ထိုအခါ (ဥတ္တိစတုတ္ထ) ကမ္မဝါစာဖြင့် ပဉ္စင်းခံသော ရဟန်းအဖြစ်ကို ရခဲ့၏။ ကာလမကြာမြင့် မီပင် အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၃၂၃။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားစကားကို ဝမ်းမြောက်လျက် ရိုသေစွာ နာယူခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ပဋိဘာန်ဉာဏ်ရှိသူတို့တွင် (တရားဒေသနာ ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သူတို့တွင်) အမြတ်ဆုံးဟု (ဧတဒဂ်) ထားတော်မူ၏။

၃၂၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၂၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၂၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ရာဇမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ရာဇထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၄ - ကစ္စာယနဝဂ် ===

၁၀ - မောဃရာဇတ္ထေရအပဒါန်

၃၂၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော လောကကို သိတော်မူ၍ စက္ခုငါးမျိုး ရှိသည့် ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၃၂၈။ မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ (သစ္စာလေးပါးကို) အထူးသိစေတော်မူတတ်၏။ (သံသရာမှ) ကယ်တင်တော်မူတတ်၏။ တရားဟောပြောမှု၌ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာတော်မူ၏။ များစွာသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၃၂၉။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစဉ် စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်၏။ သနားခြင်း ရှိတော်မူ၏။ (သတ္တဝါအားလုံးတို့၏) အစီးအပွားကို ရှာမှီးတော်မူ၏။ ရောက်လာသော တိတ္ထိအားလုံးတို့ကို ငါးပါးသီလ ၌ တည်စေတော်မူ၏။

၃၃၀။ ဤသို့ (မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်သည်) ရောယှက်ရှုပ်ထွေးခြင်း ကင်းလေ၏။ တိတ္ထိတို့မှ လည်း ဆိတ်သုဉ်းလေ၏။ ဝသီဘော်သို့ ရောက်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာတို့ဖြင့်လည်း ဆန်းကြယ်ပေ၏။

၃၃၁။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အတောင် ငါးဆယ့်ရှစ်တောင် မြင့်တော်မူ၏။ ရွှေတူရိဏ်တိုင်နှင့် တူတော်မူ၏။ ယောက်ျားမြတ်တို့၏ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၃၃၂။ ထိုအခါ အသက်တမ်းသည် အနှစ်တစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး တည်လျက်ရှိ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည် ထိုမျှလောက် အသက်တော် တည်ရှိလျက် များစွာသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၃၃၃။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့တွင် အမှတ်မရှိသော အမျိုး၌ သူတစ်ပါး အလုပ်ကို လုပ်ကိုင် ရသော သူ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ငါ့အား တစ်စုံတစ်ရာ မိမိဥစ္စာသည် မရှိချေ။

၃၃၄။ တည်းခိုရာ ဇရပ်၌ နေသော ငါသည် အပြေအပြစ် ပြုအပ်သော မြေပေါ်၌ မီးဖိုခွဲ၏။ ထိုမီးဖိုရာ၌ ထိုမြေကြီးသည် စွဲမြဲစွာ မည်းနက်ခြင်း ဖြစ်၏။

၃၃၅။ ထိုအခါ သစ္စာလေးပါးကို ပြတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်း ကို ဆောင်သော တပည့်သာဝကကို ပရိသတ်၌ ချီးကျူးတော်မူ၏။

၃၃၆။ ငါသည် ထိုရဟန်း၏ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူး၌ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ဦးညွတ်၍ ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းကို ဆောင်သော ရဟန်းတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော အရာအထူးကို ဆုတောင်း ခဲ့၏။

၃၃၇-၃၃၈။ ထိုအခါ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သာဝကတို့ကို မိန့်တော်မူ၏- စက်ဆုပ် ဖွယ် အဝတ်ပုဆိုးရှိသော၊ ပိန်လိုသော ကိုယ်ရှိသော၊ ပီတိဖြင့် ကြည်လင်သော မျက်နှာရှိသော၊ သဒ္ဓါဥစ္စာ ဖြင့် အစဉ်လိုက်၍ တက်ကြွသော အမွေးရှိသော၊ ရွှင်လန်းဝမ်း မြောက်၍ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော၊ အင်ကြင်းပင် အစုနှင့်တူသော ဤယောက်ျားကို ရှုကုန်လော့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃၃၉။ ဤယောက်ျားသည် ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိသော ထိုသစ္စာသေနရဟန်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ မှီသော အလိုဆန္ဒရှိသူ ဖြစ်၍ ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်း၏။

၃၄၀။ ထိုစကားကို ကြားရသည်ရှိသော် ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ဦးတိုက်လျက် အသက်ထက်ဆုံး မြတ်စွာဘုရား သာသနာ၌ ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ပြီး လျှင်-

၃၄၁။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ပယ်စွန့်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၃၄၂။ တည်းခိုရာ ဇရပ်ဝယ် မြေ၌ မီးတိုက်ခြင်း ကံကြောင့် အနှစ်တစ်ထောင်တိတိ ငရဲ၌ဆင်းရဲ ဝေဒနာဖြင့် နှိပ်စက်အပ်လျက် ပူလောင်ခဲ့၏။

၃၄၃။ ငါသည် ထိုကံကြောင့် ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး လူဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေကပင် အမည်း မှတ်စွဲ ထင်ခဲ့ရသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၄၄။ ငါသည် ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံးပင် နှုနာဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့ရ၏။

၃၄၅။ ငါသည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ အခြံအရံ အကျော်အစောရှိသော ဥပရိဋ္ဌပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ကြည်ညို သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲနှစ်သိမ့်စေခဲ့၏။

၃၄၆။ ထိုကံအထူးကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာ ကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၃၄၇။ ငါသည် နောက်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် မင်းမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့၏။ အဖကွယ်လွန်သဖြင့် ငါသည် မြတ်သော မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရ၏။

၃၄၈။ ငါသည် နှုနာရောဂါဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကို မရပေ၊ ချမ်းသာခြင်းကို လည်း မရရှိခဲ့ပေ၊ (အကြင်ကြောင့်) မင်းစည်းစိမ်ချမ်းသာသည် ငါ့အား အချည်းနှီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် (မောဃရာဇ) အချည်းနှီးသော မင်းဖြစ်လေ၏။

၃၄၉။ ငါသည် ခန္ဓာကိုယ်၏ အပြစ်ကို မြင်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ဗာဝရီပုဏ္ဏား မြတ်၏ တပည့်အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ခဲ့၏။

၃၅၀။ များစွာသော အခြံအရံဖြင့် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အယူဝါဒကို ပြတတ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားအား သိမ်မွေ့သော ပြဿနာကို မေးလျှောက်ခဲ့၏။

၃၅၁။ (မြတ်စွာဘုရား) ဤလောကသည် လည်းကောင်း၊ တမလွန်လောကသည် လည်းကောင်း၊ နတ်နှင့်တကွသော ဗြဟ္မာလောကသည် လည်းကောင်း ရှိပါ၏။ (သို့သော်) များသော အခြံအရံ အကျော် အစောရှိသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ အယူဝါဒကို အကျွန်ုပ် မသိပါ။

၃၅၂။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ လောကမှ လွန်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်တော်မူလေ့ရှိသော မြတ်စွာ ဘုရားကို ပြဿနာမေးလိုသဖြင့် လာရောက်ပါ၏။ လောကကို အဘယ်သို့ ရှုကြည့်သူကို သေမင်းသည် မမြင်နိုင်ပါသနည်း (ဟု မေးလျှောက်၏)။

၃၅၃။ မောဃရာဇ အခါခပ်သိမ်း သတိရှိလျက် အတ္တသို့ အစဉ်လိုက်သော (သက္ကာယ) ဒိဋ္ဌိကို ပယ်၍ (အတ္တ၊ သုခ၊ နိစ္စမှ) ဆိတ်သုဉ်းသောအားဖြင့် လောကကို ရှုကြည့်လော့။ ဤသို့ ရှုကြည့်လတ် သော် သေမင်းကို လွန်မြောက်သည် ဖြစ်ရာ၏။

၃၅၄။ ဤသို့ လောကကို ရှုကြည့်ရသော သူကို သေမင်း မမြင်နိုင်ချေ၊ ဤသို့ အလုံးစုံသော ရောဂါ ကို ကုစားတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၃၅၅။ ဂါထာဆုံးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဆံမုတ်ဆိတ်ကင်းလျက် ဖန်ရည်စွန်း အဝတ်ကို ဝတ်သော ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် အပူဇော်ခံထိုက်သော (ဧဟိဘိက္ခုရဟန္တာ) ရဟန်း ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၅၆။ လေရောဂါတို့သည် အလွန် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကျောင်းသည် မပျက်စီးပါစေလင့်ဟု နှလုံးသွင်းလျက် ရောဂါနှိပ်စက်သော ငါသည် သံယံကကျောင်းတို့၌ မနေခဲ့ပေ။

၃၅၇။ ငါသည် အမှိုက်ပုံမှ လည်းကောင်း၊ သုသာန်မှ လည်းကောင်း၊ လမ်းခရီးတို့မှ လည်းကောင်း ဆောင်ယူပြီးနောက် ဒုက္ခကို ပြု၍ ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းကို ဆောင်ခဲ့၏။

၃၅၈။ ဆေးသမားကြီးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ထိုဂုဏ်၌ နှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းကို ဆောင်သော ရဟန်းတို့တွင် ဧတဒဂ်အရာ၌ ငါ့ကို ထားတော်မူ၏။

၃၅၉။ ငါသည် ကုသိုလ် အကုသိုလ် ကုန်ခန်းလျက် အလုံးစုံသော ရောဂါ ကင်းပျောက်ပြီးလျှင် ‘လောင်စာမရှိသော မီးကဲ့သို့’ အာသဝမရှိဘဲ ငြိမ်းတော့အံ့ (ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့)။

၃၆၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၆၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၆၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မောဃရာဇမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် မောဃရာဇထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ငါးဆယ့်လေးခုမြောက် ကစ္စာယနဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၅ - ဘဒ္ဒိယဝဂ် ===

၁ - လင်္ကာဏ္ဍဘဒ္ဒိယထေရာပဒါန်

၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော တရားတို့၌ သိမြင်သော ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရား သည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ များသော ဥစ္စာရှိသော သူဌေးသားဖြစ်၍ အညောင်းပြေ လမ်းလျှောက်သွားလတ်သော် သံယုအရံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၃။ ထိုအခါ လောက၏ မီးရှူးတန်ဆောင်ဖြစ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တရားကို ဟောတော်မူ ၏။ သာယာသော အသံရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး တပည့်သာဝကကို ချီးကျူးတော်မူ၏။

၄။ ထိုစကားကို ကြားနာရသည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာရ ကို ပြုပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးလျက် ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၅။ ထိုအခါ (သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့) ပို့ဆောင်တတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် သံယုအလယ်၌ ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ဤသူသည် အနာဂတ်ကာလ၌ ထိုစိတ်အလိုရှိသော ဆုကို ရရှိလတ္တံ့။

၆။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၇။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော်ဖြစ်၍ အမည် အားဖြင့် “ဘဒ္ဒိယ” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကဖြစ်လတ္တံ့ (ဟုမိန့်ကြားတော် မူ၏)။

၈။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်း ကောင်း လှူဒါနကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့သော နှိပ်စက်နိုင်ခဲ့သော အလုံးစုံသော လောကထက် မြတ်သော မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော ဖုဿမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၀။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အကျင့် ‘စရဏ’ နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကြီးမားသော ပညာ၊ ဖြောင့်မတ်သော သမာဓိ၊ ပြင်းထန်သော လုံ့လလည်း ရှိတော်မူ၏။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစီး အပွားကိုလည်း ရှာမှီးတော်မူ၏။ များစွာသော သတ္တဝါအပေါင်းကို အနှောင်အဖွဲ့မှလည်း လွတ်စေတော် မူ၏။

၁၁။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ နန္ဒာရုံတော်၌ ဖုဿမည်သော ဥဩ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဂန္ဓကုဋိအနီး သရက်ပင်၌ နေ၏။

၁၂။ ထိုအခါ ငါသည် ဆွမ်းခံကြွတော်မူသော မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော ဘုရားမြတ် ကို ဖူးမြင်ရ၍ စိတ်ကို ကြည်လင်စေပြီးလျှင် သာယာသော အသံဖြင့် တွန်မြည် ခဲ့၏။

၁၃။ ထိုအခါ ငါသည် မင်းဥယျာဉ်သို့ သွား၍ ကောင်းစွာမှည့်သော ရွှေနှင့်တူသော အခွံရှိသော သရက်သီးခိုင်ကို ဆွတ်ခူးယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူခဲ့၏။

၁၄။ ထိုအခါ ငါ၏ စိတ်ကို သိ၍ မြတ်သော ကရုဏာရှိသော မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလုပ်အကျွေးရဟန်း၏ လက်မှ သပိတ်ကို ယူတော်မူ၏။

၁၅။ ငါသည် ရွှင်လန်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သရက်သီးခိုင်ကို မြတ်စွာဘုရားအား သပိတ်၌ ထည့်ပြီးလျှင် လှူဒါန်းခဲ့၏။ အတောင်တို့ဖြင့် လက်အုပ်ချီလျက်-

၁၆။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ စွဲမက်ဖွယ် နာပျော်ဖွယ်ရှိသော ချိုသာသော အသံဖြင့် တွန်မြည်လျက် အသိုက်သို့ သွား၍ ဝပ်နေ၏။

၁၇။ ထိုအခါ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသော ဘုရား၌ ကြည်ညိုသော အလို 'ဆန္ဒ' ရှိသော ငါ့ကို ဖျက်ဆီးလိုသော စိတ်ရှိသော သိမ်းစွန့်သည် အနီးသို့ လာ၍ သတ်ခဲ့၏။

၁၈။ ငါသည် ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် တုသိတာဘုံ၌ ကြီးစွာသော ချမ်းသာကို ခံစားပြီးလျှင် လူ့ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၁၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ များသော အခြံအရံအကျော်အစောရှိသော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော အနွယ်အားဖြင့် ဗြာဟ္မဏအမျိုး၌ ဖြစ်သော ကဿပမည်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂၀။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် သာသနာကို ထွန်းတောက်ပစေလျက် ယုတ်မာသော တိတ္ထိတို့ကို လွှမ်းမိုးပြီးလျှင် ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမ၍ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်) တပည့် သာဝကနှင့်တကွ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ၏။

၂၁။ ထိုမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလတ်သော် များစွာသော ကြည်ညိုသူ လူ့အပေါင်းတို့ သည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုး (စေတီတော်) ကို တည်ထား ပြုလုပ်ကုန်၏။

၂၂။ ဤသို့လျှင် ထိုသူတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုး (စေတီ)တော်ကို ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက် ခုနစ်ယူဇနာရှိအောင် ပြုကုန်အံ့ဟု တိုင်ပင်ကြကုန်၏။

၂၃။ ထိုအခါ ငါသည် ကိကီမည်သော ကာသိမင်း၏ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်၍ အတိုင်းအရှည် မရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော်၌ အတိုင်းအရှည်ကို ပြောဆိုခဲ့၏။

၂၄။ ထိုအခါ ထိုသူတို့သည် ငါ၏ စကားကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော်ကို အထူးထူးသော ရတနာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက် အမြင့်တစ်ယူဇနာ ရှိသည်ကို ပြုကုန်၏။

၂၅။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်း ကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ပယ်စွန့်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၆။ ငါသည် ဤယခုနောက်ဆုံးဘဝတွင် ပြည့်စုံစည်ကားလျက် များသော ဥစ္စာရှိသော သာဝတ္ထိမြို့ တော်ဝယ် သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၇။ ငါသည် မြို့သို့ ဝင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိလျက် ရဟန်းပြုပြီးလျှင် မကြာမြင့်မီ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၈။ စေတီတော်၏ အကြင်အတိုင်းအရှည်ကို ပြုခဲ့၏။ ထိုကံကြောင့် ပုကွသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးတို့ ပြက်ရယ်ပြုထိုက်သူ ဖြစ်ရ၏။

၂၉။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ချိုသာသော အသံဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ချိုသာသော အသံ ရှိသော ရဟန်းတို့တွင် အမြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၃၀။ မြတ်စွာဘုရားအား သစ်သီးလှူခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဂုဏ်တော်ကို အကြိမ်ကြိမ် အောက်မေ့ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း သာမညဖိုလ် (အရဟတ္တဖိုလ်)နှင့် ပြည့်စုံလျက် အာသဝေါ မရှိဘဲ နေရပေ၏။

၃၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ ငါသည် အာသဝမရှိဘဲနေရ၏။

၃၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ် ပါပြီ။

၃၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်လကုဏ္ဍာဘဒ္ဒိယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော လကုဏ္ဍာဘဒ္ဒိယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရ်အပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၅ - ဘဒ္ဒိယဝဂ် ===

၂ - ကင်္ခါရေဝတထေရ်အပဒါန်

၃၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော တရားတို့၌ သိမြင်သော ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရား သည် ပွင့်တော်မူ၏။

၃၅။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးနှင့်တူသော မေးရှိတော်မူ၏၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့် တူသော အသံရှိတော်မူ၏၊ ဟင်္သာမင်း၏ အသံနှင့် တူသော အသံရှိတော်မူ၏၊ ‘ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း၏ သွားခြင်းကဲ့သို့’ သွားခြင်းရှိတော်မူ၏၊ လ၊ နေတို့ထက် သာလွန်သော အရောင်ရှိတော်မူ၏။

၃၆။ ကြီးမားသော ပညာရှိတော်မူ၏၊ ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူ၏၊ မြတ်သော ဈာန်ဝင်စားခြင်း ရှိတော်မူ၏၊ ကြီးမားသော ခွန်အားရှိတော်မူ၏၊ ကြီးမားသော ကရုဏာရှိတော်မူ၏၊ (သတ္တဝါတို့၏) ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ကြီးမားသော အမိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်တော်မူ၏။

၃၇။ လောကထက် မြတ်တော်မူသော သစ္စာလေးပါးကို ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော သတ္တဝါတို့၏ အလိုဆန္ဒကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းကို ဆုံးမ လျက် တရားကို တစ်ရံတစ်ခါသာလျှင် ဟောတော်မူ၏။

၃၈။ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော ဈာန်၌ ပျော်မွေ့၍ လုံ့လ‘ဝီရိယ’ရှိသော ကိလေသာမီး ငြိမ်းပြီးသော နောက်ကျခြင်းမရှိသော ရဟန်းကို မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိသတ်၌ ချီးကျူးလျက် လူအပေါင်းကို နှစ်သက်စေတော်မူ၏။

၃၉။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ ဝေဒကျမ်းတို့၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော ပုဏ္ဏားဖြစ်လျက် တရားကို နာကြားရသည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်း ခဲ့၏။

၄၀။ ထိုအခါ နတ်လူတို့ထက် အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် သံဃာ့ အလယ်၌ ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏား သင်သည် ဝမ်းမြောက်လေလော့၊ ထိုစိတ် အလိုဆန္ဒရှိသော ဆုကို ရလတ္တံ့။

၄၁။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၄၂။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံ သားတော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် “ရေဝတ” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟုမိန့်ကြား တော်မူ၏)။

၄၃။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၄၄။ ဤယခု နောက်ဆုံးဘဝတွင် ငါသည် ကောလိယမြို့ဝယ် ကြွယ်ဝပြည့်စုံလျက် များသော ဥစ္စာရှိသော အမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော မင်းမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၅။ အကြင်အခါ ကပိလဝတ်ပြည်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား၌ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၄၆။ ထိုထိုအပ်စပ်သော အရာ၊ မအပ်စပ်သော အရာ၌ ငါ့အား များစွာသော ယုံမှားခြင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်သော တရားကို ဟောကြားလျက် ထိုယုံမှားခြင်းအားလုံးကို ပယ်ဖျောက်တော် မူ၏။

၄၇။ ထို့ကြောင့် ငါသည် သံသရာကို လွန်မြောက်၍ (လွန်မြောက်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍) အခါခပ်သိမ်း ဈာန်ချမ်းသာ၌ ပျော်မွေ့လျက် နေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို မြင်၍ ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏ -

၄၈။ ဤလောက၌ဖြစ်စေ၊ တမလွန်လောက၌ဖြစ်စေ မိမိသိအပ်ကုန်သော သူတစ်ပါးတို့ သိအပ်ကုန် သော အမှတ်မရှိကုန်သော ယုံမှားခြင်းတို့သည် ရှိကုန်ရာ၏။ ထိုယုံမှားခြင်း အားလုံးတို့ကို ကိလေသာကို လွန်စွာ ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သော မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော ဈာန်ဝင်စားလေ့ ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် စွန့်ပယ်ကုန်၏။

၄၉။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပြုခဲ့သော ကံသည် ဤဘဝ၌ ငါ့အား အကျိုးကို ပြု၏။ ငါသည် ‘ကောင်းစွာ ပစ်လွှတ်အပ်သော မြားအဟုန်ကဲ့သို့’ ငါ၏ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေခဲ့၏။

၅၀။ ထိုအခါ လောက၏ အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူသော ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ကြီးမားသော ပညာရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဈာန်၌ ပျော်မွေ့သည်ကို မြင်၍ ဈာန်ဝင်စား လေ့ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဟု ပညတ်တော်မူ၏။

- ၅၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။
- ၅၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။
- ၅၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကင်္ခါရေဝတမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။
နှစ်ခုမြောက် ကင်္ခါရေဝတတ္ထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၅ - ဘဒ္ဒိယဝဂ် ===

၃ - သီဝလိတ္ထေရအပဒါန်

၅၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိမြင်သော ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရား သည် ပွင့်တော်မူ၏။

၅၅။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သီလတော်ကို ရေတွက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ချေ၊ ဝဇီရစိန်နှင့်တူသော သမာဓိတော်ကို ရေတွက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ချေ၊ ဉာဏ်တော်မြတ်ကို ရေတွက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ချေ၊ ဥပမာ မရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်း ရေတွက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ချေ။

၅၆။ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော လူ၊ နတ်၊ နဂါးတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာတို့၏ လည်းကောင်း အစည်းအဝေး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောတော်မူ၏။

၅၇။ ပရိသတ်တို့၌ ရဲရင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုန်းကံကြီးမားလျက် များသော လာဘ် ရှိသော အရောင်အလင်းကို ဆောင်သော မိမိတပည့်ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၅၈။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသမည်သော မြို့၌ မင်းမျိုး ဖြစ်ခဲ့၏။ တပည့်သာဝက၏ များစွာသော ဂုဏ်ကို (ချီးကျူးတော်မူသော) မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုစကားကို ကြားနာရသည် ရှိသော် -

၅၉။ တပည့်သာဝကနှင့် တကွသော မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆွမ်းကျွေး လျက် အလှူကြီးကို လှူပြီးလျှင် ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၆၀။ ထိုအခါ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ခြေတော်တို့ကို ဦးခိုက်လျက်နေသော ငါ့ကိုမြင်၍ မြတ်သော အသံဖြင့် ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏-

၆၁။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားကို ကြားနာလိုကုန်သော များစွာသော လူတို့သည် လည်း ကောင်း၊ နတ်၊ ဒါနောဘီလူး၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တန်ခိုးကြီးသော ဗြဟ္မာတို့သည် လည်းကောင်း-

၆၂။ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် လည်းကောင်း လက်အုပ်ချီလျက် ရှိခိုးကုန်လျက် ယောကျ်ား အာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။

၆၃။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားတို့အား မင်းသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အလှူကြီးကို ပေးလှူခဲ့ပါ၏။ ထိုအလှူကြီး၏ အကျိုးကို နာလိုပါကုန်၏။ ဟောကြားတော်မူပါ အရှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်ဆိုကုန်၏)။

၆၄။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်တော်မူ၏။ ငါဆိုမည့် စကားကို နာကြားကုန်လော့- သံဃာနှင့် တကွသော မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော မြတ်စွာဘုရား၌ အလှူကို ဖြစ်စေအပ်၏။

၆၅။ ထိုအလှူ၏ (အကျိုးကို) အဘယ်သူသည် ဟောပြောနိုင်အံ့နည်း၊ ထိုအလှူသည် မနှိုင်းယှဉ် နိုင်သော အကျိုးရှိ၏။ စင်စစ်သော်ကား များစွာသော စည်းစိမ်ရှိသော ထိုမင်းသည် မြတ်သော အရာ အထူးကို ဆုတောင်းပေ၏။

၆၆။ ပြန်ပြောသောလာဘ်တို့ကို ရလေ့ရှိသော သုဒဿနရဟန်းကဲ့သို့ ထို့အတူ ငါသည်လည်း ဖြစ်ရပါလို၏ ဟူသော ဤဆုကို အနာဂတ်ကာလ၌ ရလတ္တံ့။

၆၇။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သြဏ္ဍာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၆၈။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော် ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် “သီဝလိ” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဟုမိန့်တော် မူ၏)။

၆၉။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၇၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ တင့်တယ်သပ္ပာယ်သဖြင့် ဖူးမြော်ထိုက်သော အလုံးစုံ သော တရားတို့ကို ရှုမြင်တတ်သော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၇၁။ ထိုအခါ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့တွင် တစ်ခုသော အမျိုး၌ သနားကြည့်ရှုတတ်၍ အမှုကိစ္စကို ကြောင့်ကြစိုက်တတ်သော သူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၇၂။ ထိုအခါ အသင်းတစ်သင်းသည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ကြီးကျယ်ထင်ရှားသော လုပ်ကျွေး ခြင်းကို ပြုလေ၏။

၇၃။ (အသင်းသားတို့သည်) အလှူကြီး ပြီးစီးလတ်သော် ခဲဖွယ်နှင့် စပ်သော အလှူကို ပေးလှူကုန် ၏။ (ထိုအခါ) အသစ်သော နို့ခမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပျားရည်ကို လည်းကောင်း ရှာဖွေသော်လည်း မမြင်မတွေ့ရကုန်။

၇၄။ ထိုအခါ ငါသည် သစ်သော ထိုနို့ခမ်းကို လည်းကောင်း၊ ထိုပျားရည်အသစ်ကို လည်းကောင်း ယူ၍ အလုပ်ရှင်၏ အိမ်သို့ သွား၏။ ထိုအရာဝတ္ထုကို ရှာဖွေသူတို့သည် ငါ့ကို တွေ့မြင်ကုန်၏။

၇၅။ (ထိုအသင်းသည်) အသပြာတစ်ထောင် ပေးသော်လည်း ထိုအရာဝတ္ထု (နို့ခမ်း၊ ပျားရည်) နှစ်ခုကိုမရချေ။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ဤသို့ ကြံစည်ခဲ့၏။ ဤအလှူသည် ယုတ်ညံ့သော အလှူမဖြစ် လတ္တံ့။

၇၆။ ဤလူအားလုံးတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ကောင်းစွာ ပြုစုကုန်သကဲ့သို့ ငါသည်လည်း သံဃာ နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရား၌ ပူဇော်သက္ကာရကို ပြုအံ့။

၇၇။ ထိုအခါ ငါသည် ဤသို့ ကြံစည်ပြီးလျှင် နို့ခမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပျားရည်ကို လည်းကောင်း တစ်ပေါင်းတည်း နယ်၍ သံဃာနှင့်တကွသော မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းခဲ့၏။

၇၈။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာနတ် ပြည်သို့ရောက်ခဲ့၏။

၇၉။ ငါသည် ဗာရာဏသီမြို့၌ များသော အခြံအရံ အကျော်အစောရှိသော မင်းတစ်ဖန် ဖြစ်၍ ရန်သူအား အမျက်ထွက်၍ (ဝန်းရံလျက်) မြို့တံခါး ပိတ်ခြင်းကို ပြုခဲ့၏။

၈၀။ ထိုအခါ ရသေ့ (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ) တို့သည် ဝန်းရံခံရကုန်လျက် တစ်ရက်မျှ စောင့်ရှောက်အပ် ကုန်၏ (ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏)။ ထိုအခါ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ပြင်းထန်သော ငရဲသို့ ကျရောက်ခဲ့ရ၏။

၈၁။ ဤယခု နောက်ဆုံးဘဝ၌ ငါသည် ကောလိယမြို့၌ မွေးဖွားခဲ့၏။ ငါ၏ အမိကား သုပ္ပါဝါသာ မည်၏။ အဖကား မဟာလိလိစ္ဆဝီမည်၏။

၈၂။ ကုသိုလ်ကံကြောင့် မင်းမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ မြို့တံခါးကို ပိတ်ဆို့ခဲ့ခြင်း၏ အစွမ်းကြောင့် ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး အမိဝမ်း၌ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်လျက် နေခဲ့ရ၏။

၈၃။ ငါသည် (မွေးဖွားစဉ်) ဒွါရ၌ တွေ့ဝေမိန်းမောလျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်း သို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။ ငါ့အမိသည် (မြို့တံခါးပိတ်ရန်) အလိုဆန္ဒ ပေးခြင်းကြောင့် ဤသို့ အလွန် ဆင်းရဲသူ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

၈၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် သနားစောင့်ရှောက်သည် ဖြစ်၍ ငါသည် အမိဝမ်းတိုက်မှ မွေးဖွားပြီးလျှင် မွေးဖွားသော နေ့၌ပင်လျှင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၈၅။ အသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် ငါ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာပေတည်း။ တန်ခိုးကြီးမားသော မြတ်သော ပညာရှိသော အသျှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည် ဆံပင်တို့ကို ချလျက် ငါ့အား ဆုံးမတော် မူ၏။

၈၆။ ဆံပင်တို့ကို ရိတ်ဖြတ်ကုန်စဉ် ငါသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ နတ်တို့သည် လည်း ကောင်း၊ နဂါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း ငါ၏ (အထံသို့) ပစ္စည်းတို့ကို ပို့ဆောင်ကုန်၏။

၈၇။ ငါသည် အထူးအားဖြင့် ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ဝမ်းမြောက်လျက် ပူဇော်ခဲ့၏။

၈၈။ ထို့ကြောင့် ထိုကံတို့၏ အကျိုးအထူးအားဖြင့် တော၌ လည်းကောင်း၊ ရွာ၌ လည်းကောင်း၊ ရေ၌ လည်းကောင်း၊ ကုန်း၌ လည်းကောင်း အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌ များမြတ်သော လာဘ်ကို ရ၏။

၈၉။ အကြင်အခါ လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်ရေဝတကို တွေ့မြင်ရန် ရဟန်းသုံးသောင်းတို့နှင့်တကွ ကြွသွားတော်မူ၏။

၉၀။ ထိုအခါ ငါ၏ အကျိုးငှါ နတ်တို့သည် ပို့ဆောင်အပ်သော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် သံဃာနှင့်တကွ မြတ်သော ပညာရှိသော ကြီးသော လုံ့လရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို-

၉၁။ ငါသည် လုပ်ကျွေးအပ်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်ရေဝတထံသို့ ကြွသွား၍ ရှုကြည့်တော် မူ၏။ ထို့နောက် ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ ကြွသွား၍ ငါ့ကို ဇေတဝန်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၉၂။ ရဟန်းတို့ ငါ၏ တပည့်တို့၌ သီဝလိသည် လာဘ်ပေါများသူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပေ၏ဟု အလုံးစုံသော လောက၏ အစီးအပွားကို ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိသတ်တို့၌ ငါ့ကို ချီးကျူးတော်မူ၏။

၉၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၉၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၉၅။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သီဝလိမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် သီဝလိတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၅ - ဘဒ္ဒိယဝဂ် ===

၄ - ဝင်္ဂီသတ္ထေရအပဒါန်

၉၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိမြင်တော်မူသော ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၉၇။ သမုဒ္ဒရာ၌ လှိုင်းတံပိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ ကြယ်တာရာတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း ဤအတူ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်သည် ရဟန္တာတို့ဖြင့် ဆန်း ကြယ်လျက် ရှိပေ၏။

၉၈။ ဘုရားမြတ်သည် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော လူတို့၏ အလယ်၌ နတ်၊ အသုရာ၊ နဂါးနှင့်တကွကုန်သော လူတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ရှိပေ၏။

၉၉။ လောက၏ အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့် လောက၌ တပ်စွန်းစေလျက် ဝေနေယျသတ္တဝါ ကြာပဒုမ္မာတို့ကို စကားတော်ဖြင့် ပွင့်စေတော်မူ၏။

၁၀၀။ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်လျက် ရဲရင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇ ဉာဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကြောက်ခြင်း၊ ရွံရှာခြင်းကို ပယ်ရှားတော်မူ၏။ ဘေးမဲ့ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

၁၀၁။ လောက၌ အမြတ်ဆုံး မြတ်စွာဘုရားသည် အမြင့်မြတ်ဆုံး ဌာနဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ အဆင့်အတန်းကို အကြွင်းမဲ့ ဝန်ခံတော်မူ၏။ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အပြစ်တင် စောဒနာမည့်သူ ရှိတော် မမူချေ။

၁၀၂။ ခြင်္သေ့သံနှင့် တူသော မကြောက်မရွံ့သော မိန့်ခွန်းကို မိန့်မြွက်တော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ကဲ့ရဲ့ ပြောဆိုတတ်သော နတ်သည် လည်းကောင်း၊ လူသည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း ရှိတော်မမူချေ။

၁၀၃။ ပရိသတ်တို့၌ ရဲရင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်သော တရားကို ဟောပြုလျက် နတ်နှင့် တကွသော လူကို (ကောင်းစွာ) ကယ်တင်လျက် တရားစကြာကို လည်စေတော်မူ၏။

၁၀၄။ ပဋိဘာန်ဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်လျက် သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ် သော ထိုတပည့်သာဝကကို များစွာသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် ချီးကျူး၍ ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၁၀၅။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်သော ပုဏ္ဏားဖြစ်၍ အလုံးစုံသော ဗေဒင်ကို သိသော သူ၊ ဝါဒကို ပြတတ်သော သူ၊ စကားကို အစိုးရသောသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၀၆။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ တရားဒေသနာကို နာကြားသည်ရှိသော် တပည့် သာဝက၏ ဂုဏ်၌ မွေ့လျော်လျက် (စိတ်ညွတ်လျက်) မြတ်သော ပီတိကို ရခဲ့၏။

၁၀၇။ ထိုအခါ ငါသည် လောကကို နှစ်သက်စေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို သံဃာတော်နှင့် တကွ ပင့်ဖိတ်၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆွမ်းကျွေးပြီးလျှင် ပုဆိုး (သင်္ကန်း)တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလှူဒါန်းခဲ့၏။

၁၀၈။ အခွင့်ပြုအပ်ပြီးသော ငါသည် ခြေတော်တို့ကို ဦးတိုက်၍ သင့်လျော်ရာ အရပ်၌ ရပ်ပြီးလျှင် လက်အုပ်ချီလျက် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာ ဘုရားမြတ်ကို ချီးကျူးခဲ့၏။

၁၀၉။ အယူဝါဒကို နှိမ်နင်းတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ခုနစ်ဆူ မြောက် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ အလုံးစုံသော လောကထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ဘေးမရှိအောင် ပြုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၀။ မာရ်ငါးပါးကို နှိမ်နင်းတော်မူနိုင်သော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ အယူကို ပြုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ငြိမ်းချမ်းသော (နိဗ္ဗာန်) ချမ်းသာကို ပေးတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ကိုးကွယ်ရာကို ပြုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၁။ အရှင်ဘုရားသည် ကိုးကွယ်ရာမဲ့သူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ဘေးမှကြောက်ရွံ့ နေသူတို့အား ဘေးမဲ့ကို ပေးတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ပင်ပန်းသူတို့၏ အပန်းဖြေရာ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ကိုးကွယ်ရာကို ရှာဖွေသူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။

၁၁၂။ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ဖြင့် မြတ်သော ဂုဏ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးပြီး လျှင် အယူဝါဒကို ပြုတတ်သော ‘ဝါဒီသူဒ’ ရဟန်း၏ လားရာဂတိသို့ ရောက်လိုပါ၏ဟု လျှောက်ထား၏။

၁၁၃ -၁၁၄။ ထိုအခါ အဆုံးမရှိသော ပဋိဘာန်ဉာဏ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဗျာဒိတ် စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏။ အကြင်သူသည် တပည့်သာဝကနှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားကို ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆွမ်းကျွေး၏။ ငါ၏ ဂုဏ်တော်ကိုလည်း ချီးကျူးလျှောက်ထား ၏။ ဤသူသည် အယူဝါဒကို ပြုတတ်သော ‘ဝါဒီသူဒ’ ရဟန်း၏ အရာဌာနကို ဆုတောင်း၏။

၁၁၅။ ဤသူသည် အနာဂတ်ကာလ၌ များစွာသော နတ်၊ လူတို့၏ စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီးလျှင် စိတ် အလိုအတိုင်း ဖြစ်သော ထိုဆုကို ရလတ္တံ့။

၁၁၆။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၁၁၇။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသား တော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် “ဝင်္ဂီသ” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဟုမိန့်ကြား တော်မူ၏)။

၁၁၈။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မေတ္တာစိတ်ရှိလျက် ပစ္စည်းတို့ဖြင့် အသက်ထက်ဆုံး လုပ်ကျွေးခဲ့ ၏။

၁၁၉။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၁၂၀။ ဤယခု နောက်ဆုံးဘဝတွင်လည်း ငါသည် ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်၏။ အကြင်အခါ ငါသည် မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သည် ဖြစ်၏။

၁၂၁။ (ထိုအခါ ငါသည်) အလုံးစုံသော ဝေဒကျမ်းတို့ကို တတ်သိသောသူ ဖြစ်၏။ ဝါဒကျမ်း၌ ရဲရင့်၏။ စကားကို အစိုးရ၏။ ဆန်းကြယ်သော စကားကို ပြောလေ့ရှိ၏။ သူတစ်ပါး အယူဝါဒကို နှိမ်နင်း နိုင်၏။

၁၂၂။ ဝင်္ဂီအနွယ်၌ မွေးဖွားခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ စကား၌ အစိုးရခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း “ဝင်္ဂီသ” မည်၏။ ဤသို့ လူ့အပေါင်းတို့သည် သမုတ်အပ်သော “ဝင်္ဂီသ” ဟူသော ငါ၏ အမည်သည် ဖြစ်၏။

၁၂၃။ အကြင်အခါ ငါသည် တတ်သိလိမ္မာသူ အဖြစ်သို့ ရောက်လျက် ပဌမအရွယ်၌ တည်၏။ ထိုအခါ ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသော ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ အသျှင်သာရိပုတ္တရာကို ဖူးမြင်ခဲ့ ရ၏။

နှစ်ဆယ့်ငါးခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၁၂၄-၁၂၅။ သပိတ်ပိုက်လျက် ဆွမ်းခံကြွတော်မူသော၊ ကောင်းစွာ စောင့်စည်းအပ်သော ဣန္ဒြေ ရှိသော၊ လျှပ်ပေါ်လော်လီသော မျက်စိမရှိသော၊ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန် ပြောဆိုတော်မူတတ်သော၊ ထမ်းပိုး တစ်ပြန်မျှ ကြည့်ရှုတော်မူသော ထိုအသျှင်သာရိပုတ္တရာကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် ငါသည် အံ့ဩခြင်း ဖြစ်၍ မဟာလောကားပန်းကဲ့သို့ သီကုံးအပ်သော၊ ငါ့အား လျှောက်ပတ်သော၊ ဆန်းကြယ်သော ဂါထာပုဒ် ကို လျှောက်ခဲ့၏။

၁၂၆။ ထိုအသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် ငါ့အား (တရားအားလုံးကို) မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင် သိတော် မူသော လောကကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ညွှန်ကြားခဲ့၏။ ထိုအခါ ပညာရှိသော လုံ့လရှိသော ထိုအသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် ငါ့အား လွန်မြတ်သော တရားစကားကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။

၁၂၇။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထိုအသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် မြင်နိုင်ခဲ့သော မြတ်သော နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော စကားကို ပြုလုပ်၍ ဆန်းကြယ်သော ပဋိဘာန်ဉာဏ်တို့ဖြင့် ငါ့ကို နှစ်သက် စေတော် မူ၏။

၁၂၈။ ငါသည် ခြေတို့ကို ဦးတိုက်၍ တပည့်တော်ကို ရဟန်းပြုပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ထား၏။ ထိုအခါ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိသော ထိုအသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် ငါ့ကို ဘုရားမြတ်ထံသို့ ခေါ်ဆောင် လေ၏။

၁၂၉။ ငါသည် ခြေတော်တို့ကို ဦးတိုက်၍ မြတ်စွာဘုရားအနီး၌ ထိုင်နေခဲ့၏။ ငါ့အားတရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် “ဝင်္ဂီသ အသို့နည်း၊ သင်သည် တစ်စုံ တစ်ရာသော အတတ်ကို တတ်သိသလော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃၀။ အကျွန်ုပ်သည် တော၌ စွန့်ပစ်အပ်သော တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပင်ရှိသော သူသေဦး ခေါင်းခွံကို လည်း သိပါ၏ဟု ထိုမြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထား၏။ သင်၏ အတတ်ပညာ အထူးဖြင့် အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့၊ ပြောဆိုလော့။

၁၃၁။ ငါသည် “ကောင်းပါပြီ ဘုရား” ဟု ဝန်ခံလတ်သော် ဦးခေါင်းခွံသုံးခုတို့ကို ပြတော်မူ၏။ ငရဲ၊ လူ၊ နတ်တို့၌ ဖြစ်သူတို့ကို လျှောက်ဆို၏။

၁၃၂။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဦးခေါင်းခွံကို ပြတော်မူ၏။ ထိုအခါ ငါသည် (မသိနိုင်သည် ဖြစ်၍) အားလျှော့ကာ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်ရတော့၏။

၁၃၃။ ငါသည် ရဟန်းပြုပြီး၍ ထိုထိုအရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူး၏။ ထို့ကြောင့် ဤသာသနာ တော်၌ ရဟန်းတို့သည် ငါ့ကို “ကဗျာဖွဲ့ခြင်း၌ နှစ်သက်သူ ဖြစ်၏” ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။

၁၃၄။ ထိုအခါ ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် စုံစမ်းခြင်းအကျိုးငှါ ငါ့အား မိန့်တော်မူ ၏။ ဤဂါထာတို့သည် ကြံစည်ခြင်းရှိကုန်သလော၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ (တစ်ခဏချင်း) သင်၏ ဉာဏ်၌ ထင်ကုန်သလော။

၁၃၅။ မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ကဗျာဖွဲ့ခြင်း၌ နှစ်သက်သူ မဟုတ်ပါ။ အကြောင်း အား လျော်စွာ တပည့်တော်၏ ဉာဏ်၌ ထင်ပါကုန်၏။ ဝင်္ဂီသ ထိုသို့ဖြစ်မှု ယခုအခါ အကြောင်းအားလျော်စွာ ငါ့ကိုချီးကျူးလော့။

၁၃၆။ ထိုအခါ ငါသည် ဂါထာတို့ဖြင့် ကြီးသော လုံ့လရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို အကြောင်းအား လျော်စွာ (တစ်ခဏချင်း) ချီးကျူး၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား နှစ်သက်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါ့ကိုဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၁၃၇။ ငါသည် ဆန်းကြယ်သော ပဋိဘာန်ဉာဏ်ဖြင့် သီလကို ချစ်မြတ်နိုးကုန်သော အခြားရဟန်းတို့ ကို မထီမဲ့မြင် ပြုခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် သံဝေဂရလျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၁၃၈။ ရဟန်းတို့ ဤဝင်္ဂီသရဟန်းကဲ့သို့ ပဋိဘာန်ဉာဏ်ရှိသော ရဟန်းတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော (ဝင်္ဂီသရဟန်းမှ) တစ်ပါး တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းသည် မရှိချေ။ ဤသို့ သင်တို့ မှတ်ကုန်လော့။

၁၃၉။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပြုအပ်သော ငါ၏ ကံသည် ဤဘဝ၌ အကျိုးကို ပြုလေ၏။ ‘လွတ်အပ် သော မြားအဟုန်ကဲ့သို့’ ငါသည် ငါ၏ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင် ကျွမ်းစေခဲ့၏။

၁၄၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၄၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၄၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝင်္ဂီသမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ဝင်္ဂီသတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၅ - ဘဒ္ဒိယဝဂ် ===

၅ - နန္ဒကတ္ထေရအပဒါန်

၁၄၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိမြင်တော်မူသော ပညာ မျက်စိ ရှိတော်မူသော နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၄၄။ နတ်နှင့် တကွသော လောက၌ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ယောက်ျား အာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ စီးပွားခြင်းငှါ ချမ်းသာခြင်း ငှါ အကျိုးဖြစ်ခြင်းငှါ ကျင့်တော်မူ၏။

၁၄၅။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကျော်စောခြင်း၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဘုန်းကျက် သရေ ရှိတော်မူ၏။ ကျော်စောခြင်းဂုဏ်ကို ဆောင်တော်မူ၏။ အလုံးစုံသော လောကသည် ပူဇော်တော် မူအပ်၏။ အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့၌ ထင်ရှားကျော်စောတော်မူ၏။

၁၄၆။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်တော်မူ၏။ တွေးတောခြင်းကို ကျော်လွန် တော်မူ၏။ စိတ်အကြံအစည် ပြည့်စုံခြင်း ရှိတော်မူ၏။ မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ဉာဏ်သို့ ရောက်တော် မူ၏။

၁၄၇။ လူတို့ထက် မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် မဖြစ်ဖူးသေးသော မဂ်ကို ဖြစ်စေတော်မူ၏။ (သူတစ်ပါးတို့) မဟောကြားနိုင်သော တရားကိုလည်း ဟောကြားတော်မူ၏။ (သူတစ်ပါးတို့) မသိအပ်သော တရားကိုလည်း သိတော်မူ၏။

၁၄၈။ မြတ်စွာဘုရားသည် မဂ်တရားကို သိတော်မူ၏။ မဂ်တရား၌ ကျွမ်းကျင်တော်မူ၏။ မဂ်တရား ကို ဟောကြားလေ့ ရှိတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် မဂ်တရား၌ လိမ္မာတော်မူ၏။ ဆုံးမတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၄၉။ ထိုအခါ ကြီးမားသော ကရုဏာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားကို ဟောတော်မူ ၏။ ကာမညွန့်အိုင်၌ နစ်မြုပ်လျက်ရှိသော သတ္တဝါတို့ကို ကောင်းစွာ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။

၁၅၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမခြင်း၌ အမြတ်ဆုံးဟု သမုတ်အပ်သော တပည့် သာဝကကို ချီးကျူးလျက် ဧတဒဂ်အရာ၌ ပညတ်တော်မူ၏။

၁၅၁။ ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ သံဃာနှင့်တကွသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းကျွေးပြီးလျှင် မြတ်သော ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၁၅၂။ ထိုအခါ နတ်၊ လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍ ငါ့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ သင်သည် ချမ်းသာခြင်းရှိသူ၊ အသက်ရှည်သူ ဖြစ်လေလော့၊ စိတ်အလို အတိုင်း ဖြစ်သော ထိုဆုကို ရလတ္တံ့။

၁၅၃။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၁၅၄။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော် ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် “နန္ဒက” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၅၅။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၁၅၆။ ငါသည် ဤယခု နောက်ဆုံးဘဝ၌လည်း ပြည့်စုံစည်ကားလျက် များသော ဥစ္စာ ရှိသောသာဝတ္ထိမြို့တော်တွင် သူဌေးအမျိုး၌ ဖြစ်၏။

၁၅၇။ ငါသည် မြို့အဝင်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် အံ့ဩသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၁၅၈။ ငါသည် ကာလမကြာမြင့်မီပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ငါသည် အလုံးစုံကို သိမြင်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဆုံးမအပ်သည် ဖြစ်၍ သံသရာကို ကူးမြောက်ခဲ့ ရ၏။

၁၅၉ -၁၆၀။ ငါသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား တရားစကားကို အမေးအဖြေ ပြု၍ ဟောကြားခဲ့၏။ ငါဆုံးမအပ်သော ငါးရာအောက် မလျော့ကုန်သော ထိုရဟန်းမိန်းမအားလုံးတို့သည် အာသဝေါကင်းကွာ (ရဟန္တာမ)တို့ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အားရနှစ်သက်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမသော ရဟန်းတို့တွင် ငါ့ကို အမြတ်ဆုံးအရာဌာန၌ ထားတော်မူ၏။

၁၆၁။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပြုအပ်သော ငါ၏ ကံသည် ဤဘဝ၌ အကျိုးကို ပြ၏။ ငါသည် ‘ကောင်းစွာ လွတ်အပ်သော မြားအဟုန်ကဲ့သို့’ ငါ၏ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေခဲ့၏။

၁၆၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၆၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၆၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နန္ဒကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

ငါးခုမြောက် နန္ဒကထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၅ - ဘဒ္ဒိယဝဂ် ===

၆ - ကာဠုဒါယိတ္ထေရအပဒါန်

၁၆၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိမြင်တော်မူသော ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၆၆။ မြတ်စွာဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဂုဏ်ရှိ၊ ဂုဏ်မဲ့ကို သိတော်မူ၏။ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကို သိတော်မူ၏။ ပြုဖူးသော ကျေးဇူးကိုလည်း ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်ဆိပ် ကမ်း၌ ယှဉ်စေတော်မူ၏။

၁၆၇။ သနားခြင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်သော အဆုံးမရှိသော ဂုဏ်တို့၏ စုပေါင်းရာ ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် နှိုင်းချိန်၍ မြတ်သော တရားကို ဟောတော်မူ၏။

၁၆၈။ အဆုံးမရှိသော ရန်ကို အောင်မြင်လျက် လှည့်လည်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရံခါ သစ္စာလေးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်သော တရားကို ဟောတော်မူ၏။

၁၆၉။ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိသော ထိုတရားတော်မြတ်ကို ကြားနာရခြင်းကြောင့် သတ္တဝါတစ်သိန်းတို့အား သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်၏။

၁၇၀။ ထိုအခါ မြေကြီးသည် ပဲ့တင်ထပ်လေ၏။ မိုးတို့သည်လည်း ထစ်ကြိုးကုန်၏။ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ အသုရာတို့သည် ကောင်းချီးကို ဖြစ်စေကုန်၏။

၁၇၁။ သနားခြင်းရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဪအံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို ဟောတော်မူခြင်းသည် ဪအံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ ဘဝသမုဒ္ဒရာ၌ နစ်မြုပ်ကုန်သော သတ္တဝါ တို့ကို ထုတ်ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဪအံ့ဩဖွယ် ရှိပါပေစွ။

၁၇၂။ ဤသို့ လူနှင့်တကွ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည် နှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်ကုန်လတ်သော် မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွေမျိုးကို ကြည်ညိုစေတတ်သော ရဟန်းတို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော တပည့်သာဝကကို ချီးကျူး တော်မူ၏။

၁၇၃။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့တွင် အမတ်မျိုး၌ မွေးဖွားလျက် ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းသူ၊ ရှုချင်ဖွယ်ရှိသူ၊ များသော ဥစ္စာစပါးရှိသူ ဖြစ်၏။

၁၇၄။ ငါသည် ဟံသာရုံကျောင်းတိုက်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ချိုမြိန် ကောင်းမြတ်သော တရားကို နာကြားလျက် မြတ်စွာဘုရားအားလည်း ပူဇော်သက္ကာရကို ပြုပြီးလတ်သော်

၁၇၅။ ငါသည် ခြေရင်း၌ တုပ်ဝပ်လျက် ဤစကားကို လျှောက်ထားခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရား အရှင် ဘုရားသည် အမျိုးကို ကြည်ညိုစေတတ်သော ရဟန်းတို့တွင် အကြင်ရဟန်းကို အမြတ်ဆုံးဟု ချီးကျူး တော်မူ၏။

၁၇၆။ မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ဘုရားမြတ်၏ သာသနာတော်၌ ထိုသို့သဘော ရှိသော သူဖြစ်ရပါလို၏။ ထိုအခါ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို အမြိုက်ရေဖြင့် သွန်းလောင်းလျက်သာလျှင် ငါ့ကို (ဤသို့) မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၇။ သူဌေးသား ဆောက်တည်ရာ ရလေလော့၊ ထိုစိတ်အလိုရှိသော ဆုကို ရလတ္တံ့၊ မြတ်စွာ ဘုရား၌ ပူဇော်သက္ကာရကို ပြုခဲ့သော် အဘယ်မှာ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။

၁၇၈။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၁၇၉။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် “ဥဒါယီ” ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၈၀။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မေတ္တာစိတ်ရှိလျက် ပစ္စည်းတို့ဖြင့် အသက်ထက်ဆုံး လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၁၈၁။ ထိုကံအကျိုးကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာ ကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၁၈၂။ ဤယခု နောက်ဆုံးဘဝ၌လည်း ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသော ကပိလဝတ်ပြည်တွင် သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ အမတ်ကြီးမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၈၃။ ထိုအခါ လူတို့ထက် မြတ်သော သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသော လုမ္ဗိနီ အင်ကြင်းတော၌ အလုံးစုံသော လောက၏ အစီးအပွါး အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်း အလို့ငှါ လည်းကောင်း ဖွားတော်မူလေ၏။

၁၈၄။ ငါသည် ထိုနေ့၌ပင်လျှင် မွေးဖွားလျက် ထိုသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားနှင့် အတူတကွသာလျှင် ကြီးပွား ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့၏။ ငါသည် ချစ်အပ်သော အဆွေခင်ပွန်းပေတည်း၊ သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်း ပေတည်း၊ ထက်မြက်သော ပညာရှိပေတည်း၊ နီတိကျမ်း၌ ကျွမ်းကျင်သော သူပေတည်း။

၁၈၅။ ထိုသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် နှစ်ဆယ့်ကိုးနှစ် အရွယ်မျှဖြင့် အိမ်မှ တောထွက်လျက် ခြောက်နှစ် ကာလကို လွန်စေပြီးနောက် နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်တော်မူလေ၏။

၁၈၆။ စစ်သည်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်မင်းကို အောင်၍ အာသဝေါတို့ကို ကုန်စေပြီးလျှင် ဘဝ ဟူသော သမုဒ္ဒရာကို ကူးမြောက်လျက် နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၈၇။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဣသိ (ပတန) မည်သော တောသို့ ကြွသွား၍ ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့ကို ဆုံးမပြီးလတ်သော် ထိုထိုအရပ်သို့ ကြွကာ ကြွကာ ဆုံးမတော်မူ၏။

၁၈၈။ ထိုအခါ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဆုံးမထိုက်သူတို့ကို ဆုံးမလျက် နတ်နှင့်တကွသော လူကို ချီးမြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍ မဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွရောက်လျက်နေတော် မူ၏။

၁၈၉။ ထိုအခါ ငါသည် သုဒ္ဓေါဒနမင်းက စေခိုင်းအပ်သည် ဖြစ်၍ (ရာဇဂြိုဟ်သို့) သွားပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသော် ရဟန်းပြုလျက် ရဟန္တာ ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၉၀။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားကို တောင်းပန်၍ ကပိလဝတ်မည်သော ပြည်သို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ငါသည် ရှေးဦးစွာ ကြွသွား၍ များသော ဆွေမျိုးအပေါင်းကို ကြည်ညိုစေခဲ့၏။

၁၉၁။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဂုဏ်၌ နှစ်သက်တော်မူသည်ဖြစ်၍ များစွာသော ပရိသတ်၌ ငါ့ကို အမျိုးကို ကြည်ညိုစေတတ်သော ရဟန်းတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဟု ပညတ်တော်မူ၏။

၁၉၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၉၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၉၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကာဠုဒါယိမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။
ခြောက်ခုမြောက် ကာဠုဒါယိထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၅ - ဘဒ္ဒိယဝဂ် ===

၇ - အဘယထွေရအပဒါန်

၁၉၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော တရားတို့၌ ပညာမျက်စိရှိ တော်မူသော နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၉၆။ မြတ်စွာဘုရားသည် အချို့သော သူကို သရဏဂုံ၌ တည်စေတော်မူ၏။ အချို့ သောသူကို သီလ၌တည်စေတော်မူ၏။ အချို့သော သူကို မြတ်သော (ကုသိုလ်) ကမ္မပထဆယ်ပါး၌ တည်စေတော် မူ၏။

၁၉၇။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အချို့သောသူအား ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၏ အကျိုးမြတ်ကို ပေးတော်မူ၏။ (အချို့သောသူအား) သမာပတ်ရုပ်ပါးတို့ကို ပေးတော်မူ၏။ (အချို့သောသူအား) ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ပေးတော်မူ၏။

၁၉၈။ မြတ်စွာဘုရားသည် အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့၌ ယှဉ်စေတော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အချို့သောသူအား ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့ကို ပေးတော် မူ၏။

၁၉၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် (သစ္စာလေးပါးကို) သိစေထိုက်သော သတ္တဝါကို မြင်တော်မူ လတ်သော် မရေတွက်နိုင်သော ယူဇနာခရီးကိုသော် လည်း တစ်ခဏချင်းဖြင့် ကြွသွား၍ ဆုံးမတော်မူ၏။

၂၀၀။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ ပုဏ္ဏားအမျိုးသား ဖြစ်ခဲ့၏။ အလုံးစုံသော ဝေဒကျမ်းတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သူဖြစ်၍ ဗျာကရုဏ်းကျမ်းတတ်ဟူ၍ လည်း သမုတ်အပ်၏။

၂၀၁။ နိရုတ္တိ (သဒ္ဓါကျမ်း) ၌လည်း ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၏။ အဘိဓာန်ကျမ်း၌လည်း ရဲရင့်၏။ ပုဒ်၌ လိမ္မာ၏။ အလင်္ကာကျမ်းကို သိ၍ ဆန်းကျမ်း၌ လိမ္မာ၏။

၂၀၂။ ငါသည် အညောင်းပြေ လမ်းလျှောက်စဉ် ဟံသာရုံကျောင်းတိုက်သို့ ချဉ်းကပ်သည် ရှိသော် လူအပေါင်းဖြင့် ခြံရံလျက်ရှိသော နိဗ္ဗာန်ဆုကို ပေးတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၂၀၃။ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိသော ငါသည် တရားကို ဟောတော်မူဆဲဖြစ်သော ကိလေသာမြူ ကင်းသော မြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်လျက် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အညစ်အကြေး ကင်းသော ကောင်း သော တရားကို နာကြားရသည်ရှိသော် -

၂၀၄။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အထပ်ထပ် မိန့်ဆိုအပ်သော စကားကို လည်းကောင်း၊ အနက် မရှိသော စကားကို လည်းကောင်း၊ အကျိုးမရှိသော စကားကို လည်းကောင်း မတွေ့မြင်ရ။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ရဟန်းပြုခဲ့၏။

၂၀၅။ ကာလ မကြာမီပင်လျှင် အလုံးစုံသော ကျမ်းတို့၌ ရဲရင့်၏။ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်၌ လိမ္မာသိမ်မွေ့၏။ ဂုဏ်ရှိသော သူဟု သမုတ်ခံရ၏။

၂၀၆။ ထိုအခါ ကောင်းသော သဒ္ဓါရှိကုန်သော လေးဂါထာတို့ကို သီကုံးထုံးဖွဲ့၍ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးလျက် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ဟောခဲ့၏။

၂၀၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် တပ်ခြင်း ကင်းတော်မူ၏။ ဘေးနှင့် တကွသော သံသရာ၌ နေတော်မူစဉ် ကရုဏာကြောင့် ငြိမ်းအေးတော်မမူချေ။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ကရုဏာရှိတော်မူ၏။

၂၀၈။ အကြင် (ဘုရားလောင်း) သတ္တဝါသည် ပုထုဇဉ်ဖြစ်လျက်ပင် ကိလေသာ၏ အလိုသို့ မလိုက်ပေ။ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိ၏။ သတိနှင့် ယှဉ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤဘုရားအလောင်းတော်ကို မကြံစည် ထိုက်ချေ။

၂၀၉။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် အလိုဆန္ဒသို့ ရောက်ကုန်သည့် အားနည်းကုန်သော ဤကိလေသာတို့ကို ဉာဏ်မီးဖြင့် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်၏။ ထိုကိလေသာတို့သည် မကုန်နိုင်ကုန်၊ ထိုသို့ မကုန်နိုင်ခြင်းသည် အံ့ဩဖွယ် ဖြစ်၏။

၂၁၀။ အကြင်ဘုရားလောင်းသည် အလုံးစုံသော လောက၏ လေးစားအပ်သော ဆရာတည်း၊ လောကသည်လည်း အကြင် ဘုရားလောင်းအား ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် အလေးပြု၏။ ထို့ကြောင့်လည်း လောက၏ ဆရာတည်း၊ လောကသည် ထို (ဘုရားလောင်း) သို့ အတုလိုက်၏။

၂၁၁။ ဤသို့ အစရှိသည်တို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးလျက် တရားဟောမှုကို အသက်ထက်ဆုံး ပြုလုပ်၍ ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၁၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို အထူးချီးကျူးခဲ့၏။ (ထို အခါမှစ၍) မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ချီးကျူးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁၃။ ငါသည် နတ်ပြည်၌ ရွှေတုရိုက်တိုင်နှင့် တူသော နတ်မင်းမြတ် အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ ငါသည် စကြဝတေးမင်းမြတ်အဖြစ်ကို အကြိမ်များစွာ ခံစားခဲ့ရ၏။

၂၁၄။ နတ်ဘဝ၊ လူ့ဘဝဟူသော ဘဝနှစ်ပါး၌ ဖြစ်ရ၏။ တစ်ပါးသော လားရာဂတိကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ချီးကျူးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁၅။ မင်းမျိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုးဟူသော အမျိုးနှစ်ပါး၌ ဖြစ်ရ၏။ ယုတ်နိမ့်သော အမျိုး၌ မဖြစ်စဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ချီးကျူးခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၁၆။ ဤယခု နောက်ဆုံးဘဝ၌လည်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မြတ်၌ ငါသည် အမည်အားဖြင့် အဘယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ သားတော် ဖြစ်၏။

၂၁၇။ ငါသည် ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေ၏ အလိုသို့လိုက်၍ နာဠ၏သား နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းသည် တွေဝေစေအပ်လျက် စေခိုင်းအပ်သည်ရှိသော် ဘုရားမြတ်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် -

၂၁၈။ သိမ်မွေ့သော ပြဿနာကို မေးလျှောက်ရာ မြတ်သော အဖြေကို နာကြားခြင်းကြောင့် ရဟန်းပြုပြီး၍ မကြာမြင့်မီ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၂၁၉။ ငါသည် ဘုရားမြတ်ကို ချီးကျူးခဲ့ခြင်းကြောင့် အခါခပ်သိမ်း ချီးကျူးခံရသူ ဖြစ်၏။ ကောင်းသော ကိုယ်အနံ့၊ ခံတွင်းအနံ့ရှိလျက် ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်၏။

၂၂၀။ ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် ထက်မြက်ကြည်ရွှင် လျင်မြန်သော ပညာရှိ၏။ ကြီးမားသော ပညာရှိ၏။ ထို့အတူပင် ငါသည် ဆန်းကြယ်သော ပဋိဘာန်ဉာဏ်လည်း ရှိ၏။

၂၂၁။ ငါသည် ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိလျက် အတုမရှိသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးခဲ့၍ ထိုကံ၏ အစွမ်းအားကြောင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး အပါယ်ဘုံသို့ မရောက်ရပေ။

၂၂၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၂၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၂၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အဘယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် အဘယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၅ - ဘဒ္ဒိယဝဂ် ===

၈ - လောမသကင်္ဂီယတ္ထေရာပဒါန်

၂၂၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်၍ များသော အခြံအရံရှိသော အနွယ်အားဖြင့် ကဿပဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂၂၆။ ထိုအခါ ငါသည် လည်းကောင်း၊ စန္ဒနသည် လည်းကောင်း သာသနာတော်၌ ရဟန်း ပြု၍ အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် သာသနာတော်၌ တရားကို ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ခြင်းကြောင့်-

၂၂၇။ ထိုဘဝမှ စုတေကုန်သော် ငါတို့နှစ်ဦးလုံး တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုဘုံ၌ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော ကခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သီခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း-

၂၂၈။ အဆင်းစသော အင်္ဂါဆယ်ပါးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း ကြွင်းသော နတ်တို့ကို လွှမ်းမိုး၍ ကြီးစွာ သော ချမ်းသာကို ခံစားလျက် အသက်ထက်ဆုံး နေပြီးလျှင် -

၂၂၉။ ထိုဘုံမှ စုတေလတ်သော် စန္ဒနသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ဖြစ်လေ၏။ ငါသည် ကပိလဝတ် ပြည်၌ သာကီယမင်းသား ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၃၀။ အကြင်အခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဥဒါယိထေရ် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ သာကီဝင်မင်းတို့ အား အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့် ကပိလမည်သော မြို့သို့ ကြွရောက်တော် မူ၏။

၂၃၁။ ထိုအခါ အလွန်မာနကြီးကုန်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို မသိသော သာကီဝင်မင်းတို့ သည် ဇာတိမာန်ဖြင့် ခက်ထန်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ရိုသေခြင်း ကင်းလျက် မြတ်စွာ ဘုရားကို ရှိမခိုးကုန်။

၂၃၂။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသာကီဝင်မင်းတို့၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ ကောင်းကင်၌ စကြို ကြွတော်မူ၏။ ‘မိုးကဲ့သို့’ ရွာသွန်းတော်မူ၏။ ‘မီးလျှံကဲ့သို့’ တောက်ပတော်မူ၏။

၂၃၃။ အတုမရှိသော ရုပ်အဆင်းကို ပြု၍ တစ်ဖန် ကွယ်ပျောက်တော်မူ၏။ တစ်ပါးတည်း ဖြစ်၍ လည်း အများအပြား ဖြစ်တော်မူ၏။ (အများအပြား ဖြစ်၍လည်း) တစ်ဖန် တစ်ပါးတည်း ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၃၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် အမိုက်တိုက်ကို လည်းကောင်း၊ အလင်းရောင်ကို လည်းကောင်း၊ အများ အပြား ပြတော်မူ၍ တန်ခိုးပြာဠိဟာကို ပြုပြီးလျှင် ဆွေမျိုးတို့ကို ဆုံးမတော်မူ၏။

၂၃၅။ ထိုခဏ၌ပင် လေးကျွန်းလုံး ပျံ့နှံ့သော မိုးကြီးသည် ရွာသွန်းလေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား သည် ဝေဿန္တရာဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

၂၃၆။ ထိုအခါ ထိုမင်းအားလုံးတို့သည် ဇာတ်ကြောင့်ဖြစ်သော မာန်ယစ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ပြီး လျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍လည်း ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ထိုအခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်းသည် လျှောက်ထားလေ၏။

၂၃၇။ ထက်ဝန်းကျင် သိမြင်နိုင်သော (သဗ္ဗညုတဉာဏ်) မျက်စိရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါ၏။ ဤရှိခိုးခြင်းသည် သုံးကြိမ်မြောက် ရှိခိုးခြင်းပါတည်း။ အကြင် အခါ မွေးဖွားတော်မူစဉ် မြေကြီးသည် တုန်လှုပ်၏။ ထိုအခါ (ပထမအကြိမ်) ရှိခိုးခဲ့ပါ၏။ အကြင်အခါ လည်း သပြေပင်ရိပ်သည် အရှင်ဘုရားကို မစွန့်လွှတ်ချေ။ ထိုအခါလည်း နှစ်ကြိမ်မြောက်ရှိခိုးခဲ့ပါ၏။

၂၃၈။ ထိုအခါ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို မြင်ရသည်ရှိသော် တက်ကြွသော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ထိုမြို့၌ပင် အမိကို ပူဇော်လျက် နေခဲ့၏။

၂၃၉။ ထိုအခါ စန္ဒနနတ်သားသည် ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၏ အကျဉ်းနည်း အကျယ်နည်းကို မေးမြန်းလေ၏။

၂၄၀။ ထိုအခါ ထိုစန္ဒနနတ်သား တိုက်တွန်းအပ်သော ငါသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်ကို ကြားနာရသည်ရှိသော် သံဝေဂရလျက် တော၌ နေခြင်းကို မြတ်နိုး၏။

၂၄၁။ ထိုအခါ ငါသည် “တော၌ တစ်ဦးတည်း နေပါရစေ” ဟု မယ်တော်ကို ပန်ကြားခဲ့၏။ “အရှင်ဘုရား သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသည်” ဟု ငါ၏ မယ်တော်က တားမြစ်လတ်သော် ထိုအခါ (ငါသည် ဤသို့) ပြောဆိုခဲ့၏။

၂၄၂။ ကျွန်ုပ်သည် ဝိဝေက (သုံးပါး) ကို ပွားစေလျက် ကြိမ်နွယ်၊ သမန်းမြက်၊ ဖောင်းကားမြက်၊ ပန်းရင်းဖြူဆံမြက် (ပိန်းမြက်) တို့ကို ရင်ဖြင့် နုတ်ပယ်ပါအံ့ (ဟု ပြောဆိုခဲ့၏)။

၂၄၃။ ထိုအခါ ငါသည် တောသို့ ဝင်လျက် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမဖြစ်သော ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ် အဆုံးအမကို အောက်မေ့၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၄၄။ အတိတ် (ရုပ်နာမ်) တရားကို အစဉ် မလိုက်ရာ၊ အနာဂတ် (ရုပ်နာမ်) တရားကို အလိုမရှိ (မတောင့်တ)ရာ၊ အတိတ် (ရုပ်နာမ်) တရားကို ပယ်အပ်ခဲ့ပြီ၊ အနာဂတ် (ရုပ်နာမ်) တရားသည်ကား မရောက်သေးချေ။

၂၄၅။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပစ္စုပ္ပန် (ရုပ်နာမ်) တရားကို ထိုထိုဖြစ်ပေါ်ဆဲအခါ ရုပ်စသည်တို့၌ (အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ)ဟု အမျိုးမျိုး ရှု၏။ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်သည် မတွန့်ဆုတ်၊ မပျက်စီးသော ထိုဝိပဿနာ ကို ပွားများရာ၏။

၂၄၆။ ယနေ့ပင်လျှင် ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လကို ပြုသင့်၏။ နက်ဖြန် သေရမည်ကို အဘယ်သူသည် သိနိုင်ပါအံ့နည်း။ များသော စစ်သည်ရှိသော ထိုသေမင်းနှင့် ငါတို့အား ချိန်းချက်မှု သည် မရှိချေ။

၂၄၇။ ဤသို့ နေလေ့ရှိသော ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသော နေ့ ည၌ပတ်လုံး ပျင်းရိခြင်း မရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စင်စစ် ကောင်းမြတ်သော နေ့ ည၌ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ကိလေသာမီး ငြိမ်းတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်ကြားတော်မူ၏။

၂၄၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၄၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၅၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်လောမသကင်္ဂီယမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် လောမသကင်္ဂီယထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၅ - ဘဒ္ဒိယဝဂ် ===

၉ - ဝနဝစ္ဆတ္ထေရအပဒါန်

၂၅၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်၍ များသော အခြံအရံ ရှိသော အနွယ်အားဖြင့် ကဿပဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂၅၂။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် မြတ်သော အကျင့်ကို အသက်ထက်ဆုံး ကျင့်၍ ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် -

၂၅၃။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၅၄။ ငါသည် ထိုဘဝမှ စုတေပြန်လတ်သော် တော၌ ခိုဖြစ်၏။ ထိုတော၌ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံလျက် အခါခပ်သိမ်း ဈာန်၌ ပျော်မွေ့သော ရဟန်းသည် နေ၏။

၂၅၅။ (ထိုရဟန်းသည်) မေတ္တာစိတ်ရှိပေ၏။ သနားခြင်းရှိပေ၏။ အခါခပ်သိမ်း ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော မျက်နှာရှိပေ၏။ လျစ်လျူရှုတတ်၏။ ကြီးမားသော လုံ့လရှိ၏။ အပွမညာ တရားတို့၌ ကျွမ်းကျင်ပေ၏။

၂၅၆။ ငါသည် နီဝရဏကင်းသော စိတ်အကြံရှိသော အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို လိုလားခြင်းရှိသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက၌ မကြာမြင့်မီပင် အကျွမ်းဝင်သည် ဖြစ်၏။

၂၅၇။ ထိုအခါ ထိုရဟန်း၏ ခြေရင်း၌ ကပ်၍ နေသော ငါ့အား ထိုရဟန်းသည် တစ်ရံတစ်ခါ ဆွမ်းအာမိသကို ပေး၏။ တစ်ရံတစ်ခါ တရားတော်ကိုလည်း ဟောပြော၏။

၂၅၈။ ထိုအခါ ငါသည် ပြန်ပြောသော ချစ်ခြင်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်ကို ဆည်းကပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် '(အိမ်နှင့်) ကွေကွင်းနေသူသည် မိမိအိမ်သို့ ပြန်ရောက်သကဲ့သို့' နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၂၅၉။ ငါသည် နတ်ပြည်မှ စုတေပြန်လတ်သော် ကုသိုလ်ကံကြောင့် လူ့ဘုံတို့၌ ဖြစ်ရ၏။ ငါသည် အိမ်ကို စွန့်ပယ်၍ အကြိမ်များစွာ ရဟန်းပြု၏။

၂၆၀။ ထို့အတူပင် ငါသည် ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ ရသေ့သည် လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏားသည် လည်းကောင်း၊ ပရိပိုဇ်သည်လည်းကောင်း ဖြစ်၍ တော၌အကြိမ်အရာမက နေခဲ့၏။

၂၆၁။ ငါသည် ဤယခုနောက်ဆုံး ဘဝ၌လည်း ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသော ကပိလဝတ်ပြည်၌ ဝစ္ဆာနွယ်ရှိသော ပုဏ္ဏား၏ မယား၌ ပဋိသန္ဓေ နေခဲ့၏။

၂၆၂။ ငါသည် အမိဝမ်းတိုက်၌ ပဋိသန္ဓေ တည်ရှိစဉ် ဖွားခါနီး အချိန်၌ ငါ၏ မယ်တော်အား တော၌ နေလိုသော ချင်ခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။

၂၆၃။ ထို့ကြောင့် မယ်တော်သည် ငါ့အား ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသော တောအတွင်း၌ ဖွားမြင်ခဲ့၏။ ဝမ်းတိုက်မှ မွေးဖွားသော ငါ့ကို ဖန်ရည်စွန်း အဝတ်ဖြင့် ခံယူကုန်၏။

၂၆၄။ ထိုအခါ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၏ တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သော သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ဖွားမြင်လေ၏။ ငါသည် ထိုမင်းသား၏ ချစ်အပ်သော ကောင်းစွာ အကျွမ်းဝင်သော အလွန် မြတ်နိုးအပ်သော မိတ်ဆွေ ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၆၅။ သတ္တဝါတို့၏ အနှစ်သဖွယ်ဖြစ်သော ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ကြီးကျယ်သော အခြံအရံကို ပယ်စွန့်၍ တောထွက်သည်ရှိသော် ငါသည်လည်း ရဟန်းပြု၍ ဟိမဝန္တာသို့ ချဉ်းကပ်၏။

၂၆၆။ တော၌ နေလေ့ရှိသော ချီးမွမ်းထိုက်သော ဂူတင်ကို ဟောပြောတတ်သော အရှင်ကဿပကို ဖူးမြင်၍ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူကြောင်းကို ကြားသိရသော် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၂၆၇။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား အလုံးစုံသော အကျိုးကို ကောင်းစွာဖော်ပြလျက် တရားကို ဟောတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ရဟန်းပြု၍ တောသို့သာလျှင် တစ်ဖန် ပြန်သွားခဲ့၏။

၂၆၈။ ထိုတော၌ မမေ့မလျော့ နေသည် ဖြစ်၍ ငါသည် အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးတို့ကို ရခဲ့၏။ မိတ်ဆွေကောင်းသည် အစဉ်စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ ရအပ်သော လာဘ်ရှိသူ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဪ အံ့ဩဖွယ်ရှိပေစွ။

၂၆၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၇၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၇၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝနဝစ္ဆမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဝနဝစ္ဆတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၅ - ဘဒ္ဒိယဝဂ် ===

၁၀ - စူဠသုဂန္ဓတ္ထေရအပဒါန်

၂၇၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၍ ဗြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်သော အနွယ် အားဖြင့် ကဿပဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂၇၃။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်) လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ယောက်ျားမြတ် တို့၏ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ တစ်လံမျှသော အရောင်ဖြင့် ခြံရံလျက် ရှိတော်မူ၏။ ရောင်ခြည်ကွန်ရက်ဖြင့် လွှမ်းမိုးလျက် ရှိတော် မူ၏။

၂၇၄။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်) လမင်းကဲ့သို့ သက်သာရာ ရစေတော်မူ၏။ နေမင်းကဲ့သို့ အလင်းရောင်ကို ပြုတော်မူတတ်၏။ မိုးကဲ့သို့ ငြိမ်းအေးစေတော်မူတတ်၏။ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ ဂုဏ်တို့၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၇၅။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်) သီလအားဖြင့် မြေကြီးနှင့် တူတော်မူ၏။ သမာဓိအားဖြင့် ဟိမဝန္တာ နှင့်တူတော်မူ၏။ ပညာအားဖြင့် ကောင်းကင်နှင့် တူတော်မူ၏။ လေကဲ့သို့ ကပ်ငြိခြင်း ကင်းတော်မူ၏။

၂၇၆။ ထိုအခါ ငါသည် ဗာရာဏသီပြည်တွင် များသော ဥစ္စာစပါးရှိသော၊ ဆည်းပူးအပ်သော ရတနာ အမျိုးမျိုးရှိသော၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်၏။

၂၇၇။ ငါသည် များမြတ်သော အခြံအရံဖြင့် ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ‘အမြိုက်ရေစင်ကဲ့သို့’ စိတ်နှလုံးကို ဆွဲဆောင်တတ်သော တရားတော်ကို နာကြား ခဲ့၏။

၂၇၈။ (မြတ်စွာဘုရားသည်) ‘နက္ခတ်နှင့် တကွသော လမင်းကဲ့သို့’ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာ တော်ကြီးတို့ကို ဆောင်တော်မူ၏။ ‘ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့’ လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၂၇၉။ ‘တောက်ပသော ရွှေတောင်ကဲ့သို့’ ရောင်ခြည်ကွန်ရက်တို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးလျက် ရှိတော်မူ၏။ ‘များသော ရောင်ခြည်ရှိသော နေမင်းကဲ့သို့’ တစ်လံမျှသော အရောင်ဖြင့် ခြံရံလျက် ရှိတော်မူ၏။

၂၈၀။ ဘုရားမြတ်သည် ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော မျက်နှာရှိတော်မူ၏။ ထိုဘုရားမြတ်သည် ပတ္တမြား ကျောက်တောင်နှင့် တူတော်မူ၏။ ကရုဏာဖြင့် ပြည့်သော စိတ်နှလုံး ရှိတော်မူ၏။ ဂုဏ်တော်ကြောင့် သမုဒ္ဒရာနှင့် တူတော်မူပါပေ၏။

၂၈၁။ (မြတ်စွာဘုရားသည်) လောက၌ ထင်ရှားကျော်စောခြင်းလည်း ရှိတော်မူပါပေ၏။ မြင်းမိုရ် တောင်မြတ်နှင့်လည်း တူတော်မူပါပေ၏။ လုံ့လရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် အခြံအရံအားဖြင့် ကျယ်ပြန့် သော ကောင်းကင်နှင့် တူတော်မူပါပေ၏။

၂၈၂။ မြတ်စွာဘုရားသည် ‘လေကဲ့သို့’ အလုံးစုံသော အာရုံ၌ ကပ်ငြိခြင်းကင်းသောစိတ် ရှိတော်မူပါပေ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ‘မြေကြီးကဲ့သို့’ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူပါ ပေ၏။

၂၈၃။ ‘ပဒုမ္မာကြာသည် ရေနှင့် မလိမ်းကျံသကဲ့သို့’ မြတ်စွာဘုရားသည် လောကနှင့် လိမ်းကျံငြိကပ် ခြင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ‘မီးပုံကဲ့သို့’ မိစ္ဆာဝါဒတည်းဟူသော တောချုံကို လောင်ကျွမ်းစေလျက် တင့်တယ်တော်မူပါပေ၏။

၂၈၄။ (မြတ်စွာဘုရားသည်) ‘ဆေးကဲ့သို့’ အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌ ကိလေသာ အဆိပ်ကို ဖျက်ဆီး တော်မူတတ်ပါပေ၏။ ‘ဂန္ဓမာဒနတောင်ကဲ့သို့’ ဂုဏ်ရနံ့တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်တော်မူအပ်ပါပေ၏။

၂၈၅။ ‘သမုဒ္ဒရာသည် ရတနာတို့၏ တည်ရာဖြစ်သကဲ့သို့’ မြတ်စွာဘုရားသည် ဂုဏ်တို့၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ‘သမုဒ္ဒရာသည် တောအရေးကို ပယ်ရှားသကဲ့သို့’ ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို ဖယ်ရှားတော်မူတတ်ပါပေ၏။

၂၈၆။ (မြတ်စွာဘုရားသည်) ‘အောင်ပွဲဆင်သော စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကဲ့သို့’ မာရ်စစ်တပ်ကို နှိမ်နင်းနိုင် လျက် အောင်ပွဲဆင်တော်မူပါပေ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ‘စကြဝတေးမင်းကဲ့သို့’ ဗောဇ္ဈင်ရတနာကို အစိုးရတော်မူပါပေ၏။

၂၈၇။ (မြတ်စွာဘုရားသည်) (ကိလေသာ) အပြစ်အနာကို ကုစားတတ်သော သမားတော်ကြီးနှင့် တူတော်မူပါပေ၏။ ‘မြားငြောင့်ကို ထုတ်နုတ် (ခွဲစိတ်ကုသ) တတ်သော ဆေးသမားကဲ့သို့’ ဒိဋ္ဌိ အိုင်း အမာကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးတော်မူတတ်ပါပေ၏။

၂၈၈။ ထိုအခါ လောကကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေတော်မူသော လူနှင့်တကွ နတ်တို့သည် အရိုအသေ ပြုအပ်သော လူတို့၏ နေမင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိသတ်တို့၌ တရားကို ဟောတော်မူ၏။

၂၈၉။ အလှူကို ပေးလှူခြင်းကြောင့် များသော စည်းစိမ်ရှိ၏။ သီလကြောင့် ကောင်းသော ဂတိသို့ ရောက်ရ၏။ ဘာဝနာကြောင့် (ကိလေသာမီး) ငြိမ်း၏။ ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဆုံးမတော်မူ၏။

၂၉၀။ ပရိသတ်အားလုံးတို့သည် အမြိုက်ရသာမြတ်ကို ခံစားရသကဲ့သို့ များသော သာယာဖွယ် ရှိသော အစ၊ အလယ်၊ အဆုံးကောင်းခြင်းရှိသော ထိုတရားဒေသနာကို ကြားနာရကုန်၏။

၂၉၁။ ငါသည် အလွန်ချိုမြိန်သော တရားတော်ကို နာကြားရသဖြင့် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော် ၌ ကြည်ညိုလျက် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပြီးလျှင် အသက်ထက်ဆုံး ရှိခိုးခဲ့ပေ၏။

၂၉၂-၂၉၃။ ထိုအခါ စိမ်းရွှေညှိဟောက်သော အနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်၏ ကောင်းသော ရနံ့ရှိသူ၏ အဖြစ်ကို ဆုတောင်းလျက် ငါသည် လတိုင်း ရှစ်ရက်နေ့တို့၌ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂန္ဓကုဋီမြေကို နံ့သာ မျိုးလေးပါးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံခဲ့၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းသော ရနံ့ရှိသော ခန္ဓာကိုယ် ရနံ့ ရှိသည့် အဖြစ်ကို မိန့်ကြားတော်မူ၏။

၂၉၄။ အကြင်သူသည် ဂန္ဓကုဋီမြေကို နံ့သာဖြင့် တစ်ကြိမ် လိမ်းကျံ၏။ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်လတ်သော် -

၂၉၅။ ဤသူသည် အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ကောင်းသော ကိုယ်ရနံ့ရှိသူ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဂုဏ်ရနံ့နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်၍ အာသဝမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် စံရလတ္တံ့။

၂၉၆။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၉၇။ ဤယခု နောက်ဆုံးဘဝ၌လည်း ငါသည် ပုဏ္ဏားမျိုး၌ဖြစ်၍ ဝမ်း၌ နေရစဉ် ငါ၏ အမိသည် ကိုယ်အားဖြင့် ကောင်းသော ရနံ့ရှိသူ ဖြစ်၏။

၂၉၈။ အကြင်အခါ ငါသည် အမိဝမ်းမှ မွေးဖွား၏။ ထိုအခါ သာဝတ္ထိပြည်သည် ‘အလုံးစုံသော ရနံ့တို့ဖြင့် ထုံအပ်သကဲ့သို့’ ကြိုင်လှိုင်လျက် ရှိပေ၏။

၂၉၉။ ထိုအခိုက် ကောင်းသော ရန်ရှိသော ပန်းမိုးသည်လည်း ရွာသွန်းလေ၏။ စိတ်နှလုံးကို ပျော်မွေ့စေနိုင်သော နတ်ရန်သည် လည်းကောင်း၊ အဖိုးများစွာထိုက်သော အခိုးအထုံတို့သည် လည်းကောင်း ကြိုင်လှိုင်ကုန်၏။

၃၀၀။ အကြင်အိမ်၌ ငါသည် ဖွားမြင်၏။ ထိုအိမ်ကို နတ်တို့သည်လည်း အလုံးစုံသော ရန်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အခိုးအထုံပန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကောင်းသော ရန်ဖြင့် လည်းကောင်း ကြိုင်လှိုင်စေ ကုန်၏။

၃၀၁။ အကြင်အခါ၌ ငါသည် နုပျိုသူ၊ လှပသူဖြစ်လျက် ပထမအရွယ်၌ တည်ရှိလေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိသတ်နှင့်တကွသော သေလပုဏ္ဏားကို ဆုံးမပြီးလျှင် -

၃၀၂။ ထိုရဟန်းအားလုံးတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ကြွလာတော်မူ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် ရဟန်းပြုခဲ့၏။

၃၀၃။ သီလကိုလည်းကောင်း၊ သမာဓိ၊ ပညာကို လည်းကောင်း၊ အမြတ်ဆုံး အရဟတ္တဖိုလ် ဝိမုတ္တိ ကို လည်းကောင်း လေးပါးသော တရားတို့ကို ပွားများ၍ အာသဝကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပေ၏။

၃၀၄။ ငါသည် အကြင်အခါ၌လည်း ရဟန်းပြုခဲ့၏။ အကြင်အခါ၌လည်း ရဟန္တာ ဖြစ်ခဲ့၏။ အကြင် အခါ၌လည်း ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့။ ထိုအခါတို့၌ နံ့သာမိုးသည် ရွာသွန်းလေ၏။

၃၀၅။ ငါ၏ ကိုယ်နံ့သည်လည်း အခါခပ်သိမ်း ကြိုင်လှိုင်လျက် ရှိ၏။ အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော စန္ဒကူးနံ့၊ စံကားနံ့၊ ကြာညိုနံ့ကိုလည်းကောင်း၊ ထို့အတူပင် အခြားသော (နံ့သာ) ရန်တို့ကို လည်းကောင်း အခါခပ်သိမ်း လွှမ်းမိုး၍ ထိုနံ့သာမျိုးတို့ထက် ထိုထိုအရပ်၌ ကြိုင် လှိုင်လျက်ရှိ၏။

၃၀၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၀၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၀၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုဂန္ဓမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် စူဠသုဂန္ဓတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ငါးဆယ့်ငါးခုမြောက် ဘဒ္ဒိယဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၆ - ယသဝဂ် ===

၁ - ယသတ္ထေရအပဒါန်

၁။ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ သက်ဝင်၍ ငါသည် ဘုံဗိမာန်ကို ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်၏။ စက္ကဝါက်ငှက် တို့ တွန်ကျူးအပ်သော ရေကန်ကို ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်၏။

၂။ (ထိုရေကန်၌) မန္တာရကပန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဒုမ္မာကြာ၊ ကုမုဒြာကြာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ထိုဘုံ၌ ကောင်းသော ဆိပ်ရုံသော (နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်) စိတ်ပျော်မွေ့ဖွယ် ရှိသော မြစ်သည်လည်း စီးဆင်း၏။

၃။ (ထိုမြစ်၌) ငါးလိပ်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ အထူးထူးသောငှက်တို့ စုဝေးရာ ဖြစ်၏။ ဥဒေါင်း၊ ကြိုးကြာတို့ တွန်ကျူးကုန်၏။ သာယာသော အသံရှိသော ဥဩငှက်စသည်တို့ (တွန်ကျူးကုန်၏။)

၄။ ခိုတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရွှေဟင်္သာတို့သည် လည်းကောင်း၊ စက္ကဝါက်ငှက်တို့သည် လည်းကောင်း မြစ်၌ ကျက်စားကုန်၏။ ဤမြစ်၌ ခါ(ရစ်)တို့သည် လည်းကောင်း၊ သာလိကာ (ဆက်ရက်) တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါဝကငှက် (ပုတ်သင်ပျံ)တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဇီဝဇီဝငှက်တို့သည် လည်းကောင်း (များပြားကုန်၏။)

၅။ (ထိုမြစ်၌) ဟင်္သာ၊ ကြိုးကြာတို့ တွန်ကျူးအပ်ကုန်၏။ (အဆင်း) ကြောင်သော ခင်ပုတ်ငှက်တို့ သည် များပြားကုန်၏။ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ပတ္တမြား၊ ပုလဲ၊ သန္တာရှိကုန်၏။

၆။ အထူးထူးသော ပင်စည်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ (ပြန့်ပွား) စည်ပင်ကုန်သော အလုံးစုံသော သစ်ပင်တို့သည် ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ နေ့၊ ည၌ အခါခပ်သိမ်း ဘုံဗိမာန်ကို ထိန်လင်း စေကုန်၏။

၇။ တူရိယာခြောက်သောင်းတို့သည် ညချမ်း၌ လည်းကောင်း၊ နံနက်၌ လည်းကောင်း တီးမှုတ် ကုန်၏။ မိန်းမတစ်သောင်းခြောက်ထောင်တို့သည် ငါ့ကို အခါခပ်သိမ်း ဝန်းရံကုန်၏။

၈။ (ငါသည်) ဘုံဗိမာန်မှ ထွက်ခဲ့၍ သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားကို ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြံအရံ များသော ထိုသုမေဓာမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၏။

၉။ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ သံဃာနှင့်တကွ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်၏။ ပညာ ရှိတော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွား ထိုသုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည် လက်ခံတော်မူ၏။

၁၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား တရားစကားကို ဟောပြော၍ လွတ်လိုက်၏။ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ ငါ၏ ဘုံဗိမာန်သို့ ချဉ်းကပ်၏။

၁၁။ (ငါသည်) အလုပ်အကျွေး အခြွေအရံတို့ကို မိန့်ဆို၏။ ထိုအခါ အားလုံးတို့သည် စည်းဝေးကုန် ၏။ နံနက်အခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗိမာန်သို့ ကြွလာတော်မူလတ္တံ့ (ဟု မိန့် ဆို၏။)

၁၂။ (ထိုသူတို့သည်) အကြင် အကျွန်ုပ်တို့သည် သင်၏ အထံ၌ နေကုန်၏။ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် အရတော်ပါကုန်၏။ အကျွန်ုပ်တို့အား ကောင်းစွာ ရအပ်ပါကုန်၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ဆရာဖြစ် တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ပါကုန်အံ့ (ဟု ဆိုကုန်၏။)

၁၃။ ထမင်း၊ အဖျော်ကို ဖြစ်စေ၍ ငါသည် အချိန်ကာလကို လျှောက်ကြား၏။ ဈာန်ရရဟန်း တစ်သိန်းတို့နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားသည် ချဉ်းကပ်တော်မူ၏။

၁၄။ ငါသည် အင်္ဂါငါးပါးရှိသော တူရိယာတို့ဖြင့် ခရီးဦးကြိုဆို၏။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံ ရွှေဖြင့်ပြီးသော အင်းယျဉ်၌ ထိုင်တော်မူ၏။

၁၅။ ထိုအခါ အထက်အမိုးသည် အားလုံး ရွှေဖြင့်ပြီးသော အမိုးဖြစ်၏။ လွန်မြတ်သူ မရှိသော ရဟန်း သံဃာကို ယပ်တို့သည် တလွဲလွဲ တိုက်ခတ်ကုန်၏။

၁၆။ များစွာသော ထမင်း၊ အဖျော်ဖြင့် ရဟန်းသံဃာကို ရောင့်ရဲတင်းတိမ်စေ၏။ ငါသည် အသီး အသီး အဝတ်အစုံတို့ကို ရဟန်းသံဃာအား ပေးလှူ၏။

၁၇။ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော ထိုသူမေမာမြတ်စွာဘုရားသည် အကြင် စကားကို ဟောတော်မူ၏။ ရဟန်းသံဃာ (အလယ်၌) ထိုင်၍ ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏-

၁၈။ အကြင်သူသည် ငါဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ဤရဟန်းသံဃာ အားလုံးတို့ကို လည်းကောင်း ထမင်း၊ အဖျော်ဖြင့် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်စေ၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဟောကြားတော်မူအံ့။ ဟောကြားမည့် ငါ့စကားကို ကြားနာကုန်လော့-

၁၉။ ကမ္ဘာတစ်ထောင့်ရှစ်ရာတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ ပျော်မွေ့ရလတ္တံ့။ ဤသူသည် အကြိမ် တစ်ထောင် စကြဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၀။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူ့အဖြစ်၊ နတ်အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ထိုသူအား အလုံးစုံ ရွှေဖြင့်ပြီး သော အမိုးသည် ဆောင်းမိုးလတ္တံ့။

၂၁။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုးဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၂၂။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်တို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသားတော် ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော အာသဝတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီးလျှင် အာသဝမရှိဘဲ ငြိမ်းအေးလတ္တံ့။

၂၃။ ရဟန်းသံဃာ (အလယ်၌) ထိုင်၍ ရဲရင့်သော အသံကို ကြွေးကြော်လတ္တံ့။ ထင်းပုံ၌ ထီးကို စိုက်ဆောင်းကုန်၏။ ထီးအောက်၌ မီးသဂြိုဟ်ကြကုန်၏။

၂၄။ ငါသည် သာမညဖိုလ်သို့ အစဉ်ရောက်ပြီ၊ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်း စေအပ်ကုန်ပြီ။ မဏ္ဍပ်၌လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း ထိတ်လန့်မှုသည်ငါ့အား မရှိ။

၂၅။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ အလှူကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းသူတို့ လားရောက်ရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အလုံးစုံသော အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ် ကုန်ပြီ၊ ‘ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့’ အာသဝ မရှိဘဲနေရပါ၏။

၂၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းသော လာခြင်းဖြစ်၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံ၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့ အစဉ်ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ် ပါပြီ။

၂၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံး အမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ယသမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ယသထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၆ - ယသဝဂ် ===

၂ - နဒီကဿပတ္ထေရအပဒါန်

၂၉။ လောကထက် ကြီးမြတ်သည်ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်ရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းခံ လှည့်လည်တော်မူစဉ် မြတ်သော ကျော်စောသော သစ်သီးဦးကို ယူ၍ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား အလှည့်အကြိမ်အားဖြင့် လှူဒါန်းခဲ့၏။

၃၀။ ထိုကံကြောင့် ‘သိကြားမင်းကဲ့သို့’ လောကထက် ကြီးမြတ်သော လူတို့၏ အမြတ် ရဟန္တာဖြစ်၍ အောင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်းကို စွန့်ပယ်ပြီးလျှင် မတုန်လှုပ်ရာဌာန (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက် သူ ဖြစ်ပါ၏။

၃၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အသီးကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရောက်ရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အဦးအလှူ၏ အကျိုးပေ တည်း။

၃၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းသောလာခြင်း ဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ တော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်နဒီကဿပထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် နဒီကဿပတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၆ - ယသဝဂ် ===

၃ - ဂယာကဿပတ္ထေရအပဒါန်

၃၅။ သစ်နက်ရေကို ဝတ်လျက် ထမ်းပိုးဝန် (ရသေ့ပရိက္ခရာဝန်)ကို ဆောင်သော ငါသည် ထိုအခါ ထမ်းပိုးဝန် ရသေ့ပရိက္ခရာကို ဆောင်၍ ဆီးသီးကို သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့၏။

၃၆။ ထိုအခါ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဖော်မရှိဘဲ တစ်ပါးတည်း ပင် အခါခပ်သိမ်း ထွန်းလင်းတောက်ပလျက် ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူ၏။

၃၇။ မိမိစိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ငါသည် လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ယူမြောက်၍ ဆီးသီးကို မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်း၏။

၃၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရောက်ရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဆီးသီး အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၃၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းသောလာခြင်း ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဂယာကဿပထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဂယာကဿပတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၆ - ယသဝဂ် ===

၄ - ကိမိလတ္ထေရအပဒါန်

၄၂။ မကောင်းမှုကို အပပြုအပ်ပြီးသော (အကျင့်မြတ်ကို) ကျင့်သုံးခြင်းရှိသော ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလတ်သော် ငါသည် ထင်းရှူးပန်းကို ယူ၍ မဏ္ဍပ်ပြုလုပ်ခဲ့၏။

၄၃။ တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ မြတ်သောဗိမာန်ကို ရ၏။ အခြားသော နတ်တို့ထက် သာလွန် တင့်တယ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၄။ ငါသည် နေ့၌ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် ည၌ဖြစ်စေ စင်္ကြံသွားသော် လည်းကောင်း၊ ရပ်သော် လည်းကောင်း ထင်းရှူးပန်းပွင့်တို့ဖြင့် မိုးအပ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကောင်းမှု ကံ၏အကျိုးပေတည်း။

၄၅။ ငါသည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရောက်ရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းသောလာခြင်း ဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကိမိလမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

လေးခုမြောက် ကိမိလတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၆ - ယသဝဂ် ===

၅ - ဝဇ္ဇိပုတ္တတ္ထေရအပဒါန်

၄၉။ ရောင်ခြည်တစ်ထောင်ဆောင်၍ ကိုယ်တိုင် ပွင့်တော်မူသော (ရန်သူတို့သည်) မအောင်အပ်၊ မအောင်နိုင်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ 'ဝိဝေက' မှ ထ၍ ဆွမ်းခံ လှည့်လည်ခြင်းငှါ ထွက်တော်မူ၏။

၅၀။ လက်၌ အသီးရှိသော ငါသည် (ဘုရားရှင်ကို) ဖူးမြင်ရသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၏။ (ငါသည်) ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အညှာရှိသော (သရက်) အသီးကို လှူဒါန်း၏။

၅၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ အသီးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အသီး အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၅၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းသောလာခြင်းဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝဇ္ဇိပုတ္တမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ငါးခုမြောက် ဝဇ္ဇိပုတ္တတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၆ - ယသဝဂ် ===

၆ - ဥတ္တရတ္ထေရအပဒါန်

၅၅။ ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာမြတ် ရှိတော်မူသော သုမေဓာ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ 'ဝိဝေက' ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ဟိမဝန္တာတောသို့ ချဉ်းကပ် တော်မူ၏။

၅၆။ မြတ်သော ကရုဏာ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည် ဟိမဝန္တာတောသို့ သက်ဝင်၍ ထက်ဝယ်ပလ္လင်ကို ဖွဲ့ခွေ၍ ထိုင်နေတော်မူ၏။

၅၇။ ထိုအခါ ငါသည် ကောင်းကင်၌ ကျက်စားသော ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဖြစ်၏။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော အဖျားထက်သော တံကျင်ကို ယူ၍ ထိုအခါ ကောင်းကင်၌ သွား၏။

၅၈။ ထိုအခါ 'တောင်ထိပ်၌ မီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ လပြည့်နေ့၌ လမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း' မြတ်စွာဘုရားသည် တောကိုထွန်းလင်းစေ ၏။

၅၉။ တောဖျားမှ ထွက်၍ မြတ်စွာဘုရား ရောင်ခြည်တော်တို့သည် ပြေးသွားကုန်၏။ ကျူးမီးအဆင်း နှင့် တူသည်တို့ကို မြင်၍ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၏။

၆၀။ စူးစမ်းရှာဖွေလတ်သော် နတ်ရန်ရှိသော မဟာလှေကားပွင့်ကို မြင်၏။ ပန်းသုံးပွင့်တို့ကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်၏။

၆၁။ ထိုအခါ ငါ၏ ပန်းသုံးပွင့်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ကြောင့် အထက်၌ အညှာ အောက်၌ အရွက်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား အရိပ်ကို ပြုကုန်၏။

၆၂။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်း ကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်၏။

၆၃။ ထိုဘုံ၌ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ငါ၏ ဗိမာန်ကို မဟာလှေကားဗိမာန် 'ကဏိကာရီ ဗိမာန်' ဟု သိအပ်၏။ (ထိုဗိမာန်သည်) ယူဇနာခြောက်ဆယ် အစောက်မြင့်၏။ ယူဇနာသုံးဆယ် ကျယ်ပြန့်၏။

၆၄။ အပိုင်းအခြား (အခန်း) တစ်ထောင်ရှိ၏။ ပွတ်လုံးတစ်ရာရှိ၏။ များသော တံခွန်ရှိ၏။ ရွှေဖြင့် ပြီး၏။ ငါ၏ ဗိမာန်၌ နန်းဦးစနုဆောင်တစ်သိန်းတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။

၆၅။ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ပလ္လင်၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော ပလ္လင်၊ ကျောက်နီဖြင့်ပြီးသော ပလ္လင်၊ ဖလံတို့ဖြင့် ပြီးသော ပလ္လင်တို့သည်လည်း အလိုရှိရာ၌ အလိုရှိတိုင်း (ဖြစ်ကုန်၏)။

၆၆။ မြတ်သော သူတို့သာ ထိုက်တန်သော အိပ်ရာသည် လဲမွေ့ရာ ဆန်းကြယ်သော အခင်းနှင့် ယှဉ်၏။ (နှစ်ဖက်) အမွှေးရှိသော ဥဒ္ဒလောမိအခင်း၊ (တစ်ဖက်အမွှေးရှိသော) ဧကန္တလောမိ အခင်းသည် လည်း ခေါင်းအုံးနှင့် ယှဉ်၏။

၆၇။ ဗိမာန်မှ ထွက်၍ နတ်ပြည်သို့ ဒေသစာရီကို လှည့်လည်လတ်သော် နတ်အပေါင်းခြံရံ လျက်သွားခြင်းကို အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံ၏။

၆၈။ ပန်းပွင့်၏ အောက်၌ တည်ရ၏။ ငါ၏ အထက်၌ အမိုးသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူဇနာ တစ်ရာတိုင်အောင် မဟာလှေကားပွင့်တို့ဖြင့် လွှမ်းအပ်၏။

၆၉။ တူရိယာတီးမှုတ်သူ ခြောက်သောင်းတို့သည် ညချမ်း၊ နံနက်တိုင်း ခစားလုပ်ကျွေးကုန်၏။ ညဉ့်၊ နေ့ပတ်လုံး မပျင်းရိကုန်ဘဲ ငါ့ကို အမြဲ ဝန်းရံကုန်၏။

၇၀။ ထိုနတ်ပြည်၌ ကခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သီခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မောင်း ကြေးနင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မြူးထူးပျော်မွေ့ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း ပျော်မွေ့ရ၏။ ငါသည် အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်း ပျော်မွေ့ရ၏။

၇၁။ ထိုအခါ ထိုနတ်ပြည် တာဝတိံသာနတ်ဘုံ၌ စား၍ လည်းကောင်း၊ သောက်၍ လည်းကောင်း ပျော်မွေ့ရ၏။ နတ်သမီးအပေါင်းတို့နှင့်တကွဖြစ်၍ ဗိမာန်မြတ်၌ ပျော်မွေ့ရ၏။

၇၂။ တစ်ရာတို့၏ ငါးကြိမ်တိုင်အောင် (အကြိမ်ငါးရာတိုင်အောင်) နတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။ တစ်ရာတို့၏ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (အကြိမ်သုံးရာတိုင်အောင်) ငါသည် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၇၃။ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း ကျင်လည်ရသော် ငါသည် များစွာသော စည်းစိမ်ကို ရပါ၏။ ငါ့အား စည်းစိမ်၌ ယုတ်လျော့သည့် အဖြစ်သည် မရှိချေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၄။ နတ်ဘဝ၊ လူ့ဘဝဟူသော ဘဝနှစ်ပါး၌ ကျင်လည်ရပါ၏။ အခြားတစ်ပါးသော ဂတိကို မသိရပါ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၅။ မင်းမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ လည်းကောင်း အမျိုးနှစ်ပါး၌ ဖြစ်ရ၏။ ယုတ်နိမ့်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ခြင်းကို မသိပါ။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၆။ ဆင်ယာဉ်၊ မြင်းယာဉ်၊ ထမ်းစင်၊ သံလျှင်းဟူသော ဤအလုံးစုံကိုပင် ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၇။ ကျွန်မိန်းမအပေါင်း၊ ကျွန်ယောက်ျား အပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်သော မိန်းမတို့ကို လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံကိုပင် ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၈။ ပိုးထည်၊ ကမ္မလာထည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ခေါမထည်၊ ဝါချည်ထည်တို့ကို လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံကိုပင် ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၉။ အဝတ်သစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အသီးသစ် (သစ်သီးဦး) ကို လည်းကောင်း၊ မြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်သစ် (ဘောဇဉ်ဦး)ကို လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံကိုပင် ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၀။ “ဤခဲဖွယ်ကို ခဲပါလော့၊ ဤစားဖွယ်ကို စားပါလော့၊ ဤအိပ်ရာ၌ အိပ်ပါလော့” ဟူသော ဤအလုံးစုံကိုပင် ရပေ၏။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၁။ အရပ်အားလုံး၌ ပူဇော်အပ်သူ ဖြစ်ပါ၏။ ငါ၏ ကျော်စောခြင်းသည် လွှမ်းမိုးပျံ့နှံ့ တက်၏။ အခါခပ်သိမ်း အသင်းအပင်းများသူ ဖြစ်ပေ၏။ အခါခပ်သိမ်း ပရိသတ် မကွဲပျက်သူ ဖြစ်ပါ၏။ ဆွေမျိုးတို့ထက် မြတ်သူ ဖြစ်ပါ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၂။ အအေး၊ အပူကို မသိရပေ၊ အိုက်စပ်ခြင်းသည် ငါ့အား မရှိပေ၊ ထိုမှတစ်ပါး ငါ၏ နှလုံး၌ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းသည် မရှိချေ။

၈၃။ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသူဖြစ်၍ ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရ၏။ အဆင်း ဖောက်ပြန်သည်ကို မသိရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုး ပေတည်း။

၈၄။ ငါသည် နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်ကံအကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ် သည် ဖြစ်၍ သာဝတ္ထိပြည်ဝယ် ကောင်းစွာ ကြွယ်ဝသော မဟာသာလအမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။

၈၅။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်၍ အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြု၏။ ငါသည် မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးလျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၈၆။ စက္ခုငါးမျိုးရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ဂုဏ်ကို သိ၍ ငါ့ကို (ရဟန်းခံ) ပေးတော်မူ၏။ ငါသည် ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်လျက် ပူဇော်ခံရသူ ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၇။ ငါ၏ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည် အထူးစင်ကြယ်၏။ ငါသည် ဈာန်သမာဓိ၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်၏။ အဘိညာဉ်၏ အဆုံးသို့ ရောက်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၈၈။ ငါသည် ပဋိသမ္ဘိဒါသို့ အစဉ်ရောက်၏။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်ပေ၏။ တရားတို့၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၈၉။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၉၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းသောလာခြင်း ဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ တော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၉၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥတ္တရမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဥတ္တရထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၆ - ယသဝဂ် ===

၇ - အပရဉတ္တရထေရာပဒါန်

၉၃။ လောက၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ်သော် ငါသည် ငါ၏ ဆွေမျိုးတို့ကို အထူးစုပေါင်း၍ ဓာတ်တော်ပူဇော်ခြင်းကို ပြုခဲ့၏။

၉၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ ဓာတ်တော်ကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရောက်ရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဓာတ်တော်ကို ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၉၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းသောလာခြင်း ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၉၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်အပရဉတ္တရမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် အပရဉတ္တရထေရာပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၆ - ယသဝဂ် ===

၈ - ဘဒ္ဒဇိထေရာပဒါန်

၉၈။ အထူးထူးသော ဆင်တို့ မှီဝဲအပ်သော အကြင်ရေကန်သို့ သက်ဆင်း၍ ထိုအခါ ငါသည် စားလိုခြင်း အကြောင်းကြောင့် ထိုရေကန်၌ ကြာစွယ်ကို နုတ်ယူ၏။

၉၉။ ထိုအခါ၌ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော နိမြန်းသော အဝတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်ခရီး၌ ကြွသွားတော်မူ၏။

၁၀၀။ ထိုအခါ ပုံသကူသင်္ကန်းတို့ကို ခါတွက်လတ်သော် ငါသည် အသံကို ကြား၏။ ငါသည် အထက်သို့ ကြည့်ရှုလတ်သော် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၀၁။ ထိုနေရာ၌ပင် ရပ်တည်သည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို တောင်းပန်၏။ ကြာစွယ်တို့နှင့်တကွ ဖြစ်သော ပျားရည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းရှိသော နို့ရည်ထောပတ်ကို လည်းကောင်း-

၁၀၂။ စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်အား သနားသောအားဖြင့် ခံယူတော်မူပါလော့ (ဟု တောင်းပန်၏)။ ထိုအခါ ကရုဏာရှိတော်မူသော အခြံအရံများသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဆင်းသက်၍-

၁၀၃။ စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အစဉ်သနားသောအားဖြင့် ငါ၏ ဆွမ်းကို ခံယူတော်မူ၏။ ခံယူပြီးသော် မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား အနုမောဒနာကို ပြုတော် မူ၏။

၁၀၄။ ဘုန်းကြီးသောသူ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသူ ဖြစ်ပါစေ၊ သင့်အား လားရာဂတိသည် ပြည့်စုံပါစေ၊ ဤကြာစွယ် အလှူကြောင့် ပြန်ပြောသော ချမ်းသာခြင်းကို ရပါစေသတည်းဟု-

၁၀၅။ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၍ ဆွမ်းကို ယူပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွသွားတော် မူ၏။

၁၀၆။ ထို့နောက်မှ ကြာစွယ်ကို ယူ၍ ငါ၏ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ လာခဲ့၏။ ကြာစွယ်ကို သစ်ပင်၌ ချိတ်ထား၍ ငါ၏ အလှူကို အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့၏။

၁၀၇။ ထိုအခါ လေကြီးသည် ထ၍ တောကို လှုပ်ရှားစေ၏။ ကောင်းကင်သည် ထစ်ချုံး၏။ ထိုအခါ မိုးကြိုးသည်လည်း ကွဲကျ၏။

၁၀၈။ ထို့ကြောင့် ထိုအခါ မိုးကြိုး ကျလတ်သော် ငါ၏ ဦးခေါင်းထိပ်ထက်၌ ကျ၏။ ထိုငါသည် ထိုင်နေသည်ဖြစ်၍သာလျှင် ထိုနေရာ၌ ကွယ်လွန်၏။

၁၀၉။ ကုသိုလ်ကံနှင့် ယှဉ်၍ ငါသည် တုသိတာဘုံ၌ ဖြစ်၏။ ငါ၏ ကိုယ်ကောင်သည်လည်း ကျ၏။ ငါသည် နတ်ပြည်၌ ပျော်မွေ့ရ၏။

၁၁၀။ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော နတ်သမီး ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်တို့သည် ညချမ်း တိုင်း နံနက်တိုင်း ခစားလုပ်ကျွေးကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကြာစွယ်အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၁၁။ ထိုအခါ လူ့အဖြစ်သို့ ရောက်လာ၍ ငါသည် ချမ်းသာခြင်းရှိသူ ဖြစ်၏။ ငါ့အား စည်းစိမ်တို့၏ ယုတ်လျော့သည်၏ အဖြစ်သည် မရှိပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကြာစွယ်အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၁၂။ နတ်ထက် နတ်ဖြစ်တော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အစဉ်စောင့်ရှောက်အပ်သည် ဖြစ်၍ အာသဝအားလုံး ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ် တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၁၁၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ကြာစွယ်ကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရောက်ရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ကြာစွယ် အလှူ၏ အကျိုး ပေတည်း။

၁၁၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၁၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းသောလာခြင်း ဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ တော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၁၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဘဒ္ဒဇိမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ဘဒ္ဒဇိမထေရ်အပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၆ - ယသဝဂ် ===

၉ - သိဝကတ္ထေရအပဒါန်

၁၁၇။ ရှာမှီးခြင်းငှါ (ဆွမ်းခံခြင်းငှါ) လှည့်လည်တော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အချည်းနှီးသော သပိတ်ကို မြင်၍ ငါသည် မုယောဆွမ်းကို ပြည့်စေ၏။

၁၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ဆွမ်းကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှုပြုသူတို့ လားရောက်ရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မုယောဆွမ်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၁၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၂၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းသောလာခြင်း ဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၂၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သိဝကမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ကိုးခုမြောက် သိဝကတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၆ - ယသဝဂ် ===

၁၀ - ဥပဝါနတ္ထေရအပဒါန်

၁၂၂။ အလုံးစုံသော တရားတို့၏ ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ရောက်တော်မူသော (မာရ်ငါးပါးကို) အောင်
တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် မီးပုံကဲ့သို့ တောက်ပ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူ၏။

၁၂၃။ လူအများတို့သည် အညီအညွတ် လာကုန်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်၍ ထင်းပုံကို ပြုပြီးလျှင်
မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်ကို တင်ထားကုန်၏။

၁၂၄။ ကိုယ်တော်ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို ပြုပြီးသော် ထိုနေရာ၌ ဓာတ်တော်ကို ကောင်းစွာ
ပင့်ဆောင်ကုန်၏။ အလုံးစုံသော ထိုနတ်၊ လူတို့သည် ဘုရားပုထိုး (စေတီ) ကို တည်ကုန်၏။

၁၂၅။ ပထမပစ္စယံသည် ရွှေဖြင့်ပြီး၏။ ဒုတိယပစ္စယံသည် ပတ္တမြားဖြင့်ပြီး၏။ တတိယပစ္စယံသည်
ငွေဖြင့် ပြီး၏။ စတုတ္ထပစ္စယံသည် ဖလ်ဖြင့်ပြီး၏။

၁၂၆။ ထိုပုထိုး၌ ပဉ္စမပစ္စယံသည် ပတ္တမြားနီဖြင့် ပြီး၏။ ဆဋ္ဌပစ္စယံသည် ပတ္တမြားပြောက်
(မသာရဂလ်) ဖြင့် ပြီး၏။ အထက်၌ အလုံးစုံသည် ရတနာဖြင့် ပြီး၏။

၁၂၇။ ပန်းတင်ခုံ ဖရုံတုံးဖိနပ်တော်သည် ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသည် ဖြစ်၏။ ပွတ်တိုင်ဝရံတာသည်
ရတနာဖြင့် ပြီး၏။ အလုံးစုံရွှေဖြင့်ပြီးသော ပုထိုးစေတီသည် အထက်သို့ တစ်ယူဇနာ တိုင်အောင်မြင့်
တက်၏။

၁၂၈။ ထိုအခါ နတ်တို့သည် ထိုပုထိုးသို့ အညီအညွတ် လာကုန်၍ ငါတို့သည်လည်း တာဒိဂုဏ်
ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးစေတီကို တည်ကုန်အံ့ဟု တစ်ပေါင်းတည်း တိုင်ပင်ကုန်၏။

၁၂၉။ ဓာတ်တော်သည် အသီးအခြား မရှိ၊ (ကိုယ်တော်သည်) သရီရဓာတ်တော်သည် အစိုင်အခဲ
တစ်ခုတည်း ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ဤမြတ်စွာဘုရား ပုထိုးစေတီ၌ သင်တိုင်းစွပ် စေတီကို တည်ပြုကုန်အံ့
ဟု တစ်ပေါင်းတည်း တိုင်ပင်ကုန်၏။

၁၃၀။ နတ်တို့သည် ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် တစ်ပါးသော ယူဇနာကို ပွားစေကုန်၏။ ပုထိုးစေတီသည်
နှစ်ယူဇနာ အစောက်ရှိ၏။ ထိုပုထိုးစေတီသည် အမိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်၏။

၁၃၁-၁၃၂။ ထိုအခါ နဂါးတို့သည် ထိုပုထိုးသို့ အညီအညွတ်လာကုန်၍ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊
နတ်တို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် မြတ်စွာဘုရား ပုထိုးစေတီကို တည်ကုန်၏။ ငါတို့အား
မေ့လျော့ခြင်း မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည် မမေ့လျော့ကုန်၊ ငါတို့သည်လည်း တာဒိ
ဂုဏ် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးစေတီကို တည်ကုန်အံ့ဟု တစ်ပေါင်းတည်း တိုင်ပင်ကုန်၏။

၁၃၃။ ဣန္ဒနီလာတည်းဟူသော နီလာမြတ်ကို လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး ဇောတိရသပတ္တမြားကို
လည်းကောင်း တစ်ပေါင်းတည်း စုဝေး၍ မြတ်စွာဘုရား ပုထိုးစေတီကို ဖုံးလွှမ်းကုန်၏။

၁၃၄။ မြတ်စွာဘုရားစေတီတော် မြင့်မား ကျယ်ဝန်းသလောက် အလုံးစုံသည် ပတ္တမြားဖြင့်
ပြီးသည်ဖြစ်၏။ သုံးယူဇနာ အစောက်ရှိ၏။ ထိုအခါ အလင်းရောင်ကို ပြုတတ်၏။

၁၃၅-၁၃၆။ ဂဠုန်တို့သည်လည်း အညီအညွတ် လာကုန်၍ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ နတ်၊
နဂါးတို့သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းကို ပြုကုန်၏။ ငါတို့အား
မေ့လျော့ခြင်း မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ နတ်နှင့်တကွသော လူ၊ နဂါးတို့သည် မမေ့လျော့ကုန်၊ ငါတို့သည်လည်း

တာဒိဂုဏ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးစေတီကို တည်ကုန်အံ့ဟု တစ်ပေါင်းတည်း တိုင်ပင်ကုန်၏။

၁၃၇။ ထိုဂဠုန်တို့သည်လည်း အလုံးစုံသော ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော ပုထိုးကို သင်တိုင်းစွပ်စေတီ တည်ကုန်၏။ ထိုဂဠုန်တို့သည်လည်း ရှည်လျားသော မြတ်စွာဘုရားစေတီကို တစ်ယူဇနာပွားစေကုန်၏။

၁၃၈။ လေးယူဇနာ အစောက်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားပုထိုးစေတီသည် တင့်တယ်တောက်ပ၏။ တက်သစ်သော နေကဲ့သို့ အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့ကို ထွန်းလင်းစေ၏။

၁၃၉-၁၄၀-၁၄၁။ ထိုအခါ ကုမ္ဘာနတ်တို့သည်လည်း အညီအညွတ် လာကုန်၍ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နဂါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထို့အတူဂဠုန်တို့သည် လည်းကောင်း အသီးအသီး အထူးချီးမွမ်းတော် မူအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးစေတီမြတ်ကို တည်ကုန်၏။ ငါတို့အား မေ့လျော့ခြင်း မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ နတ်နှင့်တကွသောလူ၊ နဂါး၊ ဂဠုန်တို့သည် မမေ့လျော့ကုန်။ ငါတို့သည်လည်း တာဒိဂုဏ် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးစေတီကို တည်ကုန်အံ့၊ ရှည်လျားသော မြတ်စွာဘုရားစေတီကို ရတနာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကုန်အံ့ဟုတစ်ပေါင်းတည်း တိုင်ပင်ကုန်၏။

၁၄၂။ ထိုကုမ္ဘာနတ်တို့သည်လည်း ရှည်လျားသော မြတ်စွာဘုရားစေတီကို တစ်ယူဇနာ ပွားစေကုန်၏။ ထိုအခါ ငါးယူဇနာ အစောက်ရှိသော ပုထိုးစေတီသည် ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။

၁၄၃-၁၄၄-၁၄၅။ ထိုအခါ ဘီလူးတို့သည် ပုထိုးစေတီသို့ အညီအညွတ် လာကုန်၍လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ နတ်၊ နဂါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဂဠုန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘာနတ်တို့သည် လည်းကောင်း အသီးအသီး အထူးချီးမွမ်းတော်မူအပ်သော မြတ်စွာ ဘုရား၏ ပုထိုးမြတ်ကို တည်ကုန်၏။ ငါတို့အား မေ့လျော့ခြင်း မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ နတ်နှင့်တကွသောလူ၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကုမ္ဘာနတ်တို့သည် မမေ့လျော့ကုန်။ ငါတို့သည်လည်း တာဒိဂုဏ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးစေတီကို တည်ကုန်အံ့၊ ရှည်လျားသော မြတ်စွာဘုရားစေတီကို ဖလ်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကုန်အံ့ဟု တစ်ပေါင်းတည်း တိုင်ပင်ကုန်၏။

၁၄၆။ ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း ရှည်လျားသော မြတ်စွာဘုရားစေတီကို တစ်ယူဇနာ ပွားစေကုန်၏။ ထိုအခါ ခြောက်ယူဇနာ အစောက်ရှိသော ပုထိုးစေတီသည် ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။

၁၄၇။ ထိုအခါ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း အညီအညွတ် လာကုန်၍ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နဂါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဂဠုန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘာနတ်၊ ဘီလူးတို့သည် လည်းကောင်း-

၁၄၈။ အလုံးစုံသော သူတို့သည် မြတ်စွာဘုရား ပုထိုးစေတီကို တည်ကုန်၏။ ဤပုထိုးစေတီ၌ ငါတို့သည် မတည်ကြရကုန်သေး၊ ငါတို့သည်လည်း တာဒိဂုဏ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးစေတီကို တည်ကုန်အံ့ဟု တစ်ပေါင်းတည်း တိုင်ပင်ကုန်၏။

၁၄၉။ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည် ပွတ်တိုင်အရံတို့ကို ခုနစ်ဆင်ပြု၍ တံခွန်ထီးကို တင်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည် အလုံးစုံ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ပုထိုးစေတီကို တည်ကြကုန်၏။

၁၅၀။ ထိုအခါ ခုနစ်ယူဇနာ အစောက်ရှိသော ပုထိုးသည် ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ည၌ နေ့တို့သည် မထင်ကုန်၊ အခါခပ်သိမ်း အလင်းရောင်သည် ဖြစ်၏။

၁၅၁။ ထိုပုထိုး၏ အရောင်တို့ကို ကြယ်တာရာနှင့်တကွသော လ၊ နေတို့သည် မလွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၊ ဆီမီးသည်လည်း ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူဇနာတစ်ရာ၌ မတောက်ပနိုင်။

၁၅၂။ ထိုအခါ ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည် ပုထိုးစေတီကို ပူဇော်ကုန်၏။ ထိုလူတို့သည် ပုထိုးစေတီသို့ မတက်နိုင်ကုန်၊ ထိုလူတို့သည် ကောင်းကင်၌ ပစ်တင်ကုန်၏။

၁၅၃။ နတ်တို့သည် ထားအပ်သော အဘိသမ္မတအမည်ရှိသော ဘီလူးသည် တံခွန်ကို လည်းကောင်း၊ ပန်းဆိုင်းကိုလည်းကောင်း အထက်သို့ တင်ဆောင်၏။

၁၅၄။ ထိုလူတို့သည် ဘီလူးကို မမြင်ရကုန်၊ သွားသော (ဘီလူး၏) ပန်းဆိုင်းကိုသာ မြင်ရကုန်၏။ ဤသို့ (လှူဖွယ်ဝတ္ထု) သွားသည်တို့ကို မြင်ရသောကြောင့် အလုံးစုံသော လူတို့သည် သုဂတိဘုံသို့ လားရကုန်၏။

၁၅၅။ အကြင်သူတို့သည် သာသနာတော်၌ ဆန့်ကျင်ကုန်၏။ အကြင်သူတို့သည် သာသနာတော်၌ ကြည်ညိုကုန်၏။ ထိုလူတို့သည် တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ရှုမြင်လိုကုန်၍ ပုထိုးစေတီကို ပူဇော်ကုန်၏။

၁၅၆။ ထိုအခါ (ငါသည်) ဟံသာဝတီမြို့၌ သူခစားဖြစ်ခဲ့၏။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော လူအပေါင်းကို မြင်၍ငါသည် ဤသို့ ကြံစည်၏-

၁၅၇။ ဤမြတ်စွာဘုရားသည် စင်စစ် မြတ်တော်မူ၏။ ယင်းမြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်အိမ်၌ (တန်ခိုးပြာဋိဟာသည်) ဤသို့ သဘောရှိ၏။ ဤလူအပေါင်းသည်လည်း နှစ်သက်၍ ကောင်းမှုကိုပြုလျက် မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်။

၁၅၈။ ငါသည်လည်း တာဒိဂုဏ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ (ဓာတ်တော်အိမ်၌) ကောင်းမှုကို ပြုအံ့၊ (ဤသို့ ပြုသော်) အနာဂတ်အခါ၌ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ အမွေခံ ဖြစ်အံ့ဟု ဤသို့ ကြံ၏။

၁၅၉။ ငါသည် ခဝါသည်ဖြင့် ကောင်းစွာ ဖွပ်အပ်သော ငါ၏ အပေါ်ရုံအဝတ်ကို ဝါးလုံးဖျား၌ ချိတ်ဆွဲ၍ တံခွန် (ပြုကာ) ကောင်းကင်သို့ မြောက်တင်၏။

၁၆၀။ အဘိသမ္မတဘီလူးသည် ငါ၏ တံခွန်ကို ယူ၍ ကောင်းကင်၌ ဆောင်၏။ လေကြောင့် လှုပ်ရှားသော တံခွန်ကို မြင်၍ ငါသည် အလွန်ရွှင်လန်းခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။

၁၆၁။ ထိုတံခွန်အလှူ၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ ရဟန်းသို့ ချဉ်းကပ်၏။ ထိုရဟန်းကို ရှိခိုး၍ ငါသည် တံခွန်အလှူ၌ အကျိုးကို မေးလျှောက်၏။

၁၆၂။ ထိုရဟန်းသည် အကျွန်ုပ်အား နှစ်သက်ဖွယ် (တရားစကား) ကို ဟော၏။ အကျွန်ုပ်အား ပီတိကို ဖြစ်စေ၏။ ထိုတံခွန် (အလှူ) ၏ အကျိုးကို အခါခပ်သိမ်း ခံစားရလတ္တံ့။

၁၆၃။ ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ ခြေသည် အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်သည်တို့သည် သင့်ကို အမြဲ ဝန်းရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တံခွန်အလှူ၏ အကျိုးတည်း။

၁၆၄။ တူရိယာခြောက်သောင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်သော စည်တို့သည် လည်းကောင်း သင့်ကို အမြဲ ဝန်းရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တံခွန်အလှူ၏ အကျိုးတည်း။

၁၆၅-၁၆၆။ ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ဆန်းကြယ်သော အဝတ်အဆင်တန်ဆာ ရှိကုန်သော၊ ပုတီး၊ ပတ္တမြားနားတောင်း ဆင်အပ်ကုန်သော၊ ကော့တက်သော မျက်တောင်ရှိကုန်သော၊ ပြုံးရွှင်စွာ ပြောဆိုတတ်ကုန်သော၊ ကောင်းသော အမှတ်သညာရှိ ကုန်သော၊ သေးသွယ်သော ခါးရှိကုန်သော၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်သော မိန်းမတို့သည် သင့်ကို အမြဲဝန်းရံကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် တံခွန်အလှူ၏ အကျိုးတည်း။

၁၆၇။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ ပျော်မွေ့ရလတ္တံ့၊ အကြိမ်ရှစ်ဆယ်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားနတ်မင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။

၁၆၈။ အကြိမ်တစ်ထောင်တိုင်တိုင် စကြဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်လတ္တံ့! ပြန်ပြောသော ပဒေသရာဇ် မင်း အဖြစ်သည်ကား ဂဏန်းအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်။

၁၆၉။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး ဖြစ်၍ အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၁၇၀။ နတ်ပြည်မှ စုတေလတ်သော် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်ကံအကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ် သည် ဖြစ်၍ ကောင်းမှုကံနှင့် ယှဉ်သော ဗြာဟ္မဏမျိုး ပုဏ္ဏားဖြစ်လတ္တံ့။

၁၇၁။ ကုဋေရှစ်ဆယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကျွန်အမှုလုပ်များစွာတို့ကို လည်းကောင်း စွန့်၍ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလတ္တံ့။

၁၇၂။ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွား ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို နှစ်သက်စေ၍ “ဥပဝါန” ဟူသော အမည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့ဟု (ဟောဆို၏)။

၁၇၃။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပြုအပ်သော ကံသည် ငါ့အား ဤဘဝ၌ အကျိုးကို ပြ၏။ ကောင်းစွာ ‘လွှတ်အပ်သော မြားအဟုန်ကဲ့သို့’ ငါ၏ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်း စေပြီ။

၁၇၄။ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြဝတေးမင်းဖြစ်သော ငါ့အား ထက်ဝန်းကျင်မှ သုံးယူဇနာ တိုင်အောင် တံခွန်တို့ကို အခါခပ်သိမ်း စိုက်ထောင်ကုန်၏။

၁၇၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့သော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ ‘ဒုဂ္ဂတိ’ ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တံခွန် အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၇၆။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၇၇။ ငါ၏ လာခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းသောလာခြင်း ဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ တော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၇၈။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥပဝါနမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ဥပဝါနတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၅၆ - ယသဝဂ် ===

၁၁ - ရဋ္ဌပါလတ္ထေရအပဒါန်

၁၇၉-၁၈၀။ လောကထက် ကြီးမြတ်သည် ဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားအား ငါသည် လှည်းသံသဖွယ် အစွယ်ရှိသော (မင်းကို) ဆောင်စွမ်းနိုင်သော ထီးဖြူဖြင့် တင့်တယ်သော ဆင်ကုန်းနှင့်တကွသော ဆင်ဦးစီးနှင့်တကွသော ဆင်မြတ်ကို ပေးလှူအပ်၏။ ထိုအားလုံး ကို အဖိုးဖြတ်စေ၍ သံဃာ့အရံကို ဆောက်လုပ်ခဲ့၏။

၁၈၁။ ငါသည် ပြာသာဒ် ငါးသောင်းလေးထောင်တို့ကို ဆောက်လုပ်ခဲ့၏။ ရေအလျဉ်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်သော အလှူကို ပြု၍ မြတ်စွာဘုရားအား ဆောက်နှင်းလှူဒါန်းခဲ့၏။

၁၈၂။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူ၍ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံသော လူတို့ကို ရွှင်လန်းစေလျက် အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။

၁၈၃။ ငါ၏ ထိုအလှူကို ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် မြွက်ကြားတော်မူ၏။ ရဟန်း သံဃာ (အလယ်) ၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ ဤဆိုမည့် ဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏-

၁၈၄။ ဤသူသည် ပြာသာဒ် ငါးသောင်းလေးထောင်တို့ကို ဆောက်လုပ်ခဲ့၏။ အကျိုးကို ဟောအံ့၊ ငါဟောမည့် စကားကို နာကြားကုန်လော့-

၁၈၅။ အထွတ်တပ်သော ပြာသာဒ် တစ်သောင်းရှစ်ထောင်တို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဗိမာန်မြတ်၌ ဖြစ်သော ထိုအထွတ်တပ်သော ပြာသာဒ်တို့သည် အလုံးစုံ ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်၏။

၁၈၆။ အကြိမ်ငါးဆယ်တိုင်တိုင် နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားနတ်မင်း အဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ ငါးဆယ့်ရှစ်ကြိမ် တိုင်တိုင် စကြာဝတေးမင်းလည်း ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၁၈၇။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သြက္ကာကမင်းမျိုးဖြစ်၍ အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၁၈၈။ ထိုအခါ နတ်ပြည်မှ စုတေလတ်သော် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကြွယ်ဝသော စည်းစိမ်များသော အမျိုး၌ ဖြစ်ရလတ္တံ့။

၁၈၉။ ထိုသူသည် နောက်၌ ရဟန်းပြု၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်း အပ်သည်ဖြစ်၍ “ရဋ္ဌပါလ” ဟူသော အမည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၉၀။ ထိုသူသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကာ ငြိမ်းအေး လျက် ဥပဓိမရှိဘဲ အလုံးစုံသော အာသဝတို့ကို ပိုင်းခြားသိ၍ အာသဝမရှိဘဲ ငြိမ်း အေးလတ္တံ့။

၁၉၁။ (လုံ့လဝီရိယဖြင့်) နိုးကြားထကြွ၍ တောထွက်ပြီးလျှင် စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို စွန့်အပ်၏။ တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့ စည်းစိမ်၌ ချစ်ခင်ခြင်းသည် ငါ့အား မရှိပေ။

၁၉၂။ ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တတ်သော ငါ၏ ဝီရိယသည် ဝန်ဆောင်နွားလားသဖွယ် ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ကို ဆောင်ပါ၏။

၁၉၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၉၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား စင်စစ် ကောင်းသောလာခြင်းဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ တော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၉၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ရဋ္ဌပါလမထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

တစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက် ရဋ္ဌပါလဧတ္ထေရအပဒါန် ပြီး၏။

ငါးဆယ့်ခြောက်ခုမြောက် ယသဝဂ် ပြီး၏။

ထေရာပဒါန်ပါဠိတော် မြန်မာပြန် ပြီး၏။
